

ردیف: ۵۲۴

نسخه: اول

تذکره الہند، یادگار رضایی

جلد اول

نام مؤلف:	حکیم رضا علی خان صاحب بن حکیم محمود علی خان حیدرآبادی
نام ناشر:	مطبعہ شمس الاسلام پریس حیدرآباد دکن
تاریخ نشر:	...
زبان:	فارسی
نوع فایل:	pdf
نوع چاپ:	سنگی
کیفیت:	خوب
منبع اصلی:	مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی
منبع تهیه (اهداء کننده):	...
تعداد صفحات:	۶۰۶
وضعیت کتاب:	کامل
حجم فایل:	Mb ۴۲.۷
توضیحات:	...

هزینه استفاده از منابع: پنج مرتبه ذکر صلوات بر محمد و آل محمد به همراه و عجل فرجهم...
تکلفه استخدام منابع: خمس مرات الصلوات علی محمد و آل محمد مع و عجل فرجهم...

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

کتاب

تذکرۃ الہند

معروف بہ:

یادگار رضایی

تألیف:

حکیم رضا علی خان

جلد ۱

مشخصات کتاب :

نام کتاب : تذکره الهند معروف به یادگار رضائی - (جلد ۱)

مؤلف : حکیم رضا علی خان

نسخه مادر : تصویر نسخه چاپ سنگی مطبعه شمس الاسلام و عهد آفرین حیدرآباد دکن (سنه ۱۲۵۲ هجری

قمری) اهدائی محقق مسلمان و ارجمند ایتالیائی آقای دکتر فابریزیو اسپسیاله با تشکر فراوان از ایشان

دیباچه : دکتر محمدمهدی اصفهانی

ناشر : مؤسسه مطالعات تاریخ پزشکی، طب اسلامی و مکمل دانشگاه علوم پزشکی ایران با تشکر از

حمایت های مادی و معنوی ریاست محترم دانشگاه و با قدردانی از همکاری همه جانبه آقای دکتر امیرمهدی

مرکز تحقیقات علوم پزشکی

طالب

تاریخ نشر : دیماه ۱۳۸۶

شماره نشر : ۶- دوره دوم

شماره انفرادی کتب : ۱۳

شمارگان : ۱۵۰ نسخه

یادگار رضائی

یادگار رضائی (یا تذکره الهند) در علم داروشناسی کتابی است جامع که بلحاظ دربرداشتن مصطلحات به ۱۷ زبان اصلی و محلی از جمله سانسکریت، هندی، انگلیسی، لاتین، فارسی در نوع خود کم نظیر است و محققین طب سنتی پاسخ بسیاری از سئوالات بی جواب خود را در مورد نام مفردات داروئی می توانند از این مجموعه بدست آورند:

حکیم رضا علی خان حیدرآبادی فرزند حکیم محمود علیخان که از پزشکان نامدار حیدرآباد هند بود فراگیری پزشکی را نزد پدر آغاز کرد و بلحاظ کمال و شهرت و حذاقت، بزودی مورد توجه سلاطین محلی قرار گرفت و از ناحیه آنان مورد حمایت مادی قرار گرفت.

نکته جالب توجه این است که از افتخارات پزشکان هندی که سرچشمه دانش آنها طب اسلامی و ایرانی بود تألیف آثار خود به زبان شیوای فارسی بود زبانی که حدود ۸ قرن در سراسر هند اسلامی و حدود ۶ قرن زبان رسمی و دیوانی شبه قاره هند (هند، پاکستان و بنگلادش فعلی) بود فارسی نویسی فقط بلحاظ مسائل حکومتی نبود بلکه زبان فارسی در حقیقت زبان دوم مسلمانان فرهیخته بود از این رو یکی از کارهای استعمار پیر انگلیس برای تسلط بر هند و محو روحیه استقلال طلبی در هند، مبارزه و ایجاد محدودیت برای کاربرد زبان فارسی بود.

جای تأسف بسیار است که گاهی در مراکز علمی و دانشگاهی کشور شاهد بکارگیری بدون ضرورت الفاظ بیگانه بعنوان نوعی تظاهر به فرهیختگی و کمال بی اعتنائی و بی ادبی نسبت به زبان شیوا، جامع، علمی و رسای فارسی هستیم.

بهرحال حکیم رضا علی خان در این اثر بسیار ارزشمند که در ۲ جلد تدوین شده است به ترتیب حروف تهجی کتاب خود را سامان داده است تاریخ وفات وی را سال ۱۲۵۸ هجری قمری و مدفن ایشان را در بیرون فتح دروازه حیدرآباد دکن نوشته اند.

در ضمائم این کتاب فهرستی از اسامی ۱۴۰ نفر از پزشکان هندی و شجره اولاد و احفاد حکیم رضا علی خان قرار داده شده که در نوع خود جالب و برای محققین می تواند قابل استفاده باشد.

جلد اول

وَقَدْ بَيَّنَّا فِي الْحِكْمَةِ فَقَالَ وَتَحْتَ الْكِبَرِ

الْمِنَّةُ لِلَّهِ

کہ این کتاب بیاپار از تصانیف حکیم ضیاء علی خان صاحب

موسسہ

تذکرہ الہست

(المستوفی)

یادگار رضائی

(بہار)

حکیم ابوالفداء محمد اسمو و احمد متعبد بخمن اطباء اونا
بحسن سعی حکیم محمد ظفر الدین ناصر طبیب کا علی

۱۳۵۳ھ

باز نشر الاسلامیہ لکھنؤ

مقدمہ الکتب

فوائد محمودیہ کے نام سے ایک مختصر سار سالہ ہند کی جڑی بوٹیوں کے متعلق حکیم محمود علی بن حکیم حضرت اللہ نے طالبان فن نیر اپنے فرزند حکیم رضا علی خاں کے استفادہ کے غرض سے لکھا تھا۔ چونکہ یہ رسالہ مختصر تھا اس لئے حکیم رضا علی خاں صاحب مرحوم نے اس میں اپنے جدید معلومات کا اضافہ کر کے اس کا نام تذکرۃ الہند المسمیٰ بہ یادگار رضائی رکھا۔ اس کے معائنہ سے ظاہر ہوتا ہے مصنف نے دکن اور ہند کی جڑی بوٹیوں کے افعال و خواص معتبر کتب اور اہل تجربہ سے معلومات حاصل کر کے بعد تجربہ لکھے ہیں اس کے ثبوت میں مصنف کے چند فقرات مندرجہ دیباچہ درج ذیل کئے جاتے ہیں جس سے مصنف کی محنت اور جانفشانی کا پتہ چلتا ہے

(۱) بخاطر فائزہ فقیر گزشتہ کہ تحقیق آہنا بہ قدر طاقت خود نمودہ کتاب

جامع ادویہ ہندیہ سازم۔

(۲) نباتاتے را کہ آوردن آہنا ممکن بود طلبیدہ و آنکہ ممکن نبود خود رفتہ

ملاحظہ نمودہ و از ثقات شنیدہ ماہیت آن نوشتہ اکثر سے را بہ تجربہ آورد

و بعضے را بہ اعتماد کتب ہندیہ قدیمہ گزشتہ بقید تحریر در آوردم کہ

افادہ خاص و عام شود۔

اس کتاب کے ملاحظہ سے واضح ہو گا کہ اس میں دو خوبیاں ہیں ایک تو یہ کہ اس میں کثیر الاستعمال ہند کی جڑی بوٹیوں کے نام موجود ہیں دوسری یہ کہ مصنف نے بڑی محنت سے سنسکرت کی معتبر کتب پر تجربہ کاروں سے دریافت کر کے نیز خود بھی تجربہ کر کے افعال و خواص اور ماہیت لکھی ہے۔

غرض کہ یہ کتاب بہ ہمہ وجوہ قابل قدر اور کارآمد اطباء تھی اس لئے اس کو عام مقبولیت حاصل ہوئی۔ چونکہ اب بوجہ امتداد زمانہ کمیاب ہو گئی تھی اور اکثر اطباء اسکی تلاش میں سرگرداں تھے اس لئے جناب مولانا مولوی حکیم مقصود علی خاں صاحب سابق معتمد انجمن اطباء کے دل میں یہ خیال پیدا ہوا کہ اس کو منجانب انجمن اطباء طبع کرادینا مناسب ہے کیونکہ انجمن اطباء حیدرآباد دکن کے مقاصد و نظام العمل میں یہ بات بھی داخل تھی۔ کہ فن طب کی وہ کتاب جو نایاب ہو اس کو طبع کرایا جائے۔ اس بناء پر اور نیز اس خیال کے مدنظر کہ مرحوم کی یادگار باقی ہے صاحب موصوف نے بحیثیت معتمد انجمن محکمہ سرکار میں تحریک پیش کر کے اس کے طبع کے متعلق منظوری حاصل فرمائی۔ اس کے بعد یہ مسئلہ انجمن اطباء کے جلسہ عام میں پیش کیا گیا کہ یہ کتاب بجنسہ زبان فارسی میں طبع کرانی چاہئے یا اس کا ترجمہ بزبان اردو شائع کرنا بہتر ہے بحث و مباحثہ کے بعد غلبہ آراء یہ طے پایا کہ اصل کتاب زبان فارسی میں ہے عبارت بھی سلیس ہے معمولی استعداد والا بھی بہ آسانی پڑھ سکتا ہے اور سمجھ سکتا ہے اس خصوص میں محکمہ سرکار سے جو منظوری حاصل کی گئی ہے وہ بجنسہ طبع کرانے کے متعلق ہے علاوہ بریں مرحوم کی یادگار اسی صورت میں باقی رہ سکتی ہے جبکہ یہ بجنسہ طبع کرادیا جائے ان وجوہ کے مدنظر اس کتاب کا بجنسہ طبع کرادینا مناسب ہے بہر حال طبع کا مسئلہ طے ہو گیا اور ساتھ ہی ساتھ یہ بھی تصفیہ ہوا کہ اس پر نظر ثانی

کرنے کی غرض سے اراکین انجمن اطباء سے چند اطباء کا انتخاب کر کے ایک مجلس منتخب بنائی جائے اور اس کے تفویض نظر ثانی اور طبع کا کام متعلق کیا جائے۔

اس بناء پر اطباء مندرجہ حاشیہ کا انتخاب (۱) مولوی حکیم مسیح احمد علی صاحب کر کے ایک مجلس بنائی گئی۔ مجلس منتخبہ نے جو کام (۲) مولوی حکیم محمد اعظم صاحب صدیقی کیا ہے اس کا تذکرہ بالا اختصار و روح ذیل کے (۳) مولوی حکیم محمد ظفر الدین صاحب ناصر (۱) شروع سے آخر تک نظر ثانی کی گئی جو فلیٹ (۲) مولوی حکیم ظہور احمد صاحب صدیقی پائی گئیں حتی الامکان اس کی اصلاح کر دی گئی (۵) مولوی حکیم فقیر احمد صاحب فقیر (۲) دواؤں کے مختلف زبانوں کے نام (۶) حکیم ابوالفضل احمد و احمد معتمد بہ امداد کتب مندرجہ حاشیہ معلوم کر کے نفس کتاب کے حاشیہ (۱) سالک رام گھنٹو (ہندی) اضافہ کئے گئے کیونکہ اس کی شدید ضرورت تھی۔ (۲) محیط اعظم (فارسی) (۳) دواؤں کے اسماء تلاش کرنے میں ورق گردانی کی زحمت (۳) انڈین میٹریمیاٹیکا (انگریزی) گوارہ کرنی پڑتی تھی کیونکہ تا وقتیکہ مختلف زبان کے نام معلوم نہ ہو (۴) دستو گن ڈی پیکا (تنگی) اس کتاب میں نام نہیں ملتا تھا۔ اس دشواری کو رفع کرنے کے (۵) اوشدی کوش (ہندی سنسکرت) غرض سے فہرست ادویہ مرتب کر کے آخر میں منسلک کر دی گئی (۶) ہنڈو میٹریمیاٹیکا (انگریزی) اس فہرست میں یہ خوبی ہے کہ جس زبان کا نام معلوم ہو اس کو ۱۰ مفردات و یک (اردو) روایت مختلفہ میں دیکھ لیجے۔ اس کے محاذی آپ کو دوا کا وہ نام (۸) ون اوشدی گناوش (مرہٹی) مل جائیگا جو کتاب ہذا میں درج ہے اور اسی دوا کے تحت آپ کو (۹) سنکرت ہندی کوش (سنسکرت) افعال و خواص ملیں گے۔

(۴) نفس کتاب کے حاشیہ میں مختلف زبانوں کے اسماء درج کر کے ان کے محاذی

صراحت کر دی گئی ہے کہ یہ فلاں زبان کا لفظ ہے یہ صراحت اکثر جگہ رموز میں کی گئی ہے
رموز حسب ذیل ہیں :-

س	مر	ج	ھ	تل	بنگ
سکرت	مرہٹی	گجراتی	ہندی	تلنگی	بنگالی
تا	انگ	لا	پنج	ف	ع
تامل	انگریزی	لاطینی	پنجابی	فارسی	عربی
گن	کر	کو	مل	دلک	-
کنڑی	کرناٹک	کوکنی	میلیاری	دکنی	

(۵) چونکہ یہ کتاب ضخیم تھی اس لئے اس کو دو حصوں میں منقسم کر دیا گیا ہے۔ فی الوقت
حصہ اول ناظرین کرام کے ملاحظہ میں پیش ہے اور حصہ دوم بھی انشاء اللہ تعالیٰ
متعاقب پیش کیا جائیگا۔

خاتمہ کتاب پر میں اراکین مجلس منتخبہ کا تہ دل سے شکریہ ادا کرتا ہوں کہ حضرات
موصوف نے مختلف کتابوں سے مختلف زبانوں کے اسماء انتخاب کر کے کتاب ہدایہ
اضافہ کرنے اور نفس کتاب کی تصحیح اور طباعت کی تصحیح وغیرہ میں کافی طور پر میری
مدد فرمائی ہے۔

اس کے بعد میں علی حضرت قدر قدرت حضور پر نور سلطان العالم
نواب میر عثمان علی خاں بہادر نظام الملک آصف جاہ سابع
کے دور حکومت کی تعریف کئے بغیر نہیں رہ سکتا کہ اس روشن زمانہ میں دن بدن علوم
وفنون ترقی کر رہے ہیں اور آئے دن نایاب اور نادر کتابیں طبع ہوتی جا رہی ہیں
اور حکومت نہایت فیاضی اور دریا دلی سے اشاعت علوم وفنون میں بے تعدا پیرو
صرف کرتی جا رہی ہے۔ خداوند عالم بادشاہ ذیجاہ اور صاحبزادگان بلند اقبال اور
شہزادیان فرخندہ فال کو تادیر گاہ ہمارے سروں پر قائم رکھے آمین ثم آمین۔
آخر میں میں ناظرین کرام سے درخواست کرتا ہوں کہ نفس کتاب اور ضمیمہ میں
کہیں کتابت یا تصحیح کی غلطی رہ گئی ہو تو ازراہ کرم معاف فرما کر اس کی اصلاح فرمائیں

خادم

حکیم ابوالفدا محمد واحد

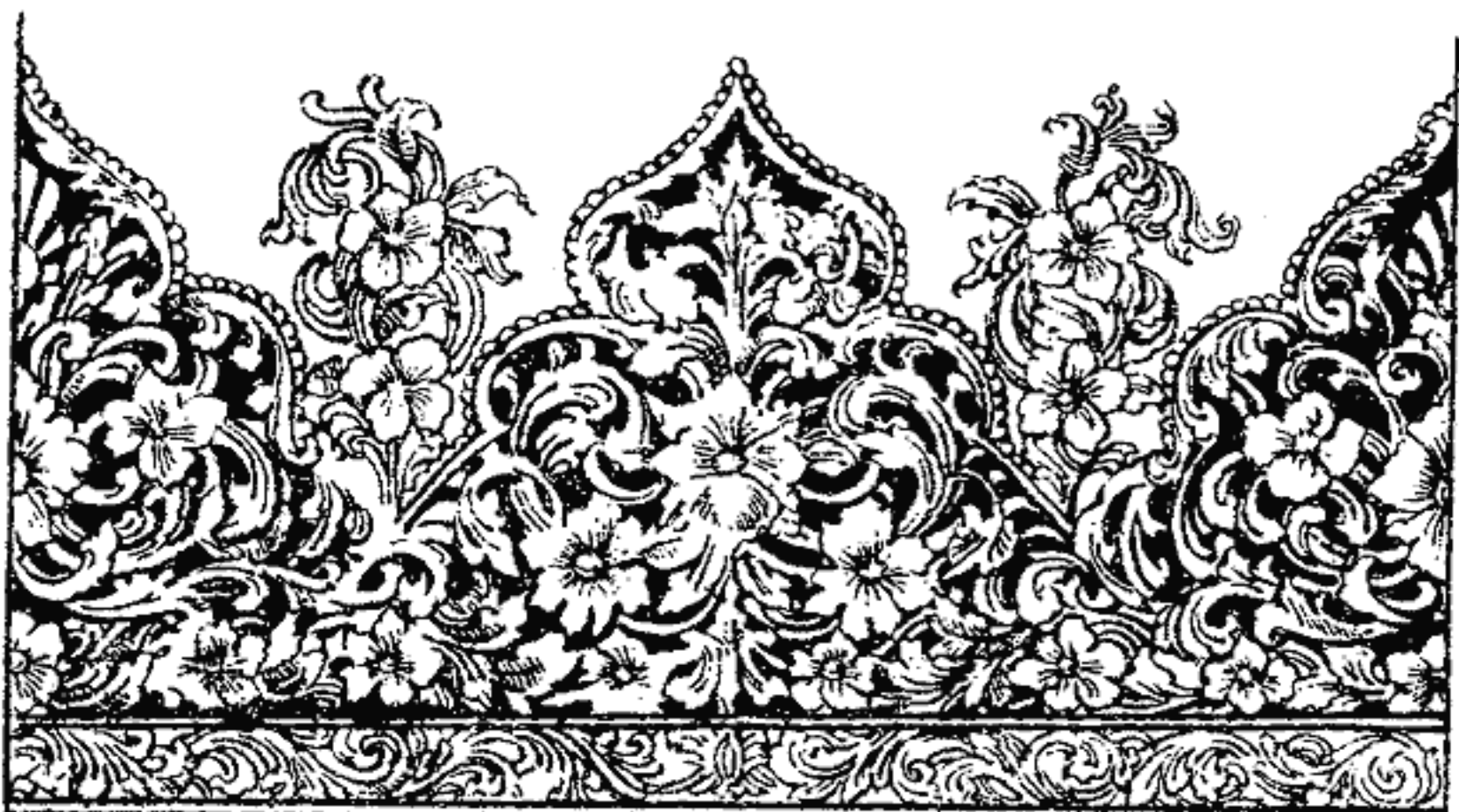
مستقل انجمن اطباء و مجلس منتخبہ

حیدر آباد دکن

مرقوم ۲۵۔ رجب المرجب ۱۳۵۴ھ مطابق ۳۰۔ آذر

فهرست مضامین کتاب یادگار رضائی جلد اول

سلسله تجزیه	مضمون	صفحه
۱	خطبه افتتاحیه	۱
۲	دیسپاچہ	۳
۳	تذکرہ اول در اصول بدن وغیرہ	۶
۴	فائدہ اول در بیان عناصر بدن وغیرہ	۸
۵	فائدہ دوم در کیفیت خلقت انسان	۱۰
۶	فائدہ سوم در بیان اعضا و شمار آن	۱۱
۷	فائدہ چهارم در بیان اخلاط	۱۲
۸	فائدہ پنجم در بیان دھاتھا	۱۴
۹	فائدہ ششم در بیان ماکول و شروب	۱۶
۱۰	فائدہ ہفتم در بیان فصول	۲۲
۱۱	فائدہ ہشتم در بیان ملکھا و اقالیم	۲۵
۱۲	فائدہ نهم در بیان مزہ طعمے اغذیہ و ادویہ و مراتب علاج بآنها و اوقات خوردن داروھا	۲۹
۱۳	فائدہ دهم در بیان آنکہ ادویہ از کدام زمین بہتر و از کدام بدتر	۳۲
۱۴	تذکرہ دوم در بیان اوزان و مصالح و مضار ادویہ و اغذیہ و بعضی مقولات دیگر	۳۳
۱۵	بیان مصالح گوشتها۔	۴۲
۱۶	تذکرہ سوم در فوائد اسماء و ماہیات و افرجہ و افعال و مصالح و ضرر و خواص۔	۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبحان الذي علم الانسان علاج الابدان ان يشفاء الاستقام واثار
 الفاعل بالقابل في الارواح والجنان لصحة الامر - خصص لكل داء
 دواء - وقد رفي الكل شفاء - واصبح سوء المضار بحفظه الصحة بمنزلة
 الحكمة الحقيقية - وركب الطبائع لازالة العلة على منهاج قائلون
 الحكمة الاصلية - نفع اجناس المزاج الثاني من كيفيات الاوائل
 وفصل اصناف المركبات من كميات الفواعل والقوابل - تعاليت
 ربنا من جواهر الاجسام بالاعراض ورتبها بالتجربة والقياس بحسب
 الاعراض - نحمدك بعدد ما خلق بل لا احصى ثناء عليك انك
 انت العليُّ الحكيم - افضل الصلوات واكمل التحيات على من
 ارسل بالفرقان الذي ورد اياته دواء للنسيان وحرب اوداه

شفاء العصيان - خاتمة الانبياء محمد الذي أسس أصول الدين في
 الفرش - وابني فروع اليقين على العرش بشجرة شريعته مفرح قلوب
 المؤمنين وقشرة طريقته محلل ارواح المنكرين - وتنسيك سنته
 مقوى اركان المسلمين وتفسير احاديثه مفتت اجزاء المناهقين
 وعلى الله واصحابه الذين درجا تهرأ على - وحبهم اولى - مفتحين
 انهار حلال الله الذين مملسين انوار حقائق اليقين - مادام لا تشجار
 مثمرة والامطار مصطرة - برحمتك يا ارحم الراحمين - **أما بعد**
 فيقول العبد الضعيف المستعين بفضل الله محمود على بن حكيم حضرة الله
 عفا الله ذنوبهما وستر عيوبهما لقد صرفت عمر في اكتساب العلوم
 النقلية والعقلية الاصلية والفرعية حاضرة في حضرة العلماء والحكماء
 خصوصاً الطب بشرفه وموضوعه بالخصوص القطعية وفضيلة مسأله
 بالاحاديث النبوية حصيلة في زمان سلامة الاحوال واوان قوة
 الافعال شرط الغت اكثر كتب المتقدمين والمتأخرين من الكليات
 والجزئيات والمفردات والمركبات فنا وجلات فيها اثر من الادوية
 والاعذية الهندية والداكنية وقد كنت اعرفها بقدر طاقتي اردت
 ان اجمعها مع صورها وطبائعها ودرجة الكيفيات وشربة الادوية
 واصلاح الضرر التي حصلت لي بالقياس والتجربة واخياراً للثقات
 الذين يلزموا لثوق على اقوالهم وباحد اس الصائبة من ابائي واساتذتي
 رحمهم الله كما هو دأب السلف افادة للطلباء خصوصاً الولد الخفي

الحمد لله الذي جعلني من عباده الذين يحبونهم وفضلت علي في كل شيء
 رفقن الله به في رسله وسنته في كل شيء وخصلت وطريقه ١٢

رضا علی صانده الله العلی وشرعت فيه مبعوثاً بأفواء الأسماء الاشياء
المفردة مع المركبات التي من اختراعنا والمجربات التي من بعض
المجربین الذين لهم تراکيب حسنة وصنائع لطيفة فجمعتها كتاباً
موسوماً **بألفواً للمحبوبة** - بتوفيق الصمدية السرمية
سائلاً ان يتبني به جيل الذکر وجزيل لاجر ضارداً الى من ينظر
اليه من سليم الاذهان ان يستر زلي من البيان ويصلح خللي من
العيان فان الانسان قد يقع في الذهول والنسيان بالله التوفيق
وبعد ازمة التحقيق وهو حسبي ونعم الوكيل **بسم الله الرحمن الرحيم**
اليه يصعد الكلم الطيب

هر گاه که از زمين برويد ^{مرکز تحقیق و پژوهش علوم اسلامی} وحده لا شریک له گوید
غچه آتش چون دهن نماید وای بوی صلوا علیه می گوید
بار بایش جو بر بار رسید لذت از سلوا بهمی جوید

اما بعد میگوید احوج الناس اضعف الاساس ابن محمود دکنی تغده الله بغير انه واسكنه الجنة
جنانه که از حد اشد من تا بلاغت آن مصروف بتعلم علم صرف ونحو و معقول و منقول در خباب استاذة و
واکابر و در آن خصوصاً و تلمذی حضرت قبله علیه و کعبه قدسیه برهان قیاسات کونیه و لیل اشکالات
انتاجیه بحر علوم معقول و منقول بر رسوم عقل و معلول جامع جواهر مسائل و عوامل لامع در فضائل
و قواضل و حید العصر فرید الدهر خلاصه خاندان مصطفوی زبده دودمان مرتضوی ظهور بطون موسوی
نور اصلاب رضوی السید محمد الحسینی عرف سیدن صاحب اقام الله برهان و اقام اطلال جواهر
بوده کتاب و اقتباس علوم نمود زیرا که شیرین ترین نعم الهی در روشن ترین حکم او علم است هر کس باین
له جمع تمام معنی همار در شش که چوب مینی شتر بندند و بروی همار بندند ۱۱ سکه نوشدن و نازکی و اطل جواهر

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا كَثِيرًا چنانچه در بزرگی علم و اهل آن آیات و احادیث و اقوال وارد است
 ذلک فضل الله یؤتیہ من یشاء علی الخصوص علم طب که موقوف علیہ صحت ابدان و
 آن فضل عطیات الهی و باعث حصول سعادت اخروی است در تحصیل آن دزدانگ نکرده بجناب
 آفتاب آفتاب والد ماجد که در تحقیق مفردات ادویه و ترکیب مرکبات آن هم جنب باینوس
 و یقوریدوس و تدقیق امراض و علاج آن پہلو بہ پہلو مقرط و بقراط بلکہ دم عیسوی و درست موسوی
 داشتی حفظ مختصرات و ذکر مطلوبات و ضبط معالجات ہر امر عن بسبب علل و اعراض و افراط و تفریط ادویہ
 و اخذیہ بہ موافق استعداد خود از مبداء فیاض فیضان گرفته بمعالجات مرضہا می پرداخت در آن اوقات
 والد شریف اشتغال طرح تحریر مایہیات و افعال و خواص ادویہ ہندیہ کہ اطلاع بر آن هیچ یک از طبائ
 یونانیہ نبود و از خداقت کاملہ و حد است صائبہ مدہائے دراز خویش ذہن نشین گشتہ و امر جود نفع
 و ضرر آنہا بقیاس و تجربہ موافق قانون طبیعیہ مد رک شدہ بود بعبارت عربی مثل جامع ابن سبطی
 و تذکرہ داؤد الظاہی رحمہما اللہ و مانند آنہا انداختہ بقید قلم اعجاز رقم می آوردے چنانچہ مسودہ باشد
 اما ہنوز کمشوش و غیر مرتب بود و عمر شریف ہم بہ نود سالگی رسیدہ فتورے و قصورے در قوی طاری
 گردیدہ برض فلج مریم گشتہ بحکم کل نفس ذالقت الموت و لکل داء دوا و الا
 السام و دلیت حیات پر و ند اللہم اغفرہ و ارحمہ چوں بخیاں این فقیر رسید کہ زندگی
 فانی و متاع دنیا اندک و صد حرف در خاطر و یک نفس ہم فرصت نیست چنان باید کرد کہ خبرے
 یادگار بر صفحہ روزگار بماند ہمہ ہیچ دید و ہیچ باقی و پائندہ از تصنیف و تالیف کتاب ندید و نہ
 آن ہم والد بزرگوار کردہ بودند بعضی از حکمائے مدقین و اطبائے محققین نذر در پے ادویہ ہندیہ
 شدہ اند اما بسبیل قلت و ندرت لہذا بخاطر فاقہ فقیر گشتہ کہ تحقیق آنہا بقدر طاقت خود
 نمودہ کتابے جامع ادویہ ہندیہ سازم بنا بر اتمام ہم مذکور بر خود لازم و مستحکم دانستم کتب ہندیہ مثل
 شمس کھٹ و وردی کن و دہنوتری و دیشپرتوش کہ در کتاب اول شش باب است و ہر باب
 از یک مزد موصوف و آن مدہرہ یعنی شیریں و آملای یعنی ترش و لون یعنی شور و کھٹو یعنی تیز و کھٹ
 یعنی تلخ و کشانی یعنی زہمت است و چونکہ در آن کتاب این شش طعم است شمس نامیدہ اند زیرا کہ

لہ لغت حیدر آباد است کہ بجائے مغشوش کشوش می نویسند فافہم «عبد العظیم نصر اللہ خان کھوجوی

شش معنی شش و س معنی مزه و نکینٹ و پوتی و گرتہ الفاظ مترادفہ معنی کتاب پس در کتاب
 مذکور و ہر بابے مثل مزہ آہنا ادویہ و آبہامی فوشتہ اند چنانچہ از اسما مذکورہ ماہیت و خواص افعال نیز مستفاد می شود
 بحول اللہ از ترجمہ ظاہر خواهد گردید و از کتاب دوم خواص و فعل ہمہ ادویہ ظاہری شود زیرا کہ
 در دی معنی ہمہ و کن معنی مثل یعنی در کتاب سطور ہمہ فعل از دیہ مرقوم اند آہنا بایں اسم موسوم
 و کتاب سوم منسوب بسوئے حکیم و نہتر کہ مصنف او بود گویند کہ نہتر حکیم عظیم و ادوار بانی مبانی طب
 و مصنف کتب بود در وصف او کتب ہند بہ نموده اند در کتاب مذکور ہم اسما و اشیا و ہم خواص و
 فعل است و کتاب چہارم مصلح مضار ہا است یعنی فلاں دوار مصلح فلاں دارد و فلاں سکھ را ریاق
 فلاں درمان است جمع ساختہ و از عالمان و مترجمان علم ہندی زبان سنسکرت زبان فارسی ترجمہ
 نموده و دیگر کتب مانند معدن الشفاء و دستور الاطباء تالیف تشریف و مخزن ادویہ کہ مشتمل بر بعضی ادویہ
 ہندیہ است مع کتب متفرقہ فارسیہ فراہم آورده مسودہ ہائے والد مرحوم کہ بعبارت عربی بود بفارسی
 ترجمہ نموده و خطبہ کتاب مستطاب تیمنا، پنچال داشته و نباتاتے را کہ آوردن آہنا ممکن بود طلبیدہ
 و آنکہ ممکن نبود خود رفتہ ملاحظہ نموده و ہا از ثقات شنیدہ ماہیت آن نوشتہ اکثری را تجربہ آورده
 و بعضے را با عتقاد کتب ہندیہ قدمیہ گذاشتہ بقید تحریر در آوردم کہ افادہ خاص و عام شود و ہر کس
 بدعا و خیر یابد کند از جملہ باقیات صالحات بماند از آنجا کہ آبا و اجداد فقیر نسبت بنجادی در گاہ خوان
 کا مکار و سلاطین عالی تبار یعنی خاندان نقشبندیہ و دودمان ہضیہ علیہ نور بخش ہر دو ماہ عالم دنیا
 نظام الملک آصفجاہ داشتندے بنا بر آن در عہد فرماں فرمائی رئیس اعظم نواب انجم والی ملکہ
 عالم ہر علم و فن زندگان حضرت قدر قدرت خدیو زمین و زمان خداوند مبین و مکان ذریعہ امن و امان
 وسیلہ آرامش عالمیاں ظل ظلیل ایزد متعال ہمیشہ داد و آریہاں منظر اتم پروردگار رحمت عم آفریدگار
 بانی مبانی اساس جہان بانی مشیت قوانین گیتی ستانی المومند من اللہ القادر میر اکبر علی خاں سکندر جاہ
 کیواں بارگاہ رستم دوران مظفر الممالک ارسلوئے زمان نظام الملک نظام الدولہ آصف جاہ بدستگار
 ملکہ و سلطنتہ محبت ہدیہ آنجناب معلی القاب در سن یکہزار و دو صد و سی و پنج در دار السلطنت

۱۱ جمع خاقان معنی بادشاہ بزرگ لغت ترکی در زمان قدیم لقب بادشاہان چین و ترکستان و حالا بر ہر بادشاہ اطلاق کنند
 ۱۲ معنی عادل بے ہمتا ۱۳ معنی استوار و محکم کنندہ بعضی عالم و دنیا ۱۴

حیدر آباد صانمہا اللہ تعالیٰ عن الشر والفساد جمع وتالیف نموده مرتب ساختہم وسمی بہ
تذکرۃ الہندیا وکار رضائی کردم اللہ سبحانہ و تعالیٰ مقبول ولہا و مصنون از طعن
 طاعنہا گرداناد ان اللہ علی کل شیء قدير و بلا جابۃ جديہ رتب کسیر متعہ
 بالخیر و بک نستعین شعر من

بغایات حق جل و علا گشت تجویز نسخہ بہر شفا

سال تیاریافت بعد دعا تا جہاں باد یادگار رضا

و این کتاب شمل است برستہ تذکرہ و یک خاتمہ تذکرہ اول در بیان اصول بدن و غیرہ بطریق
 تذکرہ دوم در بیان اوزان و مصالح و مضار ادویہ و اغذیہ و بعضی مقولات ہندیہ تذکرہ سوم
 در فوائد اسماء و ماہیات و امزجہ و افعال و اصلاح و ضرر و خواص ادویہ و اغذیہ ہندیہ و نہایت
 در بیان اسماء و چند کہ مستعمل در ماہیات است۔

تذکرہ اول در اصول بدن و غیرہ و آن شمل برده فوائد فائدہ اول در بیان عناصر
 بدن و غیرہ و کیفیت ترکیب آن بدانکہ عناصر را در ہندی تئو خوانند بد و فوقانی اول مفتوحہ و دوم ساکن
 و فتح و واو و الف و آن نزد ہندیان پنج است اول پر تھی بضم فارسی و سکون رائے مہملہ و کسر
 فوقانی و خفاء ہا و سکون تحتانی یعنی خاک و زمین دوم آپہا بد الف و فتح باء فارسی و ہا و الف یعنی
 آب سوم و ایو بفتح و او الف و ضم تحتانی و واو دوم یعنی باد۔ چہارم اگنی بفتح ہمزہ و سکون کاف
 فارسی و کسرنون و سکون تحتانی یعنی آتش۔ پنجم آکاس بد الف و فتح کاف و الف و سکون سین مہملہ
 یعنی آسمان و مراد از آسمان نزد خواص ایناں تجاویف و خلاصت و بہر یکے ازینہا مکائے و متعلقے
 مقرر کردہ اند مکان زیریں شامہ و متعلق اداستخوان و گوشت و رگ و پوست چربی است و مکان
 آب زباں و متعلق آن عرق و بول و خول و منی و لعاب است و مکان باد و پوست و متعلق آن قبض
 و بسط و سخن گفتن و حرکت کردن و مکان آتش چشم و متعلق او گر سنگی و شنکی و جلال و جمال و حرص
 و مکان آکاس گوش و متعلق او بیہوشی و خواب و خموشی و نسیاں و غلبہ غم با بجلہ محل ہر ایک از خواص

لے توتائے اول مفتوحہ و تائے ثانی و او ساکن یعنی عاصر ۱۲۔ از سری و ہر گوش۔

لے پر تھوی بکسر باء فارسی و سکون رائے مہملہ و فتح فوقانی و خفاء ہا و سکون سین مہملہ یعنی آب ۱۲۔ از سری و ہر گوش۔

ظاهری است و منسوب به بعضی اعضا، و بعضی اخلاط و بعضی عوارض است کما لا یخفی و بدانند که درین محل
مناقشات و منازعات است از انجمله اینکه شک نیست هندیان آکاس را جز مقوم بدن گروانیده اند و این
فاسد است زیرا که برای تقویم چهار چیز کافی است چنانچه در مباحث ارکان از شرح قانون علامه نیز
بدو حجت شیخ الرئیس ثابت شده هر که فرید اطلاع بخواد از انجا بجوید و آنچه در دفع مناقشه از جانب هندی
باین عهد ضعیف بدو وجه ظاهر شده انست. یکی اینکه گروانیدن آکاس جز مقوم صحیح است چرا که مراد
از آکاس نه آن است که هندیان دانسته اند بلکه مراد از آکاس امر سماوی است یعنی حرارت غریزی که
نیست مگر این قدر است که جزو مادی نیست جزو صوری است بهر کیف داخلی است نه خارجی و غرض نشان
همین است پس معلوم شد که آکاس در تقویم بدن دخلی هست و دیگر آنکه هیچ مرکب خالی از ماده و صورت
نیست و پس آن چهار چیز ماده و صورت فائض یعنی امر سماوی و لهذا پنج میدانند والله اعلم بالصواب و در
تقرر نمودن مکان و تعلقات آنها هم شکوک است مگر این قدر کافی است که هر یکی را مسلک دیگریست
که بر آن دیگران رانواع می شود. مسلک هندیان دیگر و مسلک یونانیان دیگر پس توفیق چگونه خواهد گردید
ترکیب بدن و غیره از عناصر برین وجه میگویند که منی مرد قمریت و عنصر آب در آن غالب و دیگر عناصر
نیز دارد خون حیض زن شمسی است عنصر آتش در آن غالب و باقی عناصر هم دارد و قتی که مرد با زن
تزدیکی کند حرارت و آتش مرد با دراز محاشش روان می سازد و باد منی متفرق را از محلهاش سائل
گردانیده طرف ذکر آورده بیرون می کند و منی در فرج می افتد و با خون زن آمیخته می گردد و باد این
ماده را در رحم می رساند و چونکه ارتفاع موانع و وجود شرائط باشد در رحم قرار می گیرد و آن مرکب از
عناصر خالص است عنصر باد که باد از غذائے مادر در جمیع آن ماده بدو می رسد و عنصر آتش آن را پخته
می کند و از عنصر آب تری حاصل آید. و از عنصر خاک انجماد و سختی رونماید و به سبب عنصر سماوی و
طول و عرض و عمق حاصل می شود. و آن عنصر سماوی که عبارت از روح و نفس است در وقت انفصال
ماده طرفین مصحوب آن ماده می آید و وجود بدن حاصل می شود و همچنین وجود سایر مرکبات موقوف
برین پنج چیز است با سخائے مختلفه پس ازینجا ظاهر شد که بر مذہب ایناں امر سماوی جزو مقوم موالیه ثلاثه

له جمع مناقشه ۱۲ له از منازعت با کس و چیزے کوشیدن یا کسے در بر آوردن یا خود کشا کشت کردن و
خصوصت کردن ۱۲ له جمع نحو بمعنی راه و طور باشد که موالیه ثلاثه نباتات - جمادات - حیوانات ۱۳

است واللہ اعلم بحقیقۃ الحال فائدہ دوم در کیفیت خلقت انسان بدانند کہ وجود آدم علیہ السلام
و حواء از عناصر محض بقدرت جناب باری تعالی آشفند پس از آن چوں مئی مرد با خون زن در
رحم جمع می آید و استعداد و قابلیت علوق بهم رساند گرمی عنصر آتش در جوش می آید تا چنین صورت
بند و بر و منبت جرم تو بر تو حصول می پذیرد چنانچہ از جوشیدن شیر رغوۃ حاصل می گردد و در آن
پرده ہا مادہ بچہ در ماہ اول مانند آب منی غلیظ می باشد و در ماہ دوم بہ سبب گرمی و سردی و باد
مادہ مذکور پختہ شدہ و آمیختہ می گردد اگر مادہ فرزند زینہ ست گرمی باشد و گرد خست مربع و اگر
خنثی است مانند غنچہ سنبلی می باشد و در ماہ سوم مادہ ہا سہ سرد و دست و دو پا بنظر آور آمدہ مرتفع
می گردند و مادہ ہا اعضا اعضا اند کہ بنظر می آیند و میان حکما اختلاف ست کہ اول کہ ام
عضو صورت می بندد نزد بعضی اولاً سر زیرا کہ محل اورا کات ست پس اشرف باشد و ہر چہ
اشرف باشد اول صورت بندد و نزد بعضی دل زیرا کہ جائے نفس و جان ست پس اشرف باشد
و بعضی گویند کہ اول ناف میگردد زیرا کہ سائر اعضا بچہ بواسطہ ناف غذا سہ پرورش خود از مادر
خود می یابند و چوں ناف وسیلہ پرورش است باید کہ در خلقت پیش از سائر اعضا بود و بعضی می گویند
کہ اول دست و پا سیدامی شوند زیرا کہ پرورش جنین موقوف بر وسعت محل بواسطہ تحریک ست و پا
می شود و بعضی گویند کہ اول تن میانگی موجود می گردد زیرا کہ دیگر اعضا بمنزلہ شاخہا اند و این بمنزلہ
بیخ و تنہ است پس باید کہ اولاً میانگی تن مخلوق گردد و بعدہ سائر اعضا و از حکیم و ہنرمند منقول است
کہ این ہمہ اقوال بعضی بہ بعضی معارض اند و بر تقدیر تسلیم اولہ مذکورہ ظنی فائدہ یقین نمی دہند بلکہ
جملہ اعضا را اعضا یک بارگی سیدامی آیند مگر بعضی از کمال صغر محسوس نمی شود بعد نختگی ہمہ
در نظری آیند چنانچہ در بارہ نفرت خستہ و ششم ست ہمہ موجود است لیکن سبب غایت صغر بعضی
دیدہ نمی شود پس از رسیدگی ہمہ بادیدہ می شود و در ماہ چہارم جملہ اعضا ظہور می پذیرد و دل اندک
موجودی گردد و از آن جهت جنین را آرزو مستلذات حواس می شود و او باعث تسلذات زن
حاملہ است و ازین جا است کہ حاملہ را صاحب دو جان میگویند و آنچه آرزو کند باید داد و اگر نفق
آرزو سہ حاملہ نہ رسد ہماں حاسہ از بچہ نقصان می پذیرد و ہر فصلت و ہر فعلی کہ باری تعالی در بچہ

خواستہ است مناسب آن در مادرش آرزو پیدا میکند و در ماه پنجم از ماه چهارم افزایش گردد و در ششم عقل فائز میگردد و در ششم ماه تمام اعضا ظهور تمام می یابند و در ششم ماه روح را حرکت انتقالی پیدا می شود گاهی در جنین می باشد و گاهی در مادرش انتقال کرده می آید بسبب همین معنی مولود ششم نمی زید . بعضی در پنجشنبه می کنند که چرا در روح در ماه هفتم و نهم انتقال پیدا نمی شود جواب ظهور هر شئی موقوف بر استعداد قابلیت است و استعداد قابلیت بخیر رسیدن وقت آن نمی شود پس ظهور انتقال موقوف بر ماه ششم است نه هفتم و نهم و الله اعلم و در ماه نهم و دهم و یازدهم تا هجدهم اوقات تولد است و فقیر بعد دو سال کامل نیز تولد مولود دیده است اما این قدر درازی زمان خالی از عارضه نیست و نباشد و بدانکه وقتی که اجتماع مادین شود در آن وقت هر خلطی که در آن ماده غالب باشد شخص از آن عارضه گردد خاصیت همان خلط غالب وارد پس مردم باعتبار آن وجه بر هفت صفت اند سه از آن بسیط و چهار مرکب یک صفت خاصیت باد و دوم خاصیت بلغم سوم تلخه چهارم باد و تلخه پنجم باد و بلغم ششم تلخه و بلغم هفتم هر سه خلط کسیکه خاصیت باد دارد و علاقتش بیداری ماند و سردی خوش نیاورد و صورتش خوب نباشد و وزد و حاسد و بدکار باشد و بر سر و در قفس میل دارد و پاشنه پای او بطلد و ناخن و موکے سر دریش اندک خرد و خشک باشد و غصه ناک بود و ناخن بندهاں برود و دندان بخاید و منتقل نباشد و دوستی او پائیدار نبود و شاکر احسان نگردد و لاغر اندام و خشک و خشن بود و در گهازه نمایاں باشد و در سخن گفتن و رفتن شتاب کند و دلش یکجا و نظرش برقرار نبود و فضول گو و حریص بر بسیار جمع مال باشد و در خواب چنان بنید که بسوئے آسمان می رود و همچنین کس را زحمتهائے بادی بسیار می شود و کسیکه خاصیت تلخه دارد و علاقتش بیداری خوئے بالوئے زشت و نرم اندام و پر و سرخ ناخن چشم در دو کاشم و لب و کف دست دپا بود و خوبصورت نباشد و شکم بزرگ و دریش افتد و موئی سر و ریش نی الحال سفید شود و بسیار خوار باشد و گری او را خوش نیاید و فی الحال غصه کند و بازگشت نماید و زور و عمر میانگی باشد و عاقل بود و سخن دیگرے رو کرده سخن خود پیش آوردن خواهد و در کار زار نیک باشد و در خواب زرد رخت آملد و کنیز بهار دار و آتش سوزاں و برق و شهاب ثاقب بیند و ترس از کس نکند و تعظیم کس از ترس آنکس نکند و گسائیکه تعظیم او نگاه ندارند سخت و درشت بود و گسائیکه تعظیم و تواضع با او کنند با ایشان متواضع و نرم باشد و بیار بیار تلخه پشیر آرد و هر کرا

خاصیت بلغم باشد علامتش خوبصورتی و دل مردم بدینش مائل بود رنگ او مانند رنگ کاه
 و لب یا گل نیلوفر قرمز یا برگ نیل تر و تازه بوده و اشیا شیرین و سست بخوردن خواهش دارد
 و یکی کس ضلع نمکزد و بدی دیگر آرزو تحمل کند و حرص بر مال نباشد و مستقل و قوی دل و زور آرد
 بود و هر چه بشنود تا دیر یاد دارد و محبت از استوار دور با بود و دشمنی نیز مثل این باشد و چنانچه
 سفید گوشت چشم سرخ و موی سر دریش استوار و سیاه مثل زنبور و باشکین باشد و غنی بود آواز شنید
 مانند رعد و قیل و شیر و شرزه باشد و در خواب بسا آهوا و جویا که در آن سرخ تاب و ببط باشد و پیرامون
 آن آب گشته است شالی بود پهنید و اعضا سست و درست و نیک اندام چرب باشد و زرد راورد
 قادر بر افعال شاقه بود و تعظیم استاد کند و حرمت مادر و پدر نگاه دارد و علوم و ادراک فکر نیک دارد
 هر که را چیره بدید بعد از تامل بسیار دد و سخن اندک درست و درست گوید و بیاری با اندک برود و هر که
 مرکب از باد و تلخه یا باد و بلغم یا تلخه و بلغم یا باد و تلخه و بلغم باشد علامتش نیز مرکب بود و بیار بهایم مرکب پیدا کند
سوال - چونکه در مادیات غلبه خلطی باید که آن ماده فاسد شود پس چگونه این آثار غلبه هر خلطی صورت
جواب غلبه هر خلطی بعد از آن باشد که بدان فساد و مادیات چنین آید چنین صورت نمیدد بلکه خالق تعالی شان در ازل خواسته
 که مردمان از این کمالات و فضائل مختلفه بیافریند و در مادیات خلط نیست هر قدر که استعداد بهم رساند آن
 فیضان میگردد و بنا بر آن در ماده هر شخص که غلبه خلطی باشد آثار آن طایفه آن شخص می دهم پس این
 غلبه باعث خلقت شخصی بر اوصاف مخصوصه بودن موجب فساد خلقت چنانکه جانوران از هر دار که
 آفرینش آنها از زهر و زهر پیدایش آنرا ضرر رساند و بعضی از حکما گویند که خاصیت غلبه خلط در مردم
 نیست بلکه غلبه عنصری است از عنصر پنجگانه که تن مردم مرکب از آن است اگر غلبه عنصر باد است خاصیت
 بادی پیدا آید و اگر آتش است خاصیت هوائی غلبه تلخه و اگر آب است خاصیت هوائی غلبه بلغم و اگر
 غلبه خاک است سخت اندامی و پیر اندامی و متخملی و بردباری و آهسته کاری و اگر غلبه عنصر بی مادی
 است پاکی و پربزرگاری و درازی عمر و فراخی سوراخها و بینی و گوش و دهن و بیغولهای چشم
 پیدا آید پس لازم است طبیب صادق را که افعال و خواص ابدان و امراض شناخته معالجه مناسب
 آن کند و الله اعلم بحقیقه الحال **فایده سوم** در بیان اعتقاد شمار آل و آل اجسام کثیفه اند

که از آمیزش منی مرد با خون زن و دیگر اخلاط بد و عناصر خشنه متکون شوند بحیثیتیکه وجود بدن حاصل آید و
 آن بردو قسم است بعضی یک یک و بعضی دود و وزیاده بر آن چنانکه سرگردن و جبین و زرع و شکم
 و پشت و ناف و مانند اینها که یک یک است و سوراخهای بینی و گوشها و پشها و ابروها و رخسارها و بغلها
 و کتفها و پستانها و خصیتین و پهلوها و سینهها و زانوها و بازوها و رانها و مانند اینها که دود است و گشتا
 بست و سر اهل و سر دست بست و دود و چمنی بست و چهار و این هر سه اسما اصول رگهاست و هفت چیم
 تو بر تو که گندگی او بقدر عرض شش و چهار حصه از بست حصه عرض جونی شود و هفت کلا و هفت مقام
 اخلاط با هشت و جز آن و هفت دهات و هفت ل و دهات و هفت صدرگ و با صد پرگاه گوشت
 و نه صد بی و سی صد استخوان و بعضی سی صد و شصت گفته اند و دویست و ده بنده گاه و صد و هفت
 مقام خطرناک و سه خلط و سه ل خلط و نه زخمه و شانزده کندرا و چهار جال و شش کورج و چهار و سه
 گوشت و هفت وزر و چهار ده سنگها و چهار ده سنوت و سه رودها و یکم و زیاد بحسب اخلاط
 ذکر و انات چنانچه در رساله تشریح هندی مفصلاً مذکور است پس طبیب را از این اشیاء اطلاع باشد که قوت
 معالجه بکار آید **فصل چهارم** در بیان اخلاط خلط جسمی است روان که قوام بدن و صلاح و فساد
 و هفت دهات از آن باشد و آن سه است باد و بلغم و صفرا بعضی خون را نیز داخل اخلاط دانسته
 چهار میگویند و اکثری بر آنند که خون روح است و برخه از این اکثر خون را مانند گوشت جزو بدن میدانند
 و سودا را خون سوخته نمیده اند و میگویند که خون از آمیزش باد سرد و خشک شده رنگ تیره بهم رسانیده
 و مانند درد شده است و باد فاعل طبیعی و نا طبیعی کردن اخلاط است و بعضی سودا را با سم باد تعبیر میکنند
 لیکن این قول ضعیف تر است بدانکه باد بیک لطیف و کثیر حرکت و سریع السیر و حامل دیگر اخلاط و
 واصلی بر آنست از عنصر دیگر حادث نشده مزاج او سرد و خشک در صحت و مرض عمل قوی تر از دیگر

۱. نفخ دال مظهر و فساد و سکون بهم و کسوف منی شرایین ۱۲ شش ۱۳ نفخ کاف تازی و شش لام و الف یعنی قوت مار که که
 خون، صفرا، بلغم، و غیره را در محل خود نگه دارند ۱۴ شش ۱۵ فضلات جسمی مثل بول و براز و عرق و غیره ۱۶ شش ۱۷
 ۱۸ مراد از فضلات ۱۹ نفخ با تازی یعنی اعصاب ۲۰ شش ۲۱ بزبان هندی مرم گویند ۲۲ ۲۳ خون ۲۴ بلغم ۲۵ صفرا
 ۲۶ عرق ۲۷ بول ۲۸ براز ۲۹ منافذ ۳۰ نفخ کاف رگهای بزرگ ۳۱ یعنی غشا ۳۲ کج بلغم کاف تازی و سکون
 را دهم و جیم فارسی یعنی فقرات که در دو دهنها بتمام ریهین و در با با بتمام کعبین می باشند ۳۳ در اصل چهار اسما است
 ۳۴ یعنی گوشت در جو یعنی ربن ۳۵ شش ۳۶ هندی گوشت ۳۷ استی سنگها ۳۸ استی یعنی استخوان ۳۹ سنگها یعنی جلجلیه
 استخوان ۴۰ شش ۴۱ سی منت حفره استخوان که از نفوذ استخوان متصل می باشد ۴۲ شش ۴۳

اخلاط دارد و در یک یک زدن به تمام بدن سیری کند و هر که آینه در آتش بهرساند با گرمی گرم و با
 سردی سرد و با خشکی خشک و با تری تری و مزه او بیخ نه نوشته اند که گراش که زخم است بسیار شایع است و مقام
 اصلی او کمر و دانه و دل و گلو و بندگاه است و آن به پنج نوع است اول دم که برمی آید و
 فرو میرود و دوم آنکه بزبانی قابل روانی را روان سازد و مانند رعات با بول و غلظت سوم آنکه
 هر یک از طعام و شراب بجایش رساند و چهارم آنکه ریس و بول و غلظت یا نذاینها را تمیز گرداند و پنجم
 در تمام بدن ساری و نگهبان است و اگر به سبب از اسباب فساد گیرد شایع مزه نوع علت حادث گردد
 و از ضرب شایع مزه در پنج هشتاد قسم امراض بادیه آید بلغم و آن فصله کیموس و آبی است که از آب
 پیدا شده پخته او شیرین و سپید و گراش و چرب و چسبیده مثل صمغ و خامش اندک نکین مزاج سرد و تر
 دارد و او نیز به پنج نوع است اول آنکه بندگاه را پیوسته دارد و دوم تن را چرب گرداند سوم
 براحت را بکشد چهارم نقصان جسم را برابری قوت دهد و برقرار دارد و محافظت وجود نماید و
 کار آب دارد مقام اصلی او جایی طعام خام و از بالاسه کمتر نافت و سینه و سرد و حلقوم و بندگاه
 است صفرا و آن فصله خون و آتشی است که از آتش حادث گشته رقیق و تیز و حاد و سریع حرکت
 و یک دانه تیز و بوی بد مانند گوشت گنده دارد و مزاجش گرم و تریا خشک و خام آن سبز
 و پخته زرد و صفت تلخ و نیم پخته اندک ترشی دارد و او نیز به پنج قسم است یکی آنکه روشنائی و
 رنگ وجود دارد دوم مضخم طعام کند سوم معده و امعاء پاک کند چهارم روشنائی چشم از آن بود
 پنجم خرد و گرمی تن ظاهر گرداند مقام اصلی او میان معده و جگر و پشه و دل و چشم و جرم است و خون
 را در جگر و تمام بدن برده معتدل در گرمی و سردی و مزه شیرین و چرب و گراش و سرخ و بوی رشت
 مانند گوشت خام دارد و نوشته اند و خدا تعالی حکمت باله نویسنده بلغم را بالاسه صفرا قرار داده
 بسبب آنکه بلغم مانند آب است و تلخه مثل آتش و چونکه دیگ بر آب بر آتش نهند آتش را بر بدن
 نهد و پخته کند بچسب بلغم آتش تلخ را بر بدن نهد و از گرمی آن طعام پخته میگردد و از افزایش
 باد شکم بر دانه اندام گراش و خوردن و آشامیدن اشیا و بادی خوش نه آید و درد انگیزد و
 در شکم بگردد و از افزایش بلغم گراش و کاهلی و بی رغبتی بر طعام و کف و از مینی و دهن آب روان
 گردیدن پیدا شود و از افزایش تلخه رنگ زرد و گرمی و آروغ ترش و زرد و تشنگی و تپا پاک خیزد و خون
 حده و سوت

از زیادتی خود چون تلخه تپاک انگیزد از چیزها نیکه تلخه زشت شود خون نیز زشت گردد و چون خلط
 با خون آمیزد خون در جوش آید و پخته شود شیر و شربت و عصاره میوه با از آتش و گرمی آفتاب
 و محل گنجایشش نکند بالضرور بواسطه باد در تمام بدن سرایت کند و باعث فسادها و بیماریها گردد
 و از افزایش او جسم چشم سرخ و رگها پر خون نماید و سبب نقصان اخلاط و بسیاری قه و اسهال
 و ناس خوردن داروئی اعتدال بعد حصول آن و حبس بول و غائط و غذائی ناموافق و بسیار
 زور و فاقه و جماع و بیقراری دل و اسباب زیادتی صند آن پس علامت نقصان بادستی اندک
 کند و سخن اندک گوید و بسیار کردن نتواند و فرحت و آرام و عقل کم گردد و آرزوئی خوردن نان
 و میوه کم کند و غذائی خشک و دیر هضم و زحمت و تیز و تلخ و سیل بخوردن اشیاء باد انگیزد از نقصان
 بلغم بدن خشک و سوزاں و محل طعام خالی و بند گاه سست و تشنگی زیاده و لاغری آرد و خواب نیاید و آرزو
 میسر و شوربائی گوشت و چیزیکه از شیر و دودغ و شکر سازند و گوشت گاو میش و بز و گراں و بلغم انگیزد آرد
 و از نقصان تلخه گر سنگلی کم و گرمی و بے رونقی بدن و آرزوئی خوردن کبچد و ماش و کلتھی و طعام غله
 آتش کرده و سرکه هندی و دودغ و چیزهای ترش نماید و از زیادت و نقصان اخلاط و گداختن
 محلهای و خود و سرایت کردن آنها علل های کوناگون پیدا میشود و اخلاط از چهار چیز زیادت و
 نقصان میگردند خوردنی و کارکردنی و زمان و مکان و ساری شدن آنها به پانزده طریقت تخمیناً
 کم و زیاده گاه به معزو و گاه به مرکب بتکریب شنائی یا ثلاثی یا رباعی گاه به و جمیع بدن و گاه
 کم از همه بدن و گاه به در ایک عضو گردد آیند تا وقتی که قوت بگیرند علاج آن باید کرد که اول وقت
 علاج است اگر باد و محسل تلخه برود بعد از تش و ریافته علاج تلخه میکنند و اگر تلخه در جائی بلغم برود علاج
 بلغم کنند اگر بلغم در محل باد رود علاج باد باید کرد و همچنین هر خلط که محل خلط دیگر برود علاج آن دیگر باید
 کرد اما که دیگر فاسد گردد و بعد مرض نرسد پس از علاج دیگر که قوی گردید اول خود بخود ساکن میشود و اگر
 بعد تغییر علاج کند دوم وقت و اگر بعد تغییر بے بین کند سوم وقت و بعد پر زور شدن خلط
 محل دیگر و علامات حدوث مرض چهارم وقت و بعد ظهور مرض بخرد آن علاج کردن وقت پنجم
 و بعد قرار گرفتن و کمال رسیدن مرض ششم وقت است و اگر در این اوقات علاج نشود مرض لاودا
 گردد هر یک که معرفت گذشتن محل و جوشن و زور آوردن و مقام گرفتن اخلاط بدانند تا وقت است و الا خیر و نیز

و دودخ در سنگه و شیر جوشیده و سرد کرده در مٹی و آب و شربت و شراب در گلی یا شیشه و یا بلور و شور
و ترش و تیز در گلی بزرگ و نیک و مطعومات در عین و مشروبات در یسار و حلوا و شیرینی پیش در
جائے پاک و خوشبو و آراسته و پیراسته بخورد بوقت خوردن با فرحت و خوشی در مکان هموار باشد
و دل بر طعام نگارد و لقمه بر لقمه تو بر تو بخورد که تابیک بارگی در مضم آید و اندیشه و غصب در دل نیارد
و پیش مردم بگماند نخورد که تا اثر چشم نشود نخست شیرینی و میان طعام استیاء ترش و نکیس و بعد از آن
تلخ و تیز بعضی کسان را بعد شیرینی رغبت بر ترشی میشود و بعضی را بالعکس و همچنین بر هر چیز که رغبت
شود آن چیز خوردن مفید اول طعام سخت و دیر مضم مانند نان و بعضی در آخر گفته میان آن میان و آخر آن
خفیف و اول و اوسط و آخر آمله نافع و دافع علتها و اغذیه که در روغن بریاں کرده میسازند آن همه را و برها
و غیره را در میان طعام بخورند پس پیش نباید کرد زیرا که اگر پیش از طعام بخورند تب و باد و صفرا پدید آید
و اگر بعد آن بخورند فقط تب می آرد و اگر میاں آن بخورند باد و تب و کف پیدای گند و آنکه از روغن
کنجد سازند مولد تشنگی و گراں و تند و گرم باد و صفرا و در کند و آنکه بر روغن زرد سازند سبک و دافع باد
و صفرا و مقوی و روشنی بخش و آنکه از آب سازند دافع تبها و آنکه در روغن زرد بریاں کرده در شهد اندازند
کف و صفرا را میزند و قسه از اغذیه است که آنرا چکلم گویند از آرد و برنج و اجوائن و کنجد سفید و نمک و مچ
و مانند حلقه با ساخته در روغن کنجد بریاں کنند مولد تب و مسقط اشتها و مقوی و تیز و گرم و سخت است
و قسیمکه آنرا اکرا و انظار یک گویند دل را خوش کند و مقوی فزائنده منی و اشتها و دافع گراں و مانند گی
و قسیمکه او تانامند از آرد و آرد و برنج و مرغ سیاه و شیر و شکر و زیره و ادراک و پلائی میده کرده
در پارچه بسته میانش سوراخ نموده در روغن بریاں کرده می سازند مسمن و فزائنده منی و مقوی سینه
و برکتیت عضه می کند و اندر آل از آرد گندم و نمک گلولها کرده در آب یزند و موزک نیز میگویند -
بر سخن یاوری دهد و دسینه خلیده یزد و گراں و مسقط اشتهاست و سارسل که از آرد و آل و نمک بریاں
و آرد و برنج شب در آب تر کرده صبح میده نموده نمک و شکر و مرغ سیاه و ادراک و زیره و الاچی و مسکه
لمائی داده از شیر میده کرده در پارچه بسته و سوراخها کرده در روغن بریاں نمایند بر صفرا و باد و کف
عضه کرده بدر می نماید و قهر صها که از آرد و برنج و مرغ سیاه و جانے پهل و فنانخواه و زیره و قند و نمک سینه

و پاپر کهار و هینگ و کنجد سفید ساخته در روغن کنجد بریان کنند خوشی طبع افزاید در خوشی نخبه مزه میدهد
 و قوت آورد و غلوهها که از آرد گندم و آرد و آرد و منگ آب پیچیده کرده نمک و مرچ سیاه و ادراک و
 کشنیز تر کو بیده مخلوط کرده گلوها بسته در آفتاب خشک کرده و در روغن کنجد بریان کرده بخورد خوش
 طبعی نخبه و مزه دهد و قوت آورد و کچوری که از آرد گندم رو آورده از اندک آب نیم نخبه کرده شکر و مرچ
 و دانه الاچی و اندک کافور میان ناهناست تنک نهاده و در روغن کنجد بریان کنند مقوی دغوش و قتی
 دهد و صفرا و باد دفع کند و چشمهای تیز گرداند شیرین و بامزه و پر بهیزی است اندک سردی پیدامی کند و
 کنگلی برنج در آب تر کرده کنجد مقشر و شکر آمیخته خوردن مستطاشتها و دفع تشنگی و اعضا شکنی و مقوی موله
 پر میوه و کیلی دبان دفع قی و سورش و اسهال و گرمی بول و کف و سرفه و صفرا و باد و سبک و سوتی آن
 که ستونامند بامراض چشم مفید است و تشنگی و اعضا شکنی و پر میوه و استخوانه دور کند و مقوی است و
 بامراض باوی و پتیا و ضعیف بشود و سرد مزاجان و اما صاحب ^{بریان} لوله را مضر و بخیری که در هندی کایم
 گویند از سونبه و مرچ سیاه و پپلی و پلا مور و سیاه زیره و سپید زیره قلع زیره و تیر پات
 و دار چینی و لونگ و الاچی و گل سپاری و گوند پلاس بریان کرده آرد نموده شکر و روغن زرد
 آمیخته می سازند دفع کف و باد و بزنان نوزائیده مفید و کاریل که از دال نخود و گندم و منگ و آرد
 در آب تر کرده از پوست پاک نموده سائیده آرد گندم آمیخته آب گرم میدهد کرده مرچ سیاه و سرخ
 و زیره و ادراک و کشنیز و بلدی و پیاز و نمک و اندک هینگ سائیده آمیخته قرصها بسته در میان
 سوراخ کرده در روغن کنجد بریان نمایند و در روغن زرد انداخته می سازند مقوی و خوشی ده
 مزه ده و بی افزا و دفع امراض را آور پندی قسم چینی است ترکیب آن تمر هندی خام پاک کرده کشنیز تر
 و خشک و نمک و رائی و بلدی و سیتی بریان مرچ و ادراک و قند و لسن و آب لیمو و اندک کنجد بریان
 سائیده در چغیر روغن کنجد گرفته پیاز و لسن در روغن بریان نموده و آن داخل نمایند که تا داغ شود و شتها
 آورد و مزه دهد و مدر بول و دفع غلظت و رنگ آن و مقوی استخوان و میسند بواسیر و باد و پت و سخت
 روغن کنجد و بدن را روغن دهد و روغن زرد جان را قوت نخبه و شیر حیات افزا و ترکاری و بهابی
 امراضها و گوشت گوشت را زیاده کننده نوشته اند و روزی دو بار یا در دو روز سه بار و هر وقت
 عادت گرفته و در فصلی که شب دراز باشد و پاس اول روز بخورد و چول روزها دراز شود بعد از

دو نیم پاس روزا شیار تر و شیریں بخورد و در شرح ششرت گفته این ترتیب هر کس راست که
 روز نیم یکبار میخورد و یک دو مرتبه میخورد و او را شاید که که بوقت یک پاس و دو طاس روز مقدار نیم گرمی
 یا چهارم حصه گرمی داشته طعام بخورد و دوم کرت بعد از سه نیم پاس و در طب حجت گفته اول کرت
 یک پاس و دو طاس روز دوم کرت در همین مقدار شب سه حصه شکم از طعام پر کند و یک حصه برائے
 آب و بعضی گفته اند که دو حصه طعام و یک حصه آب و یک حصه برائے باد و بلغم و تلخ نگهدارد
 چون وقت نیامده باشد نخورد و اگر وقت معادل گذشته باشد کم خورد و سخت و اندک و سخت بسیار
 نخورد و باید که طعام لذیذ باشد لذیذ است که بعد خوردن آرزو بر و پنهان باشد و از طعام غیر پاکیزه و مخلوط
 نجس و خاشاک و سنگریزه و خاک و غیره و شبنم و گنده و سوخته و سخت و سرد که باز گرم کرده باشد
 و نیک پخته نه باشد به پر هیز و بعد طعام خال کند و خوش بود در دهن آرد و اندک بنشیند بعد
 صد گام آهسته زند پس آزان راستا بغلط باز به پهلوی چپ آید و در طبع آورده اند که اگر شش
 باند شکم بزرگ شود اگر راستا بغلط قوت زیاد شود اگر چپ آید عمر زیاد گردد و بخوردن طعام یک
 میل طبع نبود یا بعد خوردن خنده بسیار کند آرد و بعد طعام بجا بیا نشستن و خواب بسیار
 کردن و نزد آتش و بیتاب نشستن و شنا و سواری کردن بدست و دماغ یک طعام و سبزی و غله
 دال و اشیا و ترش بسیار در کار نبرد و ریخ در اغذیه بے ریخ و گندم و برهمنم و باقی غذائے ست
 کم و فضل زیاد و مداومت گوشت موجب سختی دل و غلظت و کدورت روح و روغن و شیر که
 خلاصه غله و گیاه است مقوی تن و ترک کار بها و سیوه با حسب احتیاج و مناسبت مزاج و فصول استعمال
 نمایند مزاج و افعال و خواص هر ایک از اغذیه و ادویه در تذکره سوم می آید چون الله تعالی و هنگام
 خوردن طعام آب اندک اندک بتدریج بیا شام و بهترین مشروبات آب باران است بر مرغانات
 اول اندک آب گرم با چیز خشک خورده آب سرد بنوشد و در سرما سرکه پندی مفید و بعد از عمل
 آب سرد بنشین بعد جغرات و شیرینج و شراب و زهر خورده را و بعضی میگویند کسیکه طعام از غلظت
 کرده خورده باشد آب شیر گرم و بعد مثالی و مونگ و مانند آن شیر یا شور بے گوشت و کسیکه از خشک و
 مسافت راه و تپاب آفتاب بیتاب شده باشد یا از حمت شراب و زهر دارد و این نیز شور با شیرینج

و بسیار گوشت را که است شوند شیر مثل آب حیات و لاغر را بعد از طعام شیر و فربه را بعد از
 شام آب سرد مناسب و بر طعام نخود یا ماش جغرات و آب جغرات و سرکه هندی بهتر شراب خوار
 را بعد گوشت خوردن شراب مفید گسائیکه شراب نمی خورد بعد طعام آب میوه ترش مانند انار و لیمو مفید
 و بعد استعمال گوشت و طعام هر غله که باشد ترشی آرد کنار و بعد گوشت ترگوشت و خارشپت و مانند آن
 سرکه هندی و آب و نیل گاو و امثال آن شراب یک از فلفل و راز سازند مفید و بعد گوشت توله و تیر
 و بقر و مانند آن شراب کنار خورد و بزرگ و بعد کبوتر و فاخته و غیره شراب در قهقهه شیر دار و بزرگ
 شیر و مانند آن شراب خرما و نارچیل و بزرگ گوشت زراغ و غیوان و مانند آن شراب اسکند و بزرگ گوشت
 و مثل آن شراب خام از سوجنا و اسپ و شتر و مانند آن شراب ترپله و گاو و گوسفند و مانند آن شراب
 خام از پوست کبیر و و گرگ و جاموس و شتی شراب بیدایخ و زقوم و شیرانی و گهونگ و غیره شراب خام
 از شکار و کبیر و لبط و سرخاب و غیره شراب خام بیشک و برما هیان لب آب شراب و میوه با
 ترش و یا نیلوفر و امیای و ریای شراب خام برنج و بعد میوه ز محفت شراب خام از انار و بعد میوه
 شیرین شراب خام از سیب و می و فلفلسین و بعد میوه تلخ شراب خام از کاه و وب و تل و بیت و بعد
 میوه تیز شراب خام از خار خشک و بعد گلاب و تار و سیند حی خرما شراب خام از میوه ترش و مگر هندی
 و بعد مزه و خیار و غیره شراب از داربلد و کر بلا و بعد سیری خجستان شراب خام از باده بعد از جوی
 و معصف شراب خام از ترپله و بعد برای می از خجول بزرگ و بعد نمک سنگ سرکه هندی و بعد هر
 خوردنی آب سرد و خصوصاً آب باران و اگر نه آب مالوت و صاحب مرض بادی و کف را آب گرم
 و صاحب تلخ و علت خونی را آب سرد اکنون در بیان آبها گفته می آید که تا بهتری و بدتری دریا
 شود و بد آنکه بهترین آب باران است جان را قوت دهد و پاکی بدن افزاید و بسیار خوش
 سازد و زمین را هم خوب است و زهر میزند و بسینه سردی میدهد و جان را امرت است و چون آزا
 از سقف بام و غیره بگیرند میل نافت دور کند و مزاج شایان مواقع و گرم ناصور چشم و زهر مرض
 و بلغم دور کند و آنکه از پارچه بگیرند خالص و واقع با و کف و بیت خشکی زبان و سردی بدل و جان و
 بسینه می بخشد و زهر میزند و افزایش می میکند و آب دریا را بیهاگی رقی منزل گناه و باد و بیت و کف
 و سبک و سرد و همه چرک بدن دور کرده روشنی بخشد و زبان مزه می آرد و بدن را خوش سازد آب

دریا کے گودھادری صفر و بلغم دور کند و باد و موئی سیاه سفید کند و بیماریا پیدا کرد۔ آب کاوری
 و کرشنا دوتی این ہر سہ دریا اندیکہ فعل دارند دفع میل و صفر او کف و مزہ میدہد و ان را بہتر
 و ہمہ گناہ دور کند و سرد است و پشت را قوت بخشد و سینہ و ہمہ تن را خوب و از خوردن کف او ہر
 روز اندکے اندک صفر میرود و روز بروز بدن از مرضها خلاصی یابد و پیرود و کوتی رودی است
 آب او شیریں و دفع باد و شستی و فرائیدہ رنگ و زندگانی بخش آب مطبوخش تیز است تب دور کند
 آب زردا خوب و بامزہ مزاج را خوش دارد و دل را روشن کند و باد و پت و کف دور کند و پرنی
 است و در کتابے نوشتہ اند کہ این آب بطیب میگوییہ اگر در این دہی رود مرض را میزخم و آب
 رود ہا کہ بوئے مغرب روان است بد بوئے دور کردہ خوشبوئے دہد تشنگی دفع نماید و بامزہ و سرد است
 درد استخوان و سینہ و مانند آنرا بہتر و جان را خوب است و آب رود کیداری کشت و صفر او با
 و کف می کند و بد پرنی است صحیح را مریض و فربہ را لاغر و موئی سیاه سفید گشتہ و آب تنگہ را
 کہ از زیر قلعہ کرنول و الیور گشتہ خالص و پرنی و توانی است تب و باد و سردی و صفر او کف
 و ہمہ سختی دور کند و آب پناکی دفع باد و صفر او بامزہ کف و اندک سردی می کند و غسل و نوشیدن از
 آب آن عذاب قتل برہمن دور کند و باعث زندگی است آب سر سوتی بہتر و دفع عذاب و ہر چیزیکہ
 از و طلبندی دہد چنیں نوشتہ اند و تر و دوش دور کند و پرنی و بالذت و خالص و فربہ کنندہ است
 آب سور تمکھی باد و پت بدر کند و لذت دہد و مزاج را خوش کند و ہمہ اقسام صفر او دور کند و مولد کف و
 میگویند کہ از گرفتن نام او ہمہ عذاب و گناہ میرود و آب بہبودک بسیار شیریں کف در کتب و باد و
 کند و در ہائے سینہ برود و رنگ بشہرہ بفراید و آب بھواناشی سردی می کند خراج مقعد و پانڈ و
 روگ را مفید غنی می کند کف و باد و قطیر بول پیدا آرد و خارش در برص می کند و آب رود ہائے
 زرد و رواں پرنی و سبک و ہمہ خیر با خوب و آہستہ رواں کف و باد آرد و اندک تلخ و شور و
 زمخت و شیریں بود در وقت مہم نیز شیریں شود و در آب آنہا کنجال بیشتر باشد و آب دیگر دریا ہا
 عموماً کہ در جانب مغرب پیدا شوند و بطرفی از اطراف بروند یک سرد و اندکے زمخت و بوداد
 مزہ می بخشد و باد و کف و صفر او دور کند و اندکے سوئی شمال پیدا شوند آب آنہا سیاه و مولد امراض و سبت
 رت و شرورت آب دریا نباید نوشید آب جہرہ باید نوشید و آب را ہم نوشند آب کوہ باد و کف دفع

رکبت و اندک بودار و آنچه بد پوشود نتوشند آب ناله با مرز آورد و کف زند و صفرا نشاند و خوب
 روشنی دهد و دل را خوش سازد و موجب جان بخشی است آب ناله که تابه مزگی و قصور با صمغ و فلفل
 شکم و تب و امراض چشم دور کند و بغم از شکم بدر کند و دمایل و بول شیرین را نافع و سبک است
 از زمینان آب زود رواں بنوشند و آهسته رواں نه نوشند آب دریا شور و گرم شدت و مولد باد و تب
 و کف و کشنده کرم و آب که خود بخورد از زمین بر آید و رواں گردد و آن آب سفید میشود و مولد باد و کف
 و صفرا شکن و مسقط اشتها و بسیار سرد و انجبین آب اگر از کوه باشد مولد کف و باد و بیس و دمه
 و مسقط اشتها و دافع صفرا و آب شبنم مولد باد و مسقط اشتها و آب اوله بسیار سرد و بسیار کف و تحقیق
 باد پیدای کند و آب تالاب بسیار شیرین و دافع صفرا و مولد باد و کف و موجب حیات و به زبان
 مره می دهد و سخن را یاوری بخشد آب کشت زار با بسیار شیرین و دافع باد و کف و صفرا و گناه و عذاب
 آب چاه کلال نه شور و شیرین و کرم و کف و باد را دافع و فزائنده اشتها و صفرا و اضطراب دور کند
 آب شیرین اندک ز مخفی هم دارد و کف می زند صفرا و نیل بانی دفع کند و موجب اشتها آورد و انجبین
 آب را در تابستان و زمستان باید نوشید و در برسات از چاه می که آب آن از دلو بکشند یا بدوشید
 که هیچ مرض نشود و آب شور خواه چاهش قابل فرود شدن باشد یا مسوزش و صفرا بسیار میکند و کف
 و باد میزند و اندک مشتی آب جهته افزایش منی و خوش می کند باد و کف و صفرا دور نماید و باعث پاک
 جسم و تشنگی تب و گرمی آفتاب را نافع و بسیار مشتی مزاج را خالص می کند و سبک گرم است آب و بنگا
 شیرین و بسیار خالص و سرد و صفرا شکن و باد می کند آب که در تابستان وقت شب بدارند در روز
 در آفتاب نهاده استعمال نمایند باد و کف و تب دور کند و تشنگی فاقه نشاند و اندک سردی کند دل را
 خوش سازد و امراض ستمی دفع نموده طبع را روشن کند این نوع آب بسیار امت است و آبیکه از سوراخ
 سراطین بهم رسد شیرین و تشنگی نشاند و تردوش و سوزش شکم و پانده و روگ و بهی روگ دور کند
 و آب هائے میوه مثل ناریل و بخل و گورد و درخت بوک و موز و یا کھیر و مجلس ندگور است در دردی
 نوشته که آب سرد صفرا و تشنگی و پریه و سوزش دور کند و باد پیداکند و بدن را خوش دارد و بصا جان درد
 شقیقه و کرم کشت و پریه فاقه و پیهای نو و نواق و کف و قی بعد طعام را مضر و آب گرم اجابت خلط
 می آورد به پریه خوب است کف و کرمی کوش و بهی و باد و قی و بهی مزگی و در درج کم و وقت

آدن حیض شود دور کند و آبیکه به نیم شب گرم کنند مولد باد و کلانی شکم و کف و بد مزگی و آبیکه در آفتاب گرم کنند جان را خوب و دافع صفرا ز نافع تا سرد منی را براند و مولد کف و باد و پانده و روگ و آبیکه گرم کرده سرد نمایند یا نیم گرم بنوشند تر دوش و سنیات را نافع و امراض صفراوی را منفعانگه در روز چوبخش دهند همان روز بنوشند و آنکه شب چو شاتند شب بنوشند یعنی روزانه در شب بنوشند در روز نباید نوشید زیرا که چنین آب بد منی پیدا می شود و به منی زیان دارد و در آب گرم آب سرد نیست نباید نوشید که بیمار را پدید آورد و اگر در یک آن آب پاؤ بسوزد دافع باد و اگر نیم بسوزد صفرا کن و اگر سی پاؤ بسوزد دافع کف و از چنین آب طبیعت بکمی ماند دستور نوشیدن آب اگر در میان طعام بنوشد بدن برابر و همواری باشد و چون بعد طعام بنوشد هیچ مرض نمی شود و چون اندک اندک طعام بخورد و آب بنوشد این هم خوب است اشتها صاف دارد و نوشیدن آب پیش از طعام زهر است اگر وقت گرگی تشنگی از آب غرغره یا فرمانید جائز نوشیدن آب وقت صبح یا پیاله بلوری سرفه ضیق و اسهال و تب و سقوط اشتها و درد کمر و سنگ کرده و مثانه و کشت و گنده و بانی و درد گلو و سر و گوش و بینی و چشم و رقیقت و چهی روگ و سرفه بلغمی دور کند و همه را آرام میدهد باید که چنین آب اگر وقت شش گهری شب مانده بنوشند بهتر و گرنه پیش از طلوع آفتاب بنوشد آب صبح بعد بکنیم یا پس از نیم می شود و آب شب بعد بکیاس منهدر گردد و وقت تشنگی طعام نباید خورد و وقت گر سنگی آب نباید نوشید از اول قه بعد طعامی حادث گردد و از دوم بگنجد و آب گرم داریا برگ و لانی و شنگا که قسم گرم است و کاه گرم و مدار که آن را لوطا گویند و سایه دارد و رخت با و کوه اندک از آن باید نوشید که باعث امراض با گردد و آب انوب و یس بیمار را پدید آورد و لاغر کند و منی و خون خشک نماید و آب جانکل و یس بدن را بسیار گرم کند و خون را فزاید و قوت بخشد و برائے پرمیز خوب است آب سادها رندیس مطبوخ کرده باید نوشید دافع تشنگی و سوزش شکم بدن را خوب نماید اشتها و هاضمه افزاید و بالذات و معتدل و سبک است و آب در عینت رت از چاههای کلاں و مالا ب باید نوشید و در سنت رت از چاههای تنگ دهاں و جهره که از خود رواں باشد و در گرشمارت و در شارت هم همین آب و در شورت و شترت آب همه چاهها بلکه ندارد و غسل کردن در هر رت موافق مرقوم الصدرا باید کرد که یک و

نفع شکم و تب میرود و در بهشت رت و ششتر آب تالاب در سوچه بهشت پاس داشته باید شود
و در سنت رت کف آب نوشیدن با مزه حاره مفید و باید که کف را نیز بهشت پاس داشته باشد
آرند و از رو با بکری از تالاب و چاهها بدانند که این اشیاء مذکور و برائے کسانیکه نازک
و کم خوار و بک و لطیفه بخورند و حرکت اندک کار اندک می کنند و حفظه صحت و از آله مرض شاں باین
طور بر وجه احسن می شود و گرنه موجب عللها میگردد و کسانیکه زور و راند و بسیار خور و گرسنگی زیاد
میدارند و همه وقت در کار اند آنها را چنین امور در کار نیست **فائده** در بیان فصول
چونکه صلاح و فساد عالم بینی بر فساد و صلاح و فصول است لهذا اندک در بیان تعداد فصول
و امرجه و مزه و تغیرات آنها بر طریق ایناں بقلیم می آید بداند که زمانه بذاته یک است از گردش آفتاب
روز و شب و ماه و سال و جگ میشود و یکدن یا حرف خرد گفتن را بهندی بکنه مند بیان زده بکهره کاهتا و سی کاهتا را
کلاه و بیت و چهار کلاه را هورت و سی هورت و روز و شب می شود و پانزده روز تخمیناً نیمه ماه و
دوازده ماه را سال نامند فصل بهار است میگویند فصل از دو ماه گرفته شش فصول اعتبار می کنند
در جانب شمال گنگ ابتدائی فصول از ماه می شمارند چنانکه در ماه و پهاگن شیشتر و چتراد
بسیا که نسبت به و جیٹھ و اساطره گر شیار و میراد و بهبا در پد و رشارت و هویج و کار شیت
معنی کنوار و کاتک ضرورت و مار گیش و پشت یعنی اکهن و پوس بهشت و ابتدائی طرف جنوب
گنگ از بر کها چنانچه کها و و کنوار را بر کها و کاتک و اکهن را سرد و پوس و ماه را بهشت
و پهاگن و چیت را نسبت و دیساکه و جیٹھ را کریم و اساطره و ساد و را پد و رت می گویند
و فصل جنوبی که آفتاب در ایام سوئی جنوب می رود و آن بر کها و سرد و بهشت است درین
فصل با هتاب قوی میگردد و بعضی مزه یا یعنی ترش و کلیل و شیرین اوقات می شود و خصوص در سرد
ترشی و در بر کها نمکی و در بهشت رت شیرینی اقوی میگردد و حیوانات نیز بر زور میشوند و فصل شمالی
که آفتاب درین روزها بسوئے شمال می رود و آن شیشتر و بهشت و گر شیار است آفتاب درین
با قوت می شود و مزه تیز و تلخ و ز مخنت قوی میگردد و خاصه تلخ و شیشتر و ز مخنت و بهشت و تیز
و گر شیار و قوت حیوانات ناقص میگردد و زمین در تاثیر با هتاب سرد و ترواز تاثیر آفتاب گرم

و خشک می شود پس با عانت هر دو نیرین حیات هر شئی را مددی شود و تغیرات در هر فصل و ساعت
و ماه و سال فصل و روز شب موقوف برین کوکبین است و باقی کوکب را هم دخلی نیست و بر چهار
گیا بهائے نو که می رویند نایت در آن غالب بود و آب که میگیرد و کاه و خاشاک در آن می افتد
و لب آبها از قوت خود درختهای کرا نه را بر و بایند و نیلوفر شمس و قمری شکوفه آرند و بسبب بسیاری
آب نشیب و فراز زمین معلوم نگردد و درختهای انواع و اقسام بر آیند و رعد آواز کم کند و باران بارد
و آفتاب و ماه تاب و دیگر ستارگان کم دیده شوند و ابدان تر میگردند و باوی که در وجود جمع می شود
بسبب تری زمین و باریدن باران و وزیدن باد خارجی سرایت کرده علتها می باد و ظاهر میگردند
در صورت باران کم گردد و زمین خشک شود و گرمی آفتاب نقصان می پذیرد و سردی بسیار شود و
باد تند و زد و گیا بهائے خام خسته گردد و زمین فراز خشک و نشیب تر نماید و نیلوفر و پیانسه و دوپه و پیرایه و چیتون و کاش
آتش شکوفه آرند و قمری در تنها سریت کرده غالب میشود و طعام و شراب شیرین شد و مضم میگردد و بلغم و ریهها جمع شود
و در محنت رت باد شمال سرد و زرد آسمان بجا افت نماید و ذراع و گرگت در جاکموش و بز و میش و پلست
بر زور گردند و در درخت لوده و برنگس و شباک شکوفه آرند و آب صاف و چرب و گراں میگردد
و دیگر آثار هائے سرد رت هم میدارد و در تبنت رت آفتاب گرم میشود باد جنوب نرم و زود از تری
شعاع آفتاب علتها می تلخ پیدا آید و آسمان صاف شود و درخت نفزک و بوسری و اشوک
و نیلوفر و مانند آن بهار آرند و بار گیرند و عند لیب مست گردد و در گریم رت خورشید نه تابد و باد
نیرت یعنی گوشه میان مغرب و جنوب خشک و تیز و زود و زمین مانند نور گرم گردد و آب خشک و بک
شود و تن های خشک گردد و آنچه خورده و آشامیده گردد و مضم کم شود و باد و تلخ جمع آید و گیا بهائے کم
قوت و خشک شده و برگ بریزد و پرندگان و آهوا و مانند آن تشنه شده هر طرف روند و در پراد
باد غربی پیدا آید و ابر بر آسمان آید و صاعقه در افتد و رعد آواز بر آرد و باران بارد و درختها سر از
زمین بر آرند و کرهائے سرخ از هر طرف بر آید و درخت کدت و نیم و کسر و سال و کیوڑه شکوفه
آرند و نیز بدانند که هندیاں چنانچه در سالی شش فصل قرار داده اند همچنان در روز و شب نیز
اعتبار می کنند و گویند که در روز سه حصه است اول سبت رت که غلبه بلغم دارد و دوم گریم رت که تسلط
تلخ و سوم پر اورت که زور باد است و در شب نیز سه حصه است اول برکها که قوت باد دوم سرد که

تلخه غالب سوم مهنت که بلغم غالب است و نیز گفته اند که باد شرقی مره شیرین و نمکی دارد و چرب
 و گراں و تپاک انگیزد و رکتیت افزا بر اسی بادی سرشت و ناتوان از کثرت جماع و صاحب کبر و
 و غلبه بلغم را نافع قوت افزاید و بدن را تر سازد و مجروح و صاحب دمایل و آبله و زهر خورده را
 مضرو باد جزبی مره شیرین و آخر اندک ز محنت دارد و سبک است تا پاک نه انگیزد و بدن را نفع
 رساند و قوت افزاید و چشم را نافع و رکتیت را دفع کند اما اندک باد افزاید و از همه باد بانی اجمله
 فصل است و باد غری خشک و سخت و نیز ناچسبیده زور و چربی و تری و بلغم و بدن را خشک کند
 و لاغری گرداند و باد شمال چرب و سرد و نرم و شیرین و ز محنت است هر سه خلط افزاید و صبح را قوت
 و تری زیاده کند و بصاحب کبر و کث و لاغری و زهر خورده را نافع و نوشته اند که چون هر فصل بادی
 بر طبیعت نمود باشد غله و آب و گیاه و میوه آن فصل با نوائد و منافع است و اگر از طبیعت خود برگردد
 همه با مضر و باد بیمار بهائے گوناگون پدید آید و تغییرات فصل را اسباب بسیار است و گاه باشد
 که باد بر گیاه بهائے زیر خاک و زیده بوی آنها بخلق رسانیده انواع زحمتهای پدید آرد و پس طبعی حافی
 این همه احوالات را دانسته موافق دستور العمل که قرار داده شده است عمل و ستور کند و بر چهارت
 حاکم باد و پیشدست صفرا و با ضمه ضعیف می باشد باید که طعام اندک و دفع باد و بلغم و تلخه و ادویه
 تیز چسب و آنکه مدت یکسال بر و گزشته باشد بکار برند و شور با یا و مرغ و مونگ و کلته و توری
 و آنار و آنه سائیده و در و کرده یا شامند و کباب تیر و کوک و بیتر و شهد و چنجه و کندوری بخورند و
 غله یا را یکجا پنجه بخورند و آب باران سالگذشته و اگر نه باشد آب چاه یا آب گرم کرده و سرد
 نموده بنوشند و سکونت بر بالا خانه یا نمایند و کافور و صندل بدن بمانند و در آفتاب گشتن و
 خواب روز و مشقت کردن خطا و جماع بعد از دو هفته و بلید بانگ سنگ روا و در صورت
 غلبه صفرا و علل مختلفه پدید آید قصد و مهمل کنند و روغن آمله خورند و غذائے تلخ و شیرین و ز محنت
 و گوشت و کباب و شهد و نبات و شکر تری خوردن و آب حوض که هر دو ماه برویند و سایه
 درختان نباشد نوشیدن و اگر آب حوض جوش دهنده که ششم حصه بماند بنوشند نیک بهتر
 و شیر باد و گاؤ و ماست و روغن کنجد و چربی و شوری و شکم سیری و جماع متصل و خواب روزانه و تحت

و اشیا و رقیق با زراط خوردن منع و مکن بکمان شمالی و اول یاس شب بر بام و خواب شب چهار پا
 کنند در آفتاب رت بلغم و رطوبات مائل به جمود شوند و با و توی گردد و چیزهای شیرین با و شکنج و دوی
 حاره و دمنوع و است و دوی حاره و کوبه و اگر ترنج بلبل و خرمیل خورد بهتر و در سبب است حاکم بلغم و شدت با و
 در مکانیکه سایه بهتر دارد و باد جنوبی در آن آید مکن نمایند در ریاضت کمتر باید و مصاحبت بالرجال
 و زنان شکسته دارند و از مباشرت احتیاط کنند و اغذیه لطیفه خفیفه یا به و جو و گندم کهنه و گوشت
 جانوران جانگل دیسی و شربت شیرین و کباب نیل گا و گوزن و گور خروا و آهو و دراج و کوه و تیه و کاک
 برند و آب چاه در شهید آب نیم گرم انداخته بخوشند و ببلد باشند نیز نفع و از اغذیه لطیفه و چیز
 و شیرین و ترش و خواب روز به پرهنیزند و از آب شیر گرم غسل نمایند و سرود و نغمه و آواز مرغیان
 خوش الحان مطلوب دارند و صندل و زعفران و اگر بر بدن بمالند و در کریم رت صفا حاکم و باد
 شدت مکن زیر درختان سایه دارند و فرش برگ موز و نیلوفر گسترده گلها و خوشبو بر آید
 افکنده بنشینند و بکایات لطیفه طبع را خورند دارند و اغذیه شیرین و سبک و سرد و شور طبع
 بزغال و آب گوشت و شربت نبات و موز بکار برند و در اثر به گلها و خوشبو افکنده در آفتاب
 گذاشته آشامیدن بهتر و آب چاه بنوشند و از غذا به ترش و شور و تیر در ریاضت و مجامعت
 و در آفتاب گشتن اجتناب اولی در شیش رت بیشتر عمل بهست رت بکار برند و اطعمه یا به
 شهید و مونگ و برنج و دوی تلخ و ببلد با فلفل و از و آب تالاب هنر که بوی مغرب جاری
 بود بکار برند **فصل هفتم** در بیان ملکها و اقالیم بدانکه نزد حکمای هند ملک و اقالیم را
 و پس گویند پس ایشان ممالک ربع اسکون را سه قسم کرده اند - انوب و پس - جانگل و پس -
 سادهارن و پس - انوب و پس آنست که در آن سرزمین آب بسیار مانند جویها و حوضها و تالابها باشد
 و چون چاه و جزا بکاوند آب نزدیک بر آید مانند بنگار و کوکن که کناره دریا واقع است و را
 دیار باد اندک و سرد و درختها و کوهها و رطوبت بزرگ و بسیار باشد و مردم آنجا بزرگ شکم
 و فر و نازک شوند و با مراض کف و باد و بیمار شوند - جانگل و پس آنکه زمین هموار و درختان خار و
 و خرد و متفرق و کوهها اندک خرد و حوض و چاه و جوی و چشمه هم اندک و اگر باشد بسیار عیش

چون ماژوار باران در آنجا کم بارد و باد گرم و تیز و زود و اکثر مردم آنجا سستی ندارند و لیکن با قوت بسیار
 عمل باد و تلخ بسیار باشد. ساد هارن دیس سرزمینی است متوسط در اشکال و اوضاع و اخلاط
 و غیره باید دانست هر خطی که قوت آن مخصوص به زمینی در شخصی از آن سرزمین است اگر آن شخص در آن
 دیگر رود غلبه آن خلط در زمین دیگر نمی باشد و بسبب نامالوفی مرضی پیدا آورد و چون از آن معتاد
 و مالوف گشت فی الجمله رحمت زائل میگردد **فائده پنجم** در بیان مزه های اخذیه داویه و
 مراتب علاج با آنها و اوقات خوردن دارو باد آنکه از جمله انواع اعراض که بخواس خمس ظاهری
 مدرک شوند در خلا یکنوع است که بجای سه مدرک شود و آن صورت است و در باد و نوع است
 یکی سابق و دوم آنکه بجای سه مدرک گردد و آن گرمی و سردی است و در آتش سه نوع است
 دو سابق و سوم آنکه بجای سه مدرک شود و آن لون است و در آب چهار نوع است سه همان قسم
 سابق و چهارم آنکه بجای سه ذوق مدرک گردد و آن مزه است و در خاک پنج نوع است چهار سابق
 و پنجم آنکه بجای سه شم مدرک شود و آن بوئی است و گویند که هیچ عنصر از عناصر خالص علی بابا پخته
 یافت نمی شود بلکه هر یک به دیگر می آمیزد و متمزج است لیکن هر که غالب باشد نام بدان غالب میزند
 چنانچه مزه اصلی آب شیرین است و چون با عناصر دیگر مخلوط میگردد و مزه های مختلفه بحسب تفاوت
 مقدار عناصر پیدا میکند و مزه های باطشش اند شیرین، و ترش، و تلخ و زهرمخت و
 هر چه در آن آب و خاک غالب باشد شیرین است و هر چه در آن خاک و آتش غالب ترش است
 و هر چه در آن آب و آتش غالب بکی بود و هر چه در آن باد و آتش مفرط تیز باشد و هر چه در آن خلا
 و باد و بسیار باشد تلخ است و هر چه در آن خاک و باد بیشتر زهرمخت است و گویند که هر چه درین عالم
 است شمسی است و یا قمری پس مزه نیز بدو نوع است شیرین و تیز و زهرمخت قمری و سرد و تلخ و ترش
 و تلخ شمسی و گرم اند و زود بعضی مزه تیز هم گرم است باید دانست که باد سرد خشک است و سبک
 و ناپسند و مزه زهرمخت تیز چنین است بدین سبب از سردی خود سردی باواز خشکی خود خشکی با دواز سبکی
 خود سبکی با دواز ناپسندگی خود ناپسندگی با دواز زیاد میکند همی و چه آنرا بادی میگویند و
 تلخ گرم و خشک و تیز و سبک و ناپسند است و تیز هم این صفتها دارد و از هر یک شیء خود یک
 شیء تلخ زیاد کند و لهذا این را افزاینده صفر میگویند و بغم شیرین و چرب و گراں و سرد و

پسینده است و مزه شیرین هم این اوصاف دارد و از هر یک وصف خود هر یک وصف بلغم می افزاید
 و بهمین اورا فرزند بلغم گویند و مزه ترش آتشی است و مزه تلخ و تکی این هر سه موافق به تیز علی الخصوص
 ترش و فرزند صفر است و مزه تیز و دفع بلغم بسبب مخالفت اوصاف تیز با اوصاف بلغم و همچنین هر مزه
 که دفع خلط باشد در اوصاف مخالفت آن خلط است قیصر گوید قول هندیان که شیرین سرد است بعضی باین
 معنی سرد و آنکه نسجین بدن می کنند کمتر از آنچه بدن را شاید چنانچه جالینوس باین معنی اشیاء
 سرد گفته و بعضی باین معنی در حالت کلیو سیت اجزای حاره ازاں زود تجلیل رفته باقی اجزای بار
 ماند و شیرینی مولد بلغم است چنانچه تجربه شایدهی میدهد که خورنده شیرینی را گرم پیدای شود و ماده گرم بلغم
 است و بلغم مزاج آب دارد پس باید که ماده اذینر چنین باشد ضرر آید که شیرین سرد بود اگر کسی گوید که
 شیرینی تسخیل بصفر می شود و زیاده می کند آنرا چنانچه از خوردنش اکثر اعراض صفراوی ظاهر می گردد و بعضی
 جواب بدو وجاست یکی آنکه شیرینی اگر چه سرد است اما بسبب شدت لطافت خود هر خلط که غالب
 بود بسوخته آن میگردد غالباً بسوخته صفرا بسا اشیاء چنین اند که مزاج سرد تر میدارند و تسخیل بصفر
 می شوند چنانچه ماء القراع و انار و بطیخ باد بود که اینها سرد و تر و مطفی و مسکن اند تسخیل بصفر اهم می شوند
 پس در برودت شیرینی از استحاله او بصفر شک نیست در و شبه دارد نمی شود. دوم آنکه چون از شیرینی
 بلغم شده طبیعت باذن خالقها بعد گرفتن قدری محتاج برائے قهر زانند صفرا می فرسید و صفرا بعد قهر نمودن بلغم
 اگر همچنان بماند هر غذا که دارد گردد بسوخته خود برگردانیده قوت پیدا کند و مضر نهائے صفراوی آرد و اگر راه
 باید بسوخته معده یا معاهر و صورت خشیان و سقے یا اسهال و غیره پامی شود بهر کیف برودت شیرینی
 ثابت و اقوال ایشان که ترش صفرا می فراید آتشی و گرم است و لیش نیز آنچه بخاطر غارت گشتن درین
 باشد که اکثر اشیاء ترش را معفن خون می گویند و مکن که از عفونت خون صفرا پیدا گردد چنانچه جالینوس میگوید
 إِنَّ الدَّمَ إِذَا عَفِنَ صَارَ صَفْرَاءَ و چون مباحث طبیعیه اکثر عقلی است میان اقوال هندی و یونانی
 موافقت است اما در بعضی اشیاء چنانچه شیرینی را سرد ترش را گرم میدانند خلاف قول یونانی است
 مدار این چنین مقولات یک قاعده کلیه ایشان است میگویند که هر مطعوم را در حالت است یکی آنکه چون
 آن مطعوم خواه و یا باشد خواه غذا دارد معده گردد و بطیخ و مضم صلح یا بد در زمان نفوذاد با سار تها اگر
 حارست بار گردد و یا بالعکس و دیگر آنکه بر کیفیت اصلی خود باشد و هیچ تغییر در حرارت و برودت و سردی را نهی

پس نزد اینها مال و حال هر دو معتبر است چنانچه میگویند فلفل و زنجبیل و زیره و بادیان و
 و اشال آن اتادویه حاره و بچاک از سموم حاره قاطبه اگر از اینها اندک بخورند که طبیعت مستولی شود بخوبی که ماده آن
 حرارت غریزی منفعلی شده مضمم صالح یا بد مجرد مضمم یافتن اجزای ناریه و هوائیه از جدا گشته برود تحلیل پذیرد
 و مابقی اجزاء ارتنیه و مائیه با سار یقارود و وایم بالند پس اثر برودت باعتدال ظاهر گردد و فی الحال گرم بود
 فی الحال سرد شد باین وجه اگر بعضی ادویه حاره را بار و یا معتدل گویند رواست و اگر آنقدر خورند که طبیعت
 منفعلی گردد و قادر بر هضم شود چون مضمم با سار یقارود آید البته با اعتبار مال نیز حار بود و همین کافور را
 گرم میدانند و میگویند که چون در معده مضمم صالح یا بد و طبع صافی با سار یقارود آید اجزاء ارضی و مائی از دو
 جدا شده بماند و اجزاء ناری و هوائی در آمده در حالت کمیوس میخاں بماند و زود اثر آن زائل نگردد لهذا
 هر چه در اثنای طبع شیرین باشد و مضمم او ترش گردد در ترشی باین شمارند زیرا که اثر شیرینی در اندک زمان
 طبع ظاهر شد و چون کمیوس شده ترش گردید خاصیت آن مادام که در بدن است ظاهر گردید مثل شکر سفید
 و قند کهنه که در اثنای طبع شیرین و لوازم برودت ظاهر چون بحد کمیوس رسد ترش گردد و گرم شود بخلاف شکر
 سیاه پس نزد حکماء همد حال و مال هر دو معتبر اما حال زود اثر آن زائل می شود و مال دیر بماند و این
 دلیل در تپا بای گرم استعمال سموم حاره میکنند و میگویند که هر گاه اندک از کلام بقراط است **الْأَقْلَالُ**
مِنَ الضَّارِّ خَيْرٌ مِنَ الْكَثَارِ مِنَ النَّافِعِ از آن بدین طبیعت انسانی برود غالب می شود و صورت
 نوعیه دیگر بهر سانیده سم را بر طرف می سازد و از دستبرد منفعلی نمی گردد آن سم دومی شود و تپا بای گرم را دور
 می کند اگر چه فی الحال حرارت آنانی المال بار و بهین وجه هر چو عادت می شود مضرت هم نمی رساند و
 می گویند که هر منز که قرار و خوشی نخبند و قوام حیات از آن بود و کثافت در دهن پیدا آرد و بلغم افزاید آن شیرین
 و هر چه دندان کند و آب از دهن رواں گرداند و تلخه افزاید آن ترش است و هر چه بلغم از دهن بیرون آرد
 و آرزو بر خوردن برنج پخته کند و اشیا سخت وجود را نرم گرداند نکین است و هر چه سر زبان باز دارد و
 بقراری آرد و آب بینی رواں کند و سر بگردان است و هر که حلقوم را بکشد و دهن صاف کند و آرزو بر طعام
 آرد و موس بدن استاده کنترخ است و هر چه دهن را خشک کند و زبان بگیرد و گلوبه بندد و دل کشیده
 و پیچیده میگرداند زحمت است **مُتَافِعُ شِيرٍ** خلاصه طعام و خون و گوشت و چربی دستخواں
 و مغز آن در دهن و منی و شیر افزاید و چشم را میبندد و مو ننگ نیک کند و مقوی شکسته را به پیوندد و خون صاف کند

ولاغری تشنگی د بے ہوشی و تپا پاک دفع سازد و حواس خمسہ را نیز کند مضار را آن کف و کرم و ضیق
 و سرفه و بد مزگی و سته و شیرینی دهن و تباهی آواز و درد تشنه و دیگر دگر درشت پیدا کند و کس و مورچه و دست
 می دارند منافع ترش باضم طعام و خلط روده و دافع باد براہ آن و برائے اکثر مزاجہ ترشہا موافق و مانع
 برتن مانند سردی میدد مضار را آن کوزشش شکم و گلو و سینہ و کندی دندان و تنگی چشم و میلان آب
 و سی بندگا و تنگی ریش و تشنگیها پیدا کند و موئے اندام استاده کند منافع کلی مصفی و معرق و باضم
 خلط روده و تن را نرم کند و بر همه مزه با غالب مضار را آن خارش و آماس با و تباهی و نقصان رسی
 و کسیت و آروغ ترش و غیره با پیدا آرد منافع مزه تیز شستی و باضم و دافع اخلاط فاسده بقی و اسهال
 و ناس و فری و دکالی و بلغم و کرم و زهر و پست و خارش مضار را آن مرغی فعال و محقق شیر و جری
 و منی و دوران سر و عشه و درد و پلو و پشت و دست و پا پیدا کند و آب دهن و کام خشک گرداند و تپاک
 انگیزد و قوت تباه کند منافع تلخ برنده ریم و جری و گوشت مروار و بلغم و مولد گر سنگی و لاغری و خارش
 و کوفت تشنگی و بیهوشی و تب دافع کند و مصفی شیر و در بول و غائط مضار را آن رگہائے گردن و
 تن سخت شوند زحمتهائے بادی و درد سر و دوران و تباهی مزه دهن پیدا کند منافع زخمی
 قابض و حابس و محقق جراحات و دمایل و گوشت کننده زیادہ از اینها بر مضار را آن درد سینہ و دل
 و تشنگی و نفخ شکم پیدا آرد آواز بگیرد و رگہائے گردن سخت کند و سختی تراشیف و شکنج در اندام نر پیدا شود
 و یاد دارند هر مزه که ضررے پیدا کند از مخالف آن تدارک نمایند و مخالفت بعضی مزه با بعضی دیگر
 انواع است بعضی مخالف بحقیقت چنانچه مکی با ترشش و بعضی بحقیقت و قوت چنانچه شیرین با ترش
 و ترش با زخمی و تیز با تلخ و بعضی در حقیقت و مزه باضم چنانچه شیرین با تلخ و ترش با تیز و تیز با تلخ
 بعضی در حقیقت و قوت مزه باضم چنانچه شیرین با مکی با تیز و ترشش با تلخ یا زخمی و تلخ با زخمی و زخمی با تلخ
 و زخمی با تلخ و وجه مخالفت هر یک در مقولات تذکرہ دوم باید انشاء اللہ تعالیٰ **فصل اکثر اشیا شیرین**
 شیر در غن است و در جری و غلظت شال و ساکھی و جو و گندم و ماش و شگهاره و کبیر و باد زنگ و نیار و کدو
 شیرین و هند و اندو خربزه و چارولی و مغز تخم نیلوفر شمسی و کھرباره و گلچکان و انگور و انار و خرما و کھرنی و
 تاتر پهل و ناریل و جله و شکر و بجز یاراد و گلشکری کنکی و تخم کونجه و بداری کننده و خا و خاک و مزه و اندام اینها

له معنی توبائی داد که معنی خشک کننده سه کناره ہائے اضلاع کہ معنی گیاہ کہ شبیرہ عنب الثعلب باشد۔

ترش انار وانه و آمله ترنج و انبار و کھنک و لیمو و جهمیزی و گردنزه و کنار خرد و بزرگ و پیر پاری و
 تر هندی و کوشا ملی و کرک و بڑیل و اطمیت و جغرات و دوغ و سرکه هندی و مانند اینها یکپسین نیک
 سنگ و بریاز و پخل و یا نچه و ساب و جو کهار و مانند اینها و تیر هر دو سبجا و ترب و کوکله و دیو دار و رینگا و
 بار باچی و همه اقسام خوشبود گوگل و سونکه و کلپاری و پیلو و مانند اینها و کپرنی و برای و زرد چوب
 و داربلد و اندر جود و هر دو کثانی و نسوت و پنڈال و گلوڑا و کرلا و باد نجان و کرلی و مالسی و سینگلی و جیره
 و ترایمان و کللی و ارنی و بل مل و کدیرنا و بدهارا و مالکنگنی و امثال آن و سخت تر چپلا و لود و هر دو مالی
 و جامن و نغزک و بولسری و تیند و و پاکمان بید و باز درختان که گل تدار و ویا بانسا و کینار جیوتی
 و بهتوا کشت و پالک و خیرا که در آب ناکا شسته میرد و بندونگ و گل اود و امثال اینها و براتکه مرکبات
 ازین شش مزه و پنجاه و هفت ست مرکب به ترکیب ششانی پانزده قسم و مرکب به ترکیب ششانی بیست و شش
 و مرکب به ترکیب رباعی پانزده قسم و مرکب به ترکیب خماسی شش قسم و مرکب به ترکیب سداسی یک
 قسم که جمله پنجاه و هفت می شود چنانچه ازین جدول معلوم گردد و اینهمه در ادویه و اغذیه موجود است.

جدول ثانی			جدول ثانی		
سبب	باز و نیک	سبب	سبب	باز و نیک	سبب
باز و نیک	سبب	باز و نیک	باز و نیک	سبب	باز و نیک
سبب	باز و نیک	سبب	سبب	باز و نیک	سبب
باز و نیک	سبب	باز و نیک	باز و نیک	سبب	باز و نیک
سبب	باز و نیک	سبب	سبب	باز و نیک	سبب
باز و نیک	سبب	باز و نیک	باز و نیک	سبب	باز و نیک
سبب	باز و نیک	سبب	سبب	باز و نیک	سبب
باز و نیک	سبب	باز و نیک	باز و نیک	سبب	باز و نیک

و قوی البنیان باشند دوم آنکه بعد خوردن دوائی الفور غذا تناول نمایند الا ان کسانیکه باد در اسفل
 احتما دارند سوم آنکه دوا مابین طعام خوردن مناسب حال کسانیکه باد در نات و معده داشته باشند باشند
 چهارم آنکه بعد غذا دوا بلا فاصله بخورند به کسانیکه باد در جمیع بدن دارند پنجم آنکه اول غذا دوسه نفقه
 بخورند پس ازاں دوا پس ازاں جمله غذا در خور کسانیکه باد در سینه داشته باشد ششم آنکه در هر نفقه
 دار و داخل کرده بخورند و حق کسانیکه باد در سر و گردن دارند هفتم آنکه در بعضی دار و پیش بند و وقت بوقت
 اندک اندک بخور و سزاوار به حال سموم و صاحب فواق و مغنی باشد هشتم آنکه دوا و غذا آمیخته بخور
 و در حق ضعیف المعده خوب است نهم آنکه در اول و آخر طعام بخورد بصاحب ریشه انسب دهم آنکه وقت
 خواب دار و بخورد این نوع بصنف البنیان و ناقصین بهتر است **فصل دهم** در بیان آنکه
 ادویه از کدام زمین بهتر و از کدام بدتر است - بدانکه زمین که در آن کود و سفال شکسته و نشیب و فراز و
 جائے سوختن مرد و یا و مقبره و تخانه و ریگ نبود و شور نباشد صالح است گیاه آنجا برای علاج بهتر معده
 آن زمین که آب در آن نزدیک بیرون آید و چرب بود و گیاه نیک بر آید و بلند شود و سرسبز و سیاه رنگ
 یا سرخ رنگ یا زرد رنگ باشد بگیرند اما گرم خورده و زمر آلوده و سوخته و بریده که یار دوم برآمده باشد
 و خشک گشته و یا مال شده بکار نیاید هر زمین که در آن سنگ خارا بود و سخت و گراں و سیاه باشد
 اکثر درختان آنجا پر زور و دراز بود و زراعت آن زمین نیک و فاکند و درختین زمین عنصر خاک غالب
 و هر زمین که سرد و چرب و مفید بود و آب نزدیک بر آید اکثر گیاه و غله آن زمین چرب و نرم باشد
 و درختها بسیار باشد و درختها نیک در زمین دیگر سخت باشد چون درین بر دیانند اندک نرم شود در
 زمین عنصر آب غالب باشد و هر زمین که در آن رنگها بسیار و سنگها نر و درختان جای باز رد بود و
 گیاه و غله آن نیز زرد باشد درین زمین عنصر آتش زیاد و هر زمین که خشک و حفره ها بسیار و درخش
 مانند توده خاک و درختان خشک و بے طراوت و باریک بود درین زمین غلبه عنصر باد باشد و هر زمین
 که نرم و هموار و مزه آب آن مثل مزه آب باران و درختها بزرگ که چوبشان مستحکم نباشد و کوه یا بلند
 و رنگ سیاه دارد در آن زمین غلبه طلا باشد پس از زمین بهتر و وار و باس بخوبی گیرند که در پراوردت
 پنج و بر کھارت برگ و سردت پوست و نهمت رت شاخ و نوخیز بگیرند و در گشتار رت شاخ سخت
 و در برشکال پوست درختان و در سردت پنج درختان و در نهمت رت برگ و در شیش رت گل بگیرند و غیره

یا مبلوغ کند که فوائد بی شمار دارد و اگر چنین نکند فائده می شود اما کم و شتر حکیم گفته که بعضی
اشیا قمری و بعضی اشیا شمسی اند قمری را در سرورت و قیقه ماهتاب قوی الحال باشد باید گرفت و
شمسی را در گریشارت که آفتاب بی الحال باشد و چون اشیا قمری در وقت قوت ماهتاب از زمین
که عنصر آب غالب باشد بتانند چرب و سرد و شیرین باشند شمسی در آن وقت از زمین که عنصر آتش غالب
باشد بتانند سخت و ترش و خشک و گرم بود و اگر در آن حال در آن وقت از آن زمین که غلبه آب و خاک یا غلبه
یکی از این دو باشد اگر بتانند فائده بسیار میدهند و از زمین که در آن غلبه آتش و با و یا یکی از این دو
یا از زمین غلبه آتش و خاک بیاورد آب باشد مفید تر و زمین که غلبه طلا دارد و از آن داروهای
معتدل و نافع تر و در تاثیر قوی حال این که در زمین شش مزه است هر چه که از زمین رویشش مزه
دارد ولیکن بر که غالب و طاهر باشد متصف با آن گردد اما مزه آب طاهر نیست و دارد با نفع و با مزه
را مفید شمارند مگر شهد و روغن سقور و قند و عسل دراز و یارنگ و اگر دوست ندهد آن بهتر که کمال
بروز گذشته باشد و معرفت گیاهها از مردم صحرائی که قوت خود از نهمای کنند و سیاحان که همیشه کلان
نباتات میدارند حاصل باید کرد و هر درخت که پوست برگ زرخ و بار و غیره باطله بکاری آید و در گرفتن او
تعیین وقت در کار نیست چنانچه درخت پلاس و مانند آن هر دو که مزه و بود رنگ برقرار دارد و گند نباشد
و گوشت و خول شیم و ناخن و مانند آن از حیوانات در وقت بے عطی باید گرفت مثله بول و فایله بضم
علف بگیرند و دارد و غیره در آوندگی یا گلی یا شیشه یا خرطیه کرده و نگاه دارند و الله اعلم بالصواب
مذکره دوم در بیان اوزان مصالح و مضار ادویه و اغذیه و بعضی مقولات دیگر که در آنکه
اصل اصول در استعمال ادویه و دیگر اشیا معالجه مرضا و زنت پس بر اطباء واجب است که مراعات
اوزان را از دست ندهند و چنان دانند که آیه کریمه و اقیوا الوزن بالقسط و حق اینها در دست
لذا فقیر خرد اوزان حکمائے متقدمین متأخرین از کتب ایشان مانند همیشه کتب شارح و غیره با ترجمه
منوده تا برین فرقه سهولت گردد و حکمائے هند از وزارت شعاع آفتاب شروع اندوزن میکنند چنانچه

فائده بندها گفته اند جایکه مطلق درخت بگویند اگر درخت کلاں باشد آنجا پنج بگیرند و جایکه قدش نباشد آنجا داخل ادویه
آب بکنند اگر وقت خوراندن دوائے معین نباشد آنجا صبح و شام مرادست و در مرکبات چون ذکر وزن نبود آنجا
ساوی الوزن باید گرفت ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
نام کتاب ایور ویدک ۱۲
نام کتاب ایور ویدک ۱۲

یک ذره را بر پیمان میگویند از چهار پیمان یک انود و از دو انو یک ستر یعنی دانه را می دانند و شش یک انو یعنی
 یک ذره از دو دانه یک گنجی که گنای از ده کالیا یک اجیت از دو راجیت یک درمی یعنی دانه شالی و از دو درمی یک پو یعنی
 جو و از دو پو یک گنجی یعنی گنجی از دو گنجی یک لا و از سه گنجی یک پتا و از چهار گنجی یک چتا و از پنج گنجی یک شتا و از شش گنجی یک
 تشک یعنی مقدار یک پن و از سه تشک یک شتا و از چهار تشک یک کر شد و از چهار کر شد یک پل و از دو پل یک
 پرسوت و از دو پرسوت یک کرپ و از چهار کرپ یک پرته و از چهار پرته یک دها و از چهار دها یک
 درون و از چهار درون یک ایه و از چهار ایه یک عکره شمرده اند و در شانزده گد هرست که ذره را ترسین
 گویند مرکب از سی جز یک جز از پیمان نامند مقدار شش ترسین را یک شش و شش ترسین را یک ارجکا و آن دانه
 خرد است و از سه راجکا یک از شرف از دو هشت از سه شفت یک جو و از چهار جو یک ریکا یعنی حبه از
 شش حبه یک شتا و از چهار شتا یک مانیک و وزن یک درم باشد و شان و درم نیز نامند و از دو مانیک
 یک کول و از دو کول یک کرکه و بر ابجد نیز گویند و از دو کرکه یک سکت و از دو سکت یک پل و شش پل
 و از دو پل یک پرسرت و از دو پرسرت یک پل و یک کرپ نیز گویند و از دو کرپ یک مانیک و بر ابجد نیز نامند
 و از دو مانیک یک پرته و از چهار پرته یک آدک و شش و پانز نیز نامند و از چهار آدک یک دون و از من
 و کلس نیز میگویند و از دو دون یک سورپ و از دو سورپ یک درون و این کون هم نامند از چهار
 درون یک و ایه و از چهار و ایه یک چکر و از صد پل یک لا و از دو هزار پل یک بهار می شمارند و بعضی
 نوشته اند که مقدار دو از ده شرف یک جو و دو جو یک گنج و شش گنج یک شتا یا هفت گنج یک شتا و چهار
 شتا یک مانیک و شش مانیک یک دها و دو دها کرشته یک پل و چهار پل یک کر و چهار کر و یک پرته و بعد از این آنچه
 که بالا ذکر رفتی چون خواهند که تطبیق با دزان حکمائی نمایند و هند می تواند شد بنابرین تحقیق آن نیز کرده
 ثبت نموده شد بدان موجب حساب نموده مطابق باید ساخت و اتق از دو قیراط و قیراط از دو طوج
 و طوج از دو حبه و در هر هشت و اتق و شش و اتق و اوقیه از هشت و اتق و اوقیه از هشت و اتق و اوقیه از هشت
 که هر وارو که مقدار جبهه یا زیاد بر آن تا کر و باشد خواه تر خواه خشک خواه مانع همان قدر بگیرند
 و وارو که مقدار پر شطرها یا زیاد از آن تا آخر وزن بود اگر خشک باشد همان قدر بگیرند و اگر تر یا مانع باشد

شش ملحت وزن مانیک چهار شتا نوشته اند و مساوی درم قرار داده حال آنکه وزن درم سیم باشد است ۱۲ برابر اصل برای یک ۱۲ ش
 و اهر اینجا درست نیست بجای آن لفظ و لفظ مترادف درون است ۱۲ شازنگه هر شش چهار و اهر بجای این لفظ چهار کله
 باید ۱۲ در اصل شست گنجی یک شتا ۱۲ در اصل چهار شتا مساوی یک شتا است ۱۲ ۴۴

زرد چوب پزند و گوشتی که به روغن شرب بریان کنند یا شیر باشد و سبزی پخته باشد و شهد و مصلح بخشد
 یا نهاده و شهد و آب تصادی و روغن ستور و کنجد تصادی و آب بارغن کنجد یا بارغن ستور یا باشد تصادی
 علی الخصوص اینها آب باران منزه تر است گوشت لای تر و باماش سیاه و شهد و شیر و ساق نیلوفر کلک
 و ساک پخته و باطلا و انواع ترکاریها مانند ترب و گداز و اقلام بھوی با انواع شیر و گوشت مرغ خانگی
 با است و روغن که ماهی بریان کرده با لفل دراز و شهد و روغن تصاوین نیز منفعی است این همه
 منوعات را خواه جمع کنند خواه یکی خورده و آن کیلوس شده که دیگر بخور و حکم این سرد و آن است که گویا در
 جمع نموده خورده و یاد دارند که حکمائے ہند مصالح و مضار علیحدہ بلاترتیب نوشته اند و فقیر نیز ترتیب
 مساعدت وقت موافقت ایشان ذکر نموده چنانچه نوشته اند که واقع گرانی اقلام اغذیہ ادویہ آب گرم
 و ناخواہ و نمک سنگ و گرانی کند میہ را چنای با وزنک برنج و کنجد و جو را جفراٹ چکا و دیگر حبوبات
 را مثل مونگ و سرد ماش و تور و عدس و سرکہ مندی یا بنج ارلن روغن و پیہہ را ترشی نارنج و لیمو و سرکہ
 و دمن ترش از همه بهتر و سریع الاثر ماش بنزرم کرده اندک بخورند و انواع گوشت را کابخی کہ سرکہ مندی
 باشد و با کچری کہ مانند خیاب کوچک بود با جو کھار و ساگھا و ترکاریہا را مانند کدو با دجنجان و گداز و ترب و شلم
 و امثال آن شرب با لفل گرد و من العجائب شیر و ہر چه در شیر پختہ را دمن شیر آب مونگ و گرانی
 کھل را مصلح کیلا و منقر تخم کھل بر آتش بریان کرده و گرانی شراب را مصلح شہد آب املی را روغن کنجد
 و کرندہ را قند سیاه و انجیل را نمک برنج خام و انبہ را اگر کم بود شیر و اگر زیادہ بود بخیل و نمک و موز را
 آب گرم و کویت را تخم نیب و اقلام حرما را لفل گرد و جامن و پیل را از بخیل و گولر را آب شبنم و انگور
 و آلہ و نیلوفر و سنگھارہ را موز و کولہ و نارنگی را شکر سرخ و زخار شیرہ ادرک و آب سرد را آب گرم
 یا عکس آن و انواع چیز ہائے تیز را روغن ستور و شور را آب شستہ برنج و در کتاب شیرہ پوس
 مصالح ادویہ و اغذیہ نہیں نوشتہ اند طلا و نقرہ را مصلح شیرہ میخ کندوری و آہن را شیرہ برگ و ستور و طلحہ و
 سیسہ را شیرہ برگ اولیٹا شک متی گرہ و عنبر یا ہینگ و مقہاشکابی را ہسن و کویو جن را گولہ
 موز چند بیدستر را برگہائے نرم کٹارہ و پادزہر بزی را کنیر زو کھلی را ہارام ملکا و تربیل را سونٹہ ہر دو
 بول بقر

۱۲ یعنی سرخندہ سوس ۱۲ شایخ نرم کہ ہندی گندل گویند ۱۲ در اصل دوش پیاں پوش ۱۲

۱۲ یعنی بزم کمال ۱۲

کیس است گلو کیلک را کامونی سیاه، ابرک سیاه را تلی سیاه ناک ابهرک ابرک بان وی کانت
 سپید را قند کهنه و آهن ربار اصل سوده و ابهرک سفید را پوست پلاس سفید و مهبک ابرک ابرک
 پاژوک برمی نیلاخن را گل خجیلی سو برانخن را رانی سفید نلی و تهلین را شیر بنج و زخت سیندھی
 را پوست یکن سفید چکری را شیر برگ گوتیا گری پوست کتین کشت اشیر باراکو لا کشتی را خاکستر
 چکری بنج پیکلی را گوگرد و خرد بلدی و دار بلدر ابلنگ مروار سنگ را خاکستر کاه شالی زنگار را انگلی دنده
 شکر زره را مسکه و زرد روغن گیر و را سا پلر نی چند تلخ را ترنج و روغن مدخل را ترنج و گوگرد شتی را شند
 املی را شند شکر روغن بن آگ گرم کالج را کند اندی کاجی و کثوک است گلو و سورج لون مسور و کلنی
 پوست بلاد کجاده هوارد و غ لوبیا و بلر را سونجه و آب گرم و شند پهل سنیب را چنگلو و گوشت اسند را
 روغن گاؤ بار بلاد را سلاجیت طوخی ثانه و لاک ابار بر بکار فتمه از غله است انرا سونجه کاجی
 راله و سانوه کنگنی را روغن و شیر گاؤ و باجیره و سانوه را کویل جی بیاری و تهاسه سهل اینج و روغن نان شتی
 را خاکستر پولی شند و تمباکو و سیاری املی بنگالی را بهارنگی کریمه و شتی و زمین کند و شتی را سیندالون
 پهل سو خنار ابر سفید بار ابار املی را سونجه این همه مصالح از نیل کنه دیده است و مصلح بنج کنیر
 روغن سیاه پوست اکوله سفوف لیل و پوست خشک شش ابریل و بلاد پوست پلاس و سیند برگ و و
 و یکپله پوست جاسن و ملومیا و به بزرگس برگ براد به جیل جاسن آله و به شند و روغن آب و به تمبولی
 قمر بندی و به دهنوره پوست اکولا و به کنول شیر چول ترش آب شسته بنج و بیلا درانه و آن دان
 سیاه که بر سر انبه می شود و وقت خوردن انبه دور می کنند اگر از خوردنش چیزی بدی شود مصلح آب گ
 نابریل و به چون شیر بلدی دست گلو و بدال مونگ و روغن شش و به قند کدو و شیر و مصلح
 فساد و مضمی رانی است و بلر را مصلح صندل و خایه شکلی را شیر پوست بول چماک را شیر بنج و طلی
 و سن را سونجه و موزار امرج سیاه و روغن رادوغ ترش و ماست و آب رانلی و قمر بند را گل سفید
 که بهندی سده نامند و آب شسته بنج را قمر بندی و کثردم و مار را مژ و نڈا گده و پینس که در بنج
 درخت شود و بول را تر و و اسکنند را شیر خرا و کهن چوڑا غا له برنج و قمر بندی روغن و

له انداز بان سنکر شنبی نامند ۱۱ له خرد حشر ۱۲ له اسم شکر در میان ابراجیا و مال کنگنی و در اصل کٹی است و شندی

کوش ۱۳ له گانجه و نیز تلی ۱۴ له سونجه پهل و مرچ سیاه را تر کثوک نامند ۱۵ له یعنی کهل مرافصله - ۴۷

و کجند کھلی و چتره راناک سینه و سونه و پیکلی و مرج سیاه را کاغذی نخل را شیر و پوست بول و ترانی تلخ
 را شیر و نکالند هر سنگ روغن کنجد را شیر و درخت کیوژ و کیوژ را شیر و درخت پش پش را شیر و چولانی را شیر
 ایون را سونه و ادک تخم و هتوره سیاه را آب لیمو و لیمون را خرد و با جیل را برنج سیاه و هر قسم
 کنجد را شیر کیوژ و زریه را روغن و سنگ رازیه و گچی را روغن زرد چولانی را روغن کنجد شیر را ترشی
 و اقسام منبل را تخم پیچ و شیر و آفتاب را سونه و ادک سیاه جیل را ترندی خام بنیا کور را ترندی و
 اردو را کیوژ و کچلا را بنج چولانی و پوست اکولا را و دیو و انگری را کھو و کچور را جد و استادی
 و شیر درخت آگ را کنجد و قند و شیر سینه را پوست تر و زنگنه را شیر کیوژ و تر کونک اکولا را لاهن
 روغن کنجد و ادک تخم پلاس را کنجد تلخ را بنج کنجد روغن کنجد را لیمو و شیر و جیل را بنج کنجد تلخ را شیر
 کیوژ و موز را مرج سیاه و ماست بهمه سوه با آب شسته برنج سفید گندم رازیه سفید و سیاه و دهنیا
 و کنکری و ترنج رانک و قند کمر که را قند طراحت و دنک سینه گول را شیر تری پلین کبار را بنج
 و قند دنک خاکستر سکنه را شیر و لیدی روغن کنجد و روغن تخم نیب را کرلی یعنی کز شاسم زبور را کنجد و شیر برگ
 تنول یا جانی پروناک کیهضاد و دشون گندم و گونس گزیده یا خورده را دیو وانی شیر با و ظما و انافع ملطی و کافور
 و دال تور را پیکلی و شهد کدورا ادک و کرا را و جودلی دتی را پوست تر و روغن ترانی را تا اگر موته
 جمال گوشت را ملطی و شیر درخت سینه و روغن سیاه را روغن زرد پوست کرونده و روغن سیاه
 بنج چولانی بنچاک و روغن سیاه را شیر تر گد پیا و روغن سیاه را شیر و بنجیل و روغن سیاه و شیر
 آگ را اسک روغن سیاه و جوار را کاغذی و آله چونه و شهد را پوست درخت کیهضاد و ماست و فقط چونه
 را کلوبار و هتوره را شیر تخم پیچ و کچلا و روغن سیاه را شیر و پتان کیوژ و روغن سیاه و ایون را شیر
 ادک موز و کافور را سونه و مرج سیاه و بنج چولانی تلخ و روغن سیاه را کاسنی و پوست اکولا
 و دشون را شیر برگ کچی و در دیگر کتب نوشته اند که بنچاک روغن سیاه را صلح تر گد و بنج چولانی
 و روغن سیاه را تا ملکها و شیر برگ تر پتر کچلا را جامن شیر و کل کیوژ و کافور و روغن سیاه را اسک
 و شیر و بکره و بلاد را پوست ترندی و کل پلاس سیاه را شیر و شهد یوی و شیر و کدوی شیر منبل کجا
 را شیر یا کپاس و روغن زرد و ماست ترش و آب شسته برنج بزرگس را آله زمین کچلا و جیل را

برنج موز را مرغ سیاه جغزات را آب گرم آفتاب خورده را مسکه گاوشیره بار و هتوره را شیر
 نیشکر دیوانه و پتیر که مصلح او معلوم نه باشد از اکامنی شیر بر آوروه بند و بهی قسمی هم نافع است
 و نیز شیره کمانی لیچ کمانی سوده و شیره آینه بلبلانند و بهی را مبطوخ کرده بدیند و آب لیمون را گاوشیره
 اکولا و کثیر را پوست بلبله یا زرا یا بخیل یا در را پوست درخت پلاس و شیره سینه یا شیر بر برگ و پستان
 کیوره را اجوان جامن شیر را آله و شیره اجوان شیره را آب برگ پان را تر مندی تخم انبه را تخم کاجوکی
 و هتوره را اول شیره پوست اکولا و بعد از آن آب لیمون بنوشند خاکسترش را شیره یونیا و تر مندی را آب
 جغزات یا گل سفید مصلح روغنهای سر تلخ آب لیمون و شیره اورک اینها شیره در باب اول این کتاب است
 و در باب دوم این است که مصلح شیر مرغ خیار آریه کنکری را آب کته و پهل و چرماده را نمک سینه و سون و پهل
 و سیاه مرغ را در و کاجی و تر را صندل و تر در را پوست بول و دمنی و جمال گشیر پوست ترور و دروغ
 شیره گرفته و پلا تکی یا چا چلا و چا چلا را باچی و کمی را نیز باچی و سیاه بیل را با بخل را نیز آب طبع کبلیا
 و ل را شیره بیل چیده و نمک آدوغ و قدر اشکر کدو و بهی را خردول و هینگ و زعفران سیاه را
 شیره پستان کیوره و زیره سفید نیز و چنک را با چولانی و شاتره را پوست گوندنی خرد و در باب سوم
 زمین کند را آب برگ پان و پهل را زنجبیل و کجور را آب کج لیمون و چون را بلدی و با جیل را برنج سیاه
 و کنجد را شیره پستان کیوره و شیر آگ را برگ نیل و کم الفار را شیره بارکیاس و شیر و افیون را
 اورک و زنجبیل و تر را کس را شیره برگ برنا و جغزات و دودغ را زلی و کدو کجور را برگ جهاد و صابون
 را آب کته و کته را چنار کچست را را اکلتی و ساگ تپی را اجوان و کربوخی را آب برگ خنق که گذر را گاوشیره
 و نگزیره را مسکه و نیل را روغن زرد و سون گیر و سا لپرنی و در باب چهارم برمال را پوست درخت بلبل
 و بهنگره را درخت کنول و سس را آبنیخ و زیت باچی و پهل را آب بگ درخت کیاس و نیله توت را آب بگ
 درخت انبه و خاکسریاب شیره پوست درخت بول و سپاری خام و بل و این را شیره پوست درخت
 نیب و حجر الیهود و اسنخ را شیره برگ نیب برگ انار و طلا را متفطیس و فولا را شیره درخت بانس و تر
 را کبوه شیر کومیدک را کینز گاوشیره و کلم را شیره آله و بهینه را شیره مرغ باچی و مرجان را شیره برگ بیجا که
 گل او سفید باشد و کچهر آنج را بهیل چکر گده و الماس را شیره درخت بانس و شیر و لعل را آب
 درخت دورله و مر و اید را آرد برنج است و در باب پنجم بچون را بلدی و کونیل و کینز را اشکر تینا
 و سیاه

و آنوس را و جری تلی و آرد گندم را پیاز و رانی و هینگ را شیر و پنجه چیلی و لوبان را کینز یا سونده و روغن
 بید را شیر و گها و کاری و مشتال را لانگ یا شیر و پوست درخت بڑ و ترانی تلخ را شیر و ترهندی و
 این را پوست درختانی و پنجه یا جرمول و این هر دو را شیر و سنکنا و پشکری و عیندوی تلخ را شیر و برگ
 خلی و کرپا را روغن شیر و شیر و برگ کاشی و باد نجان را زیره سیاه پودینه و گند نار یا هر تال
 و هر تال گودتی را چکوره و چکوره را زیره و تخم کجکار را کچار و ساگ بجایا را دوش گاویش و نمک سیخنده
 و جوار را در پلست و در باب ششم خاکستر کوری را کویت و ساگ را جلیه یعنی توت کوره را بنزدانه و
 سیتا چل را سریدی یا املی خام و کیلا را از بخیل و فلفل سیاه گل و لالی را زلی و پیچ را کوری یا لا
 هر چهارم قسم کند یک املی یا تلی پستور را کید خام و کیله خام را خاک جبت و خاک جبت را رانی
 و رانی را آرد مونگ یا روغن زرد و در و سیخ و رانی را کی را شکر سفید یا زنجبیل روغن زرد و ماش
 سیاه را املی یا روغن یا دوش و روغن کسج را برنج کنکی در آب تر کرده بلخ و روغن شیل را خاکستر
 و دخت جوار سفید و داغ روغن ها که پارچه رسد آنرا آب قند و صابون و در میکند و در باب هفتم طلا و نقره
 را شیر و پنجه کندوری و در کوه را شیر و دختوره و تلخی و شیشه را شیر و برگ بانسه و شک و سستی مشک بلی
 و غیر را شیر و برگ بودهار و سستی گربه را شیر و این هم است و کولوچن را بول گاؤ و جذبید شتر را گل طلایی
 و در مزج ثالی باشد یا شیر و برگ اگهاڑه و قادنهر را شیر و پنجه اگهاڑه ببول بنده سیاه و چلی مار را رام و کلا و پنجه
 و مرغ سیاه و ادرک چیلی یعنی این هر چهار را کوری یا لا و کید و کسج را آنوس و تانی را کاشی و برگ سیاه را کسج یا پسته
 بهر یک برگ تنول بهر یک سفید را پوست درخت پلاس و بهر یک برگ ابله و کیشی ترهندی را شیر و پنجه میا کین
 سینده و کاشی بهر یک علیحد و پکرانت سفید را قند کمنه در آب حل کرده فولاد و در و ساید نیلا و پنجه را چلی
 سرخ و سو بر این را برای سفید است و در باب ششم مصلح پنجه پنجه شیر و پنجه دخت سینده و سو بر این هم
 را صابون و بالا شکر را شیر و برگ لوبیا و کل کپری و نیلا توت ته را کثانی و کنکشت را کولاد و سو بر این
 را پشکری سوخته و پنجه چیلی را دخت جهنما و پلد و دار پلد را هینگ و چنجه تلخ را روغن زرد
 و آب ترنج و میند چل را آب ترنج و گوردشتی را غسل و بهارنگی را شیر و ترهندی ترهندی را شیر و زرد
 پنجه میا کین سینده و کاشی بهر یک علیحد و کج را شیر و پوست الودا و پاشان بهیدی و پرتا را شیر و گل سیخ

و بنبری نخود را پوست درخت بلادر یا نمک و کھلی مهود را دو غ یا نمک و میته و دبانجی را شیرۀ زنجبیل یا شہد و
 پھلی سینب را پنگلو گوشتہ و کوبیا را روغن گاؤست و در باب ہنم مصلح بار بلادر را اصل السوس و طمانہ را
 بار درخت بڑد بٹہ کار را زنجبیل و بٹہ کار قسمی از غلاست و اوتار را زنجبیل بار و عن زرد اوتار ہم قسمی از
 غلاست و سکا و رمارا کہ قسمی از غلاست شیر گاؤ و روغن گاؤ و باجر و سانوہ را کونیل حبی و بول گاؤ را پیچ
 بار و عن گاؤ و تان برنج و مشکولی را خاکستر پولی شہد و پرتر یعنی سمندر سوگ را پیاری نخت و قمر بندی
 را زنجبیل یا شکر و گل کنول و کیس کنول را شکر و نکالی را کنٹ بہارنگی و کرلیہ جنگلی را زین کند سحرانی و اردو
 را کولینا و بار سو جنار اپستاں کیوڑا دبارا بھاری را زینل و زخم شیر را کنٹہ و مغز پیہ دانہ و درخت نیم را
 قد با ترشی پیو و زخم شیر را شیرہ پلیس سفید با ہلدی و روغن کنجد و روغن زرد ضماد نمایند و مردار سنگ را
 خاکستر شالی و زنگار را شکی دند و نیلی را روغن زرد و سونیکر و را کنٹا کو روست و در باب دہم مصلح بلیم و
 کر پور سلاجیت را شیرہ برگ گچی سسرخ و قبیلہ تھوٹہ را آب جوش کلنتی و رکت ریو را پوست درخت
 میند ارادی یعنی قسمی از پیل و رسکیو را حجر الیہود و ہر سہ کھ را شیرہ برگ سناہ اقسام خوردنی ادویہ کہ در رو
 بریاں کنند از چاک گندہ و درخت موسری و کچور را زیرہ سیاہ و کاکلی دند را شیرہ برگ کرلیہ دشتی
 و درخت گھیکو را پالاک یا کافور و صندل را ساگ ابنوتی و سیاب را شیرہ گل کپاس کہ در خانہ ہامیر
 با ہلدی و برگ ناکور و گل کڑو و مضرت ددے مطلق را بنج درخت آگ و اشوا گندی و بجون تلسی مطبوخ
 نمودہ و مضرت مطلق بد پر بنبری را خاکستر کاہ شالی یا شیرہ پوست درخت نیب و اتارین را روغن کرنج
 و جام را بیل دانہ و نارنج را نملی تاراد کج نیمور ایلید و ترنج را زنجبیل و نیز ترنج و سونٹہ و نیشکر و ہر دو الاچی
 و دیو دھار و پتنگ ہر واحد را برگ کنول و تار بھیل را زیرہ سیاہ یا میخت و در باب یازدہم مصلح شود
 قلمی را بیل پیل و بیل بھل را شورہ و جائے پھل را پوست درخت مدی و نیمول شیریں را اچھوہ یا زیرہ سفید
 و عمل وائل بہت را پوست درخت بگین یا پوست درخت آٹھا و رام پھل را شیرہ درخت پارس پھل و بیر
 گندک و یا ہلدی توت را ہلدی و بار مہوہ را روغن زرد با قند و کر دندہ را اورک و پارتیند و را شیرہ برگ
 کرلیہ و منجل و باز فالہ صحرائی را گرہ ہائے کہ زیر برگ پلاس یعنی زیر دنیالہ برگ پلاس باشد شقی و شمش را لاک
 یا کونیل بڑد کو رانج کوڑیا لا و جام را تونی متا و سیندھی را ناگر موٹہ و ایل رنج و طعام برنج و نان برنج و شکلیہ

و ریزه برنج را نهیدنی است و در باب دوازدهم مصلح کینه خام را تور و بار پا را کاجی و یرم کا یا را پاشا ککو
 و گیاه ترانی را پنج کاجی شب مانده و زتا تور را روغن زرد و شکر کدو را میرا گوگل با شیر آله و نیند الو را شیر
 تر سندی و ترانی را سینه و قند و جینه را کشیز خشک و شیر برنج را الاچی و لونگ و پلا سندھی و الاچی و لونگ
 را خاکستر ناگبیر و پهلای گنوار را کوتهیر و هر قسم ساک را خواه با ترشی یا به ترشی کنی سفید و به ترکاری بهانو
 با ترشی و یا به ترشی پخته باشد پوست درخت بر نادر کسری یعنی کوری را شیر برک کچنا سفید است و در باب یازدهم
 مصلح ساگ ملونی را پوست ناکند نیم و کباب درخت موز را گنگو کوره و گنگو کوره را حله و گبی گنوار را آتونی و تها
 و در دشت شنبه برنج را دوغ ترش و گذر را دال اردو نمک و باره های خشک را از هر قسم که باشد بکرمول
 و باره های ترش را از هر قسم که باشد دشتی تنسی و حیرمول را تخم گانجه و شیر بکچه را پیل پیر و سفید پا را
 شیر بود درخت نرمی و شیر کاجی را پوست هلیله و مال کنگنی را خاکستر پاره های دم مور و شیکه موبو نیم را یعنی نیلوفر
 را آبیشکر و تخم ترانی را شیر تخم کنکری و همه تخمها را از هر گونه که باشد آب لیمو و شکر و روغن زرد و آب شکر
 را چپا ماسی و خشکاس را پهنس که در پنج درخت شود پوست خشکاش را آب خاکستر یا چک و املتاس را بلی
 بختنی یعنی آب برگ آنست و در باب چهاردهم مصلح تخم پلاس را زیزه سفید و تخم کنکری را ابخیر و چهل
 را شیش و جوتری را هن و لونگ و الاچی را پنج درخت گانجه و لونگ را سوسه دهان برنج و قند و شکر را آتونی
 و ادرب و آلو و بهدانه را اسکند اسکند را شکر و روغن زرد و کشمش سونف و سونف را روغن زرد و شیر
 کجور و کجور را آب لیمو و میرا گوگل و شنگرف را طباشیر و گهو کدو را شهد باروغن کنجد پوست پلاس
 کننده فولاد و آله صاف کننده شیشه تاژی صاف کننده اقسام ابرک و شیر برک شهیدوی و اکیشا صاف
 کننده سم الفار برگ یا گره صاف کننده شنگرف است و در بیان مصلح گوشتها در دیگر کتبهاست
 که مصلح گوشت ایدو یعنی سارسل و سگ دیوانه و چوند ریشه برگ کویت و روغن کنجد و گوشت کندا
 پیرند را خاکستر لیر و گوشت هس را ابهرک و گوشت کروڑا را شیر بکچه و کروڑا جانور است سرخ رنگ
 و سرش سفید و شکل زعن می باشد گوشت و لکول کجیک یعنی طحیری را آرد ماش و آرد بجن و بار بندوری و
 گوشت آرنک بھی را کته سفید و گوشت برنگ را کنجال و گوشت مرکا تپا را برمی کا یا به خشک و گوشت

له کاجی نام درخت است که از تخم آن در بهوپال آچار سازند له پلا گوکما یعنی کینی باشد نصر الله خاں خورجی ۱۲ له
 پلا سندھی نام درخت گهاو کاژی است ۱۲ نصر الله خاں خورجی له یعنی دواسن ۱۲ نصر الله خاں خورجی ۲ ۵۲

شکن کبیکار که آن جانور است که مردمان بوقت رفتن بکارهای خود صورت آنرا نه بنیند و اگر به بنیند
 آن کار نمی شود و گوشت بند چنکار را آرد و مونگ و گوشت سوکل و بادل را خاکستر سپاری بژلا و گوشت
 پیزار کی را روغن زرد و هلدی و گوشت بریگا شیر و بیل برگ پان و گوشت توکا پیزار یعنی کوس و هلدی
 باشد لانگ و گوشت ناکو پیزار و دورا و کامنی و گوشت و ژلا پیزار اسونٹھ و گوشت برنیکا را و گوشت
 بگلار که روی او سیاه باشد ایون و برنیکا پرند و است که در آب غوطه زده ماهی گرفته میخورد و گوشت
 شنکا پیزار و سری شنکا پیزار شیر و پوست درخت منکا یعنی سوخا و این هر دو پرند و است که بر بدن آنها
 نشا آنها مانند دال نخود و بانه می باشد شاید معل مع قسم دیگر است و گوشت در وائی و بگلار که با و کاری
 و گوشت کنجرا شیر و پوست منگین و گوشت مکا پیزار اسکد و کویت و گوشت چیل را روغن بیدانجیر
 و گوشت بڑا گل را روغن کجند و گوشت بحری و ژاکیا یعنی چنچه و شکر را اسونٹھ و خاکستر پارچه و گوشت
 مینا و طوطا و لا پیزار ایلید مینا را گورنیکا و طوطا را چلکامی گویند و گوشت کوره را روغن و لهن و لالا و کا
 می گویند گوشت کونسرو یعنی تیترا شیر و برگ کرلا و گوشت کلسر شیر و برگ کرلا و خاکستر کوڑی و گوشت
 پوری را شیر و پنج بیل چل و گوشت چلمانی را جوی و گوشت چکرا و کب رانج چنچل کوره و گوشت چکورا و شکر
 و گوشت کمیتی کو اقمی از فاخته است آنرا با در و گوشت مرغ را شولی یعنی دمه دال کده و پلایا و هلدی یا لبتا
 دست گلو و ماست و گوشت زاغ را کاجی و سینه می و گوشت اقسام فاخته رانج گوشت و گوشت اسب را
 حکم در تب کوره و گوشت گینه ارا برگ مانگی و گوشت کولا و لوڑی را گوشت گا و ژلا شیر و گها و کاری
 و آنبوس و گوشت گا و رانج درخت برنیکا و گوشت گا و میش را پوست درخت پرگی و قند کهنه و شهید و گوشت
 باندر را خاکستر و گوشت شکر را جگر الیه و گوشت رگ را خاکستر موی سر انسان بار و روغن کجند و گوشت
 و نیٹ رنٹا و الی پوست را شیر و لهن و گوشت جانوران دشتی را آب برگ نیل و هلدی و گوشت بالابند
 یعنی بامنی را شیر و نیل و گوشت اسرلی و گرگ را شیر و پنج بانس و گوشت مار و گزوم را مرد و ژا و نیز گوشت
 مار را گوشت نیول و اگر کسی گوشت مار بخورد و در دسر پیدا آید تخم نیب بخورد و آب سائیده بر پیشانی ضام
 کند و گوشت می استخوان بگا و گوشت گزرا پس کند و گوشت سرطان را شیر و ساف و نیز گوشت سرطان سفید و سیاه
 اسکیان و گوشت شب مانده را موز خام و مصلح همه انواع گوشت استخوان گریه و اگر استخوان گریه بهم نرسد

چوب دیو دار گیر و مصلح گوشت زربا پوست درخت مدی مقولات هندان هست که جو هر دار و در پ گویند
 و مزه را کس و قوت را بصرح و مزه مخالف را با پاک و قوت مخالف را پریشان نامند پس در علاج که امر را آسان
 قوی است مقوله بعضی نیست که تاثیر قوی مر جوهر راست زیرا که جوهر ثابت و قائم می ماند و اشیاء دیگر
 زائل میگردد چنانچه انبه خام که مزه ترش و زنگ بنزد مزاج گرم دارد و پخته مزه شیرین اندک زحمت و زنگ
 و مزاج اندک سرد پیدای کند و جوهر آن در سرد و وقت ثابت و همچنین حال جوهر مملو شاست چنانچه آب
 درو اگر ترشی یا نمکی و غیره ماهر چه بیا نیز مزه آن پیدا میکند اما جوهرش قائم و ثابت است پس از اینجا ثابت
 شد که جوهر نزد حکماء و هند عبارت از هیولی و صورت است و جوهر جمیع حواس خمس مد رک میگردد و باقی بیکه
 از آن چنانکه مزه ذائقه و کیفیات بلامسه و مخالفات و غیره با بعلامات و از آنکه هر یک از این اشیاء
 و تابع و جوهر موصوف و قبوع و از آنکه آنچه عمل میکنند در معالجه در ذات دارد و باقی کنند مانند کوفتن و بختن
 و محزون ساختن و خوراندن و این عمل با غیر جوهر دارد و با ممکن نیست و از آنکه در طب بجهت علاج هم نامها
 جوهر میگیرند چنانچه فلاں دارد و فلاں مرض را بدهند و از آنکه در یک جوهر خدای اجزا است که هر جزو
 جوهر مخصوص بدفع مرض است چنانچه از یک درخت نوب رگ فلاں و گل فلاں را و پوست و غیر ذلک
 و مقوله بعضی آنست که مزه تاثیر قوی دارد چنانچه میگویند که فلاں مزه نافع فلاں خلط است و نافع فلاں غلط و موله
 فلاں خلط پس به سبب نسبت دفع بواسطه مزه معلوم شد که تاثیر قوی مزه راست و مقوله بعضی است که تاثیر
 قوی بصرح راست و بصرح عبارت از کیفیات است و آن هر دو نوع است سرد گرم زیرا که هر شئی یا قوی
 یا شمس و بعضی میگویند که بر هشت نوع است گرم و سرد و چرب و خشک و چسبند و ناپسند
 و تیز و عکس تیز که آن را مرد گویند و کیفیت تبوع و مزه تابع تبوع بر تابع غالب می باشد از سبب غلبه
 تاثیر خود میکند و نسبت تاثیر بوی مزه عرضی است نه اصلی چنانچه میگویند که بخمبول بزرگ اگر چه اول مزه
 زحمت و آخر تلخ دارد و این هر دو مزه مدود دهنده باد لیکن سبب گرمی بصرح یعنی کیفیت باد را دفع میکند
 و کلتقی نیز اگر چه زحمت باد انگیزنده است اما سبب گرمی خود باد را دفع است پس از اگر چه تیز و باد انگیزنده
 است لیکن بجز خود دفع باد است و تیزه خشک اگر چه شیرین و مرطوب باد است اما از سردی مزاج خود باد
 زیاده کند و پیل در از اگر چه مزه تیز و تلخ انگیزنده دارد اما از نرمی و سردی بصرح خود دفع تلخ است و آنکه اگر چه
 ترش است اما تلخ را می رباید و نمک سنگ اگر چه شاد است لیکن سبب سردی بصرح خود دفع تلخ است

و بعضی بترها اگر چه تلخ است اما بسبب گرمی خود تلخ می افزاید و ماهی و اگر چه شیرین است اما از گرمی خود تلخ می افزاید و ترب نیز است اما از سردی خود کثیف فزونی می کند و گلیته اگر چه ترش است اما بسبب خشکی خود دفع بلغم است و شند شیرین است اما بخشکی خود بلغم دور می کند و همچنین حال دیگر دارد و است و مقوله بعضی است که تاثیر قوی مزه هضم راست زیرا که هضمش نیک و خوشتر شود و مزه هضم نیز بهتر بود و نافع است و الا مزه هضم هضم هر چیز موافق مزه اصلی اوست در عدد و آن شش است این نیز شش باشد و نزد بعضی مزه هضم سه نوع است شیرین و تیز و ترش و سرد و بیخه و است و آن شیرین و تیز زیرا که هر شی که هست مرکب از عناصر پنجگانه است و خاک و آب گراں و سه دیگر سبک و هر شی که در آن آب و خاک غالب بود مزه هضم او گراں و شیرین بود و هر چه در وی غلبه یکی از سه دیگر باشد و آن سبک اند مزه هضم او تیز و سبک باشد و مقوله ایشان است هر داروی که مزه او دفع باد است چون آن دارد خشک و سرد و سبک بود باد را دفع کردن نمی تواند بلکه بسبب خشکی و سردی و سبکی خود بادی می افزاید و هر که تلخ بود و تیز گرم و سبک باشد دفع تلخ کردن نمی تواند بلکه بسبب این سه چیز تلخ می افزاید و هر که مزه او دفع بلغم بود و چون چرب و گراں و سرد باشد بلغم دور کردن نمی تواند بلکه بسبب آن سه چیز بلغم افزاید پس متعلق شد که بیرج تاثیر تمام دارد و شش شرت گفته که با متحان ثابت شده که مرجع و مدار هر چیز جوهر است زیرا که بیایک بی بیرج نیست و بیرج بے مزه نبود و مزه بے جوهر نباشد پس اصل جوهر است و حذاق ایشان افعال و خواص اشیا را تجربه و امتحان کرده گفته اند اگر در آن کسی چون چرا کند چه مجال و درین محل حکمائی یونانی بسیار خوب نوشته اند چنانچه مقوله ایشان نیز شمه ازاں در ذکر کرده می آید میگویند هر ماکول و مشروب که در بدن اثر کند یا بحقیقت است فقط یا بآاده فقط یا بصورت نوعیه فقط یا بآاده و کیفیت معایا بآاده و صورت نوعیه معایا بحقیقت و صورت نوعیه معایا بآاده و کیفیت صورت نوعیه مجموعها اول را دوائی مطلق و ثانی را غذائے مطلق و ثالث را دوائی الخاصیت و رابع را غذائے و دوائی و خامس را غذائے ذوالخاصیت و شش را دوائی ذوالخاصیت و سابع را غذائے و دوائی ذوالخاصیت گویند و امثله تفصیل بر ایک از کتب یونانیه برستعد مخفی نیست امی عزیزان ذوالاحترام باید دارید که اکثر مقولات هندیه بهتر است و اکثر مقولات یونانیه هم خوبتر و هر یک بر مقولات و دلائل خود خوش اند کُل حَرْبٍ بِمَا لَدَا يَهُمُّ فِرْحُونَ و حاکم و مرجع هر کدام جناب باری تعالی است بر کس موافق استعد او از مبدا و فیاض فیضان میگیرد و چکس درین

مقام مجال لعن و تشنیع نیست و اگر بکجه محض نفسانیت است چنانچه یک اتفاق بفقیر او فتاده بود که دو
 شخص را تب محرقه گردید یکی را معالج این فقر بود و دیگری را معالج از اطباء کس هندیه بود فقیر از ماء القرح
 و قرص کافوری و ماء الشعیر و مانند آن بمردات و مرطبات شراب و خلخول و ضماد و افراشا میگرد و طبیب هندی
 از مازره با و مطبوعات علاج میکرد و هر دو را در یک مدت شفا گردید پس مقام دوم زدن نیست بیت
 کس نداند فضل حق چون میرسد نامة پیل مجنوں می رسد

پس ازین ثابت شده است که علوم حق است مگر عامل باید و الله الموفق بالصواب
 تذکره سوم در فوائد اسماء و ماهیات و امرجه و افعال و اصالح و ضرر و خواص و آن مشتمل بر فوائد
 چند از حروف الف تا حرف تحتانی - هندیاں اشیاء را در کتب مفردات خود باین طریق نوشته اند که
 شش مزه را شش باب کرده در باب اول اشیاء یک مزه شیرین دارد و در باب دوم آنکه مزه ترش
 دارد و در باب سوم آنکه مزه شور دارد و در باب چهارم آنکه مزه تلخ دارد و در باب پنجم آنکه مزه تیز دارد و در
 باب ششم آنکه مزه زخمی دارد نوشته اند مگر برادران اشیاء بدین طریق بسیار دشوار بود لهذا فقیر بموافقت
 کتب اسلامی در حروف تهجی علی الترتیب جمع نموده که تا تسهیل گردد

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَنَرْجُو

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فوائد اسماء الف بالفت

آنست بفتح اول و سکون الف دوم و نون و موحده گاهے موحده را میم بدل کنند و نون قریب المنحج
لهذا آن را هم میم بدل کرده میم را در میم ادغام نموده آم میگویند و گاهے برائے تخفیف یک میم را حذف نموده آم
ب تخفیف میگویند بفارسی ابنه و لغزک و بعرنی انج و در زبان هندو ماٹری و در سنسکرت امبر و سوت و اسپاوتیا
و کاشا و پنڈپیل و رساله کسکار پیل و شچوانا مندا ماہیت آن اثرے ست لذیذ رسیده تر در ذالقه و فائده
و فخر خاندان میوه ها جامع لذت های فخر با مقبول دلهاے خاص و عام و محبوب لذتهاے جمیع انام و خوش بزرگتر
از درخت توت باتنه یعنی شمشاد و شاخهاے پراکنده برگش مانا به برگ جامن و خوشبو گلش کوچک و سفید و خوشبو
و خوش منظر و خوشبودار و عمل می چکد و شدت سرما برگ میریزد و چونکه گل برگ بر آرد بار نمی دهد و چون اول گل کند
بعد برگ ثمر میدهد و گل آنرا موری نامند و قریب بزیج باری بند و شبیه بگردہ تا وقتیکه بسیار خردست
بال گیری و چون بالیده شود گیری و چون قوی گردد و بالائی مغز تخم استخوان بسته شود و قریب به پنجگی رسد
خود بخود از درخت افتد شاخ نامند و استخوان مذکور را جالی گویند در خامی لبنیت یعنی توعیه حاده لذا مع مقرر دارد
بعد شاخ شدن از درخت چیده در میان کاه و برگ سیتا پیل و املتا س نهاده می پرانند و قسمت نرماده
ترا آم و ماده را آمین گویند و احنات او بسیار است بعضی خورد و بقدر بندقه و بعضی بزرگ بمقدار چار پنج
آثار و اکثر متوسط و بعضی سرخ و بعضی زرد و یا سبز و یا نصف سرخ و نصف زرد و گوناگون و خوشبو با انواع
انواع و ریشه دار و بے ریشه و شیرین و ترش و میخوش و جامع لذتها که مستغنی از تعریف و توصیف است
و نیز صحرائی و باغی میشود هر ایک را احوال مختلف است و ابنه آن به که ترشی مطلقا نداشته باشد و در ماه صبیح
برسد و بر تبه کمال خود رسیده نفع طبعی یابده آنچه پس و پیش بخته شود بدست و رقیق القوم صادق الحلا و بود

له دیگا اسماء (انگ) مینگو - (می) آنبه (گج) آنبو (ه) آم (کن) مایین مارا و مایین هتو - (قل) ماٹری
(تا) آمرے - (لا) میانگی فیرا اٹیکا -

له ہر نباتے کہ شیردار باشد مثل زقوم و انجیر و غیرہ ۱۲ اوشدی کوش بزبان مراٹھی ۱۳ ۵۷

والد ماجد نقل میگردے کہ در ملک کرنا ملک قسمی از انبه می شود که چون او را برنزد زبور بنه با ننگس از تخم می
برآید پروازی کند این قسم انبه بسیار تخم لائق خوردن شایان می شود و طریق خوردن آن اینک انبه را بدست
مالیده نرم کنند و سر او را جدا نموده آبسته با فشرند که تا از وجبت بی تو عیبه که در هندی چیک نامند برود پس
بسان پستان مادر جربان میزنی شیرش بکند تا ریش او نیاید که مضر است مانند حضرت موسی شیر و لهذا
حکمائے هند شیر انبه را بجامنه نازک پاک کرده میخورند و فقیر هم همین عنوان پاک کرده اندک کتاب و
نبات داده در ظرف گلی نوداشته سرد نموده میخورند مزاج ال صادق الحلاوت گرم در روز و بعضی خشک
و هر قدر که ترشی دارد گرمی وی کم است و هندیان مطلقاً سرد و تر میدانند و خام او سرد و خشک مگر هندیان
گرم میدانند و گل و پوست و برگ و تخم سرد و خشک در دهم افعال آن انبه خام تلخ و باداگریز و مقوی
معدده و سکن التهاب و مشتهی طعام و دفع قی و غشيان و ترشش و زخمت و نیز و غلبه بود و علتهاے خلق
و امراض بلغم و صفرا و خون و صنیق زیاده سازد و باد بدن و معدده دفع کند و شکم نرم سازد و مضر ریه و گروه
و باه و مصلحش شکر و باخاصیت مسقط جنین و چون کیری را در خاکتر گرم نهاده آب را با فشرند و اندک
نمک انداخته بنوشانند جهت گرمی آفتاب که بهندی لوگویند بسیار موثر و مر تا و آچار و شراب و رب و
افشوره او بسیار خوب میشود و طریق ساختن آچار کیری که قریب بشاخ رسید یک شبانه روز در آب سرد
نهاده چار پارہ کرده چرخ کوفته هلدی سائیده نمک را بی بسوسه دور کرده بریان نموده کلونجی بریان و
میتهی سالم لهن سالم و مرج سیاه و کنجد کو بیده در آن پر کرده در آفتاب گزاریند چون آب از آن تراوش
کند اندک روغن کنجد داغ کرده انداخته بگذارند و احتیاط کنند گرم نیفتد پس بعد که از شدن بوزند که دهن را از
ذائقه میدهد و معدده را بسیار فایده می بخشد و نیز در سر که با انواع و اقسام آچار می سازند و انبه خام را
در قلبه و پلاؤ و افشوره و غیره با انواع مختلفه استعمال می آرند و پخته و شیرین او سمن بدن و دفع خشکی آن
و گویند شخصی را بنزال بر تبه زبون و بهلاکت رسیده بود حکما و معالج پانودند اثر سے مرتب نشد و ثاقرار
هلاکت مریض کرده گفتند آنچه دل تو خواہش کند بخور مریض انبه شروع نمود از نیم صبح و نیم شام و روز بروز زیاد
میکرد تا باین رسید که آب و دانه موقوف بر همین شیر انبه اکتفا می نمود با چهل روز خوردن از آن مریض بجا
یافته چنان فری و قوی گردید که اسپ بقوت او نه رسید و مقوی نفس و روح و طین و دفع قینس و بواسیر
و امراض سوادیه فزائده قوی و داعی و دلی و جگری و آلات تناسل و نیک کننده رنگ بدن و مزاج

و نور بخشد و به سنگریزی نافع و اگر باروغن یا شیر بخورند قوت بدن بیشتر دهد و باهنم و ملین است اما اندک
مولد ریح و نفخ و در ^{ایستادن} هضم ضعیف است و اسهال مرق را علی الخصوص آنکه شیر غلیظ دارد باید که در تغذیه ^{بلیغ} غلبه
آن کوشند و اصلاح وی بجز بیل تر و یا بدوغ تازه شیرین بکنند و بناشته خوردن وی ممنوع است چه نزد
حکماء و هندوها خوردن آن به و جامن و مار جیل و کجند و پنبیس و چارولی و امیلی و مار پهل و کنار و کنکری و کیلا
و منقی و انگور و سیب و گولر و کبیر منهی عنه است و به فقیر هم همین تجربه شده که از آنها خوردن سقوط استهانت
قیض و گرانی بیشتری شود و بدیها میکند و مردمان آن به را با نخا میخورند و آنکه بجز است شیرین و ملانی نبات
و کلاب و نان سیده روغنی مالیده میخورند بسیار لذت میدهد و ترش او مضر است به اسهال و کف و صفرا و
کند و زخم آن مضر است امراض بول و سرفه و مولد بلغم و گویند آن به مطلقاً مضر است و محدث است تقاد و مضر تخم انبیا
رسیده تر یا قیت دارد و بریاں یا غیر بریاں از مغز آن سفوف کرده بخورند نافع سلس البول و حالب اسهال مزمن و پیش برگ نرم و
آن پوست درخت گل و اکثار و بخش امعاصیل آن حلوائی با دانه کثیر و آب و مضمضه و جمل برگ پوست گل حبث غلیظه سیلان چشم و گندگی
زائل کند و نفوخ گل او در بینی حالب رعات و مسکواک از چوب او دافع بواسه دهن و برگ آن را که خود
از درخت ریخته باشد در قلیان مانند قبا کوشند و زخم حلقوم و بینی و تارک که هر دو منقذ یک شده باشد
در مدت چهل روز با صلاح می آرد و چون نارس و بسیار کوچک که از شکوفه تازه بهم رسیده باشد خشک نمود
هر روز یک درهم با چهار درهم شکو بخورند سیلان بینی و سرعت انزال را نافع و در کتب هندی نوشته اند
که چون آینه خام و روغن کجند و شیر و بھنگه سیاه در سوئے آهنی جمع کرده مدت چهار ماه زیر زمین
دفن کرده پس برآورده قدری قدری بخورند همه مویها سیه سیه شود و مصلحت تیوعیت او شیر زن
ست و آینه میخوش صفا و حرارت افزاید و جوشش لب و دها و وندال حادث سازد و تب و در و سینه
و سرفه پیدا رود و آینه صحرایی علل مختلفه پیدای کند و هندیاں نوشته اند که گل آینه زمخت و شیرین و خوشبو و بوی
شیرین دارد تشنگی و سوزش صفا دهد و کند و گیری ترش است اسهال و کف و صفا پیدا آرد و آتم شیرین دل را
خوش کند و بیماری دور نماید و بدن را فریه نماید و باد می کند و ترش گران است کف و بلغم و اسهال می کند و
زمخت طبع را خوش کند و اقسام پر میور را پدید نماید و سرفه تیزی سازد و تجربه فقیر آمده که آینه مضر سرفه است گو
که شیرین باشد خصوصاً سرفه تراب و بلب لبنت تیوعیه و صمغیه آن که او مضر حلق و سینه و شش و غیره است -
آیتا به الف و سکون الف دوم و بائے فارسی و فتح فوقانی هندی و الف و آیتا نیز نامند و در هندی

شکری

نورث جتنه الفاظیس الف ممدوده کے ساتھ مزید الف رسم خطیس آیا ہے وہ زاید بجا جائے ۱۲ لہ ریگرا سار (من) آری
(بقیہ آئندہ صفحہ)

آری و استمکا و تیوس و تچین توک و یل ترک و گل آن را آری بود و موبیت و سپید پوشی و دهاسک
 درکت پیشک و موبسپک و کنج و پاروتی و سوشی و مجا و استی گویند ماهیت آن درخت است در
 سنگلاخها و زمین درشت میروید و شاخها انبوه کند برگش مثل پائے شترکفید و بقدر تاخن نرا نکشت یا زیاد
 ازاں و گلش سه برگی میان او ریشه ها و شری و مانند غسل و بوسے سیندھی دارد و بارش غلافی مانند
 غلاف باقی و کج مانند ترندی هرگاه خام آن را ببالند بوسے خیار می دهد پس ازاں خوشبوئے طاهر گردد
 و فتمے را گل سرخ میشود و پوست و شاخش نرم و تیز از و توڑه بنادیق می سازند آتش او خاموش نمی شود
 مزاج آن سرد و تر و بعضی گرم در اول خشک در سوم و گل آن گرم و تر در اول و بعضی معتدل می دانند و
 بعضی سرد تلخ و تیز و زحمت نوشته اند افعال آن پوست درخت و تنه و برگ زحمت کف و صفرا و سرفه
 و گرم شکم دور کند و هاضم است و پوست ساق بقدر یک ماشه تا سه ماشه بآب سرد و جهت سیلان رحم
 آزموده و گل او دفع امراض چشم و مقوی باصره و باد پشت و دفع سردی مثانه و شتهی و نشی و نهضای
 شراب بکار آید و فقط ازاں هم شراب می سازند و گویند طایر سهال و دفع فساد صفرا و خون و زهر و کرم
 شکم و جوشیدگی بشره و برآمدگی معقد و خون حیض و بواسیر است و باراد مولد صفرا و گلش فزانیده گفت
 اما بدالف و فتم فوقانی هندی و الف بفارسی آرد و عبری سوبق و بهندی بنڈی و شکرت
 پشت نامند و نیز اسم نباتی است که آن را در هندی کنڈا بنڈی و پتر پوڑی گویند ماهیت آن رویدگی
 است میان سنگها و زمین سخت میروید و بر زمین افتاده بود و شاخها می کنند و بد رازی یک گز یا کم ازاں
 و از پنج فلخ تا سر آن خوشه های خرد و باریک و دانه دار مانند خشخاش و سفید و نرم مثل پنجه باشد و در آن
 تخم بسیار ریز و سیاه مانند خرفه و برگش مانند برگ عسکری و ازاں گرد و اندک لزج بود و در تابستان
 بسبب گرمی و خشکی برگ بسیار خرد می شود مزاج آن مرکب القوی افعال آن تازه او در وقت تاب
 و خشک او در بامقصد جهت اخراج سنگ کرده و مثانه مگر تجربه محرم آمده یک اوقیه او در دوع گاؤ و یا
 آب سیندھی خالص که از قبا نامند و کوبیده شیره گرفته استعمال کنند آاس بدالف و سکون سین
 مملد در هندی اپی و سالست و سالس دراج ترایس و ششکانا نامند ماهیت آن درخت او مانند
 درخت آبپا و بسیار دراز و چوبش سیاه و سخت مثل آهن و لهذا بعضی این را شیشم و بعضی از قسم کھیر می دانند
 و بعضی صغیر گفته اند (ص) آری و جلیا کھیر (ک) کھیر نیلیا (ک) بلی کھیر و منستی کپین (کن) رخی گوچی (لا) لک
 شیا پے سنے کما ۱۰ از او نهی کوشش بزبان مرهٹی ۱۲

حرکت

حرکت

برگ او نیز مثل برگ آٹا اما از آن خرد و تا انتہا کفیدہ گویا کہ در یک برگ دو شدہ و صمغ آن سرخ سفید
 می شود و با سم کمر کس موسوم است مزاج آن سرد و خشک و در دو م افعال آن پوستش دافع کشت
 و برگش صفرافرازد و صمغ او برائے حرقت بول و سیلان ریم از ذکر و قرحہ شانہ و سیلان رحم و منی و بذر
 نافع و مقوی پشت و کمر و اگر با تخم تمر ہندی و میخی و گوند بول و بسیارہ نشاستہ و شکر سفید و در
 بریاں کردہ غلو ہا بستہ با شیر مادہ گاؤ بد ہندی با موچرس و گھو کر و و تال مکھانا و بھنبہ و تخم سرال
 و تخم سمندر سوگ و در شیر جوش دادہ خشک نمودہ و نبات سفوف نمودہ بآب سرد بخوراند بہت ایجاب دہی
 و بند کشاد و سرعت از زال بھید و مجرب آا سوپالو بد و الف و ضم سین مہملہ و سکون و او مجہولہ و فتح
 بای فارسی و الف و ضم لام و سکون و او مجہولہ دوم در ہندی آشوک و اشوکہ و کرن پور و سو گندھی
 و نامرا پور و ہما پشپ و پیت شا کہ و کرتھ کہ و چتر منجری نامند ماہیت آن درختے ست بسیار
 بزرگ و سایہ دار برگش ابنوہ شبیہ برگ آنہ و دراز تر از آن و بار او گرد و شکل پتیا و سیر قہر کنار و
 گویند کہ در حقیقت آسوپالو آشوک اصلی نیست بلکہ آشوک اصلی آن ست کہ برگ او سرخ و گل زرد و طلانی
 بصورت گوش و خوشبو و شاخہاے زرد و دیا رنگارنگ دارد ہندیاں گویند کہ افعال او تیز و مزہ
 ست و بیماری کہ از بسیاری گریہ پیدا شود و در کردہ خوشی دل می آرد و صفرا و میہ را دفع می کند
 و تجربہ فقیر این قدر آمدہ کہ چوب او در روغن کچھ سوختہ بقروح سر طلا کردن محقق ست آا کو تیکلی
 بد الف و ضم کاف و سکون و او و کسر فوقانی و سکون تحتانی و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی دوم
 مجہولہ و سنسکرت راجی جنت و پایتا ولی و شویک پہل نامند ماہیت آن نباتے ست بے ساق
 برگش شبیہ بے برگ بیان و خوشبو و بار او با شاخ و غیرہ ہم خوشبو و لائق خوردن شاہان مزاج آن
 گرم و خشک افعال آن دافع کرم شکم و دامیل و امراض میہ نوشتہ اند بعضے این بیل تپری

لہ دیگر اسماء (س) آشوک - نامز پتو - ہیم پت - ویت شوک - رکت پتو - چتر (لا) آشوگی -
 (بنگ) اسپال - (مد) آشوک (گج) آسوپالو - ویسی پتیا پتو نو - راتان پتو نو (لا) گوئے پتیا
 لائنجی فو لیا - جس کے پھول دوسری قسم کے ہوتے ہیں (انگ) جو تسیا آسوکا - جس کے پھول نارنگی کے پھول کے مشابہ ہوتے
 ہیں (کن) آسوکے (تل) آسوک ناما نو - آزاد ہندی کوش زبان برٹی ۱۲ لہ اصل نام بیل تپری نہیں بلکہ بیل تپری بیل چل کا
 نام ہے ۱۱

اگ بدالف و سکون کاف فارسی اسم مشترک ست میان آتش و درختے کہ آزا اکڑا نامند
 ہندی ہلیسہ و در سنکرت ارکا و شاپہل و سدایشی و روپیک و جہیرتیا و آس پھوٹک و راجارک
 دیو ملی و سوکلارک و مندار و شتارچی و نوی کرن گویند و بغیر تحقق شد کہ اسم عشرت بضم عین ہملہ
 ماتیت آں درختے مت یوغی بقدر قامت انسان و یا زیادہ ازاں و بسیار شاخاے حفرہ
 انبیخ می کند و در دشت و خرابات و زمین رملی و کنارہ باغیا ہم میرد وید برگ او شبیبہ برگ بہنس و
 ازاں بزرگتر و ضخیم تر و نرم باز غب سفید گویا براں خاکستر گسترده و گل آں فی الجملہ مانا بہ گل گنبر و چند عدد
 با ہم متصل و بار او مانند چنار خرد و در آخربار یک و در جوش چیرے شبیبہ بہ پنبہ منقوش یعنی بعد رین شگاف
 شود و ازاں بر آید در نہایت نرمی و سفیدی و تخم او شبیبہ تخم خطمی و از ہمہ اجزا بعد شکستن شیر مفرج بر می آید
 و آں بر چہار قسم ست یکے بزرگ کہ مذکور شد دوم کوچک تر و در ہمہ اجزا و گلش سفید و اندرون آں منقش
 مائل بسرخی و سوم ازین ہم کوچک تر و گلش سیاہ مائل بسفیدی و چہارم گل آں زرد مزاج آں گرم
 خشک تا چہارم و با سیت افعال آں شتاد قسم باد و ملہا بسر و شیر مہا اقسام زہر و سخت سہل و ضما
 اودافع باد مفصل و صلابت طحال و گولہ و مسقط دانہ بواسیر و استسقا و کرشمہ و در کند و مفرج جلد و محلل اورام
 بارہ و منجر دما سیل و تدہین بروغن جہت فلاج و لقو و حذر و رعشہ مفید انکولہ بدالف و خفائے نون
 و صم کاف و سکون و او مجہولہ و فتح لام و الف در ہندی اور کو بسنکرت نیز انکولہ و کری کولہ و کیوک

سہ دیگر اسماء (س) سوئے تازک - اکڑک - گن روپک - چنچن - سویت - زیرکھ پشپ - شوایہ پرتاب
 سینارگن - سرگراپشپ - کاشش ٹیل - دسوک - سد اپشپ - ورت ٹیکا - ویدہا - شنبہو گن روپی
 رک ٹاؤک - ہم بور - روپیکا - اڈیشیا پشپکا - رکٹ پشپ - سکل پھل - اہرنی - اڑکا مہسے - (۵)
 لالاک - سفیداک - مندار (بنگ) آگند - سویت آگند (ہر) مدلی - رنجلی - پاند زہی روئی -
 (کن) پکتے - مندار پکتے - (قل) نیل چلے دے گھوئی - نیلا جھلی دے - جلپٹ چٹو (گج) آگند پھولواک نو
 اناس جائی جلیک سوالو ورت (لا) کیا نو ورت ورس - جائی جلیک کیا نو ورت ورس پور ورس (۵) اکون (ف) ٹوک -
 زہر ناک (ج) عٹہ - ازاد شہی کوش زبان مرہٹی ۱۲ -

سہ دیگر اسماء (س) انکوٹ - رنجی - دین گن - رینکوچک - انکول - رنجوٹک - انکوٹ - بورہ نڈ
 مانٹ - کنکوٹ - گھٹٹ - درہ موہ گھٹٹ - کوڑو - گڈ پتر - مدنی گپٹ سینہ - گڈوٹیکا - بٹ - گن وٹیک
 (بیتا آگند منجہر)

ویرگہ کیلک و پیت سار و تا مر پھل و کند و تیر و کندہ پشپ و کما جس و کو جا گویند ماہرین
 و رستہ شستی کہ از یک ساق شناختاے انہو میکند برکش و محل نصف نشو و در بھن برابر بھن زانگشت یا انگ
 زیادہ برآں بارگہای بار یک مثل زگماے برگ پان جانب اعلیٰ برائے لسیاہی و جانب اسفل مال
 بسفیدی و را وائل تا بستان گل میکند زرد بعد رختن بر گمانے کل چری مثل زان باقی می باشد پس
 از آن باری بند دنی اجمہ شاربہ بار بکائن و خوشہ دار و رخامی بنزد بعد رسیدن مال بر رخ گرد و شیرین
 و ترش قلمخ مزہ دارد و تخم او مانند تخم نیم و نوکدار و رجمہ اجزائے او بوسے بد مثل ماہی میشود و مزاج آن
 گرم و خشک و رسوم و نذر و بعضے گرم و تر و در روم و مزہ اذین و قلمخ افعال آن متقی و منشی و سہل و دافع
 سرنہ و فاج خاص یا عام و سیلان مہنی و ندی و ودی و سونشش بول و در مایل اعضائے
 آن دزہر حبان نوران زہر دارد و ضل و او محلل اورام و استسقا و سریر ساختن از چوب ادو
 خوابیدن برو باعث امن از شر حیوانات سمی و چوں چوب آن را سودہ یا مسوع و ملدوغ و صاحب
 ہیضہ بلیساند شفا یا بد و بدن را نورانی کند و باد و بلغم و در نماید از مجرب رسیدہ کہ پوست درخت
 او از یک ماشہ تا ششہ چار ماشہ در شیر مادہ گاؤں شربہ گرفته بدہند قوی و اسہال بلا اذیت آرد و
 ام الصبیان و صرع را زود فائدہ میدہد و غذا بعد از استعمال آب جوش کلحتی یا شور بائے کلکہ کہ کم رخن
 و کم نمک باریخ باید داد و عصارہ تازہ او بمقدار یک تولہ بنوشاند تا سہ روز متواتر بمجرب نوشیدن
 باریخ بے نمک بختہ بخوراند یا نان باریخ بے نمک اگر روز اول قوی شود باز نہد مرض طاعونی را زود
 فائدہ میدہد و بعضے بار اورا سرد و گراں و طین طبع و دافع فساد بلغم و باد و خون و صفرا و سوزش
 اعضا و دق شیخوخت و سرعت انزال را موثر نوشته اند و گویند اگر در ایام طاعون یکبار بنوشتہ
 میل کند و یکے سائیدہ بر بشر و ضما د نماید شفا یا بد بحول اللہ و مقلل مہنی و مصعفت باہ ست و بہار خوردن

(بقیہ صفحہ گذشتہ) لنب کرن - روجن - ویال پیل گز بہ کٹو - واکٹ - کتب پرنک - بھونیت (لا)
 ڈھیرا - پٹرا - (ینگٹ) آن گڈ - ڈھلا آن گڈ - (مر) آنکو لی و رکس - (کن) آنکو لی - (بج) آنکو لی
 (تل) اڈجی کے (انگ) ایے کن جیم بے مارک جی - آئی (لا) ایے کن جیم - بکڑا پٹیم ایے کن جیم مارکی -
 (تا) آنکو لی - (مر) آنکو لی - از او شہی کوش بزبان مرہٹی ۱۲ لٹہ قرقرہ میان ستبابہ و ابہام انظر لہ خان مجرب

مضر بود و روغن تخم اوجہت کشادن کرعی گوشش و درد سر کہنہ و تشنج بارد و تقرس و عرق النساء
 و وجع مفاصل و صلابت و تعقد آن شراباً و طلاؤ مفید و سعو ط او قاتل کرم بینی و منفح افواه بواسیر و انضمام
 فم رحم و چوں در روغن او تخم لادنہ شبانہ روز تر نموده بکارند و تسقہ کنند در یک روز درخت می شود و
 گل میکند ہاں روز تا سہ چہار روز بماند و چون تخم آن را کو بیدہ در آب آملہ ہفت تسقہ کردہ روغن کشند
 و تا چہل روز سعو ط کنند موی سفید و سیاہ و طلائے آن بر قضیب جہت درازی و فریبی آن موثر
 طریق بر آوردن روغن کرپاسی بر پیالہ چینی بستہ منفر تخم را کو بیدہ برداشتہ ورق ابہرک بالای
 او گذاشتہ آتش برو کنند از گرمی آتش روغن چکیدہ در پیالہ می آید نگاہ دارند و بکار برند و چون پوست
 ساق و منفر تخم او مسادی کوفتہ جبہ ہا بستہ یک ما شدہ یاد و ماشہ بدہند قوی و اسہال آرد بہولت جہت
 صلابت معدہ و آماس و اوجاع اسافل بدن و مفاصل و استسقا بتجربہ و امتحان فقیر رسیدہ اینی ^{بلکہ}
 بدالف و خفائے فون و کسر موحده و سکون تحتانی و نسخ ہا و لام و سکون دال مہملہ در ہندی کستوری
 سپودینکرت ششی و ششی نامند و در یک ملاک و سکندہ مولی و کنتہ الاوشنکند او سرت
 مدہو و چند رخم و چند رکنڈانی و دور دبی و سوکاک مگر بند ماہیت آن بنج گیا ہے ست ^{یعنی مصلحت ہندو}
 و زرد رنگ و صاف و گرہ دار تا شش گرہ برگ او دراز شبیہ برگ پرشت برقی گلش مانند ہتتاب
 و شیریں و تخم او بسیار سفید و پوست درخت او زرد مزاج آن گرم و خشک و مزہ او تلخ و چرب و ستمل
 بنج ست افعال آن جہت سنیات و تب و کف و شدت و مایل و سرفہ و بیمار یہاے دہن را
 نافع دہن را خوشبو کند و ضما و او بر آکے خارش و تشا و خون و جمود آن زیر جلد و قوبا و ضربہ و سقطہ ^{و اگر}
 ۱۳ د ۱۲

سبب

لے دیگر اسماء (س) وار دی رید۔ اتر گندھا۔ سربہی دارو۔ دارو۔ گرد پرا۔ پن پرا۔ سربہی۔
 سرنایکا۔ گرد پور ہویدرا۔ اتر گندھ ہریدرا (لا) گرد پور ہندی (بنگ) آم آوا۔ (مر) اپنے ہرڈ۔
 کن (اہلی) ایشینا (قل) کارو نیو پو۔ (انگ) میانگو ججو (لا) گرد کیو آرو سید ٹیکا۔ (پن) اپنی ہدی
 (فت) وارچو بہ۔ از او شد ہی کوش بزبان مرہی لے یعنی چیزے درو ترشی باشد ۱۲ لے یعنی واضح ریخ ۱۲ لے
 یعنی شیریں و عو ش ذائقہ ۱۲ لے یعنی شل داغ ہائے پطاؤس ۱۲ لے یعنی آملہ از چیزے مغلوب ناشوندہ یعنی
 زبردست است ۱۲

و اکثر حراصین در سفیدی تخم مرغ مخلوط کرده برائے جبر و کسر و ضرب و سقطه بعمل می آرند مضر دل است مصلح آن
 نارنج آنول بدل الف و خفای نون و شمع داو و سکون لام ماهیت آن درختی است بزرگ گلش
 مشابیه گل کرمانه و زرد رنگ و بسیار خوش نماید بر دو نوع است قسم دوم را مهدی آنول گویند و این نیز
 بر دو نوع است مزاج آن سرد خشک افعال آن جذام و قی و باد و بلغم و لخته و ضیق و درد سین و
 نافع و مقوی بدن و فزاینده خون و رطوبت و روشن کننده چشم نوشته اند آنولا بدل الف و خفای نون
 و داو و شمع لام و الف بفارسی آمده و بعربی الج در هندی اشترکی و سنکرت و پاتری و انومک و کونک
 و در بعضی نسخ کار نامک آمده و دستبها و امرتجا و سوا و کیاندوک و مرد و پهل و در شید بوی می گویند
 ماهیت آن بار درختی هندی است بسیار آبدار و نازک و زمرخت و مزه دارد بهترین او بزرگ
 و بله ریشه و سنگین و زرد و پخته آنست که در ماهیت از درخت گرفته خشک کرده نگاه باید داشت
 درختش برابر درخت نارنج و برگش مانند برگ تر هندی و جوش جوهر دار مزاج آن سرد در دوم و زرد و بعضی گرم
 و خشک بالاتفاق افعال آن روشنی چشم افزایش و مثل امرت و برائے علاج پیدا شده و ترشی او و زرد
 ترشیهها فائق طبع را خوشگوار است و از او آچار و طینی و مرابوب و شربت میسازند و خشک آن را در او و به
 داخل می کنند آبی بدل الف و کسر موحده و سکون تخمانی اسم سفرجل است اینهم بدل الف و سکون
 موحده و صمغ نون و سکون داو و دین مہلکه گویند اسم چوب درخت تیندوست آیتا گیتا بدل الف و سکون با
 فارسی و شمع فوقانی و الف و صمغ کاف فارسی و سکون بائے فارسی دوم و فتح فوقانی دوم و الف و اسم

له دیگر اسام (س) آم لکی پنج رسا - سری پهل - دها ترنیکا - شیوا - اگر - امرتا ویشیا - ویشیا - تیشیا
 ویشیا - کایشیا - بهوپهل - شانتا - امرت پهل - روچینی - کرث پهل - تیشیا - دها ترمی پهل - امرت پهل
 شیوا - ام لک - جاتی پهل (لا) آلتا - انورا (بنگ) آلتا (هر) آلتا - (ج) آنولا -
 (کن) نلی - (قل) امرکایا - (انگ) انیل کی روے لن - (لا) نل لاکس انیل کا - (س)
 (رہا) - ۱۲

له در اصل لفظ صحیح استم گیتا ۱۲ سالگرام نگینو بوشن حصه ۷ و صفحہ (۳۲۳)

کا پنجوری خردست آچھی بدالف و کسر جیم فارسی و خفائے ہا و سکون تختانی اسم قسمے ارنی ست کہ
 آن را در ہندی پتر لو نامند و بیا یاد انشا اللہ تعالیٰ آدیتیا بھکتی بدالف و کسر دال مہملہ و کسر فوقانی
 مشدودہ و خفائی تختانی و الف و فتح موحده و سکون کاف فارسی و کسر فوقانی دوم و سکون تختانی و الف
 فتح موحده و سکون کاف فارسی و کسر فوقانی دوم و سکون تختانی معنی غلام و مرید آفتاب اسم سورج کھی
 آؤڈا بدالف و ضم دال مہملہ و سکون نون و فتح دال ہندی و الف اسم بھگانی ست آوارے
 بدالف و فتح دال مہملہ و الف دوم و کسر رائے مہملہ و سکون تختانی اسم کورند یعنی چکرن ست اوہلی بدالف
 و فتح دال مہملہ و الف دوم و کسر رائے مہملہ و سکون تختانی اسم تورست اڑا بدالف و فتح رائی ہندی و
 الف دوم و سکون رائی ہندی و زیادتی لام و واو یعنی آڑو نیز آمدہ اسم کو درواز قسم غلام ست آروہو
 بدالف و فتح رائی مہملہ و سکون کاف فارسی و فتح واو و ضم دال مہملہ و خفائے ہا و سکون واو دوم -
 آرے و ت بدالف و کسر رائے مہملہ و سکون تختانی مہملہ و فتح واو و سکون فوقانی ہر دو اسم
 ایتاس ست معنی دافع صفر و زود و بندہ در بن آرام شکل بدالف و فتح رائی مہملہ و الف دوم
 ویم کسرین مہملہ و فتح فوقانی و سکون لام اسم گھور سال است ادرمن گھورے مذکور زیر اکہ از بعض نین
 متحقق شد کہ از قسم آنت و اللہ اعلم آرے بدالف کسر رائے مہملہ و سکون تختانی مہملہ اسم وخت
 آتپاست و گذشت آڑو ہم بدالف و سکون رائے مہملہ و فتح فوقانی و واو و سکون مہم اسم مطلق کل
 آڑو مایع بدالف و سکون رائے مہملہ و فتح نون و الف و فتح لام و سکون نون دوم و جیم فارسی اسم
 آب شستہ برنج ست اڑو بدالف و ضم رائی ہندی و سکون واو قسمے از شفتا لوست و شکل مایابان
 درختش ہم مشابہ درخت اوما آڑو نسبت شفتا لوترش و گراں می شود آریا بدالف و کسر رائے مہملہ
 و فتح تختانی و الف اسم قسمے از خیار کہ در موسم رنگال بہم می رسد سرد مولد ریاح و ثقیل و اکثر او موجب
 می عفندہ آڑو کتمول بدالف و فتح رائی مہملہ و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و ضم مہم و سکون واو و لام

۱۰ در اصل لفظ آدیتیا بھکتی ست ۱۲ سا لگرام نگہنٹو بھوشن حصہ ۷ و صفحہ (۲۶۵) ۱۱ در اصل کوزندیکا ست
 و اسم چکرن در کتب مشہورہ سنکرت یافتہ شد بلکہ سکوزند محقق شدہ ۱۲ سا لگرام نگہنٹو بھوشن صفحہ ۱۲۲۹
 ۱۳ ارام و گھور سالاد کتب سنکرت یافتہ شد ۱۴ آرے در اصل آری ست بیائی معروف ۱۵ اوشد ہی کوش -
 ۶۶

یعنی پنج سرخ واسم گدھل است آسوری بدالف وضم سین مہملہ و سکون واؤ و کسر رائی مہملہ و سکون
تختانی یعنی سرخ مثل آفتاب وقت طلوع ست اسم رائی نوشته اند آسمن تک بدالف
د سکون سین مہملہ و کسر میم و سکون نون و فتح فوقانی دکات اسم درخت آٹیا ست آسمانیونی
بالف و سین مہملہ و میم و الف دوم و ضم تختانی و سکون واؤ و کسر نون و سکون تختانی دوم نیز اسم
درخت آٹیا ست آسمانیونی بدالف و سکون سین مہملہ و ضم بای فارسی و خفای ہا و سکون واؤ و جہولہ
و فتح فوقانی ہندی و الف یعنی دوائی چیک ست اسم داروی ست کہ در ہندی دیر تل نامند
آگ بدالف و سکون کاف برگ درختان را گویند آگ چمڑ و بدالف و سکون کاف و فتح جیم
و سکون میم و ضم رائے ہندیہ و سکون واؤ اسم سینڈ یعنی تہور برگ دارست شاید کہ چیل سینڈ باشد
آکلیچیس بدالف و ضم کاف و کسر لام و سکون تختانی و فتح جیم فارسی و سکون سین مہملہ اسم بھا و پنچی
ست آگ پتری بدالف و ضم کاف و فتح بائے فارسی و سکون فوقانی و کسر رائے مہملہ و سکون تختانی
اسم سافج ہندی ست آکلی بدالف و ضم کاف و کسر لام و سکون تختانی اسم تر و رست آکاسن بیل
بدالف و فتح کاف و الف دوم و سکون سین مہملہ و کسر موحده و سکون تختانی مجہولہ و لام اسم اکاس بیل
ست معنی نبات بے ساق سماوی در حرف الف با کاف فارسی عنقریب می آید انشاء اللہ تعالیٰ
آکاہولی بدالف و فتح کاف و الف دوم و ضم ہا و سکون واؤ و کسر لام و سکون تختانی اسم دوائی
کہ دفع کرم و بلغم و صفرا و پر میو نوشته اند آکڑا بدالف و سکون کاف و فتح رای ہندی و الف دوم
اسم درخت آگ ست آلا بو بدالف و فتح لام و الف دوم و ضم موحده و سکون واؤ اسم گدھل
خواہ شیریں بود خواہ تلخ آل بدالف و سکون لام اسم مجیٹھ ست کہ ازورنگ می سازند ملو پس بدالف

۱۱ اسم اپراجیتا ست کہ ذکر آن می آید اینکہ دوائی چیک و اسم داروی ست کہ در ہندی دیر تل نامند از تحقیق در
کتب ہندیہ یافتہ شد ۱۲ اسم آکوچمڑو ست لفظ آکو زبان تنگی معنی برگ و چمڑو معنی سینڈھ و ذکر آن در بیان
می آید ۱۳ ساگرام گنہٹو پوشن ۱۴ زبان تنگی آکو پتری میگویند و بیان آن در تیز پات می آید ۱۵ ساگرام زبان سکر
آہولی ست ۱۶ ساگرام گنہٹو پوشن ۱۷ اوسہی کوش ۱۸ نبلتے ست بزائل برفی قدر تلخ مزاج آن گرم و خشک
مضر اعصاب و مفاصل و مصلح عسل قدر شربت و دیم تولہ ۱۹ از کتاب مغزوات دیدک ۔

و سکون میم و فتح لام و کسر واو مجهوله و سکون تختانی و سکون بین مجهله اسم الموصوفه است ایشا شستی بهر
 الف و سکون میم و فتح لام و شین معجمه و سکون الف و نون و کسر فوقانی و سکون تختانی و فتح شین معجمه
 دوم و کسر فوقانی و دوم و سکون تختانی و دوم اسم موصوفه است آمبر ابدال الف و سکون میم و موحده و
 فتح راء مجهله و الف اسم انبه آمنه ابدال الف و فتح میم و خفای نون و فتح دال هندی و ابدال الف
 و کسر دال هندی و تختانی عوض با و الف هم آمده یعنی و افغ بلغم اسم بید انجیر است یعنی از نڈی و ابدال الف
 و کسر میم و فتح دال مجهله و سکون میم و دوم نیز میگویند آملات کت ابدال الف و سکون میم و فتح لام و الف
 و فتح فوقانی و ضم کاف یعنی و ریوست ترشی دارد اسم وخت گل هندی است آملکدیل ابدال الف و فتح
 میم و لام و کسر کاف و سکون تختانی و فتح دال مجهله و سکون لام و دوم معنی آنکه مانند برگ آمله معتدل است
 بدن را معتدل گرداند اسم مشترک است میان سازج و زرنب آمل ابدال الف و سکون میم و
 و فتح لام معنی او ترش است و ساگ ابنوتی را نیز میگویند آملکی ابدال الف و فتح میم و لام و کسر
 کاف و سکون تختانی اسم آنوله است بھویش آنولا است آنکب ابدال الف و سکون نون و فتح دکاف
 فارسی و سکون باء فارسی و بھویش آن میم هم آمده یعنی آنکه اسم کدی بنر نوشته اندا بهور ابدال الف
 خفای نون و ضم موحده و خفای با و سکون واو و فتح رای مجهله و الف دوم اسم بلونی است آنولکا
 ابدال الف و خفای نون و سکون واو و فتح لام و کاف الف اسم آمل است او رشی ابدال الف
 و فتح واو و سکون رای مجهله و کسر فوقانی و نون و سکون تختانی یعنی پیچ در پیچ می شود اسم مژور بھلی است
 او ابدال الف و فتح واو و الف دوم اسم رای است آوانک مکھی ابدال الف و فتح واو و سکون الف
 و نون و کاف فارسی و ضم میم و کسر کاف و خفای با و سکون تختانی یعنی بدرخت و برگ و شاخ و گرد
 گان خار با و دارد اسم برهماوندیت آونتی ابدال الف و فتح واو و سکون نون و کسر فوقانی و سکون
 تختانی اسم کابنجی است -

تختانی

زرنب

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

تختانی

له از مطالعہ کتب ہندیہ مثل سالگرام نگنٹو بھوشن و اوسدی کوش و امرکوش متفاد می شود کہ ہم انبار است لہ از
 مطالعہ کتب ہندیہ سالگرام نگنٹو بھوشن و اوسدی کوش معلوم می شود کہ این مشترک میان سازج و زرنب نیست بلکہ سازج
 ہندی چیزے دیگر است لہ نام آونتی اسم میڈھا سنگھت ۱۲ سالگرام نگنٹو ص ۴۴ لہ بیان آن در بیان برم
 دندنی می آید ۱۲

فوائد اسماء الف با موح

ابرا جتا بفتح اول و سکون موحده و فتح راء مہملہ و الف دوم و فتح جیم و فوقانی و الف سوم و بیای فارسی نیز آمدہ ماہیت آں نباتے ست در مواضع یا بسہ میروید و بقدر نیم گز یا زیادہ بر آں بلند می شود و در شکل مشابہ بد رخت کنگی و برگ ہم مانا برگ او لیکن برگ کنگی لمس و برگ ابرا جتا خشن و آں بر دو قسم ست قسم دوم زایل اسپند نامند مزاج آں ہر دو سرد و خشک و در افعال آں شیاف عصا رہ او مقوی باصرہ و حافظ چشم و غرغزہ او در د خلق و حنجرہ دور و آواز صاف نماید و مصفی خون و شستن در آب مبلوغ او بجهت ازالہ بواسیر و استرخای مقعد نافع چوں در گردن اطفال شاہمیش طوق کنند جهت دفع آسیب و یو موثر دانستہ اند ابوہی کہ بر ہمزہ ہمزہ و ضم موحده و کسر فوقانی و سکون تحتانی ماہیت آں خاکستر گین گاد میش و شتی ست کہ در تالاب ہائے خالی از آب دفن کردہ و بالاسے آں از گل صاف می پوشند و بگذارند چونکہ آب در برشکال جسم می شود و باز خالی گردد و خاکستر مذکور بر آورده ریع آں کھڑی آیمختہ بند قہا بقدر بیضہ و کج خشک یا زیادہ بر آں ساخته بکار می آرند اکثر فقرا سے ہنود بر رود بدن می مالند مزاج آں سرد و خشک افعال آں مجفف قوی بہت خشک کردن قروح چھپک بعد روز نہم بکار می آرند و حقنہ او بآب گلنار و بارتنگ قاطع زرف رحم مفرحہ امعا موثر و بروغن گل مسکن اورام حارہ و با شیر الگ بہت سل نافع و زراقہ او با شیر بز براسے قرعہ مثانہ مجرب ابھرک شہ بفتح ہمزہ و سکون

شہ دیگر اسماء (س) نیل شہی - ہمایلا - گیزی کرینکا - گو ادینی - ویکت گندا - وشنو کرانتا - دنی بھانڈیکا - نیلا پراجیتا (لا) سفید کوئل - سرنیلی کوئل - (بنگ) اپرا جیتا - نیلا پراجیتا (می) گوکرنی کارٹی - پاندہ رنی (گج) گرنی - (کن) ویترا یا گرنی کونی کے (تل) نیل گنتو کا (لا) کپتوریا - رنے طیار پیچو رین (انگ) مجیز یوٹ ارہیڈی - لفظ پراجیتا مشترک ست با سال رینی ۱۲ از ربیت کیا و می گنٹھو - شہ مادہ خر شہ دیگر اسماء (س) گیزی جانج - زکل - گیزی جابل - آند - ویتوم - گیشن - شوہر - بھوپتر امل - گج وھوج - ابھر بہرنگ - امبر - انتریکیشن - اکاش - آشت - گورج - گلک (لا) ابھرک - ابرک - آند (بنگ) ابھر (مر) ابھرک (گج) ابھرک (کن) ابھرک (تل) ابھرک (انگ) مالک - گلی مر (لا) مایکا (ف) ساروزین (ع) ابھرک

مترجم

و چهارم قسم سهل است و مزاج آن سرد و حرارت ظاهری آن از سه سامات نوشته اند اپنی
 بعضی همزه و کسر بای فارسی شده و سکون تحتانی بر دو قسم است سفید و سیاه سفید را ملا اپنی و کندی
 و موکتاپیل و چپو هو و کونسلکی بهشت لونی و تجمین تیر و سنت هر دو سیت پت سرا ویرلا و مونسرا و ویر
 شاد و کر شینپی و تلپی و سیاه را ملا اپنی و کاکا وونی و کد هر کد و کد هر چیل نامند ما همیت آن در
 ست تا قد آدم یا زیاده بر آن بلند شود و پر خار مانند ناخن غلیظ از و برگ او مانند برگ موتیا و ازال
 خرد و گنده و نیز مرزه و بار او گرد و سفید مانند دانه مروارید چهار چهار ملاصق که اول شلخ کند و چهار خار
 و باز شلخ و چهار خار و همی ساں تا نهایت و در آن خار با برگ دگل و بار میکند و قسم سیاه سیاه
 زاغ می شود مزاج آن سرد و قسم گرم در اول و خشک و بار او مرزه شیرین و تیز دارد افعال آن قسم
 سیاه پاژی بانی دتپ و پر میوه و امراض فساد بول و شاذ را نافع و مولد صفرا و قسم سفید تیز و شیرین و شور و زرد
 و دافع شپ و کف و سردی و صفرا و مادر بد پر میری یعنی اگر در مرض بد پر میری شود از داون این دوا
 ضرر نمی شود و مریض را چنان محفوظ کند که گویا مادر بچه را حفاظت می کند و در دهمه اندام و استخوانی دور
 کند و از مجربین رسیده که پوست درخت و پنج قسم سفید در استعمال بهتر جهت در شکم لفلان غیره و فساد و
 و دما میل و سوزاک مجرب است اپا مارک بفتح همزه و بانی فارسی و الف و فتح میم و الف دوم
 و فتح رائے همزه و سکون کانت فارسی اسم الگهاره است اپا بکسر همزه و فتح بانی فارسی شده و الف اسم
 هوه است اپو شش باضم همزه و فتح بانی فارسی و کسر او و فتح شین معجمه و الف اسم زبسی است
 ابیسیا بفتح همزه و موحده و خفای با فتح تحتانی و الف یعنی دور کننده ترس اسم طبله است ابیسیون
 همزه و موحده و خفای با و ضم تحتانی و سکون و او اسم تخم منگاست ادهی بهیبتا بفتح همزه و کسر موحده
 و خفای با و سکون تحتانی و کسر رائے دوم و سکون تحتانی دوم و فتح فوقانی و الف اسم جل میلی است

رابطه

ابو شش

ابیسیون

له چیل له جبریان له زبان تنگی له در اصل انویشات از سا لگرام نگینو بوشن
 له اسم همید در بیان هر ژمی آید له سو جبا له یعنی تان - از سا لگرام نگینو بوشن -

ریحین ابیہین بفتح ہمزہ و کسر یائے فارسی و خفائے ہا و سکون تحتانی و نون اسم مشترک ست میان کہن
دریا و افیون ۔

فوائد اسماء الف با فوقانی

ترین اترن بضم ہمزہ و سکون فوقانی فسخ رائی مہملہ و سکون نون و سینڈھا و دودی و سینڈھا سینگلی
ہم می گویند بزبان عوام ہنو و گنگلی و چہنپٹا و پٹھو و بسنکرت کر میہا و کرشا و کما پھل و اتم و ارنی نامند
ماہیت آل نباتیہ ست ساق و بسیار در از می شود و بالاسے درخت و دیودار و غیر ہما ویرد
و شاہنہا انہوہ میکند برگش شاہ برگ گلو و ازاں پہن تر و سخت و سبز مائل بہ تیرگی و گلش سفید و باراد
جفت از یک و نہالہ مانند و و شاخہ پراز پنہ بعد رسیدن می شکافد و ازاں خیرے مانند بوی سر
پرزناں برہو می پردتخم او مانا بہ تخم اکڑا و از ہنہ اجزای او شیر برآید مزاج آل گرم و خشک و روم
افعال آل چوں برگ اور بار و عن گاد و بریاں کردہ بخورند ہاضم و شہتی و واقع کرم معدہ و امعاء
انسانی و فرسی و صناد کو بیدہ او برق با جہت از الہ آل سیرع الاثر لیکن اول آل موضع را بترقاند و خون ٹیر
و غارش را می برد و بہ میکند و اطباء ہند ترکیبی ساختہ بہم کڑا نام نہادہ اند جہت اشتہا دین
از حد تعریف کردہ اند آرد گندم پاؤ آتا آرد اترن نیم سوختہ سہ و نیم درم و نمک سیندھی یک
و نیم درم ہمہ را آمیز نمودہ نان بہنزد و بعد طعام اندکے ازاں بخوردنی الفور ہضم طعام می کند و جملہ
باد ہا اتر سرد کردن و کمرو یا و شکم و استخوان سرد و ملبوس از پنہ بصاحب فالج و خدر و رعشہ و امراض
باردہ و مانعی شاید التفع و چونکہ فی الفور از بارہ برآرند و بر جاحت ہند قلع نزف خون و رویانندہ
گوشت تازہ بسرعت ست و شیر او جاذب اخلاط و اوجاع از عمق بدن و آبلہ ہا بر جلد می آرد و بہت
روح انورک و عرق النساء تجربہ رسیدہ و زواہل عنایت مثبت فراست دانش علم و ہندیان تو

اسم مرہٹی ست از سطلانہ کتب نوشد ہی گنادیس حملہ اول ستغادی شود کہ اترن غیر مینڈ با دودی و سینڈھا سینگلی ست ۱۲ دیگر
اسماء اترن (س) بہل کنڈھا (گج) اترن (لا) اترن (کن) کر موٹی گے (تام) ایسے بی پادوتی (قل)
گر وٹی پٹو۔ (ملی) عسے بی پادوتی (انگ) چیرنی فکا وروٹا نی چیرنی (لا) عسے نیا رکن ٹٹا اسم یعنی سیاب ۱۳

که تیر و تلخ و دافع شو به باد و تب سردی است و اندک صفا بر بنفزايد و بپا ریه های فساد بول
 و سرفه و ضیق و در کند و گویند چون پنج اورا بروز دالی مدعو کنند و قبل از طلوع آفتاب در آن
 روز برهنه شده پنج مذکور را بر آرد و در انگشتری مسی پوشد بنوعیکه طرف درون انگشت دیده
 شود و بدارد و بوقت حاجت آن انگشتری در دهن داشته بکند هر بار و گشردم فی الحال فرو
 رود باذن الله تعالی مجرب و صحیح است و شاخ آن طوق کرده در گردن طفلان که قه و اسهال
 دارند و لاغر شوند و آزاد رهندي چھوت نامندی اندازند البته سودمند است و عمل زنان بعضی
 بلا دست اما با بضم همزه و فتح فوقانی و الف و فتح میم و الف اسم بلیله است اٹ ایو بفتح همزه
 و سکون فوقانی هندی و ضم همزه و دوم اسم شوره است اٹیلانو بهیا بضم همزه و سکون فوقانی و
 فتح بای فارسی و لام و الف و خفای کون و واو و لون دوم فر فتح ها و تحتانی و الف یعنی گل
 سرخ مائل بسیاری اسم شهیدیوی است اچینا سارک بضم همزه و سکون فوقانی و فتح بای فارسی
 و لون و الف و فتح سین مہملہ و الف دوم و فتح رائے مہملہ و سکون کاف یعنی بسیاری دست ها
 را نافع اسم درخت و لتر است اٹیلک بهی بضم همزه و سکون فوقانی و فتح بای فارسی و لام و کسر
 موحده و خفای ها و سکون تحتانی اسم پاشان بهیدی است اٹبھوشن بفتح همزه و سکون فوقانی
 هندی و ضم موحده و خفای ها و سکون واو و فتح شین معجم و سکون لون یعنی کوه را گردش میدهد
 اسم پرتال است اٹنا پٹنا بفتح همزه و فوقانی مشدده و بفتح بای فارسی و فوقانی دوم مشدده و
 الف اسم بونی شرمندی است اٹتند می بضم همزه و سکون فوقانی و ضم فوقانی دوم و خفای لون
 و کسر دال هندی و سکون تحتانی و بزیادتی کاف و الف در آخر کلمه یعنی اٹتندیکا اسم کان بهنجی
 اٹرا اینو بضم همزه و فتح فوقانی مشدده و سکون رائی مہملہ و کسر همزه و دوم و سکون تحتانی مجهولہ و
 ضم لون و سکون واو بحدف و او نیز آمده معنی از این اسم اگھاڑه است اٹرا پد هم بضم همزه
 و فتح فوقانی مشدده و رائی مہملہ و الف و فتح بای فارسی و دال مہملہ و خفای ها و سکون میم یعنی سیلا
 عرق را دافع است اسم زیره نوشته اند و فوقانی عوض دال اسم بچ است معنی آنکه جانب
 شمال پیدای شود اٹرو شک بفتح همزه و سکون فوقانی هندی و ضم رائی مہملہ و سکون واو

در ماسک
 اٹیلانو بهیا
 سر

بیکه
 بچ

بیکه
 بچ

بیکه
 بچ

بیکه
 بچ

وفتح شین معجمه و سکون کاف دافع تب یعنی اسم آردوست اترطمی بکسر همزه و فتح فوقانی مشدود
 و کسر ای هندی و سکون تحتانی اسم پنج یعنی پیل است کشته او را دافع گرمی و بخشنده سردی دور
 کنند و گرمی و کشت پوششند از آفتاب بضم همزه و سکون فوقانی و فتح کاف و فوقانی هندی و الف
 اسم جلیک است اٹلی یا مری بفتح همزه و سکون فوقانی هندی و کسر کاف و سکون تحتانی
 و فتح میم و سکون الف و میم دوم و کسر ای هندی و سکون تحتانی دوم اسم نبله است که آنرا
 طیکری گویند اتمبا بضم همزه و فتح فوقانی و سکون میم و کسر موحد و الف بمعنی خالص اسم
 آب درخت سیندهی است که خالص باشد و در ندارد و کسر نکذا اتموار لی بضم همزه و
 فتح فوقانی مشدود و میم و واو و الف و ضم رای مهمله و کسر نون و سکون تحتانی یعنی خالص اینی
 اسم اترن است اتمبیک بضم همزه و فوقانی و سکون میم و کسر موحد و سکون تحتانی و کاف
 یعنی گل بشکل مزمار اسم گل کدوست اٹکن بضم همزه و فتح فوقانی و خفای نون و فتح کاف
 فارسی و سکون نون دوم اسم تخم انجیر است ایلمپیر یا بفتح همزه و کسر فوقانی و سکون تحتانی و
 کسر یای فارسی و سکون رای مهمله و فتح تحتانی دوم و الف بمعنی بسیار دوست و فراونده عقل
 اسم مالکنگنی است ایلمپل بضم همزه مفتوحه و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح موحد و سکون لام بمعنی
 بسیار مقوی اسم چنچ خرد است ایلمپیر یا بفتح همزه و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح جمیم فارسی و
 خفای یا و سکون فوقانی دوم و فتح رای مهمله و الف بمعنی سایه بسیار دوست بود و در سایه بسیار
 رقی میکند اسم مشترک است میان کاه روسا و سداب ایلمپیر یا بفتح همزه و کسر فوقانی و سکون
 تحتانی و کسر کاف و سکون تحتانی دوم مجهول و فتح سین و رای مهملتین و الف بمعنی بسیار زردی
 زعفرانی در گل دارد اسم گل سیونتی و گلاب است ایلمپل یا بفتح همزه و کسر فوقانی و سکون تحتانی و
 ضم میم و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی دوم و الف بمعنی زرد و دافع بنیاز یا نیز اسم گل سیونتی و گلاب
 است ایلمپل یا بفتح همزه و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح واو و سین مهمله و الف گویند که اسم دارد
 است لیکن تحقیق آمده که غیر است چنانچه در جدول خواهد آید انشاء الله تعالی ایلمپل بفتح همزه و کسر فوقانی

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

له از مطالب کتاب سالک نام نگین و امر که ش مستفاد می شود که اسم مشترک است در میان بادیان در رسه ۱۲ له مراد از ایلمپل
 ایلمپل و کنی است که بیشتر در حیات بلعنی متحمل است ۱۲

سکون تحتانی و بین مہلہ اسم موسلی ست۔

فوائد اسماء الف باجم

رجب

رجب و کعبہ

رجب

رجب و کعبہ

اجمین کسر ہمزہ فتح جیم و الف و فتح تحتانی و سکون نون ماہیت آل درختے ست مانند درخت
انبیہ بزرگ و برگش نیز مانا بہ برگ انبہ اما دراز و درپہن کمتر از آن و بار او غلانی بہ حجم یک انگشت
و بہ درازی نیم گز بعضے از انہم زیادہ و دو قسم است سرخ و سفید مزاج آن ہر دو گرم و خشک و در طعم تلخ
افعال آل ریح بدن و پسر بہ تحلیل آرد و بواسیر و خارش مقعد و در شکم دور کند اجاد و کد و فتح
ہمزہ و جیم و الف و کسر دال مہلہ و سکون کاف فارسی و دال مہلہ دوم و خغای با یعنی با ضم و یلین اسم
را سنائی بزرگ است اجل بضم الف و سکون جیم و کسر لام و سکون تحتانی ماہیت آل پرندہ است
کلاں از کرکرہ و سفید رنگ نصف پر ہا سے ہر دو بار و یعنی شاہ پرومارخانہ سیاہ یا ہا سرخ و
دراز و چشم سیاہ و دم کوتاہ اجمودہ فتح ہمزہ و سکون جیم و ضم میم و سکون واو و فتح دال مہلہ و ضم
اجوائن بفتح ہمزہ و سکون جیم و فتح واو و الف دون اسم تخم کرفس و ناخواہ است در ہندی و و ما
بضم و او اول و سکون دوم و فتح جیم و الف و آجا مودہ دیو ادہانی دیوانی و و سیاہ مانند ماہیت آل
معروف مزاج ہر دو گرم و خشک و مزہ تلخ و تیز و زخم افعال آل شہتی اسہال ملغی و کف و باد و
کرم شکم و در کند و بعضے معتدل و سبک میدانند غائط را مد و دافع قہض و میہ و بدہضمی ہر چہ ہضم

۱۔ دیگر اسماء و صفت ذیل ست (س) گہرا سوا۔ سیور۔ ونی یک۔ بڑہم کو سنا۔ کار دنی۔ نوچ شک
گہرا و۔ دشت مودا۔ اگر گندہا۔ مڑکی۔ مودا۔ گندہا ڈلا۔ ہستی کا ورنی۔ اند پریکا۔ نا پوری۔
سیکھی مودا۔ مودا ہیا۔ دہنی ڈنی پی کا۔ بڑہم کو سی۔ ونی سانی۔ ہئے گندھا۔ اگر گندھیکا۔
مودنی۔ ہل مکھیا۔ ونی سلیا (۴) اجمود (بنک) ون یافی۔ ون یوان (ہی) اجمودہ
گج (۵) دو ڈنی اجمودہ (کن) اجمودہ (قل) اجمودہ۔ کو امن (لا) ایے چیم گراوی کو تیش
(انک) رخی تیری سیہ (ف) کرفس (ع) بڑا کرفس۔ عہ جیان ۲۵

نوشته اند ا جا کر ن بفتح همزه و جیم و الف و فتح کاف و راء مہملہ و سکون نون اسم ملندی است
 بمعنی گوشت بز چونکہ برگ او شا بہت بگوش بز دار و لهذا باین اسم سہمی گشتہ ا جا سترنگی بفتح
 همزه و جیم و الف و ضم شین معجمہ و فتح رائی مہملہ و خفائے نون و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی بمعنی
 شاخ بز چونکہ شا بہت بآں دارد باین اسم سہمی گشت اسم درخت دودی است ا جا جی بفتح همزه و
 جیم و الف و کسر جیم دوم و سکون تحتانی بمعنی ہا ضم طعام زیرہ است ا جھٹا بفتح همزه و جیم شدہ و
 خفائی ہا و فتح فوقانی ہندی و الف اسم بھوئیں آنولا است ا جھٹا پھل ہمزه و جیم و ہا و فوقانی ہندی
 و الف و بای فارسی و ہائی دوم و لام اسم کچی پن است کہ مانند چشم مرغ می شود ا چھا بفتح همزه و جیم فارسی
 شدہ و خفائی ہا و الف اسم بلید یعنی بہرہ است ا چھو بکسر ہمزه و ضم جیم فارسی شدہ و خفائے ہا
 و سکون و او اسم شکرست ا چھورہ بکسر ہمزه و جیم فارسی شدہ و مضمومہ و خفائی ہا و سکون و او
 و فتح رائے مہملہ و وقف ہا اسم گوگرد کلان است ا چھورا بالف در آخر اسم مال مکارہ است
 ا چھو الیک بکسر ہمزه و سکون جیم فارسی و خفائی ہا و فتح و او و الف و کسر لام و سکون تحتانی
 و کاف یعنی بندہ دارد مثل شکر اسم ریو یعنی نہایت کہ از د قلم واسطی برائے نوشتن می سازند ا چھو
 بفتح همزه و ضم جیم فارسی و خفائی ہا و سکون و او و لام و ا چھو لم بز یادتی میم ا چھو لپا رولی بز یادتی
 بای فارسی مفتوحہ و الف و سکون راء مہملہ و فتح و او و کسر فوقانی و سکون تحتانی یعنی زر و مائل برخی
 مانند رنگ بلدی ہر سہ اسم چٹ است ا چھو چھمی بفتح همزه و ضم جیم فارسی شدہ و خفائی ہا و سکون
 و او مجہولہ و فتح لام و سکون جیم فارسی دوم و خفائی ہا دوم و کسر میم و سکون تحتانی یعنی روشنی بخش و
 دولت افزائی چشم اسم بلید است ا چھی پتریکا بفتح همزه و کسر جیم فارسی شدہ و خفائی ہا و سکون
 تحتانی و فتح بای فارسی و سکون فوقانی و کسر رائے مہملہ و سکون تحتانی و فتح کاف و الف بمعنی گشت
 است اسم کتلی و گٹلی نوشته اند ا چھمی بھیشجا بفتح همزه و کسر جیم فارسی شدہ و خفائی ہا و سکون تحتانی
 و کسر موحده و خفائی ہا دوم و سکون تحتانی دوم و فتح شین معجمہ و جیم و الف یعنی داروی چشم بودہ

ا جا کر ن
ا جا سترنگی
ا جا جی
ا جھٹا
ا چھا
ا چھو
ا چھورہ
ا چھو الیک
ا چھو
ا چھو لپا
ا چھو لپا رولی
ا چھو

لہ بیان و افعال و خواص آن در بیان متری می آید ۱۲ لہ زبان سنسکرت می گویند ۱۳ لہ افعال و خواص آن در
 بیان گانڈامی آید ۱۴

اچھری ہمزہ و جیم فارسی دہا و تھانی د کسر اسے مہملہ و سکون تھانی یعنی وافع یلان آب از چشم اسم
تندی و رچہ است۔

فوائد اسماء الف باء ال مہملہ

اور ک بفتح ہمزہ و سکون دال و فتح رائے مہملتین و سکون کاف زنجبیل تراست و در ہندی
الم و بنسکرت اردک و کٹ پیدر و دشرنگی پر دیشیمج و مردگم نامند ماہیتیت آل معروف است
مزاج آل گرم موافق گرمی بدن افعال آل طبع را خوش کند البغم و کلم و اورام اعضا و شوبہ و سقوط
اشہتا و لا غری و بے مزگی و کف و پھین و باد و بیمار یہاے سینہ و گوش و بینی و گلو و سرفہ و ضیق
و خروج مقعد و گرمی گوش را مفید و قبض بکشد و اورا ز نماید و بر سخن یادوری دہد و بدن را معتدل گرداند
نوشتہ اند اولسا بفتح ہمزہ و دال ہندی و سکون لام و فتح سین مہملہ و الف و اڈھلسا بزایدتی
ہاے مخفی و نیز در ہندی اڑوسہ و بانسہ و اڈاسرم و ورشا و درشا و سیوتھان مکھی و ہشک ماتا و اترو
شکم نامند ماہیتیت آل نباتے است کہ از پنج یک شاخ برآمدہ یک گز یا دو گز یا زیادہ برآں بلند

لہ دیگر اسماء (س) اڈدرک۔ شرننگ نیز۔ کٹو بھدر۔ کٹ کٹ۔ گلم نول۔ مویج۔ کندز۔ وڑ۔ مہنج۔
بکٹ۔ تسٹ۔ اڈپیم۔ اپا کڑسنگ۔ چندرا کھیا۔ راج چھنا۔ سوکا کٹ۔ سارنگ۔ اور شاک۔ مچاک
اڈدریکا (لا) اڈرکھ۔ اڈرک۔ (بنگ) آدا۔ (مر) آلبن۔ (گج) آڈو (کن) آل (قل) آل
(انگ) ججز روت (ع) زنجبیل رطب (لا) زنجیر افیشیل (ف) زنجبیل تر لہ دیگر اسماء (س)
واسک۔ واسیکا۔ واسا سنہیکا۔ ام روتک۔ ماتر سینتی۔ ویدیا ماتا۔ کٹوٹ پاٹن۔ وڑش۔ اڈوڑش۔ سینہی سینہا
وادی دنتک۔ آنک۔ واس۔ وادی۔ سینہی۔ بھی شہ۔ ماتا۔ رمدانی۔ سینہکھی۔ گئی روتی۔ نیت کرنی۔ ماتا
پنج مکھی۔ سینہی۔ رگندانی۔ اڈرکھ۔ اڈوڑش۔ سینہان۔ (لا) واسا۔ اڈوڑش۔ دئی نونشا (بنگ) واکس۔
چھوٹا واکس (مر) اڈلسا۔ (گج) اڈوڑش (گنگ) اڈوڑش (قل) اڈاسرن۔ اڈاپاگو۔ (قامل) اڈوڑش
(لا) اڈاٹوڑا و اداسیکا (ع) حیشہ السعال (ف) خواجا۔

می شود و نیز شاخها را می کند و گاهی بر تنه درخت نیز میگرد و برگ او مانند گوش بزغال
 بسیاری در می و گش سفید بصورت سرخای ثمری و بدو قسمتی از دست که از پایا یا سبز مانند گوش
 برگه و برگه خارها و برگش شبیه برگ شهیدانی و باستان فقیر آمده که از مالیدن برگ تازه او دست
 میگرد و سیاه می آید و در روز می ماند و گش با لب سرخی و زردی بود و فراج آک هر دو گرم در سوم
 افعال آک همه اجزای او بهر فیه بار و در بود و صلیق النفس و صداع نافع و قاتل دیدار و کدو دانه
 و عرق مدنی یعنی تار و اگر چه ضحاک کند و شرب عصاره او دفع نفث الدم بسبب داغ دادن موضع
 جراحت باطنی و فواید عروق بکرات و مراتب تجربه و الد مغفور و این عید ضعیف در آمده طریقه
 استخراج عصاره آک و دیگر عصاره جات و دیگر آب پر کرده بالایش پارچه بسته بر پارچه
 برگها گذاشته و سر و فل بالایش نهاده محکم نموده دیگر را بر دیگران نهاده زیر آفتاب گذاشته بعد
 یک ساعت بر آورده بپوشند و عصاره بگیرند و بکار برند و ضحاک و برگ او جهت سرخ باده و جرب
 حکم مفید و چون با برگ سبها بود برگ درخت آگ دروغن کجند بوزانند و دو سه قطره در گوش
 چکانند قرص گوش را از ریم پاک کرده به کندن در شاخ نو خاسته را نرم کوبیده یکدم ناشسته بپزند و
 علت سوزاک و پرمی و گزفتگی بول دور شود و مسواک از پنج اولته و دندان را محکم کند و پوست پنج
 آن سوخته به جهت سنگ مشانه و دق نافع و چون باد هایا و چرایت و تخم که و از هر یک دو وزن
 کوبیده جو شش داده به جهت تهله بلغمی سیرج الاثر دهند یا دفع تب که چوبی و گش و گش
 و چوبی یعنی قنی و تشنگی تب و سیاهانه را مقوی و مسود سو و دفع زهر و جرب و سرخ باده و خفا
 نوشته اند فقیر اکثر شربت گل و برگ او به جهت سرفه سوخته یافت ادا است و کجی بفتح همزه
 و دال مهله و سکون الف و نون فو قانی و واد و خفای نون دوم و نون و فتح جیم و وقت با اسم و نون نوشته
 در بعضی کتب ادا و هی بفتح همزه و دال مهله دوم و خفای با و سکون تخانی در بعضی نسخ نوشته اند
 که اسم کتب در است ادا لک بضم همزه و فتح دال مهله شده و الف و فتح لام و سکون کاف
 قسمی از عله است ادا اسم و دال هندی شده و الف و فتح سین و رائی هلمین و سکون سیم اسم
 اوله است ادا و بر بضم همزه و فتح دال مهله و سکون سیم و فتح مو حده و سکون رائی مهله اسم گور است

او ویشا عضم ہمزہ وفتح دال مہملہ وکسر واو و سکون تحتانی وفتح بانی فارسی و نون و الف و
میم و ر بعضے فلح آمدہ کہ اسم پیرمول ست او ویکا بضم ہمزہ وفتح دال مہملہ وکسر واو و سکون تحتانی
و فتح کاف و الف اسم نر وندایینی بھوتا کس است او ویکہ بضم ہمزہ وکسر دال مہملہ و سکون تحتانی
جہولہ وفتح جیم فارسی و تحتانی و سکون میم و بحدف آن نیز اسم کردایر یعنی اسشدہ او وئی بجا شکر
بضم ہمزہ وکسر دال مہملہ و سکون تحتانی جہولہ وفتح موحده و خطاے ہا و الف و سکون بین مہملہ
و فتح کاف و سکون رائے مہملہ اسم قسمے از کا فیرا ست

فوائد اسماء الف بار مہملہ

ارشا بفتح الف و سکون رائی مہملہ وفتح شین معجمہ و الف ماہیت آں نباتے ست گاہے بلند
می شود تا قامت آدمی فرو عیش مانند گاہ گرہ دار و برگ او ہم مثل برگ گاہ و گلش مانند گل بنفش
ولیکن مختلف الاوان و در وسط آں چیزے مانند بود بارشش پہلو مانند قاقلہ مزاج آں سرد و خشک
افعال آں قابض و جابس اسہال و گویند کہ چون زن پاکی سے روز بخورد مستعد حمل میگردد بحکم
خدائی تعالی اجل شانہ ارئی بفتح ہمزہ و سکون رائی مہملہ و فتح نون و الف مقصورہ ماہیت آں

لہ ذکر آں در بیان بالا مفصل مذکور خواہ شد ۱۲

لہ دیگر اسماء (س) اگنی منہ - ہویر منہ - گرنیکا - گیزی گرنیکا - جیا - جیتی - ترکاری - ناروی - تی - دی - نیکا
سری پرن - تیچو منہ - پاوک - آرئی - دہائی منہ - مہن - بے - پاوکاری - اگنی مہن - آرئی کیتو -
سری پرن - دی جیا - انشتا - ندیجا - مٹو دت وک - پت کاتا - دہی مودل - اگنی بیجکند گند پرا
گند پشپا - کرشا نوکاتین لگھو بھٹ - عجمو وکس - (لا) آرئی - اگنیٹو - گنی وارئی - جھوٹ آرئی
(بنگ) گیزی - اگنیٹ - چھوٹی گیزی (دی) تہور پیرن - لگھو پیرن - ٹھا ٹگری تر نیلیا (ج)
آرئی - پیرن (کن) ترول (قل) نلی چو (لا) ٹکو وڈرن ٹکو می ٹیل (دیگر اسماء ہندی مند و صنفہ ہا پن) ہرنڈ -
(س) آرئی - ویا گھڑا بچہ - چھوک - ترئی تی پھل - پنچا بہت گل - شون شرو - وانا ری - وریک
دشک - روہک - گند ہر و ہشک - اردو بہک - چنچوک - منڈ - کوئی دت وک - اردو کت - ایشٹ
(بقیہ ماسید صفحہ آئندہ)

ما بین شجر و نبات ست شاہما سے محو ف دارد برگ او مثل برگ جامن و بار او گرد و در
رسیدگی سرخ و بے مزہ و غیر ماکول مزاج آل گرم در اول و در سوم خشک افعال آل
پوست تنہ و برگ خشک ادبہت کنازیر متفرج و دیگر قروح و جراحات ہا مفیدہ حمل اولانہ
سیلان رحم و جریان طمث و فرج را تنگ کند و قنطول از آب مطبوخ برگ بانقلاب رحم سود مند
و بستن برگ پنختہ او بر جاسے در وریچی مکن آل فی الفور و محلل ریح و عصارہ او در مراہم سحج
و خدشہ کہ بکفش شود داخل می کنند و نیرمی گویند کہ چرب و گراں زحمت پانڈور و گد و در نماید
و شہتی و دافع قبض و کشائندہ سڈہ رودہ است از مڈمی بفتح ہمزہ و رائے مہملہ و خفائی فن
و کسوال ہندی و سکون تھانی بفارسی بید انجیر و عربی خروع و بہندی آدم و آمدی و انڈیا
و گورنڈا و چتر کند و برہستک و پنچا نکلی و درد ہماں و وانکھن و بان پٹریک نامند ہا ہیت
معروف قسم می شود سفید و سرخ و سیاہ قسم سوم بدست مزاج آل گرم و تر و بعضی سرد میدانند
افعال آل گراں و دافع قویج و نفخ و شکنندہ باد و آماس و درد کمر و شانہ و صداع و استسقاء
و تب مزمن و تنگی نفس و سرفہ و بلغم و جذام و فساد کیلوس و امراض چشم و بسیار گرمی از انافع و از
نوشیدن ہا صمغ خوب می شود و غاٹا براند و سہل ست و روغن او سہل بے غائلہ و از
تجربہ والد مرحوم و ایں عاجز ست کہ بہت قویج و درد گروہ در حین عین شدت استعمال
کنائندہ شد بسہولت سڈہ بر آوردہ دفع درد کرد اکثر با مزجہ عاصیہ بمقدار پاؤ آثار ہم داو شدہ
و حلوائے مغز تخم اوجیب و بار ہا بصاحبان نگ کردہ با استعمال آمدہ فائدہ جلیلہ شدہ مثل حلوائے بادام

بسی

(بقیہ حاشیہ منو گذشتہ) انگل - پتھو - برہما - ویا گھڑول - امانڈ - یویم بند - کانت - ٹرونی - شکل - یوزگہ
پترک - ویرگ - زشتک - چترنج - سنیہ پرو - رکت رینڈ - ہنسی گرن - اتان پترک - ناگ کرن - چنچو گرن
پاچن - سربگندہ - رکت - خیر ویریچی (لا) - انڈ - پٹہ - لال انڈ - بڑا انڈ - ربنگ - بہنی را جڈا - ساوڑیٹی
لال جینڈا (می) - ارڈ - رانڈولی - (گج) - دھوٹو - رانڈو - (کن) - رانڈو - آٹھیکے (قل)
اموڈامو - آہنڈ - چٹو - (انگ) - کیا ستر سنیڈ - کیا ستریل - پلانڈ - (لا) - رسی آئی - کم - یونس (تی) - کرچک

۱۲ پانڈور و گ یعنی یرقان

باید پخت ارومی بفتح همز و سکون را بے مہملہ و کسروا و سکون تحتانی در ہندی چام گڑھ و در سکت
 شکوٹی نامند ماہیت آں بجنہاے ست بعضے گردو بعضے دراز پوتش سیاہ مویدار بعد مقش
 کردن سفید مثل بینه کبوتر ہوار می شود و نباتش نزد آبہا ایستادہ می شود و از بسیاری آب بر روی
 یابد و از بیخ شاخہای بسیاری کند غلط ہر شلخے مقدار انگشتی و نزدیک انتہا باریک بدرازی یک
 گزیام و زیادہ سیاہ رنگ مائل بسرخی و بر نہایتش برگے برابر کف دست شکل کشتی خرد خام و زبان
 می خار و در برگ تر ہندی آنرا جوش داوہ ناخویش می پرند و آن را چکورہ می نامند و در حرف انجم
 خواہد آمد انشاء اللہ تعالیٰ و قسمے از اروی ست کہ نباتش کلاں تا بہ نیم قد آدم می شود برگ او نیز عریض
 تر و شاخہایش مائل بسفیدی بود و بخش اکثر گرد مائل بدرازی شبیہ شکل باد نجان و آنرا کچا کونی میگویند
 و در تنور بریاں کردہ می خورد و در اطراف این بیخ گرہ ہاے خرد خرد سفید و گرد می باشد اکثر در خوش
 ہمیں گرہ ہا می آید و برگ این قسم نمی خورد گرہ ہاے ہر دو قسم را مقشر و صاف نمودہ بروغن بریاں کردہ
 و یا بغیر بریاں در گوشت و روغن و مصالح و ترشی داوہ قلیہ پختہ بانان یا چلاؤ می خورد لذیذ می شود
 و نیز برگ قسم اول را بے گوشت با تر ہندی ناخویش سازند و یا برگ آنرا در آب برگ تر ہندی
 جوش سک داوہ آرد نخود برو طلا نمودہ پیچیدہ و تراشیدہ در دم پختہ بریہا سازند و بروغن بریاں کردہ
 مصالح و ترشی داوہ قلیہ سادہ بسازند قریب بلکہ مانند قلیہ ماہی می شود مزاج آں گرم در اول اولی
 و تر و نزد بعضے معتدل مائل بسرخی افعال آں بہت سرفہ و بواسیر و کشت و تب و عیش و کرم مفید

لہ دیگر اسماء (س) آلوک - ڈیر گھ نال - ٹیکس کنڈ - سوگنڈک - نہا پتر آلوک -
 ہنسی کرن - گج کزنائو - (لا) گھنیاں - آلو - وڑا ڈی گھوپا (می) آڑ واپہ کاندڑا -
 آڑو - (گج) آڑو (قل) ساز کینڈا - گیا ما کور - (انگ) گریٹ کفٹ کلمے ڈیم -
 (لا) ایزم - ایزیم - (ع) تلقاض - (ٹ) کے نشو -

لکھ در کتب ہندیہ بلفظ کاسانو - کاسکنڈ - کنڈالو - دی سال پتر - تراوڈ کر یافتہ ۱۲ لکھ خشک یعنی برنج پختہ لکھ خدام
 ۱۱۰۰ جسرین -

و در آن نزوحیت مغربه مقوی معده است و سمن بدن و مولد بلغم شیرین و محرک باه و به معال
و خنوت سینه و حنجره و صبح اسعاد و نزال کلیه نافع و افعال و خواص برگ آل عنقریب بیاید بعونه تعالی
از دور کسرتنزه و سکون را بیهوده و صمغ را در آبی هندی بسنکرت پنهان و هوام و هاسیا ما و کرسن
سار و پر سار و فی و کرو سار و بهم کریه و سون شپا و سند پجهد گویند ما هتیت آل و رخت
ست بسیار سیاه گلش کرد و برنگ لوطا می شود مزاج آل گرم و خشک در سوم افعال آل
گرفتند و خان او بدن را تیز کند و خوردن او مولد خلط سیاه و گران و رانده غائط و مقط جنین
بعضی نوشته اند که تیز و مزه دار است و سبک سرد و باد و سرفه و کف و کرند ہی روگ دور کند
ار بوده پهل بفتح همزه و سکون را بیهوده و صمغ موحده و سکون واؤ و فتح و ال مهله و خفایه ها
فتح با ب فارسی و خفایه ها و سکون لام بار درخت ملگوست ار تخی چپون بفتح همزه و سکون
مهله و کسرفوقانی و خفایه ها و سکون تختانی و صمغ جیم فارسی و خفایه ها بیهوده و سکون واو
و بعون فوقانی و ال مهله نیز آمده یعنی او و همی چپو یعنی آنکه کنده برابر نصف نیشکری شود اسم دیوتل
یا قلم سفید معلوم می شود که در هندی پیر و نامند ار فی بفتح همزه و سکون را بیهوده و کسرفوقانی هندی
و سکون تختانی اسم کیلا یعنی موز است ار حین بفتح همزه و سکون را بیهوده و صمغ جیم و سکون فون
اسم درخت کبیر است اروه چند را بفتح همزه و سکون را بفتح و ال مهلتیس و خفایه ها و فتح جیم

رود

رود

رود

رود

رود

رود

له و گراسا و (مس) شیا تم لتا - پالنی تی - گوپی نی کرسن ساریوا - چناده حاری نی - در دده بند یعنی - گوپی
گوپی - گوپا - ساریوا - اٹ پل ساریوا - آنتا - شیا ما - کال پینی - هاسیا ما - شو بهدر ویر گه
مولا - سوز وید لا - کل گنیکا - گوپ ووهو کرسن مولا - کرسن - چنن ساریوا - بحدرا چنن
گوپا - چنن - کرسن و تی - (لا) گوپی سز - گانی سز - کار با ساؤ - گور یا ساؤ - ساک - سرنون
(بنگ) آنت مولا - سیانا لتا - کل گنیکا - کن گرا - (مر) سویت اڈ پل سرنی - کرسن اڈ پل سرنی
نولند اڈ پل سرنی (گج) کیری - گانی ویدیا - اڈ پل سرنی - (کن) ساریوا - کرنی بنت - شوکے (قتل)
نیل تیگ - پلاس گنوهی - ناث سرنی (مشهور نام) گپا پان مولا (انگ) انین سار پریلا -
(لا) هس مری - شتم انی کس - (قر) گنیا وید - (عل) ناث راری -

فارسی و خفای نون و سکون دال مهمله دوم و الف یعنی برابر نصف ماه ست گل او اسم لایه کبر است
 از ده کشتک بهمه در او دال مهلتین و ها و فتح کاف و سکون نون و فتح فوقانی هندی و کاف
 دوم یعنی نصف نصف خار و اسم ستاوری خردست از ده مهلتین و پیشک بهمه در او
 دال مهلتین و ها و سکون تحتانی و نون و ضم دال مهمله دوم و سکون واو و ضم باء فارسی و
 سکون شین معجمه و باء فارسی دوم و سکون تحتانی یعنی مثل نصف ما هتاب گل می شود و اسم
 چنانچه است از ده بهضم همزه و فتح رائه هندی و سکون دال مهمله اسم ماشش ست از شتا ه
 بفتح همزه و کسر رای مهمله و سکون شین معجمه و فتح فوقانی هندی و الف و ها یعنی دفع امراض اسم کفکی
 و نیم است از شش کرم بفتح همزه و کسر رای مهمله و سکون شین معجمه و فتح کاف و رائی مهمله و
 سکون میم اسم بلا در ست از ده بفتح همزه و سکون رائه مهمله و فتح کاف و الف اسم درخت گ
 ست از ده کاهمی نیز میگویند بهمه در او کاف و الف و سکون میم و فتح ها و تحتانی یعنی درخت
 آفتاب است از ده کاهمی بهمه در او رائی مهمله و کاف و الف و فتح واو و کسر لام مشدده و تحتانی
 یعنی بیل سنج مانند رنگ آفتاب اسم کرجا است از ده پیشک بهمه در او رائی مهمله و فتح
 کاف و ضم بای فارسی و سکون شین معجمه و فتح بای فارسی دوم و کاف دوم یعنی مانند گل آگ
 می شود گل او اسم درخت کویا است از ده بفتح همزه و سکون رائه مهمله و ضم لام و سکون واو
 اسم شترک ست کیاں بهلک و هانینب که پادمان نامند از ده بهمه بفتح همزه و سکون رائه
 مهمله و فتح نون و الف و موحده و ها اسم پرینی یعنی کمر است از ده رائی مهمله و کسر
 نون مشدده و خفای تحتانی و الف و کسر فوقانی و سکون تحتانی دوم یعنی وردشت می شود اسم
 قبیله از کنول ست که بر زمین بیرون آب می شود از دنیا کلدیا بهمه در او رائی مهمله و نون تحتانی
 و الف و ضم کاف و لام و فتح دال مهمله مشدده و خفای ها و الف اسم کلتهی و شتی یعنی چاکست
 از ده بفتح همزه و ضم رائی مهمله و سکون واو و فتح نون و الف یعنی سرخ ست اسم منجلیت نوشته اند

له ذکر آن در بیان تگرای آید ۱۲ له در اهل کومری ست یعنی اسم پیرنی و لفظ پیرنی در اهل پیرنی ست

که مورنیکهی نامند ۱۳ له منجیت یعنی مجیثه ۱۲ ۸۳

از ده پیشک
 از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

از ده پیشک

اڑوسہ بفتح ہمزہ وضم رائی ہندی و سکون واؤ وفتح سین مہملہ و خفایے ہا اسم اڈلہ است
 ارونستی بکسر ہمزہ و سکون رائے مہملہ وفتح واؤ و سکون نون وکسر فوقانی و سکون تحتانی اسم بولری
 ست اروی کندہ بفتح ہمزہ و سکون رائے ہندی وکسر واؤ و سکون تحتانی وفتح کاف و خفای
 نون وفتح وال مہملہ ووقف ہا اسم زمین کند و سستی ست کہ در آل خراش دہن و زبان بشیر بود
 اڑوی الوا بہمزہ ورائی ہندی وواؤ و یائی تحتانی وضم ہمزہ دوم و سکون لام وفتح واؤ و الف
 اسم جنگلی کلتھی ست اڑوی سداپ بہمزہ ورائی ہندی وواؤ تحتانی وفتح سین و وال
 ہملتین و الف و بای فارسی اسم سداپ و سستی است ارمہر بفتح ہمزہ و سکون رائے مہملہ وفتح
 و سکون رائی مہملہ دوم اسم تور است

اڑوسہ
 ارونستی
 اروی
 اڑوی
 اڑوی

فوائد اسماء الف با زائے معجمہ

ازوان بفتح ہمزہ و سکون زائے معجمہ وفتح واؤ و الف و سکون نون اسم برنی ست۔

زوان

فوائد اسماء الف باین مہملہ

استخوانی بکسر ہمزہ و سکون سین مہملہ وفتح فوقانی و خفایے ہا و سکون واؤ وکسر نون و سکون
 تحتانی و تشدید تحتانی و زیادتی کاف و میم یعنی استخوانیک و استخوانیکم نیز آمدہ و مشہور باسم پتھر
 ست و در سنکرت و ہنیں چوڑا و چارٹی و تیل جھیک و کو شوتیل و شیر ذرو ما و دہوسا نو ہنان
 و سوخیں نامند ماہیت آل نبا کے ست نازک یا شاخہائی انبوه و باریک بلند می شود تا نیم گز
 برگ او مشتق مشابہ برگ واؤ و ی اما ازاں دراز تر و تنک و در بوہم اشبیہ باد و یک طرف بنرو

ستخوانی

و بر پشت اندک سفیدی و چون اندر اس و انحلال یا بد زرد گردد و بر سر شاخها غنچه های باریک
 و سبز و سرخ و خوشه دار مثل کاکل و اکثر در باغها اتقنات می کنند و نطنه فقیرست که سنسیر یا فزنجوش
 یا از اقسام آن باشد مزاج آن گرم و راول دوم و خشک در دوم و فزّه او نیز قلع و راحه او خوش
 که از آن عطر هم می کشند افعال آن اشتی و با صم و مقوی معده و جگر و محلل ریاح و مسمن و فزانه
 منی و دافع تب و پنیس و منفتح سده خیشوم و بواسیر لائف و برص و بهق سفید و زهر و اسهال و در کند
 و مقوی رحم و معین بر حمل و فقیر اکثر در هینه استعمال کرده سودمند یافت استهل کدّه بکسر همزه و کون
 سین مهله و ضم فوقانی و خفائے با و سکون لام و فتح کاف فارسی و دال هندی و وقف با ما هیت آن
 نیخته ست مدور مثل شلجم و نرم و آنکه قریب بدرازی گذر بود بان کدّه مانند مزاج آن هر دو سرد و
 و مزه شیرین افعال آن دافع فساد خون و صفرا و گراں مولد بلغم و مصلح آن ادرک است اسریله
 بکسر همزه و سکون سین مهله و کسر رائے مهله و سکون تحتانی مجبوله و کسر لام و سکون تحتانی دوم در پی و بر بی گویند ما هیت آن
 حوالے ست بکل گرگت لیکن بکرناس بنر و در انفصال سخت و از ضرب سنگ یا چوب گراں بزین چید و
 باز هوا پر شده بحرکت می آید و دم میزند مانند دم زدن مار وقت حرکت سر بر جاسته و پشت خمانیده
 آهسته آهسته ستان و ارمی جنبید بر هوای زید چنانچه روز چند بند کرده دیده شد که بیسج خورد و نه نوشید
 بر هوازیست بخلاف گرگت که آن گیس می خورد مزاج آن سم قاتل ست شخصی از آب مطبوع او اتهام
 کرده بود رنگ او سبز شد و سمیت تمام بدن او سرایت کرد فقیر ادرا قعی کنا نیده شیر پے در پے نمی نشاند
 و بر بدن او زردی تخم مرغ و روغن بادام مالش کنا نید شفا یافت اسپر لو بکسر همزه و فتح سین مهله و سکون
 راے هندی و ضم لام و سکون واد ما هیت آن کرے ست که در مزابل پیدایمی شود در اول تکون
 بقدر جو و سفید مال سبزی در او سرخ میشود و چون هنگام بر شکال میرسد بر می آید و می پردازد و بر روشنی چراغ
 هجوم می کند مزاج آن گرم و تر و گویند خشک اما و هیت در آن غالب دهنود اکثر پنجه می خورند و از
 براسے قوت باه و پشت توصیف های کند اسکن در بفتح همزه و سکون سین مهله و فتح کاف فارسی و

خمش

ک

چ

سخت

له اکثر عوام آن را میگویند ۱۲ نصر شفاں ۱۳ دیگر اساء (س) ۱۴ سو گنڈ - و اجی گنڈ - کٹو کا - اسوا
 و رو پک - و ار کرنی - طریکی - بلیا - و اجی کرنی - ہیا - انو گنڈیکا - کام ٹو کا - اسوا رڈا -
 (بقیہ حاشیہ بر صفحہ آئندہ)

خفائی نون و سکون وال مہلہ ماہیت آں سینخت سفید و دراز تا نیم گز و شیریں طعم نباتش
 بے ساق و از پنج شعبہ ہامی کند و گلابے نباتش بقدر قامت انسان بلند می شود و در ہر سال
 از سر نو می شود و برگ فی الجملہ مانا بگوشت خوک و باراد گرد و پرودہ شبیہ بکاکج و بے چین و دو قسم
 ست ناگوری و دکنی کہ برگ او عریض بوئے و نیالہ و دراز و نوکدار و ضخیم باز غیب ملایم
 و گلش مانا بگل باد نجان و ازاں خورد و خوشہ دارد بار او گرد مائل بدرازی و رخامی سبز و بعد رسید
 زرد و شیریں و مقدار سے زمنت و تلخ و تخم مثل کاکج در فصل بہار میرسد و خوشش دیر پاست و
 بہترین اسکند ناگوری ست فرج آں گرم و در دوم و خشک و راقول بار طوبت فضلیہ و مستعمل زنج است
 و آں زود گرم خوردہ و در دو سال قوت او فانی شود افعال آں مہج باہ و مقوی کردہ و پشت و
 حواس و سمن بدن و ملین طبع و مفتت سنگ و فزائندہ منی و شیر و مزیل برص و محلل اورام دانہ
 در مفاصل و قلیطیر بول و باید کہ بعد تنقیہ تامہ از فصد و ہل استعمال نمایند و در حین استعمال از نیک
 و ترشی پیرہنزد و اگر محافظت از ہوا و عوارض نفسانی کنند اولی پس دریں صورت رنگ رانیکو
 کند و ریاح دفع سازد و ہا صمدہ راقوت بحث و مفاصل و آلات شہوت راقوی گرداند و بتجر بہ فقیر
 آمدہ و یکدرم از آں آس کردہ با شیر و شکر تا بہمت و یکروز بزین عقیقہ دہد حاملہ گردد و بہر دباہ را زیادہ کند
 و در مداوی زناں بعد وضع حمل بکار می آید منقی و مقوی رحم ست و صناد سودہ او بر نار و گذارندہ او
 و در وہن گذاشتن باعث بر آوردن کرم دنداں و قدر شربش تا چہار درہم و مضر حلق و مصلحش غرغہ
 از شربت قوت و برگ قسم دوم را گرم کردہ بہر دباہے مفاصل بند کہ محلل او جاع ست و باراد

(بقیہ صفحہ گذشتہ) آشو گندہ یگا - زک گندہ ما - گم یو کا - آشو اردہ یگا - بلجا - واجیتی - آشو روہ یگا
 وراہ کرنی - پشیدہ - بلجا - پشٹی پوریا - پلاس پرنی - وات گہنی - شیانم لا - کام روہینی - کالہ
 پرنی کرنی - گندہ پشٹی - وروہ - گنت گندہ میتی - ہنے پریا - واہ راہ پشٹی - ورا کا و کرنی - پشیا
 گنت گندہ (۴) اشگندہ (بنگ) آشو گندہ (۵) اشگندہ - اشگندہ - (گج) آگہستہ (کن)
 آساو - اوگر (قل) بلجی اشگا (انگ) و نر چڑی (لا) فائی سائس سائنی نیرا - ویتھارنیا
 سائنی نیرا (۶) سائنی بری (تامل) آشو گندہ می -

نیز بریں کار میخیزند اسکیمان بضم همزه و سکون سین مہملہ و کسر کاف و سکون تحتانی مجهولہ و فتح سین
 میم و سکون الف و فون و در ہند برنی - و الیمری - و اشیر کمان و در و ناد سویت پشت و تگٹ شکمہ
 و کماریکا و قسمی را شیلادر مہا و بیت پشپا و مار و تا پانا مند ماہیت اک درختی ست قایم بر تنہ
 دراز شاخہای او انہوہ و برگش بعضے گرد و پین و دراز نوک فی الجملہ شبیہ بہ برگ میل و بعضے مانند
 برگ خا و کلاں ترازدون کج مانند برگ نیم و بی گنگرہ و بنر و تنک حجم و برہر شاخ باریک سکہ سکہ برگ
 و بہار ش بہار شئی ست و بعضے سفید و بعضے زرد و خوشبو و در وسطش ریشہ و بار او مانند تیند و معلق
 باویرہ در خامی بنر و بعد بختن سرخ گرد و در آن مغزو تخم ہائی سیاہ برابر دانہ جوار کی مزاج آن
 گرم و خشک و رسوم و مزہ برگ و گل تلخ و شاخہایش بے تلخی مغزو تخم تیز و تلخ در اول و ہلہ پس تیزی
 چنان ست کہ گویا آتش بر زبان نہادہ اند در خامی تیزی پیشتر و بعد خشکی کمتر و اندک شیرین افحال آن
 محلل نفخ و ریاح و اقسام بلغم و کف را دور کند و شہتی طعام و مقوی بدن و فزا شدہ صفر او بوی گل
 خوش و مفرح دل و مقوی دماغ اما مصدع محروری دماغ و مصلحتش سکنجین سادہ و شمیمین کا نور
 و نمک و پوست درخت بطریق مشہور بر آورده باب گرم دہند جہت اخراج ریگ گردہ و شانہ با
 النفع و ضما و پوستش محلل اورام و ریاح اسپہوٹا بکسر ہمزه و سکون سین مہملہ و ضم بائی فارسی ذخا
 با و سکون و او مجهولہ و فتح فوقانی ہندی و الف و اسپہوٹکا بزیادتی کاف ہم آمدہ اسم بہا نودہ یعنی
 بلا در است معنی چچیک چونکہ ہر دو آنہا مثل چچیک می باشد لہذا بایں اسم مسمی گشتہ اسپہوٹکلا
 بہمزہ و سین مہملہ و بائی فارسی و یا و او و فوقانی ہندی و فتح کاف و لام و الف یعنی زیر برگ مانند

اسم دیگر اسام (مس) ورون - برپا پشپ - کمارک - اردمان - سیوورکس - سویت ورون - ورن کما
 اسم رنگین - بے کک سیو - وارن یکھی منڈل - سویت ورون - سادھو ورون - سادھو ورون - سادھو ورون
 (لا) ورنما - ویلی (بنگ) ورون گاتھ - (هر) ورنای ورنما (کن) بھاٹ ورنما - مذونے (بج)
 ورنو (قل) اردو مٹی - بجائی چوٹ - آئی میری چوٹ - (قامل) مرنگم (لا) کریتی واراکنی بڑھی -
 کریتی واریلی جی او سا اسم یعنی درماہ و ساکھ و جیٹہ برگ و گل و مری آرد ۱۲ (ازد نو شد ہی گنادوش)

اسم شکل گل ترائی ۱۲

دانه های چپک می شود اسم کوپا لاست اسپه کو نیست همزه و سین ممله و بای فارسی
 و ها و واو و فوقانی هندی و ضم کاف مجهول و سکون و او و کسرون و سکون تحتانی و سین ممله و
 فوقانی یعنی و افع اثر فوج چپک اسم دخت اگرست اسپر کا کبر همزه و سکون سین ممله و فتح بای
 فارسی و سکون رائے ممله و فتح کاف و الف و بدون الف اسم اکلیل الملک نوشته اند ما بهیت
 معروف مزاج آل سرد افعال آل بک و فرزند آب منی و رحمت هر سه خلط و نوس
 زشت و خون بدن و استسقاء و ضعف و لاغری بدن و زهر را دفع نوشته اند استا بهنی کبر
 همزه و سکون سین ممله و فتح فوقانی و الف و فتح موحده فارسی و خفای ها و کسرون و سکون تحتانی
 و در نسخ اسم سرشبدی نوشته اند استتیا بضم همزه و سکون سین ممله و ضم فوقانی اول و فتح فوقانی
 دوم و تحتانی و الف اسم تخم سو جناس است استحصیدار و ک بفتح همزه و سکون سین ممله و کسرون و فتح فوقانی
 و خفاء ها و سکون تحتانی و فتح ذال ممله و سکون الف و رای ممله و کسروا و سکون کاف در بعضی
 نسخها اسم سرل دیو دار نوشته اند استها نو کرنے بکسر همزه و سکون سین ممله و فتح فوقانی و
 خفای ها و الف و ضم نون و سکون واو و فتح کاف و سکون رائے ممله و کسرون و سکون تحتانی یعنی
 گوش گا و در بعضی نسخها استها نو کرنے آمده یعنی برگ او اند که گندگی دارد اسم نبات
 پشکی سفید است در اصل التفه خواهد آمد انشاء الله تعالی استهالی بکسر همزه و سکون سین ممله و فتح
 فوقانی و خفای ها و الف و کسروا و سکون تحتانی یعنی سقط استها اسم پاتلی است استهو کها بکسر

چپک
 اسپر
 کبر
 استتیا
 استحصیدار
 استها
 استهالی
 استهو کها

بله و گراساء نکمه - و یا گز نکمه - و یا گز یو د - چز کار که - و یا دا پو د - کزج - گشت نکمه - نکمه
 و یا گز نکمه - چز نایک - چز نکمه - تریا سرجل - دوی پنیکه - کپور - و یا ل پانچ - و یا ل یو د
 و یا ل یل - و یا ل کهن - هنو هتا - و لا سیری - سکتی - سنکه - کز - کون ول - سنکه نکمه - نکمه
 اوج کز - کزوه سیمی - سپه - چکاسی - ناگه نو - پانچ - بدری فوج - رو پیه - چینی و لا سینی ساند
 (لا) نکمه - نکمه (بنگ) نکمه - گند و روی - چوٹ نکمه (مر) نکمه واکه نکمه (بج) نکمه سا و جاکه
 (لنگ) سل (لا) اندیکا سیرا (ف) گیاه قیصر (کن) نکمه - واک نکمه

له در سالکام نگهناو اسینگه دار و سندنک نوشته است ۱۲

و سین مهله فوقانی و ها و واو و کاف و هائے دوم و الف در بعضی نسخ اسم بھوتا کس نوشتہ اند
 استوران بکسر ہمزہ و سکون سین مهله و فتح فوقانی و سکون واو و کسر رائی مهله و سکون نون اسم
 حجر الیہود است بمعنی برآرندہ مرض جاگیر استھرا کہ بکسر ہمزہ و سکون سین مهله و کسر فوقانی
 و خفای ہا و فتح رائی مهله و الف و فتح کاف و خفای ہر دو ہا نزد بعضی اسم ساکوان و نزد بعضی
 اسم ساپرنی ست استھرا و رما بہمزہ و سین مهله و فوقانی و ہا و رائی مهله و الف و ضم دال و سکون
 رائی مہلتین و فتح میم و الف یعنی درختیکہ خوب ضخیم و سخت و بہر شاخ او سد برگ و بہر برگ
 سہ لگرہ باشد اسم درخت پیاست استھول پیش بکسر ہمزہ و سکون سین مهله و ضم فوقانی و خفای ہا
 و سکون واو و لام و ضم بائی عجی دوم یعنی دراز گل اسم مدنیل نوشتہ اند استھول بضم طائی ہمزہ
 و سین مهله و فوقانی و ہا و واو و لام و فتح موحدہ و خفای ہا ی دوم و سکون نون و فتح فوقانی ہندی
 و الف و کسر کاف و سکون تحتانی اسم راتاست یعنی باد بنجان و شتی بزرگ باں معنی کہ درخت او
 بزرگ مشابہ درخت باد بنجان ست استھول کنٹاک بہمزہ و سین مهله و فوقانی و ہا و واو و لام
 و فتح کاف و سکون نون و فتح فوقانی ہندی و سکون کاف دوم یعنی چار دراز و گندہ اسم نالکھا
 و سر لہو دار ست استھول مجیا بہمزہ و سین فوقانی و ہا و واو و لام و فتح میم و کسر جیم مشدودہ
 و خفای تحتانی و الف یعنی تخم قرہ و گندہ اسم جواست استھل پد منی بہمزہ و سین مهله و فوقانی
 و خفای ہا و سکون لام و فتح بار فارسی و سکون دال مهله و کسر میم و نون و سکون تحتانی نزد بعضی
 اسم کنول ست کہ در زمین بے آب روید و نزد بعضی اسم گل سرخ ست استھلا شتر کاٹک بکسر
 ہمزہ و سکون سین مهله و ضم فوقانی و خفای ہا و فتح لام و الف و ضم شین مجہدہ و الف و خفای نون
 و فتح کاف فارسی و الف و فتح فوقانی ہندی و سکون اسم گھو کرد خرد است استھرا گندہ بکسر
 ہمزہ و سکون سین مهله و کسر فوقانی و خفای ہا و فتح رائی مهله و الف و فتح کاف فارسی و خفای نون
 و فتح دال مهله و وقف ہا یعنی تاد ت بوئے می باشد اسم کیوڑہ است اسچا و تیلما بکسر ہمزہ و
 سکون سین مهله و فتح جیم فارسی و الف و فتح واو و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح لام و الف اسم

ماہیت آں نباتے ست بے ساق برگش شبیه برگ بلباب گلش مانند گل چلبی و خوشبو دار او
 جزو مائل به سرخی و تیز مزاج او در از که انتهایش معلوم نیست و نبات او در فصل سبز و در زمان
 خشک گردد و اغلب که بواسطه سرما خار مزاج او باشد مزاج آں گرم و خشک در موسم و فصل زینج است
 تریاقیت دارد و سودا و صفرا و رکند و در مفال و مہلہا و خازیر و طحال و آتشک در مرتبہ اولی
 و ثانیه و ثالثہ ازینج دور کند و لیکن در مرتبہ رابعہ اول تنقیہ بدن و بشرکت صندل و گل سرخ مطبوخ
 کرده بدہند و از ہوائے سرد محافظت دارند و غذائے شور بائے چو جہ مرغ بدہند در ہر ہفتہ سے روز
 پے در پے و باز موقوف کنند کہ تا حدت نکند اشت کر نفع ہمزہ و سکون شین معجمہ و کسر فوقانی و
 صم کاف فارسی و سکون نون ماہیت آں غذائے ست از مونگ یک حصہ و برنج دو حصہ در آب جوش
 دادہ آب بستانند و نمک سنگ و انگوزہ و کشیز و زنجبیل و فلفل انداختہ سازند افعال آں دفعہ
 و فساد اخلاط ثلاثہ مصفی خون و شہتی طعام و مقوی و منقی مشائہ نوشتہ انداشتہ برک نفع ہمزہ
 و سکون شین معجمہ و فوقانی ہندی و فتح موحده و سکون رائے مہملہ و کاف ماہیت آں ترکیب ست
 مشتمل بر ہشت ادویہ و آں روده برودہ و کاکولی و چہر کاکولی و میداد مہامیداد و جیون و رکتہ شک فراج آں سرد
 و افعال آں مہمی و مقوی اعضا و مولد منی و شیر و مجمل و دفع فساد صفرا و باد و سوزش و اماس و احتضار
 و جذام فی زمانہ انداکثر ازین ادویہ نایاب نوشتہ انداشتہ و آگندھی نفع ہمزہ و سکون شین معجمہ و فتح ہوا و

لے مکتاب لکرام گہنٹو اسماء ادویہ بایں طرز نوشتہ اند: جویک - رنجک - رید - ہما رید - و ردی - ردی -
 کاکولی - انھیر کاکولی - لے (س) آشوا گندھا - و اجی گندھا - گنڈھا - آشور موہک - و راہ کرنی - رڈی -
 ملیا - و اجی کرنی - سیا - آشوا گندھا - کام بوجھا - آشور موہا - آشوا گندھا - شرگ گندھا - گنڈھا - آشور موہا -
 و اجی انی - آوار دھیکا - پشٹی دا - بلدا - پشٹی پوئیر - پلاس پڑی - واس گھنی - شیانم لا - کام زو پنی - کالایہ پرا کرنی
 گند پڑی - سہے پڑیا - وادہ پڑی - و ردی - کشت گندھینی - و رگا و کرکی - پنیا کشت گندھا (لا)
 انگندہ - (بنگ) آشوا گندھا - (مر) انگندہ - انگندہ (گج) اکہندہ (کن) آساوڈ - انگور (تل) پتی انگا
 (انگ) و شر پڑی (لا) فائی سلیس - سائینی فیزا - و تھانیا سائینی فیزا - (ف) بہمن پڑی -
 لے آں جزے ست کہ حوالی آں جزہا مثل ترب کو چک تباش چون شک شود اسگند نامند ۱۲ از سال لکرام گہنٹو ہوشن -

شک

شک

شک

والف وفتح کات فارسی و خفائی نون و کسر دال مہملہ و خفائے ہا و سکون تحتانی و در عوام آنرا واو و
 بضم دال ہندی و فتح سیم شدہ و الف و ضم دال ہندی دوم و سکون واو مہملہ و لام نامند و کسرکت
 پیروہ و راہ کرنی و پیاچ و بھوت بلیا نامند ماہیت آل نزد بعضی اسکندرات و نزد بعضی غیر
 آل مزہ تیزوار و افعال آل برگ ادا باد می کند و بخش سمن بدن و فرامندہ رنگ آل و افعیلان
 سنی نوشته اند اشیا چہار بضم ہمزہ و فتح شین معجمہ و الف و فتح جیم فارسی و خفائے ہا و الف و سکون
 رائے مہملہ اسم کجاری جاہ شونی است اشتونہک بضم ہمزہ و سکون شین معجمہ و ضم فوقانی ہندی
 سکون واو و نون و ضم دال ہندی و سکون کات اسم و ندیم یعنی پہلوک است
 اشمٹ بکسر ہمزہ و سکون شین معجمہ و فوقانی ہندی و ضم سیم و سکون شین معجمہ دوم و فوقانی
 ہندی دوم اسم کچلاست اشترکی بضم ہمزہ و سکون شین معجمہ و کسر رائے مہملہ و کات و سکون تحتانی
 اسم اولہ است اشترکیان بہمزہ و شین معجمہ و کسر رائے مہملہ و کات و تحتانی و فتح سیم و الف و نون
 بنی است اشوکم ہمزہ و ضم شین معجمہ و سکون واو مہملہ و فتح کاف و سکون ہم و اشوکہا باضافہ ہا و الف عوض سیم گویند کہ اسم سوہاوت
 اشوا کرنا بفتح ہمزہ و سکون شین معجمہ و فتح واو و الف و فتح کات و سکون رائے مہملہ و فتح نون و الف
 یعنی برگانہ گوش سپست اسم مدی رخ نوشته اند اشوامورا بہمزہ و شین معجمہ و واو و الف و ضم سیم و سکون واو دوم فوقانی و فتح رائے مہملہ و الف
 یعنی بول اسپان براند اسم درخت اند کوست اشو و و نشتر ابہمزہ و شین معجمہ و فتح واو و فتح دال مہملہ
 و ضم واو دوم و خفای نون و سکون شین معجمہ و فتح فوقانی ہندی و رائے مہملہ و الف یعنی دندان اسپ
 آن دندان کہ بھندی واوہ نامند اسم گوہر دست و چہ تسمیہ ہراشیر بضم ہمزہ و کسر شین معجمہ و سکون
 تحتانی و رائے مہملہ اسم بالایی جنس است۔

زینچ
 تریسویک
 مہرست
 زینسی
 تریسوان
 تریسویک
 تریسویک
 تریسویک
 تریسویک

ترجہ

فوائد اسماء الف باصا و مہملہ

امل اللغه بفتح الف و سکون صا و مہملہ و ضم لام و الف و لام و فتح فوقانی و فا و وقف ہا و فارسی
 سلمہ از معالک کتب سائر نم کہنہ و استفاد می شود کہ اشیا چہار در امل او شرح ست لغت سنکرت ست و ذکر اشیا چہار در
 بیان و نون خواہد آمد سلمہ بزبان بلنگی او شرکایا میگویند سلمہ از ساگرام کہنہ و سلمہ ذکر آن در بیان اسکیان گذشت ۱۲
 سلمہ گویم بفتح و مختصرا د است سلمہ فخر لغت خان ۹۲

مکمل

پنج بے مزہ و ہندیش چکی جڑ چونکہ این پنج مزہ ندارد و نیز در حین استعمال غذائے بے نمک میزند
 لهذا بایں اسم مستحی کردم و ہندیایں نبات آنرا بھکی و سبلی نامند بر دو قسم است سفید و سیاه سفید در
 زبان تنگ تلاکشتا و بسکرت کو کرلی و کرلی کرنی و کھر یک سویا کو رک و استخوان پرنی و یا استخوانو کرنی
 باختلاف نسخ و کوادہنی و دہینو شیرینی و کو اچھی و سوت سدا و شور پکا و در بعض نسخ سوریکا بسین
 مہلہ و سیاہ را تلاکشتا و نیلا شاندا و نیلا شیرینی و نیلا کرلی کرنیکا و نیلیتی و چارٹی و پشپکا نیلی می گویند
 ماہیت آن پنج نباتے ست بی ساق فرع می کند و سیارہ میداوند و بر مجاور خود می پیچد خود
 روست و نیز اکثر کسان می کارند بر گش مانند برگ خا و ازاں نرم و ہموارہ از سہ برگ سہ ہفت برگ
 می شود و گلش سفید شکل مانند گوش گاؤ و قسم دوم را گل نیلہ می شود و مانند گل نیل و بار ہر دو غلافی مثل غلاف
 باقلی در آخر مانند خار و تخم او مانند گوبیا لیکن از آن خرد و پھنا و با خالہاے سفید فی الجملہ مشابہ بہ بند خیر
 و بخش سفید و گند و سبک و ست و نرم و مستعمل در عمل طب و بہترین اوانست کہ در زمین دو سال پرورش یافته باشد
 از آن کم ضعیف العمل و ازیں زیادہ یا خشکی متقی و ہل بقوت و گویند برگ پھنکی نیز بہل ست مزاج آن
 مرکب القوی باقوت سہلہ و والد ماجد مرحوم از تجربہ و امتحان خود نوشتہ اند کہ در آن قبض صالح و خفی ست
 کہ دلالت بر جوہر رصنی می کند و آنہم زیادہ نیست و سفیدی و نرمی و بے مزگی او دال بر جوہر مائی و سبکی
 و اسہال او بر جوہر موائی و ناری ست و با فعل اسہالی بصورت نوعیہ است افعال آن افعال کلیہ و شبیہ کلیہ
 و خرمیہ دارد اول مثل تحلیل و لطیف و جلا و تنقیہ مجاری از اخلاط غلیظہ و منع مواد آئندہ بر عضو و تفتیح و
 از لاق و مانند اینہا و دوم مثل اسہال و اورار و قی و عرق و ماسواہا و سوم مثل تقویت جگر و مددہ و اسعا
 و طحال و گردہ و مثانہ و رحم و ماوراء ہا برائے علاج طفلان مایہ حیات نزد زنان و مردان این بلدہ مشہور و
 مروج و دوائی کامل است برائے ازالہ ہر اذیہ استسقا تجربہ و اللہ مغفور و این فقیر بکرات و مرآت آئندہ
 با شیر شتر و جہت مایخولیا باماء و بچمن و بے آن نیز با مٹھاں رسیدہ فائدہ جلیلہ شاید شدہ و آن چہ مشہور
 ست کہ طعام بے نمک و بے روغن باید داد صرف منظرہ عوام الناس است مگر بحسب غلبہ فساد مرض
 طبیب مختار پر ہیز ست و نیز برائے دفع امتلاء و دور و مفال و عرق النساء و جگر و گردہ و طحال و
 مغص و زحیر و فواق امتلائی و قولنج و صرع و تشنج و فالج و سرفہ و بہر دورم ریہ و ام القصبیان
 ذات الرئیہ اطفال کہ در ہندی ڈبہ نامند و ہمہ علتہائے سینہ و تپ ہائے مزمنہ مفردہ و مرکبہ و رجاء

واعتناق الرحم و احتباس طمث و نفاس عجیب دوائے مبارک ست و موافق کجج امزجہ و غذائے
 شوربای لوه و بئیر باروغن بادام و نمک دوده شد چ صررے متصور نہ شد و نیز در امزجہ بارده و
 امراض سردی اندک اجواين فلفل گرد و پنج یا کروده دوده شد و ہندیاں نوشتہ اند کہ سفید مزجہ تلخ
 و زحمت دارد و فساد خون و صفرا و کف و بیماریہائے کثرت یعنی امراض جلدیہ و کرم و درد سرد و جلندہ
 یعنی استسقاء زرقی و در سازد و بہ مزاج بچکاں بسیار خوب و سیاہ مزہ زحمت دارد و خون عنواوی
 و باد را نافع و بخش باد و تپ بار یک و سردی و کف و صفرا و در نماید و مصلح او عصارہ درخت گوکھرو
 و برگ قسمی کہ سہ برگی باشد و بکوبند و برابر دو وزن طلا گرفته در میانش صفحہ طلا کروده دریا چک و شتی
 کلاں نہاد و سرد و را اصل کردہ آتش و ہند آں طلا کشتہ شدہ قابل خوردن گردد اصل السوس
 و ہندی ملطی و پستی مدھوک و پستی و مدھو پستی و کلنکا نو ہنیا و مدھوک نامند افعال آل صفر شکن
 و سکن تشنگی و دافع گرمی و قوی و کھیر و گ نوشتہ اند۔

فوائد اسماء الف با کا

عجیب اکا بیل بفتح الف و کاف فارسی و سکون الف دوم و سین مہملہ و کسر و حده و سکون تحتانی مجہولہ و لام کاف
 لہ و گراساء (س) مذہو پستی - پستی مذہو - یشتیا و کا - کلنیکا - مذہوک - یشتی مذہوک - یشتیکا - مذہو پستی کا -
 یشتی مذہوکا یشتیک - کلنیک یشتی - مذہو پستی و آ - مذہو پستیک - کلنیک یکت - مذہوم - مذہو و لی - مذہو و لی
 مذہو و سا - امیر سا - مذہو و نام - سو میا - سو سا پہا - کلنیک یشتی - یشتی رس کیر یا - (لا) مہل گری یشتیکا -
 (بنگ) یشتی مذہو (م) جیست مذہو - (جگ) جیست مذہو مول - جیتی مذہو سیر و - جیتی مذہو - (کن) یشتی
 مذہوک - و تو یشتی مذہوک (قل) یشتی مذہوک و - (انگ) انگور رس روتہ (لا) گلی سرائی زا کلک برا (ف) پنج بکا
 (ع) اصل السوس (پشتو) خوشا و لی (پن) ایش مذہو - یاشت آں بیارہ ایست بر گہایش خرد و نہ درد آں غلاف التمرینی
 (پہلی) خرد و بار یک باشد گلش سنج دریا لکرام گنہو نوشدست کہ قسم دیگر سنج و خشت ۱۱ لہ و گراساء (س) امز و لی -
 کہوتی اسماء مشترک کہ متعلق باقسام سیاہ و سفید در زبان سکر حبیل است مذہو سیر سا - و یوم و لیکا (لا) اکاس بیل -
 امز بیل - امز بیل (بنگ) اکوک تتا - اکاس بیل (م) اکاس بیل - امز بیل (جگ) امز بیل (کن)

معنی آسمان و پیل یعنی نجم چونکه روئیدگی او بر زمین نینج ندارد و بالائے درختهای تندلهذا بایلسم
 مسمی گشته در زبان هندو پاچی و در سنسکرت انتا و ویرکها و مولا و مول سدرام یعنی بخش در ریاست
 بسبب نابودن نینج او بر زمین و سبز ماندن او بر درخت مبالغه میگویند که بخش در ریاست با هیست آل
 رشتتهائی ست مانند تار با س عنکبوت و یا مانند مویا و سبز رنگ مشابه یافتیمون بر درختها خصوصاً قو
 و سیندهی می تند و مثل اطریه تارهایش بسیار دراز بود و برگ و نینج ندارد و خلقت و پرورش او هوائی
 ست و بارهای او برابر فلفل گرد و ازاں اندک کلاں در نیساں میرسد و نظره بعضی این ست که اقیتمون
 یا کوش همی واروست و الله اعلم مزاج آل گرم و خشک در دوم بلکه سوم افعال آل جالی
 و منقی حرک مجاری بول و باقوت شاپیه و منقح سده و واقع ادرام سوداویه و بلغمیه و مایه نخولیا صرع
 ویشتر غش و سبات و تشنج و جذام و خارش و ضیق النفس و سرفه و پریو و قاتل کرم شکم خواه نقوع کنفید یا
 مبطوع یا سئوف و چون شیر خام او بد بند بر آید گرمی که از فاسخون و پریو بود مفید و از مجربے رید که پاچی در سایه خشک نموده
 و برگ روان و شاخ نور تب بول سفید هم در سایه خشک نموده مساوی آنرا بر گرفته گرفته و بنجیه کشمش ماشه بایک پیاله و روغ
 بنوشد و پچیری تور بار و عن مسکه بخوراند تا چهار ده روز و از ترشی و بادی پیر هیز نه جهت آزار سوزاک
 کهنه بسیار مفید و مجرب ست و چون مع بار تمامه گرفته و سایه خشک نموده هر روز دو و نیم درم با عمل
 بخورند تا یک چله جسم را قوی کند و چشم را چنان روشن نماید که در روز ستار با بیند و باید که پاچی از درخت
 سیند نگیرند که بسیار ضرر است غم و تشنگی و خشکی دهن پیدای می کند مصلح آل روغن بادام شیر گا و بود و قد برتر
 آل از نیم درم تا دو درم ست اگر که بفتح همزه و کاف فارسی و سکون را سیم عمله سم عود ست و آل بر دویم حشر

(فیه طشیر صغیر ۸) زینده نموده و آن (تل) اندر جان (لا) کشید و تاری - فلکس کیشی تحافی فانیس (ع)
 اقیتمون ۱۲ سه دیگر اسهال (س) اگر و - کریمج - کوه را جانی - و پنچیک - لکھو - نو با کھیا - جونگک
 کوشن - ورن پر سادون - و تنک پچیتن - بیزنگه - پانگ - آتاریک - آتاریج - آتار - آگنی کاشن بری
 کاشن - پر ورنه یوگ کاشن - (انگ) ایگل و و و (لا) آگوی پیریا ایگه کاشن (ع) عود غرق
 بزبان ما س هندی بنگالی - رنهی و گجراتی - کنه ری طامل و غیره نیز اگر نامند ۱۳ از سالگره نم گنهد و در محیط اعظم اسما ذیل یافته
 پر ساریج (باز دارند اسهال) اسما قسم سیاه پاچی و شلیکتا و خوشبو با تمیزی شود - لوغم (ختم کنند و آهن) لوغم نام (معنی اصل)
 انقوه دارد) از میربات مولوی حکیم محمد رحمت اللهی معده شایسته از آنرا بسوزند و آن طرف برنجی جس کرده شیر تازه انداخته بنوشند و انقوه

بود سفید و سیاه سفید را اگر میگویند و در سنسکرت روچشمن و چونکاک کرشن و شیر شکبه و میتا ورن پر سادون نامند
 و سیاه را کرشن اگر و لوه نام و جنتو پر جهاد در بعضی نسخ جنتو چکده و مردکت آمده و در درمها نامند و اهمیت این
 معروف که چوب درختی است مزاج آن سرد و گرم و خشک مگر قسم اول گرمی کم دارد و قسم دوم زیاد
 افعال آن قسم اول گرم می کشد و منی بیفزاید و باصره قوی کند و پشت را قوی سازد و سردی و دفع نما
 و قسم دوم کف و باد و کشت روگ را دور کند و بیمار یبائے چشم را خوب نشاند و الگنی جواله بفتح همزه
 و سکون کاف فارسی و کسرون و سکون تحتانی و ضم حیم و خای داؤ و الف و فتح لام و خفاها اسم دارد
 است که در سنسکرت دو اکنیس و درمها سومهلیپ و درمها کینین نامند مزاج آن گرم و تیز مثل آتش و افعال آن
 بر عضویکه نهند مثل آتش می سوزاند و آبله آرد و دافع نفس متواتر و فزائنده اشتها و روشنی بخش بدن نوشته اند
 الگنی بند را همزه و کاف فارسی و نون و تحتانی و کسر موحده و خای نون دوم و فتح دال هندی و الف
 اسم دست انگار ه بفتح همزه و سکون کاف فارسی و خفائے با و الف و فتح رائے هندی و وقف
 یائے دوم و چرخه و چرخه و بفارسی خار باز گوئی نامند و در زبان هند و اتر اینو و در سنسکرت اپار با کا و شکری
 و پرچیک پشی و میور بها و شلیا و شکر کیا و کرو و در بعضی نسخ اگر با آمده و کهر منجری می گویند و اهمیت
 نباتی است باراق باریک و شاخها پر گنده مثل شاخهای بارتنگ و در طرف هر شاخ یا نصف اول

ترنج

ترنج
گرچه

له و گراساد (س) اپا مارگ - شیکرنیک - دها مارگو - میورک - پرنیا کپری پنی - کینس پرنی - آپان گاک کپنی
 چم پیکار - شے گز به یا - انگار مارگو - ستمل منجری - پرنیک پشی - کلسا رند حیا - او و گنده - شیکرنی و گز
 آدو شلیا - کائشرنیک - نرگنی - دز بهی گره - وائیر - پراک پنی - کینج - گزک پشی - گنو منجریکا - انگار
 انهورک - پاندو گنک - مالا گنک - کینج - مالا گنک - (لا) پچیا - پچیرا - او و گاک - (بنگ) اپا نک
 (ص) انگار دا - (ج) اگے دؤ - (کن) اترنی - اترانی - چچی را - (تل) دجی تی دے - (انگ) بفت
 کافی پرنی (لا) اگے رن طمس اسپیرا - اگے رن طمس اترنی و لیا (پنج) پٹ گندا -

از تجربات واکرستید محمد قاسم صاحب معالج نباتات آمده که اگر کسی بمقدار دو توله برگ انگار ه بمسکه دو
 سه روز بخورد هر گنه خار با که در جسم خلیده باشد یا بیدل آید یا بتحلیل رود ۱۲

برگهای خود و گردن نصف باقی چیرے مانند خوب و سخت و سر آن نیز چون خشک شود پاره
می پسندد و راں تخم شبیه به تره نیزک اما از آن اندک دراز و آن هر دو قسم است سفید و سرخ و نیز سخی
از وی است که روئدگی او بے ساق و برگ او مائل بدراز می است و منظره فقیر است که این روئدگی
حیثیه الزجاج باشد و الله اعلم مزاج آن گرم و خشک و در دوم و بعضی سرخ را سرد میدانند و فرقه
آن شور و تلخ و تیز و بد مزه فعال آن ملین بلکه سهل و محلل و متهی طعام و دافع فساد و باد و بلغم و قو باد
و بهق و بواسیر و جرب و حله و خلط و استسقا و دامیل و بشور و خوب او دافع رکبت و گویند پنج سفید
گل با خود داشتن زخم تیر و ضرب بر و کار نکند و آب سوده خوردن خون فاسد را نفع دهد و اگر زن با ظفر
تری بخورد خون حیض بند شود و چکانیدن آب برگ او در چشم تاریکی را برود و برگ و تخم کوفته با یک آبل
شیر بخورد قوی بسیار آرد و تخم و پنخ و برگ یا چهار توله کابخی تابست و یکروز بخورد و بواسیر خونی برود و پنخ
و برگ را کو بیده گرم نموده بر بواسیر خونی بندد خون بایستد و سفید او در زانو و اثر زهر دور کند و سرخ
بلغم و باد و ریشها و خارش و زهر دفع کند و قابض و مقوی است و برائے قطع حیض با جنرات باید داد و تخم او
در حله نهاده بجائے تمباکو کشیدن جهت صنیق و سرفه بلغمی بغایت نافع و غاییدن پنخ با برگ قطع
زهر گزیده فی الفور است و بستن خوب او در کمر موجب استسقا و جنین خواهد مرده خواه زنده مجرب است و
لیکن بعد استسقا زد و باید کشود و گرنه اخشاء اخراج خواهد نمود و خاکستر او بقدره متقال و در حله متقال آب شب خستاده
صبح صاف نموده دو ماشه زنجبیل اضافه کرده بنوشند جهت نفخ معده و ثقل باد گوله و اخراج سنگ مثانه
سیرج الاثر فقیر گوید جهت بواسیر بلغمی و استسقا بجز بر رسیده و نمک او بسیار تیز و زرد و اثر است با شیر
شتر داده شد و خاکستر آن را با فلفل و دار فلفل و زنجبیل هر یک برابر کوفته در دیگ گلی کپز گاؤ پر کرده
بر رویش پارچه بسته او بر آتش گذاشته سرپوش نهاده بند نمود زیر دیگ آتش نرم کنند تا آنکه بول تمام
خشک گردد پس ادویه مذکوره گرفته بکوبند که تا نرم مثل موم شود پس حبه با بسته یک صبح و یک شام بدهند
و غذا دال تور و خشک بے روغن جهت سرفه و صنیق که سردی و تری باشد و استسقا و امراض ملغمه حاصل
و از بجز بے رسیده که تخم او یک ماشه و پنخ او یک ماشه با یک عدد قمر فلفل و چهار حبه جوان و یک حبه پنخ
و پان و سپیاری و اندک کات و چونه شیر گرفته بدهند جهت سرفه و صبیان مجرب و اکثر آن نموده شد
و طلائے برگ او بالانچی برابر در شیر ماده گاؤ بر قنبر طلا کرده نزدیکه بازن کردن باعث لذت

عاقراً حاست اگر وه بفتح همزه و سکون کاف و ضم رای مهمله و سکون واو و با اسم که در دست
 اگستیا که بفتح همزه و کاف فارسی و سکون سین مهمله و کسر فوقانی و فتح تحتانی و الف و کاف و با -
 اکت بدون تحتانی یا الف و کاف و با هر دو اسم روان سفید است اکتوگند همی که بکسر همزه
 و سکون کاف و ضم شین معجمه و سکون واو و فتح کاف فارسی و خفای نون و کسر دال و خفای یا و تحتانی
 و فتح کاف و الف اسم باری کند اگنی منده بفتح همزه و سکون کاف فارسی و کسر نون و سکون تحتانی
 و فتح میم و سکون نون دوم و دال مهمله و عبوض دال مهمله فوقانی هم آمده یعنی اگنی منشت و با غلافه یا یعنی
 اگنی منده یا و اگنی ختها اسم مشترک است میان ثائکلی و ارنی و نلی یعنی گم کننده آشتها اگنی ملکی
 بضم میم و کسر کاف و خفای یا و سکون تحتانی اگنی جیوهیاں هر دو اسم چاچر لا یعنی آتش است
 در سده آتش می اندازد و سرخ مثل زیانه آتش است اگنی و لبها بکسر همزه و کاف فارسی و نون
 و تحتانی و فتح واو و لام مشدده و موحده و با و الف یعنی آتش با منته و گر سگی و باه افزاید اسم مجرور
 اگنی چار بهمه و کاف فارسی و نون و تحتانی و فتح جیم فارسی و الف و رائی مهمله اسم و لهوی است
 که در زمین مغرب پیدای شود و بهترین او سرخ رنگ بود و مانند آتش گرمی او ظاهر محسوس بود و بر روی
 آب دریا بهر سده نیز بسیار گرم و دفع علتها می باد و وسینه و سنیات و بلغم و درد مفصل نوشته اند
 اگنیکا بهمه و کاف فارسی و کسر فون و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی صفر شکن و با ضم اسم کپال

(لا) اینانی کپیر کرم (ع) عاقراً (یو) فوز و تون - فوز تون - تومدره - قورون - قورون
 (و مشقی) عود القرح (بوسری) تا غن (هت) کاکرا - کالو - کالوه - کالوه - کرتقون - کزدم
 خ قورون کوی (شیرازی) آکوه - ماهت آن نیخت که طبیعت آن گرم و خشک در آخر سوم تا اول چهارم
 و بقول بعضی سرد و لطیف است افعال و خواص آن جذاب - محرق و منفتح سد و منقی ضلول دماغی و جالی بلغم و نافع
 امراض عصبانی مثل فالج و لقوه و رعشه و صرع و غیره و ادخل مفصل و استحقاق و مدربول و بعضی شیر و عرق سحر آن
 باد و غن گل جهت شقیقه و صداع شدید یعنی و بقول شیخ مالیدن بدن بر طبع آن و روغن آن نافع است و عصب من خلد
 نوک کرازی که در آن کرازی طبع پیدا شود بسبب ضعف اعصاب حوالی فکین و بسبب استلاب یعنی و جلوس در طبع آن نافع
 با عصاب و حسن مالیدن بر سرفه و تواتر نزلات و چون سود بیل شسته بقدر یک درم بخورند جهت صرع بغایت نافع و بعضی
 بطبع آن سکون دندان بارود ۱۲ از کتاب محیط اعظم ۱۳ از مطالعه کتاب لکلام که هو واضح می شود که این در اصل سر حرکت بزبان

گرم خشک و مزه تلخ و زهر آهک و خوشبو و دافع سوزش معده و درد و بیوشی و مولد
 و کف و آبی امراض ریه و درد سر و خردوبیاریک و دافع کف و باد و دامیل و خارش آفتخا و قوی نوشه
 الپ بکسر همزه و و سکون لام و بای فارسی ماهیت آل درختی است صحرانی تشیه بدخت ترنج
 و همه اجزا مزاج آل ستم مطلق شخصی نقل کرد که روزی بگرودل بز خریدم و برین درخت نهادم و
 خریدن مصالح رفتم چون آمدم دیدم که نصف دل و عگر که از شده نصف باقی است خریدم و بگذاشتم و
 بعد یک ساعت چه دیدم که همه که از شده آب گردید اندام بکسر همزه و لام شد و سکون نون و فتح دال
 و الف و عوام الناس بلبه فوقانی عونس دال میگویند و کسکرت یحید و اندرولی و کار بهی و ربی
 رچید و لاکولی و ناکد متی و شکلی نامند ماهیت آل درختی است شاخهایش باخارهای خرد و یاه
 برگ او شبیه برگ موتیا و ازاں خرد و نرم و تنک باز عیب و خشک کجدار مانند گردوں و بار او برابر
 فالس درغای بنر و ترش و بعد رسیدن یاه سرفی مائل به ترش آرد و در آن تخم پای مثلث نما
 مزاج آل پوست و برگ و شاخها گرم و خشک و دافع سوزش معده و درد و بیوشی و مولد
 محلل و مدرو پوشتش و بخش دافع فساد خون و پرمی و از دیدن زرخ او باران خور و بار زمین می اندازد و سر
 بر نمی آرد و دافع سم است و بار او لذیذ و قوی و مولد خون صفراوی و کد از زنده معده و خواش طعام
 را نگیزد و قوی و قتیان قطع کند و شکم بند و زیاده خوردن او خوب نیست نفلی قابض است تو لبع پیدا
 میکند و مصلح او گلقد و سنجین است الشد بفتح همزه و سکون لام و فتح سین ممل و خفای نون و سکون دال ممل
 و بحدت همزه نیز اسم نوبیا است الایسر طیر بفتح همزه و لام شده و الف و کسر نون و سکون تحتانی مجهول
 و کسر رائی ممل و سکون تحتانی دوم مجهول و رائی هندی اسم قسمی از جانین است اللم بفتح همزه و لام شد و سکون

له و دیگر اسماء (س) بلا - نوما - دیسا پها - ناگ پشی - ناگ پشرا - نیا نیکو رنی - جنبو - جام بی - جگا
 رکت پشی - جام لوی - کد گهنی - جرد خرسا - جده سها - ورتا - ورتا پشیا - ناک گهنی - ویش ویشی -
 ویش پخلا - تنکارنی - دیساری - ترخی کندا - کندا ساینی - ویش ویشا رینی - (لا) ناگ و من ناگ و من
 در بنگ (ناگ و منا (مس) ناگ و من (گج) ناگ و من (کن) ناگ و منی (قل) ایسوری پشو -
 (قامل) کاپچی پتری (نیپالی) دیتا پاتا (لا) آژی سیا و لکیرس سائرین ۱۲
 از ساگر زم گهنه بخش

میسم اسم درک است الوک . بفتح همزه و ضم لام و سکون واو و کاف و تاء اسم لوست الوبضم همزه
 و لام مشدده و سکون واو به فارسی چغد و عبری بوم نامند گونش خط و نسیان و فتور و قوی مدرک
 آروالوا بضم همزه و سکون لام و فتح واو و الف اسم کلشی است الی گدّه بضم همزه و کسر لام و
 سکون تخانی و فتح کاف فارسی و دال هندی مشدده و وقف با اسم یازست الیلمری بضم همزه
 و کسر لام و سکون تخانی اسم برناست الیلمری بضم همزه و کسر لام و سکون تخانی مجهول و فتح کاف و وقف
 یعنی سیاه مانند زنبور اسم کل و بار و برگ کا کولی است .

اروک

اروا

ارشی

اربی

ارکیده

فوائد اسماء الف بهم

امباروه بفتح همزه و سکون میم و فتح موحده و الف و فتح رایی هندی و وقف با از بنیهایی شور
 و اکثر ابالی دکن با محورش ازومی سازند در زبان تلنگ پندی کوره و پچی کوره و کونک کوره نامند و
 و بنکرت کرنی کارا و کچود ارا و کوکبه و کنک پشپ و بیت پشپ و کنکرات و جل بهید را مدهورها گویند
 ماهیت آل روئیدگی است از سیرابی حاصل می شود از نسیم گز تا دو قامت انسان بلند گردد و
 و بر دو قسم است باغی و دشتی باغی نیز بر دو صنف است صنفی برگ او مثل برگ ریحاں یا بصورت گوش
 و کنکره دارد و بارگها بود و صنفی برگ او شقوق است تشقّق فی الجمله ما با بیاسی مرغ و سرخ شاخ و گلشن زرد
 و مائل به سرخ طلایی رنگ فقط زرد و فقط سرخ و یا سیاه و سفید نیز به نظر آمده بصورت مانند قرنای
 و رنگ شاخه های هرا یک موافق رنگ گل آن می شود و گل قسم سرخ ترش مزه دارد و بعد گل طرف میکنند

ارسیا

له دیگر اسماء (س) آم رانک پینک کچی پوت - ائل و انک - ویش پکی - کچی چوڈ - تنوکه شیرجی
 کچی تریا - پنی تن - کچی تن - مد نور ام نک - امر و ایت - بهرنگی چیل - سا وینا - تنوکه شیر - انبر انک آم برش
 آم رات - آم ناش - آونوک - بهوگیا - مرگ نامبر - تنگی - (۴) انباو (پنگ) اڈا (ص)
 انباو (کن) انبوڈا کالے (قل) آنامز (گج) اجیڈا - (انگ) اسپانڈیز منٹ -
 (لا) اسپانڈیز منٹکی فیرا پتہ از سالک و ام گھنوبوشن - ۱۰۲

پرا از تخم بانه شله بغیر زوایه و چون که روئیدگی او پنجه شود از پوستش رسن بامی با فند و قهقه و شتی را
 اردی نپی کوره نامند بد بوی باشد از قسم باغی نماندش لذیذ می شود علی الخصوص آنکه بر گل شقوق
 و شلخ گل سرخ دارد و مزاج آن سرد و خشک و صحرانی گرم و فعال آن غذایت کمتر و فضلیه بیشتر
 دارد و بصفر نافع و دافع قبض شکم و یاکسانیکه محتاج بتقبل تغذیه اعضا، امتلا معده بوند بهتر و مولد بلغم
 و سودا و دیر مضمم و مضرریه و مطلق مردمان این دیر برگ نرم و تازه با گوشت و مصلح و روغن و پیاز
 و مرچ بزرگ عالم می پزند و بانان و یا خشک میخورند بسیار لذت می دهد خصوصاً بانان جوار گلیه
 بے گوشت در روغن کنجد یا سرسول می پزند مدت می ماند بمنزل آچار میشود و گوشت را کداز می کند
 اما روی الکی موس و مولد سودا و اخلاط خام و بدرد هائے مفصل زریاں دارد و هندیآں نوشته اند که
 خام او گرم و ثقیل و شتهی و دافع باد و رانده اشکم و پنجه شیرینی پیدا میکند و فرآنده منی و غلبه باد و تلخه
 و دیرتر گوید که چربی مخت است مزق تلخ و ترش دارد و میل سوزش و امراض چشم و باد و خونی را سود و مد
 و مولد صفرا و هول دل و بلغم لزج و گویند که با امراض چشم مضرت اما صلابت اشکم دور کند و اگر در روغن
 و کشیز تر و مونگ و هلدی و نخود و نمک و مرچ انداخته در روغن کنجد بریاں کنند خوب است و اصلح ضرر
 اوی شود امبیاژ می بفتح همزه و سکون میم و فتح موحده و الف و کسری میندی و سکون تجمانی و اشره
 هم گویند و زبان تلنگ اسباب ژم و بسکت امبنا و تنیک و کچو ناد اسم کده و اچها و نوچه و تنکات
 و کیر و پچک گویند و نزد و بعضی کنڈا ماژری و چند را میرا و کوشا ملا و لاچها و چها و سرکنک و جینو و چها
 و کهنند و کشور چها و کثا ملکیت است ماهیت آن بار درختی است خوشنما که اکثر در کوستان
 میشود شبیه بد رخت انبه و همه اجزا اگر از نسبت برگ انبه براد کوچک و تنک و نرم و چرب و خوشبو
 و بار هم خرد و شبیه بد رخت انبه دراز و بعضی شبیه به کندوری بود و در خامی سبز و بے ریشه و ترش میشود
 و از و کچری و آچار می سازند و در گوشت با مصالح پنجه میخورند و گل او نیز پنجه نماندش می کنند و

سبزی

له دیگر اسماء (مس) گوشانز که بنس کند - و نام ز جوق پا و سے - کهند ز امر - زگتا تر - لاکا و ز کس - شو کنگ
 کرمی و ز کسش - چو کوشک (ک) گوشب - (بنگ) کس اوڈا - جل پانی (مس) گوشانز
 (کج) گوشم - (کن) بوری ناچو - (لا) انلی چرایرے چکا - از مالک ام گنجو

بعد رسیدن زرد شود و ریشه بهر ساند و گوشت که در غزال و بهار شل درخت انبه است مزاج آن سرد و خشک
 و در دم و نزد هندی گرم افعال آن بزرگی و من برد و شیر زیاده کند مقوی معده و شتهی و زرد بعضی
 و افح عسل صفراوی و موافق گرم مزاجان و زرد بعضی لد صفرا و مفر سعال و عسلش غناب و انار شیرین و از
 زیاد خوردن از خراش و دیدن پیدای شود آبل بفتح همزه و سکون هم و کسر موحده و سکون لام
 ماهیت آن غذای است که از بربخ شسته و سائیده با جوار مقشر سائیده و درود و غ ترش آینه
 و در آفتاب گزارد که با ترش شود پس اینکه نمک داده و پنجه در دیگر و دروغ آینه به بازند مزاج آن
 سرد و تر افعال آن سکون تشنگی شدت گرمی بود در سر خرقه و سود مزاج عار سافح و سکون جدت
 خون و صفرا و اکثر تندرستان در ایام گرم با پایز خام و اچار و طینی غذا میکند و هندیان نوشته اند که اگر
 مولد کف مستطاب اشتها و محیب طبع و دافع خون صفراوی است و فیر اکثر خورده و با استعمال آورده آنچه
 مرقوم است بطور آمد آبل بفتح همزه و سکون هم موحده و کسر لام و سکون تخانی و بکسر همزه بدول حد
 نیز و زبان بنود چقا و در سنکرت در چا ملا و چقا و سکیتا و بهو پترا و کهن چپانی و کشا ملا و املا و
 گویند ماهیت آن بار در ختمه است و از بقدر یک و جب بعضی خمدار و بعضی لاست مجرد
 پوست سخت و بنور خامی و بعد رسیدن تر قیده از مغز جدا میگردد و بهر دو جانب معز ریشه با
 و لیف با متعلق بدنباله در خامی ترش و زخم در رسیده عسلش شش یا شیرینی لطیف در آب
 طبع و در مغز او دانه با سه پهن و سخت و صمدنی و سیاه پوست مثل فلوس و مغزش سفید و سخت
 پنج در غرت آنرا چپیل نامند طعم بگ نرم و نو خاسته را چکر نامند در گوشت و بغیر آن در روغن و
 عسل پنجه ناخوش میازند بسیار لذیذ می شود و قسمی از قمر هندی سرخ می شود و مرابی او خوش

سده ویراسا (س) آلیکا - پکر یگا - آلی - چکر - و نط شها - آلا - چچیکا - چچا - پیچیکا - لی لی دبی - آلیکا
 تنیده - آلیکا - چوکو - آیمیل - بهک - چکر - چار تر آ - گرو پترا - پهل - یه و میکا - چر تر آ - ناک چکر - سو چکر - یکا
 شویندی - چکر - پترا - سروا ملا - (ه) الی (رنگ) من گن (س) چچا (ج) آلی - (کن) چونی -
 چونی سنه - چونی پن - (قل) چقا چقا - چیت - (مامل) پو پری - (امک) مرند - (لا) ترند -
 (ع) قمر هندی - ۱۲ از سالک رام کچو پو پری

رنگ میشود و این قسم کیا است مزاج آن سرد و رسوم خشک در دوم افعال آن از اکوا
 و سهل و مسکن صفرا و جوش خون و به پتھاسے محرقه غشیه و غبها و خفقان و جرب و حله و قوی و عثمان
 و سرفه صفراوی و امراض حاره و امنزجه حاره و نافع و شیخ متی دل گفته و وجه آن نوشته که مناسب است
 تقویت دل خاص بآن شخص که سوء مزاج گرم و سیلان صفرا دارد پس قمر بندی برابر میکند بسوی خود
 مزاج را و تقویه می نماید بجز که در دست از طبیعت اسهالی و ایهالی و کن یا نوع و اقسام بخورند فواید بسیار
 میکند بصاحبان باشد شکر مانع حاره و کسانیکه قریب بخط استواء اند مناسب تر است و نیز آل کن
 میگویند که اگر قمر بندی در بلاد مایه و دسے زیست مشکل شد سے مزاج و چار و چینی و شربت و انشور و علی
 و کتری و چار و غیره از وی می سازند و لیکن جهت مر یا نیم خام گرفته از پوست لیمات و تخمها
 پاک کرده بکسی سرد و در معده جین و جوارشات هم بکامی آید اکثر و انشور و خرمایا و اتم و شکر
 و یوزیا کشمش و مغز خیار و غیره با داخل میکند بهتر و فائز میشود و برگ و پوست او بکار علاج صفرا
 و صفراوی می آید و از مجرب رسیده که خاکستر پوست قمر بندی و نخود بریالی و زیره سفید و شکر
 مساوی الوزن کوفته و پنجه میکتوله بخورون بدیهیامی دست و پا و شقاق آنها نافع است و گویند
 که سایه او مضرت بسیار پیدا میکند و گل او ترش و زمرخت و شیرین و سبک و مزه و اریخته
 خوردن او دفع کف و شتی و مولد باد و صفرا و خام گرم و شتی و مولد صفرا و رسیده دفع کف
 و باد و تخم و قشر کوفته و پنجه تنها بقدر نیم مثقال با اسفند و یا بے آن جهت اسهال مزمن و
 بواسیر بکسی رسیده و ضاد او جابر کسر امیو و بفتح همزه و سکون ییم و خم موحده و سکون
 و کسر فو قانی و سکون تختانی و اموتی بدون موحده و تپتی نیز میگویند و در معرفت هندیان بختنا
 کوره و در سنکرت شکلی کامل و شاربیزی و شیشا و سوپتریکانامند ماهیت آن بنری است
 مشهور و رویدگی او بر زمین بفروشن جا بای نمناک سایه داری روید برگ او سه سنی بکله شایه به برگ حله ایتی برید
 و بنزد اول و به انتها نائل به زردی می شود و گل او خرد و زرد و طلائی رنگ غلافها سے او باریک مزاج آن سرد و خشک و مزه
 آن ترش افعال آن قابض و مسکن صفرا و شتی و بهیو قسام بواسیر نافع و گرم سکمی کشد ضیق و کف و بلغم و انواع فساد آل
 مفید برگ او را در گوشت و در غنج مصالح بانک دال نخود پنجه تا نخورش می سازند لذیذ می شود و با سر پیشه
 صفراوی موافق و چون مجرب رویدگی او را پنجه در سر که در غنج پیدا بخیر است به بر فرد آمده و در

ماہیت

بند بالامیراند و نفع مید بد اعلیٰ است بفتح ہمزه و میم و سکون لام و کسر و حده و سکون تخمائی
 بهول و فوقانی و ابلید بدال مہل عوصن فوقانی نامند و ہندیال اعلیٰ و میم و ہر و بریاد و اتمال و
 رکتر از اعلیٰ میگویند ماہیت اعلیٰ بار درختی است مشابہ بہ درخت لیمو و در ہما جزا مگر بار اعلیٰ است
 برابر نارنج بزرگ بشود و پوشن یک و آب او ترش تر تا اینکه اگر سوزنے در و فرو برند در یک روز گدا
 گردد مزاج اعلیٰ سرد و خشک افعال اعلیٰ دفع اکثر امراض اعلیٰ و صفرا و جوش خون و
 چون نمک اندرانی و مرج سیاه و سونٹھ و اجوائن و رائی نیمکوفتہ در آن پر کردہ خشک نمایند
 برائے تقویت معدہ و ای بہتر و نفع است اعلیٰ کنند ہمزه و میم و لام و فتح کاف و سکون نون و دال و اعلیٰ
 ماہیت اعلیٰ بیخ نباتی است و شتی ساق برگ او مانند برگ تنبول گل او سفید و بار او
 دراز مثل میخ و تخم او مثل تخم لیمو بیخ او گرد و اندک دراز و گندہ مزاج اعلیٰ بخش سرد و خشک و
 ترش مزہ و متعل افعال اعلیٰ مہل صفرا نافع غشیان دائمی و سکون جوش خون و نسیم او تریاق
 زہر کشند و تریلا اعلیٰ چونکہ ہمزه و میم و لام و ضمیم فارسی و سکون داو و نون و فتح کاف فارسی
 و سکون رائی مہل ماہیت اعلیٰ نباتی است بر گل او از برگ بنفشہ خرد تر و شہبایش بار یک
 گل او سفید و بار او گرد و برابر فالسہ اما زرد رنگ مزاج اعلیٰ سرد و خشک افعال اعلیٰ
 مشتہی و مقوی اضمہ و دافع خلطہ و اسہال کہنہ و بواسیر المتاس بفتح ہمزه و میم و سکون لام
 و فتح فوقانی و سکون الف و سین مہل اسم خیار شیراز است و در عرف ہنود و بالاد و در سنکرت ارکوہ و
 وراج در چہا و سباک و در بعضی نسخ شاماکہ آمدہ و چتر شکل و اریوت و دما دی کہات و وکرہ
 و کرنا لک و کوشو ما و مہل و بر کہا و پوکامی گویند ماہیت اعلیٰ معروف است ہندیان گویند

مرج

ماہیت

ماہیت

۱۔ دیگر اسما۔ اعلیٰ ویش۔ چکر۔ ستودہی۔ چیت۔ اعلیٰ۔ بوہمی۔ رسال۔ اعلیٰ۔ ویش سائل۔
 اعلیٰ سار۔ ویدنک۔ بہیم۔ بھیدہنی۔ بیدن۔ راجا اعلیٰ۔ اعلیٰ بھیدک۔ املانکشن۔ رکٹار۔ پھلا اعلیٰ
 اعلیٰ نایک۔ بہریدی۔ ویرا اعلیٰ۔ غلم کیٹو۔ ورا بھیدہ۔ سکھ وراوی۔ بہانا وراوا۔ وراچی۔ گل ہما۔
 مہا کٹار۔ اعلیٰ ویش۔ (انگ) کائن سبرل۔ (لا) اسیڈ وری فوٹا (ف) ترشک ۱۷ دیگھا
 (مس) کون ترن۔ نوون ترن۔ ترنا اعلیٰ۔ پوژن۔ اعلیٰ کاند ۱۲ (از ساکھ رام بھنوبوشن)

سردار درختهاست بارش سیاه و شیرین و دراز میشود و چهارینخ هر چهار طرف میدارد و مزاج آن
 بسیار گرم افعال آن دفع درد که بسبب کشمکش بود و کف کلانی شخم و پر میوه و مایل و در دیکه
 بسبب قوی بعد طعام شود و صفرا و زرد بسوی بیماری می رود و می شکست مثل گردن است
 از برائے بر آوردن امراض این سخ بر مزاج طفلان مناسب خان گریز افنده شیا طبعین نوشته اند
 از تجربه رسیده که ضار و بیخ و سوده او محال قوی و دما میل او رام است اما قشقی بفتح همزه و فتح
 میم و الف و فتح فوقانی و کشین بجمه و سکون تحتانی اسم درخت و اسن سرخ است یعنی آنکه پندایش این
 درخت از نام زن بهادریوست اما پیشا بفتح همزه و سکون میم و فتح موحده و حقای با و سکون شین
 بجمه و فتح فوقانی هندی و الف یعنی خراب کننده آب اسم سردی میور شکبی است اما طری را نیز میگویند
 اما طرم بفتح همزه و سکون میم و فتح موحده و الف و فتح رائے هندی و سکون میم دوم اسم اما طری است
 و امبر آینه نیز می گویند بفتح همزه و سکون میم و موحده و فتح رائے همله و الف و فتح فوقانی و فون و فتح
 یعنی همه جزایش ترش امبر راجی اسم شری جزا سورت است بمعنی تخم او مثل رائی می شود اما پور و ک
 بفتح همزه و سکون میم و ضم موحده و سکون و او و فتح بائی فارسی و سکون را و فتح سین هملتین و الف و فتح
 و ال همله و سکون کاف یعنی آب را فائده صفائی میدهد اسم نرالی است اما پویلی بهمه و میم و موحده
 و و او و کسر بائی عجمی اولی و فتح دوم مشدود و کسر لام و سکون تحتانی یعنی حل پلی اسم کجی است اما محو بفتح همزه
 و سکون میم و ضم جیم فارسی و سکون دا و و رائی همله و بعون جیم فارسی سین همله و بجای رالام یعنی اسول
 هم میگویند اسم انبه خام یا اما طری خام یا انبه کوهی خام مع پوست تراشیده در آفتاب خشک نموده
 در ترشی قلا یا دیگر با بکار آید امرت پهل کبسر بهمه و سکون میم و فتح رائی همله و سکون فوقانی و فتح
 بائی فارسی و دخائی با و سکون لام اسم لیموی شیرین است که از اران نیبونا مندا سم چند تلخ است
 امرتولی بفتح همزه و ضم میم و سکون رائے همله و فتح فوقانی و و او و کسر لام مشدود و سکون تحتانی امرت
 بفتح لام و فوقانی دوم و الف هر دو اسم کلو است اما مرتجا بفتح جیم و الف یعنی بهتر پیدا شده اسم طری است
 مزیل بفتح همزه و میم و سکون رائے همله و کسر موحده و سکون تحتانی و لام اسم پاچی یعنی اکاس بیل و جسته ای که

سه از مطالعه هند و یطریا میله یکا و سالکرام نگین و دیگر کتب معتبره استفاد می شود که امرت پهل در اصل اسم ناشپاتی است
 و اشتباه کرده است که که از اران لیمون و چند تلخ دانسته ۱۲

رویدگی اولاموت ست اگر بزند و آتش و زند پس باز برود امر و ت بفتح همزه و سکون
 میم و ضم رائی مهله و سکون و او و دال مهله اسم جام مل است امر الک بهمزه و میم و فتح رائی مهله
 و الف و فتح فوقانی و سکون کاف اسم مبارزه ست امر الک بهمزه و میم رائی مهله و الف و فتح لام
 و سکون کاف اسم مبارزی ست امر یا بفتح همزه و ضم میم و سکون رائی مهله و فتح فوقانی و الف یعنی احمیات
 اسم مشترک ست میان بلبله و کلو امر سا بز یادتی بین مهله مفتوحه اسم بلبله ست و میم و فتح بین
 اسم است امر قوت بهوا بفتح همزه و ضم میم و سکون رائی مهله و ضم فوقانی و سکون و او و فوقانی دوم
 و فتح موحده و خای با و فتح داو و الف اسم کپری سفید است یعنی این دو و او افع زهر و قوت بخش ست
 امره بهمزه و میم و رائی مهله و با اسم مروه ست امل بفتح همزه و ضم میم و سکون لام اسم آمل یعنی
 ترش ست امل کا بهمزه و میم لام و کاف و الف اسم ترندی ست و پیر بچای ترش نیز اطلاق میگردد
 املجدا بفتح همزه و میم و لام و جیم فارسی شده و خای با و فتح دال مهله و الف یعنی چرب و روشن
 صابود اسم بهوج پیر نوشته اند املنا بضم همزه و ضم میم شده و سکون لاج و فتح فوقانی و الف اسم متور
 اموکها بفتح همزه و ضم میم و سکون و او مجهول و فتح کاف و خای با و الف اسم مشترک ست میان بلبله و کلو

فوائد اسماء الف با نون

بانگلی بضم همزه و فتح نون و الف و کسر لام و سکون تحتانی و بجائی همزایز آمده یعنی هفتالی و در
 زبان هند و میسلی و شرینگی و بان نکمی و نکلا و چلانا مند ماهیت ال نبات است و کناره

له یعنی شک بصری ۱۲ ده دیگر اسم حبیل (س) سر نوکها کال ناک پتی هاری کالیا پکیزه سر و نیل دکشا کالی بکا نوکها
 ایشو نوکها سایک نوکها ایشو نوکها (۸) سر نوکها جو جو سر نوکها کندی نوکها (بنگ) پرنیل (مر) اناری
 اکن ایردو گوئی توگئی (مل) پرام پوز ایشو تیلادی چو (قاعل) لوگن کولانی (انگ) پرنیل یفرو شرا (الا) یفرو یار پوز
 (فت) برگه مار (اقسام سفید) سوت سر نوکها نیث ناگجا نیث نوکها سوت نوکها شو بر نوکها
 (اقسام سنیا ۴) کندی نوکها نیث کندی نوکها کندی نوکها ۱۲

چاه ها و آبها بر دو قسم مفروش و قائم برگ بعضی مانند برگ ترندی و زان بزرگ و برگ قشیم
 برگ جلبه و اندک درشت و رگها نمایان و چون بکشند از وسط گسسته می شود و گل هراک از آن
 دو سفید و سرخ مائل سیاهی آنکه گل او دوازده برگ بود مشهور به سیر هو که کرده اند و باراد غلافی بقدر
 بند انگشت دراز و باریک و خوشه دار غلاف قشید گل او سفید بود بحد دراز و باز نعبیت نرم مثل شمشیر
 و غلاف قسم دوم به زغب و اندک راست و تخم قسم اول فیه الجمل مانده بدانه میل و بلبه طعام و اندک
 لزج و تخم قسم دوم مشابه بونگ صحرانی و خالدار و اندک تلخ و بلبه لزجیت و اکثر در بزرگسال
 و آفری روید و از جمله چرید شتر است مزاج آن معتدل مائل به گرمی افعال آن مطبوع
 او بسیار گرم و تپ بدنه سردی و سردی مزاج و اقامت زهر در کندی و رخ او روز یکشنبه بر آورده و رازی
 صاحب تپ به بندند و در شود و همه اجزا و استام او را در قرع ابیوق مقطر کرده بدیند مصلح
 خون فاسد و دافع و لهما و او را م و بشور و کرد و کچلی و پتی و جذام و دیگر امراض جلده و اگر با چربیا
 و پوست درخت پانگه و پوست و گل و برگ نیم و شاهتره و گاو زبان مرکب کرده عرق بکشند
 و ثقل را سوخته نمک بر آورده در عرق حل سازند و هر روز دو توله یا چهار توله بداد دست نمایند
 امراض مذکوره بالا قوی الاثر - انبهید می بقیع همزه و سکون و کسر موحده و غائی با و سکون و کسر موحده و غائی
 دوم لفظ هندی است مرکب از آنکه معنی طعام است و بهیدی یعنی گدازنده و چون که او را ساییده
 بر خشک برنج پیله شدند و ساعتی بگذارند گدازنده آب می گردد و لهندا بایں اسمسمی گشته
 مایه است آن قسمی از نکهاست از زمین کنده می آرند معدن او نزدیک جوار جن کنار دریا
 در ملک بلوچ واقع است اکثر فقرای هند و از آنجای آرند و بعضی میگویند که در دامن کوه کورمالا بلیق
 که آتش استاده سبز رنگ و ترش مزه با شوریست چون آن آبله بر آتش منعقد سازند این نمک
 می شود و منظره این فقیر است که از انواع زاجات باشد مزاج آن گرم و خشک با چهار افعال آن
 ضرور او بجدیلاکت است و قشیداده افعال او کند امل در آب حل کرده بحر علقه آبانی ده عقد نمایند و مکرر عمل نمایند
 که مضرت او کمتر گردد مقدار یک دو برنج بخوراند و زیاده از آن معدود و امعا بوسیده میکند

بجوب

بجوب

له کرد کچلی یعنی سبزه که بعد خاریدن بر جله نمایان گردد له جمع زاج یعنی شب ۱۲

و اگر بان مقدار بخورند طعام زود می گوارد و باضمه را قوت دهد معده را می پیراید و مصلح مضر است و
 شیر مسکینی در پی خوراندن است انترتا مرا بفتح همزه و سکون نون و فتح فوقانی و سکون راء
 بهله و فتح فوقانی دوم و الف و کسریم و فتح راء بهله دوم و الف و انترکنکانیز میگویند و در زبان هند
 میا لا و امرا و بدم ستا و تا و ترا چارتی و بد پچارتی و چوٹی و کنده مولا و پچمی سرشتا و سوپشکلا نامند
 ماهیت آن نباتات است در آنها ایستاده و حوضها و تالابها میروید و از یک وجب کمتر بلند میشود
 و اطراف پیمانی برآید و برگهای او بیک جامع شده ایستاده می باشد که در صورت روئیدگی مانند گل نیلوفر میشود
 برگ اول بگل نیلوفر و بطور و نیر و کنکره دار و باریک پهن مشابه بتبرچو شکن و پنج گل را و خوشه و نزدیک آبها میروند
 و زبان میخامردمان ناخوش او با ترشی لیمو یا ترندی می سازند مزاج آن گرم در اول
 خشک و بعضی سردی دانند افعال آن ناخوش او بهت بوایسر و سوزش اندام و خشکی زبان
 دفع و گرم شکم می کشد و سبک دفع فساد و بلغم و شوری بول است و ضداد و پتان زبان را سخت
 میکند و مضر خنجره و خلق و زبان و دهن مصلحت ترندی انجیر بفتح همزه و سکون نون و کسریم و سکون تانی
 و رانی بهله یعنی باضم طعام و زبان هند در انجیری در اجا و میر و چمبیا و سو سواد و چهل اتم برندا
 و چها و رتم سیاه و جردا و ماوش نامند ماهیت آن بار درختی است شعبه بدرخت بید انجیر
 و معروف است مزاج آن خالص و بهتر و افعال آن رنگ بدن در و برافروزد و تب
 زرد و سوزش دفع نماید نوشته اند اندر چو بکسر همزه و سکون نون و فتح دال بهله و سکون راء و فتح
 و فتح جیم و سکون واو و عربی لسان العصاره بر دو قسم است شیرین و تلخ شیرین با درندی کرشالال
 و تلخ را کرشال و این تخم درخت کالاکر است و میاذا انشاء الله تعالی در حرف کاف اسم

نریک

نخیر

نریک

له و یگراسا و ب ذیل (س) انجیر - منجول - کاکود بیری کاپل (ه) انجیر - (بنگ) انجیر - پیارا
 (م) انجیر (گج) انجیر (کن) میثی بندو (انگ) انگ (لا) فاکسن گزیکا (ع) تین (ف) انجیر
 له و یگراسا (س) کوچ بنج - نو - اندریو - کلنگ - کالنگ - اندر بهدانی - بهد ریو - کلنگ گلب
 شکراه - سکر بنج - کویج - بهد برج (ه) اندرو (بنگ) اندریو (م) گدیلپه - بنج - اندرو (کن) کاکود
 (ف) زبان کجنگ (لا) بول - بهدانی و شیریک ۱۲ از سالکرام بکنو -

و ماهیت شیرین در سکر است این به درانی و شیرینی و کللیکا و چمک پختنی مانند در ماهیت
 اختلاف است بعضی میگویند که درخت او بزرگ و برگش شبیه برگ بادام و بار او خوشه و غلافی مرکب
 از هم متفرق و در هر غلافی یک دانه باریک دراز مثل زبان کج است ظاهر آن اندک تیره و در باطن
 سفید مائل بزردی و باتندی و تلخی و بعضی گویند که روئیدگی است اکثر در مزارع و بیخ پیدایش
 نباتش برابر نبات سیب میگرد و برگش از برگ پنج باریک تر و نازک و درشت و بنزد تیره و سر بر
 گمانج و بار آن در خوشه یک جا و دانه ها در غلافها بنزد شیرین و نجار و گل آن ریزه از تلخ سفید
 مائل بزردی و از شیرین غش و بار تلخ نیز بصورت شیرین مگر اینکه شیرین آن بالیده تر و آنچه به فقیر تحقیق شده
 درخت است باته و شاخها برکش مشابه برگ عالم و گلش سفید و بارش غلافی مثل غلاف سوجن
 دراز و در جسم از آن کمتر و در آن تخم مانند دانه جو و چون برگ او را بشکند شیر از او بیاید مزاج آن
 زرد و یونانیه گرم و خشک و زرد خندیده سرد و خشک افعال آن باضم و دفع گرمی و کف و باد و صفرا
 و سرفه خونی و اسهال و در شکم که بوقت غائط شود و گرم شکم و در کند و مضر در سرد و مصلحت کشنده و بار او
 در مندی کز شاکهی و در سکر و چها پهل نامند دفع رگیت و اسهال و سنگر منی و سفیده و بواسیر
 خونی و بیماری فساد بول و کشت و لغم لزج و بلو و صفرا و کشنده گرم و مقوی معده نوشته اند -
 اندر اضم مزه و سکون نون و دال هندی و فتح رای هبل و الف و دانی است در سکر
 کوه پرکار او کله را و کورن تا و شام سارک مانند ماهیت آن گویند که درخت است پوستش
 مانند پوست گهوڑ پوڑ میشود و همه اجزای آن سیاه و گلش زرد بود افعال آن دفع بیماریهای نفسانی
 و باد و بول شیرین که مانند عمل در بول شود و اشتها را فائد بخش نوشته اند و گویند که قوت اسهال
 هم دارد و اندک گوشت مزه و سکون نون و دال هبل و ضم کاف فارسی و سکون دانه ماهیت آن
 درخت است بر دو قسم خرد و کلاں خرد را در سکر است سلکی و سری کچی و آنم ملاوی و اشوباموترا و فیج
 پیر یا دهارنا و رساموچا و ریه پتر او سوشرو او کلاں اشوباموترا و فیج و کندر و تین و هیرن و کند
 در چا و تر یا سا و دهبوب تر بس گویند برگ خرد مشابه برگ نوز خوشبو و کلاں درخت او مانند
 درخت موگه کلاں میشود و کف و صمغ و خانی رنگ از آن بر آید و او را فیل و ماده گا و خواش
 و خوی بخورد مزاج سرد و سرد و خشک در دوم مزه زنجبیل افعال آن فزاینده منی و

زرد

زرد

سری

مقوی و صفر شکن و دافع اعتداس بول پیادی که بسبب غلظت بود و جسم تیر و تروناں و شمیر
 و غیره در جنگ شود به کند و هر آدمی که ان را خورد در جنگ قوی گردد اندکها به بولی بفتح همزه و نون
 نون و فتح و ال ممل و خفای با و الف و هم با دوم و سکون و او و کسر لام و سکون تحتانی در هندی
 که از بفتح قوتانی و سکون لام و کسر سین ممل و فتح رانی ممل و الف و در زبان تنگ کتلم کسر کاف و
 سکون نون و فتح قوتانی و لام و سکون سین گویند ما به میت آن نبات است بر سه قسم برگش
 مانند برگ ادرسه و قائم بر یک شاخ تا قد آدم و بر نهایت آن گل آسمانخونی معکوس بسوی زمین
 و قسم دوم گلش زرد و قسم سوم رویدگی او خرد تر از هر دو برگش بقدر انگشت خنصر و طول و عرض و
 صنوبری گل بلکه شبیه برین گل و درشت و باز مخت که بدست بحسب دشا خمایش باریک و گره دار
 و در هر گره گل خرد سرخ رنگ مائل بیاری پس تخم میکند مربع و لیکن پلوند از مزاج اقسام آن
 گرم خشک در دو تا سیوم افعال آن مفتوح سدد و مدربول و دافع قیهائی مزمنه و گویند چون
 پنج را مسوده وقت شروع لرزه و تب بخورند اگر قی شود در همه روز تپ لرزه و شود اگر قی نشود سه روز متواتر باید از فضل
 شانی شفا یابد و در دخت او که از زمین کنده یک پاس یا دو پاس شده باشد بوی آب گامنی بزمی آید هضاره
 او بنجیر آب بکمال وقت بر می آید و مثل خون تیره رنگ دارد و از هوای خارجی بسته می گردد و برای
 کشتن سیاب بکار می آید انشاس بفتح همزه و نون اول و نون دوم مشدد و الف و سکون
 سین ممل و گاه به نون اول را حذف کرده اناس میگویند - ما به میت آن میوه نباتی است
 که برگهای مثل برگ کبوتره اما از آن خور و تر و سخت و سبز با خارهاست تازک از میان برگها شاخه

زیر بولی

زیناس

۱۱ دیگر اسماء حبیل (س) اندیشی - رومانو - گولومنی - داروی کا - ارموسکا - دینوینو - آدما پیشی
 اداک پیشی - مرسا - کنده پیشی کا - (لا) اندھا ہونی - آوندھا ہونی (بنگ) چور ہونی (مر) پاتھری (ج)
 اندھا پھولی - (لا) ترانی گوڈ سا اندیکم ۱۲ بفتح باو تشدید لام و سکون ملاحت که از شاخ آہومیازند و نوک
 بر ایک زیر بالای نهند و در وسط آن قبضه می سازند و بر نوک شان از آہمن ترتیب می دهند و این امر را مطلق از تن
 بلم جان کلان است ۱۳ دیگر اسماء حبیل (س) اناس - پازوتی - آم - کوتک سوئذکت
 (لا) اناس (مر) انس (ج) اناس (نگ) پناپی (لا) اناسانی و ۱۴

برآید که بران شاخ می باشد شکل ترنج پوستش سخت و درشت و خاردار مانند چشم امانی اجماع بر این جمیع
 با گوشت با خارها و برگها و ریزه و باریک بنزد رخامی یا تیو عیث لبیت مرغ مال بر روی در سیدگی و
 بر سر آن میوه چند برگ مجتمع مثل کاکل و گوشتش سفید و تین و بهم بالز و حیت پیوسته و اگر مغز خانه جدا
 جدا کنند بر هر خانه با مغز خشک شکل صنوبری جدا شود مانند مغز سیاه پیل و اگر در طول بهتر باشد مشک شد
 و در آن تخمهای ریزه شبیه تخم السمسی در وسط گوشت جسمی چوبی و پرشش قایل دفع بعد رسیدن باریخ و شوی گرد
 و هنگام رسیدن اوزمانه تابستان است دمنه رسیده ترش اندک شیرین و گویند که مار بر گوی او عاشق
 و چون کاکل میوه بریده جلای هموار و زمین سسرخ نصب کنند در مدتی ترقی میکند و باری می دهد اگر
 زمین موافقت کند و گرنه فاسد گردد و نباتش از یکبار زیاده باری می دهد و حوالی پنج او
 بچهای کسند مانند شبته و موز و در صحرائی شاهنور و بنکاپور و افراسیاب
 مزاج رسیده آن سرد و خشک و نزد بعضی تر و نزدیک بعضی گرم در اول
 و در وسط دوم تر و افعال آن خام و بسبب لبیت تیو عیث بزبان و دهن
 و حلق می خراشد و قاتل کرم های تکم و متاسل ماده آن عزیزه نقل کرده روزی در صحرائی
 شاهنور برائے شکار رفتم با جمعی از یاران و برای رسیدن طعام تاخیر شد و گرسنگی غلبه کرد و همیاران
 اناس خام و پخته خوردند و در آن روز هیچ اتفاق طعام نشد و در دیگر از شکم و پاهای آنها ماده متعدده کون آنها را ز راه
 بدر شد و کرمهای مرده و پاره پاره شده بیرون آمد و پخته او سکن تشنگی و مفرح و مقوی دان میکنند
 و معدل اخلاط دفع غشم و صفرا و خون فاسد و زنگ را نیکو کند و نا تمیز را قوی گرداند و خواص
 طعام را گریزد و چون آب او را افشرد و نبات و گلاب مزوج نموده شب در ششم نهاده بصبا
 پتهای دور و صفرا و یه و دیوی و صاحبان شک کرده و مثانه بدیند بغایت مفید و دمنه و والد
 ماجد مرحوم نقل کردند که امیر سحاکم ملک کرطه عبدالعظیم خان نامی را اتفاق سفر بسوی شاهنور
 شد و من هم رفیق بوم در آن نواح اورا تا پشت تمام پیدا شد و مدت اینکفته فرو نشد
 آخر تجوز آب اناس کردم کسان آن ملک منع شدند و گفتن که زیست نباید داد عقیده مردمان
 آنجا چنین بود بگفته او شان صدق نیاورد و بدستور مذکوره دادم بفضل شانی در همه روز انجیح
 اعراض مقلوب و اضطراب تسکین شد و در کفنه بمدرست گردید از این روز مظنه عوام و خواص

آنجا زائل شد و مضمضه او دور کند و خوشش بان ست و شربت و افشوره و رب و چینی و
 عرب و قلیه و ملا و از خوب بهتر و با قوائد می شود و هندیان نوشته اند که اناس مزه و لبر و
 سبک است بیزگی دور کند و فرا سنده بمنی و اشتها و دفع صفرا و بغم لزج و انواع فساد بول
 فقیر گوید که خوردنش در بهار بسبب کثرت لطافت مستحیل بصفا گردد و منصرح گردد و ریویح و جیره و قضا
 شش است مصلحتش بخیل تر و نمک و فساد بخش برآمد و سیلان شکم مجرب اتار بفتح همزه و نون
 و سکون الف و راسه همله و اژ میا نامند و در حرف دال همله باید انشاء الله تعالی انسر
 بفتح همزه و سکون نون و فتح موحده و ضم راسه همله و با و الف اسم ماسر و نسی است انیا بفتح همزه
 و سکون نون و فتح با و فارسی و الف اسم بلریعی با قلاست انجن بفتح همزه و سکون نون و
 فتح جیم و سکون نون دوم اسم کحل و دوده است که در چشم کشند و آن ریخ قسم است رسل انجن
 سو بر انجن - سروت انجن - تیکل انجن - هر ایک و محلش خواهد آمد انشاء الله تعالی انجلیکا بفتح همزه
 و سکون نون و فتح جیم و کسر نون و نون تحتانی الف یعنی سره یا دوده اسم دیو و انگری است چوں
 او را در چشم کشند بصارت را روشن و تیز مانند تیزی بفرغ و از میکند لهذا باین اسم موسوم کرده اند
 انجن پتری که همزه و نون و جیم و نون دوم و فتح بای فارسی و سکون فوقانی یعنی برگ نهواست
 و نزد فقیر اسم برگ صنگ و گانجاست و چونکه از کشیدن و نوشیدن او چشمها سرخ میشود لهذا باین اسم
 میخوانند که بلی کاریکا بفتح همزه و سکون نون و فتح جیم و کسر لام و سکون تحتانی و فتح کاف و الف و
 کسر رائی همله و سکون تحتانی و فتح کاف دوم و الف اسم بونی شرمندی است یعنی بهم سازنده
 هر دو دست زیرا که انجن بهم ساختن دو دست بر لئ گرفته آب و غیره را میگویند و کاریکا یعنی کننده
 چونکه روئیدگی او بسبب رسیدن دست آدمی بر گهای هر دو طرف خود را بهم میازد لهذا باین اسم
 سسی گشته است اند و بهلمتی بکسر همزه و سکون نون و ضم دال همله و سکون واو و فتح موحده
 و خای با و سکون کاف فارسی و کسر فوقانی و سکون تحتانی یعنی مرید و غلام مهاب اسم گل مهاب
 پریست است اندرو نسی بکسر همزه و سکون نون و فتح دال و سکون راسه هملتین و فتح واو و

از

از

از

از

از

از

از

از

از

سکون نون دوم و کسر فوقانی و سکون تحتانی یعنی بیل او اندکے سُرخ میشود اسم موسا کنی نوشته اند
 اندر مہد رانی بہمزہ و نون و وال و رائے مہلتین و فتح موحده و خفائے ہا و سکون وال و فتح
 را مہلتین دوم و الف و کسر نون دوم و سکون تحتانی اسم اندر جوست سہی لہن دیواند اندر رولی
 بہمزہ و نون و وال و رائے مہلتین و فتح واو و کسر لام مشدودہ و سکون تحتانی اسم اندرست اندر و لیکٹ
 بکسر بہمزہ و سکون نون و ضم وال مہملہ و سکون واو و ضم ہائی فارسی و سکون شین معجمہ و فتح ہائی فارسی دوم
 و سکون کاف اسم خیا چرلاست و تنید و معنی گل بزرگ ماہتاب یعنی سفید بانگ زردی اندو کا بہمزہ
 و نون و وال مہملہ و واو و فتح کاف و الف اسم تنید و ست اثر البضم بہمزہ و سکون نون و فتح رائے مہملہ
 الف اسم اندرست انگار رولی بفتح بہمزہ و خفائے نون و فتح کاف فارسی و الف سکون رائے مہملہ و فتح
 واو و کسر لام مشدودہ و سکون تحتانی اسم مشترک است میاں کر جا و قسمے از بہ زنجی انگار کھ
 بفتح بہمزہ و خفائے نون و فتح کاف فارسی و الف و فتح رائے مہملہ و سکون کاف اسم بہنگرہ است
 انگو لا بفتح بہمزہ و خفائی نون و ضم کاف و سکون واو و مہملہ و فتح لام و الف اسم اکولاست
 انگور بہمزہ و نون و ضم کاف فارسی و سکون واو و رائے مہملہ اسم واک انگور رم زیادتی میسم
 اسم برگ نو خاستہ بر ختاں است انکو بکسر بہمزہ و سکون نون و ضم میم و سکون واو اسم
 آہن کت اشل بفتح بہمزہ و سکون نون و ضم میم و سکون لام اسم باقلاست یعنی بلبر
 انمتاک بضم بہمزہ و سکون نون و فتح میم و فوقانی مشدودہ و سکون کاف اسم و متورہ است
 انتما بفتح بہمزہ و نون اول و سکون نون دوم و فتح فوقانی و الف اسم اکاس بل است
 انتما لم بہمزہ و نونین و فوقانی و الف و فتح لام و سکون میم اسم ہر تال ست انیا سورچی بفتح
 بہمزہ و سکون نون مشدودہ و خفائی تحتانی و الف و فتح سین مہملہ و سکون واو و فتح واو دوم و سکون
 رائے مہملہ و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی اسم سچی کہارست اینا و پاکہر بہمزہ و نون تحتانی
 و الف کسر و واو و خفائی تحتانی دوم و الف و فتح کاف فارسی مشدودہ و خفائی ہا و رائے مہملہ اسم
 باگ نگ بست اینا و یاڑا بہمزہ و نون تحتانی و الف و کسر و او خفائی تحتانی و الف و فتح رائے
 مہملہ و الف یعنی تر برائے زہر بار بار سو و مند نیز اسم باگ نگ بست اینکا ہے
 بفتح بہمزہ و کسر نون و سکون تحتانی مہملہ و فتح کاف و الف کسر و سکون تحتانی دوم اسم مطلق و جوت

فوائد اسماء الف با و او

او تبتلا و بضم همزه و سکون و او فوقانی و کسر موحده و فتح لام و الف و سکون و او گویند که اسم مہدی او مرزا کی ست ماہیت آل حیوانے ست چہار پایہ از گر بہ کلاں و بٹل مانند او بر ویش خطوط سفید و سیاہ و چشماں او گرد و سترخ و موسی تمام بدن نازک و نرم و در قبوری ماند و مردہ میخورد و بعضے از قسم سگ میدانند مزاج آل گرم و خشک افعال آل لباس جلد او خلل با و دافع در و مغال و نفیس و خرد و رشہ او گرہ بضم همزه و سکون و او و کاف فارسی و فتح رانی مہلہ و وقف با اہم شور تابہ است ماہیت آل غذائی ست از برنج مہر پنچہ اندکے نمک و ائل منودہ سازند و از دوغ یا ماہست ہم می سازند افعال آل تشنگی و سوزش و تب پیدای کند و مداومت او حالت پیری ست آنکہ در دوغ یا ماہست سازند اشتہا بکناید و تب و بیماری دین زائل سازد و بزناں حاملہ بسیار مرغوب مفید شود و اونٹ کلاں بضم همزه و سکون و او و خفای نون و سکون فوقانی مہدی و فتح کاف و فوقانی مہدی و دم و الف و فتح رانی مہلہ و وقف با و اونٹ کلاں ہم میگویند و نزد بعضے منودہ اسم بر بڈندی ست و بعضے ایں را شگامی میدانند ماہیت آل بناتے است بہ لمبڈی یک گز کم و زیادہ و شاخہا میکنند و برگہايش مشابہ تا قورہ فرنگی و بر سر ہر شاخ گرد گال بر آید و خلل و برگہاے ریزہ و سفید در و چنیرے سفید مانند صوف و تسمے رگل نفیش می شود و ہمہ برگہا و شاخ با و گرد گال پر خار و پیشتر از خوراک شترال بہت و لہذا مطلقہ اطباء راست کہ اشتہار ہیں است و انشد اعلم مزاج آل گرم و خشک در و دم و مسزہ تلخ و تیز افعال آل باضم و در بول و دافع سرفہ و ضیق و باد و پوست بیخ او در سایہ خشک نمودند نیم آثار گرفته کوفتہ و پنختہ در پنچ آثار شیر گاؤ جوشیدہ کہ قریب بستی رسید میان نیند

لہ او شکر کف - کنٹلو - کز ماون - ادٹ کلک - کنٹ چل - شرکال - ٹون کاشن - ٹیکہ ستامر - ورت کچا
کلمہ دترو جا پد - ادٹ کوٹ کٹ - (ھ) اونٹ کپڑا - (ھ) اونٹ کٹارا - اوٹانٹی - (ج) اونٹ کسو - (ی)
(انگ) تحس تل - (لا) الکی نوپس - رکی تالش

یعنی واقع نفس عظیم اسم سوخت است او و مبرم بفتح همزه و سکون واو و ضم و ال مهمله و سکون میم
و فتح موحده و رائی مهمله و سکون میم یعنی سسج بزرگ بارگور است اسم است او و رکاب بضم همزه
و سکون واو و مجهوله و وال مهمله و فتح رائی مهمله و کاف و الف اسم برائی است او و مهبت بفتح
همزه و سکون واو و وال مهمله و کسر موحده و خفائی با و سکون فوقانی اسم شوره است او و رکوب بضم همزه
و سکون واو و رائی مہدی و ضم کاف فارسی و سکون واو و دوم اسم کولاست او و شای بفتح همزه و سکون
واو و شین مجده و الف نکیر الونید او و شصو یا بضم همزه و سکون واو و شین مجده و ضم فوقانی مہدی و خفائی با و
سکون واو و مجهوله و فتح بای فارسی و الف یعنی سرخ مانند سرخی لب باء محبوبان اسم بارکندوری شیرین
است او و ششم بضم همزه و سکون واو و شین مجده و سکون میم یعنی تیز و گرم اسم فلفل
سیاه و پیل مول است او و ششم کسب بضم همزه و سکون واو و شین مجده و فتح فوقانی مہدی و
نون و سکون میم و فتح کاف و ضم فوقانی مہدی و دوم و سکون واو یعنی بسیار گرم و تیز اسم
رائی است او و کج بفتح الف و واو و ضم کاف بفتح جیم و الف اسم بجا و نجی او و کور کاف
بفتح الف و واو و ضم کاف و سکون واو و دوم و رائی مهمله و فتح میم و سکون کاف و دوم یعنی بر بند
پیش چشم میدارد و اسم شکر سرخ است او و ملو قیل بضم همزه و سکون واو و میم و فتح
لام و کسر و او و دوم و سکون تحتانی مجهوله و فتح فوقانی و سکون سین نهله اسم البیت است او و
بضم همزه و سکون واو و فوقانی مہدی و فارسی شتر و بعربی ابل نامند او و میر با بفتح همزه و کسر
واو و سکون تحتانی و ضم رائی مهمله و فتح با و الف اسم باس روہنی است او و کین بهمه و واو و تحتانی
مجهوله و کاف فارسی و واو و نون یعنی واقع بدی اسم درخت بکا -

او و مبرم

او و رکاب

او و مهبت

او و رکوب

او و شای

او و شصو یا

او و ششم

او و ششم کسب

او و کج

او و ملو قیل

او و لام

او و میر

او و کین

فوائد اسماء الف با تحتانی

ایژاکل پنا بکسر همزه و سکون تحتانی مجهوله و رائی مہدی و دال الف مفتوحه و ضم کاف و سکون

ایژاکل پنا

له اسم با بچی ۱۲ نظر اند خال خورجوری ۱۵ از مطالعه سالکرام انجمن مستفاد می شود که اویر بار ایتروا می
گویند و ذکر آن در بیان روہنی بیاید ۱۲

لام و ضم بائی فارسی و فتح فون مشد و و الف و بسکت سیتید را و گیماتیرا و سیتانکا و گجه پیشک
 و پر بدت پیشی و سو پر نا و شان پلچید انا من د ما هیت آل درختیت مشابهدخت سنبهل
 برگ او بهر شاخ هفت هفت و دود و بهم پیوسته و هر ایک را هفت هفت کنگره و شاخهای او
 از هفت زیاده نمی شود و گلش مانند طره و خوشه خوشه و هر گلے کلال گل در گل و برگ او کلال و صاف
 و خوبصورت و خوشبو و زرد رنگ افعال آل و افغ کف و قبی و غارش و و مبلها و خون صفراوی
 و کلاشول نوشته اند الیسوری بکسر همزه و سکون تحتانی و سین مهله و کسر و او در اے مهله
 و سکون تحتانی دوم و عوام آنرا اسری گویند و بسکت ناکد منی و کاپالی و سر پاکند یکا نامند
 ما هیت آل نباتے ست بے ساق شاخهائے او گره وار برکش مانند برگ گوندنی و نوکدار
 طرف نوک بچین و طرف و بناله در پهنائی کمتر و نرم و بد بو بود و گل او سرخ و بار او مثل بار کند هان
 و بخش سفید و دراز و قسے رایج سیاه میشود و مزارج آل گرم و خشک و در رسوم و مزارج آل تلخ و تیز
 افعال آل بخش و افغ زهر مار شراب و ضما و او مار گزیده را بهر و در و همه بیماریهائی طفلان
 را و در کند و بمزاج آنها خوب موافق و به تپهائی هر روزه و یکروزه در میان را سودمند گویند
 که مار از دیدن او کفچه خود را بر زمین می اندازد و سر بر نمی آرد ایسی بکسر همزه و سکون تحتانی مجهول
 و کسر بائی عجمی و سکون تحتانی دوم مجهول اسم درخت آس است آیتا بکسر همزه و سکون تحتانی و فتح
 فوقانی و الف اسم درخت سیندهی است اید و بکسر همزه و سکون تحتانی و ضم دال و سکون او نیز
 اسم درخت سیندهی و سارسل است ایتر بکسر همزه و سکون تحتانی و فتح رائے و الف و اطر او

له و گیر اسماء جبل (ص) ناکد منی - بلا - موٹا - وئی پہا - ناگ پیشی - ناگ پترا - فہا تو گیش دری -
 جمبو - جانب بتی - درگتا - رگت پیشی - جام فوی - ملکھنی - درگھر شا - وہ سہا - ورتا - ورت پیشا -
 ند گہنی - ویش مروینی - وئی پہلا - وئن گمارئی - وئی ساری - زہرئی - شیری کندا - کند شاپنی - ویش مہاشنی -
 (کا) ناکد من - ناکد وں (بنگ) ناکد منہ (ص) ناکد وئی (کج) ناکد من (کونا) ناکد منی (دل) -
 ایسوری چو در نمود (قاو) مایچی پتری (منی) تیتا پات - (لا) آری - مسیاول گیر ساین لے
 اندون ۱۲ از ساکرام بگھنو بمبوشن -

بزبانی و او مفتوحه و فوقانی ساکنه هر دو اسم نازکی است ایرنڈ اکبر همزه و سکون تحتانی و فتح
 رائے مهله و سکون نون و فتح دال مندی و الف اسم بید انجیر است ایشیر یا همزه و تحتانی و شین مجر
 و کسر رائے مهله و سکون تحتانی مجهوله و فتح تحتانی و دوم و الف یعنی خبر فائده مند اسم علمیه است ایرنڈ و جها
 همزه و تحتانی و رائے مهله و نون و دال مندی و ضم و او و رائی مهله و جیم فارسی و او و الف یعنی درخت
 مانند درخت بید انجیر اسم درخت بید انجیر ایر ملنگی کبر همزه و سکون تحتانی و رائے مهله و ضم میم
 و کسر لام شده و خفای نون و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی یعنی مولی سرخ اسم گذر کرده اند
 ایر مدی همزه و تحتانی و رائے مهله و فتح میم و کسر دال شده و سکون تحتانی اسم مدی سرخ است
 ایسور ملک کبر همزه و سکون تحتانی و سین مهله و فتح و او و سکون رائے مهله و فتح میم و کسر لام
 شده و سکون تحتانی و دوم و کاف یعنی گلش مثل گل آگ میشود و برائے پوجا بجاری آید اسم بدیل است
 ایسار بفتح همزه و سکون تحتانی و فتح سین مهله و الف و رائے مهله اسم آهن است ایسوری کبر همزه
 و سکون تحتانی و سین مهله و کسر و او و رائی مهله و سکون تحتانی و دوم یعنی اسم سری است
 ایکستنی کبر همزه و سکون تحتانی و فتح کاف و سکون سین مهله و فتح فوقانی و کسر نون و سکون تحتانی
 دوم یعنی یک گل ایکمولا همزه و تحتانی و کاف و ضم میم و سکون و او و فتح لام و الف یعنی یک پنج
 هر دو اسم بر بند یک است و آن قسمی از کنول است که آنرا یک گل دیک پنج می شود
 ایکاشیلد اکبر همزه و سکون تحتانی و فتح کاف و الف و سکون شین مجر و کسر فوقانی
 مندی و تحتانی و فتح لام و الف و سکون میم و ضم موحده و سکون و او و کاف یعنی دافع درد استخوان
 هر چنانیکه باشد می کشد و بر یکین اسم بجهونا کسر است ایلا و الوک کبر همزه و سکون تحتانی
 و فتح لام و الف و فتح و او و الف و دوم و ضم لام و سکون و او و دوم و کاف و ایلی همزه و تحتانی
 و کسر لام تحتانی و دوم مجهوله و فتح تحتانی سوم و سکون میم اسم داری است که آنرا کو تر و پرا
 نامند معنی هر دو لفظ این که خوشبو مثل الایچی و سرو مثل بالاد و افع قعی است ایلا کبر همزه و سکون
 تحتانی و فتح لام و الف اسم الایچی یعنی قاقدا است ایلا پیر همزه و تحتانی و لام و الف
 فتح بای فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مهله و سکون میم یعنی مشا برک الایچی اسم کمال است
 ایلا کبر همزه و تحتانی و لام و الف و کاف و جیم میم اسم نپار است ایچت بفتح همزه و کسر

ایرنڈ

ایشیر

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

ایرنڈ و جها

تحتانی و سکون نون و فتح جیم فارسی و فتح فوقانی اول و سکون دوم اسم ریم آہن ست اینک پلیر و
 کسر مزہ و سکون تحتانی و نون و فتح کاف فارسی و فتح بائے فارسی و کسر لام و سکون تحتانی و نون و
 ضم رائے مہا۔ و سکون واو و اسم گو گھڑی بزرگ ست ایو چا کسر مزہ و سکون تحتانی و فتح واو
 و جیم فارسی و الف اسم مہوتا کس ست ایہینڈ ایسم و فتح مزہ و تحتانی و سکون با و کسر رائی فارسی
 و خفائی نون و فتح وال بہت دی و الف و فتح تحتانی و سکون مہا۔ و سکون ریم یعنی قابل ساختن آلات و
 اشیاء اسم فولاد است۔

فوائد اسماء موحده بالالف

بابی بفتح موحده و سکون الف و موحده دوم و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی و با و پنی و با پنی و پنی
 نیز نامند و در تلنگی کار کنز او بزبان ہنود بجا و پنی و ا و کسب او چند رکعت و مینود و سوم راجیک و بونی
 بکرشن پیل و سوم دلی و دلا چس و اکیچس و دو و پنی گویند و قسم از دست کہ آنرا کالو کچا بہا و پنی مانند
 ماہیت آل روئیدگی ست قایم بر یک ساق باریک نباشد تا بیک ساق قامت آدم بلند
 می شود و شاخہاے بسیار و باریک مانند شاخہاے بیل از پنج تا سری کند برگ او کسبز و مطبر و گرد و بقدر

لے و بکر اسماء (س) سوم راجی۔ بکرشن پہلا۔ باکوچی۔ کشت نامینی۔ سوم و لی۔ پنی پھی۔ وے جانی۔ کال شیکا
 اول گوچی۔ سو و لی۔ سوم و لیکا۔ کال مے بی۔ چند لیکھا۔ کشتنا۔ دچی پہلا۔ واکوچی۔ باکوچی۔ سوم راجی کا
 ایندوی۔ سولوت گھا۔ تری شیکھنی۔ سو و لیکا۔ سیتا۔ ستاوری۔ چندری۔ سو پر بہا۔ کشت نہری۔ کامیوچی۔
 پنی گندھا۔ واکوچا۔ چند راجی۔ گوگ و دشا پہا۔ کائی واکوچا۔ چند پر بہا۔ پنی گندھیکا۔ سو پر نی کا۔
 شنی لیکھا۔ سو مار گشت گھنی۔ کند و گھنی۔ آجی مت وچا۔ (لا) دے جی۔ باوچی۔ بکوچی۔ باکوچی کے دے
 اینک) باکوچی۔ سوم راج (مر) باوچی۔ (ج) باوچی۔ باوچی فارسی۔ (کن) باوچی کے
 (تل) تپ نوکے۔ نئے نوئی پے (قا) و دوگی و تدو (فلک) اسکونیٹ شلا کو ریا (لا) سوری یا
 کو ریا۔ سوری یا اسپائی کے (از مالک نام نگہنہ بمشون آل)

کف دست یا کم و زیاده با کنگرهای گنده ورشش های کیونع مشابه برگ اسباطه و میاں پنج برگ
خوشه خوشبو مثل توت برآید که در آن خوشه گلهاست ریزه و سفید و ارو پس از آن تخم میکند بر آب بکشد
اش اما بشکل گرده بر ظاهرش رطوبت لزج و سیاه و چسبیده بدست و خوشبو داند و روشش مانند موناک
مقشر و سخت و تلخ و تیز و بزبان گزنده و خوشبو چونکه انرا بخانید زبان راست کسند و در جرم آل
فرو میرود و مستعمل است بهیچنم مزاج آل گرم و خشک و در دوم تا سوم افعال آل محلل و منکلف
و مرقق بلغم غلیظ و جاذب از عمق بدن و مقوی دل و معد و شتهی و دافع ریح و بلاغم و آب و من و برص
و بهیچ و جذام و نزله و سرفه خون را صاف کند و بدن را محکم گرداند و قوی و حرارت اعزیزی را کشاد
گزداند و خوشدلی و خوش حالی آورد و طوبات غریبی را تحلیل بر و بزرگترین ادویه و از جمله رسائل یعنی ریح
فنا و بدن است و در غسولات و خوشبونها جزا عظم چون کوبیده بر ظاهر بدن بمالند رنگ را اول
زرد کند پس سبغ پس سیاه سازد و اگر بابچی یا تخم کرب و زرد چوبه یا آب جفرا که شب بکشد
شیر ماده گاؤ بسته کرده باشند حل نموده یک ساعت هر روز پی در پی بر بهیچ و برص و کربا لند
سود و بدو اگر بار و عن کعب حل کرده در فرج بدارد حامله نشود و با موصلی و کربا لند هر یک یک درم و رو
کاسه شیر گاؤ جوش دهند چون نصف باشند صاف نموده بنوشند بهیچ و مایع سحر است انزال است
و غرور و ن فقط بابچی قاتل کرم شکم و ضیق و خارش را و در کند و رنگ بدن مثل ماهتاب روشن
سازد و فقیر از مدت مدید قبض بواسیر و نفخ معده و سقوط اشتها و انقباض طبیعت و نقطه سفید
بر بدن داشت و حالا که مزاج اصلی هم گرم تر میباشتم اتفاقا بابچی برائے دریافت طعم او وضع
نمودم مزاج بخوردن او بسیار میلان کرد زیرا که طبیعت باذن خالق را غلبه لبوی نافع و با
از ضار است لیکن بقول استاد بقراط که للبحرین خطرات جرات نمودم بعد چند روز خوا
دیدم که من بابچی میخورم انرا منجانب الله دانسته متوکل علی الله شروع بخوردن نمودم باین
سخو که روز اول شش در بهم و روز دوم اندکے فرو دم تا این که بمقدار یک در هم رسید در احوال
خود عجائب فواید دیدم اشتها و باضمه بوجه احسن پیدا شد پس بر بهاں قدر اکتفا نمودم و در مطب
خوردن او مزاج و جوارش و سفوف و جوب و عرق ترتیب داده با نخاع شسته استعمال کنانیدم
پیر که دادم سودمند یافتیم و از مجربے رسید که تخم بابچی یک و نیم خرد و کپور گاؤ که چهار انگشت بالا

ایستد در سایه خشک نمود نصف وزن آل زیره سفید مخلوط کرده کوفته و بنجست جها باندند و هر حب مقدار
 ریخته هر روز یک حب بخورد و برین زائل گردد و بایں فقیر نیز تجربه شده و از کدوی شیرین و شیرهای
 و اچار را می خورد و غن کنجش و کث کلهتی بریزند و بیشتر استعمال ترشی کنند و بوقت نفوق تخم مذکور احتیاط
 کنند که در آل ریشه نه برآید و خش مصلح مس است قدر شربت از تخم از یک درم تا سه درم بحسب حرارت
 و برودت مزاج و از آب منقوع او تا چهار درم است و مضرب و فزائنده صفرا و خش بکنجین و سایر
 ترشی است پاپرا بفتح باء فارسی و الف و کسر بائی فارسی و دوم و فتح رائے مهمل و الف گویند که
 اسم خبازی است و در سنکرت و یودنی و مرکور و اردو گو اچمی و کج جدوشت و شالا و دوشلها و داری و
 جکر و ارتنی گویند و در بعضی نسخ پرینا و پینا و در جبهه یک آمده ماهیت آل معروف مزاج
 آل گرم و راول و خشک افعال آل سبک و دفع در و باء صفراوی و بواسیر و زهرار و دبل
 و کشت نوشته اند پاپرا بفتح بائی فارسی و الف بائی فارسی و رائے مندی ماهیت آل
 گرد باء تنک که برائے ذائقه زبان همراه بعضی اغذیه میخورند و از آرد و نمک یا ماش
 مقشر و مرچ سیاه و زیره و نمک و پاپر کهار و مرچ سرخ دیا اندک هینگ یا بغیر آل از آب میده
 کرده گرد باء تنک نموده در سایه خش ساخته بروغن یا آبش بریاں نموده میخورند افعال
 آل مزه میدهد و مقوی است و برین یاوری بخشد یا ترنی بفتح بائی فارسی و الف و فتح فوقانی
 و سکون رائے مهمل و کسر نون و سکون تحتانی یعنی نبات و روال نامند ماهیت آل
 حیوانی است پرواز مختلف الالوال بانقشهای رنگین و پیدایش او چنان است که اول کر می سیاه
 و موداری شود و او مرده جائے بچسپد و سبز با خط طلایی میشود بعد از آن در مدت معینه می ترقد و از آن
 پاپر برآمده می پروازد مزاج و افعال و خواص آل از کتب یونانیة بجویند یا طلی بفتح
 باء عجمی و الف و فتح فوقانی مندی و کسر لام و سکون تحتانی و پائل بحدف تحتانی و پائل بدل
 مندی عوض فوقانی مندی نیز گویند و زبان مندی کلهتی کئی نامند و آل بر اقسام ست و ستی

سه دیگر اسما پاپلی - پاند و پپلی - گهورا - بیت بی ججا - پاند و پپلا - مجوری پپلا - پاند و پپلی - شونوی - اکرا
 پاز پپل - سن مندم (کلا) فلیو جیا لیکو پاپرس - (قل) کلی گوتو - از سا لکرام نگهشو -

را موکها و پاتلی و استهانی و کالوزتا و کسمبک و سنّا و کدھیکا و پشید یواسنی و وسنت و دهن و قسمی رطا
 کلی گو نو و دمینا پاتلی و سویت تر و شتا و سویت کسمبک و کامپاتلی و قسمی را کاشته پاتلی نامست
 ماهیت آل درخت است برابر درخت انبه و جان گلش گرد و سیاه مال به زروی و در روز بنگد
 و در نبت گل کند و بار او غلانی بدرازی نیم گز و پهنانی چهار انگشت بهم پیوسته و تو بر تو از آن مثل منبه برآید
 و تخم مانند تخم سرس از آن شیر ترش هم ظاهر میشود و قسمی دیگر مجموع اجزای او سفید و قسم سوم بسیار ترش می
 باشد مخرج آل معتدل در گرمی و سردی مزه آل ز محنت و شیرین و نزد بهتر سرد است افعال قسم
 اول سوزش تمام اندام و صفرا و باد را مانع و قسم سفید و افق شوم یعنی آماس بدن و کلانی شکم و سرد
 بیزگی و فساد خون و تشنگی و کلهک و ضما و یخ او بر پیشانی بدرد سر سفید گل او سرد و خشک و مصلح فساد
 خون و صفرا و قابض و حابس شکم و نفخ و مصلح جوش دادن و مصلح گرم بایر کردن و قسم سوم متروک الاستعمال
 و مضر حلق و حنجره و سش با حنجره بفتح موحده و سکون الف و جیم و فتح رایی مهله و وقف با بعضی ها
 تحتانی نیز آمده یعنی با جری و بزبال مندی سخنانا مندی باری گا و رس و ازل و دشن بمرنی ماهیت آل
 حبه از حبوب ماکوله است دانه او از جوار خر و تر و سبز و خوشه می شود و خوشه آل گا و دم و خوبصورت و بیدگی
 او مثل قصب جوار اما از آن خرد تر و باریک تر و در اوائل بر شکل زراعت اومی کارند دانه های خام او شیرین
 و شیر و آب و بعد پختگی خشکی آرد نموده نان او پخته میخورند لذت میدهد مخرج آل گرم و خشک و نزد بعضی
 سرد و مزه شیرین و خوش مزه و اندک ز محنت دارد افعال آل تکیه از گرم کرده او بصا جبال ز حیر و جوار
 و قوی مصلح و سینه می سوزاند و تشنگی می آرد و باد را قوت دهد و صفرا زیاد کند و طعام سخته او بدن را می
 اما سد و کراں و مولد باد و صفرا و موافق سرد مزاجان و مراضین مصلح است و دغ است پا و ده

بجوب

بجوب

له دیگر اسماء و رجری نالی نالی نیل سسی ساجات اگر و بانیا و رجری کانیل گنا (لا) با جزاء (ص) با جبری
 (ج) با جزاء (انگ) اینا نیکد ملک (لا) پی نی سن شراف (گ) گاورس (ح) جا ورس له دیگر اسماء (ص) پاناینا
 (لا) پا و ده (بنگ) آگونا دی نیگ (ص) پنا و مول (ج) گانی پاٹ کر مٹی مول (کن) پانایا (تل) پاٹ چتو
 (انگ) پریار وٹ (لا) کتام پوز پریار از مطالعہ الکرام کتو مستفادی شود که ماهیت آل این است بیاره ایست
 بے ساق برگهایش مدور بر کنارهای شاخ گل سفید و باریک منقش شب پرها و س باشد و ثمر آن سرخ رنگ باشد ۱۲۴

ببائی فارسی و الف و کسره ال مهندي ماهيت آل غير معلوم مزاج آل گرم و خشک در دوم و مزه
 آن تيز و تلخ افعال آل سبک و واقع فساد و باد و بلغم و جذم تب و فنی و استسقا و امراض دل و
 سوزش اعضا و فساد و زهر و حنق و کرم شکم و باد و گوله و داميل و بشور و حابس اسهال نوشته اند
 پارس ميل بفتح بائی فارسی الف و فتح را میله و سکون سین هله و کسره بائی فارسی و سکون تحتانی و فتح بائی فارسی
 دوم و سکون لام زبان مهندي کنکاراوی و موانت و کریم و کنیت کرکا و برهما و کوشک برهما و ارد
 و برهما شرت و برهنیا و برهما چار تیه میگویند ماهيت آل درخت است کلاں شاخا بسیار و است
 و فرومشته دارد و برگ او گرد و دراز نوک مانند دم موش و بهار او زنگارنگ یعنی زرد و سبزه
 و سفید بار او گرد و اندک پهن و در آل شش خانه و در خانه تخم انار و در اول تابستان میرسد مزاج آل
 سرد و خشک تا سوم و نزد بعضی گرم و مزه او زحمات و بار او ترش و شیرین و زحمات افعال آل
 بارش سهل و فرا شده بلغم و کرم شکم و نفون خشک کرده او حابس سیلان رحم و منی و مقوی باده و طلا و
 تخم کوبیده او فزیل کلف و پوکت او نیز همین اثر دارد از مخرج بے رسیده تخم پارس میل در آب لیمو
 بسانک رسائیدنی سبک و وقت دوره صرع در بینی چکانند و در بے هوشی یکدفعه و بعد افاقه
 سه دفعه از آل سبک را اگر چه شخص کلاں باشد و جهت شقیقه نیز موثر است اما شرط است
 که اگر لطف راست بود و در بینی لطف چپ بچکانند و اگر لطف چپ باشد لبوئی راست چکانند
 پاره بفتح بائی فارسی و الف و فتح را میله و وقف با بفارسی سیاب بعربی زیرین و بزبان مهندي

پارس میل

له و گیر اسماء پاریش پهلش کبی چوت کمنڈو گرو بهانڈ گندال کبی تن سو پار شوک (لا) پارس میل گنج وند
 (بنگ) گج شندی (مر) پین برنہنڈ گومیز و کش (ج) پارس میل و کس (نا) و گری (قل) گنج گاهی
 گنڈے یا گنڈاوی چو (قاو) پارسش پورش (انگ) بکس (لا) آمین پی سی یا پوپیا له و گیر اسماء
 (مس) پارد رس داتو سندر بهار س چل شیووی ریاء رسن سوت رسراج رسن نامتہ
 نہایتج اسکیه اشوتم شوترات جے تر شیوینج شوامرت لو کیش در و ہر پربوت اورج
 ہرنج اجنچ اوجج کھے چر امتر دیہند مرہونا شک وج سول موڑتی پار لو ہیش در و ہر
 ہمینی وہی روپن سوامی از ساکرام انگوٹو ہوشن ۱۲۵

رک و دهاورن و هرے و بر باد پر جانی دهرے - هجا و هر - شوی - و رساند و بهوید جارس و
 پار و اور و ریش و سوت و او توت و دوت و منجینی نامند ما هیت آل معروف مزاج آل
 گرم و تر افعال آل مقوی و رسان و دفع جذام و کرم و همه امراض جلده و خبیثه مانند آتشک و غیره
 و مہت دیاں بیشتر گشته او میدهند و فقیر هم اورا بسیار داده ضرر هیچ ندید مگر سر روز متواتر دوام
 چونکه اندک اثر در دهن معلوم شد که سهل و ادم مہلت داده باز خورانیدم و با سهل و ادم جهت
 آتشک کهنه و جهت در و منقال بسیار نمودند و این عمل از خام و کشته نمودم مگر گشته او که از نر و نرگیاں
 می آید و بزبان او شال مکرر نامند بهتر است قدر شربت او تا دو حب است باید که کشته او بزنگ مہتاب
 باشد بار اسینگا بفتح موحده و الف و فتح رائے مہله و الف دوم و کسرین مہله و سکون تحتانی و خفائی
 نون و فتح کاف فارسی و الف سوم بعربی ال و بهندی و پی نامند بار اسینگا از ال جهت میگویند
 که شاخ او منشعب بد و آرزو شعبه میشود و زیرا که باره دو آرزو را و اسینگا شلخ را میگویند و ال از ال
 سبب می نامند که پناه گاه خود را در مخا کهای کوه سازد ما هیت آل معروف و تفصیل انواع او
 در کتب یونانیه بوجه حسن مرقوم است افعال آل نزد مہندی گشتش باد و صفرا و در کند و دل و
 بدن را خوب است تب کهنه که در مغز استخوان باشد و در کند تا توانی و لاغری و تب و ق
 را مفید و خوشی طبع افزاید و فریه کند یا کمر بفتح بای فارسی و الف و فتح کاف فارسی و سکون رائے
 مہله ما هیت آل درختیست بزرگ باشا خهای بسیار و موزول برگش شبیه برگ
 انب لمان از و عریض تر و سبطه گلش سفید مال بزروی و سرخی و بارش مانند لیمو و خوش شکل و ترش
 و گوارنده طبع مزاج آل سرد و خشک در دوم افعال آل بار مقوی معده و دل و شتی مسکن
 صفرا و جوش خون و پوست بنج و تنه او و برگ راکش در آب تر کرده صبح بصاف نموده باشکر
 بنوشد جهت دفع ثور و دمل و کرو خارش و جذام مجرب پاکه بفتح موحده و الف و کاف فارسی
 و باین بفارسی شیر و بعربی اسند نامند گشتش گرم و دفع باد و امراض چشم و شیر و جهت

بسیار

چرا

باک

له و بگراسما (ص) پکس - پکشی - (کا) پاکهر - پاکر - (بنگ) پاکوکلج (ص) پی پری - (گج) پریا
 (کن) نبونی (قل) جوی پجو (کا) نالیس ویرس لفظ پاکر در اصل پاکر کاف تازیست (از ساکرام نگه و پویشن)

نزول ماد بسیار مجرب با گشت که بموده والف و کاف فارسی و فتح نون و کاف و هـ نون و زبان
 سندی یا کهنر که وایتا و پاژا و یکموتسچا و چکر کارک و در بعضی نسخ چکر و الک آمده میگویند
 ماهیت آل دوائے شبنم نباشن شیر و اندک گرد افعال آل وایفج تب بل شیطانی
 فزائیده منی و زهر مار و پنجه شیر را دو کند و طلائی او منقط بقوت نوشته اند بالالف فتح موده والف
 و فتح لام والف دوم دوالا و خس و شیر نیز میگویند زبان هندی و ثوبر و پرنیا و بهیا و لامجا و شیو
 یوشیر و یوشیر و در تالوک و دیر مول و مچو مولا و درن پریا نامند ماهیت آل اینجائے گیاهی
 گاه بد و قامت یا زیاده بر آل بلند میگردد و آل را تهر گونید مستعمل نموده از آل پوشش خانه بسیارند
 و اینجائی او در زمین تا دو یک در عه یا کم و زیاده میرود و بعضی از آل مرغول پیچیده و بعضی راست سفید
 مائل به تیرگی باز روی چوں باب تر کن کنو شبتو تر گردد در فصل گرما بادش و خس خانه و پنجه بلے حقه
 بسیار مذبوی لطیف و ترویج و تفریح دارد و عطر او نیز بهتری شود و قسمی از آل است که در زبان
 هندی کرد بر و بهری بر و الوکیش و او بهیا و الوکیش و حلم گونید ظاهراً این اسما خوش سیاه است
 و با چهره لا باشد منرا ج هر دو گرم و خشک و در دوم و هندیال سر و نوشته اند و مزه و الاتمخ و
 زحمت و تیز و مزه قسم دوم زحمت افعال آل هر دو سبک و قابض و غائی بدن او زبان

له دیگر اسما (ص) دیا گهنر که (ص) واک نکه (ج) واک نکه (ک) ویکهنر که (ک) واک نکه
 له دیگر اسما (ص) ویرن گاژر - اویرے تلده - امرنال - سیونا - سمگندک - ابهیا - اوواه - پلاشی - لاجک
 لکھو بهیا - ویرن - رنپ ریہ - شی شیر - ویر تر - شیت مولک - ویتیا مولک - واه ہرن - چلامود - گسٹا ڈیہ
 موگندگ - سوگند ہی مول - سوگند ہی مولک - کبھو - کٹا یں - ویر - بہذر - مچو مولک (ک) خس و آرن - گانڈر
 (بنگ) دینا نار مول - دینا مول - ویرن مول خس (ص) کالڈاڈا (ج) کالو بالو - موتیا سا و لا بنجائیں
 مول (کن) آل دیوس (قل) متو و لکھو (قاو) وینے ویر (ک) اندرو پیکان - مری کٹم - (از سلاکام
 لکھنو بهیشن! (از متو گندھی پی کا)

له تهر غلط نوشته است بلکه پتر آنرا در هندی گویند بضم ای فارسی و سکون او و هنوز فتح رائے مصلح
 والف که معصف مرحوم تصحیف پتر را ترا خواند انفر شد خال احمدی خوشگی خود جوری.

گرم کند و دهن را خوشبو نماید و غذائی روح دل میشود و خفقان را بر دگرچه بشمیدن باشد و مالینویس
و تشنج نیز و اسهال معدی و تب را سود دهد و مجرب و تقوی معده و جگر و در بول و طمست و مسقط بنین و
مفتت سنگ کرده و مثانه و دمنده و نوشته اند که دفع تشنگی و آب مطبوخ او در تنبها مفید است
و جهت تب و سرفه و بیماریهای چشم بهتر و کف دور کند و ستم دوم باضم و رکتیت و تب تشنگی دفع نماید
و اشتها پدید آرد و خودش سردست بسیار سردی را دور کند که و نیز و رکتب دیگر یافته شد که ستم اول
سوزش و گرمی و تب صفراوی تشنگی و قوی الدم را نافع و ستم دوم در بخش خوشبو بسیار و دفع میوه و
و صفرا و خارش و کشت روگ و گرمی تب نوشته اند مضر گرم مزاجان را و مصلح او میوه های ترش
و قدر شربت او تاسه در هم است پاکچر لاکذه بفتح بائی فارسی و الف و نشتخ لام و جیم فارسی
و سکون رائے مهله و نشتخ لام دوم و الف دوم ما هیت آل نیخه ست در از و نرم که روید
ندارد و مکرور بل بهار از اندرون زمین گلے بنر میکند محو ف مانند گوشش اسپ و در از ازال
و در جوش میخه مخروطی و بر و نقطها و خطها و سبز و سبز مال بسیار و از بخش شیر بر می آید لهذا
آز با پاکچر لاکذه گویند و بوی بد مانند بوی چریس دارد و مزاج آل گرم و خشک و در ستم
افعال آل گویند که سهل قوی است پاکچر لاکذه بفتح بائی فارسی و الف و لام و سکون
کاف اسم سفانخ ست و مهنده یا لنکی و پاکچی کوره نامند ما هیت آل معکوف
مزاج آل سرد در آخر اول و تروند و بعضی معتدل افعال آل دفع گرانی و حصول کف
و باد و طبع را خوشش کند و مزه میدهد و عمر در از کف تر دوش را مفید نوشته اند مضر سردی و
مصلح او دار چینی و قلع کاجی پاکچر لاکذه بفتح بائی فارسی و الف و سکون لام دفع میوه و رائی مهله

سپید

سپید

پاکچر

له و گیر اسماء پاکچر لاکذه - پکنیا - مدهورا - کشور اتریکا - سوپرا - اسنیکنده پیرا - گرامنی - گرامیا و لبتها - اکشوریکا -

و استو کا کارا - چری کا - پاکچر لاکذه - پاکچی (کا) پاکک کا ساگ (بنگ) پاکچر لاکذه (و)

پاکچر - پونی شاگ (سج) پاکچر نی بھاجی - (کر فاک) پاکچر (تل) پاکچی کور (انگ) اسپانی بیخ

(کا) اسپانی نیشا - دله ریشیا - (حر) اسفانخ (ف) اسپانخ (از ساگرام) بگهتو بهوشش

له - اخلاط مثله باد - پت - کف (از او ندهی کوشش) ۱۲۸

والف و نون بسنکرت راجدان و انزلیشتا و چهار جام و هیدر مهال گویند ماهیت آل بار
درختی ست شیرین و شیراز و بر آید و باند برود عاشق است اغلب که اسم که برنی باشد و نوشته اند
که این میوه با باکا بر مرغوب و درخت او بر بیمار بهائے اسپاں کار گراست یا لیوت ببا ئی فارسی
والف و کسر لام و سکون تحتانی مجهول و فتح و او و سکون فوقانی ماهیت آل گویند و ارونست
مندی بر دو قسم قسم را بانوک خوانند مزاج آل قسم اول معتدل در گرمی و سردی قسم دوم از
ترو مزه هر دو شیرین مگر قسم دوم شیرینی زیاده افعال آل گراں و دفع فساد باد و صفرا و قسم ثانی باین
همه تشکین کروں تشنگی هم دارد بام بفتح موحده و الف و سکون میم در لغت هندی به سرانیو و سیرانی و بر این
و چرمکا و در بعضی نسخ چرم رسا و کسار مینا و سالتا و ستلانا مندا ماهیت آل روئیدگی ست پیدایش
در جائے جمع کف آب و زمین آید در سردی گستر و در گش خرد و گنده و هموار فی الحکله شبیه برگ حنظل
و در پهنائی کمتر از آن و گلش مثل گل کشنیز مال بسیا هی و تخم او باریک از تخم خرفه و این روئیدگی بر قسم
است قسم گل اوسفید قسم گلش سنج مال بسیا هی و قسم گل اوزر و این قسم بسیار کمیاب است
مزاج آن گرم و خشک در دو دم نزد بعضی ترو نزد بعضی سرد و خشک و مزه او تلخ افعال آن
مفتح سده جگر و دفع آب و سفیده و کشش و خارش و خروج مقعد که در اسهال شود مقوی با ضمه و کل
ریاح و خازیر و ولها و چول شیر و اوسه توله بانیم توله ریزه سفید و کیتوله شکر تاسله روز متواتر بنوشانند
و نخله بے نمک بدیند قرصه مشانه و اخیل پاک کنده اگر برگ بام و برگ تان یعنی حل پپی و برگ
و متور و کلال کو بیده روغن زرد آینه خسته بر زخمیکه از گزیدن شیر شده باشد بندد حکم آلهی میکند
و از مجربین رسیده که بام را کو بیده بر شکستگی استخوان و بیرون آمدن بندها و سستی و بضر
آمدن استخوان بغیر شکسته شدن به بندند روغن اسی موافق شمار عمر یعنی اگر دو ساله عمر باشد دو توله
تا دو روز و سه ساله باشد توله تا سه روز و پنجین زیادت بر آل بنوشانند زود به کنند و گویند که اسپاں
را تازی میسند یا نگر و بهائے فارسی و الف و خفت می نون و سکون کاف و فتح
رائے هلمه و وقف با در لغت هندی و ارحم و مندار و پار بهید را و پار بیات
و رو چنی و کنشکی شوک و او تها و گرمی کهن و رکتورک در کت پیشک نامند
ماهیت آل درختی است بزرگ خار دار سبط ساق شاخه گنده و باریک

میدارد و برگشتن بهین و در آخر نوک دار بهر شاخ سه سه مد و غنچه اش مانند کچنار در موسم بهار
 بعد ریختن برگ می آید پس گل می شود بسیار خوشنمایک برگ او کلال و زیر برگ کلال چهار برگ خرد
 بهم پیوسته فی الجمله شبیه بگل دل و در دل او ریشها و از میان ریشها بار میکنند غلانی تقدیر نیم و حب
 پر از تخم مانند باقلا و اندک ازال کلال و کلابی رنگ درختش بر دو قسم است یکی آل که گل او سفید
 و دیگری رامسرخ بهر دو بهار مجبی میشود و چوب هر دو سفید و سبک و زرد و شکن و از دنیا شمشیر و غیره میشود
 و نزد بعضی درخت دار شیشعال است اما بفقیر متحقق است که هر دو ستغائر اند اما هیئت و قلم از آج
 هر دو گرم و رادل و ترد و نزد بعضی سرد و خشک و از شاخ هر دو بعد شکستن رطوبت لزج و سپید بر می آید
 و در هر دو سفید بهتر است و مزه پوست درخت مانند پهلوی نو بیا خام و در گلش اندک عفو صفت و تلخی
 ست غنچه گل و بار نرم رایکال یکال جوش واده در گوشت بار و عن پیاز و جفرا ت و مصلح بپزند
 قلیه لذیذ تری شود و قایلین نیست بصاحبان بواسیر و سنگ مثانه و فساد خون و آتشک
 و غیره سودمند آمده **الغسل** آل مصفی خون جهت جذام و قوبا و کرد خارش و کلفت
 و نمش شراب و طلاء نافع و پوست درخت بانج او کو بیده شیر گرفت در روغن زرد و پزند و هر
 روز ازال روغن نباشتا خوردن و بالایش یک لقمه طعام بخورند جهت ثور تمام بدن و اصلاح
 خون و صفرا و ترکیدن دست و پا و لبها و دیگر امراض جلدیة بحرب و اکثر بزبان حامله میدهند
 و جنین و رحم قوی گردد و از آفات اسقاط و امراض جلدیة خبیثه محفوظ ماند و فقیر از پوست
 گل او عرق کشیده استعمال کنانید و جمیع امراض مرقومه فائده بظهور آمده و اگر در حصاره پوست
 بانج خواه سفید خواه سسرخ باشد کیر و ز تمام سی راحل کرده آب پوست مذکور در جذب
 سازند و آل سی را نگه دارند اگر سی زن بدندال خود بمالد و یک بیڑه یاں برو بخورد و آب نوشد
 در سبج چنان خشکی گردد که گویا از سر نو با کرده و اگر مرد چنین کند اساک آرد و اگر تشنگی
 غلبه کند شیر بنوشد و این بحرب و آزموده فقیر است خطای نمی کنند و متهدیة نوشته
 اند که تیز و شیرین است تب و سوزش دفع کند و رسوب شعری و بوی بد بول و بسیار گرمی
 و دلهاد و در سازد بالمش بفتح موحده و الف و خفائی نول و کسرین مهله بفارسی فی و عبری

سه دیگر اسما (السی) و نش - توک - کرناز - توچئی سار - ترنج - و هوج - شت پروا - باقی بر حاشیه آئیده

و خام و کهنه که بر درخت ویرمانده و رطوبت تجلیل رفته باشد نبود و آنکه بصناعت منته شود
 بهتر و طبعش معروف است مزاج آن گرم و خشک در دوما افعال آن منفتح شده و اشتیاق
 و مقوی معده و جگر و دماغ و دل و باه در فضلات و ریزانده سنگ و حافظه و فهم تیز کند و
 فرحت و خوشوقتی بر دل آورد و خوف بر عقل را روشن نماید و دهن را خوشبو سازد و مقوی دندان
 و لثات است و حالب خون لثه و قاطع ترن الدم لہات و ضما د او محلل اورام و ملتئم جراحات
 ناز و خوردن برگ پان پنج عدد با یک عدد سپاس یا هفت پان و دو پیاری و ایک
 شک چونہ مصفی و یک جبه کات و اندک الائچی و لونگ و جابفل و جوتری و فرو بردن کفای
 آن مسخن بدن و معرق خصوصاً در سرما و لبها و دندان و زبان سرخ کند و دهن خوشبو نماید و فر
 و سرور و خنده روی افزاید و بیشتر زنان ولایت مایمخوزند علی الخصوص بعد از یلدن مسی عجب حسی و
 رونقی پیدا می گردد و بعضی همراه ترکیب مذکور زرده یعنی کڑوا تا کواندکے ترکیب می سازند علاج
 نفخ و درد دندان است و چوں از ترکیب مذکور آب فشرده شیر مرغ با دام و پسته و تخم چار و نبات
 و گلاب اضافه نمایند این را هم بنبول می نامند و بعضی برگ قنب شسته با پوست خشخاش نیز
 زیاده می کنند و اکثر بعد زفات عرایس استعمال می کنند لذت و شهوت و سرور و امساک می آورد
 این برگ در مجالس شادی و ملاقات دوستان و زیارات متوقی درین ملک مروج است چوں
 سیما منقعی را در آب و نبات حل کرده بقدر روانه نخود حب یا بند و یک حب هر روز بخورد
 و غداکے بے نمک تا یک هفته استعمال نماید آتشک و سرخ باوه و چط فرنگی و دیگر امراض
 چط دور گردد و مجرب است و پنج آنرا کلینن نامند گره دار و سبک و سرخ ظاهر و اخیر باطن و نیز مره
 و اندک خوشبو و لذیذ می شود فرا حش گرم و خشک در سوم افعال آن مقوی معده بارده
 و احشاد با صم و مہی و دافع قوی بلغمی و صرع و صداع و مضغ او جالب بلا غم از دماغ جهت فالح
 و لقوقه موثر و کاسر ریاح و سلس بول و بول فی الفراش را مفید و مصفی صوت بجه الصوت و سعال
 و آروغ ترکش و فواق رطوبی را نافع و طلاءے سوده او در شراب انگوری منعظ قوی ب جذب
 خون بسوسے عصفوا ما در محروری باعث سلب نعوظ باشد و گذاشتن او بر زبان دافع سستی
 آن که بر طوبت باشد و یکد هم او با یکد هم شفاقل در شیر گا و انداخته ناست تابو شند در باه بنفیر

مُضَرِدِل و مَصْدَع مَحْرُورِش صَنْدَل و کاهِوسْت با و کِبَا بُوْعِدَه و اَلِف و سْکُون و اَو
 و صَنْم کَاَت و سْکُون مِیم و فَتْح مَوْجِدَه دُوم و اَلِف مَاهِیْتِیْت اَل با و رِخْت کَلان سِت مَانَا
 بَد رِخْت شَاوَت بَر گِش و راز تَر از بَر گِش شَاوَت و مَوْسَم بَهَار گِل کَر دِه بَار مِی بِنْد و شِکِل لُپَسُور
 و وَا بَا مَنفَر و تَنهَابِے بَارِیک و رَاَن تَابِستَان مِی رَسَد مَزاج اَل مَعْدِل مَائِل بَر مِی دَوِی
 اَفْعَال اَل مُنْضِج و لَیْن و مَحْلِل رِیاح و دَانِع و رُوشِکُم دُوبَا سِر و بَا مَزِجَه اَطْفَال نِهَابِت مَنَاب
 یَا هِیَلِی بُوْعِدَه و اَلِف و وَا و بَا ی فَا رِسی و بَا و لَام و تَحْتَانِی و رِپِیَلِی خَوَا بَدَا مَد بَا ی بُزْنِگ
 بِنْفِج مَوْجِدَه و اَلِف و سْکُون تَحْتَانِی و فَتْح مَوْجِدَه دُوم و رَاے هِنْدِی و خَفَا ی نُون و سْکُون کَا
 فَا رِسی اَسْم بَرِج کَابِلِی اَسْت دَر رِغْت هِنْدِی و اَدِی کُونِک و وِلَنک و کَرِمِیْت و وِیْلِم و کِیْر لَاحِظَر
 تَنْدَلَا و جَوِیْرَت گَوِیْنَد مَاهِیْتِیْت اَل مَعْرُوف مَزاج اَل گَرْم و خَشْک دَر مَابِیْن دُوم و سَوْم -
 اَفْعَال اَل سَبْک سِت بَدَن رَا سَبْک کَنْد و مَزَه تَلِخ دَا رَد و کَرْم مِی کُشَد و دَر دِهَابِے سِیْنَه کُشَت
 رُوگ و سِغِدی بَدَن رَا دَانِع نُو شْتَه اَنْدِیَا پَا لُحْصَن بَبَاے فَا رِسی و اَلِف و بَا ی فَا Rِسی دُوم و
 وِج کَاَت و خَفَا ی بَا و سْکُون نُون عِیْنِی دَانِع عَذَاب و گِنا ه اَسْم قِسمِی اَز رُوشِک سِت یَا طَرَسْکے
 بَبَا ی فَا Rِسی و اَلِف و بَا ی فَا Rِسی دُوم و کَسْر رَاے مَهْلَه و سْکُون تَحْتَانِی اَسْم دَر رِخْت شَمِشَاد سِت
 بُو حَدِیْن نَزْد بَعْضَه اَسْم رِیجَان و نَزْد بَعْضَه اَسْم بَادِیْرُوح سِت یَا طَر کُھَار بَبَا ی فَا Rِسی و اَلِف و
 فَتْح بَا ی فَا Rِسی دُوم و سْکُون رَاے هِنْدِی و فَتْح کَاَت و خَفَا ی بَا و اَلِف و رَا ی مَهْلَه اَسْم بُو رُوشِک
 یَا تَحْتَا بَبَا ی فَا Rِسی و اَلِف و فَتْح فَوْ قَانِی هِنْدِی و غِیر هِنْدِی و خَفَاے بَا و اَلِف اَسْم شَرِیْبِیْت
 دِیْنَر اَسْم بُو ی شِیخ فَرِید نُو شْتَه اَنْدِیَا تَرِیْبِلَت فَا Rِسی و اَلِف و فَتْح فَوْ قَانِی و سْکُون رَا ی مَهْلَه اَسْم

لِیْه وِیْکَر اَسْمَا حَب ذِیل (س) کَرِیْمِی نِیْلِیْن - بَحْشِک - مَزْکُھَا - بِنِی وُتْگ - کَرِیْمِی کُنْ مَنک کُورِیَال
 کَے وُل - وُل - تَنْدُل - چَر تَنْدُ وَا - وِیْطَمْگَا - آ مُو گُھَا - چُنْ تُو نَا شِک - کَرِیْمِی کُنْ مَنک
 رَسَا یْن - پَا وُک - کَرِیْمِی رُپُو - کَر دِه پ - چِیْرَا - وِیْزْنِگ - (لا) وَا ی وُزْنِگ -
 (بَنگ) کُورِیَال - (مَر) وَا وُزْنِگ (کُورِیَال) وَا ی وُزْنِگ مَنو (تَامِل)
 وَا ی یَلِم (اَنگ) رِیْرِیَا ف رَا بْغَا (لا) اِیْمِیْلِیَا رِیْمِی -

مہلاست بیوتانی صفر اعون نامند پائلی پوٹڈرک بابائے فارسی دوم وضم و او و سکون نوں دال
 ہندی وفتح رائے مہلہ و سکون کاف یعنی مغز سفید و ارد اسم پیرنی خردست پائنگلنی بابائے فارسی
 والٹ وفتح فوقانی و خفہ رائے نوں و کسر کاف فارسی و نوں دوم و سکون تحتانی اسم پکڑست
 پاچہ بابائے فارسی والٹ وفتح جیم فارسی و نوں و ہا یعنی ہا ضم و دست آو اسم چیرمول
 وکیز گاؤست پاجھی بابائے فارسی والٹ و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی اسم کانس پیل
 ست پاپھن بابائے فارسی والٹ و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی و نوں اسم کارمکاست بمعنی
 پاؤ پار ہا بابائے فارسی والٹ وفتح دال مہلہ و ہائے فارسی دوم و والٹ دوم وضم رائے مہلہ
 وفتح ہا والٹ یعنی بخش بردخت ست اسم بیداست پا و رکت بابائی فارسی والٹ دال مہلہ
 وضم رائے مہلہ والٹ یعنی پار سپہا دارو اسم درخت بیرست پا و پھا بابائے فارسی والٹ وفتح
 دال مہلہ و بابی فارسی دوم و ہا والٹ یعنی بر لبند یہا میشود و بانیکہ برگ او گرد و راز نوک مانند
 دم موش ست اسم درخت پیل پا و بابائی فارسی والٹ و دال مہلہ و بابائے فارسی دوم
 والٹ دوم اسم مطلق درخت ست پا و بابائی فارسی والٹ وفتح دال ہندی سکون لام
 اسم پاتلی ست پار و نیچا بابائے فارسی والٹ و سکون رای مہلہ وفتح و او و کسر فوقانی و کو
 تحتانی وفتح جیم فارسی والٹ یعنی زرد رنگ و سرخی مائل اسم چٹ ست و نیز اسم گل آست
 و پیل و شتی نوشہ تہ بہ و جہیکے آنکہ نزو کو بہا پیدا میشود دوم آنکہ نامہائے او مانند نامہائے
 پاروتی ست سوم آنکہ از مہربانی پاروتی اس دارو پیدا شدہ پاروتی بابائی فارسی والٹ و
 کسر رای مہلہ و سکون تحتانی مہلولہ وفتح و او و سکون فوقانی اسم سنگ است پار یو تم زیادتی
 میم اسم سیاہ نیشکر ست پار تھو اسم درخت مدی پاروتی بابائے فارسی والٹ وفتح
 رای مہلہ والٹ دوم وفتح و او و سکون فوقانی اسم نارنگی ست گویند کہ پاروتی اسم زن ہما دیو بود
 کہ اورا بسیار دوست میداشت لہذا بایں اسم موسوم گشتہ و نیز فولاد را بایں اسم می نامند بمعنی
 آنکہ از صیقل کردن مثل سیاب می درخشند پار و دم نفتح بابائے فارسی والٹ وفتح و او و دال مہلہ
 و سکون میم یعنی در تمام بدن سریت می کند اسم سیاب ست پاروتی بابائی فارسی والٹ و
 رای مہلہ وفتح و او و سکون فوقانی اسم سنگ سلاجیت ست پارمی بھدر بابائی فارسی والٹ

پائلی پوٹڈرک

پاچہ

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

پاچھی

تختانی و الف دوم و ہا و الف سوم اسم تکی ست یعنی لایق نوشتیدن پانیا ولی بوادوم
 و تختانی نیز نامند پانڈ و پتر بای فارسی و الف و خفایے نون و صم دال ہندی و سکون
 و او و بای فارسی دوم و فوقانی درای مہملہ یعنی برگ سفید اسم تریوزست پانڈ و کھل
 بیلے فارسی و الف دوم و نون و دال ہندی و او و بای فارسی دوم و ہا و لام یعنی بار سفید
 زردی پائل اسم ہر دو پل و چھینڈ است پانڈ و ر ہا بای فارسی و الف و نون و دال
 ہندی و او و فتح رائے مہملہ و وقف ہا یعنی سفید زرد اسم درخت دلماس است
 پانڈ و رنگ بیلے فارسی و الف و نون و دال ہندی و او و فتح رائے مہملہ و خفا
 نون و سکون کاف فارسی بہون معنی اسم دونہ است پانڈ و رو کا اسم بد نیل است
 پانڈ ک بیلے فارسی و الف و نون و صم دال ہندی و سکون کاف اسم فاختہ است
 پانسا بوحده و الف و خفایے نون و فتح سین مہملہ و الف دوم اسم اڈھلا پائل
 بای فارسی و الف و خفایے نون و صم سین مہملہ و کسر لام اسم قسمی از نو است پانخان
 بای فارسی و الف و فتح نون و ہا و الف و خفایے نون و م اسم چرہا است پاولی بیلے فارسی و الف و کسر و او و سکون تختانی
 اسم روئیدگی خرفہ و لویاست بانو بلیک بوحده و الف و خفایے نون و او و ہا و کسر لام و سکون تختانی و کاف اسم شکر است
 میان زعفران و حلیت بانو بلی رسا میں بوحده و الف و نون و او و ہا و لام و تحتانی و فتح
 راوین مہلتین و الف و کسر ہمزہ و سکون نون اسم سداجیت ست پاوی پانکھی بای فارسی
 و الف و کسر و او و سکون تختانی و بای فارسی دوم و الف دوم و کسر فوقانی ہندی و خفای ہا و سکون
 تختانی دوم اسم چرمول ست و زرد یعنی پاوی یک اسم و پانکھی اسم دیگر ست علحدہ و علحدہ است
 مگر اسم چرمول است۔

فوائد اسمائے موحده بالموحد

پیوٹن بفتح موحده فارسیہ اولی و صم موحده فارسیہ دوم و سکون و او و جہولہ و فتح فوقانی
 ہندی و سکون نون و بیغت ہندیہ اکا چا نامند و گویند کہ بفارسی عروس در پردہ و بعرہ نی

کاج نامند ماہیت آن ہمالے است بلندی شود بقدر یک گز و کم و زیادہ ازاں و شاخہا
 یار یک کند برکش شبیہ برگ عنب الثعلب و ازاں ہم بزرگ و بادش بقدر عنب الثعلب
 و بزرگتر از او در اول سبز و آخر سرخ و مائل بسیار ہی و بالائے آن غلافے تنک
 می باشد مزاج آن نزد بعضے گرم و راوی و تر و نزد بعضے سرد و خشک۔
 افعال آن در بول و منق و دافع سوزش بول و برگ او اگر گرم کردہ بر او رام بند بکلیل
 ناید و بخش سائیدہ و فیتہ بآں آلودہ و سوراخ ناسور و زخمہا بداند بہ کند و مندیل سازد
 پختیافتہ بفتح باسے فارسی اول و دوم و تحتانی مشدودہ و الف و پیہ و پی و ارنڈ پیانیر
 نامند ماہیت آن بار و رختی ست قائم بر یک ساق مثل باق فوفل و نار جیل بدرازے
 دو قامت انسان تاسہ قامت و زیادہ براں ہم و شاخہا ہم میکند و جوت تنہ او رنو
 محلل و کثیر الرطوبت و بر سر ساقش پینا بدرازی یک گز و بر سر ہرنی ابنوبہ برگے شبیہ برگ
 بیدانجیر و ازاں ہم کلاں چوں آن ابنوبی بنقید نشان او بر تنہ بماند و بر سر آن ساق برگہا مجتمع
 مثل چتر میشود و گلش سفید مائل بر روی و بار او برابر خر بوزہ دراز و یا نار جیل لیکن نرم و نازک
 از نار جیل جانب دنبالہ باریک و تدریج کندہ و صاحب پنخ قاش و بر درخت فرادی و راوی
 می آویزد و در خامی سبز و صاف و شیردار و اندرون سفید و بعد رسیدگی ظاہر ش زرد و باطنش
 سرخ و مغزدار مانند مغز خرزہ و در جوفش تخم شکل کندہ و بہم پیوستہ بار پردہ مثل خرزہ و قسمی بے تخم
 ہم نظر آندہ و گویند کہ چوں تخم خرزہ در تخم بیدانجیر داخل کردہ نگاہ دارند این درخت میشود۔
 و بعضے مردم درخت او را ہر سال چند مرتبہ شیر میدہند و گویند کہ بار او بسیار با ذائقہ لطیف
 مزاج آن گرم و تر و بعضے سرد میدانند و خام او گرم و خشک و پوست درخت او نیز گرم و خشک

پیک

لے دیگر اسماء حسب ذیل۔ (ص) چرمٹا۔ نلی کاؤل۔ وات کنبہ پھل۔ مدہو کر گچی۔ وات کم
 (۵) ارنڈ گھر بوجہ۔ پیہ۔ (ص) پوپے یا (گج) پوپو۔ ارنڈ کا کڑی۔ پھاو چھتری۔
 (تل) پوپڑ چھو۔ وپ پائی۔ (انگ) پے یا (لا) کاریکا پاپیا (کوناٹک) اینیل شو
 (ترکی) وپاکائی (ملاحی) پیپایہ (مامل) پیپائی۔ لہ کنہینی چھری (گوچری) ۱۲

افعال آب خام او که با بنیت تیمو عیه باشد گوشت را میگذارد و شیر را بسته میسازد و بیشتر در مصالح
 کباب و نجینی بکاری آید و خشک نموده کجری ساخته بر آس پخت و پز نگاه میدارند و اچار در سرکه قلین
 او میسازند جهت صلابت طحال و نفخ آن و آنکس اعضا و بوا سیر بسیار مفید و تجربه را قلم آمده و رسید
 آل شیرین و لذیذ و خوشبو و غذایست در بیشتر از معده زود و فرورود و طبعین شکم و مسکن تشنگی و
 جهت زحیر و بوا سیر و عظم طحال و در شتی خلق و دهن و لاغری کرده و دق نافع فصدات گنده را
 بسوی جلد و دست و پا دفع میکند بمن بدن و نیسان خشکی دور کند و بر آس نفت الدم و زرف
 بوا سیر و قرصه مجاری و سوزش دل و معده و جگر نافع و حلوائی او با آر و گندم در روغن زرد و شکر
 و غیره بسیار لذیذ و عالس ترف دم بوا سیر و ادبلی الهضم و مولد بلغم و خون بلغمی و ریاح
 و قراقر و منفر برودین و در امتلای بدن باعث حیات و نزول آب و مضر جگر و مصلحتش بکنجین
 بزوری و بهترین اوقات خوردن او میان طعامین است و شیر او گرم و تیز و متفرج و چون بر قو باطلا
 کنند قرصه کرده زرد آب لزج بر آورده ازاله آن میکند و اگر زن حامله بردارد فی الحال استقاط و طریث
 و متفرج رحم متعفن میسازد و با امتحان آمده مصلح آن زرافه و اذن بشر زنا و تخمیش تیز و گزنده و جالی و
 پوست ساق او مبلوط کرده بدیندا خراج حب القرع نماید و تجربه آمده پیهی بافتح باس فارسی
 اول و کسر باس فارسی دوم و سکون تحتانی و فتح فوقانی هالف و پیهی بعوض الف با نیز آمده
 ماهیت آن تخمی است مدور غیر تمام بعضی اندک دراز در مقدار بقدر فلوس و در میان است
 و بلند و تیره رنگ و بعضی تیره زیاده و در بعضی کم و دوا سی مستعمل اهل فرنگ است فراج آن
 گرم و خشک افعال آن تریاق سموم حیوانی و نباتی و معدنی و دافع درد معده و قویج و ایلاوس
 و پیش و غشی و بهوشی و فالج و سرفه و نزله و هیضه و قی و اسهال و مدر حین و سهل ولادت و مقوی
 و خون زخم بند کند اگر چه از انقطاع رگ باشد و استعمال او پیش از نویه تب و لرزه زائل کننده آن و در
 امراض گرم و سرد و آتشک و متفاده موثر و نهاد و محلل گره با و رسولی و غیره با مجله دوائی است کثیر النفع
 در داخل و خارج با استعمال و امتحان و الدما جید مغفور و این فقیر هم رسیده قدر شربت او از دو گینم
 ناده سرخ و گویند که تعلیق او در دست بر لیسان بسته دافع اثر جادو بلکه موجب انعکاس بسوی جادوگر
 و الله اعلم به پیهی بافتح باس فارسی و کسر باس فارسی و سکون تحتانی و هالف هالف هالف

پیهی

پیهی

جاویری ست مشهور در موسم برش گال شب با دازی نماید که باعث جوش عرق گردد اکثر شراب هندی و شراب
 ذکر کرده اند افعال آل گوشت او دافع فساد و باد و بلغم و بالخاصیت صفرا و در کیند بسیار نفع باشد
 فارسی و موحده شده اسم سر دست بشری نفع موحده و کسر موحده دوم مشدده و کسر رای هندی و
 سکون تختانی اسم ارد گل کنول ست بشری نفع موحده اول و سکون موحده دوم و کسر رای مهله و سکون
 تختانی اسم شاه سفرم ست پیتی بکسر بای فارسی و فتح بای فارسی دوم مشدده و کسر لام و سکون تختانی
 و بحدف ایس نیز اسم فلفل در از ست پیتی مولم هر دو بای فارسی و لام و تختانی و ضم میم و سکون
 و فتح لام و سکون میم دوم اسم فلفل مویست پیتی کا ما بای فارسی اول دوم و لام و تختانی
 و فتح کاف و الف و فتح الف دوم اسم کارمکاست پیلها بکسر بای فارسی اول و فتح دوم مشد
 و لام و ها و الف اسم درخت پیل ست پیتی نفع موحده اول و کسر دوم مشدده و کسر لام و سکون
 تختانی اسم درخت بول ست در کیکر نوشته خواهد شد پیلها بدو بای فارسی مفتوحه و دوم مشد
 و خفای با و فتح نون و الف اسم پا پراست پیتیک بکسر موحده اول دوم و خفای با و سکون
 تختانی مجهول و فتح فوقانی و سکون کاف اسم هر پراست

بکسر بای فارسی و فتح بای فارسی دوم مشدده و کسر لام و سکون تختانی

فوائد اسماء موحده با فوقانی

بسا و نفع موحده و فوقانی و الف و کسر و لو و سکون تختانی ماهیت آل میوه ایست بزرگ
 نیبو و شیرین و غیر تلخی و فصل از کونلا و سنکتره و درختش باید یکدیگر مشابه مزاج آل معتدل باطل
 سردی و تری افعال آل مسکن حدت و تشنگی و تب جوش صفرا و خون مفرج و مقوی دل و
 نفس و سرسام و برسام و در و سر مفید و جگر را نافع و با استقلال عار سودمند و بدقوق افید چنانچه
 شخصی رادق شروع شد فقیر علاج او بود در چین علاج امر بخور و نش کر دم و روزی سه چهار دانه میخورد
 فائده عظیمه شد بعد چندی همه ادویه ترک کنانیده برهمن دوا اکتفا نموده شد ببول الله صحت کلی یافت
 بمانه موحده و فوقانی هندی و الف و فتح نون و خفای با بهندی قننا مانند ماهیت آل
 دانه ایست از نخود سخت تر و غیره و در سفید در غلافی در از بقدر دو گره یا سه گره و بضمخامت نصف

بکسر بای فارسی و فتح بای فارسی دوم مشدده و کسر لام و سکون تختانی

بکسر بای فارسی و فتح بای فارسی دوم مشدده و کسر لام و سکون تختانی

میشود و روئیدگی مابین استاده و افتاده و برگش گرد و نوک دراز و باریک دارد و بارش خرد و
 مائل بسرخ و از بار خام او ترکاری خوب میشود و دانه خشک آنرا بر پا نموده و نمک و میخ سرخ و اند
 ترشی لیمو داده میخورند و در غایتی که میگویند مزاج آن گرم و خشک در دوم افعال آن مدبول
 و سوزاک کهنده را میفند و دفع بلغم و محقق رطوبات معده و کمرا قوت دهد و سنگ گرده را بسیار مؤثر دفع
 او به نسبت خود کمتر و مولد صفرا و ردی الکیموس و در سرد مغال بیفزاید مصلحتش ترشی باست
 پٹا پشکیا بکسر بای فارسی و فتح فوقانی هندی مشدده و الف و کسر بای فارسی دوم و سکون
 شین معجمه و کسر کات و فتح تحتانی و الف دوم ماهیت آن درختی است شاخدار برگش برابر برگ
 نورسته و درخت یک طرف او درخشنده و چنان درشت که ناخن میخراشد و لهند آن را
 آنکه سه چلنی نیز میگویند و گلش باریک و خرد و بار او برابر فلفل گرد و در آن تخم برابر بونج کالی است
 مزاج و افعال مجهول پٹا کال بای فارسی و فوقانی و الف و فتح کات و الف دوم و لام
 بمعنی پای کبخشک و به لغت هندی چنکا چرن نامند و فقیر او را رطل العصاره فیرو نامیده و بعضی مردم
 آنرا تا جوری میگویند لیکن بان با تا جوری که عبارت از کف مریم است صورته و کیفیت معارف
 ماهیت آن نباتی است بسیار خرد و نازک برابر بونی میورسکی و برگ و شاخ او شبیه به پنجه و
 و پائی کبخشک و بر خطوط و فلس هم مانا بخطوط و فلوکس پای کبخشک و چون برگش فشرده گردد و بعضی
 مانند پنجه و کبخشک که بروقت گرفتن چیز به جمع میگرداند میباید و برگ او مشفق به شقی مانند
 عصفور زنگ اندرونی بر گها بنزنجاری و بیرونی در سیری او مانند سیری کنجال که بر کوه پایا شد
 و شاخهایش نهایت باریک همچون نلی پای عصافیر بهین مشابهات بای سیمی گشته مزاج آن
 گرم و خشک در دوم افعال آن جهت بیمار بای طفلان و صبیان و دفع سرعت انزال مؤثر
 است از بعضی زنان تجربکار سموع شده که لیسانیدن او بزنان حامله در حین عسر و ولادت و زود
 در دزیه موجب سهولیت تولد است پیشانی بکسر بای فارسی و سکون فوقانی هندی و کسر بای

پٹا پشکیا به تحقیق عاصی رسیده که حی العالم و آردن همین است و سد ابهار نیز میگویند
 به جهت آنکه نهالش همیشه گل میکند افعال و خواص آن مردم این دیار در مرض جریان و سوزاک شیرین
 بکار می برند نیز تجربی من آمده حکیم طه و احمد غنی عنه

فارسی دوم و فوقانی هندی دوم و سکون تختانی ماهیت آل طاری ست از خشک خرد تر و
 و ماده است و گویند که بزبان عرب غره نامند زنگ پشت او مابین سیاهی و زردی خاکتری با گونه سرخی در شکم خاکری
 با اندک زردی و همیشه دم ایستاده میدارد و می جنباند آواز خوش میکند و زیاده ر وازی انداز
 و قوت پریدن آواز انگشتک از بال اوی برآید مزاج آل گرم و خشک افعال آل گشتش
 بک جهت درد گروه و سنگ آل آزموده و چو او را ذبح نموده در ظرف مسی بسوزانند و هر روز از
 بصاحب سنگ بدیند و نمک بوده او نیز همین اثر دارد و بار بار تجربه رسیده پتری بفتح باب
 فارسی و سکون فوقانی و کسر رای مهله و سکون تختانی و بزبان هندی و بارشی نامند ماهیت آل
 روئیدگی دشتی ست از جاهاے منناک زراعت میرود و بر زمین مفروش میشود و برگش
 شبیه برگ کاسنی لیکن از آل طلس و گنده و بنر تر و از وسط شاخه باریک برآید و بر سرش گلها
 زرد و گرد مانند اشرفی میباشند و بعد شستن از آل شیر برآید و از دانه خورش هم میسازند و قسمتی از دانه
 که از آب پتری نامند و برگ او بر زمین مفروش مشابه برگ ترب و بر دختل طرخ و نقطه باط
 سرخ خام مانند مزه برگ ترب دارد و درختن زود کد از دانه است مزاج آل سرد و تر و مزه او اندک
 تلخ افعال آل جهت تپه باے گرم و تیز رقان و سنگ گرده و مثانه نافع و ضار و کوبیده او
 شکم بند و خفقان و درم حار معده و چشم و با و در و مغزش و دیگر آنا سهای خبیثه رویه را
 بهتر و کسقط اشتها و با صممه کم می کند و مصلحت کاهنجی و بخش سفید و تلخ مزه و مخدر است قایم مقام نخب
 نفع در همه افعال بلکه اینونت دارد پتری و نسی بضم باے فارسی و فتح فوقانی مشدده و سکون
 رای مهله و فتح و او و سکون نون و کسر فوقانی دوم و سکون تختانی پتر اولاد را میگویند و نسی یعنی
 کننده و ضعیف و حصه چو از استعمال تخم این روئیدگی فرزند میشود لهذا بایر اسم موسوم کرده اند و بهر
 هندی پتر جوی و منکلا و در بعضی نسخ مانک کلیا و پتر جوی و پتر جویاک و پتر جوی کم و لوتر و متر
 سدی نامند ماهیت آل نباتی ست بے ساق چو کدو و غره شاخها میکند و برگس بقیه
 یک کف دست و مشق به نه تشقیق وائل بسیاهی و گلش شکل گل نیل و صندلی زنگ و قبه او
 شعبیه بقبه بزرگ است این به ده لفافه بعد رسیدن قبه لفافه بالا کشاده میشود و دوم بند میباشند و ال
 تخم از یک عدد تا سه عدد شبیه به عود سک مگر از خورد تر و بهر دو جانب او ریشه باے سفید

پتری
 پتری

پتری

وباریک دزم و مزاج آں معتدل افعال آں چون زن عقیقه بعد هر سه روز متواتر تخم او سالم بخورد
 اول روز یک دوم روز دو و سوم روز سه و غذا شیرین بخورد نمک پس بشوهر خود نزدیکی کند حال
 بفرزند گردد بچول است و هندیه نوشتند که مزه تیز دارد و بهوت حرارتی تنهای شیطانی و تصفای
 دور کند و خوف و یو و مرده بر دور و میدگی او اگر نزد کسی باشد باعث افزایش دولت و ثواب
 است و چون از تخم بگیرند هر افسون که بکنند زود تر اثر نماید و خوردنش باعث قوت حفظ و ذهن و
 ذکاوت و اگر بچه پیدا شود و بمیرد از خوردن این دارو بچه با حیات پیدا میشود بملوک و کبر و سكون
 فوقانی هندی و ضم لام و سکون و او در بعضی نسخ بتک آمده بلغت هندی به دراک و بهوتاک
 چتر ساره و اور چتکه و در بعضی نسخ بهوت کین و سارنپهون میگویند ماهیت آں درخت صحرانی
 برگش فی الجمله شباهت برگ روغن و بر و افشاں مانند کاغذ افشانی و پوست درختش زرد مثل رنگ
 زرد چوبه مزاج آں گرم و خشک و در سوم افعال آں تیز و اندک بود و دفع شیطانی خواهد زن با
 یامرد و دخانش حافظت اجنه و دیوان است و عصاره درخت او بر کس سرفه بلغمی نافع و دغان از تخم
 او جهت تپان شیطانی مؤثر و بیشتر بفتح موحده و کسر فوقانی هندی و سکون تحتانی مجهول و رله ممل
 ماهیت آں مرغی است بشکل قبیح و ازاں خرد تر کردن و دوم کوتاه و بر و خطوط سیاه و سفید
 و در فصل باران و افر میشود مردمان بر کس جنگ و بازی تربیت می کنند مزاج آں گرم در اول اهل
 و خشک افعال آں قلیه و کباب او منفتح سده و جگر و طحال و گرده و بنا قهین موافق و هضم رانیک
 و معده قوی سازد و بواسیر رچی و نفخ معده و انواع استسقاء و صفت جگر و ریزانیدن سنگ گنده
 و مثانه و زلق الامعاء و زب که بهندی سنگ رهنی نامند علی الخصوص سنگدان او و شوره بانه
 با مزه نفسا بعد ولادت مناسب تر و اکثر تجربه راقم آمده و اکثر او مضر و ورین و مصلح و مصلح
 آب عوزه و انار ترش و یا در ماء القرح نچق و تنقل بانار و کونلا کردن پشا کلو و بضم باء فارسی
 و فتح فوقانی هندی و الف و ضم کات اول و دوم مشدود و سکون و او اسم چتری است که آنرا
 کما ءة نامند بتما شش بفتح موحده و فوقانی و الف و شش شین معجمه و با اسم فایند است که
 بصناعت مثل نصف کره ساخته باشند و با پهن بغیر کروییت سازند پشایه کبریا عجمی
 و فتح فوقانی هندی و الف و کسر رله ممل و سکون تحتانی اسم کنگهی است پشایه کبریا فارسی

و سکون فوقانی و نستح بائے فارسی دوم و سکون الف و بای فارسی سوم و فتح رائے هندی و الف
 اسم شاه تره پتر تلوت بفتح بائے فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مهله و کسر فوقانی دوم و سکون لام و نستح و او
 و سکون فوقانی سوم یعنی رنگ بزرگ مانند رنگ گل خانه راست اسم کنیکلی نوشتند پتر و ریک
 ببائے فارسی و فوقانی و رای مهله و کسر اول مهله و سکون تحتانی و رائے مهله دوم و فتح کاف فارسی
 و خائے ها و سکون کاف یعنی برگ دراز اسم برگ اکولا ست پتر شری یعنی بضم بائے فارسی و سکون
 فوقانی و فتح رائے مهله و کسر شین معجمه و رای مهله و سکون تحتانی مجهوله و کسر نون و سکون تحتانی دوم
 یعنی از خوردنش اولاد بسیار میشود و بعضی بفتح بائی فارسی میگویند و بعضی فقط می کنند که بسیار
 برگ و نزد میدار و اسم موشا کنی ست پتر جننی بضم بائے فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے
 مهله و جیم و نون اول و کسر نون دوم و سکون فوقانی و فتح رائے مهله و جیم و نون اول و کسر نون دوم
 و سکون تحتانی یعنی پیدا کنند اولاد چهل زن بعد طهر سه روز متواتر بنوشد و بعد هر مرد با و نزدیکی کند
 حامله گردد و با ذی تعالی اسم لچمن بفتح جیم ست و بعضی پتر و نون مذکور را دانستند پتر سنگ بفتح بائی فارسی
 و سکون فوقانی و نستح را و سین و هلمین و خائے کس و نون و ضم کاف فارسی اسم می از سینده است
 که آنرا گجر و گویند معنی لفظ اینکه برگ مانند زبان سگ ست پتر یا ناک ببائی فارسی و فوقانی
 و رای مهله و الف و نون و کاف فارسی گویند که اسم قسم صندل ست پتر یا ناک ببائی فارسی و سکون
 فوقانی و کسر رای مهله و سکون تحتانی و فتح کاف و الف اسم شاه تره است و نیز اسم برگ بسکه پره مرغ
 نوشتند پتر بهنیکا ببائے فارسی و فوقانی و رای مهله و نستح موحده و خائے ها و نون و فتح کاف
 فارسی و الف یعنی برگ برمی آید و می افتد اسم دختی ست که آنرا مندی نامند پتر م ببائی فارسی و
 فوقانی و رای مهله و سکون میم اسم برگ درختان ست عموماً و خصوصاً اسم سافج هندی پتر ک ببائی
 فارسی و فوقانی و رای مهله و کاف اسم برگ سوجنه است پتر همین ببائی فارسی و فوقانی و رای
 مهله و کسر ها و سکون تحتانی و نون یعنی برگ مانند برگ چنیا اسم سر پناست پتر جوی بضم بائے
 فارسی و نستح فوقانی و سکون رائے مهله و کسر جیم و سکون تحتانی و کسر او و سکون تحتانی دوم پتر جوی
 باضافه سین مهله هر دو اسم پتر و نون ست پتر چیرا ببائی فارسی و فوقانی و رای مهله و فتح جیم فارسی
 و خفای ها و سکون فوقانی و فتح رای مهله دوم و الف یعنی بچکان را مثل سایه پتر ست چونکه بچه ها

میگویند
 پتر یا ناک

پتر جیم

پتر سنگ

پتر یا ناک

پتر یا ناک

پتر یا ناک

پتر یا ناک

پتر یا ناک

پتر یا ناک

پتر یا ناک

لاگران و زارشندگان را بسیار فائده میدهند لهذا باین اسم موسوم گشته اسم تر بوزست پتر چا مد هو
 بفتح باء فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مهله و جیم فارسی و الف و فتح تیم و ضم دال مهله و خفائے ها و
 سکون و او یعنی برگ شیریں اسم برگ راست پتر چید را بکسر جیم یعنی برگ نقطه و خطوط
 اسم نخبه پتر چترج بفتح باء فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مهله و سکون جیم اسم سافج است پیکنی بضم
 باء فارسی و سکون فوقانی هندی و کسرات و نون و سکون تحتانی یعنی گرد باشد اسم کنول است
 پتک پند بوجه و سکون فوقانی و کاف و خفای ها و سکون نون و فتح دال و سکون رای مهلتین اسم
 قتمی از کثیر است پتلاک بکسر موحده و سکون فوقانی هندی و ضم لام و سکون کاف فارسی اسم پتکو
 پتلا بضم باء فارسی و سکون فوقانی و فتح لام و الف اسم چنیده است پتلا بتدا بضم موحده و
 و سکون فوقانی هندی و فتح لام و الف و کسر موحده و خفای نون و فتح دال هندی و الف دوم
 اسم درخت کنگی است پتمشا کت بکسر بای فارسی و فتح فوقانی مشدده و سکون میم و فتح شین و جیم
 و الف و فتح کاف و سکون فوقانی یعنی صفرا می کند اسم داسن سرخ است پتقم ببای فارسی فوقانی
 مشدده و میم یعنی صفرا اسم زیره ملی است پتیل بکسر بای فارسی و فتح فوقانی مشدده و لام اسم پتیل یعنی
 برنج است که از ظرف میسازند پتینچا بفتح باء فارسی و فوقانی هندی و سکون نون و فتح جیم فارسی
 و الف اسم کاف است که از ظرف میسازند پتنک بفتح باء فارسی و فوقانی و سکون نون
 و کاف اسم بقم است که از چوبش رنگریزان رنگ میکنند پتنکا بفتح بای فارسی و ضم فوقانی مشدده
 و خفائے نون و فتح کاف فارسی و الف اسم قتمی از صندل است و نزد بعضی اسم درخت است شوبو
 و سیاه که عصاره او سرخو شوبو است بنورا بفتح باء فارسی و ضم فوقانی و سکون و او و فتح رائے
 مهله و الف اسم بنری است که آنرا پناکنی نامند پتو بفتح باء فارسی و ضم فوقانی هندی و سکون
 و او اسم نمک است پتواتم ببای فارسی و فوقانی هندی و او و ضم همزه و فتح فوقانی مشدده و سکون

له دیگر اسما و حب ذیل (س) رکتار - سرنگ - رخن - (ه و گج و کونا و ص) پتنک -
 (بنک) بکم کاست (قل) پتنک چتو - (تامل) و تنگی (انگ) ساپان اود (لا) نی سلی پی
 نیا ساپان (ع) بقم (ف) بقم - سه مشهور به عوام پن گنٹی است ۱۲

یعنی نمک خالص و بہتر اسم سیندھالوں ست پٹولا بیابے فارسی و فوقانی ہندی و واد و لام و الف
اسم چنیدہ تلخ ست پٹول بیابے فارسی فوقانی ہندی و واد و لام اسم پٹول ست پتھیا بفتح
بے فارسی و سکون فوقانی مشدودہ و خفایے ہا و تحتانی مجہولہ و الف یعنی چتر بر سر ست اسم ہلید
نوشتر اند پتھون بفتح باے فارسی و سکون فوقانی و خفایے ہا و فتح واد و سکون نون اسم پر شٹ
پر نی ست پتہ کبریاے فارسی و فتح فوقانی مشدودہ و خفایے ہا و فارسی زہرہ و عبری مرارہ نامند
پتھر پھوڑی بفتح باے فارسی و فوقانی مشدودہ و خفایے ہا و سکون رای مہملہ و ضم باے فارسی
و خفایے ہاے دوم و سکون واد مجہولہ و کسر رائے ہندی و سکون تحتانی یعنی نگ شکن اسم خت
اٹاست پتھوا موحده و فوقانی و با و واد و الف اسم چندن پتھواست کہ ازاں مانخوش میاژند
پتھار بفتح باے فارسی و فوقانی ہندی و خفایے ہا و الف و رائے مہملہ اسم کبریل ست کہ باغی بو
پتھا ورے بکریای فارسی و فتح فوقانی ہندی و خفایے ہا و الف و فتح واد و کسر رای مہملہ
و سکون تحتانی اسم پتر بھوی ست پتھر بیای فارسی و فوقانی مشدودہ و ہا و رای مہملہ اسم نگ است
پتیرا بفتح یای فارسی و کسر فوقانی ہندی و سکون تحتانی مجہولہ و فتح رائے مہملہ و الف اسم بروی لا
پتی بفتح باے فارسی و کسر فوقانی مشدودہ و سکون تحتانی اسم کیا س ست کہ عبری قطن نامند
پیتی کا کو یا بفتح باے فارسی و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح کاف و الف و سکون کاف دوم
و فتح واد و تحتانی و الف اسم لودہ ست پیتھم بکسر موحده و کسر فوقانی مشدودہ و خفایے تحتانی و سکون
میم اسم نیب ست بتیس بفتح موحده و کسر فوقانی و سکون تحتانی و سین مہملہ تیس ست ۔

فوائد اسمائے موحدہ: جہم

بجا رہے فتح باے فارسی و جیم فارسی و سکون الف و رائے مہملہ زبان ہنود کو تا پون نامند
 ماہیت آل زبانی ست قایم بنصفت قامت یاکم و زیادہ بلند گرد و دکنار آہا ایستادہ و بالا
 و نہر ہامی روید و شاہنہائے مجوف و گرہ و ار از نیخ می کند و بر سر گرہ ہے برگ عریض و دراز و نو
 فی الجملہ برگ کینیری کند اما ازاں تنک و نرم و دنبالہ برگ مائل سیرخی و سیاہی و بزرگ انک

لزجت که بدست می چسبند مزاج آن مجهول افعال آن مردمان این بلاد شاخهای خشک را در
 ریمان نیل کرده در دست و پایهای بسیار می بندند و گویند که باعث حفظ از آسیب چشم بد و دیو
 و از واثقی رسیده که بستان برگ تازه و گوینده او بر چشمهای طفلان وافع گوشت زاید که بعد
 رمد و روینج حادث گردد بسیار موثر است و آن گوشت زاید را کوره می نامند پنج بفتح موحده و
 سکون جیم فارسی اسم دج است و زبان همد و ساد و زاد و پتیه و اگر کند دشت کننده و چلا و رود مشا
 و کولومی و اکرات و شهرات و همیوا و آنرا پتیم می گویند ماهیت آن پنج گیاهی است که در آبهای
 برگش از برگ نرگس دراز تر و پهن تر و انبوه و خوش و ساقش بلند و گلش شبیه بسوسن آزاد و زردیل
 بسرخ و تخم گره و از تاشعش گره و مودار و بر اقسام است بهترین آن سفید و خوشبو و گره دارد و آنکه در
 جانب شمال پیدا شود مزاج آن گرم و خشک و رسوم افعال آن مشتهی و هر جا که در بدن مرضی
 دور می کند و حافظه افزاید و زبان را تنگ سازد و نیز نوشته اند که تیز و تلخ است باد و بلغم لزج و پی
 را مانع و گرم می کشد و پیاپیهای گوش و کرمی و در و قروح آن دور کند و بجز وقتی بفتح موحده
 و جیم و سکون رای همد و فتح و ال همد و سکون لون و کسر فوقانی و سکون تحتانی ماهیت آن نباتی
 است از زمین زیاد بمقدار دوسه انگشت بلند نمی شود و شاخهای باریک و مفروش می کنند و با
 شاخها قبه های غیر تمامه مانند نصف کره و متخلخل و در تخلخل آن برگهای ریزه و خارهای باریک
 بدست تخلیه میشود و برگهایش شبیه برگ انار اما از آن تنگ می شود و چون شاخ استاده
 بر زمین افتد در آنجا پنج می کند و قبه بر می آرد و بر سر شاخها نیز قبه می سازد و بعضی بر دخت دیگر هم
 اطلاق می کنند حق و محقق اول است و در زبان تلنگ کمپکا گده می گویند مزاج آن گرم و راول و
 خشک و رسوم افعال آن سنون مضمضه آن محکم کننده دندان و حالب خون جاری از آن چول

۱۱ دیگر اسما حسب ذیل (مع) و چا - اگر کندھا - منگیلیا - لوم سا - رلا - فچ (رنگ) فچ (ص)
 و یکھنڈ (جگ) گھوڈان فچ (کن) فچ (تل) نلاؤش (تامل) و نمبو (لا) اکورس کیا لاش
 از سالک رام گنٹھو ہوشن -

۱۲ دیگر اسما حسب ذیل - (مع) سیہ رنب - و در دتی (ص) و اتونی (جگ) و جرہ دتی (لا)
 ایٹیر پس اورن تالٹس - و در دتی در دست در چشم چنانچه ملحق بقرنیہ پوشیده شود -

بانگ یار کنند و مقوی لثات و مطبوخ آن دافع پنهانی بلغمیه و در بعضی کتب هندی نوشته اند که گاه
 برگ او بهشت شغال با مساوی اور و عن گاو تناول نمایند جهت ریزانیدن سنگ مثانه و یہ
 در یک ہفتہ میریزاند و مجرب است و موضع آن باعث استحکام دندان و مسواک بر ششہ او مقوی آن
 و اگر با مساوی آن پوست درخت موسری سائیدہ سنون ساز و جهت استرخائے لثہ بے نظیر
 و مجرب و فقیر نیز تجربہ نموده بجلی بفتح بائے موصدہ و سکون جیم فارسی و فتح لام و الف و سکر پانی
 و بجلی و ریودگی و در بعضی نسخہ بودگی و بدلی و بوبت کسود و باسی و در بعضی نسخہ بدر کہ میگوند
 ماہ نیکست آن بانی است یقیناً مانند کدو و غیرہ اکثر در خانہ ہامی کارند بر درخت و دیوار یا
 بالا میرود و بارہ میدواند و ساقش بسطیری یک انگشت میشود و برگش مثل برگ تنہول و اتان
 بستر تر و بار طوبت و لزوجیت و آن بر اقسام ست دو قسم نبات او پیل میشود یکے سفید کہ از این بجلی
 دو گیرے سرخ و آنرا پوی می نامند و قسم سوم را دیپا بجلی یعنی پوی خرد می نامند بعینہ مانند بیل بجلی
 میشود و امار و نیدگی آواز یک بالشت زیادہ نمی گردد و بوبتہ مثل ساگ چولانی و پات میشود بسیار
 مزہ دار و بہتر است و قسم چہارم دشتی و نیدگی او بے ساق و برگ او فی الجملہ شبیہ برگ بسکھرہ
 اما صغیر و اندک نوک دارد و ترش تر و بخش گرد و مانند فلفل در خامی سفید و در ہندی بلای بجلی و کولانی
 کدہ و بیانی کدہ میگوند و از خواص این آنست کہ چون پیش از طلوع آفتاب بر کنند شیرین
 باشد و بعد از طلوع اگر بر آرد تلخ بود خام ہم میخورند و پختہ نیز می کنند و از برگش تا نخورش عیسا زند
 بار ہمہ قسم مانند کامونی میشود مزاج آن جمیع اقسام سرد و تر و در دوم و تر و بعضی خشک است
 با گوشت و دال مونگ پختہ روغن و مصالح دادہ تا نخورش میا زندا فعال آن مضموم و
 معدل اخلاط و مسکن حدت تپہای گرم و مصفی آواز و خلق و فزائندہ منی و کف و مقوی و دافع کرمیت

لہ دیگر اسلحہ بیل - (س) بودگی - کلوی - موہنی - و سالا - ولی پودی - (لا) پونی کاساگ -

(بنگ) پونی ساگ (مو) نایا ژو - (گج) پوتھی - (انگ) وڈل بار نائٹ شاپ (لا)

بیا سلا دو با - بیا سلا آل با - از ساگ رام نگنٹو بھوشن ۱۲ لہ قلعین دخت کدو ہر بارہ کہ بر زمین پهن شود -

لہ برگ ہر نبات چنانچہ ہندی ساگ پات مشہور است ۱۲

و مستطاب اشتها و گراں و نفاخ و مصلحتش رنجبیل و فلفل و سردی بسیار می کند و بلغم افزاید و در پختنی
 رفع مضرت میکند و هندیان گویند که بچلی کوره کف بسیار می کند و اشتها بند نماید و بامزه میشود و طبع را
 خوش می سازد و دیوانگی را اندک فائده میدهد و قسیمیکه مانند بوطه میشود سرد است قدری ابله را بهشت
 پخته بخورد مزاج خوش می کند و صفرا دور کند و تشنگی و سوزش شکم بنشاند و مزه میدهد و میگوید که از این
 داغ بر پاچه آید و در می نماید بچنک ^{بکسر موصده} و فتح آن نیز و سکون جیم فارسی و فتح خون سکون
 الف و کاف و پچنک نیز آمده بزایدنی با اسم میش است و بهندی تا بهی نامند ماهیت آن
 معروف است و اقسام آن بسیار مزاج آن گرم و خشک افعال آن همه امراض میزند و
 تره دیش دور کند و وزن عقیقه خوبست و اعانت بر حمل میکند حامی و طفل و پیر را نباید داد و در خانه و
 بادشاه نباید نهاد و استعمالش بے تدبیر و صلاح جائز نیست و نیز در بعضی کتب نوشته اند که سرد است
 و در بعضی گرم و نیز در دفع علتها حلق و باد و بلغم و قرائنه صفرا و از جمله ساین است مدبر او پچنک
 بر نیز دسم است ده ازاں ستم قاتل اصلا بکار نمی آید چنانکه یکس از آن است که چون سود و شاخ گاو
 و میش طلا کنند خون از دماغ و شکم روان شده هلاک گردد و دیگر آنست که درون سیاه و بیرون سفید
 باشد و باقی اقسام جهت تطویل نوشته شد و شست و شسته بعد از تدبیر داخل معالج سازند بهترین آنها
 تیلیا که بیرون سیاه و اندرون سفید و برهن که اندرون و بیرون سفید بهترین آنهاست و طریق
 تدبیر آنست که پچنک را در کیسه کرده در دیگ پر آب بنوعی بپاویزند که بته نرسد تا نیم ساعت جوش داده
 بر آورده نگاه دارند و بکار برند و بعضی در شیر ماده گاو جوش میدهند و از مقدار یک کجداشت کجند
 میدهند تنها و یا با دوائی دیگر و گویند استعمال او مثل آب حیات است و عمر دراز کند و جوانی نگاهدارد
 و هیچ علت در بدن نماند و اگر با مسادی او سها که بکار برند و مداومت نمایند اولی است بچنک
 بکسر موصده و سکون تجمانی و فتح جیم و سکون کاف و ماهیت آن درختی است بسیار بزرگ

بچنک

بچنک

له دیگر اسما حسب ذیل -

(س) ویش (۴) بزنگی پیش سینه طاهر یسناک (۴) اگو تاظم نیز اکس (انگ) انون
 اگو نایط دوت (پن) ریشه تیلیا -

والف در بعضی نسخ پچھلا آمده از با عوض تختانی اسم درخت سینبل است بجایا کبیر موحده و سکون جیم
 و سکون تختانی والف و در بعضی و چھیا کبیر و او فتح جیم آمده یعنی جهت صحبت کردن زنان خوب
 ست اسم بھنگ ست بجیسا کبیر موحده و جیم و سکون تختانی مجہولہ فتح سین مہملہ والف و را
 مہملہ اسم خلاصہ خوب بجیک ست -

فوائد اسمائے موحدا و ال مہملہ

پد امان کبیر بے فارسی فتح وال مہملہ شدہ والف فتح جیم و سکون الف و نون و زنی
 مہانیب یعنی نینب بزرگ و اربور و ویر کھوزتا و کٹواتک نامند ماہیت آل وختی ست
 بزرگ باساق ضخیم و شاخہا بے بیار برگش شبیہ برگ نیم اما کلاں ترا و یک طرف بنر و طرف
 مائل سفیدی و گل اوریزہ و سفید کی نوع مشابہ گل نیم با انہ و بار او غلافی دراز بقدر دو بند
 و پھن در میان و ہر دو طرف باریک و بسیار تنک و یک تخم در وسط پوست چسپیدہ مغزش
 سفید مائل بزردی قلع طعم و پوشش مثل بوئے مغز سوٹھ و ہمہ اجزائے اس درخت تلخ مزہ و
 مانا بدرخت نینب مگر دربار و لہذا اطباء ہندیہ از قسم نینب گفتہ اند مزاج مرکب القوی و بعضی
 گرم میدانند و چوبش بسیار بک میباشد صاحب تالیف شریف نوشتہ کہ سرد و خشک و
 زنجبیل قلع ست و مشہور بہ بکاین فرمودہ لیکن بغیر چاں متحقق شدہ کہ ہر دو متغایرا اما از اقسام
 نینب ست افعال آل قابض شکم و دافع فساد بلغم و صفرا و خون و قاتل کرم و دافع قی و غثیا
 و از اعظم ادویہ جذام و تپ ست و تن را ہشیار سازد و از کتب ہندیہ است کہ بہت تپ پی
 و تپہای کہ غیب غیر خالصہ سودمند و محلل ریاح تمام بدن فقیر گوید روزے مغزش چسپیدہ مرغ بود
 قیاس کردم کہ شاید قتل دیداں خواہد کرد و کہ دوازہ سالہ را از دوسرخ شروع کنانیدم و تا
 چار ماشرہ ادم بیج گرمی نشد و سردی و نہ قبض و نہ اطلاق و نہ قتل دیداں و حالانکہ در شکمش
 حیات بسیار بود بعد از آن بیج داروی نہ ادم بعد بیج شش روز یک جہ مردہ برآمد پس پس
 پد اکبر بے فارسی فتح وال مہملہ شدہ والف ماہیت آل طائریے ست از کج شک خورد تر

خوبصورت زوداده است زانوشتن بسیار و آواز خوش و تیز دارد و هزار داستان است اکثر مردمان می پرورند و هنگام مستی او ابتدائی تابستان است اگر تلخ مغزیات بدهند بهت می باشد و ماده ادسیا وائل سیرخی و از نرگال و این پرند اقسام دیگر هم دارد لیکن این متم بهت است قراح آن گرم خشک در سوم افعال آن شور بائے اوج بهت خالج و لغوه و تشنج و رعوت و جمیع و سده جگر و ما سار بقایانغ و سبک دزد و مضغ و صالح الکیموس و خون او گرما گرم جبهت تصفیه گرفتگی آواز و بجهت الصوت تجربه رسیده و خاکستر اوج بهت سنگ کرده مفید و مہی سرد مزاجاں و گرم مزاجاں را مضغ و مصلحش مصلح سرد و ترشی باست بداری کند بکسر موحده و فتح دال مہله و الف و کسر رائے مہله و سکون تحتانی و فتح کاف و سکون نون و دال مہله یعنی جز یعنی زمین زیرا که بداد ہندی اہم ترین کندانم جز است وری رابطہ است میان ہر دو دور ہندی نیا لاکڑی و بدار کا و کھور شٹا و ریچی چھو او اکشو کندی و سکالی و شتر نکالی و در شک و لی و شکل کند و قتی از و کہ آزا پال مری و چہریداری و چھیری چھو و ولی کد ہا نیا و چھیر شکلا و نیشونی دلی و شکا چھری و شتر سیت کند ہی نامند و درین قسم شیر بسیار برمی آید ماہیت آن پنج ست گرد تا بمقدار کدوی شیرین بلکہ از آن ہم زیادہ و پوکستش کندہ و مغزش سفید از زمین برآورده پارچہ ہا منودہ خشک کردہ نگاہ میزند و بکار می آزند و نبات او بیل می شود و باریک و دراز تا تہ روئیدگی کدوی شیریں برگ و گل و باراد مشابہ باد اما گل و باراد از کدوی شیریں خرد تر و جیش و زریں بسیار دور میشود و لہذا آنرا نیا لاکڑی نامند و چوں این پنج مشابہ بہ کدوئے شیریں گردد ست لہذا مری نامیدہ اند زیرا کہ مری کدوی کدوئے شیریں ست قراح آن گرم و تر و نر و بعضے سرد و تر و مہرہ شیریں و تیز و تلخ دارد و فعال مہی و مقوی اخنار و مدربول و دافع باد و بلغم و پرمیو و گرم شکم و بعضے گویند کہ مولد باد و صفرا و انگیز و تر و بعضے صفرا شکن ست بداری بکسر بای فارسی و سکون دال مہله و کسر رائے ہندی و سکون تحتانی ماہیت آن پرند طایلت خرواز نیم خشک مزاج آن گرم و تر اما تری کمتر افعال آن جہت گردہ و شائہ تجزیرہ راقم رسیدہ بدھارا بکسر موحده و فتح دال مہله و خفا ئے ہا و الف و فتح راء مہله و الف دوم

بجای

سہ دیگر اسامی بنی (س) ویداری یکسو گندھا (لا) بلای کندہ (بنگ) سویت جھوئی کیت (مو) جھوئی کوہڑا (گج) جھو کوکو (کن) نیل نیل رتلی (نیل گنبدو (لا) آئی پو سیا و بی ٹیٹا (از سالگرام نگٹھ جھوشن) ۱۲

ماهیت آن چونی است سبک بقدر گندگی اصل السوس از طوف کوهستان می آید مزاج آن
 گرم و خشک مزه آن تلخ و زهر خور است افعال آن طین و مہی و دافع فساد باد و بلغم و خون و اما اعضا
 و پر میه و از جلد رساین است بد حاصل بفتح موحده و دال ہندیہ و خفائے ہا و سکون لام و کج و کج
 نیز میگویند ماهیت آن میوه است شبیه شکل ہی اما بزواید پوستش مرغوب و زرد مانند
 پوست شفتالو و نازک و متغرش طلایی رنگ و سرخ و باستماع رسیده کہ بمقدار یک و پاؤ آثار
 میشود و اندرونش خاہنا و در ہر خانہ تخم گردد و پنبہ و دراز و اندکے مثلث بغیر زوایا با پوست
 تنک و در و مغز سفید و قسمی از وہے تخم ہم میشود مزہ او میخوش با اندک زہومت و در میان مغز چیز
 نرم و سفید و بی طعم میشود و در موسم آخر تابستان میرسد و درخت او کلاں و دراز و سنجیدہ برش
 دراز و گرد و درشت و زرد شکن طبع ابارد گرم در اول اولی و تر بار طوبت فضلیہ کثیرہ و زود حصن
 گردد افعال آن گراں و نفلخ و مولد بلغم و مسقط و مضغ شہوتین و مولد تب بلغمیہ و متغضن اخلاط
 و فقیر اورا خورد دریافت نموده و صاحب جمع الجوامع متقلل منی و مضغ باہ و اشتہا و تخم او یکد
 و دو دانہ یا شیر مرغہ معدل اطفال نوشته و صاحب تالیف شریف فرمودہ کہ ایں میوہ عالی از
 تقویت دل و معدہ نیست و چون زیادہ خوردہ شود بدیر و مضغ آید و تولید ریح کند و سبب تبشی
 کسر سورت صفرا می نماید و مضر سرفہ بود و خستہ او قابض است را تم گوید کہ از مجربے رسیده پوست
 درخت او دافع تب است بدے کورہ بضم موحده و کسر دال مہملہ مشدودہ و سکون تحتانی و صغ
 کاف و سکون و او مفتح رائے مہملہ و وقف ہا و مہجی پدی و یا ہٹھانیز میگویند ماهیت آن نباتی
 است بے ساق و صحرائی اکثر بر درختہاے سیندھی یا سیندھیرود و برگ او شبیہ برگ کلو اما از
 ضخیم و نرم و بنتر بعضی نوکدار از سر و دنبالہ بینی بریدہ و از جوتی دارد از ایں سبزی و ناخورش
 میسازند در دال مونگ یا بغیر آن و بار او مانند بار سمندر سوکہ و در ایں تخم مانند تخم ترب و کلاں
 از و اما در خوردن بکار نمی آید و قسمی از وی است کہ آترالیری بدی نامند بیل او کلاں کتر از قسم اول و
 با ساق ضخیم و شاہنہاے بسیار می شود کہ تمام درخت را می پیچد برگ او نیز شبیہ برگ کلو و از
 گندہ تر و باز غلبہ نرم و بار گیا و شاہنہایش ہم پرز غلبہ و چون بشکنند شیر از وہی آید و ایں قسم
 از جلد یا کولات نیست افعال آن قسم اول مزہ دار است گرائی دور کند و نرم کرندم بر و باد و بلغم

پدماوتی بیای فارسی و سکون دال مہلہ و فتح نیم و الف و فتح و او و کسر فوقانی و سکون تحتانی ہر دو
 اسم کنول صحرانی ست پد مثال بیای فارسی و دال مہلہ و نیم و فتح نون و الف و لام اسم ساق
 کل کنول ست پدم کیسر بیای فارسی و دال مہلہ و نیم و کسر کاف و سکون تحتانی مہولہ و فتح سین
 و سکون رائے ستین اسم زرد کنول ست یعنی نیلو فرزند عفرانی پد مہم بیای فارسی و سکون دال مہلہ و
 فتح نیم و کاف و سکون نیم و دوم پد مہم بہا میں بعض نیم پد مہم گندھیک بیای فارسی و دال مہلہ و
 و نیم و فتح کاف فارسی و سکون نون و کسر دال مہلہ و دوم و حفاے ہا و سکون تحتانی و کاف ہر دو
 اسم کنول زرد ست پد مراک بیای فارسی و فتح دال مہلہ و سکون نیم و فتح رائے مہلہ و الف
 و کاف اسم یا قوت سرخ ست پد نال و فتح بیای موحده و سکون دال مہلہ و فتح نون و الف و
 سکون لام اسم دیول ست پد و تر کٹر ضم بیای فارسی و ضم دال مہلہ شدہ و سکون و او و کسر فوقانی
 و سکون رائے مہلہ و ضم کاف فارسی و سکون رائے ہندی یعنی بروز گردندہ اسم کل آفتاب
 پرست ست۔

فوائد اسماء موحده بار مہلہ

برائے بنسخت موحده و رائے مہلہ و سکون الف و ہمزہ با تحتانی و در ہندی در گو دچوں خواہت کہ
 جمع کنند لام مضموم بعد کاف اضافہ نموده در کلو گویند و کو در سجا و او در گانا سند ماہیت آب
 از جنس غلست مزاج آن گرم و خشک افعال آس وافع سردی نوشتہ اند بر بال کل و فتح
 بیای موحده و سکون رائے ہندی و فتح موحده و دوم و الف و فتح کاف فارسی و سکون لام کل
 نیز نامند و در تنگی کل نامند بنسخت کاف فارسی و کسر موحده شدہ و ہر دو بازوے او مثل حیرم
 یعنی پرو دران دو خارج کج و پنجہ مثل پنجہ بازو ہرے ازاں خار ہا و پنجہ بازو نہ بردختہ نہای
 آویزد و آوازی کند زیر شکم رنگ سرخ مال پسپاہی و بر پشت سیاہ نقطہ دارد و زرمادہ
 میشود ہر دو اعضاے تناسل تمایاں و پشہنی پروازد و اکثر میوہ درختاں میخورد گویند کہ

تخلیق او از دست عیسی علیه السلام معجزه است مزاج آل گرم و خشک افعال آل طلا
 خون او گرم و باورش و برودت برادر و چوں او را سالم در آب مهربان بخت بر و غن کجند آینه
 روغن ساخته بعرق النسا و در دایه مفصل و فالج و لقوه بسالند سود دهد و به تجربه راقم الآثم
 آمده و گویند که مالیدن و مالش بقدرین هیچ شہوت جماع است و ندادن سرش زیر بالین بچہ
 خوابیده را معلوم نشود خواب را منع کند و این به تجربه راست نیامده پر یا ملک پستخ باے
 عجی و سکون راے مہل و مستخ باے فارسی دوم و الف و مستخ فوقانی ہندے و سکون کاف و
 پر یا تم زیادتی سیم نیز آمده و به سکریت پرنیک و سیت پر یا دترش کہن و سوجہم تیر و نیک
 درینودان کوج در نیک کنگ می نامند ماہیت آل گیاہے ست و شتی کہ ازینج شاخہاے
 بسیار و با یک مثل موے گرہ دار میکند و کمتر از بالشت از زمین بلند میشود و بر پوشش رغبت
 مثل خبار میشود و برگ اوریزہ و شاخہایش پر از دانہ ہاے خروشیہ بدایہ کنکلی و ہزار یا می باشد
 و ایندادران ہزار دانہ نیز نامیدہ اند و چوں دانہ ماہیدہ بسوسہ دور نمایند تخم ہا بسیار ریزہ
 بقدر دہم حصہ خشکاش برآید در رنگ مائل بہ تیرگی و آل بر دو صنف است صنف سفید در ہما جزا
 و صنف سیاہ گردانہ ہاے قسم اول در مداوی بیشتر شغل مزاج آل معتدل برے و مزہ آل
 مائل بہ تلخی و بالعایت افعال آل دوست سردی و سکن تشنگی و دفع صفرا و تپ ہاے
 گرم و فی الدم و ہمیزی دہن دستی و دیوانگی و ہدیان و در شتی زبان کہ مثل خار ہا از خنکی
 برآمدہ باشد و بہ تجربه راقم آثم آمده کہ جوش اخلاط می نشانند و بہت تپ ہا و سرسام و صداع
 و ہدیان و اخراج ویدان و دلہ اعظم است و قوی را قوت دهد و دماغ و دل و جگر و معد را
 قوی گرداند و ابجرہ اندانہا جذب نماید و فی خونی بند کند و برآے اطفال و صبیان خوب
 دارد و ست مقدار شربت او یک کرش است کہ بہ شقال و دو دانق می شود پیر تیریم ہا
 فارسی و مستخ راے ہندی و باے فارسی دوم و فوقانی شدہ و سکون راے مہل و پیریم
 باضافہ سیم در آخر کلمہ نیز آمده ماہیت آل نباتی است کثیر الفروع برگ او بقدر بند انگشت
 متابد و بت آل و گرد مائل بہ درازی و بعضی بادامی شکل فی الجملہ شاہ بہرگ نیل مزاج آل
 گرم و خشک در دوم و مزہ او اندک تلخ افعال آل بہت جرب و قوایی و جذام و سرفه نافع

الایات

بدلہ پیر

متوا او دافع پنس و اگر به هیچ نوعی ضرر رساند مصلح او روغن سیاه است از خواص اوست
 که چون برگ آن را بچایند و بعد از آن شکر و نبات با دیگر شیرینی با در دهن اندازند هرگز
 شیرینی محسوس نمی شود پرنده ریگ به سنج با سب فاری و سکون را سب مصلح و ضم های فاری
 دوم و خفا سب فون و سنج و ال هندی و کسر را سب مصلح و سکون تختانی و کاف و در لغت هندی
 سری پشپ و بند زانو هم و موساد هین و الیستی و کیولا و چو شاد و چو ششم و شست شکم
 میگویند ماهیت آن است که از گل کنول است که سفید مائل به درازی و دنباله او مثل
 بگل تا توره و بر روی یک گل میشود و بخشش هم یک می باشد و گل او صد برگ دارد
 مزاج آن سرد و تر افعال آن فزاینده دولت و عمر و بیماری های چشم دور کند
 و سردی و روشنی بخشد بر بفتح موحده و سکون را سب هندی در زبان هندی مر و و کورو
 و اسکند چهره و درم و در کپچل دو تو و بهو پا و او پا و در پا و پنجه و اس و دست می گویند ماهیت
 آن درختی است بسیار گل و چنان گرد آوری پیدا می کند که منار سوار در سایه او ایستاده شود
 و از معتبری شنیدم که تا نیم فرسخ محیط می شود و شش چنان مطهر می گردد که آن را کنده بر آید
 یک دوس اگر مکان سازند می تواند شد و از شانه های ش اغصان راست بر می آید که در
 عرف هندی آن را پار می گویند به سنج با سب فاری و الف و فتح را سب مصلح و سکون میم و کسر
 موحده و سکون تختانی هر یک از آن بر و رایام بجای تنه می شود و از آن ساقها میگذرد و برش
 گرد و سطح و سخت و بنزد سقوط زرد شود و میوه اش به شاخها چسبیده مانند انجیر و گولر در
 شکل مثل پستان در حجم کم و زیاده از آن و دروش تخم های ریزه در رسیدگی سیخ مثل مرجان
 و در مزه اندک شیرین و ز ممت و مائل ترشی و تابستان می رسد و آن را بر دلی نامند به سنج
 موحده و ضم را سب هندی و سکون و او مجهول و کسر لام و سکون تختانی و از همه اجزای درخت

له دیگر اسامی حسب ذیل :-
 (مس) سیئت - تال پشپیک (مر) پند بریک - (تل) پند بریک (گج) پاند بریک
 (کن) پند بریک (اسم مشهور) پند یارا -

شیر بسیار لایع بر می آید و اکثر درین بلاد دیده شد که درخت بزرگ درخت تا چنان می پیچد
 که گویا عاشق به معشوق یا مادر به کودک و نیز این درخت از میان درخت تا بختی رود
 رفته رفته بخش بزمی رفته بالیده می گردد و قسمی از آن صغیر است که آن را بگویند برنا
 شبیه به کبیر در همه اجزاء اما خردتر و در زبان هندی تال سری و گرنڈی تکر و کیر مانت و تکر و
 کالاتسارک نامند مزاج آن سرد و در اول و دوم خشک و در آخر آن و شیر او سرد و خشک
 در سوم افعال آن رادع و خلل او رام خصوصاً او رام مغابن که به هندی به نامند و بنجد منی و نفوس
 برگ خشک او با شکر سفید قاطع سیلان رحم و بار او قابض و فزاینده منی پوست شائش ز مانت
 و دافع سوزش و امیل و بدن و قاتل کرم قروح و با پوست جامن پنجه بر تر قیدی پابنده
 سفید و سوط شیر کونیل بڑا شیر زمان و شکر سفید دافع پیش و شیر او هر روز صبح پیش از طلوع
 آفتاب گرفته باشد او شکر سفید بخورند و هر روز از یک درهم شروع نمایند و تا سه و سه
 بفزایند تا بست و یک روز به دستور کم کنند جهت انواع بواسیر و جریان منی و کثرت
 احتلام و تقویت اعضا مجرب و قطره او در گوش قاتل کرم آن باید که اول در گوش قدیم
 شیر کوفته انداخته و در سه لحظه توقف کرد و یک دو قطره شیر بڑا بچکانند و تا سه چهار روز متوال
 عمل نمایند مجرب است و قسم صغیر او دافع امراض میوه و بیتی و سوزش و تشنگی بڑا رگس
 به شنج موحده و سکون راس هندی و شنج راس ممل و کاف شده و سکون سین ممل و بزرگ
 به زیادتی الف بعد راس ممل و بال راس و بل راس و جذر آن را بر کس کده نامند تا بهیت
 آن نهائی است تا بیک قامت بلند گردد و گاهی به بخش بالائی زمین برآمده مثل ساق
 گردد و بزرگ باشد شبیه ببرگ چغندر سیاه و از آن کلان تر بلکه به سبب کلانی مشابه
 به گوش فیل شود مگر طول از عرض زیاد و گل و بارنی کنند و مدت بامی ماند و جذر او فی الجمله
 به اناس اما از آن درازتر بر ظاهرش دو ابرمانند چشم و درونش مغز سفید مثل شلغم و استعمل در
 طب مزاج آن مرکب القوی مائل به گرمی و مزه تلخ و تیز دارد و در زبان می خراشد و
 آن دافع فساد و طحال و سودا و خون و بجهت جند ام و برص و دیگر امراض بلدی و نوایر و
 و قروح و خازیر و ذبل با و بوا میرانف با و به تجربه رسانیده شد و مضر طلق و دهن و زبان

بزرگ

و مصلحتش در برگ بائے تمرندی یا آله بابرگ برناختن و در شیرگا و ترک کرده خشک ساختن ست
 و معجون او برائے دفع جذام از اسرارست نفع عجیب می کند بر سر می بنسج موحده و یک
 رائے هندی و کسین و رائے اهلین و سکون تختانی ماهیت آل پرند و ایت فی الجمله
 مشابه به مرغابی و از آن خرد تر و پروبال او مرکب از سیاه و سفیدی و خاکستر
 رنگ و زیر شکمش سفید و دم او کوتاه و متعارف در از و چشم بزرگ و سر هم بزرگ و پاهای
 موسوم گشته و پاهای او در از و سه انگشت دارد مزاج آل گرم و خشک افعال او گشتش
 متقوی معده و جگر و دیر هضم پرکے بنسج بائے فارسی و سکون رائے مهمل و کاف و سکون پیکه
 تختانی و زبان بنده سوره چم نامند ماهیت آل درختی ست خار و ابر شمشیر به درخت کنار
 در کوه و بیابان می شود برشش هم مانند برگ کنار اما از آن در از و بے کنگره و اندک حرف
 مثل برگ نیم گل او مانند گل کامونی در او ال خریف بهاری کند و بار او از کامونی اندک
 کلاں در خامی کسیر و مقدار سے ز نخت و ترشش و بعد رسیدن سیاه و ترشش و شیرین
 می گردد و در زستان می رسد و زبان هندی برکی پند و نامند بنسج بائے فارسی و خفایه نو
 و ضم دال هندی و سکون و او یعنی میوه بزرگی و تخم او مثل تخم کنار اما خرد تر و پهن و مغز او بزرگ
 دال تور و ز نخت با اندک تلخی مزاج خام او سرد و خشک و در دوم بالز و جتی و رسیدن در دوم
 سرد و خشک قدر سے چرب و ز نخت افعال آل گراں و موله کف و دفع قبض شکم و
 بستگی بول بر مندی بنسج موحده و رائے مهمل و سکون جیم و فتح دال مهمل و خفایه نو و
 کسر دال هندی و سکون تختانی و پشکرت بر مهاوندی و توک پشی و دارا انتها و او اندک
 کھی می گویند ماهیت آل از اطباء هندی و تبا تیان چنان مسجع شده که بر مندی
 او نٹ کٹائی رامی نامند از تالیف شریف اختلاف هر دو ظاهر می شود به تحقیق این فقیر چنان
 آمده که او نٹ کٹائی دو قسم است بزرگ و خرد و قسم بزرگ را او نٹ کٹائی و قسم خرد را
 بر مهاوندی نامند حقیقت هر دو یک است مگر اجزائے بر مندی نسبت به او نٹ کٹائی بزرگ
 و از زمین اندک بلند و بلند می او نٹ کٹائی تا بیک گز و گل بر مندی سه اول چوں گردد
 برآید و در آن سوراخها و در سوراخها گلهای یزده و سفید و بر و میدگی و برگ و شاخ

و گردگان خارهاست باریک و نازک می شود اما بدست نمی خورد و صاحب دستور الاطبا گوید که
 بر مندی را جوله نیز می گویند و آن را به نوع گفته و اونٹ کمانی را علی حده دانسته و
 نیز گفته اند که بر مندی ازاں گویند که بزنان حامل زادن آسان می کند و الله اعلم و نیز
 به مشاهدۀ این اختراعه که نباتی دیگر مشابیه باومی شود و مفروش بر زمین با خارهاست
 نازک و اکثر در کشت زار با پس می شود اما آن ها که اول مذکور شد در طعم تلخ و تیز میشود
 و این در مژه شیرین و غالب قطن این است که بر مبادندی قسم بهتر است باشد مزاج آل
 گرم و خشک در دوم و قسم اخیر سرد افعال آل فزاینده عقل و مقوی آن و بدین
 مزه می دهد و فساد خون و بااد و بلغم و امراض چشم و سیلان منی و تب دفع کند و اتصال
 بر فو و در رحم بعد ولادت و تب های که راز و فائده بخش و بخش در معالجه قوی تر است
 بر می به ضم موحده و کون را می هندی و کسر میم و سکون تختانی و مشهور بریم کا پا و بریم کال
 و سیندن و پوری و بعبه و ادرب به فارسی و سکتنبویه و به شکر تر چتر او کواچی و کون تب
 مانند ماهیت آل میوه بهاری است اکثر در زراعت جوار و غیره در فصل بهار کال می شود
 و بیدگی او به ساق و شاخها باریک و برش کوچک تر از برگ خیار و نازک و نرم و به
 زغب و بار او مانند کندوری گردد و در از شبیه به چشم گاو خاشش بنور رسیده اشک
 بعضی یک رنگ و بعضی مخطط به سبزی و زردی و سفیدی دو قسم است یکی مقدار است
 انگشت در خال اندک تلخ و بعد پختن ترش و بسیار خوش بو او بر بوی او عاقل می گردد
 و دوم کلاں تر از و تلخ بسیار و بعد رسیدن اندک ترشی پیدا می کند و تخم هر دو مانند
 تخم قیتا و ازاں خرد تر اکثر اچار ازومی سازند و نمک سوخته در روغن یا بغیر آن بریاں
 کرده می خورند و براسی هر اگر دن گوشت بے نظیر است علی الخصوص قسم خرد آن مزاج آل
 گرم و خشک در دوم افعال آل فزاینده اشتها و صفرا و دفع یخ و بلغم و مزاج را تیز کند
 و بدن را سبک گرداند و مزه دار است مزه دهن زیاده کند و تب و بلغم لزج و کف بر
 نماید و به امراض چشم مفید و مصلح آل ترشی است بر فکا به شش موحده و کسر را می مبل
 شده و خفایه نوزن و شش کاف و الف و به شکر تر مشا کو به و در بعضی نسخ سا کو به

الانی

برنگا

آمده و کهر پیر او کو جھوٹیا و کر کشا و چوری کرده و در بعضی نسخ چهر یکا آمده و بھوت دانه و
در بعضی نسخ بھوت داس آمده و کشت گهن و پلا پنکبه و در بعضی نسخ پهل تنک آمده می گویند
ماہیت آل نباتی است اکثر زیر بندش تالاب و بیابان می شود و تا بقدر آدم هم بلند
می گردد و شاخها انبوه بر یکدیگر افتاده و گرد آمده می کند و خارهای خرد و سفید دارد و
برگ او شبیه برگ حنا و از سخت و درشت و ماہیت کمتر از مالیدن ریزه ریزه گردد و
خطوط بر و مانند خطوط زبان گھوڑ پھوڑ و شیراز شاخها بر آید و بار او زرد و گردانند و در آن
پهل و گویند که برین درخت شیطا طین گرد و پیش می باشند مزاج آل گرم و خشک و در سم
و منزہ آل تیز و تلخ افعال آل عصارہ شاخ و برگ و پنج با پوست مقدار سه چهارم یک
مقی بلغم و صفرا و دفع جذام و قوبا و بیماری های دهن و کشت اما باید که غذا مرغن
دے نمک باید داد برہ پختج موصدہ و رائے ہندیہ و وقف با ماہیت آل قسمی
از طعام ہندی است بسیار لذیذ و خوشبواز آرد و دال نخود یا آرد یا مونگ نمک و کشیز تر و
میج بنز یا سرخ و پیاز خام و ادک و لہسن و اندک ریزہ بنز یا یک بریدہ و جفرا ت یا سینیہ
در آن مخلوط کرده و در آفتاب گزارند تا خمیر شود و ترشی بہم رسانند پس از آن میان مقدار یک
یک فلوس گرفته در روغن زرد گاو بریان کنند تا سرخ شود بر آرد و بخورند و بعضی مردم در
روغن سرسوں بریاں می کنند و اگر در آن قیر گوشت و پنیر و پودینہ و اجارا نہ یا لیوا ضافہ
نمایند لذیذ تر گردد و بعضی بعد بریان کردن در جفرا ت یا سرکہ ہندی و دوسہ روز میگذارند
بسیار ذائقہ و ارمی شود و اگر در گوشت قلیہ سازند قلیہ خوب می شود و اگر اجزائے
مذکورہ را بمقدار بندہ بندہ کرده و در آفتاب خشک کنند بری می نامند برے پختج سوجہ
و کسر رائے ہندی و سکون تحتانی و از پیٹھ و زمین کنند و غیر ہمانیز میسازند و در گوشت
دیابی آل با سال میخی پختہ بانان یا چلا و خشک نمینخورند و باید کہ بہت بڑی لونگ والاچی یا بڑی

لے گویم سینیہ می در ہند متعل نیست گل در دکھنیاں است کہ باں ہندیان را بدنام می کنند لا
آنکہ دکھن خود داخل ہندست فافہم ۱۲ نصر اللہ خاں

اندک اندک بیند از بند تا خوشبو گردد و طریق ناختن ببری پیچیده و زمیں کند و ال نخود یا مونگ
 یا آرد و در آب تر نموده از دسته سنگ نیک بپایند و آرد کنند و آرد زمیں کند و غیره و شکر
 آمیخته باز نرم نموده او را ریزه کرده و سنگ و زیره هم کوفته اندک ملائی داده بند قیاس کرده
 در آفتاب خشک نمایند و در روغن زرد و یا کنجد یا سرسوں بریاں کرده بخورند افعال آل
 گران و دیر مضمر و مقوی و مہی و بری بادی زنده و کف و قی که بعد طعام شود و بواسیر را سفید
 و مزه می دهد و منی بیفزاید و بر کف و پیت خصمی کند و تشنگی بخشد و گران دور کرده اشتها
 بیفزاید بر خیال به فتح موصود و سکون راے مہل و فتح تحتانی و الف و فتح لام و وقف
 صاحب مخزن الادویہ گوید کہ ماہمیت آل گیاہے ست مشابہ بہ گیاہ و غلبہ اشعب
 برگ اد کو چک و مدود و نانک و مشرف بہ شرف ہلے ریزہ و ساقش سخت تر و بخش
 سفید و باریک و بلند و قسم ست کے لاکل سفید و دیگر راکل زرد و مزاج آل ہر دو گرم
 و نر و بعضے سرد و افعال آل نوشانیدن آب خیسانیدہ برگ تازہ قسم سفید و در منع جریا
 منی و نفیست حصات و بواسیر موثر و عصارہ او دافع زہر و شراب و سوطا و بدستور سوطا برگ
 خشک آل و ضا و قسم زرد و چوب و جہت تحلیل اورام داد جاع و نفخ و دماہل منیت
 پریتیکہن بکر باے فارسی و کسر راے مہل و سکون تحتانی مجہول و خفائے نون و فتح کان
 و خفائے باد سکون نون دوم و بخند ما نیز آمدہ و بسکرت بہمنی و شام کانت و کوئن بریا
 مانند ماہمیت آل مجہول مزاج آل سرد و خشک افعال آل دافع مہ و گرمی تب
 و باد و مصفی خون پر اپچینا به فتح باے فارسی و راے مہل و الف و کزیم فارسی و سکون
 تحتانی و فتح نون و الف دوم یعنی برگ ژولیدہ و اسسم شریڈی ست براجم و ضم
 موصود و فتح راے مہل شدہ و الف و فتح جیم و سکون تیم و ضم راے ہندی و سکون

الہ

برای

برای

لے دیگر اسما و سب ذیل - (س) بللا بھدرا - رکت چند و لا (لا) بری یا لہ - (بنک)
 بند یلا - (مر) نگھوچکنا رنج، بلدان رکن، وینے گوگ ذل، موثر پلڈی -
 دانگ، موثر پلڈی (لا) شیل کار پے نی خولیا - (از مالکرام نگھوچکنا)

یعنی گرد و گولہ و میانش خالی اسم قسمی از سینه است براہمین بکر موحده و فتح رائے
 مہل و الف و کسر میم شدہ و خفاے با و تختانی و ون یعنی رنگ سرخ و سفید و ارد
 براہمین ششیک بکر موحده و فتح رائے مہل و الف و فتح میم شدہ و خفاے با و
 سکون نون و فتح تختانی و سکون شین معجم و کسر فوقانی ہندی و سکون تختانی دوم و کاف
 یعنی براہمہ دوست می دارند و بعضے گویند کہ بعضی ذائقہ بلہی دارد و ہر دو قسم بیارنگی براہمین
 گولہ و کسر و الف و میم و با و تختانی و ون و کسر و ال مہل و سکون تختانی
 مجولہ و کسر و او و سکون تختانی دوم و در بعضے فتح براہمہ و یوے آمدہ یعنی زن براہمین پار
 چونکہ از ساق پاے و استخوان پستانی آن زن این درخت پیدا شد لہذا بہ این اسم
 منہی گشتہ اسم درخت بیگاست پراکاکا بکر موحده و فتح رائے ہندی و الف و کسر
 و فتح کاف و الف دوم اسم کورگر بہ کوہی است کہ در سوراخ ہائے کوہ می باشد بعر بی زباد
 شک لائی نامند بزالون بکر موحده و فتح زائے ہندی و الف و لام و او و نون اسم بزالون است
 پراکلی اسم گل تر و رست پرا اندا بہ فتح باے فارسی و رائے مہل و سکون الف و فتح
 نون و و ال مہل و الف دوم اسم ہامید است پرا اندا رے بہ فتح باے فارسی و رائے
 مہل و الف و فتح نون و و ال مہل و الف دوم و کسر و او و سکون تختانی یعنی حیات بخش جان
 و قوت افزا اسم تر و رست پرا و رشی بہ فتح باے فارسی و رائے مہل و الف و فتح واد
 و رائے مہل و سکون سین معجم و فتح تختانی یعنی در فصل ہر اورت کال گل میکند و خوش منظر
 و سر بہ زمی گرد و اسم قسمی از کرب است پرا کو بہ فتح باے فارسی و رائے مہل و الف و فتح
 کاف و سکون و او یعنی در گل مثل آرونی شود اسم آریو گل کنول است پرا رائے بہ فتح باے
 فارسی و فتح رائے مہل و الف و کسر نون و سکون تختانی اسم سینل است پرا بجد را بہ فتح
 باے فارسی و رائے مہل و فتح موحده و سکون با و و ال و فتح رائے دوم مہل و الف
 اسم درخت نیب است پرا بجد اسم کرب است پرا پی بہ فتح باے فارسی و سکون
 رائے مہل و فتح باے فارسی دوم و کسر نون و سکون تختانی و بہ عوض باے فارسی
 دوم و او ہم آمدہ یعنی پرونی اسم قسمی از بہارنگی پرا پناٹا بہ فتح باے فارسی و رائے مہل

وضم باے فارسی دوم وفتح نون مشد و الف وفتح فوقانی ہندی و الف اسم نوا است
 بربریکا پر بریکا پستج موحده و سکون راے مہمل وفتح موحده دوم وکسر راے مہمل دوم و سکون
 تختانی وفتح کاف و الف و بربرکا بحدف تختانی وکاف ہر دو اسم مہمل است
 پر پھنا پر پھنا پستج باے فارسی و سکون راے مہمل وفتح باے فارسی دوم و خفائے
 با وفتح نون و الف اسم پا پڑ است بربرکا پستج موحده و سکون راے مہمل وضم
 موحده دوم وفتح راے مہمل دوم و الف و اسم قسے از بول ست پر پھلو
 پستج باے فارسی و سکون راے مہمل وکسر باے فارسی دوم و سکون تختانی وضم
 لام و سکون واد اسم قسے از پیلو ست بربرکا پستج موحده و سکون راے
 مہمل وفتح دوم وکسر راے مہمل دوم و سکون تختانی اسم سورنجان ست پر بالالا
 یہ باے فارسی واد اسم موحده و الف و لام و الف دوم اسم مرجان ست و
 وکلی نیز می گویند پر تختانی پستج باے فارسی و سکون راے مہمل وفتح فوقانی و
 خفائے با و الف وکسر نون و سکون تختانی یعنی برائے دفع دشمن طبیعت مثل وزیر
 مر بادشاہ را اسم میناست پر تختانی کا بہ زیادتی کاف و الف بہ معنی استاد مرض
 پر میو اسم کتا کو رست پر پیشتر می بکسر باے فارسی و راے مہمل و سکون فوقانی وفتح
 تختانی وکسر شین مجھ و راے مہمل دوم و سکون تختانی دوم مہمل وکسر نون و سکون تختانی
 سوم دور بعضے فتح اسم ملو شاکنی نوشیدہ اند پر نو و بھوت بہ باے فارسی و راے مہمل
 وضم فوقانی و سکون واد و ال مہمل وضم موحده و خفائے با و سکون واد دوم و فوقانی
 دوم اسم ابرک ست پر پھلو بہ فتح باے فارسی و سکون راے مہمل وضم فوقانی و خفائے
 با و سکون واد اسم گل ہنکو پتری ست یعنی کلاں پر پھلو کرنے بہ ضم باے فارسی و
 و سکون راے مہمل وفتح فوقانی و خفائے با و سکون کاف وفتح باے فارسی دوم و
 سکون راے مہمل دوم وکسر نون و سکون تختانی وبعوض فوقانی و ال مہمل ہم آمدہ یعنی
 پر و ہرے بہ معنی آل کہ دو برگ جدا و پشت ہر دو بہم پیوستہ اسم کو لنیا ست
 پر جنیا پر جنیا پستج باے فارسی و سکون راے مہمل وفتح جیم و سکون نون و خفائے

تحتانی و الف یعنی مانند برق بدن را درخشنده می کند اسم مان پسوست
 پرچیک پیشی بکر با س فارسی و نستج را س مهمل و سکون جیم فارسی و خفای تحتانی
 و سکون کاف و ضم با س فارسی دوم و سکون ثین بمجر و کسر با س فارسی دوم و سکون
 تحتانی یعنی بر سر تخم او گل باشد اسم گاهانه است بر چند ه و نستج با س فارسی و سکون
 را س مهمل و نستج جیم فارسی و خفای نون و نستج و آل هندی و وقف با یعنی به شکر اندام
 که آل را چلدی نامند و افح اسم کنیز سرخ مست بر چپکننده بکر موحده و سکون را س مهمل
 و نستج جیم فارسی و با س مهمل و خفای نون و نستج کاف فارسی و خفای نون و نستج
 و آل مهمل و اظهار را اسم پنڈالوست بر چپیا بکر موحده و را س مهمل و سکون جیم فارسی
 و خفای ها و نستج تحتانی و الف اسم آله است بر و یکیری اسم بر تهرنی ست و
 گذشت بر و چهد به ضم با س فارسی و سکون را و نستج و آل مهملین و نستج جیم فارسی شده
 و خفای ها و سکون مهمل دوم اسم چمٹ و مهنی ست بر و یک به ضم موحده و سکون
 را و کسر و آل مهملین و نستج تحتانی و سکون کاف اسم الاهی خود ست بر و ه به کسر موحده و را و
 فتح دال مشد و مهملین و ها گویند که اسم دارد و هندی ست مزاج آل سرد و افعال آل
 محل و منی افزا و افح مرف و وق و فساد خون و در دیگر افعال و خواص مانند رده بر و دال
 به کسر موحده و نستج را و دال مشد و مهملین و خفای ها و فتح دال مهمل دوم و سکون الف و
 را س مهمل دوم اسم بهار است بر و نستج موحده و کسر را س مهمل مشد و اسم گاوشی ست
 پر سا و نیمو اسم درخت طله است پر سو با و نستج با س فارسی و سکون را س مهمل و فتح
 سین مهمل و سکون و او و نستج با و الف یعنی طره دار اسم شالی سرخ ست پر سا و فتح
 با س فارسی و را و سین مهملین و نون مشد و ه و الف اسم شرک ست میان سینه و
 ساژی و شراب پر س و او و نستج با س فارسی و را و سکون سین اول و ضم سین دوم
 مهملات و سکون و او مجهول و الف و دال مهمل یعنی بے مزاج خوش مزه میکند اسم دونه است
 پر سا و فتح و نستج با س فارسی و را و سین مهملین و الف و نستج را س مهمل دوم و سکون نون
 و جیم فارسی یعنی اسهال بند می کند اسم اگر ست پر سا و فتح و نستج با س فارسی و سکون

راءے مہلہ وشتخ سین مہلہ و الف وشتخ وال مہلہ وکسرون و سکون تختانی یعنی مد الکندہ
 مادہ سیاه اسم از درست بر سار فی بشتخ باے فارسی و سکون را وشتخ سین مہلتین
 و الف و سکون راءے دوم مہلہ وکسرون و سکون تختانی اسم واردے ہندی ست کہ
 آن را کتا کو رو گویند بمعنی سہل ست پر سکون بشتخ باے فارسی و سکون را وشتخ
 سین مہلتین و سکون داو و فون و جوغش فون میم ہم آمدہ یعنی پر سوم و بہ زیادتی میم
 در اسم اول یعنی پر سوم اسم کلہاے درخاں ست پر شنی پر فے بہ ضم باے
 فارسی و راءے مہلہ و سکون شین بمعنی وکسرون و سکون تختانی وشتخ باے فارسی دوم
 و سکون راءے مہلہ دوم وکسرون دوم و سکون تختانی دوم و در بعضے نسخ پر سحرے
 آمدہ بہ سین مہلہ و جیم فارسی نزد بعضے اسم کول پناست پر ثا نو میسج بہ ضم باے عجی و
 سکون راءے مہلہ و فتح شین معج و الف و خفاے فون و داو وشتخ باو سکون سین مہلہ
 و جیم فارسی یعنی قوت مروی می بخشہ اسم پناست پر شٹ پر فے بہ شتخ باے
 فارسی وکسرون راءے مہلہ و سکون شین بمعنی و فوقانی ہندی و باے فارسی دوم و راءے
 مہلہ دوم و فون و تختانی اسم بیون ماہیت ال مجہول و مزاج آل گرم و مزہ اش
 شیریل و تیز و افعالش سبک مہی و حابس اسہال و سحج و خراش رودہ و سوزش
 اعضا و سکن شنی و دافع باد و بلغم و صفرا و غثیان و تپ و سرد و استسقا نوشتہ
 اند بر کردہ بشتخ باے فارسی و راءے مہلہ و ضم کاف و راءے مہلہ دوم و سکون داو
 وشتخ راءے مہلہ دوم و وقف با یعنی بر مرض بنظر غصہ بند اسم بیکرہ سرخ ست
 بر کتمن بکرمودہ و راءے مہلہ و سکون کاف فارسی و فوقانی وشتخ میم و سکون فون اسم
 فیروزہ است پر کو بکس باے فارسی و سکون راءے مہلہ و ضم کاف فارسی و سکون داو
 اسم جغرات و بہ ضم اول اسم مطلق کرم ست پر کا فون شتم بشتخ باے فارسی و سکون
 راءے مہلہ وشتخ کاف و الف و خفاے فون و داو و فون و دوم و فتح شین معج و سکون
 میم یعنی زنگ و رخشندہ و تابندہ و ارد اسم کاف است پر لایج بشتخ باے فارسی
 دوم و خفاے فون و سکون جیم فارسی یعنی دافع قسمی از اقام سنایات ست اسم

بر سار فی

پر سکون

پر شنی

پر ثا نو میسج

پر شٹ

پر کردہ

بر کتمن

پر کا فون

پر لایج

ہندی در چہاست و در بعضے نسخ پر لوی آمدہ باباے فارسی در اے مہملہ و ضم لام و سکون و او
 کیر یا و سکون تختانی بر مہملہ بکر موحده و فتنج راے مہملہ و کسر میم شدہ و خفائے
 یا و تختانی و فون بمعنی رنگاے خرد و دار و اسم بام ست بر مہملہ تر و کسر موحده و فتح
 راے مہملہ و میم شدہ و خفائے یا و الف و فتنج فوقانی و ضم راے مہملہ و سکون و او
 یعنی درخت بر مہملہ ان اسم درخت پلاس ست بر مہملہ میرے موحده و راے مہملہ
 و میم و یا و الف و کسر میم دوم و سکون تختانی مجہولہ و کسر راے ہندی و سکون تختانی
 دوم اسم گور و شتی ست بر مہملہ مہملہ بکر موحده و فتنج راے مہملہ و میم شدہ و خفائے
 یا و سکون میم دوم و ضم موحده و سکون و او یعنی آب براہمہ اسم کنیز کا دست و
 گویند کہ نوشیدن و حمام کردن از دافع غدا ب و گناہ کشتن بر مہملہ کت بر مہملہ
 موحده و راے مہملہ و میم و یا و الف و فتنج و او راے مہملہ دوم و سکون فون و در
 بعضے نسخ بر مہملہ و رون آمدہ یعنی رنگ براہمہ و دار و اسم مس ست بر مہملہ چم و موحده
 و راے مہملہ و میم و یا و الف و فتنج جیم و سکون میم دوم و ضم راے ہندی و سکون او
 اسم سیندھ سدہ و ہاری ست بر مہملہ کوٹک بہ موحده و راے مہملہ و میم و یا و الف و ضم
 سین مہملہ و سکون و او مجہولہ و فتنج میم و سکون لام و باباے فارسی یعنی روشنی بخش و
 دافع سردی اسم النی جو الاست برے بہ فتنج موحده و سکون راے مہملہ و کسر میم و
 سکون تختانی و بہ زیادتی یا بعد میم نیز آمدہ یعنی برہی اسم زرب ست بر مہملہ بکر موحده و
 فتح راے ہندی و سکون میم اسم بڑا لون ست بر مہملہ فتنج موحده و سکون راے مہملہ و فتح
 فون و الف اسم درختے ست کہ ال را اسکیان نامند و گذشت پر بہی بکر موحده و فتنج
 راے مہملہ و خفائے فون و کسر موحده دوم و خفائے یا و سکون تختانی اسم زرب ست
 و تالیس پتری نیز نامند و بیاید بر نہیہ سیر حلا بہ فتنج موحده و راے مہملہ و خفائے فون و
 فتنج موحده دوم و خفائے و یا و ضم سین مہملہ و فتح تختانی و سکون راے مہملہ دوم و فتح جیم
 و لام و الف اسم قسے از ہر ہر ست بر مہملہ کہ بہ فتنج موحده و راے مہملہ و سکون فون
 و فتح فوقانی و الف و کسر کاف و سکون تختانی اسم بر تاس پر شوٹو اکند یا بہ فتنج

باء فارسی و سکون رای مہملہ و فتنج نون و ضم سین مہملہ و سکون واو و کسر موحده و سکون
 لام و فتنج واو و دوم و الف و فتح کاف فارسی و سکون نون و دوم و فتنج و ال مہملہ و فتنج
 با و الف اسم لکرا یعنی ریحان ست بمعنی آنکہ از برگ او بوے بسیل پھل می آید پرن
 فتنج باء فارسی و اسے مہملہ و سکون نون و پرخم بزیادتی میم نیز اسم برگ درختان
 است پرنکشتیہا نڈار و ک فتنج باء فارسی و اسے مہملہ و فتح نون و کاف و سکون
 سین مہملہ و کسر نون و دوم و سکون تختانی مہملہ و فتنج با و الف و نون مخفی و فتح و ال مہملہ و
 سکون الف و اسے مہملہ و کسر واو و سکون کاف یعنی برگ درختان و چوب حرب ست
 اسم سرلاب و درست پرنے پلاشا باء فارسی و اسے مہملہ و نون و تختانی و فتنج باء
 فارسی و دوم و لام و الف و فتنج شین معجم و الف یعنی مانند برگ پلاس اسم کچر پر و خشک
 فتنج باء فارسی و ضم رای مہملہ و سکون واو مہملہ و فتنج شین معجم و سکون کاف اسم درخت
 سیندھی ست پر و ششایی یعنی فتنج باء فارسی و فتح راے مہملہ و ضم واو و سکون راے
 مہملہ و فتنج شین معجم و الف و کسر تختانی و نون و تختانی و دوم یعنی امراض کہ از کثرت
 جماع و شرب آب و خواب روز و بیداری شب و بندداشتن بول و براز پیدا گردد
 نافع اسم روئیدگی ٹھیکری ست پرن و مویلی فتنج بای فارسی و سکون رای مہملہ و
 فتح واو و ضم میم و سکون واو و دوم و کسر موحده و سکون تختانی اسم پنج درخت تاملکہا ست
 بمعنی پنج سرخ می گویند پرن و تو و بھوکھم فتنج بای فارسی و سکون راے مہملہ و فتنج واو
 و ضم فوقانی و سکون واو و دوم و ال مہملہ و ضم موحده و فتنج با و سکون واو و دوم و فتح
 فوقانی و دوم و سکون میم یعنی در کوہ پیدامی گردد اسم ابهرک ست پر و الھم بہ فتح باء
 فارسی و سکون راے مہملہ و فتنج واو و سکون الف و فتنج لام و سکون میم و بہ حذف آب
 پرن نیز اسم برگ نوخاستہ درختان ست پر و الالبائی فارسی و سکون رای مہملہ و فتنج
 واو و الف و لام و الف اسم مرجان ست و بار کند وری ست چونکہ سرخ مانند رنگ
 مرجان می شود لہذا بایں اسم مستثنی گشتہ و بعضے گویند کہ فواید او مثل مرجان ست و نزد بعضی
 پر و الالبو اسم بار کند وری ست یعنی رنگ مرجانی پرن و تیر لٹا بہ فتنج باء فارسی و سکون

فوقانی و تختانی پر سنگو بھجی بکر باے فارسی و سکون راے مہل و مستح تختانی و خفائے
 نون و ضم کاف فارسی و سکون واؤ و مستح موحده و خفائے ہا و فتح جیم و کسرون و سکون
 تختانی دوم اسم و اروسے ست ہندی یعنی پر بنک یعنی با مرض صفر امیند پر تنک
 بکر باے فارسی و راے مہل و سکون تختانی و کسرون فوقانی و مستح تختانی دوم و سکون کا
 یعنی مجرب باد اسم کند ست و ہندیان آل را موراسخ میدان پیری میا لوم پستح با
 فارسی و کسرون راے مہل و سکون تختانی و کسرون باے فارسی دوم و خفائے تختانی دوم الف
 و مستح لام و واو و سکون میم یعنی گرمی سبک راز و فرومی ساز و اسم ناگر موتہ است
 پیری شکل ابے فارسی و راے مہل و تختانی و ضم شین معجر و سکون کاف و مستح لام الف
 یعنی رنگ سفید اسم سیندھی و تارڑی ست پر میو و ابکر باے فارسی و سکون راے مہل
 و مستح تختانی و سکون میم و فتح واؤ و وال مہل و الف یعنی جہت و یدن بسیار محبوب اسم
 گل عباسی ست پریا یا ابکر باے فارسی و سکون راے مہل و مستح تختانی و الف تختانی
 دوم اسم بھگاتی پرنیک بکر باے فارسی و سکون راے مہل و مستح تختانی و خفائے نون
 و سکون کاف فارسی اسم اظفار الطیب و بہ ضم کاف فارسی اسم کنکوئی و معیش گرم نوٹہ
 پیری ینکیا و پا بہ فتح باے فارسی و کسرون راے مہل و سکون تختانی و مستح تختانی دوم و
 خفائے نون و مستح کاف و باے فارسی دوم و الف و کسرون وال مہل و مستح باے فارسی
 سوم و الف یعنی بار مانند پایہ پلنگ و مرکب الالوان و خوش مزہ اسم بار گل چاندنی
 است پر مہریت اسم دکی ست و پریار و پریا و کہہ نیزی گویند۔

فوائد اسماء موحہ باین مہل

بکیرہ بکر موحہ و سکون سین مہل و مستح کاف و خفائے ہا و سکون باے فارسی و مستح
 لہ و گیر اسماء حب فیل (س) پنی فوا و یسکھیرہ (بنگ) شویٹ پنیاد (مر) کھر پریا

رائے مہملہ و وقفہ با و ہندیان گچھ و نامند و آل پرد و قسم ست سفید و سیخ سفید را
 گچھ و ویز نو او در شاکیت و در شچکا و سو پت مو لکھ در شاکیت و ویر کہہ پرس و کتو
 و کپو کہہ و سیخ را تا گچھ و پر کرو را و سد یو مندل و سو پت مولا و در شاکیت و مہا ورتو
 و روہی و شوبہ کہنی و دکٹا و کٹاک تا مند معنی اسم مذکور دافع زہرست ماہیت
 آل رستنی ست مفروش بر زمین و شاخہاے باریک و نازک می کند و گش
 و طول و عرض برابر بند زراشت فی الجملہ بیضی شکل و بے کنگرہ و بے نوک و گش
 ریزہ و سفید را سفید و سیخ را سیخ یا بل بہ تیری و بنفج و میان بندہا و شاخہا قہہا
 میکند شبہ بقہہاے خرفہ و در آل تخم سیاہ از خرفہ بزرگ تر و بخش سفید و سیا
 گندہ و این رویدگی و فصل بر شکل بسیار سبزی شود و ترقی می کند و صاحب
 مخزن الادویہ نوشتہ کہ خند قوی ہین ست مزاج آل گرم و خشک در آخر و دم تا
 اول سوم و مزہ ہر دو تلخ و ہنگام ہضم تیز و نزد بعضی قسم سیخ سردست و در پنج ہر دو
 تریا قیت افعال آل ملین بلکہ مہل و دافع و مہل و فساد اخلاط و امراض ہضم و سودا
 و استفادہ یقان و صلابت جبک و طحال و ریزانندہ سنگ گروہ و مثانہ و درد رحم را اثر با
 و بطولاً نافع و زہر گزوم را نیز مہل الاثر ست و چون آب کو بیدہ او گرفته از سہ و دم
 سمانصف او تا یک ہفتہ متوالی بدہند و غذاے بے نمک و بے روغن بخوراند بہت
 استفادہ بہال سدی بسیار موثر و اکثر با متحان فقیر رسیدہ و کو د کے پنجالہ را
 استفادہ لخمی با بہال بود از سیخ قسم سفید شش ماشہ گرفته کوفتہ شیرہ بر آوردہ
 و ادم تا سہ روز اسہال او زیادہ شد پس روز بروز تخفیف شدہ و در عرصہ دو ہفتہ
 صحت کلی یافت و صاحب تالیف شریف نوشتہ کہ تلخ و شیرین و گرم و خشک و ملین و
 دافع و مہل و فساد اخلاط و آتاس اعضاست و شستہی طعام و از جملہ رسانی و نوع
 سیخ را رکت پت نامند تلخ و ہنگام ہضم تیز و سرد و بک و قابض شکم و باد انگیز و دافع
 فساد اخلاط و کثرت حق مجہین ست اما شیرینی قسم سفید و سردی و قبض قسم سیخ با متحان
 فقیر نہ رسیدہ و صاحب معدن الشفا گوید کہ ہر دو تلخ و تیز و گرم و شستہی و بعد ہضم برود

بهم رساند و امتداد قریب و باد و رگند و سفید از رمان است و عصاره سبز و تازه او
 نانک با شیر گاو بدهند بول بکشاید و پنج سفید آن که اقوی از سرخ است در سایه خشک
 نموده به گلاب ساییده در چشم کشند موی پاک ریخته برویاند و دمه دور کند و چرک
 چشم ببرد و بیشتر در او دیده نمیشد و فلفل فلفل فلفل سفید آن بقدر نیم یک پانجم یک
 شکر سفید و ریشیر بخورد و در شقیقه را سود دهد و کل او برائے روشنائی چشم
 مجرب و گویند همراه قرقفل و فلفل گردوده در چشم کشیدن و دفع یرقان و سوء القویه
 است و ایشان علم و هندیان گویند که دفع تشنگی و کف و باد و تب و شوبه یعنی کلالی
 شکم از هر قسم که باشد و پاندرک است یعنی یرقان و سوء القویه و در وسینه و سرفه
 و درد شکم است و بستن کوبیده او بر موضع که بیده مقرب جاذب سم و دفع اذیت
 و درد و در همان ساعت و مجرب گویند و عید گلش سفید باشد آن را گده پورنه نامند
 و این فصل فقهین است بجهت اعمال صنایع بکاری بیه هرگاه اسرب را صاف کرده
 بعصاره او سحق کنند تا یک چله استراق اوزا ازل گردد بجهت افزایش اشتها و
 دفع و ریاح و قوت باه بکاری آید شش از سه سال تا پنج سال و خوردن پنج آن بقدر
 ده مال با سه مال پیش از وقت تب هر روز و در دو سه روز دفع تب سوداوی بطنی
 و مجرب صاحب دستور الاطبا گوید که هر چه را سائوری میخوانند مخصوص به آن است
 که بر کنار نهر گنگا باشد بستی بهشتی سوخته و سین مهله و سکون نون و کسر فوقانی و سکون
 تختانی ماهیت آن گل است زرد رنگ و خوشبو مزاج آن سرد و راول خشک
 در دوم طبعش تیز افالش سبک و شکن جوش اخلاط و عرق بدن و زائل کنند و بول
 و ثور پس بپوشد بهشتی بائی فارسی و سکون سین مهله و ضم بائی فارسی دوم و سکون و او
 اسم هدی است استا بکسر بائی فارسی و سکون سین مهله و شش فوقانی و الف اسم
 شش است پست رنگ بهشتی بائی فارسی و سکون سین مهله و شش فوقانی و سکون بائی
 مهله و کسر لام و خلف نون و سکون کاف فارسی یعنی آوینده بجامه اسم حقیقه یعنی
 اکھاڑه است پس بچمان بهشتی بائی فارسی و سکون سین مهله و کسر جیم فارسی و سکون تختانی

بستی

پس بپوشد
بستی
بستر رنگ

پس بچمان

و منتهی میم و الف و نون اسم درخت ترجمه معنی بسیاری گریه و زاری و در کندن
معنی درخت گریه و زاری پس بر کسر یا سنی و منتهی سین و سکون را سنی و منتهی
و پیل بابدال را سنی و منتهی بالام اسم موبک است پس اسم شاخ کنول ست پس کمرک
منتهی یا سنی و کسر سین و سکون تحتانی و منتهی کاف و منتهی هندی و سکون
کاف فارسی اسم آب شسته برنج ست و در کرک بیاید -

فوائد اسماء و حدیثین معجم

پیشکر مول پنم یا سنی و سکون شین معجم و منتهی کاف و سکون را سنی و منتهی میم
و سکون و او و لام و اسم بهو کر مول ست و پیشکر مول ست و پیشکر انو بهنا و رنناش
نامند ما میرت ایل از و انقی رسید که بنی ست که نباتش در جائے نمناک شود
برکش مانند برگ توت و از آن خرد و بے کنکره و سفید و غالب از سبزی و از کتب
هندیه منقول ست که برگ او مانند برگ کنول می باشد و اکثر در فواح کشمیر و جگنات
پیدامی شود و گلش خرد و زرد رنگ و بار او مانند گو کهر و سے کلاں املی خار و نیچ او که
پیشکر مول ست پر ریشه چین دارد و سرخ تیره و زطاهر مانند بهمن سسج و در باطن گلابی رنگ
یکطرف کند و طرف دیگر باریک و منتهی از سفید هم می شود و اکثر در حوالی کوه حضرت شاه
بدھن می شود و آن کوه زیارت گاه در ویشان ست و تیزی گفت که در آن فواح
برائے تب و در و شکم و کلابی آن می دهند و چول او را تب و در و شکم به سبب
منافقت آب و هوای آنجا شده بود و استعمال این بهر وید حال آنکه حالتش بسیار

دیگر اسماء حسب ذیل :-
(۸) پھلر مول - (بنگ) کشت و میس (رچ) چوک مول (از مالک و مکنشو پشون ۱۲)

وضم فوقانی وحقائے با و سکون و او یعنی گل سفید و گلان و ارد اسم ہنگوی پیری است
 پیش پند رہ بانی فارسی و سکون شین معجم و کسر بانی فارسی و ولم و سکون تختانی
 مجبور و لون و فستخ و ال مہملہ و سکون رے مہملہ اسم گل چنیاست بمعنی سردار گلا
 پیشٹ بکسر بانی فارسی و سکون شین معجم و فوقانی ہندی اسم اردست خواہ آرد
 گندم باشد خواہ آرد جوار و غیرہ شکر انشا بکسر موحدہ و سکون شین معجم
 ضم نون و سکون کاف و فتح رائے مہملہ و سکون الف و نون دوم و فستخ فوقانی ہندی
 و الف اسم شکر انشا است بخشی بکسر موحدہ و فتح شین معجم و کسر نون و سکون تختانی
 اسم گل کنول است پیشو گندم ہیکانچ بانی فارسی و ضم شین معجم و سکون واو و فتح کاف
 فارسی و سکون نون و کسر و ال مہملہ و حقائے با و سکون شین معجم و فستخ کاف و الف
 یعنی گاو ان نرمادہ را بانی او خوشش می آید و بخوشی تمام می خورد اسم قسمی از لہل
 است پیشو شجرہ اب بکسر بانی فارسی و ضم شین معجم و سکون واو و فستخ نون و جیم
 فارسی مشدودہ و حقائے با و فتح و ال ہندی و الف یعنی دافع سوزش اندام اسم
 قسمی از بھندی کہ در کوہستان پیدا می شود پیشو اب بکسر بانی فارسی و ضم شین معجم و
 و سکون واو و فستخ نون و الف یعنی از عرق بدن پیدا شدہ اسم و رخت بکاست

فوائد اسماء موحدہ با قاف

نقلتہ الخراب موحدہ قاف دلام و فوقانی و الف و لام و غین معجم و رائے مہملہ
 الف و موحدہ دوم مشہور در زبان ہند ساگ کواد ہندیان و ادر رود کورہ و ناگر شائی
 کورہ می گویند و الہ ماجد مغفور زبان عربی نقل نمود و نقلتہ الخراب خوانند و جبہ شمسیہ
 این کہ چون زراغ بیمار شود از خوردنش شفا یابد و بعضی می گویند کہ چون برگ از شبیر
 بہ مقدار زراغ می شود لہذا بہ این نام نامیدہ اند ماہیت آل رویہ کی است کہ

شاخ ہائے گرہ دار مثل گاہ تا بہ درائی نیم گز از پنج می کند و اندر گرہ ہا ریشہ ہا می براید و
 منبتش اکثر در باغ ہا و جائے ہائے نمناک ست برگ او شبیہ بہ برگ بارتنگ اما
 خرد تر از اس و نرم و ہموار و ہا نوے ز غبت و گلش از پردہ کلاست شکل بر آید خوش
 منظر و لا جوری رنگ و طرود و دو برگے و در اس پردہ کخم و قسے از دو کہ برگ او بعضی نہ
 مثل منقار زاغ و اندک سرخ رنگ و بعضی سبز و گلش نیز سرخ و ازوے اہل قری تا خوش
 می پرند طبع اس مائل بجمارت افعال اس ہندیان نوشته اند کہ بامزد و مولد غنم
 لہج و دافع صفا و مزاج را خوش کند و باہ را فوت دہد و سردی می بخشد و امر اس
 چشم و اقامت فساد بول را مفید و از مجربے رسیدہ کہ بتن برگ کو بیدہ او با اندک
 نمک بروا خس سریع الاثر دارد و از دوائی بہتر نیست و بسیار مبالغہ می کرد -

فوائد اسماء موحده با کاف

بکاین بہ نسخ موحده و کاف و الف و کسر تختانی و سکون نون و بحذف تختانی نیز آمدہ
 ماہیت اس درختے ست مشہور با باقی و شاخ ہا منبت از درخت نوب خرد ترش
 شبیہ برگ او اما بزی از و غالب مائل بہ سیاہی و اندکی خرد و نرم و گلش خوشنا
 و خوشبو و سفید مائل بہ سیاہی کہ بہ سرخی زند و در صورت فی الجملہ مشکلی گل نارنج و در بو
 ہم مثل او بار او برابر است مائل بہ تند و پراند و خوش چہار خانہ بہر خانیک و از مانند

لہ دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) مہا یمنب - کاسر مہک - وئیس مسٹینک (لا) بکاین - (بنک) بوڈ انیم (مر)
 بکاین نیم (رکج) بکاینیا - (کن) مہاوید (مسل) گنگرا بی چٹو - (لا)
 مہلیا انرا سے دسراک -

مغز تنعم خیاره پوتش سیاه مغزشش سفید و تلخ طعم و بر درخت و یری ماند در بهار و ما
 نیز می شود و آلهی کتب یونانیه متفق بر آنند که آزاد درخت همین است از باهیت افعال
 که آنها نوشته اند بایک دیگر متفایر اند و بعضی بر اینند که مهانیب است لیکن بر تحقیق
 فقیر چنان آمده که مهانیب و بکاین دو صنف اند و در شخص مغایر مزاج آل همه
 اجزایش گرم و خشک و در دوم و بطعم تلخ افعال آل بدر بول و حیض و محلل و عصاره
 برگ او بقدر نیم پهل با اندک لسن یک پوتیه و هفت دان فلفل گردناشتا بنوشانند
 تا سه روز متواتر و غذا سبب بے نمک خشک یا نان گندم بر روغن بخورون و بد جهت
 در و رحم زنان نوجوان که بوقت آمدن طمث شود نافع و حیض را براند و بسته را کشتاید
 و مجرب است ولیکن با مزجه حاره مولد صفراست از حموضات اجتناب بکنند
 و دافع تب هائے بلغمیه در ازوف و باد و بلغم و قاتل کرم شکم و از بزرگتر ادویه
 جذام و برص است طریق استعمال آل برگ رسیده و زرد گشته یک حصه یا ربع او شاد
 بهم ساخته با چهار برابر آل آب شور کرده و رخمی نموده مقدار شش او قند انداخته به رخم
 محکم کرده دست بست و یک روز در سرگین اسپ بدارند و یاد آفتاب گرم نهند
 پس عرق هر روز مقدار سه محل بدهند و بر سر آل انارین تناول نمایند بسیار موثر
 پوتش محلل ریح تمام اندام و دافع تب کهند و ربع استعمال آل پوست میانہ یعنی
 نه اندرونی و نه بیرونی خشک ساخته کوفته و بیخته نیم درم بایک توله تخم کاسنی و
 سه ماشه و همایه شب در آب خیمانیبیده صبح صاف نموده بنوشند و از نمک
 و ترشی و لبنیات برپایه بسیار سریع الاثر و مکرر به تجربه راقم ضعیف رسیده و شش
 افزوده و بهارش مفرج و مقوی دل و دماغ و دافع درد سر مزمن و اقطور روغن تخم او
 در گوش دافع در و قرحه و کرم آل و چرک را پاک کند مضار آل در و سر و غشیان و
 قی و هزل دل پس اسی کنندگی مخصوص گرم مزاجان را مصلح آل سکنجبین با دیگر مبروات
 و سر هندی است پیکا به کسر با س فارسی و سنج کاف و الف اسم کوئل است لکلا به فتح
 موحده و سکون کاف فارسی و فتح لام و الف به فارسی بوتیار و به عربی مالک البحرین

و به هندی کنکا و کرکانا سند ما هیمیت آل پرند است آبی از کبوتر کلاں
و گردن و پاها و منقار و راز و دم کوتاه و بعضی از آن یک رنگ سفید و بعضی
سرسپاه اکثر در کنار غنایر ها و گشت شالی می باشد و سر زیر افکنده و پر یک
پائے استاده بصورت غنودان می ماند و ماهی می گیرد و لیسند اماهی گیری می گویند
مزاج او نزد یونانیان در دو دم گرم و خشک و نزد هندیان سرد و خشک
افعال آل گوشتش چرب و شیرین و زهیم و بوقت هضم نیز شیرین و رکتیت
بر باید و باد دفع کند و بول و غائط روان کند و سنی افزاید و دیر هضم و غلیظ و
مولد کیموس رود و دشمن گوشت ماری و سیندھی مخالف هر دو و مصلح گوشت
او شیر و درخت گهاوکاری و مصلح گوشت قشیر که روئے سپاه دارد و فیو
نوشته اند بکن بهضم موحده و فتیح کاف شده و سکون نون و یکملا و یک هم بکن
می نامند و هندیان بریادتی میهم در آخر کلمه یعنی بکنم و شکلاوی و میچه کند ها و میچه
دنی و ایو پیلی می گویند ما هیمیت آل روییدگی ست مفروش بر زمین
شاخها باریک دارد برگ او ریزه و باریک بطرف سر اندک گرد و به سونے
دنبال باریک و کنگره دار فی الجمله مانا به شکل ماهی و گلش سفید و پر گره و مدور و حسود
مشابه به جل پسلی ظاهر اسم کهل باشد و باین نام مشهور است و تان را
نیزی گویند مزاج آل نزد بعضی سرد و نزد بعضی گرم و خشک با اتفاق
افعال آل دفع تب هائے بلغمی عقیقه و سرف و حبس بول و شک شانه و با
زهر و بلغم و صفرا و سوزش اعضا و بیپوشی و هندیان نوشته اند که با مزه است
جهت خفکان صفراوی و بسیار گرمی و کف کند لی پاسته منجمل هشتاد قسم
پائے ست مفید و بوئے ماری دارد و بعضی گویند که بوئے ماری دور کند
و مصلح گوشت خرگوش است بکچی به فتح موحده و سکون کاف و کسر جیم فارسی
و سکون تختانی اسم باز بچی است بگل به فتح موحده و ضم کاف و سکون لام اسم
مولسری است بکه تمشک بکسر موحده و فتح کاف و با و کسر فوقانی و خفائے نون

پکهان بید و ضم دال مہل و سکون کاف قسمی از تیند دست پکهان بید پرستخ بای فارسی
و کاف و خفائے ا و الف و نون و کسر موحده و سکون تختانی و دال مہل گویند
اسم جنطیاناست بگیری به فتح موحده و کسر کاف فارسی و تختانی مہلوله و کسر
مہل و سکون تختانی دوم استم قسمی از عصفورست ہندیان سرو و خشک می دانند
و گوشتش بطعم شیرین و دافع صفر و بلغم نوشته اند۔

فوائد اسامی موحده باللام

پلاس پلاس پرستخ بای فارسی و لام و سکون الف و سین مہل و دالک و پلا و او
مرہ ہم می نامند و اطلاق لفظ بیو بر گل و درخت او می کنند و به ہندی
مود کو و رکبو نشوک و پلا شہہ و چہار سیریشتا و بر مہاترو یو و بخشپان و رکت
پشپاد کرمی کتہانی و سمد ہوزہ می گویند ماہمیت آل درختے ست
صحرائی شاخہائے متفرق دارد و بر سر ہر شاخہ برگ ہر برگے مائل بدرازی
در طول و عرض بقدر دوسہ کف دست و بنر مانند بنری پر ہائے طوط و بارگہا
و دنبالہ در اوائل بہار برگہا می ریزد و غنچہ ہائے سیاہ می کنند و گلش پنج برگی
ہر برگ مانند ناخن شیر و کج سرخ رنگ نارنجی و یا نارپی و یا مانند منقار طوط و
بسیار پر گل و خوشنما گو یا کہ شعلہ نار یا نورست و قسمی از وے ست کہ گل سفید
ہم می شود و این قسم نادر و کمیاب ست و بعضی گویند کہ سرخ و کبود و زرد و سفید ہم میشود

سہ دیگر اسما حسب ذیل و سر
(س) پلاس (لا) ڈھائی (بنگ) پلاس گاج (مر) پوس گج، کھا کھلا (کن) مٹلو
(تل) کالو کا چٹو (تامل) پرسن (انگ) ڈونی برنج بیوٹیا (لا) بیوٹیا فران ٹانوار (ف) پلہ

و آنوقت رسید که پلاس بلیه یعنی بے ساق مانند که و غیره نیز می شود اما
 برگ این قسم کلاں تر بود و بار او پهن برابر و انگشت و دراز و در آن تخم پهن
 و گرد و تنک پوستش سبزه و مغزش سفید آں را پلاس یا پره و دیره نامند
 در شدت گرما پخته می گردد و از تخم می سموغ شده که اگر در پهلوی او یک تخم باشد
 در آن سال باران کتر می بارد و اگر زیاده بود بیشتر و الله اعلم خیب السموات
 و الارض و از تخمش روغن هم به صناعت بر می آرد و صمغ او کسرخ یا قوتی رنگ
 و ریزه ریزه درخت را نشتر زده تا دور و زنی گزارند پس از صدف و غیره خراشیده
 جد می سازند مزاج آں گرم و خشک در دوم و بعضی ترمی دانند پوستش
 تر و عند البعض سرد و خشک افعال آں محلل و جاذب و مفتح و مد ر خا کستیر
 برگ و شاخ جهت اقسام استقامت مفید و بچوب او سوزانیده که با ر هم می سازند بسیار
 بهتر و خوشتر می شود و در هم از برگ خشک او باد و در هم گل بانه جوش داده
 با اندک شهد یا ر کرده بدین جهت در دو پیچیدن شکم که از باد و بغم باشد و
 گویند پوست درخت او مجرب استخوان شکسته است و اکثر معمول الی و بهات
 است و نزد بعضی اطباء هم در جبر استخوان ناسب مناب مومیانی است و عقیده
 هنوز آن است که سوزانیدن چوب او باعث حصول مدعای دل است و گل
 او سرد و خشک مائل بحرارت لطیفه که از آن هر دو وقت را دعه و محلل دارد و
 نزد بعضی گرم و نر و بعضی تر چون در آب جوشانند و بر عانه بندند حبس بول
 کشاید و بر خصیه متورم بستن تسکین درد و تحلیل ورم می کند مجرب است و کذا جهت
 تسکین کرده و مثانه قائم مقام نطول و آب زن و شرب آب او دفع کرم شکم و خارش
 و احتباس بول و اسهال می کند و معدل اخلاط فاسده و نفوس او باد و ماش
 جو کهار با چهار ماش مهری درین امور بسیار مجرب و تمکید و تقمید از گل تازه او

عنه انجام داد تقمید از قضاطی معنی پیچیدن چیزی در پارچه و بستن ریمان بایک بر آن معلوم
 میشود که لفظ تقمیط را کاتب سهواً تقمید نوشته ۱۲

مد حیض و محلل ورم رحم و فرج و عرق او قائم مقام ضرر و تفریح و تقویت دل و باه و
 بار او گرم و خشک و نزد بعضی تر و بک و دافع پر میوه و بواسیر و فساد باه و انواع تب
 و کرم و کف و وقت بهضم نیز شود و مزه تیز دارد و افعال بار کبرج و پله و نیب یکل
 است و شرب تخم مقشر او خواه جو شانیده خواه کوفته در قند پیچیده از یک عدد دانه
 عد و بالایش آب مطبوخ تور بنوشانند و در آل روزی پنج قسم غذا ندهند بسیار
 قتل و اخراج ویدان می کند و برات و کرات به عمل آمده و ضحاد او آب سرکه سوده دافع
 قوایی و بروغن ستور و شهید سوده اندرون فرج و رحم طلا کردن باعث باز نگرفتن
 است و براسی زهر کشدم و زهر مار خورده شراباً و ضحاداً و موثر و جهت صرع سوطاً
 نافع و روغن او با تخم بلبل که از پتال جبر کشیده شود بوقت مجامعت طلا کردن
 باعث ایساک منی و شدت لغو طایفه است که اگر انزال هم بشود قضیب نافت نیم
 دام سوده قبل از جماع بنوشد و یا از درخت کهنه پنج وسط که فنجیم باشد گرفته شیر
 برآورده بقدر نیم دام بار و روغن بهر شسته بلبل باه تمام آرد و سرد مزاجان را نفع
 دهد و مجرب است در وین گذاشتن وقت جماع همک منی و بعضی را اعتقاد ال
 است که قسم سفید با تخم و گل و پوست هر که بخورد باطنش صاف شود و بر غیب آگاهی
 گردد و با هر زین که قریب شود مزاج جوانی به او اعاده گردد و خرد و حافظه قوی گردد
 و درین آشنای غذا از دال مونگ کند و ضمغش مشهور به چوپنیا گوندست مزاجش گرم و
 اکثر در ادویه با هیبه و انجما و منی و سوزاک و سیلان رحم و تقویت کمر مستعمل و زنان این
 بلاد به روغن بریان کرده نبات یا ر کرده میخورند مقوی ثلث و رحم است و افعال او
 هندیان گویند که گرم می کشد و سنگری منی و خروج متعدد و درد کرمی و بواسیر و باد و کف
 را نافع و دافع و مقوی با صند است و این اضعف الخلق بارها از اجزای درخت او
 عمل نموده بسیار منافع به مشاهده آمد و به جذام و قوایی و دمایل فایده باین ظاهر
 شده بلیم پنجه موصده و سکون لام و فتح بانه فارسی و سکون بیم و به سکریت مرد و
 کاتی و هتا کاتی و سوتیاج و کبیکان مانند مایه بیت ال سنگی است و نرم و هموار

بلیم

وصاف و روشن و سفید و رستگها پیدا می شود و می گویند که آب برگردید و سنگ
 میشود و بر سه قسم است عتکبه یعنی سفید مائل به سرخی و لب سفید یعنی سفید مانند شیر
 و کهریزه یعنی شبیه بقیق و لیا قسم اول بهتر از دوم و سوم اضعف و بر ظاهرا و سبزی غالب
 و در باطن سفید و در از می شکسته می شود و از سختی چسبندگی منفصل می گردد و خطوط سفید
 از و کشیده می شود اطفال قوم هند در اول مشق بر تخت آسای چوبی که از انبشت سیاه
 نموده باشند بجای قلم باومی نویسند مزاج او سرد و خشک در دوم افعال آل
 راع و محل و قابض و قاطع نزف الدم و سیلاتات از رحم و غیره و نوشن متوی لثانی
 و حاکم خون آل و یک درم باشد او نبات سفوف کرده جهت پر میوه که نه مجرب فقیر و هند
 نوشته اند بامزه است جهت امراض فرج و رحم و بوزش و در و آل و بیماری با
 دهن بغایت نافع و رنگ رو بیفزاید بلر به نسیج موحده و لام مشدود و سکون راس
 مملو اسم با قلاست و بزبان هندی انمودن شاید او سویت بند و گویند افعال آل
 از کتب هندیه مذکور گراں و مولد با و صفرا و معطش و او رام اعضا و سمیت رونی
 چشم و منی کم می کند بلسو به نسیج موحده و سکون لام و ضم سین مملو و سکون و او در
 هندی کانک کری و کارا چل و کاری پسند و نامند ما همیت آل درختی است
 صحرائی مشهور به درخت کاری شاخها انبوه و بهر دو طرف شاخ از پنج تا ستر
 خارها دراز و گنده و زیر هر خار دوده برگ سلسل مشابیه درخت حنا و از و تنک
 تر و میان برگها گل کرده بار میید به از یک عدد و تا سه عدد و برابر و از پیا
 و اندک پهن از و در خامی سبز و زخمت و نیم خام زرد و زعفرانی و رسیده سرخ و ران
 تنم از یک تا سه شکل گزیده مزاج بار او گرم و تر و مزه چرب و شیرین افعال آل
 متوی و مشتبهی و مهبج باه و دافع زجیر و هندیان نوشته اند که زخمت و بادی و قابض
 شکم و پر میوه و سیلان منی و ندی و غلط بول سفید و از برگها نرم و خاسته سبزی
 می پزند و می خوردند افعال آل نوشته اند که مولد ریح و مستطیل است جهت امراض
 بول و زلق امعا و معده که کرسنه و سنکره منی نامند و تپ راز و د فایده بخشد بلکه در

پلکرو

یکپاس دور کند و سبزیش را در هندی بسو کوره نامند پلکرو چشم باس
 فارسی و سکون لام و منم کاف فارسی مجهول و ضم راست مظهر سکون و او و باتکنی و
 ایککنی و راج باتکنی و کامبھوجی و پھو ہر بر جایت ہم می نامند ماہیت آل
 مجهول و افعال آل متقوی باہ و فرایندہ منی و استوار کنندہ آل نوشتہ اند
 پلکرو بہ فتح باس فارسی و سکون لام و فتح و او و سکون لام و دم و پتول ہم می
 نامند و ہندیان لسنکی پتلا و وگرو و پنچانکی و لکی پنچا راجا و پنڈوت پھل و پاند و پھل
 و راج امرت پھل می گویند ماہیت آل باسے ست از خیار کو چاک
 و باریک و بعضے برابر آل مانا گھیا ترانی و بعضے بہ درازی یکشت پنج انگشت و
 پوست او سبز و مخطط بہ طولانی و با سفیدی مال بر زوی و تخم او سفید اندک گرد و
 سخت نہال او بیارہ و شبیہ بہ نہال کندوری برگ و شاخ مانند خیار اما ہوا
 و بے درشتی اکثر در مزارع برگ تنول در فصل برشکال می کارند و رہاں فصل می شود
 بیشتر از بار و ناخوشش می پزند تنہا و با گوشت و پیاز و روغن و مصالح لذیذ و

پول

مرکز تحقیقات و ترویج علوم و معارف

۱۰ دیگر اسما حسب ذیل :-

(تامل) یا لیکیری رتل، یا لا کورہ - اسٹرو کورہ (انگ) ہلو اسٹما
 ریڈا الی - از اندین میٹریا میڈیکا استفادہ می شود کہ نسبت آن کوہ ہمالہ از علاقہ سرمورتا
 سکم و نیز دکن ست ہستہ آں نباتے ست کہ بیج آن بعد می شود و حصہ وسط گل آن شیریں و ماکول است
 و در امراض سوزاک و ذیابیطس و سرفہ بیج آن مستعمل ست ہنود ناخوشش می پزند و می خوردند ۱۲

۱۱ دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) پتول (انگ) وائل سنیک کارڈ (فر) ٹرچو سنہتیس گنڈورن (جو) کلاجن فر چیکا
 ہار بیو فر (بنگ) پتول (مر) کٹرو پترو و لا رتل، آد اوئی پتول (تامل) پی پو پتول
 رکن، گاہی پتول (ملبار) گٹو پتول (راخوڈا نڈل میٹریا میڈیکا) (س) تکت پتول (لا) کڈوی
 پتول (بنگ) پتلا تار گج (کڈا پتول) (لا) ٹری کوس پتول (کمر کرینا) (از سالگرام گھنٹو پویشن) ۱۲

با فواید بسیار و لایق خوردن پادشاهان است مزاج او گرم و تیز و مزه تلخ و تیز افحال
 آل باضم و مقوی دل و مشتهی و مبهی و دافع سرفه و فساد اخلاط و علت کف و تلخ و تیز
 و مایل و شور و فزاینده گر سنگی و آب منی و باد و انگیز و وقت مضمت نیز شود و جراثیم
 را را به کند و فقیر در پول الدم گوی و حصات آل مفید یافت و گرمی و صفرا و امراض جلیمه
 سودمند و سود از یاده می کند و آب او مانند ماد النخار با شربت نیلوفر یا انارین جهت
 علت هائے و موی و سوداوی و تقویت معده راست آمده و اچار او در آب و
 نمک مقوی معده و دافع آل و برگ او سرد و دافع فساد و صفرا و بیاره او بلغم دور کند
 و بخش تند و طین طبع پلیمه کی به ضم بائے فارسی و نستج لام مشدده و خفائے با
 و کسر فوقانی و سکون تحتانی و کسر کاف فارسی مجهول و سکون تحتانی دوم ماهمیت
 آل نباتی است بے باق و بیاره و در برش شبیه برگ یا نور اما از آل خرد و
 گل مثل گل حاض و پنج شبیه برتالو و همه اجزائے او ترش تر و لهندا بایں اسسم موسوم
 است مزاج او سرد و خشک و در دوم افحال آل کف و باد و بلغم و صفرا و بیفزاید
 و سایر افحال او شبیه بماض بریت پلیمه و کسر بائے فارسی و لام مشدده و
 سکون تحتانی و نستج همزه و سکون رائے بهندی و ضم کاف فارسی و سکون واد بمعنی
 پائے گربه ماهمیت آل رویدگی است استاده بقدر یک و جب یا کم و
 زیاده سه چهار شاخ دارد و برگ او بقدر گره ابهام و با پنج کسره شبیه پلیمه

پیکه

و کو
پلی

له و گیر اسماء سنکرت وغیره :-

(س) کپی کچو - آتما گبتا - و تارری (لا) کوچ - کوپنج (بنگ) آل کشی
 (مر) گو هیللی کے بنیج (گج) کو چون (کن) فسو گنی نی سونا گو بللی -
 (ماخوذا زانڈین میڑیا میڈیکا) (تل) پللی آرگو (تامل) پینا نک (مدرا سی)
 نائی کبروتا - چوری والی (انگ) گو و هینج - کوچ پلانٹ (لا) میو کیونا
 پیر و رنس - (از سالگرام گمنو بهوشن) ۱۲

گریه و قسم است قسری را گل سرخی می شود و بار او مانند اندر جو به شاخ چسبیده و قریب
 بر هر برگ یک دانه و مظنه فقیر این است که این دو اکف الیه باشد و الله اعلم
 افعال او از اطباءست پسندیده مسجوع شده که به اقسام فساد و بطل و امراض جلده
 منسل برص و جذام و غیرهما و انواع بواسیر را سودمند است و تسمیکه گل سرخی
 دارد و فاقد فرار است بلی به کسر موحده و لام مشده و سکون تحتانی در سنگرت
 بار جو اله نامند گوشتش جهت راج روگ و سنگر هنی و بواسیر مفید و استخوان
 او مصلح گوشت هاست پلانند و به فتح بائ فارسی و لام و سکون الف و نون و ضم
 وال هندی و سکون و اد اسم پیاز است بمعنی مثل بیضه تو بر تو میشود پلان چهره
 به فتح بائ فارسی و لام و الف و جیم فارسی مشده و خفائے دو با اسم جوهری
 است پلان شش پشین معجمه عوض جیم فارسی و به تخفیف یک با اسم درخت پلان
 است پلان ششم به فتح بائ فارسی و لام و الف و فتح شین معجمه و سکون نیم
 اسم برگ درختان است پلان یک به فتح موحده و لام و الف و با و کاف
 اسم پرنده است بلبله در ا به فتح موحده و سکون لام و فتح موحده و و م و خفائے
 با و سکون وال مهله و فتح رائے مهله و الف ترا یمانا است بمعنی مقوی به بلبله
 به ضم بائ فارسی و سکون لام و کسر جیم فارسی و سکون نون و فتح فوقانی و الف
 اسم الموتی است پلچمک اسم درخت جوهری بلد بوا به فتح موحده و سکون لام و
 کسر وال مهله مجهول و سکون تحتانی و فتح و او و الف یعنی قوت دهنده اسم
 ترا یمانا است پلان یک به فتح بائ فارسی و لام و کسر وال مهله و سکون تحتانی
 و رائے مهله و فتح کاف فارسی و با یعنی بار و از اسم بار یمنان است پلان
 به فتح موحده و سکون لام اسم تخم خرده است بلبله کار می به فتح موحده و لام
 و سکون میم و نزد بعضی نون و فتح کاف و الف و کسر رائے مهله و سکون تحتانی
 یعنی مقوی اسم درخت پلو است پلو پر نئے به کسر بائ فارسی و ضم لام و سکون
 و او و فتح بائ فارسی و و م و سکون رائے مهله و کسر نون و سکون تحتانی اسم چندی

لی

پلانند و
پلان چهرهپلان شش
پلان ششمبلبله در ا
پلچمکبلبله در ا
پلچمکپلان
پلان

پلو پر نئے

بلو کندے بہ کسر موحده و سکون لام و فتح واو و کاف فارسی و خفائے نون و کسر وال سکون
 ہل و سکون تختانی یعنی ہل چل اسم بہ تلسی ست بلو و ت بہ کسر موحده و ضم لام سکون
 و سکون واو و مستح وال مہل و سکون فوقانی اسم کورس ست بلو و بہ کسر موحده و سکون لام
 و فتح واو و الف اسم ہل چلی ست بلوک بہ فتح بائے فارسی و سکون لام و فتح واو و سکون
 کاف اسم درخت کرس ست بمعنی دافع شکوری بلو و بہ فتح بائے فارسی و لام شدہ
 و فتح واو و الف پلو ستری بہ سکون سین ہل و فتح فوقانی و کسر رائے ہل و سکون تختانی
 ہر دو اسم برگ درختان نو خاستہ است پلو اور نا بہ بائے فارسی و لام و واو و الف
 و واو و سکون رائے ہل و فتح نون و الف بہ معنی سرخ نما رنگ اسم ناگر موتہ است
 پلونک پیہا بہ فتح بائے فارسی و لام و واو و خفائے نون و سکون کاف فارسی و کسر
 بائے فارسی دوم و فتح بائے فارسی سوم شدہ و واو و الف اسم بار جوہی ست پلو و
 بہ بائے فارسی و ضم لام و سکون واو و فتح میسم و الف اسم مو شا کنی ست پلو و ت
 و فتح بائے فارسی و لام و ضم واو و رائے ہل و سکون نون و فوقانی یعنی بار گرد اسم بار
 درخت پنومان پلہ کندہ بہ ضم بائے فارسی و فتح لام شدہ و خفائے کاف و
 خفائے نون و فتح وال مہل و خفائے بائے دوم اسم زمین کند باغی ست پلہ بجلی
 بہ ضم بائے فارسی و لام و واو و موحده و جیم فارسی و لام دوم و تختانی اسم سے از بجلی
 ترش ست و بعضے محاض را مبداء مذیلی پس بہ کسر بائے فارسی و لام شدہ تختانی
 و کسر بائے فارسی دوم و فتح سین و سکون رائے ہل تین اسم مونک و شتی ست بلو و چل
 بہ فتح موحده و سکون لام و فتح واو و الف و بائے فارسی و بائے دوم و لام یعنی سیوہ
 مقوی قسم بار بھیس ست پلہ نوسا پنم موحده و کسر لام شدہ و سکون تختانی و ضم بائے
 فارسی و سکون واو و خفائے نون و فتح سین مہل و الف اسم گھنور ست بلو و بہ فتح موحده
 و کسر لام شدہ و سکون تختانی مہولہ و ضم رائے ہل و سکون واو و اسم گھو کھر و ست پلہ
 بائے فارسی و کسر لام شدہ و سکون تختانی اسم شیر معنی باگ ست پلہ ار کو بہ بائے
 فارسی و لام و تختانی و فتح ہمزہ و سکون رائے ہندی و ضم کاف فارسی و سکون واو و

پائے شیر اسم بھگتانی ست یعنی برکش شبیر ہ پائے شیر می شود لہذا بہ این اسم سمی شدہ
 پائی گدہ بہ کسر پائے فارسی و لام مشدودہ و سکون تختانی و مستح کاف فارسی و وال ہندی
 و لا اسم خایہ مشک لبی و مقعد آنست پائی مرندا بہ ضم پائے فارسی و سکون لام و تختانی و کسر
 میم و رائے مہل و سکون فون و مستح وال مہل و الف اسم پلپچلی ست پلپا چا بہ فتح موحده
 و سکون لام و فتح تختانی و الف و جیم فارسی و الف اسم اسکند ست بمعنی متوقی پلیم کسر پائے
 فارسی و سکون لام و فتح تختانی و سکون میم اسم سیندی ست بٹے بہ فتح موحده و کسر لام و
 سکون تختانی یعنی زبردست بر مرض اسم گندھک ست ۔

فوائد اسم موحہ با میم

بہمنی بہستج موحده و سکون میم و کسر فون و سکون تختانی اسم مردون ست از گزیدنش
 چشم ہا سرخ می شود دفع سم او بجاست و مجر خون آل موضع کشیدن و بعد ازاں خاکستر
 پوست تمر ہندی و کویت یا کشیدن ست منافع و مضار او از کتب یونانیہ مفصل ظاہر
 است فلیطالع مناک بکشد پائی بہستج موحده و سکون میم و فتح وال مہل و خفائے فون و کسر
 وال ہندی و سکون تختانی اسم اونٹ کٹائے بھی بہ کسر موحده و سکون میم و کسر موحده
 دوم و سکون تختانی اسم کندوری ست بار او را بھی پھل نامند ۔

فوائد اسم موحہ بانون

پنا پشاپنم پائے فارسی و فتح فون مشدودہ و الف و زبان سنکرت بدہاری گندہام
 نہ دیگر اسرار حب ذیل :- (۵) سالی پرنی ۔ (۶) سیری ون (سنگ) سال پانی

و سوتنی و شالپرے و استر در ماتری پرے و تری کہا و سو میا و ماس کلیتا و نکا منتبامی گویند
 و قسمی دیگر ست کہ آں را گول پتا گویند ماہمیت آں درختی ست چوب او ضخیم و سخت
 و رنگ ایں درخت سیاه و بوے بدارے کند می دار و برگ او مانند برگ آس و
 ہر برگ سہ کنگرہ و بہر شاخ سہ عدد می شود مزاج آں سرد و خشک و بعضے گرم میدانند
 افعال آں فزائیدہ عقل دافع ربح معکوس و مہیہ و کلانی شکم و باد و بے مزگی تب و
 دہن و کف و سرفہ و مسکن تشنگی و بیخ او اکثر در علاج تب ہا بکاری آید و قسمی از آں کہ آں را
 پناکہ و پرناکش و نکاہی و رکت کیس نامند گل او سبز و برگ او مانا بہ کفجہ مار و بار او
 گرد و دراز و دنبالہ وار مثل کہ و سے تلخ می شود مزاج او معتدل و افعال او خوردن
 مقوی قوت مردمی و بعضے تیز و گرم و دافع کلانی شکم و تب ہا سرفہ و بے مزگی و تب
 سعی و درد شکم و بول شیریں نوشتہ اند و قسمی از ایں کہ آں را سر پتا و جامپیا و پیر میں
 و نمی رود و یو و لبہا گویند برگ و گل اشبہ برگ و گل چنپا برائے پریش بکاری آرنہیں
 از برگ او گل چنپا خرد تر غالب ظن فقیر چناں کہ چنپائے دشتی باشد و اللہ اعلم
 مزاج آں گرم و سبک افعال آں عصارہ او مزہ دار سوزش تب فی الفور مے
 شکنند و سرفہ و ضیق و باد و تب و کف و در کند و بہ تجربہ فقیر آید کہ مقوی قوی ست
 بنتا بہ سنتح موحده و سکون نون و فتح فوقانی و الف ماہمیت آں رویدکی ست
 مفروش شاخہا باریک و برگ ہاریزہ دار گلش شب پیل سروالی و ازاں خرد و بے
 نوک مانند پیپلی بعضے سفید و بعضے نصف گلابی و درد تخم بقدر خشخاش اغبر مالن تیری
 مزاج آں گرم افعال آں دافع خفقان سر تنہا یا بہ اجزائے دیگر خیال بہ فتح
 بائے فارسی و خفائے نون و فتح جیم فارسی و الف و میم و لام ماہمیت آں مرکب

بیچیل

بقیہ حاشیہ صفحہ ۱۷۸

(مر) سَالُ وَنْ - (رکج) سَالُ پَرَنی - (کن) مَرُو لُو وُوَنی - (تل) شَا کُو پَنَلَا
 (لا) هَيْلِی سَرَفَرِ گِیَا نَجْمِ مِی کَمَر - (از سالگرام گنٹو پوٹن) -

است از ازل بید و نترکیست و انا ترشش و کنار و بجوڑا سازند مزاج آل سرد
 و خشک افعال آل متقوی معده و غشیان و قی بعد طعام را دور کند و گویند به سبب
 لطافت سخیل به صفرا می شود پنج چهره به بائے فارسی و لون و جیم فارسی و کسر جیم دوم
 و خفائے باد و سختانی و سکون را اے مظهر ماهیت آل مرکب است از شیر بڑ و پیل
 و یاس و گول و پاکر سبب بعضی بعضی پلاس سری می ششبارند افعال آل قابض
 شکم و فزاینده منی و شیر و مجبر استخوان و با شکر سفید متعطل و ضاوشش و دفع و پیل و ثور و
 به کس اعضا و جوشیدگی سازی و حمل علت بائے فرج زنان و بواسر و در کند پیل
 به بائے فارسی و لون و جیم فارسی و ضم کاف و سکون و او و لام ماهیت آل مرکب
 از پیل و مسیدامور و جاتک و چچا و سونک مزاج آل گرم و خشک افعال آل شتهی
 و دفع فساد و بلغم و نفخ شکم و باد گول و خل پهل و در و مثانه که ببری بود پنج پیل به بائے
 فارسی و لون و جیم فارسی و ضم سیم و سکون و او و لام ماهیت آل مرکب است
 از پنج پنج و آل برو و قسم است بزرگ و خرد بزرگ عبارتست از مجموع پیل و اکتمنت
 و پاؤل و کاسرے و شیوناک مزاج آل گرم و خشک و بنزه تلخ و زمرخت افعال
 آل سبک و شتهی دمی و بلغم و باد و خنق دور کند و خرد عبارتست از مجموع
 گوهر و سالیرنے و پرشت پرتی و هر دو کانی مزاج آل معتدل در گرمی و به مزه
 شیرین افعال آل متقوی دل و اعضا و دفع فساد و باد و صفرا بند استخ موحده
 و سکون لون و فتح دال ممل و الف بعربی خرقطان و به هندی و خبک و دتک و شکم
 و پاویار و دندان و نیلا و لپکا در کا و نی و در چها پا و راج و رچها و کام و رچها و کا منی می
 گویند ماهیت آل نباتی است که بر درختان مثل جامون و سیات پیل و نیب بڑ
 و غیره پیدا شود و دیدگی او بر شاخ و بخش و پنج آل درخت می شود یعنی درخت

له در محیط اعظم نوشته که نترکی سماق هندی را گویند و از کتاب اوشدی کوش به تحقیق پیوسته که لفظ
 نترکی در اصل منی دوی دیک است و بهندی آل را و نیات پیل نامند یعنی کوکبی انجور است ۱۲

در درخت است و را قلم آن را رب النوع قدرت نامیده و بعضی پیوند قدرتی و شاخها
 بسیار مانند بیل درخت را در گیر و در سبزه و رونق دار برگ او مائتا به برگ گودنی اما در
 طول زیاده و در عرض کم و ضخیم و درخت و زخمت و گل او سرخ مائل به سیاهی بادنبال
 دراز و سبز بارش خوشه دار برابر کپهرنی اندک دراز و باریک خاش سبز و پخته سرخ درو
 شیر سفید و لنج و شیرین و اندران تخم از خاصه اوست که اگر در زمین کارند نروید و بر
 شاخ درختان میروید خواه تخم بران افتاده باشند یا نه و گویند که این درخت در درختها
 پادشاه است مقاصد دلی از وای برمی آید و اگر آن را که بر درخت الماس باشد به
 اخون و سحر و منتر بگیرند و نزد خود بدارند مقاصد دلی از و حاصل می شود و الله اعلم
 مزاج آن نزد اکثر سرد و خشک با قوت قابضه و بعضی گرم و خشک می دانند و برخی
 بر اعتدال رفته اند افعال آن منتهی معده و متوی دماغ و مفتوح سده و مغلل آتشامیدان
 آب مطبوخ او با انجیر جهت سرفه و فقط مطبوخ از وای بقدر یک اوقیه جهت شکستگی تن
 و پیه و عضل و قطع زرف الدم و رفع سحج و در در برگ خشک سوخته آن براسی از اله قوبا بعد
 خراشیدن و شستن از نمک که خون آلود گردد و مفید و سهل اخلاط و مجفف بواسیر و هندیان
 خواص و منافع او بشمار ذکر می کنند از آن چل است که بر درخت ببول باشد ساقی گیاه
 آن را بر کمر بستن جهت بواسیر نافع و به دستور آتشامیدین آن علی الخصوص بواسیر و همالی غیر
 العلاج را مجرب و چون بروز یکشنبه قبل از طلوع آفتاب گرفته بر میان هفت رنگ بسته
 بر کمر بندند و باز کنند بواسیر و اسهال خون دور گردد و آن که بر درخت پیوندد یا اناریا
 پیپیل یا شیر ماده گاوی بعد از ظهر سیزده روز بد بد زن عقیم بار در گردد و خصوص که هفتاب
 در منزل سلطان باشد و نوشته اند که مطبوخ او سرد است همه اجزای او سستی زیاده کند
 و به پرمیود و بل و در و بل را نافع است پند ال به کسر بای فارسی و سکون نون و فتح
 وال هندی و الف و لام ساکن و پند اله به زیادتی با نیز خوانند ما هیت ال اکثر متفق
 بر آنست که گیاه است بر درخت با پیچید و پیاده دارد و بیش کنار آب با و جاسی باکس سایه
 دارد و کوهار و مغاک و صحرایان شبیه به برگ تنبول و بارش مدور و دراز و پر ریش درختی

ورسیده زرد گردد و مزه تلخ دارد و زیر پوست سیاه او پوست دیگر هم می باشد و
 تخم مثل کج و بزرگتر از آن و بیخ او بسیار در زیر زمین می رود و بر دو قسم است سفید و
 زرد سفید آن بهتر و بعضی بر آنند که پنڈال اسم دیوانگری است مزاج آن گرم و خشک
 در سوم افعال آن پوست بیخ او در سایه خشک کرده و نیم شقال ساییده در ماهی
 به بند استقا و جنین مرده می کند و اسهال و اوراقوی آورد بجهت تب و ربو و ضیق و سرفه
 بلغمی سفید و ضما و باز خشک او مجفیف و اندک باسے بوا سیر و مکن در دآں و چوں باشک خوردند
 او را رطبت نماید و مجرب است و تخم آن جهت یرقان معوطا نافع به اخراج زرد آب
 از بینی و باد و بلغم سرد و اشتها فزاید و زیاده خوردن او کشنده به قی و اسهال و برائے
 زهر باد اسپ اکثر مستعمل و قسم زرد آن بانج و برگ و شاخ و بهار و بار و آب جوش و اوده
 سرور و بدن بشوید و هم از آن آب اندک بنوشد و دفع یرقان است و بخور و نزل
 بوا سیر و کشتن به آب او دفع کلف پنڈالو باسے فارسی و خفائے نون و فتح دال
 هندی و الف و ضم لام و سکون و او و پنڈالک و پر چه کنده نیز گویند ما بهیت است
 بنجی است بعضی گرد و بعضی در از ظا هرشس اغبر و باطنش سفید و آن بر دو قسم است
 سفید و سرخ سفید را بایں اسم سسی کرده اند و سرخ را روس و بد هوال نیز می گویند و
 اصناف او بسیار است و آن بد یا لو و کپتا لو و دتا لو و آلو و هستا لو و سنکال و کاشتها
 و رکال که رکت کنده نیز می گویند این همه بنجهاست نباتات آن باسے ساق مانند
 نبات برگ تنبول برگهایش شبیه به برگ پارس پیل اندک کم نوک و پهن و زرد
 رنگ سبز تر بایک دیگر همه مشکلی با اندک تفاوت و چوں شاخ آن با بریده
 در زمین نشانند بنج می گردد و جذری کند در فواح پوند و برابر و فور داد اکثر بر اتم
 این را را پنجه پوست دور نموده و شیر یا جغرات و شکرو غیره یا کرده می خورند و همه
 با مزه شیرین دارد مزاج آن سرد و تر و نوز و بعضی خشک و بعضی پنڈالو را گرم
 می دانند و اندک تلخی هم می دارد و افعال آن غذا یست بیشتر و دوا یست کمتر و در
 و دیر هضم و مہی و دفع صفرا و تقطیر دل و حرارت و تشنگی و به مجرد خوردن تفریح

آرد و قوت بدن دهد و سنی بفرزاید و بیشتر در قلیه گوشت به عمل آمده و نفلخ و گران
 دست و مصلح او قد است پسندیل به کسر بائے فارسی و خفائے نون و کسر وال ہندی
 و سکون تختانی و لام بسکرت سارنگ کشت و پتر پشی و دیگر کھانگی و ہر سو پشیک
 نامند ماہیت آل مجہول افعال آل مزہ دار و نازک و دافع اسراف و خجتم
 و در دسر و کرم و گریہاے شکم پستلکے به فتح بائے فارسی با موحده و سکون نون
 و کسر سین مہل و سکون فوقانی ہندی و کسر کاف و سکون تختانی و پیچکے به جیم عوض
 سین مہل و زیادتی ہائے مخفی نیز آمدہ بمعنی درخت جنگلی ماہیت آل مابین درخت
 و رویدگی ست شاخہائے باریک و انبوه و برگ ہائے کوچک بکنوع مشابہ به برگ
 حنا و بار او شبیہ بعنب الثعلب و اندک پن درخامے سبز و درختگی منقش و اندر و تخم
 ہائے ریزہ و سبز منبتش کنار آب با مزاج آل گرم و خشک افعال آل ضاد و بر
 و بار نرم سووہ گرم نمودہ بر شکم صاحب استسقا و یا بر موضع ہر در میک کنند و بالایش
 برگ بید انجیر گرم کردہ با پارچہ بستہ چار پاس بگذارند و ہمچنین تا چہار شب بکشند
 اور ارقوی کند و عصارہ برگ و ثمر و شاخ نوشا نیدن دافع رطوبت رحم و سیدان
 آل و مسقط جنین ست پسند ہارہ بہ فتح بائے فارسی و خفائے نون و سکون سین مہل و
 و فتح وال مہل و خفائے با و الف و فتح رائے مہل و خفائے با بسکرت مجہول و
 سبکشا نامند ماہیت آل نباتی ست شاخہا مانند شاخ ہائے ٹکلی دار دیوں
 بیرون سفید و دانہ مثل ریگ و اندرون صاف و شیریں و بار او نیز سفید و بسیار
 شیریں مزاج آل سرد و تر و دوم افعال آل مقوی پشت و گردہ و ہفت
 و ہات ست بنگا به ضم موحده و خفائے نون و فتح کاف و الف بسکرت کرشنیا
 کپہل یعنی بار نیچہ سیاہ می شود و ادوی کہن یعنی دافع بدی و سوشنیا و کرم و ک
 نامند ماہیت آل مجہول افعال آل مالیدن او بدست و پا با چشماں یا
 روشن کند و داشتن او در خانہ باعث دفع خوست و چشم بدست بنگر ہارہ بہ ضم
 موحده و خفائے نون و فتح کاف فارسی و سکون رائے ہندی و فتح با و الف و رائے

مهمل و خفایه های دوم ماهیت آل گرمی است به درازی انگشت مثل خراطین
 پایش بسیار و آهسته رواں و چون بچیز ملاقی گردد مثل حلقه می شود و بر
 بدنش موها و خطوط مانند دوا و اصراف و رصف بهم پیوسته چون چوری دست های زن
 و لهند اباں اسم مسمی گشته و رنگش خاکستر بود و مزاج آل گرم و خشک تا سوم
 افعال آل شمیدن و خان او قاطع باه و از مجربین رسیده که با پان شوخ و خان
 اومی و هند مردی از آنها منقطع می شود و از جدا مجد فقیر تجربه است که چون او را در سفال
 گله نو خاکستر کنند بختی که دو و او رسد دو وجه تا و طسوج به صاحب حبس بول و
 سنگ کرده به هند فی الحال نفع بخش پنکتنی به ضم های فارسی و فتح نون مشدده و
 فتح کاف فارسی و سکون نون دوم و کسر فاقانی هندی و سکون تختانی بسکرت میجایی
 و کاند ایشیات و تیورا و تراپانی و در بعضی شخ پرکسی آمده می گویند ماهیت آل
 رشتنی است در جا های نرناک میروید و شاخهای باریک کند و بعضی مفروش
 و بعضی استاده و گردار و میان گر ها خوشه های خرد و سفید مال به گلانی رنگ
 به شاخها پیچیده و در آن تخم باد برکش مانند برگ انار و از آن کمتر خاییده او بوی
 برگ جنای باشد و اکثر هنوز و در بقایان ناسخورش هم می پزند و می خورند مزاج
 آل بحسب شهرت گرم و خشک و بعضی سرد برنخ معتدل می دانند و از کتب
 هندیه نیز گرمی او معلوم نشد و مزه او زمخت و تلخ افعال آل سبک و مزه دار است
 و بن را مزه می دهد و سردی را که در بدن مستحکم شود و در کند و برائے پر هیز چیز خوب
 است امراض چشم از بنج برکنده و بدر سازد و سیلان منی و تقطیر بول و اقسام کرم و
 باد و اسهال خون راز و دقائده و بد و رنگ رو بر افروزد و از علی الدوام خوردن او
 از بنج باد برود و منی بیفزاید و حافظ روشنائی چشم و قابض شکم و دافع جذام و فساد
 صفرا و خون بود و عصاره گیاه تازه او با عصاره بهنگره تازه و بکبیره تازه که گوشت
 باشد فیتله تر و خشک نموده بر دهن گل یا کچک شغل کرده و خان را بر سفال گله نو گرفته و
 چشم کشد با صره قوی کند و در مجرب و فقیر از این سه عصاره شایف ساخته جهت

رمد و رویخ و جرب العین و یک با و قرت با صره آزموده بسیار سودمند یافت
 باید که این سه عصاره را در آفتاب خشک کنند تا که کل عقد نمایند و از گرد و
 غبار محفوظ دارند و مقدار هر سه مساوی بگیرند و وقت ساختن شبیات اندک صمغ
 عربی بپزند و چون رویدگی او را گرفته شیر برآورد و بر روغن زرد پخته صاف نموده
 روغن مذکور بر ثور با که از آن آب زرد یا سفید بچکه طلا نمایند فی الحال خشک بکنند و
 به تجربه راقم هم آمده پشمیر به فتح بائی فارسی و سکون نون اول و کسرون دوم و سکون
 تحتانی و راستی امهلا اسم گلاب یعنی ماء النور دست خوشبود اندک سردی کنند و افغ
 رکتیت و صفرا و گرمی آفتاب و مسکن تشنگی که از گرمی آن حال شود نوشته اند ثور
 به فتح بائی فارسی و خفای نون و فتح و او و سکون الف و راستی امهلا سرد و نا و چگون
 نیز نامند و هندیان آن را کرسا و میثا چیرا و کچکلیا و پنا و چکرو و دیک و پرنیا تا
 و ترد و و در و کهن و چکر شیر شک و ایلا کیم نامند ما بهیست آن بهال بری خورد
 است اکثر در جائی بائی سایه دار می روید و بند می شود بقدر نیم گرم یا یک گرم تا یک
 قامت نیز برگ او آتش بهر برگ حله اندک از آن بزرگ و بهت بیان شایه چشم
 میش گفته اند و گلش زرد و مانند گل زرد و مانند گل ترد اما خرد تر از آن و یا سیخ درخت
 و درخشنده و گرد و بار او غلافی دراز بقدر نیم و جب و در آخر نوک دارد و آن تخم متصل
 متصل مثل ماش یک جانب تخم تیز و جانب دیگر بریده و از هر دو طرف دو خط و سی
 از دست که تنش مشابیه یوتبه که اول و آخر آن بریده بعضی مردم این را پنوار
 قسم اول را تر و نامید اند غرض آن نزد بعضی سرد و خشک و نزد بعضی گرم و
 خشک و صاحب دستور الاطبا پنوار را گرم و خشک و تخم آن را سرد و نوشته بهر کیف
 در اول دوم است و قول اول مطابق قول هندیان و قول دوم اقرب بصواب
 افعال آن محلل و جاذب جهت رفع امراض جلده و موفیه شرابا و طلا و موثر و
 قابض و باضم و دافع بلغم و خون فاسد و با کابخی حل کرده بر بدن مالیدن جرب و
 حر و ور کند و چپن او بطریق سلق و خوردن و افغ و با امراض و بائی است و گویند که

سالی در بنگاله قحط شده بود و در وی پی اردیبهست آن و با هم رسیده مردم آن
 قریه بکوستان رفتند آن که این گیاه را خور و نجات یافت و آن کسیکه نخورد
 بلا گرفت و هندیان نوشته اند که شیرین و یک است باد و صغرا و جذام و قوای
 گرم شکم دور کند و مفتح و منبسط است و در تخم او قوت اسپهالی است و به تجربه رسیده
 که تخم را مع پوست باریک کوفته از یک درم یا زیاد بر آب سرد یا گرم تناول
 نمایند اسپهالی کیوسات فاسده می کنند و پیچ رنج سهل نمی شود گرمی یا سردی نمی آرد
 و بواسیر را محلول می سازد و چون با گوگرد و شکار و شهاگ و زرد چوب و نمجی سرخ و در
 کمیز داده گاویک شب تر کرده ساییده بر بقی سفید و قوای و تریب بمالند فایده دهد
 و چون نرم کوفته و بخته با ماست مزوج در آفتاب گذارند تا بجوشد و بر موضع
 و از انقلاب بعد تر کشیدن آن موضع طلا نمایند در چند دفعه زایل گردد و ضما
 او به آب لیمو سوده بر ریش میفید و خوردن او در دفع باد و نفخ و صغرا و تب
 و جذام و ضیق که از غلبه بلغم بود و سیلان منی و صاحب معدن الشفا اکثر در مغایر
 و سفوفات و محبوب و مطبوعات و تراکیب آمده و اطلیه انواع و ترقیدگی بدن
 و غیره استعمال نموده پوست درخت او با زرد چوبه و دار هلد هم وزن با کمیز گاو حل نموده
 بر آن اسس خصیه که بسردی باشد ضما نمایند سودمند و جیشش به آب لیمو سوده برای
 قوای و جرب عجب الاثر و خوردن و ضما کردن مقدار یک توله یا یک ماشه راج
 سفید بریان یا کمتر از آن حب بسته سه روز تا شتابلغ نمایند بعضی مزاجان آن
 یک دو اجابت می کنند و رفع قوای الفوری نماید و هندیان نیز نوشته اند که
 سبزی او بسیاری بول را دور کند و مقوی و گراں و صغرا افزا و مولد و شکم و
 نفخ است و گرم شکم و امراض بواسیر را چنان است که گویا درختان را تبر و تاریکی تب را مانند روشنی
 آفتاب و جهت قوایی که از آن زرد آب بر آید و اورا گ پاسی و کف و کشت و
 ترقیدن بدن و دیگر امراض جلدیه را چنین از مجرب رسیده و تخم بنوار را با مسکه
 کوفته بخت نگه دارند و بوقت حاجت به آب مخلوط کرده ضما نمایند جهت ازاله قوای

وفتح سین و سکون را سئ معطنتین و فتح بائ فارسی دوم و الف و کسر جیم فارسی مشدده
 و خفائے او سکون تختانی اسم بر پانچ خرد است پینا پیرفته به بائ فارسی و نون
 و الف و بائ فارسی دوم و تختانی و را سئ و نون و دوم و تختانی و دوم اسم
 کچر خرد است پینا یا لکس با بائ فارسی و نون و الف و فتح تختانی و الف
 و لام و کاف اسم الای خرد است پینا تختانی به بائ فارسی و نون و الف
 و ضم فو قانی و سکون جیم و کسر کاف و سکون تختانی اسم قیند و سئ خرد است
 و فتح موحده سکون نون و کسر موحده و دوم و سکون تختانی مجهول و لام
 اسم گل رانی بیل صحرانی است یعنی پول به فتح موحده و سکون نون و فتح
 فوقانی و سکون تختانی و ضم بائ فارسی و سکون واو و لام اسم گل صد برگ
 است یعنی کوره به ضم بائ فارسی و سکون نون و کسر فوقانی هندی و سکون
 تختانی و ضم کاف و سکون واو و فتح را سئ و مهل و خفائے او اسم ساک انبار
 است به بخلوه به فتح بائ فارسی و خفائے نون و سکون جیم فارسی و ضم لام و
 سکون واو و اسم مجموعی است که از طلا و کانس و سس و فولاد و نقره سازند
 پینا نکلا به بائ فارسی و نون و فتح جیم فارسی و الف و خفائے نون و دوم و ضم
 کاف فارسی و فتح لام و الف اسم پید انجیر است پینا نکلا به بائ
 فارسی و نون و جیم فارسی و الف و نون و دوم و ضم کاف فارسی و کسر لام
 و سکون تختانی اسم انگلی پید است بمعنی برابر پنج انگشت چوں که بار او برابر یکشت
 می شود لهذا باین اسم می گشته به پیرم به کسر بائ فارسی و خفائے نون و فتح جیم
 و را سئ و مهل و سکون میم اسم قسبی از هرات است پید ابه کسر موحده و خفائے
 نون و فتح وال هندی و الف اسم درخت کنکبی است که به فارسی شانامند
 و به کسر بائ فارسی اسم هندی است بمعنی گردار پید بیل به کسر بائ
 فارسی و خفائے نون و سکون وال هندی و فتح بائ فارسی دوم و خفائے او
 و سکون لام یعنی بار لایم و مانند گره اسم که و سبز و تلخ و انبه است بندریاک

پنجم بائے فارسی و خفائے نون و مستح وال ہندی و کسر رائے مہل و سکون تختانی
 و کاف و بفتح کاف و زیادتی میم یعنی بند ریتم نیز آمد اسم گل کنول سفیدست
 پسند را نو پنجم بفتح رائے مہل و الف و خفائے نون و واو و نون و دوم
 و فتح با و سکون میم یعنی گل سفید و بند ک را نیز می گویند پسند الگوک بائے پنجم
 فارسی و نون و وال ہندی و الف و ضم لام و سکون و واو و کاف اسم ہر تال است
 پسند پنجم را بر بائے فارسی و نون و وال ہندی و فتح کاف و خفائے با و پنجم
 ضم جیم و سکون و او و جہول و رائے مہل اسم فتنی از کچھ رست و عنین آن مذکور
 خواہد شد پسند اول بکسر بائے فارسی و خفائے نون و ضم وال ہندی سکون
 و او و جہول و لام اسم گل است سفید کہ از و خانہ یا گل می کنند و سفیدی سا زند
 صراج آل سرد و خشک و تیز شیریں افعال آل قابض و دفع سرخاودہ
 و فساد و صفراء و امراض رحم و افروزندہ رنگ او نوشتہ اند و نیز اسم خوشہ ہائے گل
 کہ خام بود و شیرازاں براید است پسند و بفتح بائے فارسی و خفائے نون و ضم
 وال ہندی و سکون و او اسم بار درختان است بند و چہتر بکسر موحده و خفای
 نون و ضم وال مہل و سکون و او و فتح جیم فارسی و خفائے با و سکون فوقانی و رائے
 مہل و در بعضے نسخ بند و جہرم آمدہ یعنی آن کہ بر برگ او نقطہ ہائے رنگا رنگ
 می باشد اسم وہیایک ست پسند و ت پھل بکسر بائے فارسی و سکون نون
 و فتح وال ہندی و ضم واو و سکون فوقانی و فتح بائے فارسی دوم و خفائے با و سکون
 لام یعنی بار برابر یک ملشت اسم بار پھول ست بند ہیایک کوئی بفتح موحده و
 سکون نون و وال مہل و با و فتح تختانی و الف و فتح کاف و سکون رائے مہل و ضم
 کاف دوم و سکون و او و جہول و فوقانی ہندی و کسر کاف سوم و سکون تختانی اسم
 بانجہ گلوڑی ست بند ہو جیوہ بفتح موحده و سکون نون و ضم وال مہل و خفائے با
 و سکون و او و کسر جیم و سکون تختانی و فتح واو دوم و وقف با و بند صوک زیادتی
 کاف عوض جیوہ و بند صو جیو سیا زیادتی لین مہل مکوره شدہ و خفائے

تختانی و الف اسم منکث است یعنی چون این درخت در مکان باشد خوش
 واقارب در آل مکان ترود آمد و رفت بیشتر می دارند هندی و کسری و پیش
 به موحده و نون و دال مہل و واو و فتح کاف و ضم بائے فارسی و سکون نین و
 فتح بائے فارسی و دوم و سکون کاف و سوم اسم و یکی است
 پندے کے ہکس بائے فارسی و سکون نون و کسر دال ہندی و سکون تختانی اسم
 آروست پندے کے ہکس بائے فارسی و نون و دال ہندی و تختانی و فتح فوقانی و
 کاف و خفائے ہر و وا اسم ساک کھل ست ہندی گروٹا پستج موحده و سکون
 نون و کسر دال ہندی و سکون تختانی و ضم کاف فارسی و سکون رائے مہل و کسر او
 و سکون نون و فتح دال مہل و الف اسم گچی گروست پندے کے لڈہ ہاے
 فارسی و نون و دال ہندی و تختانی و فتح کاف فارسی و دال ہندی مشدہ و وقین
 یعنی پنج آرو اسم و میا لڈہ و یا سنگھاڑ است بعضے ازیں ہر و آروست
 نان می پزند لہذا بہ این اسم کسی کشتہ پند یا نک بہ بائے فارسی و نون و دال
 ہندی و خفائے تختانی و الف و خفائے نون و سکون کاف و بحذف دال ہندی
 و نون و دوم یعنی پنیاک نیز آمدہ بمعنی غلول غلولہ میشود اسم خود لو بان ست پندیم
 بہ بائے فارسی و نون و دال ہندی و سکون تختانی مجہولہ و فتح لام و سکون میم اسم
 نیز پیشی ست پتر نوے بہ ضم بائے فارسی و فتح نون و سکون رائے مہل و فتح
 نون و دوم و کسر او و سکون تختانی بسکیرہ است بسکلوچین بہ فتح موحده و خفائے
 نون و سکون سین مہل و ضم لام و سکون واو مجہولہ و فتح جیم فارسی و سکون نون اسم
 طباشیر ست پشا بہ فتح بائے فارسی و سکون نون و فتح سین مہل و الف اسم پچنس
 ست پنک بہ بائے فارسی و نون و کاف اسم لائی ست پشکیر بہ فتح بائے
 فارسی و خفائے نون و کسر کاف و خفائے ہا و سکون تختانی و رائے مہل اسم
 جانوراں پرندہ شکل لاوہ و پیر و تیز و غیر است بنوارے بہ فتح موحده و سکون
 نون و کسر نون و دوم و فتح واو و الف و کسر رائے مہل و سکون تختانی اسم کل ترانی

کے ہکس

پندے کے ہکس

پندے کے ہکس

پندے کے لڈہ

پند یا نک

پندیم

پتر نوے

بسکلوچین

پشا

پشکیر پنک

بنوارے

محرانی ست این به فتح موحده و سکون نون اسم صحر است بنوا به فتح موحده و ضم
 نون و سکون واو مجهول و لام و الف اسم حب القطن یعنی پنبه و اند بنو الی به فتح
 باء فارسی و سکون نون و فتح واو و الف و کسر لام و سکون تختانی اسم مرجان است
 بنیر به فتح باء فارسی و کسر نون و سکون تختانی و راء به اسم جن است بنیر و
 به کسر باء فارسی و کسر نون مشدده و سکون تختانی مجهول و ضم راء به ممل و سکون
 واو اسم اشواند بهی است بنیا کند بهیک به فتح باء فارسی و سکون نون و
 فتح تختانی و الف و فتح کاف فارسی و سکون نون و کسر وال ممل و حفاء و سکون
 تختانی و فتح کاف اسم چند یکی ست گلی ست که آل را متقاب پرست نیز ناسند
 یعنی آل که دیدن و داشتن او ثواب است و خوشبودارد.

فوائد اسماء موحده با و او

پوتی به ضم باء فارسی و سکون واو مجهول و کسر فوقانی و سکون تختانی اسماء هندیه
 نکا و بادک و پدک با و اپد مو ترا و کسبهانی نامند ما هیت آل لاک را در آب
 جوش واده قرصه باء پنبه را برابر کف دست ساخته در آل آب بر کرده خشک نموده
 نگاه دارند برای نوشتن و نقش کردن بکار می آید مزاج آل گرم و خشک و مزه
 آن تلخ و افعال آل دفع خون صفراوی و کک و کف صفراوی و بلغم و تب باء
 شیطانی نوشته اند پور به ضم باء فارسی و سکون واو و کسر راء به ممل و
 سکون تختانی و هندیان انکار می نامند ما هیت آل غذائی است که آل
 به عربی قطائف نامند از آرد گندم و طیر گوشت قیمه در آل پر کرده و یا میوه خشک
 مانند مویز و خشکاش و پیر و پنجه و نار جیل و مغز تخم خیار و مغز بادام و پسته و شکر سفید
 یا نبات اندرون او کرده بیرون او نقش نموده یا ساده نهاده در روغن سستور

بریاں کستند و قسمی ازان ستند که آں را پورن پوری نامند و آں از آرد گندم
 سیده دال نخود پخته نمک و ادراک و کشنیز تر و مرچ سرخ و ادوه و یا شیرین نمود و بیاض
 افعال آں گران و دافع باد و صفرا و مستطاب و فزاینده لاغری و آنچه از صفرا یا
 سازند کثیر الغذا و دیر پخت و مولد سنگ مثلاً و قسمی از پورسے که به هندی پوری
 بنکران نامند بدن را زور و بد و گرانی دور کنند و بر سخن یاری بخشند و مزه دهن
 آرد و باد خونی و صفرا را ازل گردانند و قسمی از آں را منڈ تکل گویند باد و تب
 دور کند و رونق بخشد و خوش وقتی به مزاج آرد و بسیار بهتر نیست و بدتر هم نیست
 و پورن پورسے غریبه کند و رونق دهد و گران و مولد صفرا و کف و آں که از آرد
 سوچی و شکر و یا از دال مونگ یا تور سازند مقوی و فزاینده سنی است و مصلحتش
 سکنجین است و انار و منجوش و جوارشات باضم بول^{علیه} بهضم موحده و سکون و او مجبول
 و لام عربی مرخوانند بنکرت جاترس و نرباس و کند برس و سورس نامند با اهمیت
 از کتب یونانی معلوم مزاج آں گرم و افعال دافع امراض زچکان و چشم و سفیدی
 ملتجی برود و در همه عصاره های عصاره بهتر نوشته اند بول^{علیه} بهضم موحده و سکون
 و او مجبول و لام و فستج سین و کسر راے فطنتین و سکون تخانی و به عوض موحده نیم

بول

بول

عنه دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) دولا - رسا کندھا - سیند دھوا - سمڈرا گوگل (لا) (ف)
 (ج) (بنگ) بول (مر) (بنگ) هیرا بول - (ج) بهینا بول (تل) بالانتر
 بول (تامل) وکائی پامر (انگ) بال سمو دندرن مایلا (زاندیا میرا میڈیکا)

عنه دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) سیٹھا کسیرا - بکولا - (لا) مولسیری (بنگ) بکول (مر)
 رانجنا سل (تل) ونگولم (کن) رانجی - پکاڈیے مٹرا (مل) ملکورا (ج) بولسری
 (انگ) ممو سولین انگلی

نیز آمده و به اضافه ما بعد موصده یعنی بهولسری بهم می گویند و بهندی و به شکرت
 کپرا و شاروا و مجها کندا و کلا و سچا کیر و بدو کندا و کریشیا و تلب کیر و تلب پشپ
 نامند ما بهیت آت درختی ست موزوں استاده بیک ساق تا قامت انسان زیاد
 بر آں و شاخها بسیار انبوه برگش شبیه برگ بزرگ انبه و خرد تر از آن و غنچه اش خوشه ها و خرد
 گلش خوبصورت و مائیکل نیب یا پوست دیگر بالاسه آں و صندلی رنگ و خوشبو که
 در بوسه آں شیرینی مانند گل مهوه بعد خشک شدن خوشبو تر گردد و میانش سوراخ مثل
 ثقبه غنیه و آں را حمیده در رشته کشیده طلاقه با دوست بندامی سازند و باراد عتاب آسا
 و یا مانند بار فو قل خام او سبز و پخته سرخ می گردد و خوشنما می شود و در آن تخم بزرگ بود
 مزاج آں سرد در اولی خشک تا سوم و مزه او ز مخت و بار پخته شیرین باز خوشبو
 به پوست افعال آں پوست ساق او مقوی و قاطع نرف خون و سیلان رحم و مخفف
 رطوبات آں و دافع فساد صفر او بلغم و حالبس در و عرق و برگ نیز همین اثر دارد و
 مضمضه آب مطبوخ او جهت قلاع و قروح خبیثه و تقویت ثنات و دندان های متحرک
 و درد آں مجرب و گل او مقوی دل و مفرج به سبب عطریت و قبض خود و روح را لطیف
 و منور سازد و بیارے عرق را دور کند و مسکه و برهمه گلهها ترجیح دارد و نباتیکه از آن برید
 بسا شیرین و خوشبو به سلاطین و حکام لائق و بیار عزیز الوجود و عرق آں مقوی حواس و
 ارواح و دافع خفقان فرحت تمام آرد و گویند که چوں در بالین پر کرده نزد خود داند
 هزار پاه گرد آں نگرند و مالیدن گل او تریاق زهر هزار پاه نوشته اند هزار پاه را به
 عربی اربعین و به هندی کهنکیم ره نامند و عطر آں که بایراد صندل مرتب نمایند بسیار
 خوشبو و مقوی و به امتحان فقیر اکثر آمده و بار خام و پخته قابض و نفخ و مسک منی و محلل و
 مسکن در دندان و دافع فساد صفر او و اسهال صفر او و سحوط و قطور عصاره تازه آں
 در بینی دافع امراض آں و دماغی به دفع آب از دماغ به راه بینی و گویند مولد صفر است
 و مغز تخم او تلخ و محلل و دافع درد دندان و بدبو و با اندک دهنیت و پوست درخت
 و بار جهت رنگ ریشم بکار آید و رنگش قاتم می ماند پول به ضم با سیه فارسی و سکون او

وفتح بائے فارسی دوم و سکون لام اسم پیاری ست پوتی کا ششم بضم بائے فارسی و
 سکون واو و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح کاف و سکون الف و شکین معجم و فتح فوقانی
 ہندی و سکون میم اسم چوب سر لید و درست بمعنی خوشبوئے مثل مقدر گر بیشکی پوتہارت
 بہ بائے فارسی و واو و فوقانی و تحتانی و فتح میم و الف و ضم رائے مہمل و فوقانی و دوم ساکنہ
 بمعنی بار خوشبو و مولد باد اسم بیل بیل ست پوتے کر نجہ بہ بائے فارسی و واو و فوقانی
 و تحتانی و فتح کاف و رائے مہمل و خفائے نون و جیم و واو پوتیکا بہ بائے فارسی و واو و
 فوقانی و تحتانی و کاف و الف بمعنی بدر سازندہ باد ہر دو اسم نملی نارست و بحذف کاف
 و الف اسم بابچی ست بمعنی خوشبو اسم بباہ بہاں بمعنی پوتی میورہ بہ بائے فارسی و واو و
 فوقانی و تحتانی و فتح میم و ضم تحتانی دوم و سکون واو و فتح رائے مہمل و خفائے ہا بمعنی بوسی
 شالی مسخ وارد و برکش مایند پر موری شود اسم مہمل زردست و مہمل دیوانہ است و فقط
 پوتی نیز می گویند پوتے کنڈ ہیکا بہ بائے فارسی و واو و فوقانی و تحتانی و فتح کاف
 فارسی و خفائے نون و کسر و ال مہمل و خفائے ہا و سکون تحتانی دوم و فتح کاف و الف
 بمعنی خوشبو اسم نیکامی ست پوتی شکین بہ بائے فارسی و واو و فوقانی و تحتانی و فتح
 شکین معجم و میم و سکون نون یعنی دافع سفیدی کہ بہ تمام بدن شود اسم تلمدے و ال
 اثر در ضداد برگ اوست پوتیکا بہ بائے فارسی و واو و کسر فوقانی و فتح کاف و الف
 اسم کمناکر پنڈی ست و زیادتی تحتانی بعد فوقانی نیز آمدہ پوتے بضم موحده و سکون واو
 و کسر فوقانی ہندی و سکون تحتانی اسم نباتات ست پوترا و مہر بہ فتح بائے فارسی و کسر واو
 و سکون فوقانی و فتح رائے مہمل و ضم ہنزہ و فتح دال مہمل و سکون میم و فتح موحده و سکون
 مہمل یعنی چیز بہتر چوک و آ لایش و گناہ دور کردہ ثواب می بخشد اسم بار پاکدتی ست
 پوترا پتر بہ بائے فارسی و واو و فوقانی و رائے مہمل و فتح بائے فارسی دوم و سکون
 فوقانی دوم و رائے مہمل دوم یعنی برگ ثواب و حنات اسم برگ جی ست پوترا بابائے
 فارسی و واو و فوقانی و رائے مہمل و الف بمعنی درخت ثواب اسم درخت پمیل و بیرونی
 پوتامر است و میم عوض الف اسم مس ست یعنی بہتر و نہ قسم آہن پوتامر بہاے فارسی

وواو وفتح فوقانی و الف و فتح سین مہملہ و سکون رائے مہملہ اسم قسمی از کا فورست پوت پوتاہی
 پوتاہی بہ ضم بائے فارسی و سکون و او مجہولہ و فتح فوقانی و ضم بائے فارسی دوم و سکون
 و او مجہولہ دوم و فتح فوقانی دوم و الف و کاف و خفائے ہا و سکون تختانی اسم ساک
 بجلاست پوت بہ ضم بائے فارسی و سکون و او و فوقانی اسم درخت تال و دانہ ہائے
 کا بج باریک و سوراخدار است و نیز بار درختہار اگویند خواہ خام خواہ پختہ و این اسم
 بہ اضافہ میم در آخر کلمہ نیز آمدہ یعنی پوتھم و بزیادتہی کاف عوض میم یعنی پوتکاب اسم
 قسمی از عمل است کہ بزرگ روغن زرد باشد پوتنا بہ بائے فارسی و و او و فوقانی و الف
 بمعنی بچہ اسم سنبل الطیب پوتنا بہ بائے فارسی و و او و فتح فوقانی و نون و الف اسم
 ہلید زردست پوتھتی بہ ضم بائے فارسی و سکون و او مجہولہ و کسر فوقانی ہندی و ہا و تختانی
 اسم قسمی از ماہی است کہ بسیار خرد میشود افعال در ذکر ماہیان می آید بعون اللہ تعالیٰ
 پوکا بہ ضم بائے فارسی و و او و فتح دال مہملہ و کاف و الف اسم پوی ست بو و ہکی بضم
 موحده و سکون و او مجہولہ و فتح دال مہملہ و خفائے ہا و کسر کاف و سکون تختانی اسم سربدی
 است بو وھی بہ بائے موحده و و او و کسر دال مہملہ و خفائے ہا و سکون تختانی اسم درخت
 پیپل ست و در بعضے نسخ بو وھی و رچہا آمدہ بہ ضم و او و سکون رائے مہملہ و فتح جیم فای
 و خفائے ہا و الف و معنی این لفظ گردست پو وینہ بہ بائے فارسی و سکون و او مجہولہ
 و کسر دال مہملہ و سکون تختانی و فتح نون و وقف ہا اسم عربی او نغناع ست بو را بچہو کا بضم
 موحده و سکون و او مجہولہ و فتح رائے مہملہ ہندی و الف و کسر موحده دوم و جیم فارسی شدہ
 و خفائے ہا و سکون و او دوم و فتح کاف و الف بمعنی خوردن سربائے او بسیار افزائش
 عقل می کند و بو را ترسم بہ فتح فوقانی و رائے مہملہ و سکون میم ہر دو اسم منڈی ست
 بو وھی کمرے بہ ضم موحده و سکون و او و کسر دال مہملہ و سکون تختانی و ضم کاف
 فارسی و فتح میم شدہ و کسر رائے ہندی و سکون تختانی دوم بمعنی کدوی خاکسترے
 اسم پیٹھ است بو رک بضم موحده و سکون و او و رائے مہملہ و ضم کاف فارسی و بو وھی
 کشک اسم درخت سنبل ست بو رک بنکا بہ فتح موحده دوم و خفائے نون و فتح کاف

پورنگیرما
 و الف اسم موچرس یعنی صمغ بنیل ست پورنگیر بیان بفتح بائے فارسی و سکون واو
 و فتح رائے مہملہ و خفائے نون و کاف فارسی و کسرین و رائے مہملتیں و سکون تھانی
 پوکا
 و فتح میم و الف و نون اسم درخت تلک ست پوکا بضم بائے فارسی و سکون او مہملہ
 پوکا
 و فتح کاف و الف پوکہ بہ اصنافہ باین و یوکی پھیل پوکہ کاف و سکون تھانی و بائے
 پوکا
 فارسی و ویم و ہا و لام ہر سہ اسم پیاری ست پوشکر بفتح بائے فارسی و سکون واو و
 پوکا
 شین معجم و فتح کاف و سکون رائے مہملہ اسم پھوکر مول ست پونٹ بضم موحدہ
 پونٹ
 و سکون واو و نون و فوقانی ہندی اسم خود سبز ست الطبا بے ہند سر د و خشک و بادگیر
 پونٹ
 و سک و نفخ و صفرا و خون و یغم افزا و قاطع باہ می دانند پونڈا بضم بائے فارسی
 پونٹ
 و سکون واو و خفائے نون و فتح دال ہندی و الف اسم نیشکر سفید ست پون پتر
 پونٹ
 بفتح بائے فارسی و واو و نون و بائے فارسی و فوقانی و رائے مہملہ یعنی برگ درخت
 پونٹ
 باد اسم ریحان ست پونڈرک بضم بائے فارسی و واو و مہملہ و نون و وال ہندی
 پونڈرک
 و رائے مہملہ و کاف اسم قسمے از لواست پونڈرکتو بہ بائے فارسی مفتوحہ و خفائے
 پونڈرک
 واو و نون و وال ہندی و رائے مہملہ و کاف و سکون سین مہملہ و ضم فوقانی و سکون واو
 پون
 یعنی سفید زردی مائل اسم نیشکر ست پون بضم موحدہ و سکون واو و نون اسم خر غلیظ
 پون
 است و این زمان قبادراز و قہوہ است پونے بضم بائے فارسی و سکون واو و کسر
 ہمزہ و سکون تھانی اسم بچلاست۔

فوائد اسماء موحدہ بائے ہوز

پچھالہ
 پچھالہ بفتح بائے فارسی و خفائے ہا و الف و سکون لام و فتح سین مہملہ و وقف ہا

لہ دیگر اسماء حب ذیل:۔ (انگ) یویریا یا الیشاٹیکا (س) دھرمنا۔ پور دشا۔

و پالسه و فالسه نیز نامند و از بعضی ہندیان مسموع شدہ کہ آل را در ہندی طلا پند و نامند
 ماہیت آل شرنباقی ست شاخہایش از نیچ بر آید و ساق ندارد و گلستہ تا بقدر
 قامت انسان میشود و برگ او شبیہ برگ توت و از آل گرد و کلاں و برگرد آل ہا بر
 کنار ہا خطوط سرخ و گلش زرد وائل بہ سرخ و در اوائل بہار برگہا چیدہ از گاہ خشک
 آتش دادہ نیچ را کندیدہ گلشن پر کردہ آب می دہند شاخہاے نومی کند و گل برآورہ
 و بعد از آل بار بہ بند و گرد و آویزاں بہ آویز ہا و رخامی ز تخت و سبز و سرخ و درختگی سرخ
 وائل بہ سیاہی ہنگام و بد نش تا بتان ست باغی و صحرائے می شود باغی نیز و قسم ست
 یکے از ابتدائے نضج ترش و آخر میخوش و آل را شربتے نامند و دیکرے میخوش
 و آخر شیریں آل را شکری نامند مزاج آل سرد و نزدیک بعضی خشک می دانند افعال
 آل مکن جوش صفرا و خون و تب ہا و اسہال ہائے صفراوی و خونی را مفید و واقع عقیان
 و مقوی معدہ و جگر حارین و معدل سود مزاج حار و بہت خفیان و توش بہتر و دل و
 دماغ را قوت دہد و افشرہ و شربت و رب آل بہ انبات و کلاب بسیار بامزہ و برائے
 خلق بے عدیل و مضر خلق و ربہ و نفلخ و مصلح او رب توت و نمک سلیمانی و آب
 منقوع پوست بخش بمقدار یکدرم بعد خشک نمودن او بہت قرصہ مشانہ و رقت بول و
 بول الدم و نفث الدم قائم مقام نیچ انجبار و قابض و حابس و مجفف و جہت
 سوزاک ہمراہ قرص کاکیج بہ تجربہ راقم رسیدہ و مصلح آل شکر سفید و مغز تخم کدو و روغن
 بادام ست بھارنگے بہ فتح موحده و خفائے ہا و الف و فتح رائے ہمد و خفائے نون

بجائے

(بقیہ حاشیہ صفحہ گذشتہ) (لا) (رگج) پھالسنہ (لا) دھامنی - پھارنسا (بنگ) شکری
 (تل) پھوئی کی (پینجانی) پھلتا - پھاروا (تامل) ٹڈاچٹ (مر) فالسنہ
 (کوناٹک) ڈاگلی از سالکرام نگہنٹو ۱۲

لے دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) بھارنگی (لا) (بنگ) وامن ہائی (مر) (رگج) بھارنگی (رسل)

و کسر کاف فارسی و سکون تختانی و ہندیان کنت بھارنگی و کرد بھاک و براہمیں لیشنیک
 پتہجی بر براوانکار او کارولی و چارپرونی می گویند ماہمیت آل نباتی ست بیاق
 شبیہ بہ نبات کر بلا شاہجہاںیش گردار و بر برگ او خط و خال پر ہائے بازوئے غلیبواز
 می باشد و رنگ سرخ و سفید می دارد و بعضی می گویند کہ پوست درخت کوہی ست
 مزاج آل گرم و خشک در دوم و مزہ آل تلخ و تیز و شیریں مانند طہی و ازاں بانہ
 و چوب آل را براہمنہ دوست می دارند افعال آل محلل و شہتی و دافع سرفہ و کلف
 و کلمہ جریعہ تپیکہ از درد شکم پیدا شود و باد و پیش و مادہ خام و آماس اعضا و فبا و بغم و
 تنگی نفس و درد فرج زناں و گرمی و بیلہ را میزند یہ بھلی بہ ضم موحده و سکون با و فتح بائے
 فارسی و خفائے ہائے دوم و کسر لام و سکون تختانی مشہور بہ با و پھلی ماہمیت آل
 بارغلانی ست خرد و اندک پہن بقدر ناخن نراگشت مستعمل در تداوی و روییدگی او
 گترہ بر زمین شاہجہاںیش باریک و برگ ہا کوچک و انہوہ مزاج آل خشک در دوم و
 بعضی گرم می دانند افعال آل محلل و محض رطوبات و در درہم باسہ درہم یا نبات
 سفید سفوف کردہ جہت سیلان رجم و آب زرد از مشانہ و اخیل و رحم کہ مشہور بہ پرمیت
 و انجادمنی و تقویت باہ سفید و در سفوفات و معاجین اینچنین مرض ہا داخل کردہ میشود
 بھٹا بھٹا بہ ضم موحده و خفائے ہا و فتح فوقانی ہندی مشدودہ و الف بہ عربی خندروس و

(بقیہ حاشیہ صفحہ گذشتہ) و اھن ہائی (مر) (گج) بھارنگی (تل) بھٹ بھارنگی
 (لا) کلپروڈنڈر ان سیپھو نوھسن (انگ) پڈ پرا سہا قوسیلوی ڈس۔ (پنجابی)
 پتھوران براگو۔ یہ تھلی۔ (لا) (ف) دگو و دگو (گج) با تھلی (انگ) وائلڈ
 کیرٹ وپی۔ اوسی ڈنر گر نیسڈی۔

لے دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) یوانال۔ مکائی (لا) مگا۔ بھونٹے (مر) مگا۔ (گج) مکائی (تل)
 جٹا پٹولو۔ سکا سٹالو۔ (انگ) اندین۔ کان مینر (لا) نریامینر (ف)

حنطہ رومیہ نامند عموماً اسلم خوشہ است و خصوصاً در ہندی اسلم حنطہ رومیہ بطریق مجاز مسمی
 باسم عام کردہ اند ماہمیت آل خوشہ نباتی ست مانند فی و بار او مخروطی شکل بہ فی چپیدہ
 و از مویا و برگہا پوشیدہ و برود انہائے مسلسل مانند سطور از مسطر قدرت گویا کہ سلیک
 لانی ست و آل سفید و سرخ و زرد میشود در نور کس بسیار نرم و شیریں و شیردار بر آتش
 بریاں نمودہ آب نمک و فلفل سیاہ ساییدہ یا شیدہ گرم میخورند بسیار لذت و ذائقہ
 دارد و چوں در او آخر سنبہ و میزان رسیدہ سخت گرد پس آل را کوفتہ بہوسہ گرفتہ آرد نمودہ
 نان پختہ باروغن و شکر میخورند مزاج آل گرم در اول و خشک در دوم بعضی معتدل
 می دانند افعال آل محلل بلغم و خون بستہ و ناشف رطوبات معدہ و بزاق و غذا
 درو غالب اما از برج زیادہ و آرد گندم کم و جہت سل و اسہال نافع علی الخصوص نورس
 او کہ بر آتش بریاں کنند اما باید کہ بوقت خوردن آب آل را فرو برند و ثقل آل
 بیند از نہ زیر کہ جرم او گراں و قابض و نقاخ ست و ضما و پختہ او در سر کہ جہت جرب
 متفرج و ترقیدن ناخن ہا و نقشہ آل ہا را مفید و طلایے خاییدہ او برائے ناسور چشم و
 گزیدن حیوانات موثر و خفہ از آب طبعی و ارفع قروح رود ہا بہر چہ بہضم موصدہ و خفا بہر چہ
 ہا و سکون جیم و فتح بائے فارسی و فوقانی مشدودہ و سکون رائے ہملہ و در اشوک بہولا
 توک و پھوج پتر و پتر چتر و استہرس و بھوج سار و ہوٹیا و مرد نوک و سو پر نیک
 و الچیدہ گویند ماہمیت آل پوست درختی ست کشیرے دو طبقات مثل ابہرک و
 ہر پردہ او تنک و نازک و خطوط مستقیم سرخ بر و کشیدہ و گویند درخت او بزرگ می شود و

(بقیہ حاشیہ صفحہ گذشتہ) خوشہ نر تر ت۔ سنیلہ (پنجابی) چھلی (کن) بھٹا۔

لہ و گرا صاحب ذیل :-

بھرج پتر۔ (۴) بھوج پتر۔ (بنگ) بھی پتر۔ (سر) بھرج پتر (گنج)
 بھوج پتر (کن) بھرج پتر (انگ) جاکوے مونئی (لا) بیولا
 بھوج پتر۔

و بر برگهایش نقطه و این برگ ز خشک میشود و ز سبزی مانند مردم کشمیری گویند که از
 پوشش کاغذی سازند اعلی و عمده می شود مزاج آل گرم و تیز افعال آل وافع تپه های
 شیطانی و بلندی و ده و گرفتار او جهت خوف که از اسوات و شیاطین شود و موثر نوشته اند
 بحد رتبه ها به فتح موحده و خفایه ها و فتح و ال ممل و سکون را س میله به هم میم و سکون و او
 مجهول و مستح قوتانی و خفایه ها س دوم و الف اسم شمس از موتهاست و در هندی بهدر
 ستا و راه ابد و سو مکنده می نامند ما هیت آل بسیج گپا پی ست مانند رنگ خوب
 دشتی و خوشبو مزاج و افعال مانند نکاستا و از ال فنیف نر نوشته اند و خفایه ها و فتح
 موحده و خفایه ها و فتح را س هندی و کاف مشدود و الف ما هیت آل پرند و
 خوشنما قریب به بهت تیز متغارش دراز و سیاه مال به سرخه پر پائے پشت با نقش و
 نقطه رنگا رنگ و زیر شکم سفید پائے دراز مال بسری و کوتاه و دم گوشش ریش خوش مزه
 و خوشبواز و معتدل مزاج آل وقت بهضم شیرین و بعد آل شور گرد و افعال آل
 باضم و محلل ریح و مقوی معده و نافع بواسیر به جرب و استعمال فقیر آمده بھگلے به فتح موحده
 و خفایه ها و فتح کاف فارسی و الف و کسر قوتانی هندی و سکون تختانی و به هند سس او
 نداه اروند او در شلوک رجا کرد و جلا و رچها و بنکار و بهو کنک و کالی کوله و چار تها کلم
 و کاکلو و بهشنا کهوی و کرکش و بهید شمش و سواد پشپ پهل و در بعضی شمش کشا یا سدر شمش
 پهل و پرپای و کولکار و کالی کولا و چار تها کله و کاکلا آمده می نامند ما هیت آل نیا
 است بی ساق یعنی بیل مانند بیل انکور و کلو و بر مجاور خود می پیچد و بسیار نازک می گردد

بھگلے

له دیگر اسما حسب ذیل ہیں :-

(س) بھدُر مَشْت (د) ناگُر مَوْتھا بھدُر مَوْتھا (بنگ) مَاد مَوْتھا (مر)
 مَوْتھے (دج) ناگُر مَوْتھیا (کن) ناگُر مَشْتا (تل) تَنگد مَشْت (تامل) مَوْتھا
 کایج - (لا) سائی پُرس مروتن دس (ع) سَعْدِ کوفی - قَسْرَاح الجمل (یونانی)
 فینا سُرُن (ف) مَشک نر مین -

و شاتهامی کند برگ اونی الجمله مانند برگ گوندنی و در دنباله برگ هر دو طرف خار باریک
 و بار او شبیه به جام بھل خام او سبز پوست و سفید مغز و تلخ و پخته سرخ پوست و مغز سفید
 زردی مائل و شیرین و تخم مانند تخم پرست و از بار او تا وقتی که خام است تراشیده پوست
 سبز و مغز و تخم با پاک کرده جوش داده آب تلخ که از آن بر آید دور کرده شسته صاف
 می کنند که تا تلخی او دور گردد پس در روغن زرد همراه پیاز بریان نموده در گوشت بریان کرده
 ترشی داده تا تخورش میازند لذیذ می شود غذا سگرم است سرد مزاجان و اهل دیهات
 موافق و اکثر دیهاتیان و غربا خصوصاً گله بانان از بار او کرهی بے گوشت پخته می خورند و
 فقیر هم خورده لذیذ بود اما بسیار گرمی کرد و باه آورد و تشنگی افزود و هنگام بار و بهار او از
 اوایل بر اشکال تابدت دوسه ماه است مزاج آل گرم و خشک در ورم و در بار او
 غذا بیت کمر و دوائیت بیشتر افعال آل محل بلغم و ناشف رطوبات معدی و دماغی
 و شتهی مبرودین موافق امزج بارده و مغلوبین بالجمله با مراض و امزج بارده مناسب
 به ضرورین مضروب و هیچ صفرا مصلوحش سکنجبین و مندیان نوشته اند که بار او غزائنده صفرا و اشتها
 و دافع زهر و بلغم لزج و امراض چشم و صاف کننده کلوست و پوست بیخ او بمقدار دو درم
 یا زیره سفید و ادراک و باورنگ متفشه هر یک درم سفوف کرده ناشتا بخورند به آب گرم
 در و شکم دور کند و باد و بلغم به تحلیل آرد حکمائے هند نیز مزاج آل گرم و تلخ و تیز جهت
 دفع باد و کف و درد شکم و بیماریهای شیطانی یعنی خبیثه موثر نوشته اند بھلا و آل
 بکسر موحده و خفائے با و فتح و الف و ف و فتح و او و الف و خفائے فون بفارسی بلاور

له دیگر اسما حسب ذیل :-

(انگ) سیبی کاسر کوس انا کاسر دیم صائر کنگ ننگ (س) اکنی ملکمی بھل لا نکا
 اشرش کاسرا - (ع) حبث القلب - (ف) بلا دیمر (هر) (د) (بنگ) بھیل
 بھلا و - (گج) بھامو - ببا (تل) جیوری و فو لو - (تامل) شن کوئی - (کن)
 جر کائی - (مل) شر مارا -

و به عربی حب القلوب و به هندی چتری و اسپوتا و چیمو بهاء بلانک و در تاجنا و ارش کرم
می گویند ماهیست آل بار درختی است کلاں شبیه بدخت کا جو در همه شکل یعنی بار و برگ
و تخم لک گل بلا در شل مویر و تخم سیاه شبیه بدل و بعضی کا جو را نیز از قسم بلاور کبیری دانستند
و گویند بادام فرنگی است مزاج آل گرم و خشک تا چهارم مزه تیز دارد و افعال آل
دافع باد میوه و سرامیه و کنده میوه و اروان میوه و مغز بلاور را چتری پلکانا مانند شتهی و عین طبع
و دافع باد و بار بلاور را بهلانگ پیل گویند ز مخت و شیریں و مزه دار طبع را خوش کست و
و بر سخن یاور سے دهد و باد و صفر او در نماید و سل او هم بکار می آید و از غلظت او و میوه هندی است
بشرط موافقت مزاج و چون یک دانہ او در تر هندی گویند و یاد در قند بخور آنند کرم کشند
و سوزاک از هر قسم که باشد در یک روز می رود و غذائے بے نمک بچش با فتح بائے
فارسی و خفائے با و فتح نون و سکون سین مہل و کھل چکے نیز نامند و ہندیان پنس و اسکده
پھل و سرکیو و بہو کٹک و انچه در زمین بہ بنج چسپد آن را اور و پنس و مہا ہوا و مول پھل و
پر کیدی و مہا بلہا و در بعضی نسخ مہا پھلما آمدہ می گویند ماهیست آل میوہ است برابر تر
کلاں و در از ترازاں بر پوست او بہر کنڈی تضار پس و خار ہا مانند خار ہائے معدہ در شکل
مشابہ بہ شکنبہ گو سفند کہ برگردانیدہ شود و در خامی بنز و بعد بختن زرد و گاہی مال بہ سرخی نیز میشود
و اندر نش خانہا مثل ہزار خانہ و در ہر خانہ ثمرات متعدد ریشہ دارد ہر ثمرہ بامغز زرد و طولانی
رنگ و شیریں و لزوج چوں بی کہ اگر بکشند کشیدہ شود و بگذارند کوتاہ شود و در تخم بہ شکل
گروہ و تخیم و سخت بقدر کا جو و کلائے این میوہ تا بقدر یک گزد از و نیم گز ضخیم دیدہ شد
و در بعضی از این میوہ در زمین بہ بنج می چسپد و انچه نزدیک بیج بالائے زمین بود بہ و شیریں

۱۔ دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) پنس - سکند پھلا (انگ) ایندین جا کبیری - (رہ) کٹا ہارا - کھل
(د) (کن) (رہ) بھنسن (بنگ) کن پھیل - (ثل) پنسا (تامل) پلا شو - (مل)
پلو - کنڈ کی پھلا (رکج) عمان بھنسن - شہ او بھری -

و آنچه در باطن زمین باشد بهتر و شیرین تر و لذیذ و شاداب بوقت رسیدن زمین ترقیه
 بولش ظاهر می گردد و مورچه ها آنجا جمع می شوند ازین علامت برمی آید و نیز برائے کلا
 شدن چنین حیل می کنند که بالائے شاخیکه چسبیده است سنگی گراں می نهند و می گویند
 که هر قدر که سنگ گراں موافق تحمل شاخ باشد آن قدر کلاں می شود و فقیر این را دیده
 است و زمان رسیدن بودن آفتاب پس پیش برج سرطان است و باره او بر اصناف
 است صنفی را دانند بالائے کوچک و نرم و بدبو و این زبون و صنفی را دانند بالائے متوسط
 و بعضی شیرین و شاداب و شکننده و کم دانه ریشه و این را که حاجه نامند و بعضی دانه ها
 وی بسیار لطیف و بے ریشه و شاداب که به مجرد نهادن او در دهن آب گردد و اگر از جوف
 بر آید و زمانه بگذارد خود بخود گدازد آفتاب که در دو این بهترین اصناف است و زود
 مضمم و کم نفع و آن که دانهایش نرم باشد نفای و بطی الهضم و مابین دانه ها چیزه اندک
 دراز و نازک متصل بدانه چهار یا شش می باشد بعد بر آوردن لب آنها جدا نموده می خورند زیرا
 آنها اندک سخت و نفیل و نفای اند مردم کم مایه آنها را نیز می خورند و نیز در جوف آن پرده ها
 و ریشه های باشد که از پوست روئیده و اسط شده میان دانه های او و تخم او که در
 جوف دانه آنست اندک صلب و بالایش پوست نازکی به آتش بریاں کرده با نمک
 می خورند لذیذ می باشد و دو پیازه و قورمه و اچار از خام اومی کند اچار بهتر می شود و قلیه
 بدی شود و چوبیسکه به شاخ پیوسته در وسط شرمی روید بحسب کو چک و کلانی شمره ضخامت
 بهم می رساند پندی موسلا کپهل نامند و لز و حتی در خامی است آن را لاسا گویند بهر جا که رسد
 بدشواری از آن جدا گردد و محتاج به مالیدن روشن می شود و اکثر صیادان برائے گرفتن طیور
 بر کاه یا به چوب یا به باریک آغشته آلتها و حیل می سازند در قفس کلاں و بسیار برگ
 مانند برگ ترنج و بزرگتر از و گلش نیز بشل میوه در هنگام اواخر بهار می کنند مزاج میوه
 پختن گرم در اول و تیره و نزد بعضی گرم در آخر و دوم و خشک در اول آن بار طوبت فضلیه
 و نزد بعضی آنچه خود بخود پخته بهر ادر سرد معتدل و آنچه نیم پخته باشد و چند روز به چونه
 پر کرده بنهند یا نه یزد سرد و خام او سرد و خشک افعال آن سوله منی و محرک باه و مقوی

بدن و مسکن تشنگی و مصفی سینه و دهن را لذت میدهد و شیرین و مقدار سے زحمت چرب و سخت دیر مضمم و باد و تلخه بر باید و قابض و نشاندۀ حرارت و دافع سم و رکبت و در و هونتری و در دے کن نوشته اند کہ چرب و شیرین و مزہ دار و خوشبود بسیار مقوی و کلال و گراں و قابض و روشن کنندۀ بدن و خوش کنندۀ طبع بول را کم کند و گرم شکم می کشد و باد و صفرا و در نموده بدن را سبک گرداند و آنکہ از بیج بر آید شیرین و از خوردنش بدن معتدل می شود و باد و تلخه بر و د طبع بخوردن او بسیار را غلب می گردد و مقوی دل و پی کہ بر شوش ماه گذشتہ باشد دور گردد و بنزاج نوع سردی آرد و بدان را گرم کند و جانرا بہتر و مزہ دار و اجابت خلاصہ آرد و بلغم و چرک شکم دور کند و ترکاری خام او جهت چرب و گراں و صفرا شکن و گوارندۀ طبع و استسقا و سوزش و باکہ را مفید و فزاینند کف ہر چند کہ استعمال او بہتر است اما خوردن او خوب نیست مرضی کہ از و طعام بعد و وسہ پاس قی می گردد و حادث می گردد و بدن لاغر می گرداند و نفاخ و مفد خون و مولد خون غلیظ سوداوی و امیر اس آں مصلح آن تخم او و نمک و موز و آب سرد و بنیاش تا خوردن ممنوع و مضر تر باید کہ تخم او بریاں کردہ بخورد کہ تا کھل بزودے ہضم شود و تخم گرم و خشک در ددم و زحمت و شیرین و مہمی نمک منی و گراں و قابض و طبع را می گوارد و رنگ را برافزود و بول کم می کند و گرم می کشد چوب اندرونی گرم و خشک در سوم نمک از خاکستر چوب او ساخته جهت استسقامی و ہست مجرب است و بہ تنہائی یا با فضلہ کبوتر و آب نادریدہ مغر و مایل و مقحج جلد و پوست درخت و برگ و بیج و دافع سم مار و کثر دم و گویند و ونیم برگ او کافی ہست و این ہر سہ اشیاء دافع سیلان منی و کم کنندہ گرمی ہضم و شیر و درخت و بار براسے استحکام دندان و بہ تجربہ راقم آمدہ بمشکرہ بستہ موصدہ و خفائے ہا و نون و سکون کاف فارسی و فتح رائے

بھنگرہ

۱۰ دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) بھونگ راج - کیش راج سویر نا - (۴) بھانگرا - بھنگرہ - بند بھنگرہ
کیسوریا - (مر) بھاکا (رگج) بھانگرو - (کن) گرم و کموسر - آجاگرا - (تل)

مہملہ و وقف با و عوام کنکل کر او خواص مار کو او بہر تکرانج و راجا و میش و لوچن و انکارک
 و عہا بتلا و کشر بنج می گویند ماہیت آن گیاہی ست اکثر در زمین زراعت و باغ
 و نزدیکی آب می روید و آن بر اقامت سی کی استاده یا اندک ساق بلند می شود بقدر درختی
 و شاخہا می کند برگہا بہ شاخہا پیوستہ بسوے شاخ اندک بہن و در وسط عریض و در انتہا اندک
 نوک دار با کنگرہ ہا و کندہ ہندیان نوشتہ اند کہ شبید بہ منتقار بگامی شود و شاخہاے برگہا
 ہمہ درشت مانند درشتی ہند باے سالخورده و دومی در زمین گستردہ شاخہا و برگہا فی الجملہ
 مانا بہ پودینہ و از ان درشت تر و این ہر دو برہ صفت ست سفید و سیاہ و زرد و مال برہی
 و این ہر دو کیاب و گل این ہا در بند ہاے شاخہا بصورت و غیرہ کہ طرف تخم ہاے اوست
 شبیدہ چشم بزمای با شد و تخم با شبیدہ بہ تخم کاسنی و از ان خرد تر و گوشت اندک مشکاک مزاج
 آن گرم و خشک و رادل و سوم و نزد بعضی در دوم و مزہ اوتخ و تیز افعال آن کل
 و منفتح و مقطع و ملطف و جالی و مصلح جلد بدن و فساد باد و بلغم و امراض دندان و چشم و در دہر
 و موراد از وسیاہ و درختندہ میکنند و بول شیریں کہ از افیاد رسوب و موی دیاد پائیں
 ست سودمند و از جلد رساین و چوں تخم اوراد نیم من شیرہ تخم بلا در تسقیہ کردہ و در زمین
 صالح بکارند و بجائے آب شیرہ بلا در بہن و پر سفید کہو تر و تخمیں نہند تا بزرگ شود
 چوں پر سیاہ گردد از بیج گرفتہ در سایہ خشک نمودہ بساید و آنچه از سہ انگشت آید گرفتہ
 یا شیرگا و بخورد کایا کلیپ می شود اگر گیاہ اوراد و کیشنبہ کندیدہ و در سایہ خشک کردہ ہفت
 تسقیہ از شیرہ اودادہ خشک نمودہ بمبروص و مجذوم یک کف دست ہر روز بدہن
 مذکور زائل گردد و تخم اورا با کنج سیاہ و شکریساوی بخورد حیات افزاید و سامعہ و باصرہ
 تیز کند در چہار ماہ بر شکل یا اطر فیصل و فلفل در از و در تا بتان با کابخی از ہمہ بیماری محفوظ ماند

(بقیہ حاشیہ صفحہ گذشتہ) کنٹک لگو چٹو بھرنگ سراج پو چٹو۔ (انگ) ٹوے
 لنگ اکلپ ٹا۔ اکلپ ٹا ایر کٹا (لا) اکھینٹا پروس ٹا۔ (از اندین پیریا
 میہ یکا۔ ۱۲)۔

و موسیاه شود و عصاره مجموع گیاه او جهت تقویت باصره و قوت باهمیه و رفع رطوبات
 بلغم و ورم و صلابت طحال و جذام مفید و مضمضه او به امراض دمان و درد دندان و قوط
 آن در چشم جهت رمد سرد و طلای آن بر سر صداع و داء الثعلب و یق و برص و جذام قویا
 و اکثر بیماریهای جلد تنهیا یا با شیا به مناسبه بشرط مداومت مفید و موثر و چون بانگ
 بانسویه از هر یک سه درم بمیاندا مندرد و قویج را در ساعت بنشانند و از قویج فرسین نجاش
 و بد و اگر مدت یک چله بمشک و خشک و گل میو و تخم پنوار و نمک سنگ و بیل و بیل و آمل و
 بانسویه کوفته بیخته با هموزن آن قند کهنه سر رشته هر روز یک توله تناول کنند و افق قویج گرد
 محرب ست و یک توله برگ بایک توله کچد فزاینده منی و سیاه کننده مو و افق قویج در بود
 آنکس و عصاره برگ او با شیر برگ دهنوره سیاه و برگ تنبول و صدف حل کرده در مقعد
 گیرد کرم آن بمیرد و بالیدن آب برگ سیاه آن بانگ کافور بر دست و پا پاک سفیدی
 بهم رسیده باشد موثر و برنگ اصلی آرد و بهر امله بضم موحده و خفای با و سکون و او
 و دالغ و میم و لام و با و بهوم ملک و نیلا اثر کے و بهون اون له و بهودا ترے و بهییا
 و بهو پیرا و املی و تورنگ و تنگ و چالک نیز نامند ما بهیت آن رویدگی است
 او هر جامی شود و و قتم ست یکی استاده بقدر شیری تا نیم درج و دوم گسترده بر زمین خشک
 باریک و بهر دو طرف برگها مل مانند برگ آمل و ازاں ریزه تر و در زیر شاخها از بیخ تا
 سر شاخ دانند و کویک بصورت آمل و سبز مال به سفیدی و چونکه رویدگی او برابر زمین
 است لهذا به این اسم مسمی گشته مزاج آن گرم و خشک در اول اولی و بعضی سرد
 می و اندک مزه او تلخ و زحمت و شیرین افعال آن مسکن و حابس و قابض و مدرقوی جهت

له ویرا سما حسب ذیل :-

رس (بھو می آملی) (لا) بھوین آملہ بھومی آمرا - (بنگ) بھوین آملہ رس
 بھوین آملہ (بھوین آملی) (کن) آملی (کن) (بھوین آملی) (لا)
 فانی لیان بھوین آملی -

ازالہ بول شیریں و بول الدم و بیلان منی وندی و دوسے و تپ ہائے اطفال و تشنگی
 مفرط آنہا کہ آل را عطا کش نامند و اسہال و ریج صبیان و ضربہ و سقط و سرفہ و فساد باد
 و صفرا و کف خون و زردی و نزاری بدن سیرج الاثر و آب معصورا و با ترمندی و شکر
 و دفع صفرا سے سوختہ و شیرگاہ و درماست سوزش بول و مثانہ را فی الفور ساکن کند و ضما و او
 با سرکہ سرخ بادہ و کر و کچلی را دفع و اگر نمک ہم بار کند بہتر و قطور آب او در زنا سور و قروح
 خبیثہ موجب اندمال و باد انگیز و مدبول مصلح آل زیرہ سفید و شکر بہتوار بضم موحہ
 و خفائے با و سکون و او دفع فوقانی و الف و راسے ہندی و رشلوک میا لا تار و تاراجی و
 سوکری و شیر کنین و دہالی و ہرنے پشپ کچوری و تالا پتری و موسکے نامند اسم موسکی ست
 ماہیت آل نباتی ست مانند سولہ درخت سیندھی و تار کہ ابتدا در زمین برآید و برگ
 نیز مانند ہون برگ ابتدا سے ہر دو درخت مذکور و گلش زرد و طلائی رنگ و مربع مانند قفل
 بقدر بند انگشت و راز و بیخ او مصمت و دراز بقدر دو ثلث شیر ظاہر او پر چین و سیاہ
 و باطن اغبر و گردہ دار مانند بہمن و بعد خاییدن لزوجت و لعابیت آرد و بوسے صبر میدا
 کند اما تلخ نیست و دیگر اقسام او در لفظ موسلی بہ سبب شہرت اسم نوشته اند فراج آل
 گرم در اول و خشک بارطوبت فضلیہ افعال آل مقوی و بہی و باضم طعام و حاسب
 اسہال و دفع فساد صفرا و جہت بواہر و اشتقاقی و بیضہ و یرقان و بد بولے و غلغل و پرمود
 گزیدن سگ دیوانہ و تپ موثر و چوں باد و تولہ کند اپنڈی یعنی درخت آٹا و دو تولہ کرانی
 و نیم تولہ الیچی و یک تولہ مصری و دو تولہ موسلی سفوف کردہ در کویٹ سورخ کردہ پر نمودہ

لحہ دیگر اسما حسب ذیل :-

رس (ہیمائسپی) - بھومی تالا موسلی کا - موسلی (گج) - موسلی کند (رھ) - کالی
 موسلی (بنکالی) - تالا موسل - سد اموسلی (تل) - نیلا ندی چٹو نیلا ندی
 لڈہ (کن) - نیلا ڈلی (مر) - بھومی مدی (تامل) - نیلا پنا کلنگور (انگ)
 کو کو لگو آسچی آسے ڈس - سی ان سی فو لیا -

مطین ساخته به آتش نرم بپزند و هر روز ناشتا مقدار نیم توله ماشه بدین جهت گران
 شکم و تقویت باضمه و ریگ مثانه و غلظت بول و تب و سقم مفید و هندیان نوشته اند
 که شیر او مائل به تلخی است برائے بیمار یها که از کف حادث شود و اقسام غلظت بول و یمن و
 برص و قوبا و دیگر امراض جلدیه و اخراج کرم شکم مفید و بسیار مقوی است و از آن قسمی
 دیگر است که رنگ سفید و باریک فی الجمله مشابه به ماسه و یک نوعی دیگر که از قسم اول باریک
 اما سفید این هر سه قسم در تراکیب قوت باه و تعلیظ معنی و پرمیو و تشک متعل به چو کما کس
 بضم موحده و خفائے با و سکون و او و فتح فوقانی و سکون الف و ضم کاف و سکون سین مملو و
 هندیان تر وند او او و یکا و بیتمین و چوک دودی بود یک و راج و رچها و پینا کنت ده و
 کرو را و اوجا و سیوطی و پاشیتا و اپکا شیتا و لایوک و وشوه نامند ما هیمیت آل
 نباتی است که بلندی شود تا به نیم قد آدم با کم و زیاده بر این و شاخها بسیار می کند و دو قسم
 بزرگ و خرد بر گنای هر دو مشابه بزرگ سیب اما بزرگ قسم اول بزرگ و ضخیم و گلشن
 سفید مزاج آل گرم و خشک و رسوم و مزه تیز و شیرین و بوی تیز افعال آل عطش
 و جاذب رطوبات مائیه از بینی و منقعی و ماغ از بلاغم بتجربه و جهت صرع و ماغی و مالنجولیا
 و سده منخرین و احتباس زکام و نزلات و تب و لرزه بطنی و دور کردن امراض شکم و
 پیش یعنی بیمار یها بے بینی و ضیق و سرفه و مرض های دندان موثر شرابا و بخور او و دوا
 و از جهت کشش و بر آوردن کرم دندان مجرب و گویند که این درخت پادشاه درختان
 و پیا و شانان بکار می آید و فی الفور دخان کردن او به آل طفلان که از شکم مادر برآمده
 باشند موجب حفاظت از آسیب شیاطین و اجنه و آل بچه راجی پرورد و این سخن از
 آسمان آسمانیان گفته اند و این دوا در استخوان از هر مرض در هر جائے که باشد کشیده
 بر می آرد چنان که آله صید ماهی ماهی را از دریای کشد و یا مثل گردون که از زمین خس و
 خاشاک را بر آورده پاک می سازد و بهو کلا بضم بائے فارسی و خفائے با و سکون او و مجهول
 و کاف و فتح لام و الف یعنی مجوف چون ساق و شاخهای این رویدگی مجوف میشود
 لهذا باین اسم میخوانند و هندیان نوشته کوره و شات پلامی گویند ما هیمیت آل نباتی

بجو تا کی

بجو کلا

شبیه بہستان افرو زوی العالم اما ساق و شاخها جوف و سفید و برگها نیز سفیدی مائل از برگها
 نرم نان خوش می پزند و طره دارد دوران تخم با باریک مزاج آن سرد و خشک افعال
 آن آب بدن چشم و بواسیر را نافع و کرم شکم را می کشد و مزه می دهد و گراں و کم کننده
 قوت باضمه و سولہ امراض چشم و مصلح آن سنگبین و کلیند و بادیان بھینڈ لکے بکسر موحده
 و خفائے ما و تختانی و لون و کسر دال ہندی و سکون تختانی دوم و ہندیان آن را بند و
 چھنا چوری و بشکری نامند ماہیت آن بار نباتی است کہ در ترہ زار می کارند رویدگی
 او مانا با نبات خطمی بند می شود بقدر قد آدم یا زیادہ ہر آن و شاخ و پوست مانند درخت
 خطمی و بالعابیت مگر رنگ مائل بہ سرخی دارد و برگ او گرد و درشت و پیر زغب و گلش
 زرد و بادنبالہ سیخ و بار او مخروطی و پہلو دار و جوف و مرغوب در جوف او تخم ہائے سفید
 و گرد و چوں و دنبالہ ادب شکنند تا رزج از آن بر آید و آن بر سه قسم است یکے باغی کہ
 اسمائے او گذشت و دوم کیور بھندی و بسیار خوب و بے زغب و خوشبوی شود و آنرا
 کر پور پنڈا و کلو ہا و کچوری و مولاج و در اول و در لابہ نامند و سوم کوہے کہ آن را کند
 ایں داد کہ دہن و نشو پنچند انا مند قسم دوم در اول و پس پیدامی شود مگر آن جباہم
 کمیاب و قسم کوہے بسیار کلاں و پر خار باریک رویدگی ہمہ ہائیکساں مزاج معتدل
 مائل بہ روت و تراوت تا وقتیکہ نرم است و بعد کمال پختگی نرم سیدہ در گوشت و غیرہ
 قلیہ می سازند اما بسیار لزوجت دارد لہذا بعضے مردم اول او را برتابہ بریان کردہ پس
 می پزند کہ لزوجت کم می شود و بہر کیف لزوجتی دارد افعال آن لعاب او مزنی و مغزی

لے دیگر اسماء حسب ذیل: — (س) گردہ بھندہ (نوش و کاہ) دانگ (ھاڈ و ڈوڈ (ھر)
 یامروس پیل (رنگ) یارنش (شرونج) بھینڈی (تل) لنگو سائی چٹو (گج)
 یامروس پیلو (ثامل) چند مرہ (ہلینا سری) پو اسر شہہ (کن) گند اسر لہرا
 (مگر نامک) وینڈی (پنجابی) ہندی (ف و ع) باہیا۔

(انڈین میڈیکل کیکا ۱۲)

و قابض و منضج و مغلظ صفرا و خون و منی و مزوره او جهت گرم مزاجان زحیر و تب
 موافق و بصاحب سنگ گریه و جرب مثانه و سرفه گرم و خشک و قرحه امعاء و زحیر و
 پختن ورم با و جراحت با و تسکین درد موثر و منضج مطبوع او بسر که و نمک مسکن درد و دندان
 و سفوف تخم و اینج او آب را بسته می کند و غسل مقعد بآب این هر دو ورم آل را مفید و
 گویند عاقل جعل عقیمه است و انشد اسلم و دوام خوردن او مضر دماغ و کپور بعضی فقیرین
 که بوسه کافور دارد و زخم و اندک تلخ مزه می باشد و بسیار مزه دار می شود و باور را
 دور کند و کما و سرفه را مفید و کف و صفرا دور کرده با ضممه را قوی می نماید و دفع قبض
 کرده طبع را نرم سازد و بجهانگ به فتح موحده و خفایه با و الف و نون و سکون کاف
 فارسی اسم قنب است در ماهیت و مزاج و افعال خواص مانند گانجه و آنجا بسیار
 انشاء الله تعالی بجهیم راج که سر موحده و سکون با و تحتانی و میم و فتح را سه مهله و الف
 و کسر جیم در زبان هندی نر آل را اهننت پتا به فتح با و سکون نون و فتح میم و سکون نون
 دوم و فوکتانی و کسر با سه فارسی و فتح فوقانی هندی مشدده و الف ماده را اهننت پی
 می گویند و کول سا هم می نامند و گویند که بهی نام دارد ماهیت آل پرند است
 سیاه مائل بطوسی متعارف در از سبزی مائل و دو پر دم شتم نر آل در از و دو پر کوتاه و سر آل
 پرنا سفید و ماده را هر چهار پر برابر و کوتاه می باشد بجهنکا به ضم موحده و خفایه با و
 فتح جیم و سکون نون و فتح کاف فارسی و الف نیز از این قسم است اما پر با سه دم این از نسبت قسم اول در
 میشود و بخش بسیار بیهوده و گویند کوتوال پرند است چهار و او به فتح موحده و خفایه با و الف و فتح
 را سه فتح مهله و سکون و ال مهله و فتح و او و الف و ضم با و سکون و او یعنی قوت بخش اسم درخت لماست چهار
 به فتح با سه فارسی و خفایه با و الف و سکون را سه مهله اسم بوته حضرت شیخ فرید نوشته اند در فرید بونی بیاید
 انشاء الله تعالی بجهاد و موتهم بفتح موحده و خفایه با و الف و فتح و ال و سکون را سه مهلتین و ضم میم و سکون و او
 مجهول و فتح فوقانی و هر دو با اسم که از موتهم است و بیاید بجهانگره به فتح با سه فارسی و
 خفایه با و نون و سکون کاف فارسی و فتح را سه مهله و الف اسم پانکره است گذشت
 بجهانگره به فتح با سه فارسی و خفایه با و الف و کسر لام و سکون نون و کسر و ال مهله و سکون

جهانگ

جهیم راج

جهنکا

جهاد و موتهم

جهاد

جهاد و موتهم

جهانگره

جهانگره

تختانی اسم کلو کر آنکست یعنی پیشانی را مفید بچا لکم کشم به فتح بای فارسی و خفایه ها
 و الف و فتح لام و کاف و سکون میم و ضم کاف و دوم و سکون خشکین معجر و فتح فوقانی هندی
 و سکون میم و دوم یعنی از پیشانی مبادی و ک عبارت از آدم علیه السلام است پیدا شده اسم
 گوشت است بچا لکا به فتح بای فارسی و خفایه ها و الف و فتح لام و کاف و الف و دوم
 یعنی از عرق پیشانی پیدا شده اسم سنجها لو سفید است بچا نیلی به فتح موحده و خفایه ها
 و الف و سکون نون و فتح بای فارسی و کسر کاف و سکون تختانی اسم انجدان رومی نوشته
 اند بچا تها که به فتح موحده و خفایه ها و الف و سکون نون و فتح فوقانی و الف و دوم و
 کسر کاف و سکون تختانی اسم باد بخان سیاه و گرد و کلاں که بقدر سوجه باشد بچا مل
 به فتح موحده و الف و خفایه نون و فتح فوقانی هندی و سکون لام بفارسی کل کسند و
 بعربی ورد منتن گویند بچا نڈا به فتح موحده و خفایه ها و الف و نون و فتح و ال هندی
 و الف یعنی به آس که مثل سوجه و مفید اسم سبب بچا و پچی به فتح موحده و خفایه ها
 و الف و فتح و او و سکون نون و کسر جیم فارسی و سکون تختانی اسم پانچی است بچا جی
 به فتح موحده و خفایه ها و الف و کسر جیم و سکون تختانی اسم سبزی بای یعنی بقولات است
 خوردن او بصاحب درد شکم و کله و ادر و خروج مقعد و کشت و اسهال و بواسیر و
 سکر و سستی و نفخ شکم و کم اشتها و مرض حشم و تب را مضر نوشته اند بچا کسر بضم بای
 فارسی و خفایه ها و سکون بای فارسی دوم و فتح را و سکون سین و تین اسم عسل است
 بچا ٹ تیر به فتح موحده و خفایه ها و سکون فوقانی هندی و کسر فوقانی و سکون تختانی و فتح
 فوقانی دوم و سکون رای جمله قسی از تیر است و آنجا بیاید و معنی این لفظ تیر زبانی
 بچا ٹا به فتح موحده و خفایه ها و سکون فوقانی هندی و فتح کاف و فوقانی هندی دوم
 و تختانی تشد و الف اسم کثانی خرد است بچا ٹ کثای بی تشدید و فوقانی هندی
 دوم و حذف تختانی و اضافت آل در آخر کلمه نیز آمده بچا ٹ کثوی به فتح بای فارسی و
 و خفایه ها و کسر فوقانی هندی و سکون تختانی و فتح کاف و الف و سکون کاف و دوم و
 خفایه ها و دوم و فتح و او و تختانی دوم و بای معنی دفع امراض بای کند اسم لوده سنج

است بچشکرے بہ کسر بای فاریسی و فتح آں و خفائے ہا و سکون فوقانی ہندی و فتح
 کاف و کسر رائے ہندی و سکون تختانی اسم شب یمانی ست از قسم کسین گفتہ اند و
 آنجا خوابد آمدہ ہجا پیرم بہ موحده و ہا و جیم و الف و بے فارسی و فوقانی و رائے
 مہملہ و میم اسم ہجیر ست بچھڑ ہا بہ بای موحده و ہا و وال ہندی و ہاے و و مہملہ الف
 ماہمیت آں جانوری ست کہ افعال گوست او گراں و ہادی و دافع امرض چشم
 و معنی صوت و سودہ دندان او در آب چشم کشیدن باعث ازالہ گل چشم و آویختن
 دندان او با دندان شیر و بگوئے طفلان موجب حفظ از چشم زخم بچھڑ را بہ فتح موحده
 و خفائے ہا و سکون دال و فتح رائے مہملتین و الف اسم کور یا لاسک و مول بچھڑ را
 نیز می گویند بچھڑ را و یا بہ موحده و ہا و وال و رائے مہملتین و الف و کسر دال مہملہ دوم
 و فتح تختانی و الف دوم اسم گولر دشتی بچھڑ رم بموحده و ہا و وال و رائے مہملتین و میم
 اسم مشترک ست میان شراب و برگ درختان و سینہ صی بچھڑ رم سر کم بموحده و ہا و
 دال و را و کسر سین و سکون رائے مہملات و فتح فوقانی و سکون میم یعنی عذاب دور کردہ
 ثواب می دہد و فائدہ عمر درازی و روق بخشد اسم قسم صندل ست کہ بسیار خوشبو باشد
 بچھڑ رم بر لئے بموحده و ہا و وال و رائے مہملتین و فتح بای فاریسی و سکون رائے
 مہملہ دوم و کسر نون و سکون تختانی اسم کشما کور و برگ را سنائے بزرگ یعنی دافع صفرا
 بچھڑ را و ہا و موحده و ہا و وال و رائے مہملتین و فتح دال مہملہ دوم و الف و ضم رائے
 مہملہ دوم و سکون و او یعنی برگ خوشبو و دافع صفرا اسم دیو دار ست بچھڑ رم متا بموحده
 و ہا و وال و رائے مہملتین و بضم میم و سکون سین مہملہ و فتح فوقانی و الف اسم قسمی از موٹھا
 بچھڑ رم کر لئے بموحده و ہا و وال و رائے مہملتین و کاف و رائے مہملہ و کسر نون و سکون
 تختانی اسم کھجک ست یعنی برگ او بصورت استرا دیاموی تراشندہ است بچھڑ رم لا
 بموحده و ہا و وال و کسر رائے مہملہ و سکون تختانی مجہولہ و فتح لام و الف اسم الاچی کلان ست
 یعنی زرد پوست آمدہ بچھڑ ہا بہ فتح بای فاریسی و ہا و سکون رائے مہملہ و فتح بای دوم
 و سکون دال مہملہ اسم درختی ست ہندی افعال آں قاتل کرم شکم و دافع نفخ آں و

فسا و بلغم و خون و زهر و پر میو و مسمن بدن نوشته اند بچھر کھوا به فتح موحده و خفائے
 با و سکون رائے مہلہ و ضم فوقانی و خفائے ہائے دوم و واو و الف اسم جانور بیت کہ
 گوشت او در فعل چوں گوشت شب پرک نوشته اند بچھر ار به فتح موحده و خفائے ہا و
 سکون رائے مہلہ و فتح ہمزہ و سکون رائے مہلہ دوم اسم علی ست کہ سفید و شفاف و صاف
 باشد و مغلط بول ست بچھر وزہ به کسر موحده و سکون ہا و ضم رائے مہلہ و سکون وا و مچھولہ
 و فتح رائے مچھ و وقف ہا اسم بارز و ست و مشہور به کندہ بہر و زہ و آں صمغ نباتی ست
 یا درخت بحسب اختلاف قولین و نوشته اند کہ حمل او فرج را پاک کند و بچھ با از اسقاط
 محفوظ وارد بچھر بن جیون باب به فتح ہائے فارسی و خفائے ہا و کسر رائے ہندی سکون
 تختانی و خفائے نون و کسر جیم و خفائے تختانی دوم و واو و نون و فتح ہا و سکون کاف
 یعنی دو و دو برگ مانند زبان مار اسم ستاوری ست بچھر و وا به فتح موحده و خفائے ہا
 و فتح رائے مہلہ و سکون وال مہلہ و فتح واو و الف و بہار و واہن یا و لی الف نیز آمدہ اسم
 مسنوپاک خروست معنی سبز آمدہ بچھر کی نام کا مرت به کسر ہائے فارسی و خفائے ہا
 و فتح رائے مہلہ و خفائے نون و کسر کاف فارسی و سکون تختانی و فتح نون دوم و الف و فتح
 بیسم و کاف و الف و ضم میم دوم و سکون رائے مہلہ و فوقانی یعنی به فرنگیان عزیز تر و
 بسیار امرت اسم رانائے بزرگ ست بچھر نکینین به ضم موحده و خفائے ہا و ضم رائے
 مہلہ و خفائے نون و کسر کاف فارسی و کسر نون دوم و خفائے تختانی و نون سوم یعنی سیاہ
 مثل زنبور اسم موسلی سیاہ ست بچھر کندھے به فتح موحده و کسر ہا و سکون رائے مہلہ
 و فتح کاف فارسی و خفائے نون و کسر وال مہلہ و خفائے ہائے دوم و سکون تختانی یعنی
 بوئے می و ہد کہ اس جا میوہ است اسم میوہ پچنس ست بچھر منبر کا بکسر موحده و خفائے ہا
 و فتح رائے مہلہ و سکون میم و کسر نون و سکون تختانی و فتح کاف و الف یعنی دافع و یوانگی
 صفر اسم پچلائے ترش ست بچھر نگر اج به ضم موحده و خفائے ہا و فتح رائے مہلہ و خفائے
 نون و سکون کاف فارسی و فتح رائے مہلہ دوم و الف و سکون جیم اسم بھنگہ است
 بچھر نکا نو مان بموحده و ہا و رائے مہلہ و نون و کاف فارسی و الف و نون نیز اسم دو

بھرنی و اسم کل فرقل ست بمعنی سیاه بھرنی بہ ضم موحده و خفائے ہا و فتح رائے مہلہ و خفائے
 نون و کسر کاف فارسی و سکون تختانی اسم حابس الہمال اسم بھنگ و گانجا ست
 بھستا ندرے سے بہ فتح موحده و خفائے ہا و سکون سین مہلہ و فتح فوقانی و الف و سکون
 نون و وال مہلہ و کسر رائے مہلہ و سکون تختانی یعنی در شیب کوہ پیدامی شود اسم مامنا
 بھستاوی موحده و ہا و سین مہلہ و فوقانی و الف و کسر وال مہلہ و تختانی اسم گندہان ست
 و رائے مہلہ بعد وال مہلہ نیز آمدہ بھستا گندہ بہ فتح موحده و خفائے ہا و سکون سین مہلہ و
 فتح فوقانی و الف و فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح وال مہلہ و وقف ہا یعنی چستی از و
 پیدامی شود بوسے چستی آرد اسم قسمی از اہل دیوانہ است بہست گریہ بہ فتح موحده
 و خفائے ہا و سکون سین مہلہ و فتح فوقانی و کاف فارسی و سکون رائے مہلہ و فتح موحده
 و خفائے ہا یعنی نفع شکم و حمل و دیکند اسم کٹکے است بھسکند بہ فتح موحده و ضم ہا
 و سکون سین مہلہ و فتح کاف و خفائے نون و سکون وال مہلہ یعنی بسیار مشاخ اسم
 قسم مادہ درخت تاڑ ست بھسم گریہ بہ فتح موحده و خفائے ہا و سکون سین مہلہ و فتح میم
 و کاف فارسی و سکون رائے مہلہ و فتح موحده دوم و ہا یعنی خاک کنندہ جل زناں اسم
 اڑ و رست بھسم کو شمانڈ موحده و ہا و سین مہلہ و میم و ضم کاف و سکون واو و شین
 معجمہ و فتح میم دوم و الف و سکون وال ہندی یعنی خاکستری کد و اسم بیٹھ است
 بھشنا خویہ بہ فتح موحده و خفائے ہا و سکون شین معجمہ و فتح نون و الف و سکون خائے
 معجمہ و فتح واو و تختانی و ہا یعنی مولد امراض گلو و نزلات و بلاغم و خوف و خفان اسم
 بھکائی ست بھسم موحده و ہا و سین مہلہ و میم بمعنی نشا نندہ آشنائی اسم ناگیر ست
 بھلوک بہ فتح موحده و خفائے ہا و ضم لام مشدودہ و سکون واو و کاف اسم وندلیب
 و بحدف کاف ریچہ کہ بعرلی و ب خوانند بھلاتک بہ فتح موحده و خفائے ہا و فتح لام
 مشدودہ و الف و فتح فوقانی و سکون کاف اسم بلا و رست بھلسنیاں بہ فتح بائے فارسی
 و خفائے ہا و فتح لام و سکون سین مہلہ و کسر نون و سکون تختانی مجہولہ و فتح ہا و الف و خفائے
 نون دوم یعنی بر بار او مانند لائے می باشد اسم بار چٹ ست بھلسن چچن بہ بائے

فارسی و ہا و لام و سین مہملہ و کسر فوقانی و سکون تختانی و فتح جیم فارسی و خفائے ہائے دوم و
 سکون یون پھلن کرے بہ ہائے فارسی و ہا و لام و سکون نون و فتح کاف و کسر رائے مہملہ
 و سکون تختانی ہر دو اسم بار درخت پیلوست پھلنکشا بہ ہائے فارسی و ہا و لام و خفائے
 نون و فتح کاف و شین معجم و الف بمعنی دافع کریم و ہا پیل اسم متقل و رال پھل پیک بیلے
 فارسی و ہا و لام و کسر ہائے فارسی و سکون تختانی و فتح فوقانی و سکون کاف یعنی بار زرد
 و دراز اسم بار بزرگ است پھلدا یعنی بہ ہائے فارسی و ہا و لام و فتح دال مہملہ و الف و
 کسر ہمزہ و نون و سکون تختانی یعنی فائدہ و ہندہ شبکورنی اسم سرس ست پھل تحس
 بہ ہائے فارسی و ہا و لام و سین مہملہ و فتح جیم فارسی و سکون سین مہملہ دوم اسم گولرست
 پھلاسی بہ ہائے فارسی و ہا و لام و الف و سین مہملہ و سکون تختانی اسم مطلق درخت
 ست پھلکان قسیا بہ ہائے فارسی و ہا و لام و فتح کاف و الف و سکون نون و فتح فوقانی
 و سکون سین مہملہ و فتح جیم فارسی و الف اسم درخت کہنہ سال ست پھلم بہ ہائے فارسی
 و ہا و لام و سکون سیم و بغیر سیم نیز آمدہ اسم بار درختان ست پھل اتھم بہ ہائے فارسی
 و ہا و لام و ضم ہمزہ و فتح فوقانی مشددہ و سکون سیم یعنی بار بہتر و خالص اسم الجیسر
 پھلاپس بیلے فارسی و ہا و لام و الف و جیم فارسی و سین مہملہ اسم کروندہ و کھجور ست
 پھلا کہگا بہ ہائے فارسی و ہا و لام و الف و فتح کاف و خفائے ہا و فتح کاف فارسی مشددہ
 و الف یعنی خطوط بر بار او میباشد اسم بار ستوا پلک ست پھلا و گنہاں بہ ہائے فارسی
 و ہا و لام و الف و کسر و او و سکون کاف فارسی و فتح نون و ہائے دوم و الف و خفائے
 نون دوم اسم کروندہ کلان ست پھلا پورک بہ ہائے فارسی و ہا و لام و الف و ضم با
 فارسی دوم و سکون و او و فتح رائے مہملہ و سکون کاف اسم لیموئے دراز و ترنج ست
 و نیز بر بار کریملا اطلاق می کنند بمعنی پیر از تخم و بار گرد و دراز پھلا شیر شا نوہاں بہ ہائے
 فارسی و ہا و لام و الف و کسر شین معجم و سکون تختانی و رائے مہملہ و فتح شین معجم دوم و الف
 و نون و او و نون دوم و ہائے دوم و الف و نون سوم اسم بارچی ست پھلا ترکم بہ ہائے
 فارسی و ہا و لام و الف و کسر فوقانی و سکون رائے مہملہ و فتح تختانی و سکون سیم یعنی ستارہ بار

وفتح وال ہندی وکاف الف یعنی تا بدار اسم قسم باد سنجان ست بھنگا ر بفتح موحده و
 خفائے با و نون وفتح کاف فارسی و الف و رائے مہملہ اسم زر یعنی طلا ست بھنگا رائے
 بفتح موحده و خفائے با و نون وضم کاف فارسی وفتح رائے مہملہ و الف و کسر نون تانی
 و سکون تحتانی یعنی شکم بندی کبند اسم جد و اوست بھنجی بر ر بفتح موحده و خفائے
 با و نون و کسر جیم و سکون تحتانی وفتح موحده دوم و سکون رائے مہملہ وفتح موحده سوم
 و رائے مہملہ دوم و الف بمعنی زندہ میہ اسم قسم از بہار نگی ست بھنگے بموحده
 و با و نون و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی اسم بھنگ و کاسنجاست بمعنی نشی بھنگا ہندی
 بہ کسر موحده و خفائے با و فتح نون مشدہ و کسر کاف فارسی وفتح رائے مہملہ و سکون
 نون دوم و کسر وال مہملہ و خفائے بائے دوم و سکون تحتانی یعنی دافع و مایل و کرہ
 بائے تمام بدن و سختی شکم اسم منڈی کلان ست بھوم آملک بہضم موحده
 و خفائے با و سکون واو و میم او مد ہمزہ و سکون میم دوم وضم لام و سکون کاف اسم
 آملہ زمینی ست چونکہ رویدگی او برابر زمین می شود لہذا بایں اسم می خوانند
 بھوک بفتح بائے فارسی وضم با و سکون واو مجہولہ و کاف فارسی مجہول ست اما مزاج
 آن سرد و اخلاص آن گراں و قابض و دافع رکبت نوشتہ اند بھو کر مول بہضم
 بائے فارسی و خفائے با و سکون واو مجہولہ وفتح کاف و سکون رائے مہملہ وضم میم و سکون
 واو دوم و لام اسم شکر مول ست یو تو اسل بہضم موحده و سکون واو وفتح فوقانی بو تو اس
 و واو دوم و الف و سکون سین مہملہ و ہو تباس جو صن و او بموحده اسم ہلیلہ و بر نکاز یعنی
 بر درخت اوشیا طین گرد و پیش می باشد بھو و ا بفتح موحده و خفائے با و سکون
 واو وفتح واو دوم و الف اسم کر مالہ است بھو دل بہضم موحده و خفائے با و سکون
 واو وفتح وال مہملہ و سکون لام ریزہ بائے طلق ست بھلری بہضم موحده و خفائے با
 و سکون لام وفتح سین مہملہ و کسر رائے مہملہ و سکون تحتانی اسم بولسری ست بھومی کر رخم
 بموحده و با و واو و میم و تحتانی وفتح کاف و سکون رائے مہملہ وضم فوقانی و سکون
 رائے مہملہ دوم وفتح نون و سکون میم اسم دہیا کم ست و در بعضی نسخ بھوری کتر رخم

به ضم موحده و با و او و کسر راء ممل و سکون تختانی و فتح کاف و ضم فوقانی مشدده و و کون
 راء ممل دوم و فتح نون و سکون میم یعنی از خوردن او اشتها و تشنگی نمی شود بھومی
 لکن به ضم موحده و خفائے او سکون و او و کسر میم و سکون تختانی و فتح لام و کاف فارسی و
 سکون نون یعنی سپیده به زمین اسم سنگا بولی ست چونکہ روییدگی او بر زمین منقوش
 می شود لهذا به این اسم منشی گشته بھو کر به ضم موحده و خفائے با و سکون و او و مجهول و فتح کاف
 و سکون راء ممل اسم پستان ست از خام اچار می سازند ترشش و لذیذ می شود
 بھو ست ممل و با به ضم موحده و خفائے با و سکون و او و سین ممل و فوقانی و ضم باء
 فارسی و خفائے دوم و سکون و او و دوم و فتح فوقانی ہندی و الف بھومی کند موحده
 و با و او و کسر میم و سکون تختانی و فتح کاف و سکون نون و فتح وال ممل و الف ہر و و اسم
 چترے یعنی اسم اول زمین راترقانیہ بیرون می آید و معنی اسم دوم زمین کند ست
 بھوم بھوم بھوم بھوم به فتح موحده و خفائے با و فتح و او و سکون میم و فتح موحده دوم و خفائے با و
 و او و دوم و فتح تختانی و سکون میم دوم اسم بپرست معنی پیدایش ترش بھوت کیشک
 به ضم موحده و خفائے با و سکون و او و فوقانی و کسر کاف و سکون تختانی مجهول و کسرین ممل
 و سکون تختانی دوم و کاف یعنی گریزانندہ شیاطین اسم جئاماسی ست بھوت اچھا
 به ضم ہمزہ و فتح جیم فارسی مشدہ و خفائے با و فتح فوقانی ہندی و الف یعنی گریزانندہ
 شیاطین بھوت بلیا بوحده و با و او و فوقانی و فتح موحده دوم و سکون لام و فتح تختانی
 و الف یعنی مقوی حواس خمسہ و ارکان بہ قوت دیوان اسم اشوا گندھی است بھوت
 و یا اسم قسمی از زکندی ست بھوت و رچھاس بوحده و با و او و فتح فوقانی و ضم
 و او و راء ممل و فتح جیم فارسی و خفائے با و الف و شین معجم یعنی از دھان آل دخت
 شیطان ہامی گریزد اسم دیدلم است و درخش دروہامی برد بھوت تامل بوحده و با و او
 و فوقانی و نون و الف و شین معجم یعنی دھان او دافع شیاطین اسم خرول سفید ست
 بھو ستیا به ضم موحده و خفائے با و سکون و او و سین ممل و فتح فوقانی و سکون شین بھولہ دوم
 و فتح تختانی و الف یعنی در زمین اقلیم دوم می شود اسم راسنای بزرگ است بھوت مالیشی

بموحده و با و او فوقانی و الف و کاف و تختانی و شین معجم و تختانی دوم اسم سبها لوسیا
 است و سبل الطیب یعنی بستن او بر سر دفع سردی آل و دو و او گریز است و شیا طین
 بھوتا ہر ت بموحده و با و او فوقانی و الف و ضم ہائے دوم و رائے مہملہ و سکون فوقانی
 دوم یعنی زندہ شیا طین اسم ہینگ یعنی حلیت است بھو ستر تا بہ ضم موحده و خفائے ہا
 و سکون و او و سین مہملہ و ضم فوقانی و سکون رائے مہملہ و فتح نون و الف یعنی در بیا بان گاہ
 می شود اسم کنھی کہ قسمی از گاہ است خوشبو از جملہ اذخرست بھو ج پیرہ بہ ضم موحده و خفائے
 ہا و سکون و او و رائے مہملہ و فتح جیم و فتح ہائے فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مہملہ دوم
 و وقف ہا و سارہ بھو ج بہ فتح سین مہملہ و الف و فتح رائے مہملہ و وقف ہا ہر دو اسم
 بہترست بھو گرا ندھی بہ ضم موحده و با و او و کاف فارسی و فتح رائے مہملہ و الف
 و سکون نون و کسر وال ہندی و سکون تختانی اسم گندمان ست نزد بعضی بھو چتر
 بہ ضم موحده و خفائے ہا و سکون و او و فتح جیم فارسی و خفائے ہائے دوم و فتح فوقانی
 و سکون رائے مہملہ اسم چتری ست چونکہ بزین پسیدہ می باشد لہذا بہ این اسم
 مسمی ست بھو و و رائے بموحده و با و او و ضم وال ہندی و سکون و او و کسر رائے
 مہملہ و سکون تختانی جیوتی بزرگ را گویند بھو نمبا بموحده و با و او و کسر نون و سکون
 جیم و فتح موحده و الف اسم قسمی از نیب ست کہ بزین پیوستہ باشد مشہور بحیرایت
 بھو و ہا تری بموحده و با و او و الف و فتح وال مہملہ و دوم و خفائے ہا و الف و سکون
 فوقانی و کسر رائے مہملہ و سکون تختانی اسم آملہ زمینی ست بھو ٹسی بموحده و با و او و ضم
 فوقانی و سکون لام و کسر سین مہملہ و سکون تختانی اسم ٹسی زمینی ست بھو پتراج بہ فتح موحده
 و ضم ہا و سکون و او و ضم ہائے فارسی و سکون فوقانی و رائے مہملہ و الف و جیم فارسی یعنی
 بسیار بچہ دارد و بار او در اسم مشترک ست میان ستاوری خرد و آملہ زمینی چونکہ ستاوری
 پنج ہائے خرد و خرد و یا بار ہائے خرد و آملہ را بار ہائے خرد بسیار می شود بہ این اسم
 مسمی گشتہ بھو پتراج بموحده و با و او و فتح ہائے فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مہملہ و
 الف یعنی بسیار بزرگ انبوہ اسم درخت نمر ہندی ست بھو پتر کا بہ زیادتی کا بہاں معنی

اسم بھونکائی ست بھو و لکلا بوحده و ہا و او و فتح و او دوم و سکون لام و فتح کاف
 و لام دوم و الف یعنی بسیار پوست دار اسم درخت چروچی ست بھو کنہٹک بوحده
 و ہا و او و فتح کاف و خفائے نون و فتح فوقانی ہندی و کاف دوم و ہا یعنی بسیار
 خار دار اسم بار پھیس ست و درخت برنی خردست چونکہ درختش خار بسیار دارد و
 بہ این اسم موسوم گشتہ و بردخت بہکائی نیز بہ ہیں وجہ اطلاق می کنند بھو مولابوحده
 و ہا و او و ضم میم و سکون و او دوم و فتح لام و الف یعنی بسیار بجناد دارد اسم حس ست
 و بعض الف تختائی و اضافہ کاف یعنی بھو بولیک یعنی بجنائے بسیار اسم میور شکی
 است بھو میا مویک بوحده و ہا و او و فتح میم و تختائی و الف و ضم میم دوم و سکون
 و او و فتح جیم فارسی و کاف و در بعض نسخ بھو ثمر نیک کا آمدہ بہ ضم شین معجم و فتح رائے
 ہملہ و خفائے نون و کسر کاف فارسی و سکون تختائی و فتح کاف و الف یعنی بہ بسیار
 امرہن مفید و آل مانند شاخہا بسیار می شود ہر دو اسم درختی ست کہ آل را اووی نامند
 بھو لا وریک بوحده و ہا و او و فتح لام و الف و ضم و او دوم و سکون را و کدرال
 مہلتین و خفائے ہائے دوم و تختائی و کاف یعنی بسیار تخم دارد اسم الاچی ست
 بھو لا یو بوحده و ہا و او و لام و الف و فتح بایے فارسی و لام شد د و او و الف
 یعنی برگ انہوہ دارد اسم درخت مہکاست بھو لا توک بوحده و ہا و او و لام و الف
 و ضم فوقانی و خفائے و او دوم و سکون کاف یعنی بسیار پوست اسم بہیر ست بھو مہجری
 بوحده و ہا و او و فتح میم و سکون نون و فتح جیم و کسر لے ہملہ و سکون تختائی اسم کسی سیاہ
 است یعنی بسیار گرد و مجتمع الاجزاء و بسیار دافع عذاب بدنی بھو بیجا بوحده و
 و ہا و او و کسر موحده دوم و سکون تختائی و فتح میم و سکون کاف یعنی بسیار تخم اسم
 بارتکول ست بھو و ر و بوحده و ہا و او و فتح و او دوم و ضم رائے ہملہ و سکون و او سوم
 یعنی بسیار بار دہندہ اسم گوندنی ست بھو پا و بوحده و ہا و او و فتح بایے فارسی و الف
 و فتح وال ہملہ و الف یعنی بسیار بیخ و تنہ اسم درخت بڑست چونکہ آل را پارہی ہامیثو
 و ہر ایک از آل بمسزل بیخ و تنہ می شود لہذا بہ این اسم مسمی گشتہ بھو پتھر بوحده و ہا

و واؤ و فتح فوقانی و کاف و سکون سین مہملہ و کسر جیم فارسی و سکون فوقانی دوم و ضم رائے
 مہملہ یعنی بسیار از و خانش حاضرات شیاطین می آید و اسم مہملہ کوست و بعضی بیلورا
 می گویند و بعضی این اسم را بھوتا کہہ می گویند و فوقانی و الف و فتح کا دہائین پوزمین
 بھو بر حیا بوحده و واؤ و او و فتح بای فارسی و سکون رائے مہملہ و فتح جیم فارسی و الف
 اسم گھی کنوار و پلکہ است بھو و صھو یا بوحده و واؤ و او و ال مہملہ و خفائے رائے دوم
 و سکون و او و دوم و فتح بای فارسی و الف یعنی بسیار و خان و اردو اسم لوبان است
 بھو پٹا بوحده و واؤ و او و ضم بای فارسی و فتح فوقانی ہندی و الف یعنی بسیار تو
 بر تو اسم پوست بھیم بھوم و ہیم بھم بھم و واؤ و ویم و واؤ و دوم و ونون مشدہ
 و خفائے رائے دوم و تختانی و سکون مہم دوم اسم چوب رسوت است یعنی آنکہ مطبوع
 او گرمی می آرد و آتش اشتہار روشن می کند بھو یا د جارس بفتح موحده و خفائے ہا و کسر
 و او و سکون تختانی مجہولہ و فتح دال مہملہ و جیم و الف و فتح را و سکون سین مہملتین یعنی و افح
 عذاب اسم سیاب بہر طرا بفتح موحده و کسر و سکون تختانی مجہولہ و فتح رائے ہندی الف
 اسم بلبلہ است و در ثانی بیاید بھیا بوحده و خفائے ہا و فتح تختانی و الف اسم بلبلہ و س
 است یعنی بای آرو و اندیشہ و خفان دور کند بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش
 و سکون تختانی مجہولہ و فتح شین معجم و جیم و سکون مہم یعنی برائے حکمت حکیم است اسم
 درک یعنی زنجیل ترست بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش
 شین معجم و خفائے ونون و سکون کاف فارسی و فتح مہم و الف و فتح فوقانی و الف یعنی
 ما در حکم اسم اروس است بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش
 و سکون تختانی دوم اسم اصل تف است بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش
 کاف و سکون مہم یعنی خوف آرنده اسم فوالاد است و بغیر مہم اسم مینڈک است
 بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش
 تختانی سوم اسم قستی از کا فورست بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش بھیش
 و سین مہملہ اسم فارسی کا ویش و بھیش و بھیش و بھیش و بھیش و بھیش و بھیش و بھیش و بھیش

و مِشِی نامند گوشت آن را گرم و چرب و شیرین و گراں و خوش کننده مزاج و خواب
 و باه افزا و فربه کننده نوشته اند و احوال شیرا و در حرف و ال خواهد آمد **ببین** **مِشِی**
 پنجه موحده و خفایه ها و فتح تختانی و نون و الف و سکون شین مجمر و کسر آن نیز و کسر
 نون دوم و سکون تختانی دوم یعنی نیست کنند خوف و خفقان اسبم کلو کرانک
 یعنی ترا میا ناست **ببین** اسم کف دریا که سمندر **ببین** نیز می گویند و **ببینک** هم می نامند
 و الله اعلم -

فوائد اسماء موحده با تختانی

بیا به فتح موحده و تختانی و الف ما میرسد آن پرنده ایست مشهور ماده او بعینه ماده
 کنجشک خانگی و نر او نیز مانند نر آن اما بزودی رنگ و زیر منتقار سیاه می گردد مثل ریش
 و برائے خود آشیانه عجیب از برگ درخت سبزی به وضع معکوس و با حجره های سازد
 و کرک شب تاب بمنزل چسراغ در آن می نهد و برائے نگهبانی بکے از نر و ماده بر در می
 نشیند و مردمان او را می پرورند و تعلیم آوروں زبور سبک و گل و بیڑه پان می کنند
 حرکات غریب می کند مزاج و افعال گوشت آن شبیه بعضا فیر گویند از خواص است
 که چوں بکار و چوبے ذبح کنند و خوش گرما گرم بدهند با آن سبک دانند و سحر و عریده باشد
 همه فراموشش کند و دیگر بیا و او نمی آید و مراره او باشد که بودگی دهند خوش شود و پیش
 مردم معزز گردد و هم چنین استخوان او تعلیق کروں در گردن کوک و قستیکه قبرزاید النور
 باشد محبوب و لها گردد و الله اعلم بحقیقه الحال **ببین** به کسر بائے فارسی و فتح تختانی

عده دیگر اسماء حبذیل :- **ببین** (گند ا د تل) **اُلی گدّا** - (مر) **کاندا ر ج**، **دُو نگی**
 (لا) **اَلیم سِلْیا** (انگ) **اُونین** - از اند یا میتر یا میڈیکا -

والف و سکون زائے محمد اسم بصل است و بهندی تری و یونشاد مرلود بھوتا و پلانڈ
 و و لکھ دشتی نامند ماہمیت اقسام آن معروف و بہترش سفید آبد
 و بزرگ و بالیدہ است مزاج آل لرم در آخر و خشک و راول آل بار طوبت فضلیہ
 افعال آل تیز و بسیار بد بود ہن را بد بو کند و غذا بیت می و بد و مقوی ہستون
 و دافع صفرا و نزد بعضی مولد کف صفرا و باد و دور کند و کرم می کشد و در دینہ دور نماید
 و دو و گرفتار او شیا طین را می گردیزاند و سایر افعال او در کتب یونانیہ با تم تفصیل
 است پیپیل ^ع کسرای فارسی و سکون تختانی و فتح باے فارسی دوم و سکون
 لام ہندیان آل را راوی و پسنکرت پیپل و پوتر و بود ہی و اسودہ و کچشنا و دیرکھا
 بود شا ملا و پستا و ہا و ہا و جل پترک می گویند ماہمیت آل درختی است کلاں
 دراز و شاہنا و برکھا انبوہ دارد و برگش گرد و لک دراز و باریک شبیہ بدم موشش نرم
 و نورس و اوس و چرب و درختندہ اکثر شعراے ہند برواق محبوبان مشابہت
 می دہند و چوں کہ نشو و زر و گرد و از حرکت ہوا آوازی کند و بار او شاہنا چسبیدہ
 بقدر اہل و گرد و در آن تخم مانند تخم انجیر اما باریک تر و راول صیف می رسد اکثر پرندها
 میخورند و بزبان ہند زاو ہا پند و نا کنند و این درخت نزد ہنود بسیار محترم است
 نزد و تہا نہامی دارند و گویند کہ درخت ثواب است و در بار او خداست و شیا طین
 را مثل پتہ چوب شکن و دافع عذاب و سختی است اکثر بر بلندی ہا پیدامی شود و دوست
 ترمی دارند و میخورند و عمر این درخت بسیار دراز می شود مزاج آل سرد و خشک

عہ دیگر اسماء حب ذیل :- دانگ (سیکرت فگ (لا) فانی گس دی پی جی او سا
 (بنگ) اسود - آشوت (رگ) جہاری (دکن) انی پیپل (سر) پمپلا (تل)
 راوی چٹو - سریکا - (تاہل) اسر شامر مر (کن) دنگی بصری (مل) آریال
 (فر) فیلو را و اسر براڈ لیس پیگوڈ لیس -
 (از اند یا میڈ یا میڈیکا) -

و پرمیو و گولہ و بوا سیر و امراض سیرز و خلہ و فح نماید و صفر او ہول دل و تیزی پیدا میکند
 و تازہ آں شیریں و سرد و تر و گراں و فزایندہ بلغم و شمی از آن دشتی ست کہ آں
 و نابیلی و سیرہ و پار و پخا و کر میہا و کر پیسی جی گویند و آں در صحرائے کلاں پیدا میشود
 و گل او مانند رنگ ابرمی گرد و گویند کہ از مہربانی پاروتی پیدا شدہ منظر فقیرست
 انچه مشہور بہ لیندے پیلی ست ہاں باشد نسبت باول کلاں و شمی از پیلی ست
 و خواهد آمد انشاء اللہ تعالیٰ مزاج ایں ہم گرم و خشک افعال آں شکستہ کف
 و بادوتی و اہمال بلغم و خون و تب ہائے سردی نوشتہ اند پیچہ مول بکسر با
 فارسی و سکون تختانی و بای فارسی دوم و فتح لام و الف و ضم میم و سکون و او و لام
 دوم و ہندیان پیلی مولم و کبرند ہمیکم و سرد و گندھی و در و یکم و کول مول و او ششم می گویند
 ماہیت آں پنج درخت فلفل و بعضے ریشہ درخت غیر فلفل و انستہ اند لیکن
 متبادر از لفظ و معنی ہاں کہ اول مذکور شدہ سیر کہ مول اسم پنج و پیل اسم فلفل
 و تقدیم مضاف الیہ بر مضاف در کلام ہندیان شایع ست و آں پنج دراز و گرہ دار میشود
 مزاج آں گرم و تیز افعال آں بہ فالج و لقوہ و بیماری ہائے باوی و اقسام و مال
 و گرہ ہائے شکم را مفید پیچہ بکسر بای فارسی و سکون تختانی مجہولہ و فتح ثوقانی ہندی

پیچہ

لے دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) پیلی (لا) پیلا مول (رنگ) پیلی مول (مر) پیٹھوڑ (رگ) پیٹھری
 مولنا کن ٹھوڑا (کن) پیلیا ویر و (تل) ویر و پیلی ڈمیا (انگ) پیٹھوڑ
 روٹ (لا) پیٹھانی سنیر مرزف (فلفل مویہ) رع آل الفلفل - از سالگرام لکھنؤ۔

لے دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) کشند (لا) گول کد و (رنگ) کوٹرا (رگ) کوٹھلا (مر) کوٹھلا (تل) یوڈی
 گٹری (تاہل) کلپان پوشینی (مل) کمبام (انگ) وائیٹ گار ڈمیلن (لا) بی
 ننگ کسا سیری فسا - از اندین میٹریامیڈیکا۔

و خفائے هر دو با بعضی مجدد به و مزو به و بهندی بودوی کمرے یعنی کدوی خاکستری
 و پشکرت به شکل شامند یعنی خاکستری کدو و کرکار و و در و ارقا و لیکم می نامند ما بهیت
 آل بار بیار است مثابه به بیاره کدو و غیره برکش مانند برگ توری و کلاں تراز و و
 درشت و سبز مال پنبلی و پرزغب و شاخهایش خش و بازغب و گلش پنج برگه و کلاں
 در وسط چوبه سفید مثل تاج خروس و اندک تلخ و برگ گل زرد و عفرانی رنگ و باره شامند
 به ترپوز و پوشش سخت و سبز و غبار خاکستری و ایند و ن او گوشت ضخیم و استوار و زیاده
 مغز سفید و نرم و شلخی که آل را بوجی نامند در تخم مانند تخم هندوانه اما سفید و چو آل را کوبیده
 بیفشند آب آل مانند کف می گردد و در وزن تا به دو انده آثار بلکه از آل هم زیاده
 دیده شد و اگر چائے محفوظ باشد از نمدت هائے می ماند و عفن نمی گردد و در گوشت
 می پزند و مر با و حلوا و بڑی و اچار و دیگر شربت با از وی سازد پیسز هائے نمکین و شیرین
 او هر وقت هم لذیذ می شود و مزاج نبرس آل سرد و تر و رسیده آل معتدل و شیرین مال
 بشوری و از وی طعم گرم در اول افعال آل خامش تلخه بر باید و نیم پخته کف بر انگیزد
 و پخته گرم سبکی افزاید و سبک است دل را فایده دهد به صفراوی مزاجاں و صاحب
 عسر بول و سنگ مثانه مفید و منع از در اندی می کند و منی بیفزاید و بدن را فربه
 می کند و مقوی و مسکن تشنگی صفراوی و مَشْتَبِی و منقی معده از اخلاط فاسده و سمیه و دفع
 امراض و فساد اخلاط ثلثه و مثانه را پاک کند و زحمت هائے دیوانگی و توحش و باد
 و صرع و خوف و باد و بغم و تلخه دفع نماید و علت هائے بستی بول و سرفه و مثانه و گرده و
 سنگ دور کند و هندیان آنو شسته اند که مزه زحمت و شیرین دارد و سبک و فزاینده
 اشتها و اضمه و راننده بول و طین طبع و دفع خارش و امراض جلدیه و مصلح فساد ابدانیک
 گرمی و سمیت از خوردن کشته با و معدنیات بهر سانیده و به تجربه این اضعف آمده آب
 که او مسکن حدت خون و صفرا و بجهت حمیات صفراوی و دومی نافع و شربت او جهت
 ربو و سعال گرم و دق مفید صفت آل آب پیچیده مثل ماء القرح بر آورده یک
 رطل عناب چهل عدد آلو بست عدد گل نیلوفر تازه ده عدد مالیده صاف نموده نبات

تیم رطل آمیخته قوام نمایند و بکار برند و مر بائے آن مقوی دل و مغز و طریق آن
 پوست و مغز و ور کرده قاشق با بریده در شربت کلاب و نبات پخته باندک مشک
 و زعفران معطر ساخته بکار برند و آب کو بیده او پیچیدرم و آب موسلی سیاه تازه پیچیدرم
 در دو آتار روغن ستور پخته هر روز ناشتا تناول نمایند و سوطا هم بکنند تقویت دماغ
 کند و خشکی دماغ و بینی بر باید و در قوت باه عجایب بایند و مغز شمش قایم مقام مغز
 تخم هندوانه روغن آن شیریں و دیر بضم و سرد و مقوی شود و نور افزا و دافع بلغم و صفرا
 بیست به کسر موحده و سکون تختانی مجهول و فوقانی و بعضی فوقانی دال ممل هم آمسده
 به فارسی خیزراں و بحرانی خیزراں و بهندی یتیم و به سنکرت پر میووه و پتر و وحیا کهرج
 و دیر که و یک و دیر که پترک نامند ما بیست آن نائے ست برگ آن شب
 به برگ نخل و کوتاه ازیں و ثمر آن نیز شبیه به ثمر آن و کوچک دگر دو چاشنی دار با عفو
 و در خوشه بزرگ و بے نوع ست یکے شناخته بایئے آن راست قوی و بسطبری ابهام
 و زیاده براں و بند بایئے بعضی بسیار دراز و خوش رنگ نصاری ازاں چوب دستی
 می سازند و یک چوب را بیک اثر فی تی مفروشند و دوم بیاره دار بسطبری انگشتی
 و دراز و خار و از پوست آن سطح کرسی و چار پانی و غیر هائی با فند سوم باریک تر از
 دوم و بے خار و بے ثمر بند بایئے دراز و گرهما از هم دور و در آب هائی روید و ازاں فروش
 می با فند بسیار باریک و تنک و صاف و چرب و بجدی می شود که مار بر دخی گزرد و مزاج
 آن گرم و خشک و نر و بعضی سرد و افعال آن دفع کثت و کرم و باد و صفراء
 و جانور و ک یعنی دروزانو و پاد میه و زهر نوشته اند و پیتل به کسر بایئے فارسی و سکون
 تپیں

له دیگر اسما حسب ذیل: — (س) ویتس. (د) بینت (بنگ) ویت (مر)
 تھور ویت (رگ) ویتمو. (تل) پیپا رُو وَا. (انگ) رُو وِٹا کین. (لا) کیا لامت
 رُو وِٹن. (ف) بیت (ع) بخلاف از سالگرام نگینہ پیشن.
 له دیگر اسما حسب ذیل: — (د) رینگ (مر) رگج (پیتل رکن) پٹالے پیر (و تل)

تختانی و فتح فوقانی و سکون لام به فارسی برنج و بهندی اترپی و پسنکرت رتک و پیل
 و اپیل و لوایت و منجیت نامند ماہیت آل جبت یک ثلث یا ربع یا دو ثلث
 یا سہ ربع مس صناع می سازند میان جبت و پیل جبت بسیارست مزاج آل سرد
 افعال آل مولد صفرا و دافع پر میوہ از دیدنش چشمہا را خوشی نوشتہ اند بچند
 یکسر موحده و سکون تختانی و جیم و فتح موحده دوم و خفائے نون و سکون دال مہلہ یعنی
 تخم امساک چونکہ فائدہ او منع انزال است باین اسم مسمی کردند و گویند کہ آل ابن
 ہنود نیز کرمڑے نامند شاید اسم مشترک است میان بچند و تال کھانا و یا این ہم از
 قسم تال کھانا باشد ماہیت آل تخمی است مانند تخم پیاز و از آن حسروتر
 و تراق و دو قسم است سیاہ و سرخ لیکن سیاہ در عمل قوی و روییدگی او خرد و گاہی از گشتن
 ہم میثود و شاخهایش باریک تا بیک گز بلند گردد و برگ او شبیه بہ برگ نخود و گلش
 ریزہ و سفید بر سر شاخ بر آید و پس از آن قبہ خرد و پیر از تخم ہائے مذکور برابر تخم گل لاله
 می بندد و مزاج آل گرم در اول و خشک در دوم بارطوبت فضلیہ و نزو بعضے سرد
 افعال آل جبت نفث اخلاط لزجہ و تغلیظ منی و امساک آل و تقویت پشت
 و گروہ و ادعیہ منی و التھام قروح مجاری بول نافع و ضداد او بر ورم ہائے سخت مثل پس
 گوشت و پستان و انشیں مفید و مستعمل تخم ست شربت آل یک مشقال و استعمال
 او بے نبات جایز نیست و اکثر در سفوفات او معاجین مقویہ باہ داخل کردہ می شود و بیج

(بقیہ حاشیہ صفحہ گذشتہ) آندی - (انگ) براس (ف) برنج - (ع) نخاس اصفر -
 از سالگرام نگینو -

لے دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) میر و متی (ع) عصرانی - (انگ) ناڈ گراس - (پنج و ۶) چھوتی
 کواسر - بیج بڈل - (ف) ہود ڈمر - بڈلک (گچ) آندل تراؤ - (لا) پلے گھر
 نیستو سقا - از انڈیا میٹ یا میڈیکا -

به کسر بائی فارسی و سکون تختانی و جیم فارسی بهندی گنجی گویند ماهیت آب
 جوش حبس غلظت است عموماً و در عرف آب جوش برنج خصوصاً است طریقه نقش این که
 غله بار برنج را شسته پاک کرده مقداری آب که بالاسی او به ایستد انداخته بپوشانند
 تا گداز شود آب آن را بگیرند و بنوشند افعال آن گرفت سینه دور کند و تشنگی
 بنشانند و اشتها افزاید و قروح به کند و امراض چشم و لاغری دور کرده رونق بخشد و آنکه
 بعد نچنگی برنج بگیرند کف می کند و قوت دهد و برغن یاوری بخشد و آواز بلند گردانند و
 سوزش دفع کند و صفرا دور نماید و مسقط اشتها و آن که بجای آب کاجی داده
 بگیرند مسکن عطش و صفرا و قابض و دافع غلبه صفرا بقی و اسهال و فقیر در جمی و هیضه
 و بانی اکثر استعمال کنند بسیار فایده مترتب شد و پیچ کبلی که آن را بپولانی نامند
 و بهندی لاجامی گویند سبک است سنگرینی و سوزش دور کند و تشنگی و اشتها می
 برود و دود آن سرد اسهال و هیضه و جذری و تب و سوزش بول را مفید و چول
 پیچ را بار و دم بنزد جهت پریز خوب است بدن را سبک کند و به اسهال بلغمی سودمند
 و از برنج و مونگ و تور و کنگنی جمع نموده بگیرند جهت امراض شکم و اشتها و زردی ناخن و
 چشم که به سبب بیماری و پریز شود نافع و مصلح خون فاسد و از برنج کنجشکه و کلتهی و مونگ
 و نخود و جو باد و بیماری های سینه را نافع و شتهی و مجیب در بدن استفادہ گرمی میکند و
 عرق آرد و بستگی گوش و سوسه سر زایل کند و بدن را سبک سازد و بهمه اعضا قوت
 بخشد و تشنگی و تب برود و باد و صفرا و کف را نیز بر باید و از برنج و شتی و کنگنی و سافوه
 نیز پریز است شتهی و مجیب و دافع سوزش شکم و بیقراری و تشنگی و لاغری که
 از امراض شود و بیماری های شکم و تب نیز نوشته اند که سرد و دافع تشنگی و قابض و
 غذای مرضی است و با کلاب و با بید مشک و نبات یا شکر بنفشه انارین در تبرید
 و تقویت دل و رفع گرمی قوی التاثير و نیز و فقیر قایم مقام بلکه افضل از آتش جوست
 علی الخصوص در حمیات حاده و آتش برنج و کشک برنج عبارت از همین است و بعضی مردم
 آن را گرما گرم بار و غن زرد و با مسکه بنوشند باعث تقویت و رونق جلد بدن و

بزرگم

تکلیف طبیعت است با صاحب سج و زحیر میعدیل و به تجرید راقم آمده پیر آدمیکم به کسر بای
 فارسی و سکون تختانی مجهول و در اسے مہلہ و ہد الف و کسر میم و دال مہلہ و سکون تختانی
 دوم مجهول و میم دوم و به سنکریٹ کج کزنا و ویا کھرے و ویا کھر تلونا مند ماہیت آل
 و رختی است برابر درخت بید انجیر برکش پین بایل به درازی و نوک دار از یک نوک
 تا پنج نوک می شود و سبز بایل بسیار ہی و نرم و دنبالہ دار بارک ہائے بسیار و ضخامت
 دوسہ برابر برگ تنبول فی الجملہ مانا بگوش شیل یا تارک سر شیر چوں و دنبالہ برگ بشکنند
 رطوبت سفید لزج غیر منقطع بر آید و بار او شبیه بسیار بید انجیر اما بے خار و سبز پہلور
 ہر پہلویک خانہ و در ہر خانہ یک تخم مانند تخم بید انجیر و کلال تر و سیاہ بی نقش
 بارش در خامی سبز و صاف و بعد رسیدن زردی پیدا کند و اکثر کوکان از شیر
 او بازی می کنند باین نحو کہ گاہ محوف گرفته از یک جانب آب لزج را بہ دهن می کشند
 و می دهند جاب ہائے کلال از و بر می آید و می پرد ظاہر انزو و احترا میں ہم قسم بید
 انجیر است مزاج آل گرم در سوم خشک و قریب بسیمیت افعال آل با در ابرو
 و در و شکم کہ از و طعام ناگواریدہ قے کند و دفع شود و در و دم معدہ و استخوان را مفید
 شرب با و طلا و اورغن تخم او نیز ہمیں اثر دارد و بیرہ ہوتی بہ کسر موحده و سکون تختانی
 و اسے مہلہ و فتح موحده دوم و ضم ہا و سکون و او مجهولہ و کسر فوقانی ہندی و سکون تختانی
 و بعضے بیرہ ہوتی بخذف تختانی ادلی او بوحده عوض ہامی گویند بہ فارسی عروسک نامند
 ماہیت آل گرمی است مثل کنہ و از و بزرگ سرخ رنگ گویا کہ پارہ خون بسته و
 بروز غب نرم و ہموار مثل محل سرخ و بر شکم چنیں نیست ہشت پائے باریک وارو
 چوں دست و مانند آل باورسد یا ہا کشیدہ از حرکت باز می ماند گویا کہ مردہ است
 اکثر و فصل برسات بہم می رسد مردمان در تولد او اختلاف می کنند بعضے می گویند
 کہ از آسمان با قطرات باران بر زمین سرخ می افتد و بعضے می گویند کہ فصل باران
 و زمین سرخ از مادہ مستعدہ و دویہ مستکون گرد و دویہ بیرون می آید و گاہے بسبب ندرت
 و زمین سیاہ میشود و اما زمین سرخ مجانست و ارد مزاج آل گرم و تر و دوم و

بزرگم

بعضی گرم و خشک در سوم می داند افعال آل جوش خون آرد و اکثر بظا هر بدن
می آرد و شریا و طلاء و اکثر زنان بعد ولادت یک عدد را با برگ پان و جو ترس
و غیره می خورد رنگ رو و بدن می کشاید و طلب روغن او مقوی باه و منقط و مسمن
قصبیب و ممسک منی و بروغن گا و حل کرده بر قصبیب مالیدن باعث لذت و شوق
بیرون از انداز و به مخلوق مفید و به تجربه اضعاف رسیده و بعضی گویند که یک عدد
آل را با پاپا بر آورده با برگ تنبول و ادون جهت امراض بلغمی مثل فالج و لقوه و غیره
نافع است به کسر موصده و سکون تختانی مجهوله و اسهاله بفارسی کنار و به عربی بنق و
بهندی ریگو و به سنکرت کثیر و کم و بهوم و بهوم و کرد و در نالو کم و کماری کو باغی را
دو شتی را کولم و بدری و ششتری و کل کند و وایکا کنگک و در بعضی نسخ بهو کنگک
آمده ماهیبت آل بار درختی است بر دو قسم دشتی و باغی نبات دشتی خرد و باغی
آل را جهر بیرے نامند پر خار خار با لبش خرد و کج و دو دو برگ بر دو قسم گرداند و
در از و کنکره دار و سبز مال بسیار و گلها سفید و خوشبو بار صحرانی مدور و کوچک
به قدر دانه فاله و خوشبو و چاشنی دار و سبز بعد رسیدن زرد و سرخ گردد و گوشت کمتر و از
و خوشبوی شود و درخت باغی کلال تر و کم خار و بزرگ بار و لذیذ تر و خوشبو و شیرین
بعضی گرد و بعضی دراز و دراز سوه بر گوشت تا بمقدار خرما و بوزن چهار فلوپ دیده
شد بهتر و مزه دار و شاداب و پر گوشت و زرد می شود و چوب خوب بخت گردد و سرخ
می شود و در زمستان می رسد و بر خسته او خطوط و انداره اندر روش و خانه و در هر
خانه مغز و اکثر درین میوه کرم هم پیدا می شود مزاج آل سرد و در دوم خشک و سوم

عنه دیگر اسما حسب ذیل :-
(س) نالکا سیر یا - بھو کر نکا - سکھش ما بھلا (ریخ) جھڑ پیری -
(گج) نند و جگر و گنجیر - کن (کن) پاریلی - (مر) جنگل چنیا بوس - (لا) نرینری
فس نمولا سیر یا - (ف) کنار (ح) بنق - از اندین میو یا میو یا -

و نیم رس در اول سرد و در دوم خشک هر قدر که شیرین باشد سرد اندک است و باغی
 خشک نباشد و مزه خام ز مخت و ترشش و پنجه میخوش بالز و جیت و بون ترش
 افعال آل قلیل القذا و در یهضم و مسقط اشتها مشهور است که در اشتها پیر خوردن
 سیری کند و در سیری بیشک اشتها آرد و مانع صعود بخار است به دماغ و خامش مهمل بعصر
 و خوار کننده صفرا دماغ سیلان است و نیم رطل از آب محصور او مهمل صفراست معده
 و روده و مطنی حرارت غریبه و تشنگی و مولد بلغم و آب شیرینش مفتوح سیده و قاتل کرم
 مضر مبرودین و مصلحش گلخانه و جهت گرم مزاجان بختین و به تجربه احقر ثقیل و کشیف
 و مفتوح سد است خام اذ باد و بلغم و تلخه انگیزد آب منی را نقصان دارد و باد و شکم پیدا
 آرد و پنجه چرب و شیرین باد و تلخه بر باید خشک و کهنه یک است تشنگی و ماندگی و سستی
 و در کند و گرسنگی افزاید و تشنگی دفع کند و خلق صاف گرداند و صاحب دستور الاطبا
 گوید که بیر بر چهار قسم است یکی مطلق دوم رانی بیر سوم بهوی بیر چهارم جهر بیر قسم
 اول نارس اوز مخت و ترش و رسیده شیرین و ترش و گرم مزه و من را خوش کند
 و مولد بلغم و دافع اسهال و فساد خون و کوفت بدن و تشنگی و در کتب هندیه است
 که باغی صفرا شکن و فزائنده منی و کف و سردی نماید و در شتی باد شکن و مولد کف
 و مقوی بسیار گرمی را نافع و بیر را ریک پنڈ و نامند و شتی بسیار صفرا می کند و چرب
 و ترش و شیرین است و کف زیاده کند و دافع باد و امسام غلظت بول و پرمیو میکند
 و مزه دار و مقوی و مولد تب و باغی را کنگ ریک پنڈ و نامند طبع را خوش کند و برخن
 یاوری رهد و منی بیفزاید و گرم است باد و صفرا بد رکند و بلغم و گرافنی و سردی هم دور
 کند و خوردنش به ناسته ممنوع و رب و شربت آل در فواید مذکوره اولی از مختات
 این عاصی است و مغز نیمه او سرد و خشک در دوم جهت الطفاست تب خونی و صفرا و سی
 نافع مزه شیرین و ز مخت دارد و تشنگی و قی و باد و تلخه بر باید و با مراض چشم مفید و
 و مالیدن برگ او بر بدن و طلاست ساییده او به صاحب هیضه مفید حرارت دفع
 کند و تنقیه چرک بدن و تقویت اعصاب و اوتار زاید خصوصاً بعد از ازل غل نمون و

چوب او در اول سرد و در دوم خشک قاطع نرف الدم و رافع حرقة جدری شربش تا بهفده
درهم و پوست او بجراحت با موثر و آشامیدن مطبوخ ریشه بخیش که از زمین بر آرد و پاک
کرده ریزه ریزه نموده نیم رطل را در آب بسیار جوش دهند تا قوت آل بر آید و غلیظ و
سرخ گردد پس صاف نموده بنوشند مقوی و مغزی آرد و نیکی رنگ رخسار کند و غذایت
بسیار دارد و اکثر فقره و جوگیان استعمال کنند و صمغ آل جهت حرارت طلا و نافع و الله اعلم
پیرنی بکیربای فارسی و سکون تختانی مجهول و راسی و کسرون و فتح تختانی مشدود و پی
ماهیست آل از هندیان چنان سموع گشته که انجیر دشتی است و دو قسم دارد کلاں آنرا
پد پر نیان و کشیر و ماسویت و کالندی و در بعضی نسخ بالندی و کث پهنه و خرد و اپنا پنا
و جدریس و پانج و کینو و بهو کنگ و مدهورینو و در بعضی نسخ مینو یونی و حار و تیند و او
پالمی پوندرلست نامند مزاج آل گرم و خشک مزه تیز و شیرین افعال کلاں بول
شیرین و خون استخاضه را از و دفع کند و خرد و غنوت فرج زنان و بول شیرین آل با و
و خارش و شکوری و در اعضا و کشش زانو و در کند و گویند که بار او بسیار سفید و تلخ و اند
شیر بر می آید ضا و بر ناف اندک سردی و سوزش بول می کنند و چوں پوست او دور
کرده بخورند شیرین است از دروش سفیدی بر می آید و درخت قسم دوم با حار می شود
بیکل بکسر موده و سکون تختانی مجهول و فتح کاف و سکون لام در کتب هندیه آورده اند که بکلی
دو قسم است یکی را دنتی و تکیها و سیکر او چتیرا پتر او دیگر پیرانا کدنتی و سویت کاند او پول و
و میر چید نامند ماهیست آل درختی است صحرانی خار دار برش شبیه برگ لیمو لیکن
برگ اول کلاں تر و برگ دوم خرد تر از آن و منقش و اطراف او سرخ و کنگره و ارشاهین
سفید و گلش مثل گل کنار و خوشه زار و بار او مثل گولر بنفشه رنگ و قشبی را مانند عنب العلب
و در آن دو تخم تمام و بر پوست درخت او جو سفید بسیار می باشد که از وزیدن هوا
بر دو قسم دوم نسبت به قسم اول بسیار سفید مزاج آل گرم و خشک در سوم افعال
آل پوست درخت او مجفف سخی و حابس سیلان رحم و دافع اوجاع مفال و یخ تمام
بدن و رخش و استرخا و بخور او جهت خشکی زکام و نزلات و رطوبات بواسیر مفید و هندیان

گویند که مزه تیز دارد و قسم اول کرم دندان می کشد قسم دوم بسیار سبک و کف کلانی
و باد شکم و باد سخی را دور کند و بار او عرق را بند کند و چرک بدن دور کند و توانبخش
و پوست بپنج یا ساق او جهت استسقا بجز به راقم آمده چنانچه آن را سوده مقدار چهار ماشه
بایک توله بمشقی و ادم بعد سه چهار روز بول او بسیار روان گردد و صحت یافت
بیل چهل به کسر موصده و سکون سخنانی مجهول و لام و فتح بای فارسی و خفایه ها و سکون
لام دوم هندیان ماریط و در سنکرت پلو او شلا تو و شونڈ لیا و شانڈ لیا و هرور و اکند و لو هابلا
و شیلو و ها و شرے چل و پتیا و پوتیا زنامی گویند ماهمیت آل میوه درختی است بزرگتر
از نار و درخت کا باو کنار دریا سقز به ناما به مقدار سبب نار بلکه چهار نار می شود در صورت مشابه به نار و
کو بیٹ پوش ده خای سبز و نرم بعد از آن بسیار سخت مائل به زردی و بعضی یک رنگ زرد و مغز آن زردی
و نرم و شیرین و خوش مزه و خوشبو و اندک زخم و تخم آن کلاں تر از تخم ریحان در غلافها
طولانی در هر غلاف سه تا ده تخم و بالای تخم با در جوف غلاف رطوبتی لزج اندک تلخ با حلاوت
و عفو صفت و بالای غلاف ها در وسط آن ها و پوست سخت مغز آن و ریشه های باریک
از پوست رو بیدگی جوف مغز فرورفته بهترین او آن است که بزرگ و رسیده و نازک
پوست و خوشبو و خوش مزه و شیرین بے شایه عفو صفت و تخم و ریشه کم باشد باید که بوقت
شگافتن به آسانی رطوبت لزج و در نماید که تا بد مزه نشود پس مغز را گرفته از صافی صاف
موده در شربت نبات و گلاب حل کرده یا فقط نبات آمیخته بخورند که مصلح تخمین اوست
و هندی گفته اند بسیار لایح و بوی او دل را خوش کند و آنچه از شکم میوه است خوشبو و
بیار مقوی و قابض شکم و بار با ثواب و زرد رنگ و مولد باد است در کش خا و در بزرگتر

۴۰ دیگر اسما و حسب ذیل :-

رس، بیلوا۔ (لا) بیل۔ (بگ) بیل (رس) بیل بھل۔ (رگج) ویلوی بیلو
رکن، بیلو۔ (تل) مایرے ڈی پینڈو۔ (تامل) بیلو یا جھام (انگ) اینکال کنش
(لا) اگل ماز میلو نہ۔

از درخت سیب بلکه گاهی برابر درخت انبه می رسد برگش دراز و پهن و نوکدار و هر
شاخ باریک سه برگ دو خرد و یک کلال مانند برگ مونگ مزاج آن خام و سرد و دم
سرد و در سوم خشک و نیرس در اول سرد و در دوم خشک و رسیده و شیرین گرم و اول
و خشک در دوم افعال آل مقوی دماغ و دل و جگر و معده و قابض و حابس اسهال مزمن
و قاطع حیض و شتهی و دیر هضم و ملذذ و مین و دافع بلغم و صفرا و امراض سینه و تب و اکثر او
مولد بواسیر و سده خصوصاً خام و نیرس مصلح آن شکر برابر با نیم وزن آن و خام او شکم
به بند و اجار او به صاحب اسهال و واسه مجرب و نیرس را چوب بگل گرفته و زیرانش
دم نخت نموده سه چهار مثقال تا بست مثقال با هم وزن آن شکریا نبات جهت حسن
اسهال که نه نافع و مجرب صاحب شریفی گوید که مزه او تلخ و زنجب و اندک شیرین و طبع
او گرم و تر افعال او گراں و فرا شده باد و بلغم و صفرا و دیر هضم و هنگام هضم سوزش و معده
پیدا کند و گرسنگی کم کند و شکم به بند و خام یک و مقوی دل و سایر اعضا و حابس شکم و
شتهی و هضم طعام و دافع فساد و باد و بلغم و صاحب معدل الشفا گوید که خام او نیز و گرم و
جرب و تلخ و زنجب و در باند کف و باد و قابض و گرسنگی افزا و بخت دیر هضم و تپاک
انگیز و شیرین و مولد علل باد و بلغم و تلخ و باد که از شکم بجهت و بد بود و در عن تخم او که بطریقی
تکلیس یعنی پتال جستر بر آورد مقدار یک درهم با مطبوخ بلیله بلیله آمد مدت نه ماه بخورد
منافع عجیب بسند و در کتب هندی است جهت سکر هضم یعنی زلق الامعا و اسهال و دوری
نافع و هضم آرد و بادی شکند و به اسهال گرمی و درد شکم و تقطیر بول مفید خام او زنجب
و شیرین و گراں و مسقط اشتها و مولد بلغم لزج و بال بیل قابض و درد اندک شتهی سکر هضمی
و باد و کف را مفید و بخت جرب و گراں و مسقط اشتها و قابض و مسکن تشنگی و امراض را
می خورد با مراض که نه و تب ای که نه نباید و او این احوج گوید که مسقط اشتها و مغز تپ
و فایده هضم بالعرض بواسطه قوت دادن ماسکه که در معده غذا دیر بماند و لهذا تصرف
با ضم کمال می شود و با اسهال معدی که به ضعف ماسکه باشد اکثر به امتحان رسیده و گویند
که بخت و پاکیزه آن با شکر سرخ کوبیده چهل روز در آفتاب گذاشته هر روز سه درهم بخورد

ہر چند کہ مجامعت کند تواند نمود و پوست و رخش بہت تپ مفید و بخش شیریں و زود
ہضم غشیان و باد و بلغم و کف و صفرا و در نماید **پیلو** کہ کسر بای فارسی و سکون تحتانی و ضم لام
و سکون و او بہندی جاور کما و ور کو و در سنکرت پیلو و کر پیل و بہجنا و ملنکاری و ولہبا و
در بعضی نسخ بہجا و رچھا و کلھا و نیاش و دیرچن و کو لیرے بہ فارسی و انون و بہ عربی اراک نامند

لے و گرا سار پیلو حسب ذیل :-

(د) **پیلو** - **برکھت پیلو** (لا) **پیلو د بنک** (پیلو کا چھ (سر) **لکھو پیلو** رگج (کھاری
جالیار گن) **ڈوڈ و پیلو** (تل) **گلر گوچلو** (تامل) **کو کو دانگ** (مسٹرڈ ٹری)
آف اشکری چر (لا) **سالیوے ڈوٹا اولی آئی ڈینا** (ف) **سواک** (ع)
اسراک - (ارکان منتخبہ مجلس یادگار رضائی ۱۲)

سالے کہ از و بادست و قے ہر دمان شروع شد و بسیارے ہلاک گشتند متفکر بودم کہ چہ تدبیر باید
کرد درین تفکر بخواب رفتم در عالم رویا چہ می بینم کہ یک مکانے ست عالی در کنج او یک چوکی نہادہ و برو
کتابے داشتہ شخصے بزرگ محاسن سفید ہر پوش کتاب در دست می گوید کہ ازین کتاب علاج آں را بگیر بیدار
شدم حیراں ماندم کہ چہ کتاب و چہ چیز گیرم چون صبح شد در مطب معالجہ می داشتم کہ پیر مردی از جوانان ہندی
کہ بروی روضی عاصی بودند آمدہ گفت کہ دوائے این را میدانی گفتم نہ گفت برگ پیلو یک مشت گرفتہ چوں
دادہ آبغش صاف نمودہ و دوائے پھلکری ساییدہ آمیختہ ہمراہ جہا کہ می دہی دادہ باش اتفاقا یادگار رضا
رو برو بود چوں در کتاب دیدم فایدہ پیلو بسیار یافتہ در یافتہ کہ این کتاب دایں مردمان ست کہ در خواب
دیدم پس فہمیدم کہ این کتاب مقبول ست نقلے دیگر در مقبولی کتاب بشنود و رایا میکہ مسودہ ہائے شد
ہمہ کو اغذ را در صندوقچہ نہادہ نزد جامائے خواب خود میداشتم و تا نصف شب مشغول در تحریر آں بود و مردمان
خانہ جائے ہمان رفتند حقیر در خانہ تنہا ماندہ بود و بخانہ عاصی خانہ والدہ بندہ ملحق کہ از اں طرف بایں طرف
راہ بود یکایک وقت صبح شور و غوغا شد کہ در خانہ و کزواں آمدند و اباب بردند من ہم خبردار شدم چہ می
بینم کہ دریں جاہم وزدی شدہ است اباب سر دست مع دو صندوقچہ بود رفتہ است چوں برائے بس
زیر و بالا رفتم دیدم کہ کو اغذ ہائے مسودہ بہ بالا خانہ افتادہ و متفرق ست گرفتہ و ترک دیدم ہمہ موجود بود

ماہیت آل معروف سفید رنگ می شود و بار او شیریں و تیز افعال آل مقوی بدن
 و طبع و دفع قی کر بعد طعام شود و گرم و بک و شستنی و دفع باد گول و بواسیر و
 امراض سیر و بادی و سنگ مثانه و فساد خون و مولد صفرا و مسواک از چوب و بیج او مقوی
 لثه و بینکین بفتح موحده و سکون تختانی و خفائے نون و فتح کاف فارسی و سکون نون و دهم
 اسم باد بخان ست بهندی و نکا و نکا یا و رنماکی و دانتک و درتا و کانٹکی و پھنڈ و کا دوتا
 و دانکی و چورچے و سویت کھیرا نامند ماہیت آل معروف و اقسام او بسیار سبز و سیاه
 و سفید و دراز و گرد و بقدر بیضه کبوتر و فوفل و بعضی بمقدار پنج آن خاصه سیاه و بعضی دراز
 و نایک گز و قسمی سرخ آل را خراسانی نامند بسیار خوبصورت میشود و مزاج آل گرم و خشک
 افعال آل همه قسم ادمه و اریز و تلخ و به امراض چشم بهتر و اندرون سینه هم بهتر و
 صفرا و قبض شکنند و کلا و کشت و کف و باد و سردی و گرمی و استخاضه پیدا کنند و سبز مولد
 کف و صفرا و سفید کف و بادی زنده و شکنکی آرد و سیاه قی دور کند و اشتها افزایند و خشک
 را آب برنج نشسته در روغن بریاں کرده خوردن بهتر مزه می دهد و صفرا دور کرد و باد بخا

(بقیه حاشیه صفحہ گذشتہ) یک پرچہ نرفته و ضائع نہ شد حالانکہ موسم بارش و ہوا بود چوں این حال دیدم
 بسیار شکر از الہی کردم و بیچ تاسف رفتن اسباب وغیرہ نہ شد از ہمدست شدن این ہمہ بارافرا مویش
 کردم ہرچہ در صندوقہ زر و جواہر بود و فاد زہر بود براں ہم بسیار تاسف شد لکن پیش این
 کتاب ہمہ اباب فانی را ناچیز دانستم ۱۲ ہندہ مر حمد اللہ۔

علہ و کیر اسماء حسب ذیل ہیں:۔

(س) و تارنگو۔ بیت پھلا (انگ) ایک یلا نت۔ برنج (۴) بھانٹا
 (گج) بینکنا۔ (ف) باد بخان (مر) و بینک (تل) و ن کے ای (تامل)
 کٹوٹر و کانی (کن) و بینکنا۔ (مل) و کو تینا۔ ملو کو ٹاگلی۔ (لا) سولپنہ
 مکیلون جٹنا۔ (بیج) و تاوون
 (از انڈین میڈیکل)

رابه انواع و اقسام می خوردند به پیچ وجه بے مزه می شود پیوسته به کسر بای فارسی و سکون
 تختانی و دال و کسر سین همل و سکون تختانی دوم به عربی لبای به کسر لام و فتح موحده و هندی
 جنو بضم جیم و نون مشدوده و پیوسته می گویند هندیان نوشته اند که خوشبو و بدر بول و مسقط
 قوت و مولد با و یونانیان مسمن بدن و محرک باه و مسدود و مورث فواف و مولد حصاة و
 ویرم و مصلحش حلاویات نوشته اند بهایا بالیه به کسر بای فارسی و فتح تختانی مشدوده و
 و الف و موحده الف و نون و سین همل و با اسم قسمی از ارسه است بهایا لد تنگ به کسر
 موحده و فتح تختانی و سکون الف و لام و فتح دال همل و سکون نون و فتح فوقانی و سکون
 کاف یعنی دندان مار اسم خارخک است بهیت به کسر بای فارسی و سکون تختانی و
 فتح فوقانی یعنی زرد اسم قسمی از موناگ و پیل و هدی و بیل همل بهیت بهیشتی بهای
 فارسی و تختانی و فوقانی و ضم بای فارسی دوم و سکون سین معجم و کسر بای فارسی سوم
 و سکون تختانی یعنی گل زرد اسم متوالیلم خرد و ترائی است چون که گل این بازرد میشود
 به این اسم خوانده اند بهیت و ر به کسر بای فارسی و سکون تختانی و فتح فوقانی و ضم
 دال و سکون رای هلیتین یعنی زرد رنگ اسم سرلد بو و ارست بهیت رب یا سابای
 فارسی و تختانی و فوقانی و کسر نون و سکون رای همل و فتح تختانی و الف و فتح سین همل
 و الف دوم اسم مشترک است میان مقل و رال یعنی صمغ زرد رنگ بهیت ثنا کھا
 به بای فارسی و تختانی و فوقانی و فتح شین معجم و الف و کاف و دال و الف دوم یعنی شاخ
 زرد اسم اشوک بهیت به کسر بای فارسی و سکون تختانی و فتح فوقانی و سکون سین همل و
 فتح نون و سکون بیم یعنی زرد می شود اسم چیل آبی است بهیت مندله به بای فارسی
 و تختانی و فوقانی و فتح فوقانی دوم و سکون نون و ضم دال هندی و فتح لام و وقف هادی
 تخم زرد اسم کنکلی است بهیت تیلیم به فتح فوقانی دوم و سکون تختانی و افح لام و سکون
 بیم یعنی روغن زرد اسم مال کنکلی است بهیت پیشک به بای فارسی دوم و سین
 معجم و بای فارسی سوم و کاف اسم انباژه و کل لکشت یعنی زرد گل است بهیت سارم
 به فتح سین همل و الف و فتح رای همل و سکون بیم و بهیت چندل به فتح جیم و سکون نون

بر بوی

به بایا نه
بهیال دنگبهیت
بهیت پیشیبهیت در
بهیت یزاد

بهیت شاکا

بهیت
بهیت مندلهبهیت تعلیم
بهیت پیشک

بهیت سارم

بهیت چندل

وفتح وال همله و سکون نون دوم هر دو اسم صندل زرد دست پیت و رنابه فتح واو
 و سکون راس همله و فتح نون و الف اسم اگر زرد رنگ است پیت کیلنا به کسر کاف و
 سکون تحتانی و فتح لام و فوقانی و الف اسم رویدگی مژور پهلوی است یعنی پیل زرد و پیت
 ساره به فتح سین همله و الف و راس همله و با اسم اکو لا و دیکو و قسمی از صندل است بمعنی
 آب زرد و پیت پیشه به با فاری و شین معجم و با فاری و دیگر و با اسم کسوندی و
 و بول و برنله معنی گل زرد و پیت پیشی به تحتانی عوض با اسم گل ترانی و ترانی بمعنی اول
 پیتیکا به کسر با فاری و سکون تحتانی و فتح فوقانی و نون و کاف و الف بمعنی زرد گل اسم
 امباری است پیترو به کسر موحده و سکون تحتانی مجهوله و فوقانی و ضم راس همله و سکون واو
 اسم بیت است بمعنی بند دار و پیتانگه به با فاری و تحتانی و فوقانی و الف و خفا ف
 نون و فتح کاف فاری و دو و با یعنی بدن زرد و اسم انبر است پیتها به با فاری تحتانی
 و فوقانی و با و الف اسم گل هندی است پیتهم به با فاری و تحتانی و فوقانی و فتح نون و
 سکون میم اسم زعفران است پیتة ثمری اسم درخت جوهری است پیت تمامه است
 موحده و سکون تحتانی و فوقانی هندی و فتح فوقانی دوم و الف و کسر میم و فتح راس همله و الف
 اسم کنول دشتی است بیج به کسر موحده و سکون تحتانی و جیم و بیجیم به زیادتی میم اسم مطلق
 تخم و تخم منکا و شیشه است بیج پوره موحده و تحتانی و جیم و ضم با فاری و سکون واو
 و فتح راس همله و با و اسم لیمو به دراز و ترنج است بمعنی پراز تخم بیجا سینه بان موحده و تحتانی
 و جیم و الف و بدون آل و سکون سین همله و کسر نون و سکون تحتانی دوم و فتح با و الف و
 نون یعنی تخم چرب و ارد و اسم پلاس است بیجاک موحده و تحتانی و جیم و کاف اسم
 بجات بیجهو به کسر موحده و سکون تحتانی و ضم جیم فاری و خفا ف با و سکون واو اسم کشوم
 پیتیا با به فتح با فاری و تحتانی و کسر سین همله مثله ده و خفا ف تحتانی دوم و الف و با و
 الف و در بعضی نسخ بیجا آمده یعنی درخت شیر و ارد اسم کول پالاست به کسر موحده و
 سکون تحتانی و فتح راس همله و الف اسم ترانی و بار کا کولی است بیرالون قسمی از ارقام
 نمک است پیری تنگ و اسم قسمی از روستا پیشو به فتح با فاری و سکون تحتانی

و سکون معجم و فتح واو و کسرون و سکون تختانی اسم چہریداری است پیلج بہ کسر باے فارسی
 سکون تختانی و لام و جیم اسم پیلوست پیلڈ و رے بہ کسر موحده و سکون تختانی و لام و
 ضم و ال ہندی و سکون واو و کسر اسے ہملہ و سکون تختانی اسم جیونتی خردست بہیل
 کسر موحده و تختانی و لام اسم نبات بے ساق یعنی بیارہ است و بہ فتح موحده اسم
 گا و نرست پیلک بہ کسر باے فارسی و سکون تختانی و فتح لام و سکون کاف اسم طاری
 است آں راز روک نامند و بیاید انشاء اللہ تعالیٰ پیلو کا بہ باے فارسی و تختانی و ضم
 لام و سکون واو و فتح کاف و الف اسم تیندوی خردست بیلو پر لے بہ باے فارسی
 و تختانی و ضم لام و سکون واو و فتح باے فارسی دوم و سکون رائے ہملہ و کسرون و
 سکون تختانی دوم یعنی برگ رونق دار مانند برگ پیلو چو کندی است پیوند بہ فتح
 باے فارسی و سکون تختانی و فتح واو و سکون نون و وال ہملہ بہ فارسی استیوب بحرانی
 زنبوع نامند پیورندی بہ کسر باے فارسی و سکون تختانی و فتح واو و رائے ہملہ و سکون
 نون و کسر وال ہملہ و سکون تختانی یعنی بوی خوش مانند چیزے کہ در روغن زرد و بریا
 کنند اسم ستاورے خردست ۔

پیلج
 پیلڈ و رے
 ہیل
 ہیلک
 پیلو کا
 پیلو پر لے
 پیوند
 پیورندی

فوائد اسماء فوقانی بالف

مماثر بہ فتح فوقانی و الف و رائے ہندیہ و بعضے بہ عوض رائے ہندیہ لام آوردہ تال

تال

مع دیگر اسماء حسب ذیل :-

دس، تال - سیری تال - جن تال (د)، تال - (بنگ)، تال (ص)، تال
 (ج)، تال - (تامل)، نیم (انگ)، پال میل پامر - برت پری (لا)، پور پری
 فیلی ل لی فونہ صس (صل)، تال - پانا - از سنگ رام پنچو ۔

می گویند اسماعی او در کتب ہندیہ بسیار یافتہ شدہ نذر و مادہ می شود نذر را ہشت نام است
 اول تہاڑ بہ فتح فوقانی و الف و ضم را سے ہندی دوم تر نراج یعنی فوقانی و سکون را ہٹل و فتح و نون
 ہٹلہ دوم و الف و جیم یعنی بیرون و اندرون و رخت ریشہ ہا مانند گاہ می شود حاصل این کہ
 چوب اوریشہ دار و ریشہ مثل گاہ دارد سوم لیکہیا پتر بہ کسر لام و سکون تحتانی و کاف و ہا و
 فتح تحتانی دوم و الف و فتح با سے فارسی و سکون فوقانی و را سے ہٹلہ یعنی برگ نوشنی چوں کہ
 برگ او از قلم آہنی تیز نوک کتب و دفاتر و ورقہ و شقہ و حساب می نویسند لہذا بایں اسم
 مستثنی گشتہ چہاڑم و برگھا تر چہاڑ بہ کسر دال ہٹلہ و سکون تحتانی و را سے ہٹلہ و فتح کاف
 فارسی و خفا سے ہا و الف و فتح فوقانی و ضم را سے ہٹلہ و فتح جیم فارسی شدہ و خفا سے ہا سے
 دوم و فتح دال ہٹلہ و الف یعنی درخت بسیار در از پنجم چہاڑکی بہ کسر جیم فارسی و فتح نون
 ہٹلہ و با سے فارسی و الف و کسر کاف و سکون تحتانی یعنی عمر در از وجہ این کہ درختش بد تھا
 می ماند و مشہور است کہ در مدت شصت سال بار و قابل انتفاع می شود ششم کرشن کا
 بہ ضم کاف و را سے ہٹلہ و سکون شین مجہد و فتح نون و کاف و الف و تحتانی و الف یعنی جسم
 این درخت سیاہ رنگ دارد و بار او ہم سیاہ رنگ ہفتم تری بیجا بہ کسر فوقانی و را سے
 ہٹلہ و سکون تحتانی و کسر موحده و سکون تحتانی دوم و فتح جیم و الف یعنی بار او سہ تنم دارد
 ہشتم سلکیچا بہ فتح سین ہٹلہ و لام شدہ و کسر کاف و سکون تحتانی و فتح جیم فارسی
 و سین ہٹلہ دوم و الف یعنی آب او بسیار سرد است و قسم مادہ را نہ نام ست اول
 سری تار و بکسر سین ہٹلہ و را سے ہٹلہ و تحتانی و فوقانی و الف و را سے ہندیہ و واو یعنی
 مادہ تار دوم ہنتالی بہ کسر ہا سے ہوز و سکون نون و فتح فوقانی و الف و کسر لام و تحتانی
 سوم ہانتالی بہ فتح میم و ہا و الف و فوقانی و الف و لام و تحتانی یعنی کلاں تار چہاڑم
 کر تالی بہ ضم کاف و سکون را سے ہٹلہ و فوقانی و الف و لام و تحتانی یعنی برگ در از
 و پنہامی باشد پنجم ترن شیکا بہ ضم فوقانی و سکون را سے ہٹلہ و فتح نون و ضم با سے
 فارسی و سکون شین مجہد و کسر با سے فارسی دوم و فتح کاف و الف یعنی گلش مثل گاہ ہڑلی
 می باشد ششم بھسکند بہ فتح موحده و ضم ہا و سکون سین ہٹلہ و فتح کاف و سکون نون و ضم دال

ہملہ یعنی باو شاخہا بسیار می شود ہنتم مرد و پھل بہ ضم میم و سکون را سے ہملہ و ضم و ال
 ہملہ و سکون و او و فتح باے فارسی و خفایے باو ضم لام یعنی بار او نازک و نرم می شود ہنتم
 کر پاکی بضم کاف فارسی و فتح را سے ہندی و فتح باے فارسی و الف و کسر کاف و تخیانی
 یعنی مزہ او مانند قدست ہنتم سل پھل بکسرین ہملہ و فتح لام و باے فارسیہ و خفایے باو فتح
 لام دوم یعنی بار او مرد و سیاہ و سخت مانند سنگ می شود الحق بعد کمال رسیدگی ہنچنین
 می گردد ماہیت آل انجہ والد مرحوم تجربہ فرمودہ اند این ست درختی ست کہ تنہ
 آل راست و بسیار بلند تا بست گز یا زیادہ ازاں و بخش زمین بسیار غایر نمی باشد
 و بہ نہایت بلندی تنہ او برگ ہاے یاساق بلند و چتر دارد ہر یک شش پل برگ ہاے
 بہم پیوستہ کہ ازاں باو کش می سازند و وفات و کتب می کنند چنانچہ سابق گذشت وزیر
 برگ باخوشہ برمی آرد و آل نزد مادہ می شود نہ بارغی و بہ و مادہ ثمری و بہ معلق مانند سرہا
 زنجیان و گرد و سیاہ و براق کہ آل را در ہندی تاڑ پھل می گویند و جوف او پریشہ
 و سہ مجرہ دارد و در ہر مجرہ ثمرے ست کہ بر و جلد سرخ و ہموار و در و لب سفید و منور مانند
 قرص ماہ تاب در ہنگام خامی نرم و ملایم و شیریں مانند فالودہ و اندرون اندکے آب
 رفیق و صاف و شیریں و بسیار لذیذ و ہر چند رسیدہ تر شود سخت تر می گردد ہمون
 تخم ست و آل را در ہندی موخجل بہ ضم میم و سکون و او و خفایے فون و فتح جیم سکون
 لام کوکلبے و او را حذف نمودہ منجل گویند در او اخیار و اسطہاستان میشود و تاڑ پھل
 مادامیکہ خام ست ازاں منجل برمی آرند و چوں پختہ شد و منجل گردید مروماں او را
 مانند انہ ریشہ دار یکیدہ میخورند کہ در اں رطوبتے لزج باندک شیرینی و زہومت ست
 و مشہور در عوام ست کہ چوں پختہ او را در خانہ آورند کہ مہاے کھل بسیار پیدا می شود و
 ہجوم می کند و انشد اعلم و نیز بہ ارض این درخت یعنی آل شاخ کہ اولاً از زمین برمی آید کہ
 کہ آل را در ہندی موکلبے بضم میم و سکون و او و لام و فتح کاف و ہامی گویند از زمین برآوردہ
 بریاں می کنند و پوست بالائے او دور کردہ می خورند قدرے شیرینی و تلخی و ریشہ دارد
 و آل را در ہندی کھل بکسر کاف فارسی و خفایے تخیانی و فون و ضم کاف فارسی دوم

و سکون لام و میخ میوه به کسر میم و سکون تحتانی و خای مجمه و کسر میم دوم و سکون تحتانی
 دوم و فتح و او و وقف با بجهت مشابیهت او به میخ می گویند و ایل این دیار خوشه شراب را
 خواه از نرباشد خواه از ماده تر اشیده و سوراخ کرده در دهن ظرف گلی فومی بندند
 چون که آب در آن ظرف جمع کرده فرو آورده می نوشند آن آب را تاژی می نامند
 و هندیان آن را بدی به فتح میم و سکون دال ممله و فتح تحتانی و بنیاد میم هم و کاد میر
 به فتح کاف و الف و فتح دال ممله و سکون میم و فتح موحده و کسر راء ممله و سکون تحتانی و
 بعضی لفظ تو به ضم فوقانی و سکون و او در آخر کلمه می افزایند و بدی را به فتح میم و کسر دال ممله و
 سکون تحتانی و فتح راء ممله و الف و پرستنا به فتح باء فارسی در او سین مملتین و نون
 مشدده و الف و دال به فتح و او و الف و ضم راء ممله و کسر نون و سکون تحتانی
 و سر به فتح سین در راء مملتین و الف و هون به فتح میم و ضم با و سکون و او و نون و
 و دو به ستا بدالین مملتین اول مفتوح و دوم مکسور و خفای با و سکون تحتانی و ضم سین
 ممله و فتح فوقانی و الف یعنی دختر جغرات و پریشکلا به فتح باء فارسی و کسر راء
 ممله و سکون تحتانی و ضم شین معجم و سکون کاف و فتح لام و الف یعنی رنگ سفید و غلیظ
 است و پیشانی به کسر باء فارسی و فتح شین معجم و الف و کسر همزه و سکون تحتانی
 یعنی شیطا طین زیرا که شیطا طین اورامی نوشند می نامند و این اسما مشترک است میان
 تاژی و سندی و خمر نیز و نوشته اند که اگر آب درو آمیخته بنوشند خواه سندی
 باشد خواه تاژی اشتها افزاید و مزه می دهد و تاژی تیز و تند و گرم است خوشی و روشی
 طبع بخشد و با و زیاده کند و مزه خوب دارد و تلخ و تیز و ترش و زحمت می شود هنگام هضم
 گلو را صاف می کند و صحت دهد و خواب آرد و صفرا دور نماید و لاغر را فر به کند و تب
 را نافع و قوت سامع را افزاید و زهر دندان شکنند و تازه آن گران است بر کف و
 صفرا عقد می کند و هنگام هضم ترش می شود و باد می کند و آنکه بر و یک دور روز گذشته
 باشد کف و صفرا دور نماید و کشته می و باضم و مقوی باه و باد برست و در بعضی کتب
 دیده شد که تاژی مدرقوی است و بر سخن و صحبت زنا قوت دهد و دل را خوش کند

و در دست بلغم پیدا می کند و باد و صفرا هیچ نمی کند و تاژی تازه و شیرین بهتر است و بعد
 روز دوم صفرا و باد و کف می کند تا وقتیکه بجوش نیامده و گرمی آفتاب درو اثر تمام نکرده
 باشد شیرین و غیر مسکریست و چون بجوش آید تلخ و مسکری گردد و شار بین او بر سر کمر
 تقوی می دهند و بکمال رغبت می نوشند و از آن قند و سرکه هم می سازند و در آن روغن
 مخلوط کرده خمیری سازند تا آن این خمیر لذیذ می شود طبع گینگل سرد و خشک و همچنین چوب
 و برگ اما قوت مجففه غالب و منحل سرد و در دوم و آب او لطیف است و برت در
 پختگی و صلایت پیدا کند خشکی در حوادث می گردد و عصاره بارنجه گرم در اول و خشک
 و تاژی مرکب القوی مائل بسوی حرارت ضعیفی و چون که سرکه او فرو میرود در آن وقت
 گرمی و خشکی بنیشت معلوم می شود بسبب این که در معده جوشش می زند و آنجمله جاره کثیفه
 متصاعده به سوی دل و دماغ می شود و آنها را زود تحلیل نمی گردد لکن اگر می می شود و خشکی
 متابع گرمی است و صاحب دستور الاطبا سرد نوشته و صاحب شریفی سرد و تر گفته و
 سرکه و قند او گرم در اول و خشک در سوم و نزد صاحب مخزن سرکه او سرد و تر است
 و بکوت قوت قابضه افعال گینگل ثقیل و نفخ و منجمد منی و مقوی باه است و تلخ و شیرین
 و گراں و فربه کند و مولد کف و باد و صفرا و خون و ادساخ شکم و در بول نوشته اند و منحل
 محروین را بغایت نافع قابض و منجمد منی و مقوی کمر و دافع قه دموی باد و تب و جذام چونکه
 آن را ریزه نموده در شربت نبات و گلاب انداخته بنوشند بسیار لذت می بخشد اما بر معده
 گران است و مصلحتش گفتند با جوارش کمونی و صاحب معدن الشفا نوشته که بار تاژی شیرین
 و دیر مهم است تلخه بر باید و مغز خسته آن نیز مزه شیرین دارد و بول را زیاده کند و
 وقت مهم نیز شیرین شود و تلخه باور باید و صاحب دستور الاطبا نوشته که تاژی علت
 سینه و کرم شکم و تلخه را دور کند و دافع تلوا سه پوا سیر بود به شکم پیدا کند بلغم و منی بهین نماید
 و قوت بدن بخشد و غايط و بول براند و در وقت و سوزش اندام برود و دبل سازد و لیکن
 اکثر به مشاهده این احقر آمده که امراض جلدیه خواه قدیم باشد خواه جدید برمی آرد و در
 بعضی امزجه جهت قروح مجاری بول که آن را پر میو و سوزاک می گویند نافع و در بعضی

مضر و اکثر او مصدع و مورت و وار است و ترشی با مصلح است و در کتب هندی آورده اند که آب منجل که نرم باشد صفر او باد و در کند و اندکی اشتها ساقط کند و عمر و است و مقوی و بامزه و مدر بول و مورت بلغم و سمن بدن و گراں و فزاینده تشنگی و تاثر چهل را در تنگی تائی پند و به فتح فوقانی و الف و کسر فوقانی هندی و تحتانی و فتح با س فارسی و سکون نون و ضم و ال هندی و وادی گویند و هنوز که خرد و خام است آن را بال بھل می نامند یا ضم را قوی کند و باد پیدا نماید و گراں و سرد است و مقوی و بامزه و مدر بول است و مستروح بر بدن پیدا کند و فزونی آرد و تشنگی بنشانند و مزه می دهد و پخته او در اربول و احداث بلغم لزج کند و دندان را محکم گرداند و شیرین است و سردی می کند و صفر ابد رسا ز و قوت بخشد و تاثری تازه او را بسیار می آرد و بر سخن یاوری بخشد یعنی آواز را قوت دهد و بر صحبت زنان بسیار قوت دهد و دل را خوش کند و سرد است بلغم پیدا آرد و باد و پت را نه سود و نه زیان دارد و برای نوشیدن تازه خوب است و شیرین میباشد و بعد یک روز یعنی شب مانده صفر او باد و کف پیدا می کند مضر است نقل است که یکی از ملازمان این فقیر را اسهال بواسیر شد مدتی به انواع معالجه نموده هیچ به نشد و روز بروز نحیف می شد و روشنی او را گفت که تاثری بنوش در سه روز نوشیدن مرص او دفع شد چنانچه بعد از آن این احقر نیز با کثر مرصا در اسهال بواسیر مزمن و اوقایده شد و عرق او نیز از قعر و انبوق کشیده و اده شد لطیف در افعال میشود و اکثر جهت تقویت باد و سمن بدن به تجربه آمده لکن آن که تازه به تازه باشد و هنوز بخوش نیامده و غذا در هنگام استعمال کباب و گوشت بے جنس غله و بانیه شد بسیار موثر گردید و بعضی گفته اند که تاثر را درخت خرما س هندی و ثمرش را خرما س بوجھل گویند در فارسی و در عربی دوم یعنی شجرة المقل و مقل ازین برمی آید و الله اعلم لیکن از کتاب جامع چهره درخت دوم با چهره درخت تال فی الجمله موافق است و ثمره دوم را مقلی می گویند ازین منظره اگر گویند که این درخت شجرة مقل است روا باشد بالفرض اگر این هم باشد مقل می باشد نه مقل عربی زیرا که مقل عربی صمغ است و درخت تاثر را صمغ بنظر نیامده و نیز درخت

متل عربی را نوشتہ اند کہ مانند درخت کندرمی شود پس میان ہر دو بون بعیدست
 متاثرشیا متیل بہ فتح فوقانی والف وفتح راے ہملہ و سکون شین معجمہ وفتح تحتانی والف
 وفتح فوقانی دوم و سکون تحتانی دوم ولام اسم رسوت یا صمغ درخت سندی بمعنی عصارہ
 باروغن زرد رنگ متال مکھانہ بہ فتح فوقانی والف ولام وفتح میم وکاف وحقائے ہا
 والف وفتح نون ووقف ہاے دوم و بعضے بجائے نون و ہا راے ہملہ والف آوردہ
 متال مکھارا ہم می گویند و بعضے متال مکھاڑا نیز و بعضے مکھاڑا نیز می گویند و کولسہ بہ ضم
 کاف و سکون واو ولام وفتح سین ہملہ ووقف ہا نیز می نامند در جامع ابن بطار ویدہ
 شد چہرہ دنیا قوس یا چہرہ متال مکھانہ قریب ست وصاحب خلاصہ حس القلب نامیدہ
 غالب گمان فقیر این کہ تالمکاہ ست والشد اعلم بہ معنی دنیا قوس عطشان است چونکہ
 جائے جمع آب باراں وطل بسیار می شود لہذا بہ این اسم مسمی گشتہ یعنی یا این کہ
 در برآمدگی ہاے او آب باراں وطل جمع می گردد و در کتب ہندیہ آوردہ کہ آں را
 نیز گرمی بکسر نون و سکون تحتانی وراے ہملہ وضم کاف فارسی و سکون راے ہملہ دوم
 وکسر میم وراے ہندیہ و تحتانی دوم وپردہ بولی بہ فتح ہاے فارسی و سکون راے ہملہ
 وفتح واو وضم میم و سکون واو دوم وکسر لام و تحتانی یعنی رنگ بخش سرخ ست و اچھورا
 بکسر ہمزہ وضم جیم فارسی مشدودہ وحقائے ہا و سکون واو وفتح راے ہملہ والف یعنی
 مثل نیشکر ست وپتو کہ بہ فتح ہاے فارسی وضم فوقانی مشدودہ و سکون واو وفتح کاف
 وواو استہول کنٹکا بکسر ہمزہ و سکون سین ہملہ وضم فوقانی وحقائے ہا و سکون واو وفتح لام

عہ دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) گولی لکش - آکشو گندھا (لا) (پنج) تالمکھانہ (گج) انیکھرو - کول
 سوندا - (بنگ) کنٹ گولی کا - گولی اکھیرا - (دکنی) گولسہ - (تل) نیر گوی
 (تامل) نیر وٹلی (کن) کولا ولیک (مل) وٹل چلی (انگ) ہائی گرو فلا سپائی نوسا
 ہائی گرو فلا لوئی قولیہ -

وفتح کاف و سکون نون و فتح فوقانی هندی و کاف دوم و الف یعنی خار و راز دار و و
 و کوکلا چیکا به ضم کاف و سکون و او و کسر کاف دوم و فتح لام و الف و فتح جیم فارسی و حقا
 با و کاف و الف یعنی تخم او سیاه و باریک باشد ماهیت او آنچه به تحقیق و الدمر حوم
 و این احقر رسیده این است که در جاهاست مناک و کنارهاست آب رواں می رود و
 نهال تا به دو گز بلند می شود و از یک بیخ شاخه های بسیار می کند و مانند نی پر گره و مجوف
 می باشد و در گره ها بر گهای ریزه و گهای نیلوفر میانش سفید و خارهاست دراز
 مانند خار بول دارد و در آن تخم های پهن و اندک دراز و ریزه و اغیر و اندک براق
 و لعابی و لزج فی الجمله مشابه به تخم انجیر لیکن از تخم انجیر دراز و غیر مدور یک طرف او
 نوک دارد و طرف دیگر باریک نوک و برگش مانند برگ کاسنی و از آن درشت تر و بازغب
 می باشد طبع او گرم و خشک در دوم و تخم او بارطوبت فضلیه کثیره و بعضی سرد و تر می باشد
 افعال او ملین و مدر و محلل و مفتوح و جالی آتش میدن آب برگ مطبوخ او و همچنان جوشانده
 همه اجزای او خواص تر باشد خواه خشک جهت انواع استسقا و یرقان به اسهال و ادرا
 بول موثر و برات و کرات به تجربه رسیده و مقدار آب مطبوخ تازه او تا نیم رطل
 جائز است و خشک او تا دو توله و او مهمل بطن و مدر بول و عرق و جهت درد پهلوی و نفخ
 سده جگر و معده و طحال و استقراغ اعتبار کس خون بواسیر نافع و تخم او مفتح و ملین بدن
 و مبهی و زیاده کننده منی و شیر و دافع فساد سودا و چوں مقدار یک در تخم تا چهار در تخم
 نرم کو بیده و شکر سفید هموزن آن یا کرده با شیر گاو تازه ناشتا یا شامند منی را
 بیفزاید و امساک آورد و سرعت انزال و جریان منی را بر طرف سازد و باه را قوت
 دهد و اکثر در معاجین و سقوطات باهمیه بکار می آید و صاحب دستور الاطبا گوید اسهال
 صفر اوی را در سازه و دافع بلغم بود و تقویت بدن نماید و دهن را خوش مزه سازد
 و بزبان کناری کول کلکی گویند و در پورب کھو کھله و کوله نیز گویند انتهی کلامه و ضماد
 کو بیده تخم و برگ او بر آید در دکر و فتح عضل مفید و موثر و چوں اجزاء این را
 به تمامه خشک کرده بسوزانند و خاکستر آن را در آب حل کرده بعد دوپاس آب صاف

منودہ بر آتش عقد نمایند مک از و بر می آید که طعمش تلخ و تیز و طبیعتش در سوم گرم و خشک و ملطف و جالی و مقطع بلاغم و مسهل اخلاط ثلثه و منقعی معده و جگر و منفتح سد و عامه بدن و باضم و محرق او در استحقاق نافع است اکثر با شیر شتر مقدار نیم مثقال داده شده و بارها با امتحان رسیده و چون این نمک را چند بار حل و عقد نمایند لطف می گردد و انخن و مقوی باصن و شستهی طعام و قاطع بلاغم که درین وقت مقدار او از دو سرخ زیاد نه دهند و فواید این رویدگی در کتب هندی چنین نوشته اند که جهت تب و لرزه و باد و کلانی شکم از باد و نفهم و خروج مقعد نافع و گرم شکم می کشد و ادرار خوب می کند و سنگ مانند و استسقاد و رمی کند و گوشت مصلحت نبات و بدش موسلی سیاه و با پهلوی و تیزش تا سه در هم است تا آن به فتح فوقانی و الف و فون و شوام او را پانی کاپات می گویند و وجهی آنکه او در آب می باشد دوم آن که او را اکثر به طفلان در مرض عطاش می دهند علامت مرض مذکور این است که طفل هرگز سیراب نمی شود و تارک سر او ضربان میکند و می نشیند و چشمانش غا بر می شوند و بعضی را دست با سه آب که در یو مانند بوی ماهیا یا بوسه دج باشد می شود و این علامت روید است و نا هماره او در کتب هندی بهشت نوشته است یک نیر پیل به کسرون و سکون تختانی و راهی مہل و کسروای فارسی اول و فتح با سه فارسی دوم مشدد و کسروای تختانی و حل پیل به فتح جیم و سکون لام و فون پیل به ضم فوقانی و سکون و او و فتح تختانی و وقف با هر سه بمعنی پیل آبی و تقدیم مضاف الیه بر مضاف در زبان هندی شایع است دوم شارد و به فتح شین

عہ دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) جلیجینی - یا لہ گور وری - و اسناولی - (لا) فرید بیل - جمتی
کے بیل - (بنک) طویویر - (مر) وس وریل (رکج) یا لہ گور وری (د) جمتی کا
گور وری - (تامل) کاتک گور وری (تل) چپرو وری - کٹ لینی - (کن) ڈگاڈی (رائگ)
کو کولس و لوئس - از اندین میٹریا میڈیکا -

معجر و الف و فتح رائے مہمل و وال مہمل و الف یعنی بسیار سے عرق را بند کند سوم
 چھاؤنی بہ فتح میسم و جیم فارسی مشدود و خفائے ہا و الف و فتح دال مہمل و کسر نون تختانی
 چھاؤم مجہد کند ہی بہ فتح میسم و جیم فارسی مشدود و خفائے ہار و ہا و فتح کاف و سکون نون
 و کسر دال مہمل و خفائے ہائے سوم و تختانی معنی ایما ہر دو نامہ این کہ بار او مانند بدن
 ماہی ست و نزو بعضے معنی اسم لعل این ست کہ بہ صبح و ہاضمہ گوشت ماہی ست پنجم
 لانگل بہ فتح لام و الف و خفائے نون و فتح کاف فارسی مشدود و کسر لام و دوم تختانی
 یعنی بیخ او کی داری مثل گرووں می باشد ششم شکلاؤنی بہ فتح شبن معجر و ضم کاف و فتح
 لام و الف و فتح دال مہمل و کسر نون و تختانی یعنی مصلح و ہاضمہ گوشت خر گوشت ست
 ماہیت اک نہایت ست مفروش با شاخہائے بسیار تابیہ درازی و زعی و گریہ
 و زیر ہر گریہ بیخہائے باریک و برگ ہائے گنگرہ دار برابر ناخن کلاں از دست
 در صورت شبیہ بہ برگ نمود لیکن از و کلاں و ضخیم و میان ہر دو برگ شرمی شود مانند
 فلفل در از و رویدگی او در جا ہائے نمناک و غدیر ہامی باشد و دوشتم ست یکے
 آنکہ کل اوسفید و دیگر یرا گل سرخ و این قسم کثیر ان وجود ست و چونکہ چہرہ او با چہرہ
 فلفل الماء مطابق است لہذا منظرہ راقم این ست کہ شاید فلفل الماء ہمیں باشد
 و اللہ اعلم طبع او گرم و خشک در اول و نر و ہندیان سرد و خشک ست و طعم او تیز
 و زخمت افعال او محلل و مدروقابض و مقوی دل و مہی و مقوی چشم و دافع فساد خون
 و سوزش سینہ و دما میل و بشور و ضاد کو بیدہ او بہت تحلیل اورام بلغمیہ مزمنہ و با پیہ
 و بر آوردن آثار سیاہی زیر چشم و نمش و کلف موثر و قسم سرخ او دور کنندہ فساد با و دوشتم
 و قابض شکم و شمش بہت خون صفراوی سفید و زنان این نواح کو دکان را در مرض
 تشنگی منظرہ و اہمال و قے ہمراہ زہرہ سفید می دهند و بر تارک سر نیز می گیرند فایده
 می بخشد و در ترکیب ہندیہ آورده اند کہ تلخ و زخمت ست کف و صفرا می شکند و آنکہ کل

بعد دیگر صاحب ذیل: (ص) اندیکہ - پٹا - سنکینگا - (انگ) جیوٹ - (مر)

بفتح فوقانی هندی و الف و حفائے نون و فتح کاف و سکون لام و بعضی بعد لام تختانی
 را زیاده کرده ٹانکلی می گویند و نام هاسر او در کتب هندی به این سست تکلی به فتح
 فوقانی و کاف مشدد و کسر لام و تختانی اگنیمنهتا به فتح همزه و سکون کاف فارسی و
 کسر نون و سکون تختانی و فتح میم و سکون نون دوم و اخفائے با و الف یعنی اشتها
 افزاینده و بعضی گویند که بجای فوقانی دال مہلہ مفتوحہ است و معنائش اشتها
 بند کننده لکن بتجربہ راقم ثابت شده کہ اگر سقوط اشتها به سبب برودت و رطوبت
 باشد دور کرده اشتها می افزاید و بجفتو به فتح و او و سکون تختانی و کسر جیم و فتح تختانی
 دوم و سکون نون و ضم فوقانی و سکون واو یعنی باد برست تکالی به فتح فوقانی و
 کاف مشدد و الف و کسر راے مہلہ و سکون تختانی یعنی دشمن پر میوست و جیا
 بکسر و او و جیم و فتح تختانی و الف نام ست جیا بکسر جیم و فتح تختانی و الف این هسم
 نام ست اما معنی این هر دو اسم ظاهر شد ماہمیت آل درختی ست برابر درخت
 سرو بکاین بلندی گردد و در و کلال می شود و شاخهایش بسیار و برگ او صندوبرے
 فلفل در از به قدر دو بند انگشت یا کم و زیاده این برابر و نیم انگشت یا کم و زیاده
 و کنکره دار و نرم و سبز مائل به سفیدی اگر گونی فی الجمله مشابہت به برگ بابچی دارد
 اما سزاوار است اما از برگ بابچی بسوی سر نوعی درازی دارد و گلش در از و سفید
 و خوشه دارد و بارش گرد مائل به درازی باد و خط متقاطع و بر سرش چوں کلاه در
 خامی سبز و درختگی سیاه در او اخر زمستان می رسد و قسم ست سیاه و سفید قسم اول
 کیاب ست طبع او گرم و خشک در دوم و طعم او تلخ و تیز است افعال او او است
 درختش باد و بلغم و آماس و بے اشتها می و اقسام بواسیر و در شکم و غص و سردی و تری

بقیہ حاشیہ صفحہ گذشتہ) گرو چانڈر - (گج) چوئچند و موئی چونچ - (بنگ) تنایا
 لی تاپاٹ - (پنج) باوکل (کا) سنگھیں - (جناسیمیا) زامل (پی) راتی کی رائے -
 (تل) پاسرنتا - (بھی) ٹانکل (ازانڈین میڈیکال)

معده بر باید و در پوست پنج قوت مہملہ است و قدما نے ہندیہ آوردہ اند کہ ہمہ
 اقسام مفید است و اقسام باد نزوایشان ہشتاد است بہت انواع کشت یعنی
 مانند برص و ہق و جذام و کمر و غیرہ کہ امراض جلدیہ اند بے نظیر است سفید سفید
 و سیاہ سیاہ را دما میل و جراحات را بہ کند در دناف و در دسرو تیب و پاندر وک
 یعنی استسقا و یا یرقان را سود مند و فقیر اکثر دیدہ است کہ برگ تازہ او گرم کردہ
 بر سر و پا و جا ہائے دیگر کہ دردناک باشد می بندند فایده می کند از مجربے رسیدہ آب
 برگ ٹانگی خرد مطبوخ و تصفی نمودہ از چہار تولہ شروع کنند و بتدریج تا دو و دو تولہ
 یا یا و آثار برسانند و غذا دال تور و نان گندم قطیری بے نمک و روغن بدہند تا
 بست روز یا زیادہ براب بہت ازالہ استسقا بے لچمی سریع الاثر و شہتی سبے
 نہایت ست ہائے بر فتح فوقانی و الف و کسرون و تختانی اسم ہیلہ است و اہما
 دیگر در کتب ہندیہ چہیں آمدہ و بھیتک کسر موحده و خفائے ہا و سکون تختانی و فتح
 فوقانی و کاف نام ست کرش پھل بر فتح کاف و سکون را سہ مہلہ و فتح شین مجر و فتح بے
 فارسی و خفائے ہا و سکون لام یعنی بہترین ہیلہ آن ست کہ بمقدار یک کرش باشد
 بھو تو اس بہ ضم موحده و خفائے ہا و سکون و او و فتح فوقانی و فتح و او و الف و سین مہلہ یعنی
 شیطین برو ہمیشہ پیچیدہ می باشد کلی در ہمان بر فتح کاف و کسرون لام و تختانی و ضم دال مہلہ و
 و سکون را سہ مہلہ و فتح میم و ہا و الف و نون یعنی سر وی رامی شکند و اچھو لچھی بہ فتح
 ہمزہ و ضم جیم فارسی مشد و خفائے ہا و سکون و او و فتح لام و سکون جیم فارسی دوم و
 خفائے ہا و کسرون میم و تختانی یعنی تاریکی چشم را بدر سازد و روشنی بخش و دولت
 افزا سہ چشم و بھجا جاتا بہ فتح و او و سکون نون و فتح جیم و خفائے ہا و الف و فتح جیم و الف
 و فتح فوقانی و الف و در بعضے نسخ و بھجا جاتا چھنس چہا آمدہ یعنی عقرا و دور گردہ
 بار و کند یعنی بار اورا اگر زن ہا سہ عاقرہ بخورد حاملہ گردد و و نیز نوشتہ اند کہ بسیار
 سرد نبیت و زحمت و قدرے تیز است باد ہارامی شکند و سر و امراض چشم و درد
 گلو را دفع کند و موہار اورا از کند درخت بہر لاکلاں برگ او مانند بگ تیند و یا بلا در می شود

تمام تر و شکم به فتح فوقانی و سکون الف و فوقانی ہندی و ضم رائے مہمل و سکون واو و
 فتح شین معجم کاف و سکون میم و گاہے فوقانی اول و میم را حذف کردہ اٹرو شک
 می گویند از برائے تخفیف نام اول و در حرف الف گذشت تمام تر اے فتح فوقانی
 و الف و کسر میم و فتح رائے مہمل و الف بعضے بجائے فوقانی و ال مہمل آوردہ
 و امڑامی گویند نام کنول ست و در فارسی بیلوفرو در عربی کربن المار می نامند
 تمام تر شکم زیادتی شین معجم و سکون میم نیز آمدہ بتائید بہ فتح فوقانی و الف و حقا
 نون و فتح موحده و وقف با در فارسی بس و در عربی نخاس و در زبان ہندی راکی و
 نامبر او و میر و شلیا و پوترا و پرہا و درہن و رکت لوہ و پلہا بکہ و تریمپنک در وہی
 را نوی نامند افعال آل باد شکن و آب مس تاب کف و باد و بیت را خواست
 تمام تر یکا بہ فتح فوقانی و الف و سکون میم و کسر رائے مہمل و سکون تختانی و فتح کاف
 و الف نام حبہ سخ کہ آن را کج میگویند تا لبیس پتری بہ فتح فوقانی و الف و
 کسر لام و سکون تختانی و فتح سین مہمل و بابے فارسی و سکون فوقانی و دم و کسر رائے
 مہمل و سکون تختانی ہندیان در عوض تختانی دوم میم را زیادہ کردہ تا لبیس پترم و گاہے
 لفظ پتر حذف کردہ تا لبیس و پنہا تا بہ فتح فوقانی و اجیم فارسی شدہ و خفاہے ہا
 و الف و سکون نون و فتح فوقانی و الف یعنی گرمی بنشانک و آملکیدم بہ الف و فتح
 میم و لام و کسر کاف و سکون تختانی و فتح و ال مہمل و فتح لام و سکون میم یعنی برگ او
 مانند برگ آمد سردی بخشد و شکو و خم بکسر شین معجم و ضم کاف و سکون واو و فتح و ال
 مہمل و نون و سکون میم یعنی مشہتی و با ضم طعام ست می گویند نام زرنب ست

تمام تر

تمام تر

تمام تر

تمام تر

و دیگر اسما حسب ذیل :-

(ا) تالیس پتر (مر) لکھو تالیس پتر (بنگ) تالیس پتر (کن) تالیس
 پتر (مل) تالیس پتری (کج) تالیس پتر (لاٹن) ٹیکس - بیا کیٹا (ف) نہاٹ
 (ع) تالیس فر - رچل الجرا د -

مزاج او نزد بعضی گرم و نزد بعضی سرد و افعال او سبک و مہی و باضم و شستی
 طعام و دافع سرف و ضیق و سبک گرداننده بدن و شکننده باد و جهت خارش
 و درواستخوان و در و سر و جوشش دهن و فساد لحم و باد و گولہ مفید نوشت اند تا لایپر نکا
 به فتح فوقانی و الف و فتح لام و الف و فتح باء فارسی و سکون رائے مہملہ و کسریون
 و فتح کاف و الف و تا لایپر نیز می گویند بحد ف نون و کاف و زیادے فوقانی قبل
 رائے مہملہ نام سداب و شتی است انشاء اللہ تعالیٰ در حرف سین مہملہ ہم و و نیم مذکور
 خواهد شد و بہ تخطائی عوض الف دوم اسم موسلی است یعنی برگ بصورت برگ تاک
 تا را المی بہ فتح فوقانی و الف و فتح رائے مہملہ و الف و ضم میم و کسر کاف و مخفا
 با و سکون تحتانی عبری مار قیثا سے قضی نامند تا پون بہ فتح فوقانی و الف و باء
 فارسی و واو و نون و در بعضی نسخ تاپ سدر و بہ فتح فوقانی و الف و باء فارسی
 و کسریون و سکون و ال و ضم رائے مہملات و سکون و او و معنی دافع با و ہم بنگین است
 تا پسا بہ فتح فوقانی و الف و فتح باء فارسی و سین مہملہ و الف یعنی خورون او
 عقل افزاید و بر اسرار الہی و اقف ساز و اسم مندی است تا مرا پو با بہ فتح فوقانی
 و الف و کسر میم و فتح رائے مہملہ و الف و فتح باء فارسی و سکون لام و فتح و او و او
 الف یعنی برگ سرخ نام اشوکم است و گذشت تا مرا یہا بہ فتح فوقانی و الف و سکون
 میم و فتح رائے مہملہ و الف و فتح تخطائی و با و الف نام منجستی است انشاء اللہ تعالیٰ
 در حرف میم خواهد آمد تا مرا پیشا بہ فتح فوقانی و الف و میم و رائے مہملہ و الف و ضم
 باء فارسی و سکون شین معجم و فتح باء فارسی دوم و الف نام کا تخم و معنایش اینکہ
 گل سرخ است زیرا کہ تا مرا یعنی سرخ و پیش کل را میگویند تا مرا پیش کا نام گذشت
 و گلش نیز سرخ می باشد تا مرا پو بہ فتح فوقانی و الف و کسر میم و فتح رائے مہملہ و الف و
 ضم و باء فارسی و سکون و او نام کل نیلو فرست تا مرا بچکل بہ فتح فوقانی و الف و میم و
 رائے مہملہ و الف و باء فارسی و او لام یعنی بار بیخ اسم باراکو لاست تا مرا یون
 بہ فتح فوقانی و الف و میم و رائے مہملہ و الف و دوم و ضم تخطائی و سکون و او و فتح جیم و سکون

و کسر را بے مہملہ و تختانی دوم نام طباشیر است تکا به ضم فوقانی و فتح کاف و الف نیز
 میگویند شبہ را به ضم شین مجر و سکون موحده و خفائے با و فتح را بے مہملہ و الف
 یعنی بسیار سفید می باشد و نشاکھیا به فتح را و و خفائے و او و دم و سکون نون و فتح
 شین مجر و الف مشدود و خفائے با و فتح تختانی و الف یعنی آں فی را که در آل
 طباشیر پیدا می شود مانند چشم های باشد و نشا لو چنا به فتح و او و سکون نون و فتح
 جیم فارسی و نون دوم و الف گاهے فقط لو چنا نیز گویند یعنی مشهور است که در شکم
 پیدا گردد و تبا کھیر به فتح فوقانی و موحده و الف و کسر کاف و خفائے با و سکون
 تختانی و را بے مہملہ قسم طباشیر است و آل را تو اچہیر بے فتح فوقانی و او و الف
 و کسر جیم فارسی و خفائے با و سکون تختانی اولی و کسر را بے مہملہ و سکون تختانی دوم
 نیز می گویند و نیامی و مشرا به فتح و او و سکون تختانی و فتح نون و الف و کسر میم و سکون
 تختانی دوم و فتح و او و دم و سکون میم و فتح شین مجر و را بے مہملہ و الف یعنی آل هم
 در نے پیدا میگرد و و این را نیز لو چنامی گویند و نیز ترن کیسری بی نامند بضم فوقانی
 و سکون را بے مہملہ و فتح نون و کسر کاف و سکون تختانی اولی و فتح سین مہملہ و کسر را
 مہملہ و سکون تختانی دوم یعنی در رنگ سبز مانند کاه و زرد مانند زعفران می باشد
 و نوشته اند که کرم دندان را بسیار مفید است ما ہمیت تبا کھیر آنچه بشا بدہ فقیر
 آمدہ چیزے ست سفید و نرم قطعہاے او مانند قطعہاے نشاسته و زود شکن و چوں
 در دهن بگزارند زود و منحل می گردد و و اند کے بوسے طباشیر دارد تیر لو به کسر فوقانی و فتح پائے
 فارسی مشدود و کسر را بے مہملہ و ضم لام مشدود و او ساکنہ کلث و ثوب به فتح کاف و سکون
 لام و فتح با بے فارسی و دال مہملہ و سکون نون و ضم فوقانی ہندی و سکون و او اردی ہوا
 پیستخ الف و سکون را بے مہملہ و دال مہملہ و خفائے با و سکون تختانی و ضم جیم فارسی

نہیج

بقیہ ماشیہ سفو گذشتہ (مر) تو کبیل (رگج) تو کھار۔ (انگ) اتر و روت (کن) تو کھ مشیر
 (لا) گزگیوما انگشتی فولیا۔ (ف) طباشیر۔

و خفایے ہاے دوم و سکون و او یعنی در گندگی برابر نیم نیشکرمی باشد کسمبان بضم کاف و سکون سین مہملہ و فتح میم و موحده و الف و فتح نون یعنی گلش مانند تیرمی باشد ثنات کا نڈا بہ فتح شین معجم و سکون الف و فوقانی و فتح کاف و سکون الف و نون و فتح دال ہندی و الف یعنی چوب شاخ او سفید ست شرا جہور را بہ فتح شین معجم و را مہملہ و کسر ہمزہ و ضم جیم فارسی مشدودہ و خفایے ہا و سکون و او و فتح راے مہملہ دوم و الف یعنی برگ اور است مانند تیر شا بہ بہ برگ نیشکرمی باشد ظاہر ازین ماہیت معلوم می شود کہ نام دیول باشد و آن را در ہندی بدنال نیز می گویند مزاج او گرم و دست آور و فزائندہ منی و دفع کنندہ بول شیمیں نوشتہ اند و اللہ اعلم بالصواب و بعضی می گویند کہ فی آچی ست کہ از وینچہ ہاے حق می سازند لیکن بہ این اوج چنان ظاہر شد کہ ہر دو در چہرہ یکساں ست وینچہ ہاے حق از ہر دو می سازند اما ان فی آچی از نسبت بہ فی دیول مستحکم می باشد و بند ہاے آچی دور دور و بند ہاے دیول نزدیک نزدیک ہستی بہ فتح فوقانی و سکون باے فارسی و کسر شین معجم و سکون تختانی و در سکون شا کھوٹک بہ فتح شین معجم و الف و ضم کاف و خفایے ہا و سکون و او و فتح فوقانی ہندی و سکون کاف دوم بھو تبا سن بضم موحده و خفایے ہا و سکون و او و فتح فوقانی و موحده و الف و سکون سین مہملہ یعنی شیا لکین برومی مانند و گو چہو نہان بضم کاف فارسی سکون و او و کسر جیم و خفایے تختانی و او و نون و فتح ہا و الف و نون مانند زبان کا و ست و شہینہ کھا بہ فتح شین معجم و فوقانی ہندی و باے فارسی و سکون فوقانی و فتح راے مہملہ و کاف و ہا و الف یعنی برگ بسیار دار و اچا چیرے بہ فتح ہمزہ و جیم و الف و کسر جیم فارسی و خفایے ہا و سکون تختانی و کسر راے مہملہ و سکون تختانی دوم یعنی شیراز و مانند شیر میش برمی آید و شکہنی جا کسر و او و فتح شین معجم و کسر کاف فارسی و خفایے ہا و کسر نون و سکون تختانی و جیم و الف یعنی زہر را می زند و شکہن بضم کاف و سکون شین معجم و فتح فوقانی ہندی و کاف فارسی و خفایے ہا و ضم نون یعنی برض شقاق دست و پا و تو با و خارشش و غیرہ میزند و پھل پینکا بہ فتح باے فارسی و خفایے ہا و فتح

پیشی

لام و کسر باے فارسی و سکون تختانی و فتح فوقانی و کاف و الف یعنی بار او زرد شود
می نامند ما همیت آل بعلی ست ضخیم و بسیار دراز و بردرخت های پیچید و شاخها
بسیار می کند و برگ او مانند زبان گاو و انبوه و بعضی مانند برگ که و گل او مثل
گل انباز و بار او شبیه به بار جامن در قدر اماند و شیرین از آن شیر برمی آید و
پوست ساق او گنده و سرخی مایل و مستعمل در علاج همان است مزاج او گرم خشک
در سوم افعال او کف و پیت و فالج و تشنج و لقوه و انبلا بانی قسم با دست دفع نماید
و مولد کف نوشته اند منقول از کتاب دیونتری یعنی به کسر فوقانی و باے فارسی
و کسر فوقانی دوم مشد و سکون تختانی نام انبوتی که سبزی مشهور است تمبر و یا اسم نقره
که در آتش گذاخته باشد تبرک به فتح فوقانی و سکون موحده و فتح را به همله و سکون
کاف گویند که درخت است که در عرب می شود و بار و برگ او مانند درختان گلاب
و زیره و گل او نیز مانند زیره گلاب است مزاج او گرم است در حالت مضطرب تلخ گردد
کف و آبل و سیلان منی را دفع گرداند و الله اعلم بالصواب تپا میگی بکسر فوقانی و فتح
باے فارسی مشد و الف و کسر فوقانی دوم و سکون تختانی و کسر کاف فارسی و سکون
تختانی دوم نام کلوست پیو و منی به فتح فوقانی و ضم باے فارسی و سکون و او و فتح
وال همله و خفاے ها و کسر نون و سکون تختانی نام مندی است یعنی صاحب ریاض
چه هندیان نوشته اند که هر که با او مداومت نماید به عبادت و ریاضت مشغول شود
تپینیم به فتح فوقانی و باے فارسی و کسر نون مشد و فتح تختانی و سکون میم اسم طلا است

فوائد اسماء فوقانی با فوقانی

طهری به کسر هر دو فوقانی هندی و سکون ها و کسر را به همله و سکون تختانی طاهری
است برابر کبوتر اما از و تنک اکثر در غدیرا به صحرا یعنی تالاب های باشد بالائے

اوسیاہ وزیر شکش سفید و متقارکش دراز نصف اول برنگ گلابی و نصف آخر
 سیاہ و ہر دو پایش دراز و آواز او تیز و خوش آئین اکثر بوقت شب آواز کرده
 می پرد و از ادنی حرکت خبر داری شود و سرداران فوج کش بوقت رفتن شبخون
 بر مخالفان بسیار احتیاط ازین پرندہ می کنند کہ مبادا این پرندہ از حرکت پریدہ
 آواز کردہ متنبہ سازد گویند وقت خواب یک چشم دامیدارد و ہر دو پارہ برداشته
 بہ سوسے آسمان کردہ می خوابد بخیاں آنکہ اگر آسمان اقتد بر پا ہائے خود خواہد گرفت
 و بعضے نوشتہ اند کہ این را در فارسی طبطومی گویند و طبطومرغ آبی ست از اقسام اوڑ
 لیکن نزد این احوج حق آنست کہ از جنس مرغ ہائے آبی ست اما از اقسام اولیت
 کما لا یخفی علی المتفکشن مزاج او گرم و خشک بشدت دارد شور ہائے گوشت او
 جہت فالج و لقوہ و استرخا و کز از بار ہا بہ تجربہ آمدہ و خون مذہبج او گرم آواز را تیز
 کند و خلق را قوت دہد و ملاذہ مسترخ را می بندد و خوردن گوشت او با فساد
 مورث امراض سوداوی و باد الکیزست و مصلحتش روغن بادام یا کنجد و ہندیان
 گوشت او را دافع صفرا و مولد درداستخوان و باد و مصلحتش آرد ماش نوشتہ اند غریزی
 و اتق نقل می کرد کہ نزد او خادمی بود کہ چوں او را در عین خواب مستغرق آواز دہند
 یک آواز خفہ خفہ جواب می داد و از او پرسیدند کہ باعث این قسم ہوشیاری
 تو چیست گفت پیش ازین مرا خواب بسیار غالب بود چنانچہ شب و روز خواب
 میگذاشت و اگر تقارن زد من بگو بند مرا خبر شدی و درین بسیار کار ہائے معاش
 فوت می گردیدے شخصے از سیاہان وارد شدہ احوال من دید و گفت کہ نوع ذبیحہ
 پھری پیدا کردہ بخور پس بتالاش تمام دو بیضہ ہم دست شد یکے از من صنایع شد و
 دیگرے را بر پاں کردہ خوردم از اں روز خواب من کم شد و در عین خواب آواز
 مردماں را می شنوم و زود جواب می دہم مثلاً بہ ضمہ فوقانی اول و سکون فوقانی ہندی
 و فتح لام و الف گویند نام بہکانی ست ماہیت اں نباتی ست بے ساق یعنی
 بیل برگ او مشابہ بہ برگ گل موتیا و بار او گرد و قاش دارد و سرخ رنگ مانند بار خرا

و خوبصورت و خوش منظر میشو و افعال او آب برگ آں در مراهم انداختن طعم قروح
 خبیثه بسرعت سرریع است **تتهک** به ضم فوقانی اول و فتح فوقانی مشدود و خفایه
 و سکون کاف اسم نیله تپوته که مشهور به توتیا ست و بیونانی شمعوش نامند **تتر**
 به فتح فوقانی اول و سکون فوقانی دوم و کسر راسه همله و سکون تحتانی نام ساق ست **تته**
 و رتا بهر دو فوقانی مفتوحه و خفایه با و الف و فتح و او و سکون راسه همله و فتح فوقانی
 و الف اسم انترکنکا ست یعنی گرد و مثل گل نیلوفر ست **تته** به فتح فوقانی اول و
 ضم دوم و سکون سوم و فتح با و فارسی و سکون لام یعنی برگ است نازک مانند گل کنول
 اسم قسمی از گوشه است **تتر** به ضم فوقانی اول و فتح فوقانی دوم مشدود و سکون
 راسه همله اسم کپیری ست **تته** به فوقانیین و فتح با و سکون میم یز می خوانند

فوائد اسماء فوقانی مع الهم

تج به فتح فوقانی و سکون جیم نزد بعضی نام سلیخه و نزد بعضی قمره است و اکثری
 بکمیله کبیله تفسیر کرده اند و بالهم افعال تج نزد هندیان سرد و تیز ست و دافع بلا غم
 بدن عموماً و از غم معده خصوصاً صاف کننده گلو و آواز و با ضم و شتهی ست نزد
 فقیر همه صحیح ست اما در سرد بودن و سرد گشتن او شک ست العلم عند الله **تته**
 به فتح فوقانی و جیم فارسی مشدود و خفایه با و الف و سکون نون و فوقانی یعنی

عده دیگر اسما و حسب ذیل: —

(س) و رانگ (ه) تج (رنگ) د ا ر و چینی (سر) د ا ر چینی
 (گج) تج (کن) (تل) سن لنگو (تامل) کمر و کها کرو (انگ) سینا من بارگ
 (لا) سینا موهی کار لکسن (ف) د ا ر چینی (ع) سلیخه

پتھر نشانندہ گرمی اسم تالیپتری ست پتھر ا ب فتح فوقانی و سکون جیم فارسی و خفائے
با و فتح رائے مہملہ و الف یعنی حابس شکم اسم گذرست ۔

فوائد اسماء فوقانی با و ال مہملہ

تد بیجا نو بہ فتح فوقانی و سکون دال مہملہ و کسر موحده و سکون تختانی و فتح جیم و الف
و ضم نو ن مشدده و سکون و او اسم اندر جو است تد بھید ا ب فتح فوقانی و دال مہملہ و
کسر موحده و خفائے با و سکون تختانی و فتح دال مہملہ دوم و الف اسم دوغ ست
تد بیل بہ فتح فوقانی و ضم دال مہملہ و سکون فوقانی دوم و فتح باے فارسی و سکون لام
اسم قسے از کوشٹھ است تد بھم بہ ضم فوقانی و فتح دال مہملہ مشدده و خفائے با و
سکون جیم اسم کھیری ست تد اتر پس بہ فتح فوقانی و سکون دال مہملہ و ضم ہمزہ و
فتح فوقانی دوم مشدده و فتح را و سکون سین مہملین و فتح جیم فارسی و سکون سین مہملہ دوم
اسم آب جغرات ست ۔

فوائد اسماء فوقانی بار ا مہملہ

ترائی بہ ضم فوقانی و فتح رائے مہملہ و الف و کسر ہمزہ و سکون تختانی و تورے بہ ضم

عہ و کسر اسماء حبیل :- (س) دھاترا گوا - چھنگ (ھ) ٹوری (انگ) بر بیڈ لوٹا -
(ہنگ) گھوٹا لٹا - (گج) (سر) سوولا - (تل) بایک کایا (تامل) بی کائی دکن) سیلر کے
(ہلیاری) بیجا کم (لا) لوٹا - اکوٹن گولا -

فوقانی و سکون و او و کسر راے مہلہ و سکون تختانی نیز می گویند و تاہماے او در کتب
 ہندیہ ہیرا بکسر موحده و سکون تختانی و فتح راے مہلہ و الف و د امار کو بہ فتح و ال مہلہ و
 الف و فتح میم و الف و سکون راے مہلہ و فتح کاف فارسی و و او یعنی خیارہ و اراوند
 سلہما یعنی راہہماست گوش بچلا بہ ضم کاف بے ضغط و سکون و او و فتح شین معجمہ و
 باے فارسی و خفاے ہا و فتح لام و الف یعنی بار دراز است کر کوئی بہ فتح کاف
 و سکون راے مہلہ و ضم کاف دوم بے ضغط و فتح فوقانی ہندی و کسر کاف سوم و سکون
 تختانی یعنی سر دست پیتا پشی کہ کسر باے فارسی و سکون تختانی و فتح فوقانی و الف
 و ضم باے فارسی دوم و سکون شین معجمہ و کسر باے فارسی سوم و سکون تختانی یعنی
 گلش از دست ہما جانی بہ فتح میم و ہا و الف و فتح جیم و الف و کسر لام و سکون تختانی
 یعنی بیار مشک و مانند شبیر است و سہ قسم نوشتہ اند یکے بہر ت کو شاتی بہ ضم
 باے فارسی و خفاے ہا و سکون راے مہلہ و فتح فوقانی و ضم کاف بے ضغط و سکون
 و او و فتح شین معجمہ و الف و فتح فوقانی و کسر کاف و سکون تختانی یعنی گھیا ترانی
 کہ آنرا خیار ہا و تر ہا نمی باشد بلکہ مثل قاش قاست می باشد و پوست او
 درشتی ندارد و بیار مرغن و باد سو متہ است لہذا بایں اسم سہی کردہ اند و دومی
 را راج کو شاتی بہ فتح راے مہلہ و الف و فتح جیم و ضم کاف و سکون و او و فتح شین معجمہ
 و الف و فتح فوقانی و کسر کاف و سکون تختانی یعنی شاہ ترانی و سومی را تکتا کو شاتی
 بہ کسر فوقانی اول و سکون کاف و فتح فوقانی دوم و الف یعنی ترانی تلخ می گویند و
 چیتی و در ا بکسر جیم فارسی و سکون تختانی و کسر فوقانی و سکون تختانی دوم و فتح و او
 و سکون و ال مہلہ و فتح راے مہلہ و الف و بعضے مردم بجایے دورا ہیرا بہ کسر موحده
 و سکون تختانی و فتح راے مہلہ و الف می گویند و کٹو کو شاتی بہ فتح کاف و ضم
 فوقانی ہندی و سکون و او و ضم کاف دوم و سکون و او دوم و فتح شین معجمہ و الف
 و فتح فوقانی دوم و کسر کاف سوم و سکون تختانی یعنی تلخ ترانی شرو جالینی بکسر شین معجمہ
 و ضم راے مہلہ و سکون و او و فتح جیم و سکون الف و کسر لام و سکون تختانی دوم یعنی

امراض سرگزتاویدغم به ضم کاف و سکون را سه مهله و فتح فوقانی و سکون الف و
 کسرو او و سکون تحتانی و فتح دال مهله و نون و سکون میم به شدت پیدا شوند را
 دور کند معنی الفاظ به این صورت است شرو و معنی سر جالینی معنی امراض گزتا بمعنی
 پیدا شوند و دیدغم یعنی شدت را دور کننده حاصل این که امراض را سه که به شدت
 شود آن را دافع است ماهیت **آل** نباتی است بے ساق یعنی بیل که
 در خانه باد باغها و مزایع خر بزه میکارند و بیاره بسیار میدواند اگر قریب بوار باشد
 برومی رود برگ اونی الجمله مثابه به برگ پیدا بخیر اما خرد ترازو و زغبه و گلش
 فاقع یعنی سخت زرد بنهایت ملاست نرمی و خوشنمائی و بار او دراز تا بیک
 گز بلکه تا بیک فذ آدم هم دیده شده خصوص قسم گھیا ترانی و شاه ترانی که آن را زه
 ترانی نیز میگویند به فتح همزه و را سه مهله مشدود و سکون با سه هوز سبز خیاره دار
 که ضلع و اوتار او نیز و جلد او گنده و گھیا ترانی اس و ملائم و چرب و در آن مغزو
 تخم تمهائیش مانند گمها سه کرید و از آن قدر سه عریض و جسم این ثمره از دو طرف
 باریک و در وسط گنده می باشد تا وقتیکه نرم و نو برآمده است بسیار لذیذ و لطیف
 و چونکه سخت گردد بد مزه گردد و اکثر اهل هند از تره می سازند در گوشت و بے
 گوشت مفرد یا مرکب با ساک می پختی و بادال بخود و بهر سه هم می کنند مزاج هر دو قسم
 سرد و تر و از جمله اغذیه است افعال **آل** طین طبع و دافع بود مزاج حار و یابس
 با مزجه یا پسه انسب و آلی و مزوره او جهت محمودین بغایت افضل و صاحب مخزن
 گوید که بقصره جاری و بول الدم نافع است و صاحب دستور الاطبا گوید که سبک و منور
 بدن باشد و نفخ لطیف دارد و وقت بدن بخشد و منی بفرزاید و صاحب شریفی
 مضعف معده نوشته اند به تجربه راقم نیز چنین آمده اگر اکثر کنند خل معده را
 فاسد می کند مصلحت سلجین علی و زنجبیل ترکت و نزد هندیان مصلح ترانی ناگرم و ته
 است و در کتب هندی آورده اند که خوردن ترانی با مزه است و با ضمده را کم کند
 و باد و پت و کف پیدا کند و دلت را قوی گرداند و پراکایار او در سنگرت کوشا و گی

می گویند اشتها آرد و باد و هم یعنی اقسام فساد بول و پیت را از ازل کند و بر کف
غصه می کند و مردمی را بیفزاید و در مزه شیرین و دل را خوب است بهمه پرمیو
و امراض آن را مفید و گاهی ترانی را بیتی پیرا به کسرون و سکون تختانی و کسرفوقانی
و سکون تختانی و دم نیز می گویند مزه شیرین دارد و طبع را خوش کند بر کف و صفرا
غصه می کند و پهلک و زهر و تب های سستی را مفید و برگ او با قدری زنجبیل
و نان های تنک پخته با روغن زرد بخوراند شب کورس دفع شود و گویند تخم ترانی
که خوب پخته و سخت گشته باشد سم است شخصی از اطباء هندی نقل کرد که زنی از
خاوند جنگیده مقدار دو توله تخم ترانی کو بیده بخورد بعد زمانی قی شروع شد و هیچ
دوا و علاج سود نکرده و بر دو کسم دشتی در نهایت تلخی مشهور و گرم و خشک در روم
سوط او منقی و باغ جهت فالج و لقوه و صرع و دیگر امراض و ماعی بلغمی مفید و مخصوص
دشتی را بنام کرکوتی می گویند و گویند دو قسم است سفید و سیاه و هر دو تلخ و تیز
افعالش نزد هندیان این که جهت چشم با بترو و میلهها و حتی روگ یعنی مرض
که شش ماهه تب در بدن باشد و اقسام ریا و کله به ضم کاف فارسی و سکون لام و
فتح سیم و وقف با یعنی مرصنه که بعد از خوردن طعام به فاصله شش ساعت قی شود
و سرفه ضیق و پرمیو نافع و تیز و خشک به کسرفوقانی و سکون را سیه و نم دال مهمل
و سکون و او و شین معجمه یعنی باد و لف و صفرا را لکه کوب کرده بهر میکند و شب و
بواسیر را سودمند است و تخم او با امراض جلدها مانند قوبا و جذام و کبر و خارش و مایل
و بخور بر آمدن متقعد و شوهره یعنی کلانی شکم که از باد و بلغم باشد دفع نماید و برگ و
شاخ این قسم منصفج ماده بلغم و دفع زردی بدن و استسقا و پسر و جذام و بواسیر را
به فتح یا به ضم فوقانی و فتح را سیه هندی و الف در سنکرت و هینور چها و کانتر او چها
و چها بلا نامند اسم درختی است که از دس کمان می سازند و آن درخت
مشابه به درخت کبیری شود و مزاج آن گرم و خشک در اول و مزه دارد و تیز و
اندک زخم است افعال آن سبک و بدن را معتدل کند و باضمه افزاید

مقوی بود و گل او جهت پینس و در و باد نافع نوشته اند تر تر بر بسته فوتانی و
 سکون را که مہلہ و ضم موحده و سکون را کے معجم در فارسی ہندوانہ و در عربی
 و ابو غہ و بطین ہندی نامند و در ہندی پچا بہ ضم باے فارسی و فتح جیم فارسی شدہ
 و الف و در سنکرت کہہا ند ابا لم نامند بہ ضم کاف و سکون میم و فستج موحده و
 خفایے با و الف و سکون نون و فستج دال ہندی و فتح موحده و دوم و الف و فتح
 لام و سکون میم کلنکو بستج کاف و کسر لام و خفایے نون و ضم کاف فارسی بی
 و سکون و او و روار کی بہ ضم و او اول و سکون را کے مہلہ و فستج و او دوم و الف
 و ضم را کے مہلہ دوم و کسر کاف و سکون تختانی یعنی شوزش بول را سو مند است
 پانڈ و بستج باے فارسی و خفایے الف و نون و ضم دال ہندی و سکون و او یعنی
 دافع زردی بول پتر اچہترا بہ ضم باے فارسی و سکون فوقانی و فتح را کے مہلہ و
 الف و فتح جیم فارسی و خفایے او سکون فوقانی و فتح را کے مہلہ و الف یعنی کو و گان
 مثل سایہ چہترا است یعنی لاغرے و نزار شدن بچگان را دور کردہ فر بہ گردانکماہ
 ال بیارہ است مانند بیارہ خیار و خر پڑہ و برکش عریض و پین و بعضی گرد و بعضی
 دراز کہ بمقدار بست آثار ویدہ شد و والد مرحوم اکثر می فرمودند کہ بمقدار چہل آثار

عہ دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) کالنگ - شایرن و رنت (ھ) تر بوج (بنگ) تر ہوج (سر) کلنگ گد
 (گج) ٹڈ بوج (کن) گوند لے (تل) تر بوج پچا کایا (انگ) وائر میلن (لا)
 ساٹو و لس و ل گیرش (ف) ہندوانہ (ع) بطین ہندی (پنج) ادھواندہ
 تاند (ر) مل (مندی کی پتک) (تامل) پچا پھلم

عہ گویم زیادہ از چار من در اکبر آباد و مہترامی شود و مغز اندیش بعضے راسخ و بعضے رازد و بعضی
 راسفید و ہمچنین تخم ہریک و رنگ پوست بعضے راسنہ زرد و زیادہ از قند شیریں می باشد و ازین
 قسم است میرا ۱۲ نفر اند خال احمدی نورجوی -

دیده ام ظاهرش سبزی مائل به سیاهی و خطوط سفید و اندرونش مغز سیخ دانه دار مانند
 ریگ دوران خم مانند خم خریزه و ازال عریض و سیاه رنگ مزاج او سرد در اول
 و تر در آخر آن افعال آن هندیان نوشته اند که خورون او باضمی کند و شتهی
 است و دافع بیماری با آب چشم و شیرین و سرد است سردی بخشد کف و منی و باد
 پیدا کند و امراض جلدیه و تقطیر بول و میه را مفید است مکن حدت صفرا و خون و
 تشنگی و مدر بول و طبع و آب او باز بخیل و شهد مقطع بلغم و با شیر جهت امراض وادی
 و با تمر هندی برای مواد صفراوی و حرب و حک و با سکنجبین برای نفیج سد و ادرار
 بول و یرقان و مواد سوخته و احانت هضم با شیر خشت و امثال آن جهت تپها
 گرم و دفع خلط ردی قلیل مفید و مولد خون رفیق و بلغم شیرین و مرطب بدن و مفر
 طحال سرد مزاجان و معده سرد و تصلخش گلشنه و عمل دقند و مانند آن و در مزاج صفراوی
 بسبب کثرت لطافت مستحیل به صفرا می شود و در مبرودین بدون مصلح مورث ضعف
 و در منافصل و امثال آن و تخمش در دوم سرد و تر و در همه افعال مانند خم کدو و ازال
 لطیف تر و بیخ درم او مخرج سنگ گرده و مرابا پوست او با عمل و شکر جهت دفع
 سرسام و وسواس و بهر درد سین و ضعف معده و تقویت باضمه نافع و مرابا مغز
 که زیر پوست باشد همین اثر دارد با میسر است اندام را که دکن نفث الدم حاد
 شده بود که ازال هنر ازال مفرط و ضعف معده گردیده بود و شوق طبع او مایل به بوی
 اطعمه حلوا بود و چوں باین فقیر رجوع نموده معالجه اومی نمود و اکثر با و مرابا هیس
 تر بوز می خورانید بول الله تعالی در همه امور فایده تامه بخشد و صحت کلی یافت
 و صاحب معدن الشفا گوید که آب منی و نظر چشم را نقصان گرداند و باد و کف
 را انگیزد و تلخ را ابر باید و هندیان دیگر در کتب با آورده اند که باضمه و اشتها را
 ساقط کند و با مزه است گرمی و اید است آن را دفع کند و مقوی است و منی بنفزا
 و کتاب دردی کن نوشته اند که تر بوز را در سنگریست کبها نند با لم می گویند بصنم
 کاف و سکون میهم و فتح موحده و خفایه با و الف و سکون نون و مسکنج و ال هندی

وفتح موحده دوم و الف و فتح لام و سکون میم خوردن آن با ضم می کند و اشتها
 آرد و امراض چشم را مفید شیرین و سرد است سردی بخشد کف و منی و ریج افزاید
 و ترقیدن بدن و تقطیر بول و دیگر امراض آن را مفید ترسج به ضم فوقانی و فتح
 راے مهله و سکون نون و جیم معروف است و در کتب هندی به نوشته اند که آنرا
 در سنکرت مادی پهل به فتح میم و الف و کسر وال مهله و سکون تختانی و فتح باے
 فارسی و خفایے ها و سکون لام ما تو لنگا به فتح میم و الف و ضم فوقانی و سکون واو و
 ضم لام و خفایے نون و فتح کاف فارسی و الف یعنی مادر میوه یا بیجور البکر موحده
 و سکون تختانی و فتح جیم و ضم باے فارسی و سکون واو و فتح راے مهله و الف یعنی
 در شکم او تخمها پر است کیسری بکسر کاف و سکون تختانی و فتح سین مهله و کسر راے
 مهله و سکون تختانی یعنی بر اے امراض صغیر او به مانند شریزه است مرسل را
 پهل پور کا به فتح باے فارسی و خفایے ها و فتح لام و ضم باے فارسی دوم و سکون
 واو و فتح راے مهله و کاف و الف یعنی کیسری پهل کلال می باشد کیسری آمل بکسر کاف
 و سکون تختانی و فتح سین مهله و سکون راے مهله و الف و سکون میم و فتح لام الف
 و انه باے او ترش است سپور سچا به ضم سین مهله و باے فارسی و سکون واو و فتح
 راے مهله و سکون سین مهله دوم و فتح جیم فارسی و الف یعنی ترشی او خوش مزه
 است لنکی بیجام به ضم لام و خفایے نون و کسر کاف فارسی و سکون تختانی و کسر
 و سکون تختانی دوم و فتح جیم و الف و میم یعنی تخم او به صورت لنگ که هنوز دان در گلو
 باے خود می بندد و پریش او می کنند هیا در مان به فتح ها و تختانی و الف و ضم وال
 مهله و سکون را و فتح میم و سکون الف و سکون نون یعنی تخم او را با بیان وادن
 بیماری باے آن را دور گرداند مزاج آن را معتدل نوشته اند افعال او
 معتدل و سکن و مقوی و تلخ و شیرین و صاف است چونکه در گوشت پخته بخورد
 با و صغیر او را کند و انه باے اندرونی او سبک است سرفه و ضیق و کلهک را مفید
 اشتها و باضمه زیاده کند و نزله را مفید دوران سر صغیر او را نافع و ریج را دفع کند

و بلغم لزوج وقتی راه ور کند و اورا بول نماید و بے مزگی دهن بر باید و کلمه یعنی کلا فی
 شکم را و نفخ و بواسیر و درد شکم را زایل کند و طعام هضم سازد نیز نوشته اند که شیرین
 است با و وصفرا شکند سبک و سرد و مزه دار است گرم شکم دور کند و بچول را مفید
 تر لکڑی بنسج فوقانی و سکون را سہل و دو کاف اول مفتوح و دوم ساکن و کسر ^{تیر} ^{تیر}
 را سہ ہندی و سکون تختانی ماہمیت آل خیار سیست در از تا بہ نیم ذریعہ مشابہ
 بہ گہیا تیرائی اما در حجم از و کمتر و سفید رنگ با اندکے زردی و با خطوط مستطیل و بخش
 مانند تخم خیار در مزجہ خریزہ می کارند و ہمراہ خریزہ می شود و مزاج او سرد و تر افعال
 او مرطب و مسکن حرارت و مسکن ابدان و در سایر افعال قایم مقام خیار است
 تر ^{تیر} ^{تیر} سہ بضم فوقانی و سکون را سہل و کسر بیم و را سہ ہندی و سکون تختانی
 در سنگت کچوری و کچوری و پیچن پیرا و پنی باری و میر و ہوا و دیر کہ ہول و کشا
 پیچ و در او نین و کمیہ ہندنی نامند ماہمیت آل بناتی سیست بے ساق شبیہ بہ نبات
 کلو و غیرہ برگ آل شبیہ بہ برگ کچور و از آل تیز و زخمت و بخش بسیار در از و زخمت
 مزاج آل گرم و تر و نزدیک بعضے سرد و خشک افعال آل دشمن مار و زہر آل
 و خواب بسیار می آرد و دفع استسقا و سنگ و ریگ گردہ و مثانہ و مولد باد سیست
 چوں مطبوخ کردہ بہ دہند با و دفع کند و بیقراری تب زایل سازد و تر و تر و بنسج
 فوقانی و سکون را سہ ہندی و فتح و او و سکون را سہ ہندی دوم و آن ہرگز
 نیز گویند در کتب ہندیہ نام ہاے او تنگی و پیچ فوقانی و خفانے نون و کسر کاف
 فارسی مچولہ و سکون تختانی و ضم را سہ ہندی و سکون و او گوریہا بہ ضم کاف فارسی

ع دیگر اسما حسب ذیل: —

(انگ) می چورنی بر می (دھ) شر و ڈر گج، آوالہ (سہ) تر و ڈر (تل)
 ننگ گلے ٹرو (تامل)، آوٹائی (کن)، تر و ڈر (مل)، اویمہ (جی) صوٹے
 (لا)، گیشیا آوری کو لاٹا۔

مجهول و سکون و او و کسر را به مظهر سکون تختانی مجهول و فتح موحده و خفای با و الف
 یعنی بچه ماده گا و و ششها شریانی به ضم و او و سکون را به مظهر و فتح شین معجم و موحده
 و خفای با و الف و کسر شین معجم و را به مظهر هر دو مجهول و سکون تختانی و کسرون و
 سکون تختانی دوم یعنی گله نرگا و ان کو شریانی به ضم کاف فارسی مجهول و سکون و او
 و کسر شین معجم و را به مظهر و سکون تختانی و کسرون و سکون تختانی دوم یعنی گله
 ماده گا و و تکیو لکھا به فتح فوقانی و لام و ضم با به فارسی مجهول و سکون و او و فتح فوقانی
 هندی و کاف و با و الف یعنی در و سر حاصل ازین چهار اسم این که بستن بر گهای
 این درخت بر سر بچه ماده و نر از گا و در و سر آهنا را فایده میاید چار بی چا به فتح
 جیم فارسی و الف و فتح را به مظهر و کسر فوقانی هندی و سکون تختانی و فتح جیم
 فارسی دوم و الف یعنی گرمی را اری میهان به فتح الف و کسر را به مظهر و سکون
 تختانی و کسر جیم و سکون تختانی دوم مجهول و فتح با و الف و نون یعنی دشمن مرض بول
 غرض از دو نام این است که جهت گرمی و دیگر امراض اعضا بول دشمن است
 و در بعضی کتب شاروی به فتح شین معجم و الف و فتح را به مظهر و کسر دال مظهر و سکون
 تختانی یعنی شبنم شمیری به فتح شین معجم و سکون جیم و فتح موحده و کسر را به مظهر و سکون
 تختانی یعنی سوزش و گرمی بول غرض این که استعمال این دوا جهت مرض گرمی و
 سوزش بول مانند شبنم است مرا این عالم را آمده است پیش هیا به ضم با به
 فارسی و سکون شین معجم و ضم با به فارسی دوم و کسر با و سکون تختانی مجهول و فتح جیم
 و الف یعنی گلش زر و و طلالی رنگ می باشد بڑا کلی بکسر موحده و فتح را به هندی
 و الف و ضم کاف و کسر لام و سکون تختانی یعنی برگ گل با به او مقعر مانند جیم
 می باشد و قسم دیگر از تر و تر است که آن را پکڑی بنکڑ و به فتح با به فارسی و سکون
 کاف فارسی و کسر را به هندی و سکون تختانی یعنی سرخ و در بعضی نسخ پیری
 بجای کاف یا تختانی آمده هاکلی به فتح جیم و با و الف و ضم کاف و کسر لام تختانی
 یعنی تر و تر کلاں یا پاکھن به فتح با به فارسی و الف و فتح با به فارسی دوم و الف

وفتح کاف فارسی و خفایا و ضم نون یعنی گناه و عذاب را دور کند می گویند و
 قسم سوم از تر و ز که آل را بنیالانگیر می گویند به کسر نون و خفایا تختانی و الف و
 فتح لام و الف یعنی بهوتر و ز چنان به تحقیق این اضعف آمده که این قسم سوم است
 ماهیت آل درخت است صحرایی بلندی شود و از نیم قد آدم تا بلندی و گرد درختها
 کلاں و شاخهای بسیار می کند برگ او مانند برگ سنا و بر سر هر شاخ گلهای مجتمع میشود
 زرد رنگ و در گل ریشهای و مختص بزمانه سرماست و پس از آن شری کند غلافی
 تنک و عریض و در آن تخم مثل حب القلت لیکن در سرمای از و کت و سخت و
 اندک لزوجتی دارد و قسم دوم را گل سرخ می باشد و پس هم فرق میان هر دو
 است و در هر دو قسم صمغ است و از پوست او دباغان و باخت می کنند و مجموع جزا
 او بکار می آید مزاج او در دوم سرد و خشک و نزدیک بعضی سردی او کمتر از خشکی
 است پوست او در طعم زحمت با قلیله تلخی و در برگ اندک عفو ضمت بالزوجت
 است لهذا قیاس مقتضی است که پوشش در مرتبه سوم خشک است و تجربه هم شادی
 میدهد چنان که بیاید افعال او قابض و حابس در روع و محلل و محفف رطوبات
 کف و صفر ارامی شکند و باصره را روشن سازد و حرارت و گرمی و خارش
 بدن را دور سازد و بیماری های فساد بول را مفید و بهر شش چیز یعنی گله و بار
 برگ و پوست و بیج و صمغ مفید یا مجموع مشعل است و فقط پوست درخت خشک
 کرده سفوف نموده با نبات یا کرده مقدار سه ماشه و نیم جغرات چکر زیر و بالا داد
 بخوراند جهت اسهال مزمن و سوزاک که به تجربه هندیان است و از برگ یا گل او بنگ
 را تلخیف نموده کشته می کنند پس از آن بنگ به پر میو و ذیابیطس و تغلیظ منی و رعیت
 انزال و دیگر امراض اعضا تناسل بکار می آید و مالیدن قسم گل سرخ او بر قوبای
 متفش نافع است و صمغ آل جهت سیلان رحم و منی و کلانی شکم را مفید و ضاد او بر
 پستان نافع بزرگ شدن و نرم گشتن سینه و بهوی تر و ز یعنی اسهال چسب نوشته
 اند که دواست جلاب است قبض کمی شکند و سولد صفر او به جهت قوبا و خارش و گرمی

ترو تا به فتح فوقانی و به کسر نیز آمده و ضم را به مهل و سکون و او و فتح فوقانی هندی
 و الف و ترو و تونی می گویند به فتح فوقانی و ضم را به مهل و سکون و او اول و فتح
 و او دوم و ضم فوقانی هندی و سکون و او سوم و کسم بنواژ است و در باب الباء
 گذشت ترشک به ضم فوقانی و را به مهل و سکون نشین معجم و کاف و گاسه
 ترشکم باضافه میم و گاسه ترشکو به اضافه و او بجای میم می گویند تام درخت
 عود لوبان است و بعضی ترشکر بزیادتی را به مهل مضموم و دوم و در سنکرت یون
 پند او پناک و کریم و دهم و پرین و بچاک و شل مکتیا و سو کند یک میگویند ماهیت
 و افعال و خواص آن در لوبان نوشته شود انشاء الله تعالی در عربی
 حصی لبان الحجاوی و در فارسی حسن لبه و در هندی لبان نامند تری پرنی به کسر
 فوقانی و را به مهل و سکون تختانی و فتح با به فارسی و سکون را به مهل و کسرون و
 سکون تختانی و دوم و تری پرنی به کسر فوقانی و سکون را به مهل و فتح موحده و سکون
 تختانی و کسرون و سکون تختانی و دوم نیز می گویند تری کھا به فوقانی و را به مهل
 و تختانی و ضم کاف فارسی و فتح با و الف یعنی سه کنگره دار برگ او اسم سالی فی است
 که در هندی پنامی گویند به ضم با به فارسی و فتح نون مشدود و الف و در باب الباء
 گذشت و نیز اسم موتی است معنی لفظ سه برگه تره بسی به کسر فوقانی و با فتح
 آن و سکون را به مهل و کسر موحده و با ضم آن و سین مهل و سکون تختانی و بخت
 آن نیز و اضافه میم یعنی مغزش بسیار سرد و اسم باورنگ است تره بسی به فتح
 فوقانی و سکون را به مهل و ضم با به فارسی و فتح سین مهل و سکون میم اسم قلعه است
 ترو تا به کسر فوقانی و سکون را به مهل و کسرون و فتح نشین معجم و الف اسم
 هما مید است تره تیا به کسر فوقانی و سکون را به مهل و فتح فوقانی و دوم و موحده
 و الف اسم نسوت و آن تره است ترکار به به فتح فوقانی و سکون را به
 مهل و فتح کاف و الف و کسر را به مهل و دوم و سکون تختانی اسم بقولات و نیز نام
 درختی است که آن را ارنی می گویند ترکنشک به کسر فوقانی و سکون را به مهل

وفتح کاف و سکون نون و فتح فوقانی هندی و سکون کاف دوم نام گوهر و که آن را
 در فارسی خار خشک می گویند و بمعنایش صاحب سه خار و نیز اسم سنگهاره است
 ترانی مانا به فتح فوقانی و راء مهله و سکون الف و تختانی و فتح میم و الف و فتح
 نون و الف و بجای تختانی مانا آمده است در هندی کلو کرانک را گویند
 و وای مجهول الماهیت است و آنچه بشا بدیه فقیر پیوست تخمی است برابر دانه
 شالی پوست او تنک و سیاه و مغزش سفید با اندک تلخی و تیزی و صاحب تخف
 ترایان غافث را گفته با لجه هندیان افعال او چنین نوشته اند که سر و شیر
 است و نزد بعضی گرم و خشک برآید دفع قویج و بلغم و غلبه خون و صفرا و گردش
 سر و شکنجی و زهر و بیروشی و قی موثر است تر سند هیا به کسر فوقانی و سکون راء
 مهله و کسر سین مهله و سکون نون و کسر وال مهله و خفا به او فتح تختانی و الف نام
 قسم جیا پیت است تر شکنج به ضم فوقانی و راء مهله و سکون شین معجم و فتح
 نون و کاف فارسی و خفا به او سکون نون دوم نام بر طائک یعنی هزار دانه
 است و تشنه و تشنه نیز می نامند تر و فی به فتح فوقانی و ضم راء مهله و سکون
 و او و کسر نون و سکون تختانی اسم درخت ر مبارک است تر مزاج به ضم فوقانی
 و سکون راء مهله و فتح نون و راء مهله دوم و الف و ضم جیم یعنی بیرون اندرون
 درخت مانند گیاه می باشد اسم درخت تاژ است یعنی چوب او خلل دار است
 تری به جها به کسر فوقانی و راء مهله و سکون تختانی و کسر موحده و سکون تختانی دوم
 و فتح جیم و او و الف اسم بیوه درخت تاژ است بایں وجه که اندرونش سه تخم
 می باشد ترن پیشک به ضم فوقانی و سکون راء مهله و فتح نون و ضم با به
 فارسی و سکون شین معجم و کسر با به فارسی دوم و فتح کاف یعنی گل مثل کاه هریالی
 می شود اسم قسم ماده درخت تاژ است ترن کبیری به ضم فوقانی و راء مهله و سکون
 و کسر کاف و سکون تختانی مجهول و فتح سین مهله و کسر راء مهله و سکون تختانی اسم
 تبا کیر است بمعنی سبز کاهی رنگ و زرد و عفرانی رنگ می شود ترن است و ترن

به فوقانی و راس مهمله و نون و کسر موحد و سکون نون و ضم دال مهمله و سکون و او
 ترند هجوه یعنی تخم کاه که در کاه پیدایش دارد و اسم سانوا است ترند هجوه به فتح فوقانی
 و راس مهمله و نون و ضم دال مهمله و خفایه با و سکون و او و فتح جیم و با یعنی برگ
 ایستاده بقدر یک دست و یا این که براس علمها بکار می آید اسم بانس است
 ترمره به کسر فوقانی و سکون راس مهمله و کسر میم و فتح راس مهمله و وقف با نام
 جرجیر است ترکلوک به کسر فوقانی و سکون راس مهمله و فتح کاف اول و ضم فوقانی
 هندی و سکون و او و کاف و تر و کهن نیز گویند به کسر فوقانی و ضم راس مهمله و او
 مجهول و فتح کاف فارسی و خفایه با و سکون نون اسم مرکب است از فلفل گرود
 و از فلفل و زنجبیل مساوی الوزن و بعضی وزن دار فلفل پهل و فلفل گرود و زنجبیل و ازده
 پهل قرار داده اند و گویند که نام این ترکیب در سنکرت و یوشتکلو است
 به کسر و او و ضم تحتانی و سکون و او و دوم و شین معجز و فوقانی و فتح کاف و ضم فوقانی
 هندی و سکون و او سوم افعال او شستنی طعام و با ضم و دافع تنگی نفس و سرفه
 و بیماری های پوست و باد گوله و پر میو و کف و صفرا و گران سامعه و بیماریهای
 گلو و خرخره آن و اجابت را خلاصه کند و براس زانوه دار الفیل نافع و مزاج را
 خوش و اورد و دافع ورم خصیه و بیماری های چشم یعنی بطلان حسن بصر و نزول آب
 و بیاض تر کند و به کسر فوقانی و سکون راس مهمله و فتح کاف فارسی و خفایه نون
 و فتح دال مهمله و الف و تر جاتاک نیز گویند به کسر فوقانی و سکون راس مهمله و فتح
 جیم و الف و فتح فوقانی و سکون کاف اسم مرکب است از قاقله صفار و قرقه و سافج مساوی
 افعال او با ضم و شستنی و مجیب طبع و دافع امراض و هین و کف و صفرا و دافع فساد
 بغم نوشته اند تری پهل را در زبان شلوک به شیتا و سینتو تمارا و پهل بریت
 گویند تر پهل به کسر فوقانی و سکون راس مهمله و فتح با فارسی و خفایه با و فتح
 لام و الف اسم مرکب است از هلیله یک وزن و بلیله دو وزن و آله چهار وزن
 کوفته بیخته در شکر یا شمد بار و غن زرد یا روغن کنجد یک چله تناول نمایند بوقت

ترند هجوه

ترمره
ترکلوک
تر و کهنتر کندا
تر جاتاکتری پهل
تر پهل

ساعت شب باقی مانده افعال او جهت بسیاری گریه و کرم بدن و آفتاب
 و ماغی و کف و زهر و تب با سبی و روشنائی چشم و امراض باوی را مفید باید
 که امراض باوی را به روغن کنجد و امراض صفراوی را به روغن زرد و بیمار بهای
 کف را در شهید یا شکر بخورند بهمه امراض مفید است و مستحب است گرفتن بلبه
 از درخت در ماه ماس و بلبه در ماه پهاگن و آمله در ماه چتر او مضر است و اون تری
 پهل به مسافران دور و دراز و پیر فرات و حامله و طفل و دایم امراض و صاحب حق
 چنین نوشته اند تر لوه به کسر فوقانی و سکون را به همله و ضم لام و سکون و او و با هم
 مرکبی که از طلا و کانس و مس حاصل شود تر کل به فتح فوقانی و سکون را به همله و ضم
 کاف و سکون لام نام شتر تاژ است تر تیب به ضم فوقانی و سکون را به همله و ضم
 فوقانی دوم و فتح تحتانی مشدود و الف یعنی قسم اسمی سیاه و اسم تبند و و جاسنابی
 تر یکا به ضم فوقانی و کسر را به همله و سکون تحتانی و فتح کاف و الف و در بعضی نسخ
 تر لاه لام و الف یعنی کف مار اسم درخت چکون است چون گلش مانند کف مار
 میشود لهذا اسمی باین اسم کرده اند تر و و با به کسر فوقانی و سکون را و کسر دال هملین
 و فتح و او و الف یعنی ماله پهلوتر و نو و به و با به کسر فوقانی و سکون را و کسر دال هملین
 و ضم نون و سکون و او و دال همله دوم و فتح موحده و خفایه با و فتح و او و دوم و الف
 یعنی اسم قسم دارد هر دو اسم الایچی کلان است تری به ضم فوقانی و سکون را به
 همله و کسر فوقانی هندی و سکون تحتانی اسم بار الایچی خرد است ترون به فتح
 فوقانی و ضم را به همله و سکون و او و نون یعنی متقوی ضعیف اسم زیره است
 تر یویشی به کسر فوقانی و سکون را به همله و ضم با به فارسی و سکون و او مجهول و
 کسر فوقانی هندی و نون و سکون تحتانی یعنی سه زو اند دارد اسم تر بد سفید است
 و گویند که بر باره او سه زو اند مثل حباب میشود تر و و با اسم کمر پنی است تر یا تندی
 اسم درختی است که آن را کن کر اپندی نامند تر یساک به کسر فوقانی و سکون را
 همله و فتح تحتانی و سکون میم و فتح موحده و سکون کاف یعنی مانند چشم مهادیو گویند که

کوشه هندی نامند به ضم کاف و سکون و او و شین معجمه و فتح فوقانی هندی و خفایه
 هر دو و امدان آن خانه با آورده بند با بریده بر بنا و یق می بندند و چون آن خانه با
 بنامه طیار شده بختگی بهر ساند اگر آن وقت آواز رعد برسد آن کرم در خانه خود
 حرکت ضعیف کرده خانه را می درومی پرده و اگر آواز رعد نزدیک خانه را بریده و پرده
 پس مردمان هندی پیش از دریدن و پریدن آن خانه با را همدست کرده در آب
 گرم انداخته زمانی نهاده سر آن را بر آورده مانند تار رشته بر دو تکه تعلق ساخته
 از چرخ رشته نموده پارچه های بافند و آن پارچه را شرو مری گویند به فتح سیم و کسر
 را به هندی و سکون تختانی و این کرم و خانه با و غیره نیز نقل ابریشم است اکثر
 بنودان پارچه را در مصرف خود بوقت خوردن طعام و عبادت بت با امید از مزاج
 آن کرم و پارچه گرم و خشک است در سوم افعال او آن پارچه را سوخته در
 بینی و مندر عاف فی الحال بند میشود و پوشیدن او بدن را گرم و لاغر گرداند و اگر
 آن کرم مع خانه سوخته در عمل مخلوط کرده به اطفال بسیار نفع جهت ازاله امراض الصبا
 قوی الاثر است تسکین بخت فوقانی و سکون سین مهمل و فتح کاف و کسر را به مهمل
 و سکون تختانی یعنی تارهای سرخ از شکستن و بناله بر آید اسم بهندی است

فوائد اسما فوقانی با شین معجمه

ششم به ضم فوقانی و سکون شین معجمه و فتح نون و وقف با اسم هزار دانه است
 (بقیه حاشیه صفحہ گذشته) که از آن رو مینماید و نهایت خوبصورت بوده رنگ پر با سبزه او با دایمی میشود و
 بعد پدید آمدن پرده و از دشمنش دانه با همچو جوارمی بر آید و چون پر میکشاید طول آن بقدر سه گره میشود و
 هرگاه آفتاب در برج سرطان می در آید این جانور پدید می گردد و ۱۲ عصبه الحکیم نصر الله خان لاهیجی
 الحیشگی الخورجوسه .

تشابه تشا چهار به ضم فوقانی و فتح شین معجم و الف و فتح جیم فارسی و خفایه با و الف سکون
راے مہملہ یعنی تشنگی افزا اسم مذکر شورا است کہ گاوران باں جامہ می شویند

فوائد اسماء فوقانی با کاف

تکول به فتح فوقانی و ضم کاف فارسی سکون و او و لام و نیز در ہندی تکویشلو با ضافہ باے
فارسی مضمومہ و سکون فوقانی و ہندیہ و لام دوم مضمومہ و سکون و او می گویند مہمیت
آں در کتب ہندیہ چنین مرقوم است کہ ہنام است و ہمچہرہ لتاکستوری بہ فتح لام
و فوقانی و الف و فتح کاف و سکون سین مہملہ و ضم فوقانی دوم و سکون و او و کسر باے
مہملہ و سکون تختانی یعنی بیل او سیاہ می شود و خوشبونی مانند مشک دارد کانکولم بہ فتح
کاف و الف و خفایہ نون و ضم کاف دوم و سکون و او و فتح لام و سکون میم یعنی
گلش زرد رنگ دارد کانکولم بہ فتح فوقانی و ضم کاف و سکون و او و فتح لام و سکون میم
فقط نام است کٹوکی پہلم بہ فتح کاف و ضم فوقانی ہندی و کسر کاف دوم و سکون تختانی
و فتح باے فارسی و خفایہ با و فتح لام و سکون میم یعنی بار او مزہ تیز دارد ایلاتیم
بہ کسر ہمزہ و سکون تختانی و فتح لام و الف و فتح باے فارسی و سکون فوقانی و فتح
راے مہملہ و سکون میم یعنی برگ مانند برگ الایچی میشود کرسن بھلم بہ ضم کاف و را
مہملہ و سکون شین معجم و فتح نون و فتح باے فارسی و خفایہ با و فتح لام و سکون میم
یعنی بار او سیاہ می باشد کانکولم بہ فتح کاف و ضم فوقانی ہندیہ و سکون و او و فتح کاف
دوم و سکون میم یعنی مزہ او تیز و شور ہم است بھوبیجکم بہ فتح موحده و ضم با و سکون
و او و کسر موحده دوم و سکون تختانی و فتح جیم او کاف و سکون میم یعنی در بار انجم او سیاہ
می شود و فقیر این را دیده است تنہا شکل اغبر نائل سیاہ افی الجملہ مشابہ بصورت
گردہ می شود پوست او گندہ و مغز او نرم و تلخ با قلیل شیرینی و زردی و در استعمال

رواج همی تخم است مزاج او بسیار گرم و بسیار تیز نوشته اند منافع او بادوی
 که از خسا و بول حادث شود و بدیهی را دور کند و سنی بیفزاید و آواز صاف کند
 نیز و زخمت است و سردی بیفزاید و کف و باد و صفرا بر و و چهی روگ را مفید
 و بیمزگی دور نماید و در سنگرت سوشلوم هم می گویند خوشبونی می کند دافع زهر و خوشوقتی
 دهد و بواسیر و کم کم آمدن بول را سودمند و سنگ مثانه و پت و سوزش چشم و دهن را
 نافع نگذارد به کسر فوقانی و سکون کاف فارسی و فتح را به هندی و الف اسم تربد است
 بر دو قسم سفید و سیاه سفید را تلنگر او کبها ترپوٹ و شو ترا و چاکر او کرٹن و تری
 برت و در ماهیت آل نوشته اند که نبات او به ساق یعنی بیل است سفید
 رنگ و گل او آسمان بخوبی و سه برگه و بار او بصورت سبزه و بر دسه زواید مانند حباب
 و سیاه را تلنگر او شامام و سر بهی دل و پالندے و کال مشی و ارد و با چند را و سوشترین
 و مالوی و در بعضی نسخ ماشوی و تری هر تالش نامند و در ماهیت آل گویند که
 برگ او سیاه مثل گاؤ و بز سیاه و گل او برابر و دو صنف مثل نصف ماهتاب و سیاه
 مانند و آنه ماش و چوب درخت او سه پهلومی شود و مزاج هر دو گرم و خشک و
 تیز و سفید در دو باد دور کند و با صمه آرد و غایط براند و بلند ردفع کند و سیاه گرم
 می کشد و کلانی شکم از هر چیز که باشد و یرقان و بغم و کف و خروج مقعد دور کند
 و غایط براند نوشته اند نگار چچو به ضم فوقانی و فتح کاف و الف و کسر را به
 مهل و سکون تختانی مجهول و ضم جیم فارسی و خفایه با و سکون و او یعنی تار به سفید
 اندرون دارد اسم قلم واسطی است تکست کوشانی به کسر فوقانی و سکون کاف و
 فتح فوقانی دوم و کاف و و او و شین سجد و الف و فوقانی سوم و کاف سوم و تختانی اسم
 ترانی تلخ است تکرم به فتح فوقانی و کاف فارسی و بر اسم مهل و سکون میم اسم قلمی است
 و بهون بڑ تکست کوا به کسر فوقانی و سکون کاف و فتح فوقانی دوم و کاف و سکون
 فوقانی هندی و فتح و او و الف یعنی تلخ و تیز اسم کسکی است تککنده به فوقانی و
 و کاف و فوقانی دوم و فتح کاف فارسی و خفایه نون و فتح دال مهل و با یعنی بوس

تکته گده تلخ اسم درخت و قوی است تکته گده به فوقانی و کاف و فوقانی دوم و ضم دال
 مهله و سکون کاف فارسی و فتح دال مهله دوم و هلیه شبر تلخ اسم مکشت است
 تکته مجا تکته فوقانی و کاف و فوقانی دوم و سنج میم و جیم شده و الف یعنی مزه
 تکته پتا مغز تلخ اسم بیلین است تکته پتا به فوقانی و کاف و فوقانی دوم و لام و الف و
 کسر راء فارسی و فتح فوقانی سوم شده و الف یعنی تلخ و مولد صفر اسم کندلیا
 تکته شتا تکته فوقانی و سکون کاف و فتح فوقانی دوم و سکون میم و فتح شین معجر و الف
 اسم کار یک است تکته شتا کاف به فوقانی و کاف و فوقانی دوم و شین معجر و الف و کاف
 و الف دوم یعنی شاهبای تلخ اسم برناست تکته رسا به سنج فوقانی و سکون کاف
 فارسی و کسر راء مهله و فتح سین مهله و الف نام بنوار است تکته رسا به فتح فوقانی و
 کاف مشدده و سکون راء مهله نام دو غی است که چهارم حصه آب در و بود و
 بعضی اطلاق بر آن می کنند که آب و جغرات مساوی بود و به تخفیف کاف فارسی
 نام اسارون است تکته به ضم فوقانی و فتح کاف و الف اسم طباشیر و تکا شبر
 ضم شین معجر و سکون موحده و الف و فتح راء مهله و الف نیز نامند یعنی بسیار سفید
 تکلی تکلی به فتح فوقانی و کاف مشدده و کسر لام و سکون تختانی نام تانکل است و
 تکاری نیز گویند -

فوائد اسماء فوقانی باللام

تکلا تکلا به ضم فوقانی و کسر لام و سکون لام دوم و فتح کاف فارسی و الف ما هیریت
 آل درختی است خارناک شاهبایش انبوه و برگش مضاعف و میوه او خوشه
 دار هر دانه او برابر گردیده افعال او پوست درخت محلل ریاح و جهت صفر و تپ
 بکاردی آید تلا و طاک به فتح فوقانی و لام و الف و ضم واو و سکون فوقانی هندی
 ۲۸۸

و مد الف و سکون کاف نام برگ بلبل است تلاً گشت سنا به کسر فوقانی و لام مشدود
 و الف و فتح کاف فارسی و سکون نون و کسر فوقانی هندی و فتح نون و دوم نام پیک
 است و در اصل التفت گذشت تلوک به کسر فوقانی و سکون لام و فتح و او و سکون
 کاف و بزیادتی میم در آخر نیز آمده یعنی تلوکم و کهدیر و شتر اچا به فتح کاف و
 خفایه ها و کسر دال مہل و سکون تختانی و ضم راے مہل و سکون و او و شین معجم
 و فوقانی هندی و فتح راے مہل دوم و الف و فتح جیم فارسی و الف و بعضی عوض راے
 مہل اول دال مہل دوم می آرند و کهدیر و شتر اچا گویند یعنی پوشش و ندان را محکم
 گرداند و سلہر یسویت به کسر سین مہل و فتح کاف و خفایه ها و کسر راے مہل و سکون
 تختانی و کسر سین مہل دوم و او و سکون تختانی دوم و فتح فوقانی یعنی بار و رخت
 او مثل شاخ جانوران بود و رنگ سفید دارد و در کھا به ضم راے مہل و سکون او
 و دال مہل دوم و فتح راے مہل دوم و کاف و الف بمعنی بسیار گرم است و
 گویند بوده سرخ پوست ہیں درخت است و صاحب سعدن الشفا گوید که بدل
 او اسوک یعنی آسوپا لوی یعنی بدل بیخ او بیخ آسوپا لوی بگیرند یا بیخ بکاین و بکاین را یک
 درنگ ہم می گویند تلمیر به کسر فوقانی و سکون لام و فتح تختانی و سکون راے مہل
 ماہیت آل پرندہ است از بلبل کلاں تر متعارف و یا با دراز پر پائے سرو
 گردن و ہر دو بازو و دم سیاہ و طاووسی نما و پشت و شکم سفید باند کے سرخ
 در موسم بہار و افریشود و از گل پلاس و پانکرہ شیرینی و سے میکر و دیگر غلہ جوار
 و غیرہ کہ در خامی شیر دارد و شیریں میشود و کجہ و بار و رختان میخور و گوشت
 او بے ریشہ و بسیار لذیذ می باشد طبع او معتدل و سردی و گرمی و ترافعال
 آل سبک و زود ہضم و دافع قبض و بواسیر و موافق اصحاب مرق و وق و دل
 و سرف و مقوی جگر و دل و اگر دہ و دماغ و بھی و کسن بدن و مانع صعود بخار و منا
 بنا نہیں خورانیہ و با مزجہ بار دہ و حارہ بے مہیت ویدہ و در کتب ہندیہ
 نوشتہ اند کہ گوشتش سرد و خشک و مزہ شیریں و زنجنت دارد و باد الکیز و قابض

بول و فیل الفضول و دافع بلغم و تلخ است **تلمسی** بهضم فوقانی و سکون لام و کسین
 هبل و سکون تحتانی و هندیان را در چراهمی گویند نزد بعضی اسم همسفرم و نزد
 بعضی شاهسفرم و نزد بعضی تمام و سوسنرست و آن بر سه قسم است
 قسمی سفید که آن را در هندی تلمسی و چکری نامند تا و سیرهی و دیو و ندی گویند
 و قسمی سیاه که به عربی آن را فرج شک و هندی راقم تلمسی و سرساده کا بیتا و کیش کا یا
 و بهو منجری نامند و قسمی بسیار خرد که آن را بهوین تلمسی و بهو تلمسی و کهریکه و دیکینه
 و چدر پرن و ویرا و بلواسی کند و نامند ما بهیت آن نبات شبیه بریحان
 و از آن خرد تر و شاخه های متفرقه و کم خوشه هم باریک دارد و بهوین تلمسی بسیار خرد
 و اندک از زمین برخاسته و بوئی بیل پهل پنجه دارد و مزاج همه قسم گرم و در
 اول و خشک افعال آن قسم اول تب و کف و باد و کرم و بیماری دهن را دافع
 و باضمه بسیار قوی کند و قسم دوم بهتر از آن جهت سرفه که از آن بلغم بد بو بر آید
 کف و باد و ضیق و صفرا و در که در جبین شود و یا در دزد را دور کند و قسم سوم
 قه و خفقان و کول و یرقان را دافع نوشته اند **تلمک** به کسر فوقانی و فتح لام و کلا
 کاف و تلمک زیادتی میم نیز آمده و بجای میم با هم می آرند و سبکرت پور نامند
 سر بیان و چکر کا و چنا پیشکا و مک مندل و کورج و پسر و شیش نامند ما بهیت
 آن درختی است خوبصورت و پر از رونق گل او شبیه به شکل اشتر است و اگر شریک
 که سبک بر پیشانی از صندل چوب او کردن باعث رونق و خوبصورتی و طالع دی
 است و درخت شگون نیک می دانند و زنان بر و عاشق میشوند و نوشید عصاره
 تلمک او باضم و طین طبع است **تلاکر** کا به کسر فوقانی و فتح لام شده و الف و فتح کاف

عنه دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) کوشنا مول - دیو یا - و شنویر یا - (انگ) هولی باسل - ما مکلیو

پلانف اف ساوت افویکا - (لا) کالاسی - (دک) راقمسی - (از اندین میتر یا میدیکا)

فارسی و سکون را سے مہملہ و فتح کاف و الف اسم دوم سفید است ^{تلمسینھا} ^{مسنیجا}
 بہ کسر فوقانی و فتح لام و سکون سین مہملہ و کسر نون و سکون تحتانی مجہولہ و فتح ہا و الف
 و خفائے نون اسم کتجد است بمعنی چرب ^{تلمسینھوم} بہ کسر فوقانی و فتح لام و سین مہملہ
 و سکون میم و فتح موحده و خفائے ہا و فتح واو و سکون میم دوم یعنی از کتجد می شود
 اسم سہاگہ است ^{تلمشا} ما بہ کسر فوقانی و فتح لام و کسر شین ^{مشدودہ} و خفائے
 تحتانی و الف و میم و اسم کلی است ہندی ^{تلا} کلکلی بہ کسر فوقانی و فتح
 لام ^{مشدودہ} و الف و فتح کاف و سکون لام و ضم کاف فارسی و کسر فوقانی ہندی
^{مشدودہ} و سکون تحتانی اسم یاٹلی سفید است ^{تلا} گروندابہ فوقانی و لام و الف و
 ضم کاف فارسی و سکون را سے مہملہ و کسر واو و سکون نون و فتح دال مہملہ و الف
 اسم ^{پچی} سفید است ^{تلا} الی بہ فوقانی و لام و الف و ہمزہ و کسر بابے فارسی ^{مشدودہ}
 و سکون تحتانی اسم آبی سفید است ^{تلا} والی بہ فوقانی و لام و الف و فتح واو و الف
 و واو دوم ^{مکیورہ} و لام و تحتانی اسم ^{سنبھالو} ابیض است ^{تلا} یثریہ ^{مسنج} فوقانی و لام
 و الف و کسر تحتانی و سکون را سے ہندی اسم ^{لہل} است ^{تلا} واو ^{مٹا} بہ کسر
 فوقانی و فتح لام ^{مشدودہ} و الف و فتح واو و الف و کسر واو دوم و سکون نون و فتح
 فوقانی ہندی و الف اسم ^{لہل} سفید است ^{تلا} آوا بہ فوقانی و لام و الف و ہمزہ
 و واو و الف اسم ^{خردل} سفید است ^{تلا} نگرابہ فوقانی و لام و الف و کسر فوقانی
 دوم و سکون کاف فارسی و فتح را سے ہندی و الف اسم ^{تر بد} سفید است ^{تلا} لدکو
 بہ فوقانی و لام و الف و ضم لام دوم و سکون دال مہملہ و ضم کاف فارسی و سکون واو
 اسم ^{لودہ} سفید ^{تلا} کلو اسم ^{نیلو} سفید ^{تلا} نیکیہ اسم ^{قر وڑ} است ^{تلا} یک بہ کسر فوقانی
 و سکون لام و فتح بابے فارسی و سکون کاف اسم ^{لودہ} ^{سرخ} است بمعنی چرب

نوابد اسم فوقانی با میم

متممی به ضم فوقانی و سکون میم و مستح موحده و الف مقصوره و کسبه هم می گویند به ضم
کاف و سکون میم و فتح موحده و وقف با ما همیت آل نیاتی سست که شاخ او
مربع و درشت و باز غبت در جائے زراعت و خرابات می روید و برش مشاب
به برگ ریحان و اندکے خرد و کنگره دارد بر نهایت شاخ او قبه گردمانست
گردگان بر آید و وزان سوراخها باشد و اندک سوراخ کلی خرد و سفید و شیریں
ظاهر میشود و بر هر قبه زیر و بالایش دو دو برگ از هر دو جانب باشد و پس از آن
در همان سوراخها تخم می شود و قریب به تخم ریحان در اوایل زمستان میرسد اکثر مردمان
از برگ های نرم و نازک او نان خورش می سازند و هندیان ساگ آل را می گویند
می گویند به ضم فوقانی و کسر میم مشدده و سکون تحتانی و ضم کاف و سکون و او و فتح رائی
مهل و وقف با آورده اند که دو قسم است یک دیوتی به کسر دال مهله و سکون تحتانی
و فتح و او و ضم فوقانی و کسر میم مشدده و سکون تحتانی کوند نیابہ فتح کاف و سکون و او و
نون و کسر دال هندی و کسر نون دوم مشدده و خفای تحتانی و الف یعنی گل او گرد چو
گردگان سوراخ و او از سوراخ ها گلهاے ریزه بر می آید و کینهها به فتح و او و سکون تحتانی
و ضم کاف و سکون نون و مستح فوقانی هندی و خفایے با و فتح میم و با و الف
یعنی پاندرک و هل دیوی بود که آل را بسیار عزیز میداشت لهذا باین صفت
موسوم گشته درونی به ضم دال و راے مهلتین و سکون و او و کسر نون و سکون تحتانی
یعنی بسیار خوب چیز است دیو کا تمیکا به کسر دال مهله و سکون تحتانی و فتح و او و کاف

ع دیگر اسما حسب ذیل :-

(لا) لیوکس سیدھا کوشن (س) درونا پشی جیترایتریکارین (گل دگر
ر بنگ) درونا پشلا هل کسنا و کج کلنو پھول (لا) گوما مکد صو پیتی (سر)
بھو پھول (کن) تمبود تل تو پتی (تا مل) تمپے کیرا (مل) تھے (از اندین
میثرا میڈیکا) -

و سکون الف و ضم فوقانی و کسر میم مشدده و سکون تختانی دوم و فتح کاف و الف
 یعنی دیوان را بسیار خوب چیز است و قسم دوم را اینگاتی به فتح تختانی و سکون
 نون و فتح کاف فارسی و الف و ضم فوقانی و کسر میم مشدده و سکون تختانی دوم یعنی
 هتیا تی بمعنی تپی فیلی هستی چترابه فتح با و سکون سین ممله و کسر فوقانی و سکون تختانی
 و فتح جیم فارسی و خفائے با و سکون فوقانی دوم و فتح رائے ممله و الف یعنی
 فیل را آرام میدهد میثا بکسر میم و سکون تختانی و کسج شین معجم و الف یعنی حلا یعنی
 بره و رشا به ضم و او و سکون رائے ممله و فتح شین معجم و الف یعنی تور بمعنی زرگا و
 گو به فتح کاف فارسی و و او و اتما به ضم همزه فتح فوقانی مشدده و میم و الف یعنی
 خالص و بهتر حال این که خوردن او به این جانوران چهار پایه بهتر و خالص کسند
 است پوتی گند هیکا به ضم با و فارسی و سکون و او و کسر فوقانی و سکون تختانی و کسج
 کاف فارسی و سکون نون و کسر دال ممله و خفائے با و سکون تختانی دوم و فتح کاف
 و الف یعنی خوشبو است کبهره یونی به ضم کاف و سکون میم و فتح موحده و خفائے
 پرو و او و ضم تختانی و سکون و او و کسر نون و سکون تختانی درم یعنی گلش گرد مانند گردگان یا ناخدیوچه یا
 دور و ناخدیوچه به ضم و ال و رائے مملکتین به ضبط و سکون و او و فتح نون و الف و ضم با و فارسی
 و سکون شین معجم و کسر با و فارسی دوم و سکون تختانی یعنی گردگان این قسم
 نسبت به قسم اول کلان است سارگینیا به کسج سین ممله و سکون الف و رائے
 ممله و کسر کاف فارسی و خفائے تختانی و نون و فتح تختانی دوم و الف یعنی گلش
 از دنباله تا قریب سر سفید و سر گل مذکور قدری سرخ می باشد که تمبیکا به ضم کاف
 و سکون و او و ضم فوقانی و سکون میم و کسر موحده و سکون تختانی و فتح کاف و
 الف یعنی در گل او به ضم کاف فارسی و لام بو و گل می آید به کسر کاف فارسی
 و لام طبع او سرد در اوئی و تنه با قدری تلخی و شیرینی و لطافت ضما و او و مملکت
 او رام و شراب آب برگ او مفتوح شد و تخم او خشک در دوم حابس ایهال مزین
 و محف بلاغم و برائے دفع قوابلی رطب مجرب و هندیان طبع آنرا گرم و سبک و هنگام

مُتَبَاکُو ہضم شیریں و دافع کف و صفرا و اشتہی طعام و کشندہ کرم شکم نوشتہ اند متبا کو بہ فتح فوقانی و سکون میم و فتح موحده و الف و ضم کاف و سکون واو ہندیان آن را تیلو منی بکسر فوقانی و سکون تحتانی و ضم لام و سکون واو و فتح میم و کسر نون و سکون تحتانی دوم تکرار بہ فتح نون و سکون کاف و فتح رائے مہملہ و الف یعنی نزلہ و کف را دافع اہمیدم بہ فتح ہمزہ و بکسر با و سکون تحتانی و فتح وال مہملہ و سکون میم یعنی مخالف مار شکر کا کو ی بہ فتح شین معجمہ و را مہملہ و کاف و سکون الف و ضم کاف دوم بے ضغط و سکون واو و سکون تحتانی یعنی دراز و سیاہ و صاف می باشد برگ او در سچ کا بہ کسر واو و رائے مہملہ و سکون سین مہملہ و فتح جیم فارسی و کاف و الف یعنی کثر دم و یا لا بکسر واو و خفائے تحتانی و سکون الف و فتح لام و الف یعنی زنبور و ہو مگا بہ ضم دال مہملہ و خفائے با و سکون واو و فتح میم و کاف و الف یعنی سفوف حاصل ازین کہ نام این ست کہ سفوف جہت زہر کثر دم و زنبور یا مفید و دافع و ہو مرا پتر بہ ضم دال مہملہ و خفائے با و سکون واو و میم و فتح رائے مہملہ و سکون الف و فتح بائے فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مہملہ و الف یعنی برگ و خائست و شلیو شہا بہ کسر واو و فتح شین معجمہ و سکون لام و ضم تحتانی و سکون واو و شین معجمہ دوم و فتح فوستانی ہندی و خفائے با و الف یعنی بہ انواع خفہ نقرہ و بیدری و کلی و چٹہ و غیرہ و خائش می کشند و شکہنی بہ کسر واو و فتح شین معجمہ و کسر کاف فارسی و خفائے با و کسر نون و سکون تحتانی یعنی دفع کنندہ سم است سر پا و مشطرا بہ فتح سین مہملہ و سکون رائے مہملہ و فتح بائے فارسی و سکون الف و فتح دال مہملہ و ضم میم و سکون شین معجمہ و فتح فوقانی

عہ دیگر اسماء حسب ذیل :-

(لا) نگوٹیا ناما کو م (س) تاسر کٹا (انگ) مُتَبَاکُو (لا ف مر)
 مُتَبَاکُو (بنگ) تَمک (عر) تَمبک (تل) پوگا کو (تامل) پوگا مے کئی
 (کن) حوگے سٹور (مل پکائل) از انڈین میٹریاڈیکا۔

ہندی و رائے مہلہ و الف یعنی دندان مار غرض اس کے زہر کہ از دندان مار
 بوقت گزیدن در بدن سرایت کند آں را دور کنندہ است می گویند ماہمیت
 آں گویند قسمی از ماہیزہرچ است کہ آں را قلموس نامند نبات او بقدر زرعی
 یا کم و بیش و باز غلب و برکشت در از و عریض بسوسے سرد و باریک بطریف و نبالہ
 سبز و خامی و سیاہ بعد خشکی و ساق او تا بیک گز و پر گل رنگ گلش سفید و تخم او در
 غلاف مانند خوب کلاں و ازال سیاہ و تیرہ منزج آں گرم و خشک در آخر
 سوم افعال او محطش و مجفف و سم ماہی و زلو و کس و زنبور و کژدم و مار و دغا
 او مصلح فساد ہوا و دریں زمان کشیدن دود او شعار کہہ و مہ شدہ بالذات اقسام
 طیار کردہ با سخا می کشند بعضی ازال برگ ہائے بہتر و خشک را گرفته باقت
 سیاہ ہموزن یا کم و زیادہ مخلوط کردہ نرم کو بیدہ بر سر قلیان یا حقہ ہائے سیمی و
 نری و بدری و گلی و غیرہ نہادہ می کشند و این را گوراکومی گویند و اکثر در مجالس
 موجب زیب و زینت و در وحدت و خلوت باعث رفع فکر و ہمدیست
 و علامت بہتری برگہا تنباکو آنست کہ ضخیم و چسپیدہ با یک دیگر و زرد مالنیای
 یا خالہائے سرخ مال بہ تیرگی و تیز و تند باشد و اگر قند برابر او بند از ند تیز
 و تند ی برگ غالب باشد در دکن اکثر جافاتی میشود بعضی برگہا آنرا در آب کردہ و بیری آنرا
 دور کردہ مقرر نمودہ بر سر قلیان گذاشتہ و اخگر نمودہ می کشند و این را سوکہ
 می نامند و بہترین سوکہ سوکہ کوہیر است چونکہ علی الصلاح بر نہار و خلوتی معده
 بہ کشند چار آورد و صاف باشد و بعضی فقط برگ را ملفوف نمودہ باتش روشن
 کردہ و خانش می کشند لیکن اس افعال اہل قری و دہاقین است غرض در کشیدن
 او مختلفہ اند کہ بیان او طویل لا طایل است و والد مرحوم ارقام سرمودہ اند کہ کشیدن
 تنباکو مضرول و دماغ یا پس مزاجان و مغلط خون و مورث سکہ و خفقان و کدر
 حواس محروین و سودا وین و از سم است و معیار دفع تب است زیرا کہ مقدار
 کشیدن او را چوں تب عارض گردد و اگر چہ قلیلی باشد لذت آں را نمی دانند

و چون بالکلیه دفع شود لذت می یابند و مشتاق بسوی او می شوند و خوردن او و حده
یا یا برگ پان چنانچه نزد نسوان این بلاد رواج است جهت تخفیف رطوبات خصوصاً
معدیه و درد شکم و رفع ریح و بواسیر و تنگی نفس و درد دندان و غیره موثر و شرط است
که مرطوب المزاج و امراض رطوبه باشد و گرنه به امراض یابس و یابس المزاج مفرت
بهم رساند و امراض پیدا کند که علاج آن متعذر بود و مصلحتش شیر و شیرینی و ترک کردن
گلاب و بید مشک و مالیدن برگ خشک بر قوبا و حکه فرج و مقعد و بواسیر مفید و تجربه
این اضعف آمده و سوط او منقی و باغ و نوشیدن آب زرد که از کثرت کشیدن جهت
کشان در حقه جمع شود و مستقیماً شافی است با درار بول و عرق مفرد و یک روز یا سه
روز و والد ماجد مرحوم اکثر می فرمودند و بعضی مردم ثقه فرمودند که سم مار را نیز به قه
دفع می کند و نسخ او که بر سرین قلیان جمع شود گرفته فیل ساخته و زنا سور کته گذاشتن
مندل است و بهم چسب کحل او جهت شب کوری نافع و نیز از تجربه والد مرحوم است
که چون برگ تمباکو را شب در آب تر کرده صبح آب را محرق ساخته و در آفتاب خشک
نموده کوفته و بخت با گلاب بر سنگ سماق ساییده بقدر بخور حب با بند و چهار حب
ناشنا بخور و مضم طعام می کند و قبض خشکی بلکه تبس افیونی دور کند و شسته طعالم است
این مجرب است و هیچ ضرر ندارد و صاحب تحفه از نوشیدن منع کرده و از سموم
شمرده خلاف تجربه است زیرا که نفع از و بشا به در آمده مگر با مزجه حاره مضر است
والله اعلم ^ع تمبر کو به ضم فوقانی و سکون میم و ضم موحده و رائی مهله و لام مشده
و سکون واو و بسحذف لام یعنی تمبر و نیز آمده و بسکرت ساخا و سار و و ساجا و ساخا
و پیچین و لکا و پیچین بچل و مهابنی گویند ما همیشه آل قسمی از کدو تلخ است
که فقرا و جوگیان اکثر در دست خود می دارند و از و بین و ستار و غنوره میانه

ع اسماء حب ذیل (بن) تمبر - (لا) تمبر و (بنگ) نیپالی دهنے (مر) کیس بچل
رکوک (نیر) پھر (از سالگرام نگینو پوشن) -

و بعضی گویند که درخت ست غیر که وی تلخ مزاج آن بسیار گرم و تیز و تلخ و
 دافع میوه کف و پنبه و سرخ و صفرا و تب نوشته اند قمبر چه هم به ضم فوقانی و سکون
 میم و ضم موحده و رائے مهله و فتح جیم فارسی شده و خفاکے با و سکون میم و دوم سم
 درختی است که در سنگرت درے با بود و اکل کاری و کشانی و ساورش پهلوی و سحر پان وانی
 رود با و قمبر و نام و در بعضی نسخ مجھی ما بان و سرنا که درها آمده می گویند
 ماهیت آن گویند که درختی است که گل او به صورت ستار که آله غناست می
 شود و بار او نیز بدستور هر دو سرخ و زخمت مزاج آن گرم و خشک و رسوم و افعال
 آن نیز دافع کف و باد و سول یعنی درد شکم و جلد و باضم و کشنده گرم نوشته
 اند قمبر می جبر اسور پ به فتح فوقانی و میم مشدوده و کسر رائے هندی و سکون
 تختانی و فتح جیم و رائے هندی دوم و الف و کسخت سین مهله و سکون و او و فتح رائے
 مهله و سکون با رائے فارسی و در سنگرت نسبی کوه و امیراجی و بیل بیدر و پریا بختا نامند
 ماهیت آن نباتی است که برکش اندک سفید و تخم آن مانند خردل افعال
 آن خوردن ساگ او مقوی و تخم او هم مقوی و مزه مزه و اردو گویند که از خوردن او
 زن عاقره حامله می گردد و تمایل به کسخت فوقانی و میم و سکون الف و لام گویند اسم
 درخت سرو و درخت کبرنج است افعالش دافع آماس اعضا و سوزش و آبله
 نوشته اند تمال پیر به فتح فوقانی و میم و سکون الف و فتح لام و با رائے فارسی و سکون
 فوقانی و فتح رائے مهله نزد بعضی نام پیرج است و پیرج را بعضی برگ صندل
 نوشته اند و نزد بعضی نام برگ سرو و برگ کبرنج معنی لفظ این که برگ برهفت
 قسم تب مثل آهومی و و دیامند تنک بر هوای پرومی و و دتیا به ضم فوقانی
 و فتح میم مشدوده و الف اسم بول تماد در به فتح فوقانی و میم و سکون الف و فتح و ال
 مهله و سکون رائے مهله و برهمنی تماد بخند و ال می گویند شیرین و سرد و سنگین
 و مقوی و فزاینده منی و باد و بلغم و دافع صفرا و شنگی و حرارت و مانند گی نوشته اند
 قمبر و نام به ضم فوقانی و سکون میم و ضم موحده و رائے مهله و سکون داو و فتح نون و

و خفائے نون و فتح کاف فارسی و الف و ضم میم و سکون سین جمله و فتح فوقانی و الف
 قسمی از موهبتهاست که آن را در هندی کردند و بد او کاتک کیبا و مستاراجی و کیوگنا
 ماهیت آن پنج گیاهیست که در جوئے با و آب با پیدای شود و سیاه و خوشبو
 و برابر تخم کنار بود مزاج آن سرد و خشک و تلخ و زحمت و دافع کف و تب و مضروی
 و اسهال و تشنگی و بیماری تنگنایک به کسر فوقانی و سکون نون و فتح فوقانی و دوم و کسر
 جمله و سکون تحتانی و کاف یعنی با مرض باد و کف و صفرا نافع اسم گلو است تنگنا که
 به ضم فوقانی و خفائے نون و فتح کاف فارسی و الف و کسر کاف مشدود و خفائے
 با و سکون تحتانی یعنی معتدل اسم پنا که است تنگنایک و اسم تر و راست تنگنی
 به ضم فوقانی و سکون نون و کسر دال هندی و سکون تحتانی نام ریتی است که آن را
 ناری نیز می نامند انشاء الله تعالی در حرف نون خواهد آمد تنبول به فتح فوقانی
 و سکون نون و ضم موحده و سکون واو و لام نام برگ پان است و بیشتر اطلاق این
 لفظ بر ترکیبی از شیر و برگ پان و سپیاری و کتبه و چون و جوز بو او بسبب قر نفل و
 الایچی و نبات و کلاب و زعفران و اندکی مشک می کنند و گاهی مغز بادام و مغز
 پسته و مغز خیار هم داخل میشود و بعضی برای سکر قدری برگ خیال شسته هم
 ضم می کنند و اکثر در شادی زفاف عرایس مستعمل است افعال آن منفع و محلل ریاح

(بقیه حاشیه منقذ گشته) رکن (تنگا هو لو) (مل) گری متن (لا) سانی پراس روتنداس
 (از اندین میتر یا ندیکا)

۱. دیگر اسامی حسب ذیل: (س) تنبول - ناگ و تی (انگ) بی تل لیف پلیر (لا)
 پیپ بیل (هم) و (بنگ) و (پنجانی) و (گجراتی) و (مر) و (کن) و (پات)
 (فارسی) تنبول - (تل) ناگ و تی - تملا پگو (تامل) و مری لی (مل) و پلا
 (از اندین میتر یا ندیکا)

۲. گویم مصنف مرحوم مزاج تنبول را بیان نکرده به سبب این که در این اقسام است در مزاج

و مقوی معده و شکم و بیوست و اسماک پیدا آرد و دهن داخوشبو کند و دل را
 به سرور آرد و تنهائی به فتح فوقانی و سکون نون و فتح دال هندی و فتح لام و سکون همزه
 و تختانی نام چو غالی که سبزی مشهور است یعنی تخم او بسیار باریک برابر خشکاش
 باشد و تنهائی به کسر فوقانی و سکون نون و فتح فوقانی دوم و سکون راء مهله و سکون
 دوم و سکون تختانی و فتح کاف و سکون میم نام تر هندی است و بعضی سباق را
 می دانند و بخلاف کاف و میم هم آمده منتری و در شکرت چنچالی و جیوتی و رکیت
 یورک گویند افعال آن واقع تیب و گرمی آن و مولد کف نوشته اند تنگی میم
 فوقانی و سکون نون و کسر کاف و سکون تختانی و بجای نون میم هم آورده می گویند
 تنهائی به کسر فوقانی و سکون نون و ضم دال مهله و کسر کاف و سکون تختانی هر دو نام تمیند و
 است تنهائی و و منتهی به فتح فوقانی و خفای نون و ضم دال هندی و ضم لام و سکون
 و او مجهول و فتح دال مهله و خفای نون و سکون نون و ضم فوقانی و سکون و او دوم یعنی
 از مالیدن دست می شود اسم آب شسته برنج است تنهائی و منتهی به فتح
 فوقانی و سکون نون و فتح میم و سکون نون دوم و ضم دال مهله و سکون و او و نون سوم
 و فتح میم دوم و سکون سین مهله و فوقانی دوم اسم آب جغرات است تنهائی به فتح
 فوقانی هندی و خفای نون و فتح کاف و فتح نون دوم و سکون میم اسم سبک است
 یعنی امراض را سوخته پاره پاره می کند و نیز اسم ناگرموتهد است تنهائی و ضم فوقانی
 و سکون نون و ضم دال هندی و سکون و او یعنی قطعه قطعه اسم سیند است سگ و طاری

تنهائی

تنهائی

تنهائی

تنهائی

تنهائی

تنهائی

تنهائی

(بقیه حاشیه صفحہ گذشته) هر یک اختلاف بود لکن اترک کرده قانیم ۱۲ نظر شد خاں احمدی خوجی -

له دیگر اسما حسب ذیل: (س) تنهائی - اصل و رکشا - (انگ) نیمه نند سیری (و)
 اصلد (بنگ) تنهائی (رکج) اصلد (کا) اصلد (پنج) اصلد (ع) نیمه اصلد (مر)
 چنچ (تل) چنچا پند و - (تاصل) چنچا پند پالم (کن) تنهائی هندی (مل) پوی
 (زاندین سیر یا مدیکا)

بہ ہندو

تند وک بہ اضافہ کاف اسم تندلم است تندی کیرا بھل بہ ضم فوقانی و سکون
 نون و کسر وال مہلہ و سکون تختانی و فتح کاف و سکون تختانی دوم و فتح رائے مہلہ و
 والف و بای فارسی و ہا و لام یعنی بار سرخ مانند بینی طیوطا و بمعنی دافع خارش
 صفرا و بمعنی شیرین و خوش طوطا اسم بار کندوری است بنو چہرا بہ فتح فوقانی و
 ضم نون و سکون و او و کسر جیم فارسی و خفائے ہا و سکون تختانی و فتح رائے مہلہ و
 الف یعنی شیراز اسم انباری است تنکشتا است نیز می گویند بہ فتح فوقانی ہندی
 و خفائے نون و سکون کاف و فتح شین معجم و سکون الف و فوقانی سنٹ کارین
 بہ فتح فوقانی ہندی و سکون نون و فتح فوقانی ہندی دوم و فتح کاف والف و
 کسر رائے مہلہ و سکون تختانی و نون دوم اسم سہاکہ است تنہیا بہ فتح فوقانی
 و کسر نون شدودہ و خفائے تختانی والف یعنی بدن را خواص نیک و ہد اسم
 ہندی کلان است تنیشہ بہ فتح فوقانی و کسر نون و سکون تختانی و فتح شین
 معجم و ہا اسم نئی است۔

مرکز تحقیقات کتب و تاریخ ہندی

فوائد اسماء فوقانی باواؤ

توت بہ ضم فوقانی و سکون داو و فوقانی دوم یعنی فرصاد ماہیت آن

۱۔ دیگر اسماء حسب ذیل :-
 (س) توت - توڈ (انگ) وائٹ مل بری (ہ) (فارسی) و (بنگالی) توت
 (دکنی و گجراتی) توتیری - (تامل) مکبلی پونج (کن) ہپل ویرالی (پنجابی) توت
 شہوت (۴) مورس البا - مورس انڈیکا مورس پیروری فلورا (مر)
 تون بے - (انڈین میڈیکا)۔

درختی است مشہور و معروف برکش گردائل بہ درازی و اندکے نوک دار و
 شترہ او بقدر نیم گرہ و کم و زیادہ ازاں سیاہ و سفید بود و شیریں و ترش ہم میشود
 و آن کہ دراز بہ قدر انگشت سیابہ باشد آن را شاہتوت نامند مزاج او آنچہ
 شیریں و شاداب و بیدانہ باشد گرم و تر و ترش آن سرد و تر یا خشک و خامش
 سرد و خشک مطلق افعال او شیریں با صمد و مقوی بدن و گردہ و باہ و مولد خون
 و رافع قبض و رت او بہت اورام حلق و ذبحہ و خناق شراباً و غرغرة نافع و
 سزاوار است کہ پیش طعام بخورند و بعد آن سکنجبین بنوشند و ترش او قابض
 و مانع سیلان مواد بسوئے اعضا و خام او قایم مقام سہاق است و سائر
 افعال برگ و بیج و پوست او مانند کویٹ است **تور** بہ ضم فوقانی و مستخ و او
 مشدودہ و سکون رائے ہلہ و آہر نیز می گویند بہ فتح الف و سکون رائے ہلہ
 و فتح ہا و سکون رائے ہلہ دوم بفارسی متاخر بہ فتح شین معجم و الف و کسر خائے
 معجم و سکون لام و بعضے شاخص شین معجم و الف و ضاد معجم نام او کفۃ اند و در کتب

۱۔ گویم تور غیر ارہر است زیرا کہ درخت و تخم ارہر خرد و درخت و تخم تور کلان کہ در کشت آن
 سوار ہم دیدہ نمی شود و دال ارہر خوش طعم و دال تور بد طعم حتی کہ درختان او را برائے
 خورش گاؤ و گاؤ میش در ہندوستان می کارند و تخم ارہر برائے خورش انسان میباشد
 فافہم ۱۲ نصر اللہ خاں احمدی خوجوی ۔

۲۔ دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) توہری کا ۔ توہری ۔ آدھکی ۔ (گج) توہری ۔ ڈانگری
 (انگ) پتھن پی ۔ کونگونی (ہ) توہر ۔ آہر دال ۔ (بنگ) آہر
 (مر) توہری ۔ (تل) گنڈو لوہ (تاہل) آدگی توہر اے ۔ (کن)
 توگری (مل) آدھکی ۔ کٹ جن ۔ (لا) کے بے لوہس اندی
 کوس ۔ (ازاندین میٹریاڈیکا) ۔

ہندیہ آورده اند کہ تور را کندل بہ فتح کاف و سکون نون و ضم وال ہلہ و سکون
 لام و آوہلی بہد الف و فتح دال ہندی و خفائے ہا و کسر کاف و سکون تحتانی
 و توری باضافہ تختانی و متابہ فتح میم و فوقانی و الف می گویند و در زبان کنڑے
 توکری نامند بزبادتی کاف فارسی و سکون و او ماہمیت آن از جملہ خوب
 مشہورہ است کہ اکثر اہل ہند از و دال می پزند و ہمراہ خشک یا نان فطیری
 بار و غن بسیار تناول می کنند درخت او بقدر یک قد آدم و در بعضی اکنہ بقدر
 درخت نارنج و از اہل ہم بلند میشود چنانچہ عزیز سے نقل می کرد کہ در شہرے چن
 درخت عظیم دیدہ ام کہ مردمان بر بالائے درخت رفتہ بارہائے اومی گیرند و شاخ
 ہائے آن را چنان کنندہ دیدہ ام کہ بہ صعود و نزول مردم متحمل و هیچ ضرر شکستگے
 بہم نمی رساند و بعضی مردم می گویند آن کہ درخت او کلال باشد تور است
 و آن کہ درخت او خرد باشد ارہر است برکش دراز و اندکے عریض و نوکہ ار
 و گلش زرد و بارش غلافی و دانہ اش از عدس بزرگ و بردانہ پوست باریک
 و صاف و مائل بہ سفیدی و بر سرش مانند نشان دانہ باقلا و اندر روش زرد و بعضی
 دانہ سبز ہم می باشد و در بعضی اکنہ دانہ او برابر دانہ باقلا می باشد و از خواص
 اوست کہ بہ آب شور گداز نمی شود و آن دانہ ہا را منقشر نمودہ بر و غن چرب کردہ
 در آب شیریں می پزند بہترین دال تور خاندسی پس ملیو ار است کہ برابر برنج
 گداز می شود و اکثر دریں بلاد کشت زار او در خریف میشود و مزاج او نزدیک بہ
 سرد و خشک است و نزد شریف خان مرحوم گرم و خشک است در سوم و مخت
 والد ماجد مرحوم ہین است اما گرمی آن را در اول دوم می فرمودند و نزد بعضی
 اطباء کہ محشی تحفۃ المؤمنین اند گرم در اول و سرد دوم است بالجملہ در طبیعت اختلاف
 است افعال آن مقوی معده و ثقیل و بہ امراض بلغمی بارودہ نافع و اگر دال
 اور ایک دو جوش وادہ آب آن را دوہ کردہ پزند و یا و شیر و ماست و آب
 گوشت پاکیزہ بار و غن بسیار پزند اصلاح خشکی او میشود و اناجوشش دادن و خوب

که اجزای لطیفه هواییه از تخیل می یابند و برگ او در آب جوش داده مضغه
 نمایند جهت در دندان مضغه و شیر برگ او سفیدی چشم که بعد از چسبک شود
 به رو چشم را از کدورت جلادهد و افعال او نزد هندیان دال تور زائل کننده
 صفرا و کف و غصه و خوف است و زنجبت و شیرین و معتدل و لایق و دوام
 خورد نیست بجهت تب و کلهک نافع و اشتها افزاید و امراض بول را مضغه و باد
 را بدر سازد و وقتی که بعد خوردن طعام می شود آن را سود دهد و به بلغم فایده بخشند و
 با معده قوت دهد و تشنگی و سوزش تمام بدن را دور کند و آب جوشکس او که آن را
 کث می گویند به فتح کاف و سکون فوقانی هندی شیرین است بر سخن یاوری به
 دبه امراض بول که آن را میهم گویند و پاندرک یعنی یرقان و سودا و القیه را دفع
 نماید و کف و باد را زایل گرداند و نیز گفته اند که دال بغیر طعام نباید خورد و از
 همراهی دال دل را خوشی است اگر صد قسم ترکاری باشد دال هم باید و اگر هزار
 قسم کس باشد دال ضرور و آن دال یا دال بونگ یا دال تور و صاحب معدن الشفا
 گوید که اگر هر اندک که باور پیدا کرد و کف و تلخ را بر باید و اگر این را باروغن بخورند
 تلخ و باد و بلغم را دفع گرداند و این احوج گوید که دال تور رقیق و خوب که از شیشه با بر
 روغن جهت اسهال و وزب و فساد خون نافع و غلیظ او نفاخ و بطی الهضم و قلیل الغذا
 و قابض و سوزنده سینه و منظم بصر و مضر محررین مکر این که از خوردنش معتاد باشد و
 و مصلح او شیر و روغن و گوشت و لیمون و ادراک و دیگر توایل است و نزد هندیان
 مصلح دال تور پیلی و شهد است و تیرای هر و نی به ضم فوقانی و سکون و ادراک
 فوقانی و دم و فتح سخانی و سکون الف و کسر همزه و فتح با و ضم را سئ مصلح و سکون
 و او و کسر نون و سکون سخانی دوم ماهیست آن پنج روئیدگی است نزد آب
 و آجام میر وید برگ او مانند برگ ماهی هرج و اذال خرد تر و گردند در رنگ
 سبز زایل به سفیدی و گویند که آن را گل و بار نمی شود و این پنج اکثر از نواحی که معتدل
 و دیگر جزایری آری از مزاج آن گرم و خشک در اول اولی و در آن قوت جالبه است

توتیای هر و

که ازاں بصارت را نیز گردانند و گویند اول کس که این دوا را بر آس روی دشتانی
 چشم یافت آن بارون برادر موسی علی نبینا و علیها السلام بود و لهذا منسوب به موسی
 ایشان شد و آله ماجد مرحوم اکثر کحل او دشیا ف او به گلاب پرورده استعمال می
 فرمودند و بسیار بجز تقویت باصره و حفظ چشم می نمودند و نور شورست به ضم فوقانی و
 سکون و او مجموله و فتح را به همل و سکون فوقانی هندی و ضم میم و سکون و او دوم
 و فتح را به همل و دوم و سکون فوقانی هندی و دوم ماهمیت آن نباتی است
 سفرو کشش و مانند بیل می شود و نسبت او بر زمین سسرخ و بیا و بر درخت بیل او
 نمی روید و برگ او مانند برگ پیلو و نوک دارد و ازاں تنک و بار او شبیه بار آک
 افعال آن برگ او کو بیده بر و مایل و بد به بندند تحلیل می کند و بختش قطعه
 نموده تا وقتیکه تازه باشد بگرداند و هموزن آن روغن زرد و انداخته هم وزن
 آرد و گندم نان ساخته بالائے آن پناوده و همن طرف بند نموده بر آتش به پزند
 که در آن نان بریان گردد و برابر آن شکر سفید انداخته مالیده بنار بدیند برای
 قوت باه و پشت و گرده بکار می آید و از بار خام او چار پخته می خورند و توری به ضم
 فوقانی و سکون و او و کسر را به هندی و سکون تحتانی اسم رویدگی است که آن را
 در تنگی تونی کوره نامند و ازاں نان خورش می سازند و بنسکت تالیکا و در وقتا و کبوت
 جزانی گویند ماهمیت آن بیله ست سرخ مر جانی رنگ برگ او مانند پنجه گونزو
 شاخ او مانند پای کبوتر می باشد مزاج آن گرم خشک افعال آن دفع
 کف و باد و در شکم دوست است که گرمی و تب و پر نام سول یعنی در دیکه وقت
 بهضم پیدای می شود تا آنکه انتهای بهضم بماند و پاندزوک یعنی سودا القیه است
 توری کانی و تو کرملی هر دو اسم نور است و توری است تول بیل رشم بار درخت
 سنبل ست لوره بهضم فوقانی هندی و سکون و او و فتح را به همل و وقف با و آن
 پرند است از بمر خرد و تر و در موسم بارش وافر میشود و گوشتش نرم و تر و لطیف
 تر و معتدل در گرمی و سردی و تر جبهت امراض میبده و شکستگی استخوان را مانع

توی کام به ضم فوقانی و سکون واو و کسر تختانی و فتح کاف و الف و میم ساکنین نام
قسم نسیب نوشته اند توی یا یجم به ضم فوقانی و سکون واو و مستح تختانی و بائے
فارسی و الف و کاف و جیم و میم یعنی از آب و خاک پخته بر می آرند اسم شوره است
توری به ضم فوقانی و سکون واو و کسر رائے مهمل و سکون تختانی نام ترابی که شمره
تره هندی است بویا ر سبز به ضم فوقانی و سکون واو و کسر فوقانی و دوم و فتح تختانی
و الف و کسر همزه و فتح سین مهمل و سکون موحده و زائے معجمه نام نیلا تھو ته است
توپ به ضم فوقانی و سکون او و بائے فارسی اسم روغن ستور است تور یا کند
به ضم فوقانی و سکون واو و رائے مهمل و مستح تختانی و الف و فتح کاف و سکون
نون و وال مهمل اسم سورن است توراج به ضم فوقانی و سکون واو و فتح رائے مهمل
و الف و جیم اسم شکر است که از شهد ساخته باشند لوا چهری به فتح فوقانی
و واو و الف و کسر جیم فارسی و خفایه ها و سکون تختانی و کسر رائے مهمل و سکون
تختانی اسم تبا کیر است توک سکند به ضم فوقانی و خفایه واو و سکون کاف و
ضم سین مهمل و فتح کاف فارسی و خفایه نون و سکون وال مهمل یعنی پوست خوشبو
اسم پوست نارنج است نوم لا کنی به ضم فوقانی و سکون واو و میم و فتح لام و الف
و کسر کاف و نون و تختانی یعنی دافع قیض و ملین طبع اسم ساک چکوره است توراج
میم و او به ضم فوقانی و فتح واو و الف و جیم فارسی و کسر میم و سکون تختانی مجهوله و مستح
واو و الف یعنی پوست درخت اسم دار چینی است توک لیشی به ضم فوقانی و خفایه
واو و الف و سکون کاف و بائے فارسی و شین معجمه و بائے فارسی و دوم و تختانی
یعنی گلش مثل گردگان گهایه ریزه ریزه و سفید اسم بر مندی توی کوره به ضم فوقانی
و سکون واو و کسر فوقانی هندی و سکون تختانی و ضم کاف و سکون واو و فتح رائے مهمل
و وقف با توٹ کوره بخند تختانی اسم توڑے است

فوائد اسماء فوقانی با الهی هوز

ٹھیکرے کے بہ کسر فوقانی ہندی و خفائے ہا و سکون تختانی و کاف و کسر رائے ہملہ
 و سکون تختانی دوم و در کتب ہندیہ نوشتہ اند کہ آل را کڈ لابی بہ ضم کاف
 فارسی و سکون وال ہندی و فتح لام و سکون الف و فتح موحده و کسر لام مشدودہ
 و سکون تختانی و رشا بھویہ فتح واؤ و سکون رائے ہملہ و فتح شین مجہ و سکون الف
 و ضم موحده و خفائے ہا و سکون واؤ نام مشترک است میان بسک پیر و ٹھیکری
 و رکتور تباہ فتح رائے ہملہ و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و ضم واؤ و رائے ہملہ
 دوم و سکون نون و فتح فوقانی و الف یعنی اطراف برگ گراو اگر و سرخ میاں
 ویشا کہ بہ فتح واؤ و سکون تختانی و فتح شین مجہ و سکون الف و فتح کاف و خفائے
 ہرودا یعنی بسیارے گرمی را بدر ساز و رکتیکا بہ فتح رائے ہملہ و سکون کاف
 فارسی و فتح فوقانی و ضم ہائے فارسی و سکون شین مجہ و فتح ہائے فارسی دوم و کاف
 الف یعنی گلش سرخ می شود و شو بھگنی بہ ضم شین مجہ و سکون واؤ و فتح موحده و خفائے
 ہا و کسر کاف فارسی و خفائے ہائے دوم و کسر نون و سکون تختانی یعنی آکاس
 اعضا را میزند سویتا سارونی بہ کسر سین اہملہ و واؤ و سکون تختانی و فتح فوقانی
 و الف و فتح سین ہملہ و سکون الف و ضم رائے ہملہ و سکون واؤ و کسر نون و سکون
 تختانی دوم یعنی اہمال سفید رنگ و ارقیق کہ بہ سبب خلط خام و بغم و فساد کیوں
 و کیوس شود و فتح می سازد پرور شائینچا بہ فتح ہائے فارسی و رائے ہملہ و ضم

لہ دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) یونسز نو استگنی (انگ) سیڑی دنگ ھوک وید (لا) یونسز
 ھاو یاڈ فوسا (رہ) بشیکا یور - ٹھیکری گڈ ھایر نا سنت (بنک) گڈ ھایور
 (گج) واگھا گھا یور و سنو سری موڈ (نل) اٹٹا فمی ٹری (تامل) موکھی ہائی
 (کن) سنا دیکا - گونا چلی (مل) تائی لما (مر) کھن پیر واسو (انڈین
 میڈیاٹیکا) -

واو و سکون را سئمه و فتح شین معجم و الف و کسر همزه و نون و سکون تختانی و مستحجم
 فارسی و سین مهمل و الف به امیر اعظم باشد که از کثرت جماع و شرب آب و خواب
 روز و بیداری شب و بند و استن بول و بر از حادث گرد و دفع گرداند و بدر سازد
 ما همیت آل روییدگی است مفروش بر زمین و شاخه های بار یک و سرخ
 رنگ دارد و با ما نیت برگ او گردانند برگ اگماله و گرداگرد برگ سرخ و گلگون
 و این را لال ٹھیکری می گویند و قسمی دیگر است که آن را در کتب هندی به الکی نامی
 به فتح همزه و سکون فوقانی هندی و کسر کاف و سکون تختانی و فتح میم و سکون الف
 و کسر میم و هم در سئمه هندی و سکون تختانی و دوم بدلی به کسر موحرره و دال هندی
 و سکون لام و کسر کاف فارسی و سکون تختانی شناژیکو به کسر شین معجم و فتح نون الف
 و کسر سئمه هندی و سکون تختانی و ضم کاف و سکون واو یعنی برک بر پشت سفید
 و تنک و گرد است رگیت پیش و به فتح را سئمه و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی
 و ضم با سئمه فارسی و سکون شین معجم و ضم با سئمه فارسی و دوم و سکون واو یعنی گل او سرخ
 است و شاخه به کسر واو و فتح شین معجم و سکون الف و ضم کاف و خلفا سئمه و سکون
 واو یعنی شاخه های او دراز است و بار یک مندرجه به فتح میم و سکون نون
 و فتح دال هندی و لام و جیم فارسی مشدود و خلفا سئمه و فتح دال مهمل و الف یعنی
 برگ او گرد است ما همیت آل رشتنی است مانند بیاره و شاخه های دراز و بار یک
 و اندک به سرخی زند و کبیت به قسم اول ما نیت کم دارد و برگ این مسته گرد اما
 از اول تنک و بر پشت سفید و اندک از ک دار و برکت اش سرخی می زند و این را
 سفید ٹھیکری می گویند و گل هر دو قسم سرخ و ریزه و خوشه دارد و تخم هر دو برابر ناخواه و
 لیکن از ناخواه دراز و بیخ هر دو سفید مزاج هر دو سرد و خشک و بیخ طبعی غالب
 نیست افعال آل تشنگی به نشاند و قسم اول کف و باد را دور سازد و تپه آماں
 اعضا و یرقان و سوء القنیه و درد سر و سرفه و درد شکم را نافع خواه عصاره برگ و
 شاخ و غیره به دهنده خواه مطبوخ نموده استعمال کنند و قسم دوم نازک و با مزه است

انجرہ صفراوی را بخشانند و تحلیل سازد و بواسیر و استنجا ضد و بے مزگی و تب را دفع
 نماید و بیج هر دو مرقق رطوبات و مفتخ احتیاست تهرکار به فتح فوقانی و خفایے با
 فتح کاف و سکون الف و رائے مہلک باہمیت آل و رختی ست تا بیک قامت
 و زیادہ بر آں و شاہجہائے پراگندہ و پرگرہ و برہرگرہ یک دوشاخ باز یک بر آہنا
 برگ ہائے کوچک و پین و بے کنکرہ و منزہ آل تلخ و اندک زحمت و گلش کوچک
 تا ساقی بلند سفید رنگ بعد خشک شدن ساقی باریک از آل ظاہری گرد و بر سیر آل
 برگہاریزہ زرد و در وسط آل تار ہائے باریک و سفید رنگ گویند کہ این درخت
 در بنگالہ و افریشو و مزاج آل گرم و خشک اما گرمی او تا آخر دوم و خشکی تا اول آل
 افعال خوردن دوسہ در ہم باز بخیل ترک ہندی اورک گویند جہت رفع تب بلغمی
 و درد اعضا خصوص دست و پا مفید و باید کہ بعد خوردنش از ہوا محافطت کند و پوش
 نماید کہ تا عرق آید و خشک گردد و بخور آل نیز نہیں اثر دارد و غذا آب گوشت
 با مصلح گرم کند تا سہ روز تہو ہر بہر بہر فتح فوقانی و خفایے با و سکون و او و فتح ہائے
 دوم و سکون رائے مہلک و گائے ہائے دوم را حذف کردہ و او را مشد و نمودہ
 تہو رہم می گویند اہل دکن سیند گویند بہ کسرین مہلک بے ضغطہ و سکون تختائے و
 خفایے نون و سکون دال ہندیہ و سہیلا صاحب سعدن الشفا اسم نوعی از رقوم
 نوشتہ و ہندیان آل را جمر و بہ فتح جیم و سکون میم و ضم رائے ہندی و سکون
 و او گویند و نوشتہ اند کہ بر چار نوع است یکے را بر ہا جمر و بہ کسر موصدہ و نوشتہ
 رائے مہلک و میم شدہ و خفایے او الف و فتح جیم و سکون میم و ضم رائے ہندی

اے (س) سی ہند - کرشن کھار (ھر) تھوہر سی ہند (بگ) صنبا
 کاچھ (مر) نیوڈنگ (کج) تھوز و اند لیو (کن) نیوڈنگو (تل) چین
 موڈو (انگ) ملک ہج (لا) یوپارڈیا لڑکیو لانی (ف) نہ قومر (ع)
 نہ قومر (از سالک رام گنیشو) -

سکون واو یعنی تندی سبزی و جرم به فتح واو و سکون جیم و فتح رائے مہملہ و سکون
 میم یعنی سہ پہلوست و الماس راچی شکند و بعضے گویند کہ وجر نام الماس است
 یعنی این ہم مثلث است مانند الماس لہذا بہ این اسم مسی گشتہ تندو بہ ضم
 فوقانی و سکون نون و ضم دال ہندیہ و سکون واو یعنی قطعہ قطعہ می باشد ہا و رو جہا
 بہ فتح میم و ہا و سکون الف و ضم واو و رائے مہملہ و سکون واو و دوم و فتح جیم فارسی
 و خفائے ہا و الف یعنی این درخت بزرگی دارد گندیرا بہ فتح کاف فارسی و
 سکون نون و کسر دال ہندیہ و سکون تحتانی و فتح رائے مہملہ و الف یعنی ہر دو طرف
 خار و در میانش مانند راہ می باشد سنگر کو بہ ضم سین مہملہ و خفائے نون و کاف
 فارسی و ضم رائے مہملہ و ضم کاف بے ضغط و سکون واو یعنی بہ امراض فساد بول
 سو و مند است و گداسہا سہری بہ ضم دال مہملہ و سکون کاف فارسی و فتح دال
 مہملہ و دوم و خفائے ہا و الف و فتح سین مہملہ و فوقانی و خفائے ہا و دوم و الف
 و سکون سین مہملہ و دوم و ضم میم و سکون رائے مہملہ و کسر ہا و سوم و سکون تحتانی
 و گدہا یعنی شیرا و سہتا بہ معنی امرت سہری یعنی نام سیند حاصل این کہ شیرا و ضم
 سیند برائے امراض فساد بول مثل غلظت و غیرہ امرت است یعنی مانند تریاق
 است و دوم را کو کج و دو بہ ضم کاف و سکون واو و فتح لام و جیم و سکون میم و ضم را
 ہندی و سکون واو یعنی آل درخت سیند کہ شاخہایش راست و تراکم و ہموار و
 قلم واسطی و کرم دار است سمنتا و گدہا بہ فتح سین مہملہ و میم و سکون نون و فتح فوقانی
 و سکون الف و ضم دال مہملہ و سکون کاف فارسی و ضم دال مہملہ و دوم بے ضغط و
 سکون واو یعنی شیرا و چین چپیز را سیون مندو بہ کسر سین مہملہ و خفائے تحتانی
 و واو و نون و فتح میم و سکون نون و دوم و ضم دال ہندیہ بے ضغط و سکون واو
 یعنی گرفت اعضا و اورم زانو و درد آل را امرت است و سوم را براجمڑ و
 بہ ضم موحده و فتح رائے مہملہ مشدودہ و الف و جیم و میم و رائے ہندی و واو
 یعنی آل درخت سیند کہ شاخہایش گرد و مجوف است و جرو بہ فتح واو و سکون جیم

وضع رائے مہلے ضبط سکون و او یعنی آلہ آہنی کوہ شکن کہ آں را در ہندی
 ٹانگی گویند بہ فتح فوقانی ہندی و الف و حفالے نون و کسر کاف و سکون تختانی
 مراد این است کہ اس دار و جہت شکستن امراض مانند ٹانگی ست برائے شکستن
 کوہ یا آل کشکا بہ فتح تختانی و سکون الف و فتح میم و لام و کاف و سکون نون و فتح
 فوقانی ہندیہ و فتح کاف دوم و الف یعنی از بیخ اتانہایت درخت ہمہ پر خار
 ست و چہارم را آ کو جہر و بعد الف و ضم کاف و سکون و او و جیم و میم و رائے
 ہندیہ و او برگ دار سینڈ است دل سمری بہ فتح دال مہلہ و لام و سکون سین مہلہ و
 ضم میم و سکون رائے مہلہ و کسر ہا و سکون تختانی معنی این لفظ نیز سینڈ برگ دار
 است ازیرا کہ دل بہ فتح دال مہلہ و لام نام برگ است و سمری نام سینڈ است
 ستانہ جیونہان بہ فتح شین معجر و سکون الف و فتح نون و حفالے ہا و کسر جیم و حفالے
 تختانی و او و نون و فتح ہائے دوم و الف دوم و نون یعنی زبان سنگ زیر
 کہ شانہ نام سنگ است و جیونہان نام زبان است یعنی برگ او مانند زبان
 سنگ تنک او نرم است و در صورت نیز مانند آل پتر سنگو بہ فتح ہائے فارسی
 و سکون فوقانی و فتح رائے مہلہ و ضم سین مہلہ و سکون نون و ضم کاف و سکون و او
 یعنی برگ سینڈ زیر کہ پتر نام برگ و سنگو نام سینڈ است سوار یعنی بہ ضم سین مہلہ
 و کسر و او و رائے مہلہ و سکون تختانی و فتح جیم فارسی و کسر نون و سکون تختانی
 یعنی خوب دست آور است می گویند و ہمہ اقسام را بسیار گرم نوشتہ اند صفت
 اول کف و باد را می شکند و کلانی شکم و درد آں را فایده دہد صفت دوم و سوم
 ضیق و پینس یعنی امراض بینی و ہشامہ و قسم باد را ضما و او موثر و چہارم و کلبہای
 زنان را سود دہد و در ہائے تمام بدن را مفید و اسہال می آر و ہشامہ اچ آں
 گرم و خشک در سوم و شیر آں تا چہارم صاحب دستور الاطبا گوید اگر برگ آں را
 در آب یا دوغ و یا نمک جوش دادہ و فشرودہ آب اور نیچہ بروغن ستور و اغ داوہ
 بخورد قبض شکم بکشد و در سپرز و قولنج و سیلان منی دفع سازد و وزہر و گرنی شکم

و علت هیضه و بسیار انواع علت را بر دو صاحب شریفی گوید تیز و گراں و
 مسهل و شستنی طعام و دفع اشتقاق و فساد باد و زهر و بیماری سپرز و جذام و خبط و
 زردی بدن و خلط شکم و نفخ و باد گول و آماس و شکستنده سنگ مثانه و بهترین
 انواع او سرخ و گلگون که کشیر او نیز سرخ باشد اگر بر جامه شو خگن انداخته بمالند مفید
 گرداند و بعد از آن زرد و تند بار او ازین دو قسم بهتر است و سیما ب قایم می شود و
 بعد از آن بے خار و ازین سنبل قایم می شود و زبون ترین آنها خار دار است
 مهر گوید که شیر او برائے ضما و صلابت شکم و طحال و در و اعضا مانند رگبه و کعب
 و عقب و پا و جز آن بکار آمده که به سبب جذب ماده از عمق بسوی ظاهر و تفرج نمودن
 بعضی از آنها قایده مرتب گردیده بجزیره راقم آثم آمده که قی و اسهال آورد و
 اشتقاق و ضیق و در و مفال و امراض بلغیہ دفع کند شیر سیند چهار تول در پا و سیر
 شیر گا و حل کرده صاف نموده بپزند که بسته گرد و پس حبه بایسته نگاه دارند
 و بکار برند از یک حب تا چهار حب و زیاده بر آن هم جائز بقدر احتمال مزاج
 و مکرر به امتحان رسیده و چون در شیر سیند آب برگ مله و اوده بر آتش به پزند
 مثل لاک می شود و دو قسم از سیند که یکے را نیگی جمر و گویند به کسر فوقانی و سکون تحتانی
 اولی و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی دوم و جیم و سیم و رائے هندی و وایسنه
 بلیه سیند و آن را کهیر کبیب هم می گویند انشاء الله تعالی در حرف کاف خواهد
 آمد و دیگرے را چیل سیند گویند به فتح جیم فارسی و بائے فارسی مشد و سکون لام
 و کسر بین مهله و تحتانی و نون مخفی و دال سهندیه شاخه ایش عریض مانند کفیه ستر
 و پر خار و باز غب و بار او مانند لیل و نخمد مانند دانه های قرمز باشد و به تهر و اوله
 مرحوم برائے وجع مفال و فالج و استرخان آمده شخصی را استرخا بود و معالج به
 فرمودند و آخر الامر حکم کردند که از بار او ناخورش کن و باقی همه آب سزائے آنرا
 در روغن کنجد بریان کرده صاف نموده هر روز از آن بر موضع مسترخه بمال
 پس از مدت سه ماه بگردید و نیز روغن او برائے این امراض عجیب و غریب

و عزیزست و روغن تخم او مانند روغن بادام بر آرد و صورت روغن زیتون
می شود و لذت او مانند روغن بادام می شود و بشاعت ندارد و برائے قوت
باه و شدت العاطف و استرخائے آلت بسیار موثر است۔

فوائد اسماء فوقانی با تختانی

نمید و به کسر فوقانی و حفاے تختانی و نون و ضم دال مہلہ و سکون و او و ہندیان
در کتب ہندیہ نوشتہ اند کہ آں را تنکی می نامند بہ ضم فوقانی و سکون نون کسر
کاف و سکون تختانی و گاہے بجائے نون میم آوردہ تنکی می گویند و قسم است
کلاں و خرد بزرگ را دستپہور جنی و کرتی نند تنکی و بر لاسمرا تا نیلا سا را جا
و ستپہورے تر تیا کا کا تند کا و کوچک را پنا تنکی بہ کسر بایے فارسی و فتح نون میشود
والف و کسر فوقانی و نون و کاف و تختانی و نیز کپیلو و ستپہور جنی و پیلو کا و اند
و پشکا اند و کسجا ماہیت او انچه تحقیق فقیر آیدہ تبند و بار درخت صحرائی است
درختش بلند می شود تا بہ قامت انسان و پیر شاخ و برگش مانند برگ سپنان
و ازاں در طول و عرض بیشتر و نازک و ریشہ ہانی الجملہ بوی خوش دارد و گلش
سفید با اندکے زردی و بار او گرد در خامی سبز و در رسیدگی زرد با اندکے
زعفرانیت و خوش منظر و خوشبو و بر سرش قمعی مانند کلاه و پوست آں
صلب و مغز آں در خامی سبز و زخمت و در رسیدگی شیریں و اندر روش طوبی
سفید و دراز و ہمیزہ وقت خوردن آں را دور باید کرد و تخم آں طولانی و سیاه و
صلب و لامع و مغز تخم آں سفید و سخت و زخمت و اندکے خوشبو و بر تخم طوبی
لزوج و سفید و ہر دو طرف تخم یک خط محتوی دو قسم است قسم بزرگ بہ دین
نیادہ اما تنیدہ شد کہ در نواح را امنات و جگنات و غیرہ آں قدر کلاں میشود کہ

منقول از کتاب هندی ست و قسم خرد در نواح بلده جیدر آباد صاهنا الهندی
والفساد اکثر میشود بملاحظه رسیده و بهم خورده شده و مردان از صحرا آورده می
فرستند خام و پخته او بکارهای آید و هنگام رسیدن او تا بتان ست و چوب
او گراں از درخت کهنه سال سیاه و پوست آن همه سیاه و چوب در آنش اندازند
شرابا ازاں برآید و گویند چوب درخت و سبک کهنه شود و آبنوس میشود لیکن در چهره
آبنوس و تیند و تفاوت عظیم است و طعم پوست و برگ و غیره عقیص و اندک
لنزج و قبض مزاج پوست سرد در اول و خشک در سوم مطبوخ برائے تب و
در دشتکم تجربہ راقم آمده و بار خام که هنوز بقدر دانه فالسه یا کمتر از و با شند هم
سرد و خشک و آن را در هندی بال تیند و گویند و نیم خام او با اندک گرمی و پخته او
گرم در اول و خشک در دوم افعال بال تیند وی خام سبک و قابض شکم و بادنگیز
و جهت سیلان رحم و منی و ندی و پر میو مفید و باه بے افزاید و پخته او دافع حایل
و بشور و قضا و باد و خون گراں و دافع فساد صفرا و خون و پر میو و صاحب شریفی هر دو
قسم را سرد و لیکن قسم دوم را بسیار سرد و سبک و حایل اسهال نوشته و صاحب
معدن الشفا گویند که تیند وی خام مزه زنجبیل دارد و باد و انگیز و قابض است و
تیند و سبک پخته مزه شیرین دارد و خوشبو و دیر مضمم و علت تلخه و بلغم را بر دارد
و هندیان نوشته اند که میوه او با مزه است و شیرین و فزونی بدن آرد و درد
و باد و بزمی تب و اسهال یعنی دور کند و در مضار او نوشته اند که اکثر خوردن او
تب و ثقل معده و کف و صفرا و پاندر و ک یعنی یرقان و سوء القیه و چربی روگ
و باد و سردی و پر میو پیدامی کند فقیر گوید که چوب آب میوه تیند وی خام مع کمر
و پوست کو بیده و افشوده صاف نموده بر آوده آهن یا فولاد بانگ و کابنجی است و
سحق نموده پس به آب شیرین شسته و پاک کرده در قرعه شیشه نموده عصاره مذکور بر سر
آن چنداں ریزند که تا پنج انگشت بالایش بایستد و دهن شیشه را محکم کرده در
تاب آفتاب بدارند و هر روز هر وقت بچنایند پس هر دو با هم مزوج است

جوش می شود بعد نشستن جوش و خشک شدن باز عصاره تازه بیندازند و همچنان
چند بار تکرار عمل نمایند پس براده آهن یا فولاد مکس می گردد و آن مکس فایده
دارد و اگر از قرح و انبساط شیشه عرق بکشند هم مقطر می گردد و افعال آن مقوی
معده و شسته و مبهی و دفع امراض باد و بواسیر و استسقا به تجربه در آمده و موجد این
چنین نگلیس و بر آوردن عرق این فقیر است و الله الموفق للصواب و نیز عرق
تیندوی خام در اسهال و تقویت قوت ماسکه به اختراع و امتحان این احوج
الناس است و حلوائے مغز پنجه او یک سهار با مغز پیسته و پیله دانه از هر یک
شش او در روغن بادام چهار و نیم توله و دانه هیل دو توله چهار ماشه کثیر او و توله و
چهار ماشه زعفران یک درهم و نبات سفید دو آتار و گلاب نیم آتار سمن مبهی
و مقوی پشت و گرده و مولد منی و از مخترعات و ممتحنات فقیر است **تبل** به کسر
فوقانی و سکون تحتانی و لام فارسی روغن و در عربی دهن گویند و مراد از روغن جوی
است بندهایان گویند که روغن کنجد مالیدن او بفرج زنان و زرافه کردن در
رحم بعد ولادت آلائش دور می کند و فرج را مستحکم گرداند تیز و گرم است
نوشیدن او کف پیدا کند و لاغر را فربه و فربه را لاغر سازد و قفص دفع نماید
و دست خلاصه می آرد و گرم شکم می کشد و به امراض چشم و تب و جذام و برص و قوبا
و غیره اسهال و بکلندر و خفقان و مایخو لیا مضر مگر مالیدن او به امراض جلدیه و چشم
و مو و بدن بهتر و روغن بیدانجیر شیرین و فزاینده اشتها و بقی که بعد طعام شود
بواسیر و مرصن شو به معنی کلانی شکم و آتاس اعضا و در و کمر و در و یک جانب بدن
و سوزش کف پا و امراض چشم و گرمی و تلخی و کف و باد نافع و برای نوشیدن خوب
است مگر بے مزگی دهن آرد و به صاحبان اسهال و پرمی و قی و دوران
و خفقان و سکر هنی و صفراوی مزاجان مضر است و صفرا بیفزاید و روغن بل
کنگنی خوردن مقدار قلیل از آن فساد و باد و خون و تعقد مفاصل و در و سر و در و سینه
را مفید و تلخ و بسیار گرم است صفرا زیاده کند و عقل و فهم و حافظه بیفزاید با لجم

به امراض بارده مفید است روغن نیب بسیار گرم و تیز است به اقسام دامایل و
 شور و خارش از پاتاگلو و امراض جلدیه و ایتلا پانی و بواسیر مفید و کرم شکم می کشد روغن
 کرج طلایه او به امراض جلدیه متعده که گرد در افتاده باشد و دامایل را مفید
 و منتهی حرک آنهاست خارش و آماس بدن را دور کند روغن تخم قهوه مستطالها
 و مولد کف و صفرا و سرسام و گرمی سیت و این را از هر نوشته اند روغن تخم کرونده
 مالیدن او بدست و پا جهت تقشر و تشقق آنها مفید روغن سوجنه تیز و گرم و لزوج
 باشد باد و بلغم و انواع مسمی مانند برص و بهق و قوبا و غیره با وزخم ها و خارش و آماس را
 مفید روغن تخم انبه مهمل است شیرین و تلخ و ترش بود و قوت دهد و اشتها آورد
 و زخم ها را نیکو بود و بعضی روغن تخم انبه را زخمت و خشک هم نوشته اند و گویند باد
 و کف را دور کند و تلخ را سخت زیان نه دارد روغن تخم چار و تخم پیله شیرین و دیر
 هضم و سرد است مورا قوت دهد و نور افزاید و بلغم و صفرا دفع نماید روغن هینکن
 هضم و شیرین و سرد بود و نور بدن و قوت افزاید و مورا قوت دهد و نور افزاید و بلغم
 زیاده کند و صفرا دفع سازد و تر و بعضی اند که تلخ و سبک است و دافع کرم و بیت
 و نقصان کننده منی و نظر و قوت است روغن تخم بلبل مزه تیز دارد و وقت هضم
 نیز تیز و سبک و گرم و مهمل است باد و کف و کرم و بیت و سیلان منی و علت
 سر را دفع گرداند و همچنین روغن تخم کتان و تخم معصف و تخم ترب و زیره سیاه و تخم نیلوفر
 و بانی برنگ و تخم توری و شتی و تخم آک است و روغن تخم حرا بیه و جوز هندی
 و کنار و جوز فارسی و کچنار سرد و شیرین است بول و غایط براند و در گرسنگی نقصان
 آرد و در وقت هضم شیرین شود باد و تلخ را آرام دهد و روغن تخم کل چکان و کها
 و پلاس شیرین و زخمت است و آخر مزه تلخ دارد باد و کف و تلخ و بیت و چربی و
 کرم و سیلان منی را بر دارد و مرض بائی اعلی و اسفل بدن را سود دهد و روغن
 بچ که آل را وج نامند تیز و تند است باورامی خورد و سفیدی درست دور کند و
 کرم را می کشد و بزهر موش نافع و بدرد گوش و قروح و بواسیر و کف موثر و منی را

مضر است روغن دیو و ارتیز و تلخ و زنجبیل است در و گوش و قوبا و خارش تر را
 دور کند و مجیب طبیعت است روغن صندل رگیت و صفرا و باد دور کند و سردی
 می کند و دست آرد و کف دفع نماید و گرم می کشد و با مزه است و اشتها افزاید و خوشی
 آرد و بینش و تلوا سه را مفید و مالیدن او بدن را صاف و سبک می کند و روغن مجروح
 همه امراض را دور کند و دملها و بثور را دفع نماید و باید دانست که افعال روغن
 یار و بهار درختان از افعال و خواص آنها معلوم می شود از اینجا تفحص نموده بر آرد که
 هر سرد محل او مذکور نموده شد و این جا بخوف تطویل مختصر نمودم بیل بیتی که بر فتح فوقانی و
 سکون تحتانی و فتح لام و کسر بای فارسی و سکون تحتانی دوم و فتح فوقانی دوم و کاف
 و سکون میم یعنی روغن او زرد می شود اسم استهونیک و نیز اسم صندل زرد و سفید است
 تیلو منی به کسر فوقانی مجهول و سکون تحتانی و ضم لام و سکون و او و فتح میم و کسر نون
 سکون تحتانی دوم اسم تنبا کو است یعنی نیز به کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح فوقانی دوم
 و سکون را اسمی چهار در عربی در آج نامند و هندیان کونزو به فتح کاف و خفای و او
 و نون و ضم زای اسمی معجم و سکون و او و دوم و کینجل به فتح کاف و کسر بای فارسی و
 سکون نون و فتح جیم و سکون لام گویند ماهیت آن مرغی است قریب نجم
 کبک چهار نوع می شود و یکی برابر جگر و خاکستری رنگ مائل به سیاهی و منقش
 به سیاهی دوم کوچک تر از آن و سیاه و منقش به سفیدی و خاکستری و سوم از آن کوچک
 تر و سفید مائل به خاکستری و منقش و چهارم از همه کوچک تر و خالی رنگ و بالاسی
 منقار آن خطوط سیاه و سفید و آن را بهیث تیر نامند بجهت آنکه در زمین کشت زار
 بهم می ریزد و بلند پرواز می باشد و پائے او نسبت به پائے بئیر کوتاه می باشد گوشت
 این بسیار نفیس و دیر هضم و صلب می باشد طبیعت هر قسم گرم در دوم از گوشت
 اینها گرم بر می آید افعال گوشت او آنچه هندیان نوشته اند مزه دار است
 بدن را قوت دهد و فر به گرداند و رنگ بشه افزاید و پی که از کف شود آن را
 دور کند صفرا و تب صفرا ویرانافع نوشته اند لیکن از تجربه خلاف ظاهر شد و به پی که

شش ماه گذشته باشد مفید و آن را در ہندی چہی روگ گویند و بدن را گرم دارد و اشتہا
 افزاید و چشم ہاروشنی بخشد و قوت باہ و دہ و کلائی شکم و گرائی اعضا و آماس آنہا را ببرد
 سنگدانہ او بہت در ب و خلفہ بجزیرہ محررآمدہ و یوتانین مضر محو و رین و مصلحتش ترشہا
 نوشتہ اند و نیز ہندیان مصلح گوشت او شیرہ برگ کرلاست تیرے بہ کسر فوقانی
 اول و سکون تحتانی و فوقانی دوم و کسر رائے مہلہ و سکون تحتانی دوم ماہیت آن
 جانورے ست مشابہ بہ جراد البحر در موسم برشکال خصوص در مرغزار باہم رسد چنانش
 برآمدہ و پرہائے او باریک مثل کاغذ حریرے و مختلف الالوان و نقشہائے رنگین
 دارد و از عفونات مشکون گرد و مزاج او گرم و خشک معلوم می شود افعال او
 قریب بہ نبات و ردان و تلخ است میمی بہ کسر فوقانی ہندی و سکون تحتانی و کسر
 فوقانی ہندی دوم و سکون تحتانی دوم نام میوہ کزبل است تیلٹا کسد بہ کسر فوقانی
 و سکون تحتانی و فتح فوقانی ہندی و الف و فتح کاف و کسر سین مہلہ و سکون نون و
 دال مہلہ برگ آن را تیلٹا کسداک می گویند بز یا دتی الف مدودہ ماہیت آن
 بیلے ست تباہ درازی سہ گزیار یا دہ از آن برکش سہ انگشتے و کنگرہ باریک دارد
 چون کہ اورا بر بدن کسے بنند فی الحال بدن خراش می کند و ضما و او منقطع است
 مصلحتش تر ہندی تیرن بہ کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح رائے مہلہ و سکون نون سرد
 و تلخ بود ریشہا را منفعت بخشد و رنگ رخسار برافروزد و تیر پاست بہ کسر فوقانی و
 و سکون تحتانی و رائے معجمہ و فتح بائے فارسی و الف و فوقانی و بعضے بجائے معجمہ

تیرے

تیرے

تیرے

عہ (س) تیج پتر - تمال پتر (ع) ساخج ہندی (ف) ساخج (د-۴)
 جنگلی دارچینی تیج پات (مر) ترا تا حد ال - تیج پات (تامل) گٹو کرب
 (مل) کرمون لونی - (کن) ادوی لونگ پتے (تل) اگو پتری (لا)
 سیناموم اسٹرس (انگ) فولیامالا پاتھی (کرتا) پترک (گج) تمال پتر
 (ازانڈین) میریامیدیکا -

جیم آوردہ تیج پات گویند اسم سازج ہندی ست و ہندیان آں را اکتیری بہ لفظ
 مفتوحہ و ضمہ کاف و فتح بائے فارسی و سکون فوقانی و کسر راے مہملہ و سکون تختانی
 و تملکیت ک بہ فتح فوقانی و میم و الف و فتح لام و بائے فارسی و سکون فوقانی و فتح
 راے مہملہ و سکون کاف و بزبادتی میم در آخر کلمہ ہم آمدہ یعنی برپتہا مثل آہو میہ
 ورو مشابہ فتح راے مہملہ و سکون واو و فتح میم و شین معجمہ و الف یعنی موی برویاند
 و تملکیت ک بہ فتح الف و میم و لام و کسر کاف و سکون تختانی و فتح وال مہملہ و لام دوم و
 سکون میم یعنی مزاج این برگ معتدل ست بدن را معتدل گرداند و کسادوم بہ ضم
 کاف و سین مہملہ و فتح میم و الف و فتح وال مہملہ و سکون میم دوم و سو پترم بہ ضم سین مہملہ و
 سکون واو و بائے فارسی و فوقانی و راے مہملہ و میم یعنی برگ خوب است بوی
 خوش دارد و گویند مزاج او گرم و مزملخ و زخمت افعال او شکنندہ کف و باد و شر
 و مزہ دارد و تپ و بیماری بائے دہن و فرایندہ اشتہا و مقوی و رویانندہ ہوا
 بسیار و دراز و سیاہ کنندہ آں و در مصالح گوشت انداختن اولی نوشتہ اند تیرکا
 گر کا بہ فوقانی مکسورہ و سکون تختانی و فتح کاف فارسی و الف و فتح کاف فارسی و م
 و سکون راے مہملہ و فتح کاف و الف دوم اسم بلیہ است تیمولش بہ فتح فوقانی
 و ضم تختانی و سکون واو و فتح فوقانی دوم و سکون سین مہملہ یعنی پوست نرم اسم
 آپناست تیک تر مڑی بہ کسر فوقانی و سکون تختانی و کسر کاف فارسی فوقانی
 دوم و راے مہملہ و میم و راے ہندی و تختانی اسم بیلی ست کہ آں را تر مڑی
 ہم می گویند در انجا نوشتہ شد میجبل بہ کسر فوقانی و سکون تختانی و جیم و فتح موحده و

عہ دیگر اسما و حسب ذیل :-

(س) تیرم بوزو - قیجبل (لا) تھرؤ - (نگ) نیپالی دھنسا
 (مر) تیل پانی - (دک) جلد ہری (انگ) ٹو تھاک ٹری (کا) جن
 ٹھاک سل ہاسٹل (ازانڈیامیڈیکا) و (س) تیجووتی (ہ) قیجبل

و سکون لام بعضی مردم این را نارجل صحرائی نیز می گویند پوست درختی است گنده
وصاف و سرخ رنگ چرب و نرم که آن را تراشیده و هن بند شیشه سازند و گویند که
جهت تغلیظ منی و تقویت کمریم کبار می آید از مجرب رسیده که خوراندن او به پ
مستطمتها یعنی ثواب است یحیی سار به کسر فوقانی و سکون تحتانی و جیم فارسی
و خفایه ها و فتح نون و سین مهمل و الف و رائے مهمل نیز دارند طبع اسهله و بول است
پیهن و لکاب فوقانی و تحتانی و جیم فارسی و ما و نون و فتح و او و سکون لام و فتح کاف
و الف یعنی پوست نیز و پیهن و لکاب یعنی بارتیز پیهن پیر یعنی برگ تیز بر سر اسه
تومرا که وی شایع کلان است یحیی کند با به فوقانی و تحتانی و جیم فارسی و ما و نون و فتح
کاف فارسی و سکون نون و دوم و فتح و الف یعنی بول تیز و ارد اسه
ریحان و بهوتانکس و سوجناست یحیی و نون به فوقانی و تحتانی و جیم فارسی و ما و نون و
سکون و او و فتح شین معجم و سکون نون یعنی تیز و گرم اسه که است یحیی و نون و
به فوقانی و تحتانی و جیم فارسی و ما و نون و فتح فوقانی و دوم و خفایه نون و دوم و ضم و ال
هندی و سکون و او و فتح لام و الف یعنی تخم نیز اسه پیل است پیهن و ریحان
به فوقانی و تحتانی و جیم فارسی و ما و نون و ضم و او و سکون رائے مهمل و فتح جیم فارسی
دوم و خفایه های دوم و الف یعنی درخت تیز اسه و رخت پیل است یحیی و نون و
به فوقانی و تحتانی و جیم فارسی و ما و نون و ضم و فوقانی و سکون کاف یعنی پوست تیز اسه
آینا است یحیی و نون و کسر فوقانی و سکون تحتانی و سکون جیم فارسی و خفایه های
و فتح نون و ضم و ال مهمل و خفایه های دوم و سکون و او و فتح اسیم و الف یعنی دخت

پیهن مار

پیهن و لکاب

پیهن و لکاب

پیهن و لکاب

پیهن و لکاب

پیهن و لکاب

پیهن و لکاب

پیهن و لکاب

پیهن و لکاب

در بقیه حاشیه صفحہ گذشته (رنگ) تیجیل (مر) تیو پانی (گچ) تیجیل (دگ) جلد هری
(انگ) تو طحک هری (لا) زن طحاک سی لان هاسٹل از سالگرام نگهتو بهوش

مکرر به تجربه پیوسته که خوراندن آن بمقدار چهار ماشه با شیر تازه برائے دفع خدر بسیار
مفید است (از حکیم محمد اعظم صدیقی) - ۳۲۰

تیز و تلخ اسم درخت آڑوست میچمنک شک اسم خار بول است میچمن پیرا بقوقانی

تیز اسم تر مری ست و برگ آبی سفید ریائیز گویند میچمنکو به کسر فوقانی و سکون تحتانی

ضمیم سکون تحتانی و ضم کوا سکون و او اسم ساکون است میچمنی به کسر فوقانی و سکون تحتانی و ضم می

و تحتانی و جیم فارسی و با و نون و بائے فارسی و فوقانی و دوم و رائے مہملہ و الف یعنی
برگ تیز اسم تر مری ست و برگ آبی سفید ریائیز گویند میچمنکو به کسر فوقانی و سکون تحتانی
ضمیم سکون تحتانی و ضم کوا سکون و او اسم ساکون است میچمنی به کسر فوقانی و سکون تحتانی و ضم می
و سکون و او و کسر فوقانی و دوم و سکون تحتانی و دوم تلخ و تیز و گرم و شستنی و با ضم و واقع
فساد و بغم و تنگی نفس و سرفه و بیماری دهن نوشتند اند مخفی مانند که حرف ثائے مغلطه
در ہندی نیست لہذا آن را بہین مہملہ مبدل می سازند و آنچه کہ مشعلق بایں حرف
است انشاء اللہ تعالیٰ در حرف سین مذکور خواهد گردید ۔

فوائد اسماء جیم بالفاء

جامون

جامون بہ فتح جیم و سکون الف و ضم میم و سکون و او و نون و گلست و او را حذف
کرده جامن نیز می گویند اسمائے ہندیہ التییر یرو بہ فتح ہمزہ و ضم لام مشدودہ و کسر نون

عہ و گیر اسماء حسب ذیل :-

(س) جمبو - فحاجمبو رہ (جامن) رنگ (جامر) گاج (مر) موئے جامبوہور
(کوک) آرا بھیلے - (رگج) راج جامبو (کن) نیرو (تل) نیرو نیروئی (انگ)
جامبی ٹری (لا) یوجی نیاجا مبولینا (از سالگرام نکتو بیوشن گوش) (دیگر از اندین میٹیا
میڈیا) (س) نیلا پھلا راج پھلا منیکھ ورن (انگ) جمبول - دی بلیک پلر (لا)
جامن رنگ (کالا) جیم (رگج) جمبوڈو (مر) جامبول (تل) نیرویڈو (تام)
ناگور (فل) فوکل (کن) نیرو - (از حکیم محمد ظفر الدین ناصر رنج) جمبو
راجمبو -

و سکون تختانی و کسر رائے مہملہ و سکون تختانی دوم و ضم رائے ہندی و سکون واو و جمبو
 بہ فتح جیم و سکون میم و ضم موحده و سکون واو یعنی دربار او سرخی می باشد سر ہی پیرا
 بہ ضم سین و رائے مہملتین و کسر موحده و خفائے ہا و سکون تختانی و فتح بائے فارسی
 و سکون فوقانی و فتح رائے مہملہ دوم و الف یعنی برگ او عریض و دراز می باشد
 راج جمبو بہ فتح رائے مہملہ و الف و فتح جیم و سکون میم و ضم موحده و سکون واو
 یعنی این قسم جامن سردار جامن ہاست و لایق خوردن بادشاہاں و راجہ
 ہاست ہما چل بہ فتح میم و ہا و الف و فتح بائے فارسی و خفائے ہا و فتح لام یعنی
 بار این قسم کلاں می شود جسا نیز و بہ کسر جیم و فتح نون مشدودہ و الف و کسر نون
 دوم و سکون تختانی و کسر رائے مہملہ و سکون تختانی دوم و ضم رائے ہندی و سکون
 واو یعنی جامن خرد و بعضی مردم بجائے جیم بائے فارسی آورده پنا می گویند
 معنی لفظ جنا و پنا خرد آمدہ است قسم دوم اسکت و در زبان ہندی قسم دوم را
 دتیا گویند بہ کسر دال مہملہ و فوقانی و فتح تختانی مشدودہ و الف مد ہو پسینی بہ فتح میم و ال
 مہملہ و خفائے ہا و سکون واو و فتح بائے فارسی و سکون رائے مہملہ و کسر نون و
 سکون تختانی یعنی برگ این قسم قدرے شیرینی دارد سلب مہملہ بہ فتح سین مہملہ و
 سکون لام و فتح بائے فارسی اول و دوم و خفائے ہا و فتح لام دوم یعنی بار این قسم
 بسیار خوردنی شود و دیدکی بہ فتح واو و سکون تختانی و فتح دال مہملہ و کسر لام و سکون
 تختانی دوم یعنی زمخت و نزلہ آور است کا کا جمبو بہ فتح کاف و الف و کاف
 دوم و الف و جیم و موحده و واو و کالی جمبو بہ اضافہ تختانی بجائے الف و دوم نیز
 می گویند و قسم سوم دارد زبان ایشان تری بہ ضم فوقانی و سکون رائے مہملہ و کسر فوقانی
 دوم و فتح تختانی مشدودہ می گویند نیز نیز و بہ کسر نون و سکون تختانی و رائے مہملہ و
 نون دوم و تختانی دوم و رائے مہملہ دوم و تختانی سوم و رائے ہندی و واو و جمل جمبو بہ
 فتح جیم و لام و جیم و دوم و جیم و موحده و واو معنی ہر دو لفظ آئے اسم جامن است
 نادیدنی بہ فتح نون و سکون الف و کسر دال مہملہ و سکون تختانی و کسر ہمزہ و سکون تختانی

دوم یعنی در رودها و نهرا پیدا می شود معنی نادیده جاسن دریائی نوشته اند و برگها یلوا
 به کسر وال مهمله و سکون شتخانی و راسه مهمله و فتح کاف فارسی و خفایه با و الف فتح
 بای فارسی و لام شد و و و و و الف یعنی برگ او دراز است و در بعضی نسخ سطره
 یلوا آمده به کسر همزه و سکون سین مهمله و کسیر بیسم و سکون کاف فارسی و فتح وال مهمله و و
 یا معنی لفظ چرب است یعنی برگ این قسم چرب می شود و ماهیت آل والد ماجد
 مرحوم نوشته اند که جاسن بار درختی است باغی و صحرائی بزرگتر از درخت جوز برش
 برابر یک و جب دراز و عریض کم از سه انگشت و در اول و آخر از آن هم کمتر و چون
 به آهنگ رسد باریک تر گردد و وبالاست و مشابیه برگ انبه اما از آن تنگ و
 نوک دار از مالیدنش تیز بوی خوش می آید و شکوفه آن سفید و بسیار ریزه مانند
 قراضه نقره و ریشه دار و خوشبو و ثمره آن مستطیل و مستدیر کلال تر از انگور چشتی رنگ
 ظاهر او سیاه سرخی مال و شفاف که در سیاهی او حسن و ملاحت و لطافت است و
 رنگ باطن او احمرقانی و هنگام رسیدن او اوایل برشکال و او آخر فصل انبه است
 چنانچه مشهور است که برآمدن این رو سیاه علامت رخصت انبه است و این میوه
 بر چند قسم است باغ و صحرائی و آبی باغ نیز بر دو قسم است یکی ثمر آن بزرگ
 و بالیده و بسیار شاداب و چاشنی دارد و کوچک تخم و بالندک عفو صفتی و این بار را می
 می نامند و دومی بدین مرتبه نیست و والد ماجد مرحوم می فرمودند که شخصی صادق القول
 نقل کرد که جاسن صناعت دیده ام یعنی جاسن در شکم جاسن که اول شیرین و دوم
 ترش بود و الله اعلم و در صحرائی نیز صغیر و کبیری می شود بزرگ برابر بند و خرد و برابر و
 نخود دیده شد و نیز به استماع رسیده که در ملک ارکات و کرنا ناک قسمی از جاسن است
 که در خامی و پختگی سفید می شود و شیرین لیکن از این جاسن خرد می شود و خوب اویزی
 از کهنه تخته های سازند بسیار بلج المنظری شود و مخرج مطلق آن سرد و خشک در آخر
 دوم اما زیادت و نقصان مراتب سردی و خشکی بحسب شیرین و ترشی و زخمی بر
 و انایان ظاهر و باهر است مگر صاحب دستور الاطباق قسم باغی را که شیرین و زخمی

باشد گرم و قابض نوشته اند و بعضی گویند که در اول سوم و در آخر آن خشک است اما
 این قول بعید از صواب بنظر می آید افعال او قابض و حابس اسهال مزمن بواسیری
 و مقوی معده و جگر گرم و سنگین حدت خون و صفرا و تشنگی و دافع ذیابیطس و متهی و
 و محرک باه محرومین و بی جهت جوشش و بان بسیار موثر و مجرب و صاحب ستور الاطبا
 گویند که آواز را صاف کند و مانند گی و تشنگی و اسهال بلغمی و دمه و سرفه و گران و همین
 دفع نماید این افعال جاسن کلا و بیشتر نیست و آن که از نسبت این خرد باشد در
 افعال ضعیف تر بود صفرا و حرارت و امراض صلیق و گرم معده دور کند و اشتها پدید
 آورد و دیگر افعال قسم اول هم دارد جاسن صحرانی راز مخمت و ترش و دیر هضم و فزاینده
 منی و سمن و مقوی بدن و دافع حرارت و کوفت اعضا و اسهال نوشته و خوردن جان
 بناس تا ممنوع است از تهی کلامه و صاحب معدن الشفا گویند کف و تلخه را بر باید و قاب
 است و باد را سخت افزاید و صاحب تالیف شریف گویند که قسمی از جاسن است که
 خسته ندارد و بسیار لذیذ می شود و آن را بیداز گویند و بهترین اقسام است و بعد از آن
 رائے جاسن و آنکه در موسم برشکال در ماه بجا و اول بهم رسد آن را باید به گویند و بهترین
 اقسام است و مقوی معده و دل و زیاده خوردن جاسن باعث نقل و گران و قبض
 و به سبب زخمی و ترشی مضر خلق و مصلحتش نمک لاهوری و جنبانیدن در ظرفی و تنهید آن
 گویند که انیریز خوش منظر است و بسیار سرد و باد و پیت دور کند و زخم و شیرین
 و گران است و وقت هضم با وی می کند و امراض بول را مفید و چنانیریز و دیدن
 را بسیار خوش است و از خوردن او گرمی زیاده می شود و تقطیر بول و بی مزگی و تب
 پیدامی کند و نیز نیزیز و در خوردن مزه دار است اما تب و باد زیاده می کند و ادویه
 بانی مرضی است آن را پیدامی کند صاحب مخزن ادویه گویند که طلایه شرا که رسیده
 باشد جهت دار العلب و رویانیدن موی آن موثر است در چند مرتبه و مغز تخم او
 یا مغز خسته انبه که به باران رسیده یا به لیل بریان جهت اسهال مزمن مجرب است و
 یا مستحان این را هم نیز آمده و بانمک جهت استحکام لثه مفید و آهین و فولاد را بر او

نموده در آب برگ آں بریزند و در آفتاب گذارند کشته نرم و سبک گردد و بحدی که
 جوش خورده پالائے او آید و اگر یکسر در آب برگ آں ترتیب نمایند پس شسته
 استعمال کنند جهت تقویت اشتها و رفع اسهال مزمن و اشتها و امثال اینها
 نافع و یک نوع آں را گلاب جاسن نامند و آں اندک مدور و با شیرینی و بعضی اندک
 آبدار و خوشبو و شبیه برائحه گلاب و در جوف بعضی یک دانه و دو دانه و بعضی سه دانه
 بهم پیوسته و مغز آں سبز و سیاه رنگ و درخت این به بزرگی درخت نوع اول میباشد
 و برگ های آں نیز در طول ازال کمتر و اندک عریض تر و نازک تر و سبز و درختش
 طبیعت این معتدل مائل بر ویت و یوست افعال او مفتح قلب و دماغ
 و مقوی معده و کبد جار و نفاخ ست پس را قلم خاکسار گوید گل او جهت رخاف نفوذا
 مفید و بار خام او قابض و چوب خشک کرده سوئی آں بد جهت اسهال معده و
 سیلان شکم و رحم و منی مفید اما محشن امعاست مصلح او روغن بادام و یا روغن بنفشه
 بادام نخته او جهت اسهال دوری و ذیابیطیس با دیگر فواید مذکور موثر و افشره او در
 شربت نبات و گلاب بسیار خوش رنگ و خوش مزه و مقبول طبع خصوصاً با پلا و بسیار
 لذت میدهد و خوردن او تنها و با کثرت آں بغم زیاد کند و معلوای مغز او که نخته باشد
 با مغز پنبه دانه و روغن بادام یا کاوه دانه میل او در چینی و لباسه و کثیرا و نبات و گلاب
 مسمن بدن و مقوی باه و کم و مغلط منی و فزاینده او دانه جله مختصرات فقیر است و مغز پنبه
 و مولد ریج دراں و اکثر موجب سل می شود و مصلحتش نمک و زنجبیل و نزد بهندیان مصلح
 جاسن آمله است و عصاره پوست و بیج و زرد برگ خشک او جهت استحکام لثه محرب
 و شیر برکت تازه که نرم باشد بر آورده مضمضه نمایند جهت قلاع الفم همیشه از موده و پیش
 تمضمض به آب مطبوخ او موثر و شستن بغل را از سلافه برگ برائے بد بوی آں با مفید
 جام پهل به فتح بیم و سکون الف و بیم و فتح بائے فارسی و خفائے با و سکون لام

جاسن

عه و گیر اسما حسب ذیل: — (رس) پلر وک - امرت پهل (لا) امرود - (مر)

و ہندیان جام پند و بہ فتح بائے فارسی و سکون فون و ضم دال ہندیہ و سکون واؤ گویند
 و در سنسکرت یا ماہلہم بہ فتح تھانی و الف و فتح میم و الف و فتح بائے فارسی و خفائے ہا
 و فتح لام و سکون میم می نامند ماہمیت آں بار اور حتی است مشابہ بہ درخت سیب
 و غیر موزوں و برگ او نیز مانند برگ سیب و باخثونت و بے کنگرہ و چوب آں پریش
 کہ اکثر از آں خلال می سازند و درختش زود میثمر میشود و کہ بہ سال خوردہ آں کم اثر نمی
 باشد و چوں تنہ آں را بریزند و از اطراف آں شاخہا بر آیدہ در یک سال بار ثمرہ مید
 و گلش سفید و بارش در حجم مثل امرود و صنف است صنفی جد و مغز آں سفید ل
 بزردی اندکے و صراحی شکل و آں را جام آبی نامند و صنفی مغز آں سرخ رنگ و
 اکثر آں مدور و سبز پوست و این را جام گلآبی نامند و بار کردن او مختص بزمانی و
 درست مغزش تخم بائے گرد و ریزہ و سخت و بہترین اور سیدہ و بالیدہ و شاداب
 و شیریں و خوشبو و کم تخم است خصوصاً قسم آبی بسیار خوب میشود و در بالیدگی مقدار
 بہت تولہ دیدہ شد و بہر دو شیریں و در کشینی او خصوصاً گلآبی یک کیفیت مائل بہ
 ترشی می شود و در آبی لطیفہ دارد و مزاج او سرد و تر و صاحب مخزن گرم و تر بازطو
 لزجہ و قوت قابضہ نوشتہ و نزد فقیر در کیفیات فاعلیہ معتدل است و رطوبت
 لزجہ فضلیہ بیشتر دارد و افعال او مفرح و مقوی معده و مدور حابس اسہال و دفع
 بواسیر خونی و منفیت حصاة و مضر بہ ودین و مرطوبین و صاحب قولنج و مصدع و
 محرک نزله و اخلاط ساکنہ و مہیج آنہا و گراں و نفاخ و مولد ریاخ و قراقر و باعث شرمی در
 ابدان مستعدہ و بصاحبان مراق مضرتر و مصلح او کمونی و سفر جلی سہل و ہندیان پند
 کہ صفرا و بلغم لزج و باد و در کند و دل خوش سازد تیز و صاف است و مزہ میدہد

(بقیہ حاشیہ صفحہ گذشتہ) یا ند پائرو۔ تا مڑی پائرو (گج) جامر کھل (تل) دہا می
 پند و دانگ (گوا) لا، سنی ڈیم پومنی فرم پائی رائس کو منیس (ف) امرود
 (ع) مکٹوری۔ (از ساگرام نگینو بھوشن)۔

بدن را گرم کند و ناقوتی دور کند و چپي روک و سرفه را دفع نماید و تب صفراوتی که بعد
 طعام شود و در شکم را بمنزله آفتاب نسبت مترایی را لیکن بعد امتحان در بعضی امور
 مخالفت معلوم می شود و مضمضه به آب برگ و بنج مطبوخ آن جهت تقویت لثه و
 استحکام دندان متحرک و تسکین درد آن موثر است و در جام قسمی است که آنرا گلاب
 پهل و گلاب جام می نامند و در آن تخم بزرگ در بعضی یک و در بعضی دو می شود و
 جلد او کنده و شیرین و اندر نوش مغزیت و ندارد و بوسه او مثل بوسه گلاب
 می باشد مزاجش مائل به گرمی معلوم می شود و مفرخ و مقوی دل است و فقیر از جام پهل
 مر با و رب ساخته بسیار لذیذ و کم مضرت گردید و در قلیه گوشت بار و غن و مصالح
 و نیاز و ترشی بسیار بالذت گشته و اگر خواهند که مر بایست او ترشی دار شود باید که خام را
 متشهر نموده چهار قاشک کرده و محاجم زده در آب لیمو یک شانه روز تر نموده با اندک
 گلاب و نبات بپزند و اگر در مر بایست جام اندک زعفران و گلاب و مشک و دانه
 الایچی زیاده کنند اولی است چار و لی به فتح جیم فارسی و الف و ضم راء مهمل و سکون
 و او و کسر لام و سکون تختانی و چار بحد و او و لام و تختانی نیز گویند و بعضی
 می گویند که چار نام آن میوه است و چار و لی مغز تخم آن را می گویند لیکن اطلاق
 بر یک بر دیگری شود و چار الی به فتح جیم فارسی و الف و فتح راء مهمل و الف سکون
 تختانی و چروخی نیز می نامند به کسر جیم فارسی و ضم راء مهمل و خفائے و او و نون و کسر
 جیم و سکون تختانی و هندیان آن را امر لی به ضم میم و فتح راء مهمل و کسر لام و سکون

چاپی

چاپی

سده دیگر اسما حسب ذیل به —

(س) پیاله - چار - چیریکا (لا) پیار - چیر و بنجی (بنگ) پیال
 (بنج) چیر و لی (دک) چیرگی چیر و لی - (نچ) چار و لی (تام) کما مورا
 (تل) چار موری (مر) پیال حیری (لا) بیچنا نیالی قویا - از اندیا میسیدیکا -
 و (کن) چار بیج (ف) نقل خواجه - از سالگرام نگینو بهوشن

تختانی پر یا لایه کسر بایں فارسی و سکون رائے مہملہ و فتح تختانی و سکون الف و فتح لام
 و الف کھر س کند به فتح کاف و خفائے با و فتح رائے مہملہ و سکون سین مہملہ و فتح کاف
 و سکون نون و ضم و ال مہملہ یعنی پوست شاخهایش ریشہ دار است و آب را در
 ہندی نارانی می گویند به فتح نون و الف و فتح رائے مہملہ و الف چار به فتح جیم فارسی
 و الف و فتح رائے مہملہ بھو و لکلا به فتح موحده و ضم با و سکون واو اول و فتح واو دوم
 و سکون لام و فتح کاف و لام دوم و الف یعنی درخت آل را پوست بار ریشہ بسیار
 در اچھا پھلا به کسر و ال مہملہ و فتح رائے مہملہ و الف و فتح جیم فارسی و خفائے با و الف
 و فتح بایں فارسی و خفائے بائے دوم و فتح لام و الف یعنی میوہ او مانند مویر است
 به چھو در آب به فتح رائے مہملہ و سین مہملہ و جیم فارسی و خفائے با و سکون واو و ال مہملہ و
 فتح رائے مہملہ دوم و الف یعنی رنگ میوہ او مانند غسل می باشد و مھورا ملا پھل به فتح
 میم و ضم و ال مہملہ و خفائے با و سکون واو و فتح رائے مہملہ و سکون الف و میم و فتح لام
 و الف و فتح بایں فارسی و خفائے بائے دوم و فتح لام یعنی آل میوہ شیریں و ترش
 می باشد ماہیت آل میوہ است صحرائی در صورت و رنگ مشابہ آلو بالو پوست
 بالائے آن تنگ و رخامے سبز و بعد از رسیدن سیاه با اندکی سرخی می شود و لحم آن در
 خامی سخت و در رسیدن نرم و چاشنی دار می باشد و در اوایل تابستان می رسد میوہ
 را و آب افشردہ شربت می سازند بسیار لذیذ و خوش طعم میگردد و تخم آن گرد و پھن
 مانند تخم آلو بالو پوستش صلب و نازک از پوست پست و ضخیم از پوست کحتہ الخضر و
 سیاه و برو پوست دیگر سبز و مغزش برابر و اندک تور و سفید و چرب و شیریں و لذیذ و
 بعضی گمان برده اند کہ حب السمنہ ہمین است و حال آن کہ غیر آن است زیرا کہ صورت
 وخت و ثمر وی مغایرت درخت چار برابر درخت نارنج و برگ آن گرد و عریض و
 بزرگتر از برگ انجیر و بے کنگرہ و نرم و باریک و نبات حب السمنہ به قدر ذریعی و شیرا
 و برگ آن سفید و اغبر و دانه او به قدر غلغلے مستند بر سیاه رنگ و لمس نوشته اند
 مزاج بار او سرد و تر و در دوم و افعال او صفر شکن است قے و در دشکم را مفید

و غلیان خون و مستی خمار بنشانند و دوران سروده رکند اما اکثر او نفاخ است و مغز تخم او
 گرم و در دوم و تدر اول جالی و سمن و منعظ و مقوی باه و گرده و پشت و مغلط منی او
 کثیر الغذا و فزاینده شهوت نکاح و پندیان آن را چرب و شیرین و فزاینده منی
 و صفرا و دافع حرارت و بناسختنا خوردن ممنوع نوشته اند و نیز بعضی از آنها گویند
 که شیرین و زنجبخت است صفرا و باور او در کند و سبک و سرد و فزاینده منی است
 و مغز آن سارا پیو و پریا لویج می گویند بر فتح سین ممل و الف و فتح رل و الف و الف
 و فتح بل و فارسی اولی و ضم بل و فارسی دوم مشدود و سکون و او نام عربی است
 و نام لغوی پریا لویجیم به کسر با و فارسی و سکون رل و فتح تحبانی و الف و
 ضم لام و سکون واو و کسر موحده و سکون تحبانی و فتح جیم و سکون میم افعال او نزد
 اینها شیرین و گراں و مزه دار است طبع را خوش و بدن را خرب کند باد و تلخه و در باید
 بلغم لیسج و دفع سازد و تپ سرودی برون می کند و صاحب معدن و دستور الاطباء نیز
 مطابق این نوشته اند جالک به فتح جیم و الف و فتح لام و سکون کاف یعنی برگ
 مانند خطوط اسم سر و است جالور جهاب به فتح جیم و الف و فتح لام و ضم واو و سکون رل
 ممل و فتح جیم فارسی و خفای با و الف و دوم اسم درخت بهکائی است به معنی هولد بیجاری
 با و هم قسم جالکھاس به فتح جیم فارسی و الف و سکون میم و فتح کاف فارسی و خفای
 با و الف و سین ممل ما هیت آن صاحب مخزن الادویه گوید که گیاهی است که در هند
 و بنگال بسیار و در جا به نمناک میروید و شاخهای بلند به قدر ذری و یا کمتر از آن و
 بر سر هر شاخ سه برگ بهم پیوسته با بور قیت و صلابت و گل آن سه برگی عریض تر طرف
 مابین آن پیچیده و از جانب پیچیدگی مثل مخروطی شکل روئیده و در هر گل آن گه سه حراگی
 شکل و بیج نارنگ سفید و بخش سفید به قدر پیاز کوسه و با حداث و بلور قیت است
 مزاج او گرم خشک افعال و خواص خوردن بساق و برگ نخته بهت استسقا مفید و
 بیج او با غلظت ساییده و حب با بند به قدر غلظت یا نخودی سه چهار حب بهت حبس قی و
 بهینه سو و مند و خوردن فقط بیج بمقدار با قلا در روز نخته آن مقدار که بلع توان کرد با آب

یک دو لقمه خشک برنج نرم پی روغن و بے نمک می خورند و بهمین دستور چند روز پی
در پی استعمال نمایند بجهت تحلیل طحال مؤثر است و چون مقدار بخت و چار تولد
برنج آن را نرم سوخته و در ظرف چینی کنند و هموزن او روغن گاودا داخل نموده خوب بهم
زنند پس آب لیمو کاغذی شانزده عدد و تابست عدد داخل کرده خوب بر هم زوده در
جای تمناک نگهدارند و بر قروح خبیثه و ساعیه که بهندی کهر کهره نامند روزی دو مرتبه
به طریق مرهم استعمال نمایند التیام می دهد و اگر بعد التیام و چاق شدن خارش و ادا
موضع بماند از ته دین روغن مذکور زایل گردد و قوت این زیاده از یک هفته نمی ماند
باید که در هفته دوم تجدید نماید چنانچه بپند و به فتح جیم و الف و فتح نون و الف و فتح
بای فارسی و سکون نون دوم و ضم دال هندی و سکون واو ماهیت آن میوه است
به قدر دانه نخود و پوست آن تینک و سرخ رنگ و تخم مانند انار و ازال خرد تر و مزه
اوشیزین و ترش و در سنگرت وستی گویند به کسر و او و فتح فوقانی و سکون سین مصلحه و کسر
فوقانی دوم و سکون تحتانی و درخت او مانند درخت سیب و فالسمی باشد و اکثر در
بیابان می شود و در کتب هندی بهین دریافته شد که گران است یعنی گرانی بر معده پیدا
می کند چاکری به فتح جیم فارسی و الف و ضم میم و سکون کاف فارسی و کسر رای مصلحه و
سکون تحتانی ماهیت آن صاحب مخزن الادویه گوید درختی است هندی در
غلات اندک نازک صلب و اغبر و ظاهراً مفرز آن سیاه و باطن تازه آن سفید مایل به زرد
و بے طعم و رایحه غالب هر چند که به زردی و سیاهی می نماید بهتر و مستعمل
تازه آن است مزاجش گرم و خشک در سوم و تریاقیت افعال آن منفی و جالی
و منضج خون فاسده جهت جرب مستقر و قوبا و اکثر امراض و مویه و سودا و یہ شربا و ضادا
نافع و مضر و درین است چنانچه به فتح جیم فارسی و الف و خفای نون و فتح واو

چنانچه

چاکری

چانول

له یونانیان نوشته اند که بالخاصیت در مخرج مزاج حرارت و در بارد المزاج برودت پیدا میکند
ولهذا بر صفتی نفرمودند و مخصوص با صفا دانسته چه که در مری احداث کیفیت متضاده و در اوصی

و سکون لام و فارسی برج و بحرینی ثمن و بیونانی اوریز و آرز و عرب و بسریانی روزی و
 بتورانی کسج نامند و در ہندی تندلی بہ فتح فوقانی و سکون نون و ضم دال ہندی و کسر لام و
 سکون تختانی گویند و انچہ با سوسہ باشد و ہاں بہ فتح دال مہملہ و خفائے ہاء الف و نون
 و شالی بہ فتح شین معجمہ و الف و کسر لام و سکون تختانی می نامند و شالی بہ و و ضم است
 سرخ و سیاہ و این ہر دو قسم را اصناف بسیار است گمراہی دو قسم انچہ ہندیان نوشتہ
 اند بہ تجربہ می آید سرخ را پرا را جنال بہ فتح تختانی و رائے مہملہ شدہ و الف و فتح را
 مہملہ دوم و سکون الف و جیم و فتح نون و الف و لام یعنی شالی سرخ سوکنندہ بہ ضم سین
 مہملہ و سکون واو و فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح دال مہملہ و خفائے ہاء یعنی خوشبو
 می شود پر سوا بہ فتح بائے فارسی و سکون رائے مہملہ و فتح سین مہملہ و سکون واو و واو
 الف یعنی طرہ دار است رگت شالی بہ فتح رائے مہملہ و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی
 و شین معجمہ و الف و لام و تختانی یعنی سرخ شالی افعال ال چنیں نوشتہ اند باد و
 امراض بول و پت و تشنگی و سوزش بدن را دور کند و مطبوخ او بول براند و عقل بنفزا
 و سیاہ را دورس و دلو بہ ضم دال مہملہ و سکون واو و فتح سین مہملہ و واو و سکون دال ہندی
 و ضم لام و سکون واو دوم یعنی سیاہ شالی اگر شتا بمذ الف مفتوحہ و ضم کاف و رائے
 مہملہ و سکون شین معجمہ و فتح نون و الف یعنی سیاہ رنگ می شود پاکلی بہ فتح بائے فارسی
 و الف و کسر کاف و تختانی یعنی برج او بسیار پاکیزہ و خوشبو باشد نیوارا بہ کسر نون

(بقیہ حاشیہ صفحہ گذشتہ) کیفیت متوافقہ شرط است ۱۲ منہ

دیکرا سماء حسب ذیل :-

(س) ددھی - تندلی رنگ (سرائس) - (ھ) و (د) و (ر) ہنج (چامل)
 (رنگ) چاؤل (کشمیری) مھومول (رکج) چوکھا (م) - تندلی بھات (ع) اٹھارہ
 (ف) برانچ (تل) پیری پیم (تامل) عرشی - نیلی (کن) آکی - بھاتا (مل) ابری
 (لا) اوری نرا سلیوا - (از انڈیا میٹریاڈیکا) -

سکون تختانی و فتح واو و الف و فتح راسی مهمل و الف دوم یعنی از خوردنش بیماری ما
 دفع گردد و در جمیع اقسام خود بهتر است افعال او تب را دفع کند سبک است
 و بدن را سبک دارد و اشتها آورد و اجابت را صاف نماید و قشعی از بروج و شتی است
 که آن را شکر نتابه کسریین معجم و سکون کاف و ضم راسی مهمل و سکون نون و فتح قوفانی
 و الف یعنی در دشت زیر دامن کوه پیدا میشود و شتی بھو جنابه ضم راسی مهمل و کسریین
 معجم و سکون تختانی و ضم موحد و خفائے ها و سکون واو و فتح جیم و نون و الف یعنی
 لایق خوردن صحرا نشینان امر تا ض است و در دیگر کتب ها آورده اند که برنج سرخ سبک
 و از همه اقسام برنج برائے پر هیز بهتر و به سرسام نافع و برنج سفید او را بسیار میکند
 و برائے حفظ صحت چشم و امراض سینه و بے مزگی دهن را مفید و مشتهی است
 و پنج سیاه و روشنائی چشم بخشد و صفرا شکن و شیریں و سبک است و طعام پنجه او
 بامزه و دافع سنیات و به امراض چشم خوب و مشتهی و مقوی بدن و باه و لایق پر هیز
 و مسکن تشنگی و مصفی بول و شک بود و طعام برنج کهنه از شالی یک ساله باد و کف و
 تب دور نماید و از شالی سه ساله گرم شکم دور شود و بسیار بهتر چیز و سبک و روشنائی
 بخش بدن و زنان را در حالت نفاس افضل و این سخن واجب است و اشتها افزا
 و در جو شانه و غیره بهتر و در و دانی است بیشتر و در سرد و دوران آن را نافع خواه
 در شیر خوردند یا جغرات بهمه امراض نافع و در دگوش را هم مفید و آتش او هم بهتر میشود
 و شب مانده از آل شیرین است صفرا و در کند و قوت دهد اما خواب و سستی و گرائی
 و باد و کف و زهر پیدای کند خوردنش ممنوع است و خشک که در آب کابخی نخسته باشد
 و یا در آب کابخی انداخته شب داشته باشد در ظرف گلی نود این رسم در بعضی بلاد کن
 است بسیار بادی است و سرد وقت صبح خوردن او دافع صفرا و شتی و مسکن تشنگی و طعام
 خیراتی که از خانه بانی گیرند و همه نوع در آل جمع می شود افعالش گراں و رونق بخش چهره
 و مشتهی و دافع سرفه و پیش از پیچ و بهتر لو شسته اند چایم کوره برنج جیم قاری و سکون

چای کوره

له دیگر اسما و حسب ذیل :- (تل) چایم کوره (لا) گری آف دی لیوز کولاکیسیانی

الف وفتح میم وضم کاف و سکون واو وفتح رائے مہمل ووقف او گاہے الف را دور هم
می کنند یعنی ساگ چکوره کہ پنج اواروی سست و نیز اور اشکلی بہ فتح شین معجمہ و کسر کاف
و ضم آں نیز و کسر فوقانی ہندی و سکون تختانی تو ملاکتی بہ ضم فوقانی و سکون واو و فتح میم
و لام و الف و کسر کاف و نون و تختانی و افع قبض و اجابت خلاصہ آرنده و دوستم
نوشته اند سفید و سیاہ مزاج سفید معتدل مال بر طوبت و بالور قیب گزندہ زبان وین
چونکہ در آب جوش دہند و یاد برگ تر ہندی بزند و زراں دور گرد و افعال او ہضم
و مزہ او شیریں بیماری ہائے مثانہ و فساد بول را مفید و کرم شکم می کشد و طبع را خوش
سازد و منی را فی الفور میفراید و اجابت بہ فراغت آرد و جمیع امراض جلدیہ مانع
قوبائے منقشر و جرب و جذام و غیرہ مفید و از غذا ہائے پر ہیزی ست و سیاہ مستط
اشتها و وقت ہضم گراں و بادی ست و کف پیدامی کند و بہ امراض جلدیہ و صفرا
و آواز را صاف کند و بر سخن یاوری دہد و از ربول نماید و قبض دور کند و برائے برہن
خوب است و گویند کہ چوں آں را در آب اندکے بہالند و یک ساعت گذاشتہ آب
صاف گرفتہ سہ جرعه بنوشند سہل می شود و چوں خواہند کہ قطع عمل شود دست و پا را
بہ آب سرد بشویند چای تر اسی بہ فتح جیم فارسی و الف و سکون فوقانی و فتح رائے مہمل
و الف و کسر سین مہمل و تختانی نام شاہترہ است و ساگ آں را چای تر اسی کہ وہ می نامند
و نیز شاہترہ را جہری بہ فتح جیم و خفائے ہا و کسر را و کسر سین مہملتین و تختانی ہوتہ لجا
بہ ضم میم و سکون واو و فوقانی و فتح رائے مہمل و الف و ضم کاف و سکون موحده و فتح
جیم الف یعنی کثرت بول را مفید پتریکا بہ فتح ہائے فارسی و سکون فوقانی و کسر رائے
مہمل و سکون تختانی و فتح کاف و الف کھر پتریکا بہ فتح کاف و خفائے ہا و فتح رائے مہمل
ہائے فارسی و فوقانی و رائے مہمل و تختانی و کاف و الف یعنی برگ تیز و گندہ و سرخ

چای تر اسی

در بقیہ ماشیہ صفو گندہ (رنگ) آرمہ کو لا کیسیا (س) کچو۔ وی قلند (ہم)
کچو۔ ڈی وی اکو (از و ستو گنا ڈی پیکا)۔ ۳۳۳

چار و در سن به فتح جیم فارسی و الف و ضم رائے مہملہ و سکون و او و فتح وال و سکون را
 و فتح سین مہملات و سکون نون یعنی در ویدن خوشنا اسم برگ درخت جو ہی جامگا و در
 به فتح جیم فارسی و سکون الف و میم و فتح کاف فارسی و الف و فتح وال و رائے مہملتین نام
 خفاش کجا پتری به فتح جیم و الف و فتح بائے فارسی و سکون فوقانی و کسر رائے مہملہ و
 سکون تحتانی نام ببارہ است و جانی پیر سے به اضافہ فوقانی مکسورہ و تحتانی ساکنہ و
 جانی کوشا به فتح جیم و الف و فوقانی و تحتانی و ضم کاف و سکون و او و فتح شین معجمہ و
 الف یعنی سرخ رنگ و صاحب طبقات است سو مٹنا به ضم سین مہملہ و سکون و او و فتح
 میم و لون و الف و در بعض نسخ سو مٹنا پتر کا آمدہ یعنی دل را خوش کند پوت کا حاسا
 به ضم بائے فارسی و سکون و او و کسر فوقانی و فتح کاف و الف و فتح جیم فارسی و سین مہمل
 و الف یعنی خوشبونی و ہندہ نیز می گویند مزاجش نزد ہندیان گرم و سبک و نزد
 یونان گرم و در دوم و خشک و بعضی در اول گرم و در دوم خشک گفتہ اند افعال او
 نزد ہندیان با ضم و مجیب طبع و فراہمندہ منی و شکنندہ کف و دافع امراض بدن است
 تیز و ملخ و خوشبو و چوں در راست اند از ہند پارہ پارہ می کند و از خوردن بدن را رنگ
 خود می دہد و روشن نماید و زہر را دور گرداند و قاتل کرم شکم و دافع فساد بلغم و نیز
 یونانیین با قوت قابضہ و حرارت ملطفہ و جوہر ارضیہ غالبہ و باقی افعال در مہملات اینا
 مرقوم است جائے پھل به فتح جیم و الف و کسر ہمزہ و فتح بائے فارسی و خفائے ا
 و سکون لام نام جوز الطیب و ہندیان اس را جامی کا یا به فتح جیم و الف و کسر جیم دوم و
 تحتانی و فتح کاف و الف و فتح تحتانی و الف و جانی پھل لہ و مجا سارم به فتح میم و جیم

لہ و گرا سار حب ذیل :- (انگ) صلیبی - (رہ) (کن) (رگج) (تل) (مر) جائے
 پتری (رنگ) جو شری (پنجابی) جو نتری (کشمیری) جو شری (تامل) (تل)
 جدی پتری (عربی) بسا سہ (ف) بسا سہ (از انڈین میٹریاڈیکا)
 لہ جانی پھل کے دیگر اسماء حب ذیل :- (س) جاتی پھل (انگ) کٹ میگ (رہ)

مشدود الف وفتح سین مہملہ و الف وفتح رائے مہملہ و سکون میم یعنی رنگ اندرون او
 سفیدی باشد جانی جمیم بہ فتح جیم و سکون میم یعنی سرخ رنگ پیدا میشود و بد شود اجہ
 بہ فتح میم و وال مہملہ و فتح ثلثین مجرہ و سکون واو و نون و فتح وال ہندیہ و الف و فتح جیم
 و سکون میم یعنی ازاں بار قوت و سکر میشود و منی افزود کرد و ماہیت صاحب
 مخزن الاودیہ خوب نوشتہ سراج او نزد ہندیان معلوم نشد و نزد یونانیان در آخر
 دوم گرم و در سوم خشک و با قوت قابضہ و رطوبت فضلیہ و لہذا بزودی آن را گرم
 می خورد و افعال او نزد ہندیان شکنندہ باد و بسیار مقوی و منہج منی و بسیار امراض را فایده
 دہد و با سہال مرکب از باد و صفرا و بلغم سود مند و نزد یونانیان بہ تفصیل باد گیر فواید ہا
 جال بہ فتح جیم و الف و لام نام بار ایلوست و بجیم فارسی قسمی از ماہی است
 چاکوت بہ فتح جیم فارسی و الف و ضم کاف و سکون واو و فوقانی نام ساگ پاک
 یعنی اسفانخ است چاکرا بہ فتح جیم فارسی و الف و کاف فارسی و فتح رائے مہملہ و الف
 دوم اسم تربہ سفید است چاکا بہ فتح جیم فارسی الف و فتح کاف فارسی الف نام پوششیم است چاندی
 بہ فتح جیم فارسی و الف و خفائے نون و کسر وال مہملہ و سکون تحتانی نام روپہ است
 چانگلی کدو بہ فتح جیم و الف و خفائے نون و فتح کاف فارسی و کسر لام و سکون
 تحتانی و فتح کاف و سکون نون و ضم وال ہندی و سکون واو اسم کاسچکوری خرد
 است چاناکھی بہ فتح جیم فارسی و الف و فتح نون و الف و کسر کاف مشدودہ و خفائے
 با و سکون تحتانی اسم تربہ است چالکرے بہ فتح جیم فارسی و الف و سکون لام
 فتح کاف و کسر رائے مہملہ و سکون تحتانی اسم منجیٹ یعنی فوہ الصبیغ است
 جامیک بہ فتح جیم و الف و سکون میم و ضم موحده و سکون کاف نام ارلو است

جانی جم

جال

چاکوت

چاکرا

چاکا

چاندی

چانگلی کدو

چاناکھی

چالکرے

جامیک

(بقیہ ماشیہ صفو گذشتہ) (د) دینگ بجائے پھل (کشیری) نراقل (پنجابی) جاتھل
 جوتھری رتل (جاسی) کایا (تامل) خادی کے (کن) جچی کاسے (مل) ججاتیکا
 (ع) ججوزبوا (ف) ججوزبوز (لا) مانی (پٹیکا) فوگوس (پانی) پٹیکا (آنی) نالی (ازانین) میراٹیکا

جا میوندیم به فتح جیم و الف و سکون میم و ضم موحده و سکون واو و فتح نون و وال مہل
 و سکون میم دوم یعنی در ریائے جا میو پیدا میشود اسم طلاست و چامی کریم بحیم فارسی
 و الف و کسر میم و سکون تختانی و فتح کاف و ریائے مہل و سکون میم دوم یعنی دولت
 افزاست ہم اسم طلاست جا ملک به فتح جیم فارسی و الف و میم و لام و کاف
 یعنی دفع مرض اسم بہو آملہ است چا پیما به فتح جیم فارسی و الف و سکون میم و کسر
 یائے فارسی و فتح تختانی و الف و دوم یعنی گل مانند چپا اسم سر نیاست جالی
 به فتح جیم و الف و کسر ہمزہ و سکون تختانی اسم گل مشہور است و ہند یان آن را ملا بہنم
 میم و فتح لام مشدہ و الف کنداہ ضم کاف و سکون نون و فتح وال مہل و الف یعنی
 غنچہ او بار یک و دراز و برگ ہائے گل خر و نازک می باشد کنداہ به فتح میم و کاف و
 و ریائے مہل و سکون نون و فتح وال مہل و الف یعنی قدرے شیرینی دارد سدایی
 به فتح سین مہل و وال مہل و الف و ضم یائے فارسی و سکون شین مجہ و کسر یائے فارسی
 و سکون تختانی یعنی گلش ہمیشہ تمام روز می ماند و لہہا به فتح واو و لام مشدہ و موحده
 و خفائے ہا و الف یعنی در ہمہ گہا گل خوب است یو دہکا به ضم تختانی و سکون واو
 و کسر وال مہل و خفائے ہا و فتح کاف و الف یعنی گل در گل می شود و بالایشیا به فتح
 موحده و الف و فتح لام و الف و ضم یائے فارسی و سکون شین مجہ و فتح یائے فارسی
 دوم و الف یعنی گل او نازک است کہ بقدرس مضمحل میشود پیشا کنداہ به ضم یائے
 فارسی و سکون شین مجہ و فتح یائے فارسی دوم و الف و فتح کاف فارسی و سکون نون
 و فتح وال مہل و خفائے ہا و الف یعنی گلش خوشبو میشود گو نو جولا به فتح کاف فارسی و
 سکون واو و ضم نون و سکون واو دوم و ضم جیم و فتح واو سوم و فتح لام و الف یعنی از بوئی

۴ (لا) جَسْمِنِمْ گَرْبِنْدِی قَلْوَرْمُ (من - لا) جَتِی (انگ) دِی سَیَانِشْ جَاسْمِنِ
 (لا) جَاحِی (بَنگ و گِج) چَمبیلی (تل) کن - تامل) جَاجِی مَلِی (مل) پِچَلَمْ مَآلِی
 (کن) جَآئِی چے مَوگُوی سَن جَوْنِی - (از اندین میر یا میڈیکا) -

اور روح خوش می شود چنانچه از سماع آواز موسیقی خوش می گردد زیرا که کونون نام راگ است
 جولا یعنی خوش روح و دل است بدان که در لفظ جولا هندیان را اختلاف بسیار است
 بعضی گویند که نام موگره است و بعضی گویند که نام جانی و جونی و بعضی می دانند که نام
 رانی بیل است لیکن در تحقیق فقیر آمده که این همه نام ها بے جا است و تحقیق
 باقی اشیا نیز بعون الهی در محل آنها خواهد آمد ما بهیئت آن آنچه بمشاهده راقم
 آمده نبات او تابد و گز بلندی شود و شاخها بسیار می کند و این بنت ما بین شجر لقیطن
 است یعنی نه مانند درخت استاده و نه مانند لقیطن بر زمین حضورش برگها بے او مانند
 برگ ها بے موتیا اما ازاں حسرد و دراز و تنک و نرم و غنچه ها بے او مانند غنچه های
 چنبیلی اما ازاں خرو تر و مجتمع و گل او را برگ ها بے تنک و نازکی تا بهشت عدد میباشد
 و این گل بسیار نازک و خوشبو می شود و مزاج گل سرد و در اول و ترقیر او را معتدل
 در رطوبت و یبوست میداند و مزه او اندک تلخ و بالزوجت است افعال او
 بونیدن آن مقوی و منفح دل و دماغ و نوشیدن و یا مضغه عصاره او جهت
 بثرات دهن که از حرارت باشد و علت ها بے باصره و ریش ها دور کند و بستن او بر سر
 برائے دفع شقیقه و جنون و مالیخولیا مجرب دانسته اند و هندیان نوشته اند که دل را خوش
 کند و مرض پیس را مفید و زهر را دفع کند و جذب می نماید و شیاف او شب کوری
 بر د و روشنائی بیفزاید اجزائے آن پیل دراز است عدد گل جانی پنجاه عدد و
 و پیل گرد شانزده عدد و برگ سو جناسی عدد و با شیره برگ بهنگره یا گل جانی حل کرده
 شاف بته نگاه دارند و در سر که هندی سوده در چشم کشد آب شور و تلخ رفته
 چشم را صاف گرد و چهار دانه به فتح جیم فارسی و سکون الف و رائے مهمل و فتح وال مهمل
 و الف و فتح لون و وقف با عبارت از چهار تخم است و آن الف و ح و ک و
 م که مجموع آن احکم بود از الف اجوائن و از ح حالون و از کاف کلونجی و از میم
 میسختی و نزد بعضی چهار دانه عبارت از تخم مال سنگی و تخم یوار و بابچی و هالون است
 وزن ترکیب اول همه مساوی وزن ترکیب دوم سه مساوی و یک هالون برابر همه

افعال ترکیب نفع امراض بارده است چار سٹے بہ فتح جیم فارسی و الف و فتح رائے
 مہل و کسر فوقانی ہندی و سکون تختانی یعنی عریض اسم انتزکنا و استہونیک و مژور است
 بمعنی مزہ تلخ چیاتک بہ فتح جیم فارسی و الف و فوقانی و کاف گویند اسم برندہ اہست
 کہ قطرہ باران در دہن از بالامی گیرد و بر زین رسدن نمی دہد چار و ششم جیم فارسی
 و الف و ضم رائے مہل و سکون و او و بای فارسی و شین مجہد و بای فارسی دوم و سیم
 اسم طلاست چار ناچھی بہ فتح جیم فارسی و الف و رائے مہل و نون و الف دوم و سیم
 فارسی دوم و او و تختانی یعنی گل مانند نصف چشم و سرخ رنگ فی الجملہ مشابہ ہرگ ترمندی
 و برگ گرد برابر چشم مار اسم چہتر اچھی است چار تھا کل بہ فتح جیم فارسی و الف و رائے
 مہل و فتح فوقانی و خفائے او و الف دوم و فتح کاف فارسی و سکون لام یعنی چیز است
 کہ بگوئند بار بہکائی است جاسون بہ فتح جیم و الف و ضم سین مہل و سکون و او و نام گل
 گدل است جالامھی بہ فتح جیم و الف و فتح لام و الف و ضم سیم و کسر کاف و خفائے
 با و سکون تختانی و دانی است مجہول اما ہست و گویند اسم شہرج ہندی است افعال و
 صاحب دستور الاطبا گوید چون بسایند و بر بر من طلائند بکوشد و بہ شدہ رنگ اہلی باز آید
 لیکن بعد از مدتے باز عود کند چاکسو بہ فتح جیم فارسی و الف و سکون کاف و ضم سین مہل
 و سکون و او و فارسی چشمک و عبرتی حسب السودا و شہرج و ہندیان چاکسور اردی اول
 چشم ہمزہ و سکون رائے ہندی و کسر و او و سکون تختانی و ضم ہمزہ دوم و سکون لام و فتح
 و او و ضم لام دوم یعنی دشتی کہنتی چچوشہ کو بہ فتح جیم فارسی اول و ضم جیم فارسی دوم شدہ
 و خفائے او و سکون و او و کسر شین مجہد و سکون رائے مہل و ضم کاف و سکون و او یعنی با مرض
 چشم شکنندہ است ارتیا کلد ہو بہ فتح ہمزہ و رائے مہل و کسر نون مشدہ و خفائے تختانی

لہ دیگر اسباب ذیل :-

(۱) چاکوز چاکسو بنو (تامل) کٹوکول (تل) چتو پلا و تلو (مل) کون کلا (مر)
 چلا و کنگلی (کج) چہر چنولا (پنج) چاکسور (ف) چشمک (۶) شہرج بخندہ السودا
 (۷) کینیا ابسو (از انڈین میڈیکال)

والف ضم کاف و لام و فتح دال شد و ه و خفائے با و فتح وا و یعنی صحرائی کلمتی است میگویند
 با همیت آل آنچه بشا به رسیده این است نباتی است اکثر در زمین سخت می روید
 و بلند می شود تا یک گز برگ او شبیه برگ زمیتون و ازال دراز و عریض و ملایم و شاخهای
 باریک و قائم مثل اذخر و بر اطراف شاخها نیز و برگ تخم می شود که در رسیدگی سیاه و براق
 می شود و بهوسم تابستان می رسد مزاج و افعال آنچه والد ماجد مرحوم تحریر فرموده اند
 این است گرم و خشک در دوم سختت سنگ و مدربول و طمشت و دفع ربو و بواسیر و لب
 حب او که بعد نقشر گیرند که برائے امراض چشم بغایت سودمند و از مضر صلب و مصلح او مغز
 حب القطن است و از تجربه شریف خاں مرحوم است که چون ببت و یک عدد دانه او
 را کو بیده باب براده صندل که شب و در ظرف گلی آب فرسیده تر کرده باشند برائے
 بول الدم کلوی نافع است و به تجربه راقم هم آمده لیکن چند آن نفع نمی کند و کجی مقشرا و
 جهت امراض چشم مانند رد دور و شیخ که نه خصوصاً از اطفال و صبیان دور گرداند و
 گوشت زاید را که بر طبقه ملتحه و اندرون پاک چشم گردد که آن را در هندی کوکره نامند
 می برد ضم کاف و سکون وا و کاف دوم و فتح رائے مهمل و وقف با -

فوائد اسمائے میم باموحه

چچو طاب به فتح جیم فارسی و ضم بائے فارسی شده و سکون وا و فتح فو قافی هندی شده و
 والف نام دار فای هندی که بزبان متعارف است و بزبان خاص هندیان آن را
 کا کا نڈا به فتح کاف والف و فتح کاف دوم والف دوم و سکون نون و فتح دال هندی
 والف یعنی برگ او خطوطهای سفید می باشد و چرا که به فتح جیم فارسی و سکون رائے
 مهمل و فتح میم والف و فتح لام و وقف با یعنی آن برگ نرم و ملایم مانند چرمین کفش
 می باشد یا نهان به فتح بائے فارسی والف و فتح نون و با والف و نون دوم معنی نوشیدن

شیر آید کاینچہتی پریا بہ فتح کاف و الف و سکون نون و فتح جیم فارسی و خفائے ہا و کس فوقانی
 و سکون تختانی و کسرباسے فارسی و سکون رائے ہملہ و فتح تختانی و دوم و الف یعنی قی می آرد
 و صغیر ابیفراید حال ازیں دو اسم این کہ از نوشتیدن عصارہ برگ اونی شیو و صغیر
 افزو و وہ گرد و ماہمیت آل فقیر مشاہدہ کردہ کہ نبات او مفروش بر زمین مانند نبات
 گو کہر و باز غبت سفید و خائستری و برگ او خرد و گرد مال بہ درازی از طرف و نہالہ
 محرف و بہ طرف سر عریض و بے کنگرہ و گندہ و ملایم و نہیم مانند نرمی گوش بز و یا جنین و
 خطوط مانند خطوط نقش آتو کہ بر جامہ اٹلس می سازند و یا مانند نقشش کہ بر طرف نقرد می کنند
 و گلش باریک کہ بر سر شاخہا و ثمرش خوشہ دارد مثل قہ باریک و در آن قہ چہار تخم فی الجمل
 مشابہ بہ تخم پنہ و این رویدگی در هنگام برشکال بہ سبب کثرت آب بوسیدہ و متغیر میگردد
 و در زمستان و تابستان تروتازہ می باشد و راقم اورا بہ اسم جریالہ شہرت دادہ و علاج
 او گرم و خشک تا قریب سوم مزہ اذین و شیرین است افعال او فزاینده صغیر و
 محل و مطلق و اہل بلغم و معنی جہت و مایل و اورام شرباً و ضار و نافع و ہندیان نوشتہ
 اند کہ ولہا و گرمی را دفع کند و نزد این احوج نوشتیدن عصارہ او مضر و مرین مصلح
 است و مصلحتش آب انارین و کنجین سادہ و عصارہ برگ او تادہ تولہ شربت دارد و
 و اصلاح او بازیرہ سبز و شکر سفید بہتر است چیلہ بہ فتح جیم فارسی و لام و الف
 بمعنی وراز و گندہ برابر انگشت اسم پیلی است چیا پیش اسم گڈل است چیک
 بہ کسر جیم فارسی و ضم موحدہ و سکون کاف قسمی از کھرنی است چیکلی بہ کسر جیم فارسی و سکون
 بائے فارسی و فتح کاف و کسر لام تختانی سہلک را گویند بہ غرنی و زغہ بری را سام ابریں
 و بلدی را وزغہ و بہ فارسی چلیاسہ نامند چیلکے بہ کسر جیم فارسی و سکون موحدہ و کسر لام و
 کاف و سکون تختانی اسم دارونی است بہندی کہ آن را بہ سنکرت کانکید کے و ناگیل
 و برگند و نشاکش و شوید یومی و جٹا کالا و بر سوانک و ویدیکا نامند و ماہمیت آل
 و رختی ست کہ بخش اند کے سرنخی دارد و گلش مانند رنگ زرد و خوب بود و پوست او
 مانند موسے جو گیان بافتہ و پیچیدہ و سفید رنگ مزاج آل سرد و افعال آل

چیلہ
 چیا پیش
 چیکلی
 چیکے

مقوی مانند قوت قبل و دافع اذیت بدن و لاغرے آں نوشتہ اند۔

فوائد اسم کے سیم باوقانی

پہلے جاتے ہیں چتر جاتے ہیں فتح جیم فارسی و ضم فو قانی و سکون رائے ہلہ و فتح جیم و الف و فتح فو قانی
دوم و کاف و میم و چتر جاتے بحذف کاف و میم و دو چاتر جاتے بہ زیادتی الف نیز
می گویند واد اسم ترکیب است از الاتیجے و وار چینی و تیز پاست و ناگیر افعال او
صفرار البوراند و باد را دور کند و یک ست ہاضمہ بہ فیزاید چیمٹ بہ کسر جیم فارسی سکون
فوقانی ہندیہ کسریم سکون قانی ہندیہ دم و باہم چیمٹ پنڈ و شہورست و فتح بائے فارسی و سکون لون و ضم دال
ہندی و سکون واو و پنڈ و در زبان ہندی نام میوہ است و خواص ہندیان آں را اچھولم و
اچھول پار و تیجا بہ فتح ہمزہ و ضم جیم فارسی و خفائے ہا و او و فتح لام و نیز میم را حذف
کر وہ و لفظ پار و تیجا زیادہ می کنند بہ فتح بائے فارسی و الف و سکون رائے ہلہ و فتح واو
و کسر فوقانی و فتح تختانی مشدودہ و جیم فارسی دوم و الف معنی این لفظ این کہ این میوہ
زر و مال بہ سرخے مانند رنگ زر و خوب می باشد پھل سینہاں بہ فتح بائے فارسی و خفائے
ہا و فتح لام و سکون سین ہلہ و کسر لون فچول و سکون تختانی و فتح ہا و الف و لون مخفی یعنی
پر میوہ مانند لائے گل می شود گڑ گڑ یا بہ ضم کاف فارسی و فتح رائے ہندیہ و کسرین ہلہ و
و سکون رائے ہلہ و فتح تختانی و الف یعنی مغز ششیریں می باشد کیر لپشٹو بہ فتح کاف
و سکون تختانی و کسر رائے ہلہ و سکون تختانی دوم و شین میمہ و ضم فوقانی ہندی و سکون واد
یعنی بارش طوط یعنی بیجا بر غبت تمام می خورد و کسر پرلم بہ فتح کاف و سکون رائے ہلہ
و فتح بائے فارسی و رائے ہلہ دوم و الف و فتح لام و سکون میم نام ست فقط سوا وود یا
بہ ضم سین ہلہ و خفائے واو و الف و ضم دال ہلہ و سکون واو و دوم و فتح میم و کسر دال
ہلہ مشدودہ و خفائے تختانی و الف یعنی مزہ سیندی وار و پر و چہد بہ ضم بائے فارسی

و سکون راے مهله و ضم دال مهله و فتح جیم فارسی مشدوه و خفائے ها و فتح دال مهله یعنی سیندی
 فقط ز تازی ماہمیت آل بار و حتی است صحرانی و رخت او مانند و رخت سیب شاخها
 متفرق و پوست گنده و سفید و ارد و برکش به شاخ چسپید و بے و نباله برادر برگ موتیا اما
 بسوی سر عریض و بوسے پامین عرش کمتر و ارد و گلش سفید و خرد و باراد به شکل بلبله و بلبله
 و بر ظاہر آل میوه چسپید سے مفر و ش مانند حنا سووه که در تختگی جدا به آسانی شود و در
 خامی به او چسپیده می باشد و آل پوست بالائے اوست و زیر او پوست دیگر صاحب
 قاشات و اندکے تخت و تنک و در و رنگ و اندرون آل قاشها پر از مغز مانند صلوای
 بادام و در آل مغز و اندکے باریک مانند خردل قد برے از آل بهم بزرگ و پهن و هم
 آل مغز در خامے اندکے زجخت و در رسیدگی شیریں مال باندگی ترشی و فصل او سبب بر کمال
 می رسد و بر سر شاخها رطوبت زر و رنگ سبزی مال مانند و اندکے مصطکے مجتمع می شود که
 آل را چید و جمع می کنند درین مصغیت بواسطه و مروان آل را و کمالی می گویند که در آل
 هندیه و فتح کاف و الف و فتح میم و الف و کسر لام و سکون تحتانی و چوب او نازک و
 زود شکن می شود و و کمالی را هندیان کار نگامی گویند به فتح کاف و الف و کسر راے مهله
 و خفائے نون و فتح کاف فارسی و الف مالیدن او بر عمور کو و کال برائے زود بر آمدن
 و ندال موثر است مزاج او و الد ماجد مرحوم گرم و خشک در اول اولی فرمودند و با سنج
 این فقیر گرمی او ازین هم کمتر معلوم شده و افعال او با مزاج صفراوی موافق است
 و زجخت سرفه نافع و هندیان گویند که برگ او صفرا پیدا کند و پوست و رخش سرد است
 مرض گرمی و سوزش بول و دیگر امراض فساد بول و غیره را متعید و برائے تب که نه مطبوخ او
 به تجربه فقیر رسیده و بخش و دفع قے چمچه به کسر جیم فارسی و سکون فوقانی هندیه و فتح جیم فارسی
 و دم و راے مهله و وقف با نام اکھاڑ انت و گذشت چتر کھن به فتح جیم فارسی و ضم میم
 فوقانی و سکون راے مهله و فتح کاف و خفائے ها و سکون نون چونکه بر تر کٹونک پیلا سول
 زیادہ نمایند به این نام می گویند و در افعال موافق تر کٹونک است که گذشت چیست
 و همول به فتح جیم فارسی و سکون فوقانی و ضم راے مهله و فتح دال مهله و خفائے ها و ضم میم

چتر چھی و سکون و او و لام اسم گذرست چتر اچھی به کسر جیم فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے
 مہل و الف و کسر جیم فارسی دوم مشدود و خفائے با و سکون تحتانی یعنی گلش مانند چشم مار
 رنگین میباشد و چار تا چھی به فتح جیم فارسی اول و الف و فتح رائے مہل و نون و الف
 و کسر جیم فارسی دوم و خفائے با و سکون تحتانی و سار کی به فتح سین مہل و الف و فتح رائے
 مہل و کسر کاف و سکون تحتانی یعنی شیر او و شناسنی به کسر و او و فتح شین مہل و نون و الف
 و فتح شین مہل دوم و کسر نون دوم و سکون تحتانی یعنی نیست کسندہ زہر است
 ماہیت آل رسیدگی است بسیار خرو و بزرگ گرد و برابر چشم مار گلش فی الجملہ شاد
 برگ ترمندی و از ان حسرت و تر و منخ رنگ نزد بعضی این نیست از قسم سرا چھی حسرت
 است و بعضی علحدہ میدانند مزاج او گرم و خشک و مزہ تیز دارد و افعال او خاش
 شدید و قوت باد و در دماغ چتر رافع نوشته اند چتر کند ہر به کسر جیم فارسی سکون
 فوقانی و فتح رائے مہل و کاف فارسی و کسر نون و کسر و ال مہل و خفائے با و سکون رائے
 مہل اسم بید انجیر است چتر تندل به کسر جیم فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مہل
 و فوقانی و سکون نون و ضم و ال ہندی و سکون لام یعنی بر تخم نقطہ ہائے سرخ اسم با
 بزرنگ است چتر کا پتر جیم فارسی و فوقانی و رائے مہل و کاف و الف و بائے فارسی
 و فوقانی دوم و رائے مہل دوم یعنی برگ رنگین اسم درخت پکل است چتر کرت
 اسم درخت نمی است چتر و شدہ به کسر جیم فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مہل
 و سکون و او و فتح شین مہل و ال مہل و وقف ہائے دوائی کہ از قے بد رساز و چیزے
 را کہ زنان در شکم مردان برائے مطیع کردن خود داده باشند اسم گولر دشتی است
 چتر ک به کسر جیم فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مہل و سکون کاف نام شطیح است

چتر چھی

چتر کند

چتر تند

چتر کا پتر

چتر و شدہ

چتر ک

۱۔ دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) چترک - (لا) چیتا رنگ - چیتے گاج (مر) چترک (سک)
 چتر مول - (تل) چتر مسلم (رگج) چیتو (لا) پلم بیگو ذیل انیکا -

و نیز در ہندی چتر مو لم بز یادتی میم و حذف آں نیز بہ کسر جیم فارسی و سکون فوقانی و مستح
 رائے مہل و ضم میم و سکون واو و فتح لام و سکون میم و چتر کا بز یادتی الف نیز می گویند
 و میثا ما چاہ کسرواں مہل و سکون تختانی و فتح بائے فارسی و نون و الف و فتح میم و الف
 و مستح جیم فارسی و الف یعنی اشتہا افرا و باضم ایں چنین نام است یا جینو بہ مستح بائے
 فارسی و الف و فتح جیم فارسی و ضم نون مجہول و سکون واو یعنی دست آور است
 و نہیں نامکا بہ فتح واو و کسر نون مشدودہ و خفائے او و تختانی و نون دوم و مستح نون و
 الف و فتح میم و کاف و الف یعنی سوزندہ مانند آتش است یا وی بہ مستح بائے فارسی
 و الف و کسروا و سکون تختانی یا اہی بہ فتح بائے فارسی و الف و کسرتلے ہندی و خفائے
 او و سکون تختانی گہٹ شکلی بہ فتح کاف فارسی و خفائے او و مستح فوقانی ہندی و کسرتین
 بمعرو کاف و خفائے او و سکون تختانی یعنی ایں آتش کا کل باور اگر رفتہ از اندرون پد
 برآورد و می سوزاند و افعال چنین نوشتہ اند کہ کف و شو بہ یعنی کلانی شکم و سہرا
 یعنی باد و خروج مقعد و بواسیر و کرہنی و خارش را دفع کند چینی بہ مستح جیم فارسی و سکون
 فوقانی ہندی و کسرتون و سکون تختانی اسی است ہندی موضوع بہر کیسی کہ از چیز بائے
 شور و ترش و تیز سازند برابر است کہ آب درودا خل کنند و ہندیان آں را پھرے
 بہ مستح بائے فارسی و جیم فارسی مشدودہ و کسرتلے ہندی و سکون تختانی و پھر ا بہ فتح بائے
 فارسی و سکون جیم فارسی و خفائے او و فتح رائے ہندی و الف نیز می گویند و در سکر ت
 کہنہ می نامند بہ فتح کاف و خفائے او و فتح نون و سکون میم و انواع چینی بسیار است
 مگر آں کہ در کتب ہندیہ یافتہ شد مع افعال اہنا و اسمای نوشتہ می شود الب پھرے
 بہ مستح الف و لام مشدود و سکون بائے فارسی یعنی چینی اورک ترکیب آں مع ترخ
 نمک کشیز تر آب لیوں ہمہ را ساییدہ اندک ز ماسے ہزارند کہ تا امتزاج گیر و پس استعمال

چینی

(بقیہ حاشیہ صفحہ گذشتہ) (ف) بیخ بُرنندہ (ح) شیطرح (انگ) پلہرے گو گوہری لیس
 راز اندین میٹرا میڈیکال۔

کند افعال اولیٰ لغز را دور کند و مزه میدهد باد و مرض مفیده دور کند و امراض بینی و گوش
و خلق و بواسیر و قی که بعد طعام شود و سودمند است و چینی فقط نمک و ادورک که هر دو و مایه
یک دیگر باشد تب را دور کند و اشتها افزاید و بر سخن یاوری دهد و دندان را مفیده گلو
را بهتر و در داسه سینه را برود و البته همراه طعام باید خورد و اما کاسه پچری به فتح میم و الف
و کسر میم و وم و سکون را سینه هندی و فتح کاف و الف و تحتانی یعنی چینی انبه خام بهیزی
دور کرده مزه می دهد سرفه و ضیق و کف و صفر اید کند و امراض چشم را مضر است و است
و اسپهال خونی پیدا آرد و سوزش شکم می کند گر کاسه پچری به فتح کاف فارسی و راسه
مهل و فتح کاف و الف و تحتانی یعنی چینی ابله طبیعت را تیز کند و مزه دار شود و سرفه و
ضیق و امراض سیمی را مفید و امراض بدنی را برود چنانچه در درامیند و باد بر آرد و بول را براند
کا کر کانی پچری به فتح کاف و الف و فتح کاف و وم و سکون را سینه هندی و فتح کاف و الف
و همزه و تحتانی یعنی چینی کر طه تلخ است زردی بدن را دور کند و مزه دار است و گرم
و فتح نماید و بواسیر را مفید و شدت کف زایل گرداند و رنی بندی پچری به فتح همزه و سکون
راسه مهله و کسر فوقانی هندی و سکون تحتانی و ضم موحده و سکون نون و کسر و ال مهله و سکون
تحتانی و وم یعنی چینی قلب درخت سوز در هندی گاه نامند به فتح کاف فارسی و الف و
فتح موحده و وقف با و آں را در لغت هندی کر تم میگویند به ضم کاف و سکون راسه مهله و فتح
فوقانی و سکون میم افعال آل سردی میکند پرمیور و فتح نماید قسیمی از چینی تر هندی
است که آں را اور بندیس به ضم همزه و سکون و او در اسه مهله و کسر موحده و سکون نون
و کسر و ال هندی و سکون تحتانی ترکیب او تر هندی خام از رگ و ریش پاک کرده کوفت
و کشیز تر نمک را می هندی میته بریان مرغ سیاه و سرخ و ادورک قند لهن آب لیمو و هم
را سائیده کنجد بریان سائیده آینه در چرخه روغن کنجد انداخته به آش نهاد و به باز و لهن سوه
مصلح و در بریاں کرده در آل داخل ساخته و اغ و هند و بکار بر بند افعال او نشستی و مزه
آورد و در بول و مقوی استخوان و بواسیر مفید باد و صفر دفع کند چنتا الپ پچری به کسر جفای
و سکون نون و فتح فوقانی و الف و فتح همزه و لام مشدود و سکون با س فارسی یعنی چینی

هر هند و ادرك تركيب نمك مريج بال املی یعنی آل ترمندی که هنوز طفل باشد و تخم و پرده
 اندرونی نه بسته باشد همه را ساییده به عمل آرند افعال او بهیجگی دور کند و آتش هضم نیز
 نماید و بر کف غصه سازد و لگاپند و پجری به کسر او و سکون لام و منتهج کاف فارسی و الف
 و فتح بای فارسی و سکون نون و ضم دال هندی و سکون واد دوم یعنی چینی بار کویست
 افعال او صفرا شکند و توشو شود و مزه میدهد و باد و کف و صفرا و زهر دور کند و اثری پجری
 به ضم همزه و سکون شین مجید و کسر راسه مهمل و تختانی یعنی چینی آمل افعال او امراض چشم
 و ترو و خش سفید است و ترو و خش به کسر فوقانی و سکون راسه مهمل و ضم دال مهمل و سکون او
 و شین مجید بزبان هند می نام باد و کف و پیت است که ک پند و پجری به فتح کاف و ضم
 میم و فتح راسه مهمل و سکون کاف یعنی چینی بار که افعال او باد را دور کند و بدن را
 خوب است و صفرا را نیست و نابود کند و بلغم لنج را دفع نماید گرمی کایا پجری به ضم کاف
 فارسی و منتهج میم شده و کسر رای هندی و سکون تختانی و فتح کاف و الف و منتهج تختانی
 دوم و الف یعنی چینی کدوی شیرین افعال او باد و صفرا و ی و حرک شکم دور کند و پینس
 مفید و مزه میدهد ریگ پند و پجری به کسر رای مهمل و سکون تختانی و کاف فارسی
 و بای فارسی مفتوح و نون و دال هندی و واد یعنی چینی بیا افعال او مزه دار است
 و ترش و مصلح بلبل است مولد صفرا و نیست مسقط اشتها و مولد ریح و امراض بای کف
 ایرا پند و پجری به کسر همزه و سکون تختانی و منتهج راسه هندی و الف یعنی چینی بار نارنگی
 افعال او سناختن چینی از نارنگی پنجه آتش اشتها و باضمه برافروزد و صفرا دور کند
 مزه میدهد اما مولد کف است و کس کایا پجری به ضم دال مهمل و سکون واد و سین مهمل و فتح
 کاف و الف و تختانی و الف یعنی چینی کست کڑی از پنجه و زرو شده او سناختن مزه دهد
 و او را میکند بی زیاده نماید بلغم و صفرا و گرم و امراض سینه و باد و گرانی پیدا نماید
 بواسیر مفید از پیاز مزه کنکڑی برود و مصلح است بیڑی کاپند و پجری به کسر میم و سکون
 تختانی و منتهج کاف و الف و کسر بای فارسی و سکون نون و کسر دال هندی و تختانی یعنی
 چینی آرد گولر خام ترکیب او گولر خام را آرد کرده در آب پنجه کشتنیز خشک و زیره و

رانی و تهره مند و نمک انداخته بخورند افعالش باد و کف و خون را مفید الی مری پخته است به منج
 همزه و کسر لام و سکون تختانی و کسر سیم درای بندی و سکون تختانی یعنی چینی بار بانی ترکیب
 او بار بی خام در آفتاب خشک کرده ساییده نمک و قند و زرد چوب و مرچ سیاه و سرخ و
 زیره ساییده آینه بخورند جهت درد شکم و حبس بول و قلت آن را مفید و باد و دفع نماید و مولد
 کف و صفر است تل پندی پختی به کسر فوقانی و فتح لام و لای فارسی مکسوره و سکون
 نون و کسر وال پندی و تختانی یعنی چینی کهنه که به فارسی کجابر و به عربی کسب نامن
 افعال او در بول و مولد باد و تب و اسهال است و اگر در ستری با داخل کرده
 بخورند بدی او دور میشود کندی پندی پختی به فتح کاف و سکون نون و کسر وال مهمل
 و سکون تختانی یعنی چینی آرد دال تو ترکیب او زمین کند کشتی تر و خشک
 تر پندی پندی رانی آب لبو شکر و روغن کجدر ادراک همینک قدری از روغن
 داغ نموده در ظرفی کرده بکار برند بسیار خوب فواید دارد وقت خوردن در روغن
 بریاں کرده باید خورد و افعال بے مزگی لای همه اقسام دور کند و امراض مثانه و
 بول و گرمی و اشتقاق دست و پا و قی که بعد طعام شود و هضم را مفید و اشتها بسیار
 می کند رانی گدازه پختی به فتح همزه و سکون راسی همزه و کسر فوقانی پندی و تختانی فتح
 کاف فارسی و دال پندی مشدده و وقف یا یعنی چینی پنج موز ترکیب او پنج موز
 را کوبیده تهره پندی و رانی در روغن بریاں کرده بخورند مزه می دهد و به بواسیر مفید
 مفید است چترال به فتح جیم فارسی و ضم فوقانی و سکون راسی همزه و فتح الف
 بهد و سکون سیم و فتح لام عبارت از ترکیب چهار ترشی است یعنی نمک و نمک دوم
 انار شش تو م تهره پندی چهارم کپه تنتریک نزد بعضی نام تهره پندی سرخ است و نزد بعضی
 سماق و کپه نام کویت است افعال و خواص او موافق بسایط اوست چترولا
 به فتح جیم فارسی و ضم فوقانی و سکون وا و فتح وال مهملین و لام و الف بمعنی چهار برگه
 اسم چچیل کوره چترنگل به فتح جیم فارسی و ضم فوقانی و فتح راسی همزه و خفا نون
 و فتح کاف فارسی و سکون لام یعنی چهار پنج هر چهار جانب دارد اسم درخت المکال

چترال

چترولا

چترنگل

است چتره ابستج جیم فارسی وضم فوقانی و سکون راے مہلہ وفتح میم و دال مہلہ و
 الف یعنی چہار پہلو نیز دارد اسم مال انگلی است چتر منجری بہ کسر جیم و کسر سسی و
 سکون فوقانی و فتح راے مہلہ وفتح میم و خفایے نوں وفتح جیم و کسر راے مہلہ و
 سکون تحتانی یعنی درخت رنگارنگ و بہ اسرار من رنگارنگ نافع اسم اشوک
 است چٹاک بہ کسر جیم فارسی وفتح آل نیز آمدہ وفتح فوقانی ہندی و سکون کاف
 نام کنجشک خانگی و صحرائی است و سکون فوقانی ہندی وفتح کاف و زیادتی الف
 بعد کاف نیز آمدہ است چتر ابہ کسر جیم فارسی و سکون فوقانی و فتح راے مہلہ و الف
 یعنی زرد و سفید و سبز رنگ دارد اسم ریاست چترہ بہ فتح جیم فارسی و سکون فوقانی
 فتح راے مہلہ ووقف با نام شیطرح است و چتر کانیز می گویند چتر پھل بہ فتح جیم
 فارسی و فوقانی و سکون راے مہلہ وفتح موحده و خفایے ہا و سکون لام گویند اسم سیند
 است کہ نوعی از خر و ہرمی نویسند و اللہ اعلم بالصواب چٹا و رکما بہ کسر جیم وفتح فوقانی
 ہندی و الف وفتح و او و سکون راے مہلہ وفتح کاف فارسیہ و میم شدہ و الف نام
 پہلو است چٹا کالا بہ فتح جیم و فوقانی ہندی و الف وفتح کاف و الف و لام و الف یعنی
 مانند موی یافتہ جو گیاں اسم جلکی است و چٹای کالابہ اضافہ تختانی مضمومہ اسم مشترک
 است میان مقل و رال جٹا ماسی بہ فتح جیم و فوقانی ہندی و الف وفتح میم و الف و
 کسر سین مہلہ و سکون تختانی اسم سنبل الطیب است و ہندیان بعد میم و الف میم دوم
 اضافہ می کنند و بجای سین مہلہ شین معجمہ آوردہ جٹا ماشی سیگویند و دیگر نام ہائے ہندی
 این است پشچی بہ کسر باے فارسی وفتح شین معجمہ و الف و کسر جیم فارسی و سکون تختانی

لے دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) جٹا ماسی - (لا) دینگ - (مر) جٹا ماسی - (رگج) وال سچھڑ
 (کن) بھولگندہ جٹا ماسی (تل) جٹا ماسی (انگ) اشیانک نارڈ (لا)
 نارڈ و اشاکس (ف) سنبل (ع) سنبل الطیب (از انڈیا میٹریامیکا)

والف و چچلا پند گویند به فتح جیم فارسی و سکون نون و فتح جیم فارسی دوم و الف و سکون
 نون دوم و دال هندی و چچوند انیزی گویند بزیا دلی اسیان دو جیم فارسی و دال و بجلای
 تختانی و عوام هندی و ال را پستلا کافی می گویند به ضم باء فارسی و سکون فوقانی هندی و فتح
 لام و الف و فتح کاف و الف و سکون تختانی با همزه و خواص هندیان پولا میگویند به فتح
 باء فارسی و ضم فوقانی هندی و سکون واد و فتح لام و الف نوشته اند که بر چند قسم است تلخ
 و غیر تلخ تلخ را چیدتی پند به کسر جیم فارسی و سکون تختانی و کسر فوقانی و سکون تختانی دوم و ضم
 باء فارسی و فوقانی هندی و لام و الف یعنی چچند و تلخ و تکت اپولا نیز میگویند به کسر فوقانی
 و سکون کاف و فتح فوقانی دوم و الف و باء فارسی و فوقانی هندی و واد و لام و الف یعنی
 چچند و تلخ ششوی به ضم سین مہمل و فتح سین مہمل و کسر واد و سکون تختانی یعنی خوب تلخ
 می شود کل که به ضم کاف و فتح لام و کاف دوم و وقف با یعنی در اقسام چچند و ال قسم
 بهتر است پاند و به فتح باء فارسی و سکون نون و ضم دال هندی و سکون واد یعنی
 رنگ او مال به زردی است راجحاً تا به فتح را به مہمل و الف و فتح جیم و میم و الف و فتح
 خوتانی و الف یعنی مادر بادشاہ است و نیز بعضی مادر سنپات است امرت مہلا
 به فتح همزه و ضم میم و سکون را به مہمل و فتح فوقانی و باء فارسی و خفاے با و فتح لام
 و الف یعنی بار او مثل امرت است یعنی خلاص دهنده از امراض و سموم آنها و بکل
 رانیز از اقسام چچند شمرده اند چنانچه گذشت ماہیت ال با تره هندی است
 طوطائی بقدر نیم گز تا یک گز و بعضی به ورازی یک باع هم میرسد و بعضی گویند که ازین
 هم دراز میشود و شکل او مثل ماری گرد و دو بر و خطو لهاے سفید و سرخ میباشد در خای
 سر سفیدی مال و در نچستگی سرخ گرد و تخم او مانند تخم کرپلا و بر و گوشت سرخ مانند گوشت

(بقیه حاشیہ صفو گذشتہ) پڑ کائکومی (گج) پند و لان (تل) پوٹلا
 کاپا (انگ) اسنیک گارڈ (لا) پڑی کوسنٹھس (ازنگلام
 نکتہ بھوشن)

تخم کرپلا و در پخته او نیز بوی کرپلا می آید و نباشد بوی ساقی یعنی بیل می شود مانند ترابی و
کرپلا و پیاره می کند و برکش مانند برگ توری و شوق مثل برگ کرپلا و باز غب و شن و گلش
سفید و خرد و باریک است و آهالی هند از بار خام او قلب با گوشت و روغن و پیاز و دیگر مصالح
گرم و سرد می سازند و گوشت نیز می پزند و حلوا سبزه ادب اشکر نیز خوب می شود و مزاج غیر تلخ
او سرد و تر و دوم افعال او سبک و باضم است صفرا و تب و بلغم لزج دور کند جهت
پیوست و لاغری بدن و صفراوی مزاجان بهتر است و فقیر چند مرتبه قلبه او خورده و
قبض را دور می کند و دیگر فواید خوب می دارد اما خیال محوس شده که موجب بلا و است
ذهن و تکرر محاسن می گردد و اگر چند روز متواتر بخورد باعث تسهیل شود و مضاعف
قوت حافظه است و قسم تلخ او گرم و خشک در دوم و تیز و مهمل صفرا و بلغم و حرارت و
خون فاسد و دافع سستی بدن و برگ هر دو نیز دافع صفرا و بلغم لزج و بیخ او مهمل است
و صاحب دستور الاطباء شریفی نیز این چنین نوشته اند و ایندیان نوشته اند که کثیر
بامراض جلده و پر می شود و مهمل بود و تلخ و سبک و گرم است اشتها آورد و بوی مزگی
و صفرا و باز را دور کند و طبیعت را خوش سازد و در نسخه دیگر یافته شد که تلخ و گرم است
صفرا و سرفه و کف و خارش و امراض جلده که آل را در هندی کشت روگ گویند و
تب و گرمی بخار را دور کند چچو شکر کو به فتح جیم فارسی اول و ضم جیم فارسی شد و دوم و
خفای با و سکون و او و کسرین مجمه و سکون را به مهمل و ضم کالت و سکون و او و اجم کسو
است و معنی آن بامراض چشم شکنده است چچو شیا به فتح جیم فارسی اول و ضم
جیم شد و دوم و خفای با و سکون و او و کسرین مجمه و خفای تختانی و الف نام دی
است و معنی ساگ او امراض چشم را نافع است و گل پر پندریک را نیز می گویند
چچو شکر به دو جیم فارسی و او و او و کسرین مجمه و وقف با یعنی نافع امراض چشم اسم
نرنگی است و بهیم عوض با اسم تو تیا به سفید است چچو تدر به فتح جیم فارسی اول و ضم جیم
فارسی دوم و خفای فون و فتح دال مهمل و سکون را به مهمل و تبا به و کهر کهره نیز میگویند
و به فارسی کور موش و به عربی خلد نامند و آن حیوان است مانند موش کوتاه دم خاکستری

چچو شکر کو

چچو شیا

چچو شکر
چچو تدر

رنگ و خرطوم سفید و نرم و نزد بعضی بے چشم و نزد بعضی چشمانش زیر پوست می شود و درین
 خنک می باشد و همیشه سوراخ می کند و ریش با آن درخت می خورد و خصوصاً کند نا و پیاز و جات
 که می باشد خوشبوی آید مثل بوئے مشک و مزاج او بغایت گرم و بارطوبت و از سموم قاتل
 نوشته اند و گویند که از گزیدن او عوارض مانند گزیدن سگ و یوازی می شود بلکه از آن سگ
 بدتر و لا و است افعال او بستن گوشت او بر خاز پر نافع و گوشت با بحدی که استخوان
 رازم کند و مالیدن او بر دهن گل گداخته بمرد و ص و مینویسند چهره به کسر جیم فارسی اولی و فتح
 جیم فارسی مشدده و فتح را به مهر و وقف نام الحارثه است -

فوائد اسماء جیم وال مهمل

جد و اربستج جیم و سکون وال مهمل و فتح و او و الف و را به مهر معرب زبده اربزائی می
 به عربی انستله و یونانی شاطریوس یعنی مخلص الارواح و در هندی اتیوسا به فتح همزه و کسر
 فوقانی و سکون تحتانی و فتح و او و سکون و الف بهشت گورانی به فتح موحده و خفایه ها و نون و ضم کاف
 فارسی و سکون و او و فتح را به مهر و الف و کسر فوقانی و سکون تحتانی یعنی شکم را بند میکنند
 و شاشرنکی به کسر و او و فتح شین معجم و الف و ضم شین معجم دوم و فتح را به مهر و سکون نون
 و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی و شاشرنکی به کسر شین معجم شین معجم دوم و فتح را به مهر و سکون نون
 و ده لفظ این که صورت او مانند صورت زهر سینگیا میشود و نوشته اند که نام این جنین است

له دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) نرودی سی (ا) نرودی گھاس (بنگ) نرودی سی گھاس
 (مر) نرودی سی (گج) نرودی سی (کن) نرودی سی (ف) جد و ارب
 (لا) دلمینم دینو دینم (از سالگرام گھنوبهوش) -

اما زہر نیست و گویند کہ بر وقت بر کردن بچنال اگر ایں را در دهن داشته بزرند خوب است گزند بر آرد و ک
می شود مشکلا کند از ضم شین مجر و سکون کاف و فتح لام و الف و فتح کاف و سکون نون و فتح
دال مہملہ و الف یعنی بیخ او سفید میشود کہن پر یا بہ ضم کاف فارسی و تنفائے او و فتح نون و
کسر بای فارسی و سکون رائے مہملہ و فتح تختانی و الف یعنی خون را خوب است می گویند
ماہیت ال انچه بہ تحقیق فقیر آیدہ ایتو سا غیر حب و ارسٹ مگر مشابہت تاسہ تارہ
و آں بہنجی ست گرہ دارد نرم ظاہر ش سرخی مائل و در باطن سفید اندک چرب فی الجملہ
شبیه بہ شقائق صحرائے و گویند کہ شقائق صحرائی ست مزہ اد اندک شیریں و لزوج باد
بود قیمت کہ بزبان می خارد و متعش مالیدن امر ہند و مسکہ و در آں اندکے سمیت است
افعال او نزد ہندیان دافع کف و صفرا و تب و اسہال بلغمی و سرفہ و فی است۔

فوائد اسماء حکیم بارہ مہملہ

چہرہ پوٹا بہ فتح جیم فارسی و سکون رائے مہملہ و ضم بای فارسی و سکون و او و فتح فوقانی
ہند سے دالف نام دوائے ہندی است سرد و خشک و طین واقع تنگی نفس و سرفہ
چہرہ چہرہ بہ فتح جیم فارسی و سکون رائے مہملہ و فتح جیم فارسی دوم و رائے مہملہ دوم و
وقف ہا اسم اکھاڑہ است چہرہ یا بہ کسر جیم فارسی و سکون رائے ہندی و فتح تختانی
و الف نام کنجشک است و چٹک ہم می گویند دو قسم است اہلی و بری اہلی را ہندیاں
اور بچکا بہ ضم ہمزہ و سکون داو و رائے مہملہ و کسر سوحہ و سکون جیم فارسی و فتح کاف
و الف در سنکرت کلنگم بہ ضم کاف و کسر لام و خفائے نون و فتح کاف فارسی و سکون جیم
و چکا فتح جیم فارسی و سکون قانی ہندی و فتح کاف و الف میگو افعال او کوشش رگت پت ریافع و سخن
تمام بدن و مزایند و دوائی و دوازدہ قسم دوش یعنی مرض سخت و سیزدہ قسم سنیات
را مفید و خور و نوش خوب نوشتہ اند و بری را اڑوی بچکا بہ فتح ہمزہ و سکون رائے ہندی

بہ چہرہ

بہ چہرہ
چہرہ

و کسر و اذ و سکون تحتانی و کسر موحده و جیم فارسی و کاف و الف یعنی صحرائی کنج شک افعال
گوشت او و دفع سر وی و باد فزاینده صفا و دور کننده کف و زهر و خشک کننده منی و طعم
او قدری ز نخوت نوشته اند چیر کو به فتح جیم فارسی و سکون رائے مهمل و ضم کاف و
سکون و او نام نیکر است چیر و چچی به کسر جیم فارسی و فتح رائے مهمل و سکون و اذ و خفای
نون و کسر جیم و سکون تحتانی نام چار و لی است و گذشت چرایتا به کسر جیم فارسی و فتح
رائے مهمل و الف و کسر تحتانی و فتح فوقانی و الف نام قصب الزریه است و هندیان بهی
نیب را چرایتا می دانند چیرال به فتح جیم فارسی و سکون رائے مهمل و فتح با و سکون لام
این است چرنا سنی به ضم جیم و سکون رائے مهمل و فتح نون و الف و کسر سین مهمل و نون
دوم و سکون تحتانی یعنی و افح تپ نام کلوت چیر چط به کسر جیم فارسی و سکون رائے
مهمل و فتح جیم فارسی دوم و فتح فوقانی هندی و وقف با نام اگاڑاه است چر و جی
به فتح جیم و سکون رائے هندی و فتح جیم دوم و سکون فوقانی هندی و فتح لام و های موقوف
دو قسم می باشد سرخ و سفید سفید را تلجرجش گویند ماهیت آل روئیدگی است
نوی آل از یک شبر یا بالائے آل هفت هشت انگشت می شود و زیاده ازین ویده نشد
و تنه آل سرخ و شاخها مشابیه کاه متعدد باشد تا هفت هشت و کم و زیاده بهم باشد و در رنگ
نیز سرخ و برکش چوبر که هر چند هر چهار طرف شاخ مشابیه برگ خردل لیکن قدری در طول از
برگ خردل کم باشد و گندگی از آن زیاده و گلش سرخ مثل گل رن پرین و شکل و شباهت
مزارج و افعال آل معلوم نه شد مگر این قدر خواص او شنیده شد که از آب این بوی بسیار
بسته میشود چیر هشی به فتح جیم فارسی و رائے مهمل و سکون با و کسر فوقانی هندی و سکون تحتانی
هام خیار بزرگ است در عرف اکور که لکڑے گویند چیر مال به فتح جیم فارسی و سکون
رائے مهمل و فتح جیم و الف و فتح لام و وقف با نام چیر و دست و گذشت به غیش نرم مانند
چرم کفش چیر و به ضم جیم فارسی و سکون رائے هندی و کسر و اذ و وقف با و در هندی
اکل نیز می نامند به فتح همزه و سکون فوقانی هندی و ضم کاف و سکون لام طریق سخن
او این است که شالی را در آب تو کرده و جوش سبک و آده کو بیده خشک می سازند پس بپوش

حی
حی
حی

حی
حی
حی
حی

حی
حی
حی
حی

آن را دور میکنند افعال او چون در شیر و شکر انداخته بخورند قوت دهد و فربه نماید
 و رونق بخشد و بیماری دفع سازد اما گران است چسبیده به فتح جیم فارسی و سکون
 تحتانی نام سیمین است و هندیان آن را کوه به ضم کاف و داد اول شده و سکون و او
 دوم و جیم به فتح سیم و کسر جیم و فتح تحتانی شده و الف میگویند افعال آن بدن را
 چرب گرداند و سخن را قوت دهد و فربه نماید و سبک مولد کف است چرب به فتح جیم و سکون
 را به هندی نام پنج است چرب به فتح جیم فارسی و را به همل و سکون را به محمد و ام جاری
 است ما همیت آن مرغی است بری منقار و پاهای آن دراز و بر سر نوع است
 یخچالچه پر او ابلق اندک بزرگ از خروس خانگی و دیگرے خاکستری رنگ منقش بسیار
 و از نوع اول اندک کوچک و سومی بسیار کوچک و آن را لک نامند بکسر لام و سکون
 کاف مزاج او گرم و خشک در آخر دوم افعال او موافق مبرودین و مضر مهرورین
 مصلح او سرکه و دارچینی چرب به کسر جیم فارسی و فتح را به همل و باب فارسی الف
 و کسر کاف و سکون تحتانی یعنی در بخش بدست اما ماند اسم درخت تار است چرب و
 به کسر جیم فارسی و فتح را به همل و کسر موحده و سکون لام و فتح و او و الف یعنی و افخ تپ
 که از بدت مدید در بدن باشد اسم نهلی نار است چرب و کاف به فتح جیم فارسی و سکون را به همل
 و فتح سیم و کاف و الف چرب و سبب زیادتی را و سبب مصلحتین و الف عوض کاف و الف
 هر دو اسم بام است معنی لفظ این که برگ گنده و شیر غلیظ است چربی کوره به کسر جیم فارسی
 و فتح را به همل شده و سکون تحتانی و ضم کاف و سکون و او و فتح را به همل دوم و خفا
 یا اسم ساگ چولائی است چرب حیوی به کسر جیم فارسی و فتح را به همل و کسر جیم و سکون تحتانی
 و کسر و او و سکون تحتانی دوم یعنی حیات بخش طفلان اسم جویک و سبب است چربی
 پیست نوارن به فتح جیم و کسر را به همل و سکون تحتانی و فتح فوقانی و سکون باب فارسی
 و فتح فوقانی دوم و کسر نون و فتح و او و الف و فتح را به همل و سکون نون دوم یعنی نابل
 کننده تپ و تلخی آن اسم ریچی است چرب و کاف به فتح جیم فارسی و سکون را به همل و فتح
 و فتح سیم و را به همل دوم و خفا و نون و فتح کاف فارسی و الف یعنی پوست سبز

و نازک گویا که هبت یا نیست اسم مژده بچلی است چرو و پر لے به کسر جیم فارسی و ضم را
 مهله و سکون و او و فتح بائے فارسی و سکون را به مهله دوم و کسر نون و سکون تختانی یعنی
 برگ ترشی دارد اسم برگ کشتا کور است جردا هو ناشن به فتح جیم در اول مهلتیر الف
 با و کسر و فتح نون و الف دوم و فتح شین مجله و سکون نون دوم یعنی و افع تب و سوزش اسم اخیر
 است چر چهرم به فتح جیم و سکون را به مهله و فتح جیم دوم و خفا به او فتح را به مهله دوم
 و سکون میم و حر که به فتح جیم و را به مهله و کاف و میم هر دو اسم اول است اول مجنی مد و سی
 بول دوم یعنی ضعیفی و پیری آمدن می و هر حر که به کسر جیم فارسی و فتح را به مهله و کاف
 یعنی عمر در از اسم درخت ساگون است چر پدم و چر پد ما ولی هر دو اسم کنول و کای است

فوائد اسماء جیم با کاف

چکو تره به فتح جیم فارسی و یا به ضم آل و ضم کاف و سکون و او و فوقانی و یا به فتح فوقانی
 و را به مهله و وقف با ما هبت آل بار درختی است از درخت نارنج بزرگتر و گل و برگ
 آل نیز بزرگتر از برگ و گل نارنج و بار او گرد و بزرگ تا بمقدار هند و اند پور است او
 ضخیم تر و زرد رنگ و بے چین و مغز او دانه دار گلابی رنگ و کم آب و چاشنی دارد
 این میوه را پیلوس نیز نامند به فتح بائے فارسی اول و بائے فارسی دوم شد و سکون

له دیگر اسماء حسب ذیل: —

(لا) سیلر و ش دیکو مئا (انگ) پومیل - شیلد وک (ده) سدا اچیل - رینوی
 ینبو (د) مهانینبو (بنگ) بنور نینبو (ریج) چکو تره (کج) بجو آد بوکو سنرو
 (مر) باب نشا - (تامل) باملی نش - پانیلی اناده ر (آل) ایڑا پند و (کن) سکو
 تراهنو (از اندین میر یا مدیکا) -

لام وضم میم و سکون واو و سین مهند احکام او مانند احکام ترجیح است لیکن ازاں لطیف
 تر زیرا که در داند که شیرینی است و در ترجیح صرف ترشی است مزاج او در دوم سرد و تر
 افعال او مسکن تشنگی و حرارت و صفرا و شتهی و مقوی و دافع معده و مفرج و مناسب
 انزج و صفرا و یه و دمو و چکر به فتح جیم فارسی و ضم کاف فارسی و سکون واو و رای مهند
 و چکر و ج به فتح جیم فارسی و تشدید کاف و ضم رای مهند و سکون واو و جیم نام تسبیح
 است معرب کباب و به عربی جیل گویند و گویند که او آتش میخورد و لهذا آن را عوام
 آتش خوره نیز می نامند تفصیل ماهیت آل صاحب مخزن الادویه خوب نوشته است
 هر که اطلاع بر این خواهد مطالعوا نماید مزاج او گرم در اول دوم و خشک در آخر آن الد
 مرحوم نوشته که این طائر بر آفتاب عاشق چنانکه پروانه بر شمع و طاووس بر آواز زعد
 افعال گوشت او لطیف تر و کثیر الغذاء و سریع الهضم و مولد خون صالح جهت امراض
 دماغیه و صدریه و معدیه و کبدیه مفید و جهت محرومین مضر مصلح او ترشیه است چکنا
 به ضم جیم و سکون کاف فارسی و فتح نون و الف در تشنگی مرکل و مرک و در فارسی گرم
 شب تاب و در عربی حباب ماهیت آل گرمی است پرند از گیس کوچک تر
 و دراز و باریک و اغبر و زرد و در غایت سبزی و در شب مانند احگر می درخت و اثر
 تکون او از سرگین حیوانات است و بیشتر در ایام بزرگال و زمستان و آخر می گردد و در بلاد
 ما از وی اطفال لعبت می کنند مزاج او گرم و حار و با سمیت افعال او چوں که
 در حد و خشک کرده و سر را دور نموده با و از ده مثقال آب نقوع صلیت بنوشند خراج ننگ
 گرده و مثانه میکند و بار و غن گل جهت بر آوردن چرک گوش مجرب و گویند چوں در غن
 کنی اندازند و آل ز و غن را بر و بهالند موجب و کستی با مردم و قضای حاجات است
 چکر وانه به فتح جیم فارسی و کاف مشدده و سکون هاء و فتح دال مهند و الف و فتح نون و وقف
 با اسم وانه ایست اغبر رنگ و صلب مشابه به لب بلبلان و از داند که کلاں لیکن در حب
 بلبلان هر دو طرف نوک است و درین دانه هست و از درون مغز باریک بر آید
 مزاج او گرم خشک افعال او سهل اطفال است چکر و رکم به فتح جیم فارسی و سکون

چکر و ج

چکر و ج

چکر و ج

چکر و ج

کاف و فتح رائے مہملہ و واو و سکون رائے مہملہ دوم و فتح فوقانی و سکون میم و بعضے بجائے
میم بایں فارسی آورده چکر و ترتیب میگویند نام چندین پیوه است چکر و ترکیه بزیادتی کاف
و باعوض میم نیز آمده بمعنی برگ گرده کسندره دار چکر چمہنا بجیم فارسی و کاف و رائے مہملہ
و فتح لام و سکون جیم فارسی و خفائے با و فتح میم و نون و الف بمعنی مانند چکر چمن است
مردیوان را اسم کوا است چکر کا یا به کسر جیم فارسی و ضم کاف مثله و سکون رائے ہندی و
فتح کاف دوم و الف و فتح تحتانی و الف نام پہلی سیم است انشاء اللہ تعالیٰ در حرف
سین مہملہ خواهد آمد و در سنگرت آواز نشاء و گویند به کسر نون و سکون سین معجز و شتج بایں
فارسی و الف و فتح و او و الف چکر کو ندبہ فتح جیم فارسی و ضم کاف و سکون و او و نون
و دال ہندی یہ نام پیوار است و گذشت چکر کبہ فتح جیم فارسی و سکون کاف و شتج
رائے مہملہ و سکون کاف دوم نام کلتھی است چکر و اکبہ فتح جیم فارسی و سکون کاف
و فتح رائے مہملہ و او و الف و کاف دوم اسم جانور آبی کہ رنگش مانند رنگ نارنج میشود و بمعنی
گرد نیز آمده اسم چکری نارنگی است چونکہ ایں قسم نارنگی چکر و لک را بسیار محبوب است
لہذا بہ ایں اسم موسوم گشتہ چکر کا بہ فتح جیم فارسی و کسر کاف مثله و سکون رائے مہملہ
و شتج کاف دوم و الف اسم سفید از عین الدیک است کہ در ہندی گہو پچی گویند انشاء
تعالیٰ خواهد آمد چکر و رحماک بہ فتح جیم فارسی و سکون کاف و فتح رائے مہملہ و ضم و او و سکون
رائے مہملہ دوم و شتج جیم فارسی دوم و خفائے با و سکون کاف و چکر و رحما باضافہ الف عوض
کاف یعنی پوست درخت طغلاں را مانند درخت میکند اسم پوست کا لا کوڑ است چکر و ارفی
بجیم فارسی و کاف و رائے مہملہ و فتح و او و الف و فتح رائے مہملہ دوم و کسر نون و سکون تحتانی
یعنی شکنندہ امراض سردی اسم پایڑہ است چکر کار کبہ فتح جیم فارسی و کاف و رائے مہملہ فتح کاف دوم
الف و فتح رائے مہملہ دوم و کاف سوم و در بعضے نسخہ چکر و الکب بہ فتح و او و الف و ضم لام
و سکون کاف اسم باگ نکہہ است چکر پر لے بجیم فارسی و کاف و رائے مہملہ و بای فارسی
و رائے مہملہ دوم و نون و تحتانی یعنی برگ گرد و کسم لسی است چکر ن بہ کسر جیم فارسی
و سکون کاف و فتح رائے مہملہ و سکون نون نام سکن است و بیاید چکر و روہک بہ فتح

سجیدہ
حکیم

حکیم

حکیم

حکیم

حکیم

حکیم

حکیم

حکیم

حکیم

حکیم

جیم فارسی سکون کاف و فتح رائے مہلہ و داؤ و سکون رائے مہلہ دوم و فتح دال مہلہ و
 خفائے ہا و سکون کاف نام گل پتوار است معنیش گرد و سرخ و روشن و درخشندہ چکر
 شیر شک بہ کشرین معجمہ و سکون تختانی و رائے مہلہ و فتح شین معجمہ دوم و سکون کاف نام پتوار
 است معنیش این کہ آبے کہ ازاں زرد آب بر آید دور کند چکرانگی بہ فتح جیم فارسی و
 سکون کاف و فتح رائے مہلہ و الف و خفائے نون و کسر کاف فارسی و سکون تختانی نام
 مشہور دوی پستی است چکرے بہ فتح جیم فارسی و سکون کاف و کسر رائے مہلہ و سکون
 تختانی قسمی از نارنج و کونلا است چکندر بہ ضم جیم فارسی و فتح کاف و سکون نون و فتح
 دال مہلہ و سکون رائے مہلہ نام سلق است چکا بہ ضم جیم فارسی و فتح کاف شدہ و الف و گاہے بعد
 جیم و او زیادہ کردہ چو کاسیگویند نام حمض بستانی است چکا بند ابہ ضم جیم فارسی و
 فتح کاف شدہ و الف و کسر موحده و سکون نون و فتح دال ہندیہ و الف نام گنگہی است
 کہ در فارسی شانہ نامند چکارہ بہ کسر جیم فارسی و فتح کاف و الف و فتح رائے مہلہ و وقف ہا
 تسمی از آہ ہوست کہ دش سیاہ باشد اشارت اللہ تعالیٰ و حرف ہا خواهد آمد زیرا کہ در ہندی
 ہن میگویند چکوا بہ فتح جیم فارسی و سکون کاف و فتح واو و الف جانورے است پرندہ کہ اکثر در
 شب ماہتاب نمی پرد و آواز میکند و مادہ اورا چوے می نامند بہ ابدال الف بیایے تختانی
 و مردمان ہند آں را جو سی میگویند یعنی بخومی و از و سکون انیک و بد میگیرند و چونکہ بہر کاری
 میروند از آواز او فال نیک و بد میکنند گوشت او بطعم شیریں و در مخرج سرد و تر و زرد بعضی
 گرم و خشک آب گوشت او طین و جرم گوشت گراں و حابس و مقوی اعضا و برائے سیلان
 شکم و سلس البول نافع و دافع باد و صفرا و فساد خون است و گویند مداومت کباب آں
 صلاح غذا و جہت صاحبان قوی و لہج و اوجاع مثانہ نافع و محرق مجموعہ آں جہت ذات الجنب
 و وجع فواد بسیار موثر و مضر محرورین و مصلح او ترشہا و روغن بادام چکنا بہ کسر جیم فارسی و
 سکون کاف فارسی و فتح نون و الف اسم تسمی از پارس چکینیا اسم گل درخت بدی

چکرانگی
چکرے

چکندر
چکا

چکا بند

چکارہ

چکوا

چکنا
چکینیا

فوائد اسمائے جیم بالام

چلر کا کو پ کسر جیم فارسی و سکون لام و فتح کاف و الف و ضم میم و کاف شدہ دوم و سکون
 و او چلکا نام طوطہ است کہ معزلی بنیانا ساند و کو نام بینی است و تحت سمیه این است
 کہ گل این گیاه مانند بینی طوطہ سرخ رنگ میشود آن را در زبان شکوک شکنائیں به ضم شین
 معجز و فتح کاف و نون و الف و فتح سین مہملہ معنی این لفظ نیز بینی طوطہ است زیرا کہ
 شک نام آل پرندہ دناں ہم بینی است و سو چہا نا لالہ به ضم سین مہملہ و سکون و او و جیم
 فارسی و خفاے او فتح میم و الف و فتح نون و الف و فتح لام و الف یعنی برگ او بسیار
 تنک و باریک مانند زبان طوطہ میشود نا لیکا به فتح نون و الف و کسر لام و سکون تحتانی و فتح
 کاف و الف یعنی پنج او مہیکا چاہ به فتح میم و کسر او سکون تحتانی و فتح کاف و الف مہملہ کا یعنی
 سرخ رنگ چاہ یعنی میباشد غرض این کہ سرخ این رویدگی سرخ رنگ می باشد می گویند
 ماہیت آل انجہ بمشادہ فقیر آمدہ این است نباتی است کہ از زمین بسیار بلند نمی شود برگ
 او ریزہ در گرد و تنک و نازک و شاخهایش باریک و این از قسم بقولات ہندیان است
 و گلش سرخ مال بسیاری و بار او مانند بار لہلہل پر از تخم برابر بذرا البنج و مثیابہ آل و بطعم تلخ
 و تیز و اکثر ہنودان از تخم ہائے او اطمینان رقیقہ را داغ کرده تناول میکنند و قسم دیگر از رست
 کہ رویدگی او استادہ می شود بقدر نیم گز یا کم و زیادہ از آن و شاخها میکند و برگ او مانند
 برگ تن پریش بے کنگرہ اگر گویند کہ فی الجملہ کثابت برگ نانی دارد میتوال شد و گلش
 خرد و زرد و پلیش نیز مانند کھلی قسم اول و در آن ہم تخم سیاہ برابر دانہ نانخواہ و پنج
 ہر دو قسم سفید بنظر آمدہ عراج برگ او سرد و مرہ شیریں است تخم او تیز و تلخ و گرم و
 خشک معلوم میشود ہندیان نوشتہ اند کہ آب او پر میود دفع میکند و ساگ آل کف را می
 شکند و اگر طب کمال تجکمت خود بدہد بہر کاری کہ دہد سود مند بہا از و متشادہ نماید و
 تخم او مکمل و مقطع بغم و مرقق احلاط و شہتی و باضم و مقوی معده بار دہ و بہ صاحبان
 ذیابیطس کہ بہ سبب فساد معده باشد و اخلاط و رطوبات معدی ترش و متعفن گشتہ باشد
 بتجرہ را تخم آمدہ تا بقدر نیم تولہ دادہ شد نفوف کردہ یا شیرہ بر آوردہ استعمال کنند
 حل پیلی بہ فتح جیم و لام و کسر یائے فارسی اول و دوم شدہ و کسر لام و سکون تحتانی

جل نیب

اسم تان است و گذشت جل نیب به فتح جیم و سکون لام و کسر نون و سکون تحتانی و موحده
 ماهیت آل رویدگی است نزدیک آب با پیدایش دو بر زمین افتاده میباشد و شاخهائی
 باریک دارد و برگ او که کوچک مثل برگ لوبیا و جسمه از جل نیب این که جل هندی نام
 است و مزه او تلخ بسیار میشود لهذا مسخ به این اسم گشته مزاج او گرم و خشک در دوم
 افعال او سهیل اخلاط ثلثه براسه جرب و خارش و آتشک نافع و چول او را مقدار نیم تول
 در آب ساییده به هند اسهال مفرط آرد و از او دیه اقبیه است نه ضعیف چلی به کسر جیم فارسی
 و لام مشدود و سکون تحتانی مشهور به ساک جل است و گوشتی هم میگویند به ضم کاف فارسی
 و سکون و او و کسر باه فارسی و خفائے او سکون تحتانی ماهیت آل رویدگی است
 اگر در مواضع تر و تازه و کنار خیابان یا میرود مخصوصاً در موسم برشکال و نباتات و نهاپست
 تا نیم گز بلند می شود و برگهایش مشابیه برگ کا هو که نورسته باشد اما از و تنک و نازک
 است و سبز مائل به نیلی و شاخهایش محو و پیردار و غنچه او مانند غنچه صد برگ و گلش مشابیه
 بگل پتری و خوبصورت و چول بعد شکفتن بند میشود مانند صورت سرو و منقار خلیوازی شود
 به همین سبب به اسم ساک جل مسخی گشته و چول باز بکشد یا مانند قبه کا هو می گردد و منظره
 فقیر است که شاید از قسم کا هو بری است و گمش هم مشابیه به تخم کا هو اما از آن ریزه و گشت
 تلخ مزه و افیونیت دارد قائم مقام نیج للاح است در همه آثار مردمان اختلاف میدارند
 بعضی گویند که این را دووی کلاں هم نامند و بعضی گویند که این ساک طوط است
 و اکثر طوطیاں را اینی خوراند پس طوطیان میخورند موجب نصاب و تصفیه آواز میگردد
 و الله اعلم و بعضی از اقسام گوشتی نوشته اند و گویند که سرد است و سبک و قابض و مقوی دل
 و دافع فساد بغم و صفرا و خون و پر میو و مرفه و دامیل و ثور و تپ و باد افزا مزاج او سرد
 و خشک افعال او سبک و ملین و مذهب طعم و خرد افزا و مقوی اعضا و دافع امراض
 سبز و فساد خون و اخلاط ثلثه و قاتل کرم شکم و گویند از اقسام قطف یعنی بهوة است
 چلیطه به فتح جیم فارسی و سکون لام و کسر میم و راسه هندی و سکون تحتانی و چلیط
 کوره تحتانی را دور کرده و راسه هندی به فوقانی که هندی بدل نموده و اضافه لفظ کوره کرده

چلی

چلیط

وگا ہے فقط چلٹی نیز گویند نام ساگ چونلاے ست چلٹی بہ کس جیم و لام مشدودہ و سکون تختانی و سا
ہند یہ نام درخت آب است چلا بہ کس جیم فارسی و فتح لام مشدودہ و الف اسم تری چلا بہ کس جیم
فارسی و سکون لام و فتح کاف و الف نام طوطہ است چل بستج جیم و سکون لام اسم آب است
چل کہنی بہ فتح جیم و سکون لام و ضم کاف و خفائے ہا و کس نون مشدودہ و سکون تختانی اسم
مطریطیس است چل بند کو بہ جیم و لام و کس موحده و سکون نون و ضم وال مہلہ و سکون
و او یعنی در آب پیدا میشود اسم سنگاڑہ کبیر و است چل بھلہ را بجیم و لام و فتح موحده
و خفائے ہا و سکون وال و فتح رائے مہلین و الف یعنی آب را اور موحده بند میکند اسم ساک
انباڑہ است چل تاسی بہ جیم و لام و فتح فوقانی و الف و فتح سین مہلہ و کس فوقانی دوم
و سکون تختانی اسم درخت بلیکا است و معیش موقوف بر قصہ است و ال با بیا ی
چل نا بہا بہ جیم و لام و نون و الف و موحده و الف یعنی در آب ہائے غریق می شود اسم
و ہینک ست چل جا اسم شکر است چل کھوتک بہ فتح جیم و لام و فتح کاف و ضم موحده
و خفائے ہا و سکون و او و فتح فوقانی و سکون کاف دوم یعنی شے آبی و دافع انہوی شیا طین
اسم جھاؤ است چلوٹیس بجیم و لام و کس و او و سکون تختانی و فتح فوقانی و سکون سین مہلہ نیز
گویند چل بہ جیم و لام و فتح جیم دوم و سکون مہم و موحده و اسم جا بیت چل پسرک بہ فتح جیم
فارسی و لام و بای فارسی و سکون فوقانی و فتح رائے مہلہ و سکون کاف یعنی برگ درخت
اسم درخت پیل است چلنو پسر یعنی در آب پیدا میشود اسم کرنب آبی ست چل شیا
اسم گل ماہتاب پرست یعنی چند رکھی ست۔

فوائد اسمائے جیم باہم

جمی بہ فتح جیم و کس میم مشدودہ و سکون تختانی و سینک بہ کس سین مہلہ و سکون تختانی و خفائے
نون و فتح کاف فارسی و سکون رائے مہلہ و ہندیان آن را پوتر پتر بہ فتح بای فارسی و

و کسر و او و سکون فوقانی و فتح را سه مهمله و فتح با سه فارسی دوم و سکون فوقانی و فتح را سه
 مهمله دوم یعنی برگ آداب و هنده مانگلیا به فتح میسم و الف و خفا سه نون و فتح کاف فارسی
 مشدود و سکون لام و فتح تحتانی و الف یعنی داغ عذاب شمی به فتح شین مجمر و کسر میسم و سکون
 تحتانی نام است سوچه پیریکا به فتح سین مهمله و سکون واد و جیم فارسی و خفا سه با و فتح میسم و الف
 و فتح با سه فارسی و سکون فوقانی و کسر را سه مهمله و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی
 برگ با سه و بسیار باریک میشود این نام با سه قسم کلا است و قسم خود را تیا لاجی به کسر
 نون و خفا سه تحتانی و الف و فتح لام و الف یعنی بهی جی الیا سبی به فتح همره و سکون لام و فتح بای
 فارسی و الف و فتح سین مهمله و کسر میسم و تحتانی یعنی زینی جی الیا پهل یعنی باراد هم خرد میباشد
 سبی سکتا به فتح سین مهمله و کسر میسم و تحتانی و فتح شین مجمر و سکون کاف و فتح فوقانی و الف یعنی این
 درخت سبی موافق مقدور خود شود و تپا پهل به کسر شین مجمر و فتح واد و الف و بای خاری و با و لام
 بار بخشش میداد حاصل ازین دو اسم اینکه چون درخت را تسخیر کنند موافق مقدور خود درخت
 میکنند میگویند ما مهیت آن آنکه بشناید فقیر آمده درختی است مشهور که بنودان بر روز سهرا
 روز عید ایشان است بر سه پرش او بکمال کلفت و جلوس بیرون شهر رفته می پرستند و من آنکه
 درخت او برابر درخت آله بلکه چون نزدیک آب باشد قریب بد درخت نیم میشود برگ او مانا برگ
 آله یا نم نمند و چیرنی مانند خوب بر برگهای او پیدا میشود از مقدار وانه جواز با وانه نخود و از
 هم بزرگ میگردد و فی الجمله مشابه به کرنا رج گل او زرد رنگ و خوشه دایس باری بند و غلافی پهل
 یعنی در درازی یک و جب و مزه پهل با تیرین بعد رسیدن و یا خشک شدن میخوردند در قلیه و غیره
 و قسم دوم مفروش بر زمین و یا اندک بلند میشود و در همه اجزا مشابه به قسم اول مزاج آن
 سرد و سرد و خشک و در اول افعال او جهت حرقت بول و قروح مثانه نزد عوام مشهور است
 و غصاره برگ او مقوی نیهای سود بزودی میرود و یاند و درین باب اثر قوی دارد و رافع ادرام
 حاره و بار و تخم او هم سرد و خشک و حالب شکم و قاطع اسهال و محفف رطوبات رحم و ثوران تخم
 و اومفرط حال است و مصلحتش تخم تریح و تخمین و نبات و صاحب شریقی گوید که سرد و سبک طین
 و واقع تنگی نفس و جذام و بواسیر و فساد بلغم و شمش خشک و خرد و افراد صغیر و کثیر و موبر و یاند و جفا

معدن الشفا نوشته که بار او و پیرضحم و شیرین و گرم و خشک است و چو شیر برک او که
 یک توله بایک و نیم توله باشد باربع آل زیره سفید و مثل او شکر سفید آینه خسته در پا و آثار آب
 برآورده صبح و شام بنوشانند جهت دفع پر میون و کهنه به تجسیر به راقم آمده و پر بنزداد
 چما به فتح جیم فارسی و نیم شده و الف نام کمر نبل است چمر و فکته جیم و سکون
 نیم و ضم راس هندی و سکون و او نام سینه است چمر کا پنجم جیم و سکون جیم و فتح کاف
 و الف نام آهوست جمبو به فتح جیم و سکون جیم و ضم موحد و سکون و او جمبو به فتح جیم و
 سکون جیم و کسر موحد و سکون تختانی و فتح راس هندی و الف اسم لیون است جمبو
 جمیر نیز میگویند و جمیل به اسم او است معشیش ی که درخت لیون اولاد جمبو و پ
 پیدا شده و آل اقلیمی از آقا لیم نام جاسن است جمیکا اسم کو است چمر به فتح جیم فارسی
 و سکون جیم و فتح راس هندی و الف به فارسی پوست و به عربی جلد نامند خمس مثانی به فتح
 جیم و سکون سین مهله و فتح شین مجمه و الف و سکون نون و کسر فوقانی و سکون تختانی یعنی
 به بر میون سفید است دونه را گویند به فتح جیم فارسی و نیم مشدوده و سکون شین مجمه به فتح
 آل مرغی است شبیه مند و اما متقارنش مانا بکفیه مار افعال گوشتش مثل مند و جمال
 گوته به فتح جیم و نیم و الف و سکون لام و ضم کاف فارسی و سکون و او و فتح فوقانی هندی
 و وقف با و جیپال نیز گویند به کسر جیم و سکون تختانی و فتح با فارسی و سکون الف و لام به
 عربی نام دند است و صاحب دستور الاطباء ما بودانه را جمال گوته میداند و حال ال که هر دو
 ستغیر الماهیت اند افعال او سهل قوی اخلاط ثلثه و استعمال او بے ترتیب و اصلاح مضر
 و موجب هلاکت است مصلح آن متقشر نمودن و پروده در میان دور کردن و یک شبانه
 روز در آب لیون خیسانیدن و یا در سرین گا و کچن و کتیر او نشاسته و مقل و اندک زعفران

له دیگر اسما حسب ذیل: (س) جیپال (ه) جمال گوته (بنگ) جیپال (انگ)
 گوته (م) جیپال (گج) پیکال (کن) جیپال (لا) گوته (ع) حب
 السلاطین (ف) بید البخیر خطائی (از سالک نام نگینو)

یار نمودن است و نزد هندیان مصلح او طهری است۔

فوائد اسماء جیم بانون

چنیا به فتح جیم فارسی و خفایه نون و فتح بائے فارسی و الف و هندیان آل را سمنیکا به فتح
سین مہلہ و سکون میم و کسر بائے فارسی و خفایه نون و فتح کاف فارسی و الف پشید رہا
به ضم بائے فارسی و سکون شین معجم و کسر بائے فارسی و دوم و سکون تھانی و خفایه نون و سکون
دال مہلہ و فتح راے مہلہ و الف و ہا یعنی سردار گلہا است چنیک به فتح جیم فارسی و خفایه
نون و فتح بائے فارسی و ضم کاف مجہول چنیک یعنی نام آل گل کہ سہا بہ ضم کاف و سکون سین
مہلہ و ضم میم کسر باء سکون تھانی مجہولہ و فتح میم و الف یعنی گل طلانی رنگ شیداپہ به فتح شین
معجم و سکون نوقانی ہند یہ فتح بای فارسی و دال مہلہ و الف و فتح بای فارسی و دوم و ہا یعنی دشمن
زنبور سیاہ است کہ می کشد میگویند ما بہت آن درختی است ہندی بر دو قسم باغی و صحرائی باغی
بر سه صنف ست یکی گل آن زر و طلانی رنگ کہ آنرا رانی چنیا میگویند و دیگری گل آن سرخ
طلانی و درخت این سرد و کوچک از درخت گردگان و برگ آن باریکتر از برگ آن صنف اول
بسیار خوش رنگ کہ معشوقان را بآن تشبہ داده اند و اکثر در باغها میان درختهای سرد میکارند و درخت
بسیار است میشود و شاخهایش متفرق میگردد و خوب اوسغید باطل بزدی و زود و شکن گل و صنوبر
شکل و خوبصورت اکثر بنی محبوبان را بادشاہت میدہند و گل او چون بشکفت پیچ برگ دارد

چنیا

چنیک
چنیک

۱۔ دیگر اسماء حسب ذیل:۔

(س) چنیکا۔ کو سو ما (انگ) گولڈن چنیا (ف) چنیک (ھ) (بنگ)
چنیا (م) سون چنیا (پیچ) جموٹی (گج) دای چنیک (تل) شمن پگنی پو و (تامل)
شمننگ (کن) چپے (طیاری) چمن بکم (ازادین میٹیا میڈیکا)۔

نازک و بلند تا بقدر دو بند انگشت و خوشبو و تند میان گل او چوبی باریک و ریزه ریزه با و ملاصق که
 چون برگهای گل بریزو آن ریزه در چند ایام ترقی کرده بار او گردد و خوشه و آری مانند خوشه انگور
 در چون بار او برسد شکفته گردد و در تخمها بافتد مانند تخمهای بر صمل اما گلانی رنگ و صنف سوم در خوش
 عرض تر و برگ آن کوتاه تر و گل آن طولانی و سفید رنگ و آن را ناک چنیا میگویند و صحرائی
 برود و صنف است بی آنکه درخت او گلان و گلش بسیار تند بود و دیگر درخت آن بسیار خرد و ملاصق
 زمین که آنها بهوین چنیا می نامند و موسم گل کردن او در فصل بهار و تابستان است و در بر شکال و
 یا شیر هم بهاری کنند اما کمتر مزاج آن قسم اول و دوم را سرد و تیز و تلخ نوشته اند و قسم سوم و ششم
 و بهوین چنیا گرم و خشک میدانند لیکن تر و فقیر جلد اصناف او گرم و خشک است اما این قدر تفاوت
 که در رالی چنیا باعتبار دیگر اقسام گرمی کم است چنانچه آنها در دوم یا سوم و این در اول است
افعال او صاحب دستور الاطبا گویند که خامه معجز طراز از توصیف گل او عاجز و قاصر است
 حرارت در خارش و سستی در شیار او در کند و ناک چنیا منور بدن و با صره را مفید و استهلا
 طعام سرد و باد و بلغم دور کند و صاحب شریفی گویند که قسم چنیا که کثیر الوجود است دفع
 و شواری بول و فساد بلغم و خون و غشیان و خارش بینی و ناک چنیا تشنه دور کند و بشا
 و غیره است با جلد بوسیدن او مقوی دل و دماغ و بعضی مجربین نوشته اند که طلای او با سرکه
 و دفع ورم گوش اگر آب در گوش رود از چکانیدن آب گل چنیا نیم گرم به شود و نیز قطره آن جهت درد گوش
 مفید و صاحب فخرین الا و به گویند که استعمال آن مقوی دل سرد و خوردن آن دفع بلغم
 و ریاح و قاطع اشتهای طعام و گویند چون درخت آنرا بریده و تنه با بقدر سه چهار ذرع
 گذاشته بران نشسته بسیار چیده روغن چراغ بران ریخته مانند مشتعل مشتعل سازند کام آنچه از زمین
 بیرون است بسوزد پس پنج آنرا بر او رند فاو هر اکثر سموم است شراب و ضما و اطفال و هندیان
 گویند که گل او سوزش بدن دفع کند و پوست درخت به ریوی و نش میفید است و این گل
 لایق بر تش و دیوان است و از اعتقاد ایشان که اگر مغز تخم نیمون و منسل و بحیل و پسیل
 و جوز لواناب گل چنیا خوب کهرل کنند و جب بست نگاه دارند و آب در چشم صاحب تب
 کنند زائل گردد و اند فقیر گویند و الد ما جد مغفور نوشته اند که مزاج او گرم و خشک دوم

بلکہ سوم علی الخصوص پوست و زخمت مقطع و قی تا وقتیکہ در مودہ است و چوں ازالہ بگذرد اہل
قوی آرد و اگر چہ تیرے در طبقات امعا بماند مفص و کرب میکند خصوصاً پوست قسم جنگلی و
جہت در دماغ و نفوس بار مفید و آب برگ چنپا بول مادہ گاؤ نیم گرم و زکوش
جکاندن ریم و خاریدن و بوسے بد دفع کند و ضاد برگ او برائے ورم قصب نافع و
گل و تسبیح او با شیر گوسفند سوده بخورد ریگ شانہ دفع شود و گویند کہ پنج چنپا آب
سودہ بخورد جہت رشتہ نافع آید و نیوگر دود و اگر رشتہ گسستہ باشد و یا چیزے برون
آمدہ باشد و دیگر نمی آید روغن گل او کہ شمس باشد جہت تقویت باہ و العاط و مفصل
موثر و عرق گل او کہ مانند گلاب بر آرد و ہاں چوں عوطا نمایند جہت تفتیح سد و خیا شیم
و دفع فضلات دماغی از راہ بینی و آوردن رعا ف بہ استخوان این اضعف آمدہ و عطر
گل او بدستور عطر گہائے دیگر خوب تیز و تند بو میشود **جہت سہلی** بہ فتح جیم فارسی و خفای
نون و کسر موحده و سکون تختانی و کسر لام و سکون تختانی و دوم و جاتی نیز گویند بفتح
جیم و الف و کسر فوقانی و سکون تختانی و ہندیان آبرا و رجائی بہ کسر و او و فتح رائے
مہملہ و فتح جیم و الف و کسر جیم و دوم و سکون تختانی و استی بہ فتح و او و الف و فتح سین مہملہ
و سکون نون و کسر فوقانی و سکون تختانی یعنی بوسے خوش وارد سکما ریچا بہ نیم سین مہملہ
و فتح کاف و مہملہ و الف و کسر رائے مہملہ و سکون تختانی و فتح جیم و الف یعنی کلن سیا
نازک نیماکی بہ فتح نون و سکون تختانی و فتح جیم و الف و کسر لام و سکون تختانی و دوم یعنی
مثل موتیا و موگر استعمل میشود و کرلیکا بہ فتح کاف و رائے مہملہ و سکون تختانی و دوم یعنی
تختانی و فتح کاف و الف یعنی بر گہائے گل او پنج میشود زیرا کہ کہ نام دست است و

چندیلی

لہ دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) (ھ) (جائی ز لا) جہنم گرانڈی فلو رہر (انگ) دی سپیش
جیس مین (بنگ - مز گج) چیلی (تل - تا - کن) جاجی ملی (مل) پچکم (ف)
یاسمین سمن - یاسمن (از اندیا سٹریا سٹریا)

و در دست پنج انگشت می شود همچنان برگه گیسو گل او نیز پنج می شود لهذا به این اسم می گشت
 ماهیت آل گلی است خوشبو هر دو قسم است باغی و دشتی و باغی بر سه صنف است سفید
 و زرد و سرخ لیکن این هر دو قسم کیاب است و دشتی را برگ و گل نسبت باغی خرد تر شود و در
 اطباء یونان چینی دشتی ظیالت و عشبته النار و عشبته مغربی عبارت از این است
 و نبات او باین درخت و قطین است خصوص سفید آن و نبات دیگر قریب سحر است
 مزاج آل همه اقسام گرم و خشک در دوم تا سوم افعال آل سبک در سرد و چشم
 و دندان و واسیل و ثور و فساد خون و مفتح و منفح است و سخن بدن و صاحب تلور الاطباء
 نوشته که شیرینج آل را چون با شیراده گا و بخورند پس بول بر طرف شود و روغن او در
 مفصل را نیکوست و گدازنده بلغم و پاک کننده رطوبات از دماغ است و هندیان نوشته
 اند که باد و صفرا و امراض چشم دفع کند و مضمضه آب سلوک برگ او جهت جوشش دهان
 به تجربه این عبد ضعیف آمده جمیع همت به فتح جیم و سکون نون و ضم فوقانی و سکون او
 و ضم او را به مهد و سکون فوقانی و دوم یعنی کشنده حیات و دیدن اسم بای بزرگ
 است چندین به فتح جیم فارسی و سکون نون و فتح دال به مهد و سکون نون و دوم نام صندل

خسب
 خیت

له دیگر اسما و حب ذیل :-

اسما و چندین سرخ - (س) (رنگ) (مر) (کن) (رکت) چندین - (انگ) (براد)
 صندل و وود (رک) (رئینی) (تل) (رکت) چندین (مور) (مل) (چون) چندین (لا)
 پئے روکا و لئی سن ملی نش -

اسما و چندین سفید - (س) (سیری) گندها چندین (انگ) (واسی) صندل و وود
 (لا) سنل پلاک (ه - د - پیج) سفید صندل (رنگ) (سوی) چندین - (یت)
 چندین (مر) (پاند) (رکت) (رک) (سگها) (تل) (گند) (پوچکا) (تاقل)
 چندین (کشی) (مل) (چندین) (ناصر) -

(از اند یا میر یا میڈیکا)

است و ہندیان آن را بر پنج قسم نوشتہ اند اول صندل سرخ کہ اورا گوچند نم میگویند
 بہ ضم کاف و سکون و او و فتح جیم فارسی و سکون نون و فتح دال مہملہ و نون و سکون میم و اس
 قسم سرخ مائل بسپاہی میشود و رگبت کاشتم بہ فتح رائے مہملہ و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی
 و کاف و سکون الف و شین معجمہ و فتح فوقانی ہندی و سکون میم یعنی چوب او سرخ میباشد
 و دوم رارگت چند نم بہ فتح رائے مہملہ و کاف فارسی ساکنہ و فوقانی مفتوحہ و فتح جیم فارسی
 و سکون نون و فتح دال مہملہ و نون و سکون میم و تیم بہ کسر دال مہملہ و فوقانی و فتح تھائی
 مشدودہ و سکون میم یعنی قسم دوم است رگبت کاشتم اسم مشترک ست میان قسم
 اول و دوم لکن معنی ای اسم اینجا این ست کہ سرخ مانند خون میباشد لوہتم بہ ضم
 لام و سکون واو و کسر با و فتح فوقانی و سکون میم یعنی بدرقہ خاک فلزات ست ہری
 چند نم بہ فتح با و کسر رائے مہملہ و سکون تھائی و فتح جیم فارسی و سکون نون و فتح دال
 مہملہ و نون و دوم و سکون میم یعنی اس قسم دافع امراض است و سوم راسری گندہ پچا
 بہ کسر سین و رائے مہملتین و سکون تھائی و فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح دال مہملہ
 و خفائے با و فتح باے فارسی و جیم فارسی مشدودہ و الف و اس قسم بسیار خوشبوی شود
 و غصارہ او بر آوردہ خشک کردہ نگاہ میدارند و در خوشبو مہا داخل میازندہ کا یکم انفتح کاف و الف
 و کسر لام و فتح تھائی و کاف و سکون میم یعنی درخت او سیاہ میشود و میتا سارم کسر
 بای فارسی و سکون تھائی و فتح فوقانی و الف و فتح شین مہملہ و الف و فتح
 رائے مہملہ و سکون میم یعنی چونکہ اورا بسیار بسایند زرد رنگ میشود و تیکا بفتح بای فارسی
 و ضم فوقانی مشدودہ و خفای نون و فتح کاف فارسی و الف فقط نام ست پشیا چند نم
 بای فارسی و سکون شین معجمہ و فتح بای فارسی و دوم و الف و جیم فارسی و نون و دال
 مہملہ و نون و دوم و میم یعنی پھول صندل کہ بسیار خوشبو میشود و میگویند و چسارم را
 پچا و لی بفتح بای فارسی و جیم فارسی مشدودہ و الف و فتح داو و کسر فوقانی ہندیہ و
 تھائی این قسم سفید است مہدر سریم بفتح یوحده و خفای با و سکون دال مہملہ و فتح
 رائے مہملہ و کسر سین و رائے مہملتین و فتح تھائی و سکون میم یعنی عذاب و در کردہ

ثواب سید و عمر دراز و فایده و رونق بخشد میم به فتح میم و لام و تحتانی و جیم و سکون میم
 دوم یعنی در کوستان میشود گوشتی ششم به ضم کاف فارسی مجهول و سکون و او و کسرتین معجده و
 سکون تحتانی و رائے مهله و فتح شین معجده دوم و سکون میم یعنی در جائے که این درخت می شود
 گاوان بسیار مجتمع میشوند سویت چند نم به کسرتین مهله و او و سکون تحتانی و فتح فوقانی و جیم
 فارسی و نون و دال مهله و نون دوم و سکون میم یعنی صندل سفید و پنجم را سری گندم به کسرتین
 سین مهله و رائے مهله و سکون تحتانی و فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح دال مهله و خفائے
 ها و سکون میم شش گندم به فتح هر دو شین معجده و رائے مهله و سکون نون و کاف فارسی و نون
 دوم و دال مهله و ها و میم یعنی سفید مانند مہتاب می باشد سارنم به فتح سین مهله و الف و فتح را
 مهله و سکون نون و فتح فوقانی و سکون میم یعنی عصاره او و سووه او و تیلای پیتیکم به فتح فوقانی و
 سکون تحتانی و فتح لام و الف و کسرتین فارسی و سکون تحتانی دوم و فتح فوقانی و کاف و سکون
 میم یعنی روغن او و زرد می باشد میگویند و گویند که قسم اول امراض بول و جلدیه را دور
 میکند و مطبوخ او سردی می نماید و کف زیاد میکند و صفرا می شکند و دوم معطل است به چار
 خون دور کند و غلبه صفرا دفع نماید و سوم مولد صفراست و خون را صاف کند و در شکم
 دور نماید و قوت در رنگ بیفزاید و چهارم بسیار گرم است امراض بول دفع سازد و زنان
 را بسیار بر دشوق است و مردان را بر قوت مجامعت یاری دهد و پنجم سرد است و صفرا شکند
 و خون صاف کند و گرمی شکم را دفع میکند به هوانج نیم فاسی سکون نون و دال مهله و سکون دوم
 و فتح موحده و سکون فوقانی و خفائے ها و فتح و او و الف و بعضی بتقدیم ها بر فوقانی میگویند
 و هندیان آن را چکر و رتم به فتح جیم و سکون کاف و فتح رائے مهله و او و سکون رائے مهله
 و دوم و فتح فوقانی و سکون میم و اشک به فتح و او و الف و سکون سین مهله و ضم فوقانی و کا و بجا

خیار تیج

شش گویم روغن صندل و هر عطری که بر آن کشیده شود اگر برگزیده زنبور زرد یا سیاه و سیخ مالند فوراً
 در درساکت میکند و ورم را دفع می نماید و یقین که بزهر گزند هم مؤثر باشد اما درین به تجربه نیامد
 است قابل لحاظ و امتحان است ۱۲ نصر الله خاں الاحمدی انجیشتگی

وادبای موحده نیز آورده باتک میگویند تو تکریرت بضم میم و سکون و او فتح شین معجم و کات
 و سکون بای فارسی و ضم بای مظهر مجهول و سکون و او دوم و کات تازس فتح فوقانی یعنی
 ستم موسش او و در کننده در تلمها بفتح و او و سکون رای مظهر و فتح فوقانی و لام و با و الف چکر و کلمه
 فیشجیم فارسی و سکون کات و فتح رای مظهر و او و سکون رای مظهر دوم و فتح فوقانی و کات و با
 و الف یعنی برگش گرد و کنگره درست ماهیت **ال** رستنی است که در کشت زار با و جاها
 نناک روید و تا به نیم گز بلند میشود و برگهایش گنده و بد رازی نصف انگشت و عریض بطرف و بنا
 و کنگره وار و خوشه های دانه دار مانند توت میکند و بران خوشه های گلها ریزه تر و سفید و اندون
 خوشه ها به تخم سخت سرخ و پهن و برد سبزه سفید و بعضی را تخم سیاه مانند تخم خرفه و قشقی اند
 دشتی هم میشود **هراج** او والد ماجد مرحوم سرد و تر نوشتند مردمان ادرا جوش داده در گوشت
 یا بگوشت بار و غن و مصالح چخته ناخوش میبازند **افعال** او شکم میراند و صفرا و در نماید و
 سودا هم دور نماید و تب یومی و صفرا و سودا و رانی و در شریست و با مراض لجال مفید
 بخره و والد مرحوم و این فقیر و صاحب معدن اشفا گوید که چوه و حیدر و بهتو اهر و در افعال مانند
 یکدیگر بول و غایط براند مزه شیرین داند که شور دارد و هنگام هضم تلخ شود و باد و بلغم دفع کند و
 آرزو بر طعام آرد و زور و عقل و گرسنگی افزاید و گرم را در کند و سهل است و صاحب شریقی گوید
 که مفسد و واقع فساد و خلاطه اسم قطف است و صاحب خزن الادویه گوید که قطف بفراسه
 اسفناخ روی و بهندی بالک و بقول دیگر قطف را بهندی بهتو گویند لکن را تم را از کتب مودبا
 خیابان ظاهر شد که او غیر بالک و قطف است و بهندیان نوشته که ساگ او دقت هضم شور و تیرا
 گرم شکم می کشد و مزه میبزد و همه امراض دور کند عقل و با ضم افزاید و قوت بخشد و غذاب
 بدن را دور کند و اشتها بد آرد و سکست و کشته گرم معده یا خند و بخ او بسیار گرم است و قوت
 آرد و دیگر افعال سابقه هم دارد را تم گوید مفر سرد و مزه و معده و مولد ریا ح غلیظه است و مصلح
 آن نختن با بازیر حاره و داریخی و آب گامه باشد **چندن** تشیک بجم فارسی و نون و دال مظهر و نون
 دوم و با س فارسی و شین معجم و با س فارسی دوم و کات یعنی مثل گل صندل اسم گل نقل است
چنچل کوره بفتح جیم فارسی و خفای نون و فتح جیم فارسی دوم و سکون لام و کات مضموم و سکون

چند پشک

چنچل کوره

واد فتح دلس مہملہ ووقع ہا یعنی ساک چنچل و سر کلک نرگو بند فتح سین مہملہ و سکون رای مہملہ
 وضم کات فارسی وفتح لام و سکون کات ہندیان آنرا چنچل نر یا دتے میم و سنی شتا ہضم سین
 مہملہ و کسرون مشدودہ و سکون تختانی وفتح شین مجملہ و نون مشدودہ ووم و الف یعنی برای پرہیز
 ہر مرتبے خوب ست و در بعضی نسخ سنی سر نہادہ سبتکھا آمدہ یعنی برای مرضی بد است و
 اصحار اہم بد شو جہا پتر ہضم سین مہملہ و سکون وادو جیم فارسی وحنای ہا وفتح میم و الف وفتح ہای
 فارسی و سکون فوقانی وفتح رای مہملہ یعنی برگ او نازک و تنگ است سستی کستی ہضم سین
 اول و سکون سین دوم مہملتین و کسرون فوقانی و سکون تختانی وفتح کاف و سکون سین مہملہ
 و کسرون فوقانی و سکون تختانی یعنی بے او مانند بوی او تند بوی بریانی مانند خود و دیگر شیا
 در روغن بریان کنند میباشند چتر و لا بفتح جیم فارسی وضم فوقانی و سکون رای مہملہ وفتح وال
 مہملہ ولام و الف یعنی چہار برگ میباشند و قسمی از دست کہ آنرا نیز چنچل میگویند کسرون و سکون تختانی
 و رای مہملہ یعنی آب چنچل کورہ زیرا کہ اس قسم در آب پیدا می شود و ہضم کسری بای فارسی و سکون
 تختانی وفتح فوقانی و سکون سین مہملہ وفتح نون و سکون میم یعنی زرد میباشند سنی شکم ہضم سین مہملہ
 و کسرون مشدودہ و سکون تختانی وفتح شین مجملہ و نون مشدودہ و کاف و میم یعنی برگ او باریک
 میشود و خوشبو میدہد ہما ہست آن روید گیت معروف اکثر در باغھا و کشتزار ہا میروید
 و بقدر نیم گز بلند میشود و شاخہای باریک دارد و برگش بقدر طول نیم انگشت ابہام و بین اطراف
 و نبالہ و نوکدار و اطراف برگھا خط سبز مانند محیط دائرہ و از متصل برگ شاخہ خرد برنی آید
 ہر گل بنفشہ رنگ کہ نزدیک انتہایش تخم ہا میشود و سیاه و سخت و بخش بقدریک بالشت پاکم و زیادہ
 برایشہ ہاے باریک و سفید رنگ و از برگہای او ناخنخودش غریاست مزہ او اندکے زحمت و لزج
 مخرج او گرم تیل بہرہ افعال او ہندیان نوشتہ اند کہ ساک او وافع زہر و شریست ہضم
 لزج و صغرا و باد در کند و بسیار مزہ دار میشود گرمی میکند بواسیر و درد شکم و امراض چشم میدا کند و از ہر
 رسیدہ کہ چوں برگ او را مالیدہ آب آنرا بر کثرم بمیشزند ہمان دم تر قیدہ بمیرد چنانچہ شرا

لے دیگر اسماء حبذیل۔ (س) سو کو ایشیہ کا۔ گرچہ گئی لا نکلیکا۔ اگنی سکا داگ سو پرتی

بفتح جیم فارسی و نون مشدده و الف و فتح جیم و سکون رای مهمله و فتح لام و الف نام داردی هندی
که آنرا لائگی بفتح لام و الف و خفای نون و فتح کاف فارسی و کسر لام و سکون تحتانی یعنی
گردون وجه تسمیه اینک به پنج این رویدگی مانند گردون میشود و کلهبارسی بفتح کاف و سکون
لام و فتح با و الف و کسر رای مهمله و سکون تحتانی نیز گزیده فقط نام ست و اگنی بفتح همزه و سکون
کاف فارسی و کسر نون و سکون تحتانی یعنی آتش است در معده و بدن آتش می اندازد
و در کتاب دیگر اگنی بضم میم و کسر کاف و خفای با و سکون تحتانی یعنی آتش اشتها بسیاری
افرورد و همادیتا بفتح میم و با و الف و کسر وال مهمله و سکون تحتانی و بای فارسی و فتح
توقانی و الف و فتح بای فارسی دوم و خفا با و فتح لام و سکون میم یعنی ثمره ادبیا اشتها و بسند
اردسیند و پیشکا بفتح همزه و سکون را و کسر وال مهملین و خفا بی با و سکون تحتانی و نون و ضم
وال مهمله دوم و سکون واد و ضم هاس فارسی و سکون شین میم و کسر بای فارسی دوم و فتح
کاف و الف یعنی گلش مانند نصف مانند اب میشود کاری کاری بفتح کاف و الف و کسر رای
مهمله مجهول و سکون تحتانی و فتح کاف دوم و الف و کسر رای مهمله دوم و تحتانی یعنی دشمن
کف ست و در بعضی نسخ گلی کارنی آمده کسر کاف فارسی و لام و سکون تحتانی و فتح کاف
و الف و کسر رای مهمله و نون و سکون تحتانی دوم و اگنی جیوهناب بفتح همزه و سکون کاف فارسی
و کسر نون و سکون تحتانی و کسر جیم و خفای تحتانی و واد و نون و فتح با و الف و خفا بی نون
دوم یعنی گلش سرخ مثل زبانه آتش دیا مانند صورت زمان میشود و در بعضی نسخ اگر جیوهناب
آمده بضم همزه و سکون کاف فارسی و فتح رای مهمله و شکلیا کسر واد و فتح شین میم و سکون
لام و فتح تحتانی و الف یعنی شکم کلان گزیده نیالنی بفتح کاف فارسی و سکون رای مهمله و فتح

(بقید حاشیه صغیر گذشته) (هـ) کوری هادی . (رینگ) بشا لائگی (گج) کهد یانگ
(مر) ناگ گویا . کور یانگ (ت) آدری نا بھئی . اگنی شکھا لائگی (تامل) کور یانگ
کلنگر (کن) ننگولیکا . (لا) گلوری اوسا سو بر و آ .

(از اندین میر یا پڑیکا)

موحده و حقای باکین و کسرون و فتح بای فارسی و الف و کسرون و فانی و نون و سکون تحتانی یعنی
 محل را ساقط میکنند غرض ازین دو اسم اینست که کلان مانند گل شش با هم و برخت و برشت و نه
 مایه را ساقط میکنند و اهمیت آن اینست که بشاید که راقم آمده نباتی است مشابه به نبات گل شود
 و برگ او هم مانند برگ آن اما از برگ گل شش و غرضین بطرف و نیاله و نوک دارد و هر سر برگ تحیده مان
 د یازده انگور و اند میان برگها شاخه بجم بنصر بر می آید و بلند میشود بقدر یکبار که بر انتهایش گل میشود
 و سرخ و شش برگه و اندر و شش شش ریشه و یک ریشه در وسط بر سر هر ریشه مانند دانه
 تشالی میباشد و باراد مانند خرما مادر و سبز رنگ و بخش دراز مانند زانو یا باد بخان دراز که
 بد و پوست تنک سرخ رنگ مخموی و اندرون سفید مثل کتیرا و اکثر مزاج میباشند تا قوی
 تر است نرم میباشد و چون خشک شود سخت گردد و باید که او را در چوبه پخته نگا دارند
 بعضی از آن بیخ بدر از سه یک بالشت و بعضی بقدر بند انگشت و بعضی غلیظ و بعضی
 دقیق بمقدار انگشت خنصر و بنصر دیده شد و این بیخ را هندیان چرا که کذا هم میگویند کسیریم
 فارسی و سکون تحتانی و راس مبلد و فتح لام و الف و فتح کاف فارسی و دال
 مندی شده و وقف با و نیز در بعضی کتب مندی بنظر آمده که نبات او بر دو گونه
 است یکی آنکه سرخ گل چنانچه گذشت و دیگر را گل سفید میشود هراج بیخ او که مستعمل در
 طب است گرم و خشک در سوم و مسکر قوی و مهلک است و طعم او تیز و افعال او
 صاحب شریفی و دستورالاطبا گویند که در دفع فساد و باد و بلغم در ریشهای معده و اسهال
 مسهل شکم و مسقط حمل است و هندیان نوشته اند که تیز و تلخ است و گرم است و ضما
 او بد بیلد شکم که از سبب اجتماع کف شود نافع و حمل او بر زمان موجب اسقاط
 میشود و اگر بوقت حاجت قدری از آن بسایند و زراف و فرج بماند و زمان
 حمل بافتد و ضما و او با ستاور و بانس جهت آماس خصیه و ذکر مفید و چون در غسل حل کرده
 بر خنازیر طلا کنند محلل قوی است و اگر در آب لیمو سووه و در گوش چکانند ریم را پاک
 کند و گرم آنرا میراند و اگر در سیاب و آب برگ ترب حل کرده سه روز متواتر بر
 قروح ساکنین که آنرا در هندی السیف میگویند بکسر سهره و سکون تحتانی و فتح همین مبلد و سکون

انبوه دارد و برگ او گرد و خرد و سبز و بار او خوشه دار برابر دانه جوار و سفید رنگ و همین
 وجه باین اسم موسوم گشته زیرا که چنانام جوار ویند و نام بار است مزه او منجوش یعنی
 مرکب از شیرینی و ترشی طبع او سرد و تر افعال او قانع صفرا و عیشان و تب های
 صفراوی و مقوی معده و مشتهی و موافق لمحال و امزج جار و مضرریه و مصلح ادا نار
 شرین و گران است و دافع گرانی نمک داورک است **جنتیکا** بفتح جیم و سکون نون
 و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی دافع درد سر اسم سو و مند است
جنتو پهل اسم گولرست **جنتو پهل** بفتح جیم فارسی و سکون نون و فتح جیم فارسی
 دوم و لام و سکون الف و نون دوم و دال هندی نام چنیده است **جنتو پهل** بفتح جیم فارسی
 و سکون نون و فتح جیم فارسی دوم و لام و الف یعنی برگ گرد و اطراف سرخ اسم
 سر بهو که است **جنتو پهل** بفتح جیم فارسی و سکون نون و فتح جیم فارسی دوم و الف اسم
 ترندی است و بر شتم آن نیز اطلاق میکنند **جنتو پهل** بفتح جیم فارسی و سکون نون و فتح جیم فارسی
 و فتح کاف و الف یعنی بسیار ترش تخم گویند اسم سماق است **جنتو پهل** بفتح جیم و سکون نون
 و فتح جیم دوم و خفای ها و کسر نون دوم و سکون تحتانی اسم جنباست بمعنی بار صاف
 و خالی از اندرون و دراز **جنتو پهل** بفتح جیم و نون ساکنه و فوقانی و ضم نیم و سکون
 کاف و با قسم شالی است بفتح شیرین و بافعال مساوی بسا هی **جنتو پهل** و رچه بفتح جیم و
 سکون نون و ضم فوقانی و سکون واد و ضم واد دوم و رای مهله و فتح جیم فارسی و خفای
 های یعنی درخت کرم دار اسم درخت انبازی است بمعنی دافع کرم و مرض اسم اگر سیاه است
 و در بعضی نسخ **جنتو پهل** بفتح جیم فارسی و سکون کاف فارسی و فتح واد مهله و وقف
 با بمعنی کشنده کرم اسم سبزی است **جنتو پهل** و اسم جاسن خرد است **جنتو پهل** بفتح جیم و فتح نون
 مشدود و الف نام جوار است بعربی ذره گویند و هندیان الف را حذف کرده لام مضمو
 واد و ساکنه زیاده کرده **جنتو پهل** میگویند و جوستو بضم جیم و سکون واد و رای مهله و فتح
 نون و سکون سین مهله و ضم فوقانی و سکون واد و باد نام بفتح تحتانی و الف و فتح
 واد و نون و الف و فتح لام و سکون میم هم نام دارد در افعال او نوشته اند که از خور و

جوار باد و سردی پیدا شود و منی بفرزاید و بواسیر می آرد و قوت بدن بفرزاید و کف و صفرا پیدا کند و در کتاب دیگر نوشته اند که خوردن طعام جوار سخته همیشه بلغم می کند و صفرا دور نماید و خوردنش خوب نیست امراضی که بعد طعام شود حادث گردد و چشمه بفتح جیم فارسی و نون و وقف با بغارسی نخود و بر بے حصص نامند پسند یکن نوشته اند که نخود سفید زحمت و شیرین و سرد است نخود سبز صفرا کند و باد سازد و نخود سیاه زحمت است باد و سردی میکند برای اسپان و دست و پا رست و اسم هندی او تشکل است بفتح شین معجمه و سکون لام و در سنکرت هر نیا بفتح با و کسر رای مهمل و سکون تکتانی و فتح نون و الف خورشید است و ستیا نجا بفتح واو و سین مهمل و کسر فوقانی و سکون تکتانی و فتح نون و الف و سکون نون و دم و فتح جیم فارسی و الف نام است فقط چنگا بفتح جیم فارسی و سکون نون و فتح کاف فارسی و الف اینهم نام است تری پوتوتا بکسر فوقانی و رای مهمل و سکون تکتانی و ضم با و فارسی و فوقانی هندی و سکون واو و فتح سیم و فوقانی و الف این هم نام چنگا بکسر جیم فارسی و نون مشدود و کسر کاف فارسی مشدود و سکون تکتانی و نهایت آن نباتی است بر دو قسم بزرگ و خرد و کوچک او بقدر یک گز بلند میشود و یکم ازان و بزرگ او نهایت تا به نیم گز بلند میشود و بر هر دو شاخه های یاریک و بران برابر و صنعت بر گهای بزرگ و خرد او مانند برگ انار و ازان تنگ تر و عریض تر و برگ کلان او گرد و مائل بدرازه فی الجمله مشابه برگ ٹھیکرے یا ازان نوکدار و نازک تر و گلشن زرد و بارش غلانی و دران تخم گل و بار او مانند پنوار و گمش هم مثل او و لیکن ازو خرد تر و منور از برگ او چشنی می سازند و میخورند مزاج او گرم و خشک در اول دوم و اندک

له دیگر اسما و حسب ذیل :-

(سن) چناک (زانگ) چکن پی که (گج) (هندی) چنا (بناب) چوت بوته
پوت کلانی (من) هاد بره هر بوری (تل) چن گل (تل) کو لانی (کن) چنو پنجابی
چولا (لا) سی سوری برین تم (ازاد بن میر یاریکا)

تلخ ویزا فعال او مقوی معده و شتهی و دافع سنیات و تب و گرفتن بیج او در دهن سکن
 تشنگی و دافع خشکی و گرفتگی زبان چنگمال به منسج جیم فارسی و خفایه نون و فتح کاف و خفایه
 با و الف و لام اسم جانوران چهارپایه صحرانی مثل آهو و نیکا است چند رکانت به منسج
 جیم فارسی و خفایه نون و فتح وال و سکون رائے مهملتین و فتح کاف و الف و خفایه نون
 دوم و سکون فوقانی نام حجر القمرست ماهیت آل صاحب مخزن الادویه گوید شکلی است
 سفید مائل با غبریت و شفاف که نقره را جذب میکند در وقت زیادتی نور تمام غبریت آن
 مبدل به سفیدی میگردد و گویند شبنمی است که بر سنگها افتد و متحجر میگردد و دراز و باد نور کمتر
 بسیار سفید شود و بهترین آن است که در اوصاف مذکوره بهترین باشد مزاج آل در دم
 سرد و معتدل نیز گفته اند و هندیان نوشته اند که بطعم شیرین و زرخمت و سرد و ملین و مقوی
 چشم و مصلح فری مفرط و دافع داسیل و ثور و فساد زهر و صاحب معدن الشفا گوید که چند
 کانت من گوهریست که اگر بمقابل ما متاب بدانند آل شعاع ماه آب از آن بکلی خاصیت
 آب مذکوره این است که بنوشیدن آل آب آسیب دیو دفع شود و سرد است و آرام و جیت
 حاصل آید تب و بیهوشی و سوختگی و مالینویا و تلخی زایل گردد و خورنده زهر نیکو شود و یونانیان
 نوشته اند که آشامیدن یک عدد و سقوط آل جهت صرع و دیوس و جنون و خفقان و
 نزف الدم مفید و تعلیق آن در پارچه کبود باعث قبول جابه و رفعت خوف و فرج و آذختن
 آل بر درخت خرما حافظ ثمر آن و باعث تولید ثمر مضر کرده و مصلح او کثیرا چند رکانت
 خفایه نون و فتح وال و سکون رائے مهملتین و فتح کاف و الف و خفایه نون

له دیگر اسما و حسب ذیل :-

(بنگ - ه - س) چند رکانت (ص) چند رکانت منی (کن) چند
 کانت (تل) چند رکانت (از سالگرام نگهنا)

له دیگر اسما و حسب ذیل :-

(س) جل کشتی (بنگ) جملائی (م - گج) جهرین (لا) بایو
 نلس شن ٹے شیم (از سالگرام نگهنا)

بیستخ جیم فارسی و خفائے نون و فتح دال و سکون رائے مہلتین و ضم میم و کسر کاف و خفائے
 با و سکون تختانی و ہندیان آں راستہ ہوتم بہ فتح سین مہملہ و خفائے نون و دال مہملہ
 و با و فتح تختانی و دا و سکون رائے مہملہ و فتح فوختانی و سکون میم یعنی گل او بہ شب
 می شکند و میگردد و بسوی ماہتاب و در سنکرت اند و ہلکتی بہ کسر ہمزہ و سکون نون و ضم
 دال مہملہ و سکون دا و فتح موحده و خفائے با و سکون کاف فارسی و کسر فوقانی و سکون
 تختانی و در بعضی نسخ خطا ہلکتی آمدہ یعنی غلام و پرستندہ ماہتاب ست یو و میکا ضم تختانی
 و سکون وا و مہملہ و کسر دال مہملہ و خفائے با و سکون تختانی و فتح کاف و الف یعنی خوبصورت
 مانند زمان شکلیہ میشود جل لپیٹ بہ فتح جیم و لام و ضم بائے فارسی و سکون شین مجہ و با
 فارسی دوم یعنی گل او در آب پیدا میشود و سکندری بہ کسر سین مہملہ و فتح کاف و خفائے
 با و سکون نون و کسر دال مہملہ و سکون تختانی یعنی گلش سفید میشود و پنا کند صیحا بہ ضم
 بائے فارسی و کسر نون مشدودہ و خفائے تختانی و الف و فتح کاف فارسی و خفائے نون
 دوم و کسر دال مہملہ و خفائے با و سکون تختانی و کاف و الف یعنی دیدن وداشتن گل او
 ثواب و خوشبوست میگویند مزہ گل آں تیز و تلخ افعال آں جہت در شکم کہ بعد
 طعام شود و اسہال و تب کہ بہ پانزدہ روز نوبت کند سود و ہد و حافظہ و عقل زیادہ
 کند نوشتہ اند چند رولی بضم جیم فارسی و سکون نون و دال و فتح رای مہلتین
 و دا و کسر لام مشدودہ و سکون تختانی یعنی بیل ماہتابی اسم درخت گل متویاست
 چند رہاتک اسم نقرہ است چند ریم اسم سیند در است چند رسور بفتح جیم
 فارسی و خفای نون و فتح دال و سکون رای مہلتین و ضم سین مہملہ و سکون دا و
 و رای مہملہ دوم نام بالون ست جنمو بفتح جیم و سکون نون و ضم میم و سکون دا و
 نام سن است چند را بفتح جیم فارسی و خفای نون و سکون دال مہملہ و فتح رای
 مہملہ و الف نام درخت کمر است چنتا کسر جیم فارسی و سکون نون و فتح فوقانی
 و الف نام تر مہندی است چند نوت پلا اشاریہ بفتح جیم فارسی و سکون نون و فتح
 دال مہملہ و ضم نون و سکون وا و فوقانی و فتح بای فارسی و لام و الف و فتح شین

چند رولی

چند رہاتک
چند ریم

چند رسور
چند را
چنتا
چند نوت

معجمه و الف و کسر رای مهمله و سکون تختانی فتح موحده و خفای با و الف این اسم
 مرکب است از چند الفاظ یکی چندن یعنی صندل و دوم و تیلای یعنی گل اوسیاها مانند
 گل سیاه کلو و شاریه نام با منای یعنی مجموع الفاظ اینکه ما سارا گل سیاه و خوشبو مانند
 بوی صندل میباشد چندالی بفتح جیم فارسی و سکون نون و فتح وال مهمله و الف
 و کسر لام و سکون تختانی نام درخت تیل است چندا نکا سکون فوقانی و فتح کاف
 و الف یعنی بدمایل مفید اسم کسر سرخ است چندر ریکها بفتح جیم فارسی و سکون
 نون و وال مهمله و فتح رای مهمله و کسر رای مهمله و دوم مجهول و سکون تختانی و فتح کاف
 و خفای با و الف نام بجا ذی است معشیش اینکه بر تخم او خط پلای شکل میباشد چنای پلیر و
 کسر جیم فارسی و فتح نون مشدده و الف و فتح بای فارسی و کسر لام و سکون تختانی و ضم
 رای مهمله و سکون واو و اسم گوهر و خرد است چندر انو نهان بفتح جیم فارسی و خفای
 نون و وال و فتح رای مهمله و الف و خفای نون و واو و نون و فتح با و الف و خفای
 نون سوم یعنی سفید شل یا متاب اسم کپور است چندستینا بفتح جیم و نون و سکون سین
 مهمله و کسر فوقانی و سکون تختانی و ضم جیم فارسی و واو و فتح نون سوم و الف یعنی بچه را در شکم
 تیز میکند اسم بهوتا کس است چندر کس بفتح جیم فارسی و خفای نون و کسر کاف فارسی و
 سکون تختانی و کسر رای مهمله و سکون تختانی گویند نام درخت کلهی است جنگلی پیل بفتح
 جیم و خفای نون و سکون کاف فارسی و کسر لام و سکون تختانی و بای فارسی و تختانی دوم
 و بای فارسی دوم و کسر لام دوم و سکون تختانی سوم اسم پیل و شتی است و در حرف
 موحده و گذشت چندکا بفتح جیم فارسی و سکون نون و فتح کاف فارسی و الف اسم نخود است
 جنگل و اکوش بفتح جیم فارسی و خفای نون و فتح کاف فارسی و سکون لام و
 فتح واو و الف و ضم کاف و سکون واو مجهول و شین معجمه و فوقانی هندی و بای
 از قسط است چنبا ان بکسر جیم فارسی و فتح نون مشدده و خفای با و الف
 و نون دوم اسم کلو است چندکلو اسم کنیولی که گل او شب به شکفتد

خندلی
 خندلی
 خندلی

خندلی
 خندلی
 خندلی

خندلی
 خندلی
 خندلی

خندلی
 خندلی
 خندلی

فوائد اسماء بحم باواو

چولائی بفتح جیم فارسی سکون واو وفتح لام و الف و کسر همزه و سکون تحتانی و عوف لام
 رای مهمل هم آمده و در زبان کنشری ترگسالی می مانند مگر فوتانی و سکون رای مهمل و فتح
 کاف فارسی و سین مهمل و الف و کسر لام و تحتانی و هندیان آنرا چری کوره کبسر جیم فارسی
 و رای مهمل مشدوده و سکون تحتانی و ضم کاف و سکون واو و فتح رای مهمل و وقف با حیرت
 بفتح جیم فارسی و سکون لام و کسر میم و رای هندی و سکون تحتانی و عوف رای هندی فوتانی
 هندی نیز آمده تنذکی بفتح فوتانی و سکون نون و ضم و ال هندی و کسر لام و فتح تحتانی مشدوده
 یعنی تمش بسیار باریک مثل ششامس است بهندی یا بفتح موحده و خفایه با و نون و کسر و ال هندی
 و فتح تحتانی مشدوده و الف یعنی سیاه و درخشنده است منڈیا یا بضم میم و سکون نون و کسر و ال
 هندی و فتح تحتانی مشدوده و الف یعنی دافع اثر او ویه است گهن نامکا بفتح کاف فارسی و خفایه
 با و فتح نونین و الف و فتح میم و کاف و الف یعنی آنقدر که نامهای سیخ در هندی ست نامهای
 چولائی ست میگویند ماهیت آن سبزی است مشهور که ازان ناخویش میسازند
 و بو او نهایت تاب نیم گزیشود و شاخها میکنند و برگهایش تنک و گرد و مائل بدانسی و بی
 گل و تخمهایش ریزه مانند تخم خرفه و چون برگها و سر شاخهای نازک آنرا بگیرند باز شاخها و برگهای
 تازه میکنند و بازمی برند و چنین چند مرتبه و در هندی اکثر مزرع میسازند و آن بر دونه است

۱۰ دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) سُنْد و لَیْثَا (ه) چولائی کاساک (نگ) یک سو دُنْٹے (م) ٹانڈ و ج
 (گج) ٹان جَل جو (قل) مولا کونرا (کن) قی و کشال (تامل) مِل اُٹ گرا
 (انک) هر فرود ایلد امر نڈالا (ام) رتھس جی فو لیس (ع) قلعہ الیما
 (از سالگرام گھنٹو) -

سبز و سیخ و صاحب شریفی گوید که قسمی از آن سبزی به کندن هر به فتح کاف و سکون نون و فتح وال
 جمله و خفایه ها و سکون را اے جمله و قسم دیگر سبزی به مساب به فتح میم و سکون را اے مصلحه و
 فتح سین جمله و الف است و حکیم عبد المجید در حاشیه تحفه نوشته که در شب با نگاه فارس در دید
 موسوم تبریز دیده شده و آن را سلیمانی می نامند و اهل آنجا بوزانی می پزند و اهل هند
 در گوشت و مصالح دروغن و بی گوشت هم می پزند بسیار لذیذ میشود و مزاج او و الدماج
 مرحوم مغفور سرد و خشک نوشته اند و تریو بعضی گرم در اول مایل به یوست و برخی از آن
 مائل بقدری گرمی و اکثر سندیان متفق بر سردی او اند افعال او و الدماج و مصلحه نوشته اند
 عصاره برگ او جهت پرمیو کهنه مجرب و شیر و شکر یا شهد که رحم و استحاضه را
 نافع و تخم اردو در هم بساید و باده درم عساله برج سه هفته نهار بخوردن استحاضه بایستد و بیخ
 چولائی سبز نیز همین اثر دارد و جهت قی الدم و نفث الدم مفید است و ساک او با صفا و
 نافع و صاحب شریفی گوید قسیمی که سبزی به کندن هر به فتح کاف و سکون نون و فتح وال
 بلغم و خون و مدر بول و مهمل ماده خام و شستی و با ضم و دافع رگیتت ست و مر ساسرد و
 گران و ملین و دافع پرمیو و اخلاط ثلثه بعربیه نقله یا نیه است و صاحب دستور الاطبا گوید
 سرد شیرین و سرح الهضم و دافع صفراست و بیخ آنرا چون آب ساییده بزمار و نفع
 رشته طلا کنند نافع آید و صاحب معدن الشفا گوید چولائی سخت سرد است و خشک و قوی
 شیرین شود و مزه شیرین دارد و رگیتت دزیر و سستی هر چیز را دافع آرد و صاحب
 مخزن گوید چون بیخ آنرا کوفته یک مثقال حنظل هندیه و یک مثقال نار قیصر ساییده
 حب با بندند بقدر فندقی و هر روز یک حب با یک پیاله آب آن بیا شامند جهت
 بواسیر سائله محرب لکن در ایام خوردن اجتناب نمایند از خوردن ادویه مفرب و اسیرد
 سندیان نوشته اند که خون و صفرا و فتن شکم را نافع و شکننده سرفه و بیخ او جهت زیر مفید
 و ساک او تب و در کند و بصفر او و بوانگی غصه میکند و همه اقسام زهر مار مفید و خوردنش
 بریان بهتر است و بیخ او را روز یکشنبه در دست راست راست بزند بهوت جریعی
 تب شیطانی دفع گردد و شیر و او مصلح بچناک و کچله است و اگر ساک او مسرت هم رساند

چوبنج مصلح اور دغن کجند و لتر و ست چوبنج بضم جیم فارسی و سکون واو و خفای نون و سکون جیم
 فارسی دوم از اعراب سموع شده که در نواح مکہ معظمه و مدینه منوره زاد ہما اللہ شرفا و نوا
 بیشتر میشود و ابالی آنجا ملوخیامی نامند و در کثری حوال گویند و در کتب یونانیین ست
 خازی بسباسہ مخصوص باسم ملوخیام و طوکیہ است **ماہمیت** آن رستی ست بر دو قسم
 بزرگ و کوچک بزرگ او تا اینم قد آدم میشود و شاخها میکنند و برگش گرد و کلگرہ واری الجمل
 مشابہہ برگ کنار و خر و نیز بر دو صنف است صنفی برگ آن از قسم اولی اندکے خرد
 و دراز صنف دوم برگ آن دراز و این قسم در خوردن بہتر ست و گل ہر ست قسم خرد
 و زرد رنگ و پنج برگے و اندکے تضعیف دارد و در میان اوریشہ ہاے باریک میباشد
 بسیار نازک و نرم میشود و پہلی او باریک و دراز مانند پہلی مونگ اما اندکے خیارہ دار
 و در آن تھماے ریزہ و باریک و در ہما اقسام و اجزای آنہا بغایت لرجہ است
مزاج آن ہر دو قسم گرم و تر اما صنف دوم از قسم دوم معتدل ست مائل بر طوبت
 و در طعم شیرین و زخمت و تیز بود **افعال** او قابض و شتہ و قو لنج و درد سپرز و در
 و بواسیر و در کند و جہت سنگ کردہ مفید و منغلظ منی و مقوی باہ است و براسے این دو
 تخمر زاقم در آمدہ و بخت ویزا و در روغن بزرگتان خوب میشود و ہم مصلح اوست
 و گویند تخم ادیز خاصیت برگ دارد **جوالشہ** بفتح جیم و واو و سکون الف و خفای
 نون و فتح سین مہملہ و وقف ہا بفارسی خاشر گویند و گویند حاج اسم جوالشہ است
ماہمیت آن نباتی است بلند می شود و تا بیک ذرع و شاخهایش باریک و پرخار
 و برگهایش فی الجملہ مشابہہ برگ حنا و ازان خرد تر و منبت او در دیار کن کنار دریا
 کشا و در اماکن دیگر ہم یافتہ میشود و گلش ریزہ و پہلی او باریک و در آن تخم ریزہ
مزاج او در اول گرم و در دوم خشک و بعضے سرد نوشته اند و طعم او اندکے شیرین
 و تلخ **افعال** او سک و ملین و دافع فساد و صفرا و دوران سرد عرق او بدستور عرق
 شاہترہ و غیرہ بر آورده اگر بجای آب استعمال نمایند جہت اخراج سنگ کردہ و شتہ
 و منع تولید آن بتجربہ این احقر آمدہ اما مضر و درین است و مصلحتش انارین جوار

بضم جیم وفتح واو و الف و سکون رائے مہملہ اسم غلہ معروف است کہ آل را بحر فی ذرہ
گویند و ہندیان آل را جنائی نامند و گذشت جو رشت نیز میگویند بضم جیم و سکون واو و رائے مہملہ جو رشت
و فتح فون سین مہملہ و فوقانی جو بر فتح جیم و سکون واو بحر فی شعیر و ہندیان آل را یو بہ فتح تخیانی جو
و واو استہول مجاہد کسر ہمزہ و سکون سین مہملہ و ضم فوقانی و خطائے با و سکون واو و فتح لام
و سیم و کسر جیم شدہ و خطائے تخیانی و الف یعنی او فر بہ و گندہ است و یو پر و گتا بہ فتح
تخیانی و واو و ضم باے فارسی و رائے مہملہ و سکون واو و کاف فارسی و فتح فوقانی و الف
و سو پتر کا پنجم سین مہملہ و سکون واو و فتح باے فارسی و سکون فوقانی و کسر رائے مہملہ و فتح
کاف و الف اس ہر دو نام است فقط میگویند افعال او نزدانیان اس است کہ ربی
میکند و تپ آرد گراں و مسقط شہوت و مزہ و خوشبو است قبض شکم و باد پدید آرد صاب
سعدن الشفا و دستور لا طبا گویند کہ سرد است و مزہ شیریں و زحمت دارد و وقت مضم تیز
شود و در مضم شود و تلخ را بر باید و برائے جراحت مثل کنجد سفید است و باد را از شکم
براند و جو در محکم کند و غایط از پی زیادہ شود و گریگی و آہنگ طلق و عقل و رنگ را افزاید
فرہ را لا غرساز و شکم کوچک کند و باد و حر بی و تشنگی را بر باید و ماسک بول و سخت
خشک است خون و تلخ را صاف گرداند و منی افزاید و پس و دمہ و سرفہ و کف را بر باید پت
و باد را کہ در آہنا شود دفع کند و در وسینہ ہم دور نماید جو کھار بفتح جیم و سکون واو و فتح کاف

جو کھار

۱۔ دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) فوا (انگ) بار لے (فرانسیسی) آنرچ (ف) جو (تل) پچتا
تیلو (تا) بار بھی (ایرانی سی) رکن گج (باخوری) (ھ) مجو (بنگ) جب (ع)
شعیر (پنجابی) جون از اندین میر یا میڈیکا و (س) یو دھا نیٹا (تل) یو و
دھان یو و از سالگرام گھنٹو۔

۲۔ دیگر اسما حسب ذیل :-

(انگ) پٹا شیم کار بونس امپورا (س) یو گشار۔ ڈاڈلا وال

و خفائے با و الف و سکون را سئ ممل در ما هیئت آل اختلاف است نزد بعضی نظرون
 است و بعضی بوره از سنی میدانند و هندیان گویند که نمک کاه جوست چنان که از سلوک
 مستفاد میشود جو که بار یو چهارم به فتح تختانی و و او و جیم فارسی و خفائے با و الف و فتح را سئ
 ممل و سکون میم یا و توک به فتح تختانی و الف و فتح و او و جیم شین معجم مجهول و سکون و او و ضم
 کاف مجهول یعنی کاه جو در سایه خشک کرده یعنی یو میم یا به فتح تختانی و و او و مو حده و
 خفائے با و سکون سین ممل و فتح میم و جیم و با و الف یعنی جو را خاکستر کرده در آب مخرج نمائند
 و ازاں نمک حاصل شود آن را یو چهار تا سندی بایں طریق که آب آن را بیکانند و به آنش
 منعقد سازند که تلخ گردد مزاج او گرم و خشک در سوم افعال او تیز و سهل و واضح باد و بلغم
 و استسقا و خلط شکم و معده و سنگ مثانه و تقطیر بول نوشته اند و هندیان در کتب خود با آن درده
 اند که برض گلهای ضم کاف فارسی و سکون لام و فتح میم و الف یعنی آن مرض که بعد خوردن
 طعام قی شود و شکری و پاندر وک یعنی سوار القنیه و یرقان و خروج مقعد و امرض گلو و بلغم
 و ضیق و کف و بوا سیر و باد را سفید و آشفته پدید آرد و چشمها را خوب است و هر جایکه میشود
 هاستجا بهتر است چونه به ضم جیم فارسی و سکون و او و فتح و او و فتح نون و وقف با به عربی
 کلس و نوره و جبر و بفارسی آبک نامند و هندیان ستم به ضم سین ممل و فتح نون مشدود و سکون
 میم میگویند و آنکه سفید تر و اجزائے آل متساوی و نرم و خالص باشد بهتر است چونه که
 از سنگ میشود باد و کف و صفرا و ور نماید و سبک است و چونه شک و صد ف باد و صفرا و ور کند

چونه

(بقیه حاشیه صفحہ گذشتہ) (هـ) جوا کھام (دکھنی) جس کا نمک (گجراتی) کھار و (مر) جو کھا
 (کن) پاٹر کھار (تامل) مارا او پو سمبل او پو۔ (تل) منوا او پو (کنٹری) مارا او پو
 (ملیالم) کارھر (ازانڈین میٹریامیڈیکا)۔

لے دیگر اسما حسب ذیل:۔ (لا) کیا لسیم او کسانڈ (س) سو دھا۔ شدھک شاد (انگ)
 برنٹ لائیم۔ (هـ) بنگ (کلی کا چونه) (پنجابی) چونا (گج) کلی چونا (مر-کن) چون (تامل)
 چنم مو (تل) ستم (ملیالم) لورہ (ازانڈین میٹریامیڈیکا)۔

و چون گه نوزک امراض بلغمی را نافع و گه نوزک حیوانی است آبی که خالص بود و در سحر می باشد و چون مرد را بد
 بادی شکند صفرا و بلغم لزج و امراض بول را مفید و منی بفراید و آشنایه نوزک چون قاتل خشک
 و من و بتورات آن و درد معده و کشیدگی آن و معض و عسر بول و غشی و اسهال موی
 مصلح آن ادیان و لعابات شرابا و او با نا و خوردن آبیکه مکرر آهک و در آن ریخته و تصفیه
 نموده باشند و طبع نماید کشته است در اندک زمانی و از اسرار مکتومه است چنانچه صاحب
 مخزن هم نوشته و صاحب دستور الاطبا گوید که چون گرم و تیز باشد صفرا پدید آید و بلغم
 قلع نماید و چون اقسام است بهترین آنها چون سهجده و آک و کرج و بلور و صدف است
 جوی بضم جیم و سکون و او و کسر تهمزه و سکون تحتانی و گاهی بجای همزه یا نیز زباده کرده
 جوی میگویند نام گل مهندی که کوچک خوشبوست نبات مشابه به نبات موتیا اما برگهایش
 در از تر و نوک دارد و گلش مانا گل جانی اما اندک سرخی دارد و در و پخته تر است آورده که
 سه قسم است یکی گل سفید دوم زرد سوم مائل بسیاری و صاحب شریعی گوید که بعضی از نوع
 با سمن نوشته اند و مشهور در دار الخلافه بجای چوبه اسم گل دیگر است و جوی اسم
 گل دیگر است و صاحب دستور الاطبا گوید که بر چهار گونه است و آن چهارم رنگ کبود
 دارد و جمله در خواص موافق باشند و در مزاج او اختلاف است بعضی گویند که سرد است
 و شیرین سنگ مثانه و صفرا و حرارت و در کند و دافع درد سرد چشم و فزاینده باد و بلغم نوشته
 و صاحب اسرار الاطبا گوید که مانند با سمن گرم و خشک است بلغم بگدازد و دماغ را از رطوبت
 پاک نماید و روغن او جهت مفصل نیکوست و نیز فرشته گوید بر چهار تنخ است و سرد بود و صفرا
 و بلغم و تب و زخم را دور نماید و الله اعلم بالصواب جوی بضم جیم و کسر و او شده و سکون
 تحتانی اسم داروی هندی متعارف است و هم نامهای او در مهندی پیکه کا بفتح بای فارسی
 و لام و جیم فارسی مشدود و خفایه با و فتح کاف و الف و چینه شریکی بکسر فارسی و سکون
 تحتانی و افتح فوتانی و نون و خفایه هر دو با و ضم شین معجم و فتح رای ممل و خفایه نون
 و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی یعنی زرد شاخ او مرا و ازین دو اسم آنکه شاخهای زرد
 میشود بسیار شود بضم شین ممل و فتح بای فارسی و سکون الف و رای ممل و ضم شین معجم و خفایه

و او و الف یعنی چون نزدیک آوردند بوی سید و چار و در سهان بفتح جیم فارسی و الف
 و ضم رای ممله و سکون و او و فتح دال ممله و سکون رای ممله و فتح سین ممله و نون و او و الف
 و نون دوم یعنی برگ او برای دیدن بسیار خوشنما است و پیکو بفتح و او و فوقانی هندی و بای
 فارسی و لام مشدود و او و دوم و الف یعنی برگش صورتا مشابیه برگ پراست گرد و بهاند
 بفتح کاف فارسی و سکون رای ممله و فتح دال ممله و موحد و خفایه با و الف و سکون
 نون و فتح دال هندی مانند بیضه غلیو از میشود و یو نگا بفتح بای فارسی و لام و او و خفایه نون
 و فتح کاف فارسی و الف نام برنده ایست پیستمتا بکسر بای فارسی و فتح بای فارسی دوم
 و خفایه با و فتح لام و سکون شین ممله و فتح هر و فوقانی و خفایه با و الف یعنی بار او
 آن چنان میباشد فایست آن نباتی است میان غلها میروید و و قسم است خرد و بر
 خرد برگش مشابیه برگ پرا و اما خرد تر لیکن برگ قسم کلان نسبت بخرد بزرگ میشود
 و شاخهایش سبز مائل بر زردی هراج او سرد و خشک و مزه او زحمت و افعال او جیت
 شود یعنی کلانی شکم و دلهها و بول شیرین مانع و با ضم نوشته اند چویم بفتح جیم فارسی و سکون
 و او و فتح تحتانی و سکون میم ناگلی بفتح نون و الف و ضم کاف و کسر لام و سکون تحتانی
 یعنی تب کهنه را مانع است چویم بفتح جیم فارسی و کسر و او و سکون تحتانی و فتح کاف
 و الف نام او است گندرم بفتح کاف فارسی و سکون نون و کسر دال هندی و سکون
 تحتانی و فتح رای ممله و سکون میم یعنی چوب او و طبقات است و ریشه دار میشود کار و
 بفتح کاف و الف و فتح رای ممله و او و کسر لام مشدود و سکون تحتانی یعنی افعال
 نبات کریمه میشود و در بعضی نسخ کو توی بضم کاف مجهول و سکون و او و فتح لام و او و لام دوم
 و تحتانی یعنی نبات او بیل میشود و بسیار دراز میگردد و با جمله این دار و رویدگی است که نبات
 بے ساق میشود مانند نبات کریمه و چوب شاخهایش تو بر تو مانند برگ می باشد کلکما ستا که

چویم
 چویم

۱۰ دیگر اسامی دلی: (۴) پیر چبا (س) چویم گچ بیل (مر) گنگولا چیت چینی
 (بنگ) چینی کاچ اندیا میتر یا میڈیکا (هم) چویم از نگهتو -

بضم کاف اول و کاف دوم مشدود و فتح فوقانی مندی و الف و ضم میم و سکون سین
 مهم و فتح فوقانی و الف و فتح کاف و با و الف یعنی برگ او مانند برگ تنگ کافیلان میخوردند میشود
 و نیز معنی او این است که این دار و مصلح گوشت مرغ است و در تالیف شریف است
 که تا بکلی اسم نولی است و نولی سالی پرنی را گویند با همیشه آن آنچه درین بلاد مروج
 جوئے است تو بر تو مانند برگ ریشه دار و گره دانند یا مزاج آن اگر گرم و مزه آن تیز و
 افعال آن کشنده گرم و دفع قوت و شدت کف و باد و گران و دفع تب و تنگی نفس
 و بلغم و غشیان و مقوی باه و اعضا و تناسل و از جمله رسانی نوشته اند و در دهن تری
 آورده که تب کهنه و سیلان منی و اماس را بر باید و براسه پر میو بچربد را تم نیز آمده
 حوک بفتح جیم فارسی و کسر واد و سکون کاف نام پنج قفل گرو است در همه افعال
 اضعف از قفل گرو بضم جیم و واد مجهول و کاف ساکن اسم چیزی است از قبیل رب
 ترشیا که در کوستان نیال و نواح آن ساخته می آورند و تر و یعنی فقط ترشی انا ترش است
 که منعقد ساخته باشد چون بضم جیم فارسی مجهول و سکون واد و کاف و هر دو با
 همیشه آن می است پر گره و دراز و گنده برابر گندگی زانگشت پانی جمله مشابه
 بقسط رنگ او اغبر مال به شیر گه و خوشبو و سک مزاج او گرم و خشک و رسوم و
 مزه او تلخ افعال او ملین و مخدر و منقی و دفع فساد خون و بلغم و زهر و گرم شکم و نفخ
 آن و ضرب و جذام نوشته اند و اکثر شران را با گندک یا کرده براسه خارش نماید
 میکنند جو و بان بفتح جیم و سکون واد و فتح دال مجهل و خفای با و الف و نون نام
 پنج سرخ است که آنرا کت شالی نامند چون بضم جیم مجهول و سکون واد و خفای
 نون و سکون کاف نام زلو است که بعربے غلق نامند و صاحب تالیف شریف گوید که
 نیز چونک اسم تهاال مندی است بقدریک گز و کم و زیاده ازان بلند میشود و برگ آن
 خرد و پهلای ای او بقدر گره مثل چونک آویزه می باشد در موسم برشکال اکثر میشود و بر دیوار
 با و بر زمین و بر حراب با بسیار میرود و پیه مستعمل برگ است لعابیت دارد و اطفال بان
 بازی میکنند و طاهر اسم چمنه باشد مزاج او سرد و مزه شیرین و افعال گران دارد

و براس سوزاک و گرمی و دفع باد و کف و صفرا و موثر خونگرمی و ضم جمیم و سکون و او و خفا
 فون و فتح کاف فارسی و کاف و وقف هایغی و دفع بهش و برقص سفید اسم گریست **چوکا** کو
 بفتح جمیم و داد و الف و ضم کاف و سکون و او هرگاه برنج را در شش برابر آب بنزند
 تا بهر آشور باین اسم خوانند **افعال** او قاضی شکم و دفع تشنگی و تب و صاف کننده مشا
 از رنگ و سنگ **چوتها** بضم جمیم فارسی و سکون و او و فتح فوقانی و خفای با و الف اسم است
چوک بضم جمیم فارسی و سکون و او و فتح کاف و با هرگاه دال یکی از محبوب در شهره برابر
 او آب بنزدان آب را بدین اسم خوانند **چوکا** بالف در آخر کلمه نام حاض است و هندیان
 آنرا چکه کوره بضم جمیم فارسی و فتح کاف مشدده و خفای با و ضم کاف دوم و سکون و او
 و فتح رای ممله و وقف با و پخته تشنگی بفتح نون و کسر جمیم فارسی و خفای با و سکون فوقانی
 و فتح رای ممله و شین معجمه و الف و فتح کاف و خفای با و وی می بنزد او کد او لی و پیریک و
 الیک کیو و ناک نزد بعضی این اسمای یل بکلاست میگویند و در **افعال** او نوشته اند
 که صفرا بسیار پیدا میکند و موها را استاده کند و تشنگی بفرزاید و کف پیدا کند و گران است
 و خون را بد بو کند و موجب امراض است و تغییر گوید آنچه مقوله هندیان است که
 صفرا بسیار پیدائی کند یقین است حال آنکه ترش است و سبب او آنکه بد هین
 فاطر گذشته این است که بسبب خوردن ساگ او خون عفن میشود و چون خون عفن شد
 صفرا گردد و چنانچه جالینوس قائل است یعنی گر دیده و گفته که ان الدم اذا عفن صار صفرا
 و شیخ الرئیس مر این قول را درست داشته هر که مزید تحقیق این جواب لازم است بروی
 قانون در کتاب چهارم و رجمی و موییه نوشته پس ساگ او بسبب سابق صفرا می شود

چونک
چوک
چوکا

له دیگر اسما و حسب ذیل :-

(لاطینی) کروٹن آب لان جی فو لیم (بنگالی) بار اگی - چوکا (ملیالم) کوٹ پوٹول
 (مرهٹی) گنا سورما (کنڑی) گھان سونگ (س) چکڑ (ہر) چوکا
 (از سالگرام نگھنٹو)

جو ہا بضم جیم و سکون واو و فتح ہا و الف و سکون رای مہملہ از اجوائین ست
 مشہور باجوائین کرمانے جو اسے بفتح جیم و واو و الف و کسر نون و سکون تختانی
 نام اجوان کہ بعربے کمون و ملوکے و بفارسی ناخواہ خوانند چوں بکسر جیم
 فارسی و فتح واو و سکون لام اسم ساک لونیاست و نیز چوں بفتح جیم فارسی و سکون
 واو و لام نام قوہ است کہ بفارسی روزنامہ نامند جو مشہور کا بضم جیم و سکون واو
 و فوقانی و خفایے ہا و فتح کاف و الف اسم جوہی نوشتہ اند جو ترکی بفتح جیم و او و
 و فوقانی و کسر رای مہملہ و سکون تختانی نام بساہ است چو ہا بضم جیم فارسی
 و سکون واو و فتح ہا و الف بفارسی موش و بعربے فارہ گویند و ہندیان انرا
 یلکا بفتح تختانی و سکون لام و فتح کاف و الف و موشک بضم جیم و سکون
 واو و فتح شین معجمہ و ضم کاف میگویند و در افعال گوشت چنین نوشتہ اند
 کہ شیرین ست اندکے امراض را سود و ہندہ است و گوشت موش سفید منی
 پیدا میکند چو بچنا بضم جیم فارسی و سکون واو و موحدہ و کسر جیم فارسی دوم
 و فتح نون مشد و الف لینے چو بکسی ست و انرا را سنای بزرگ خوانند
 چو لے بضم جیم فارسی و سکون واو و مہملہ و فتح رای مہملہ و کسر فوقانی ہندی
 و سکون تختانی یعنی بسیار سزا ست اسم انتر کنکا و کنول و شتی ست چو چین
 بضم جیم فارسی و سکون واو و فتح جیم فارسی دوم و سکون نون و بعوض نون
 الف ہم آمدہ یعنی چو چا اسم مشترک است میان نار جیل و قمر نقل چو را مہنی
 بضم جیم فارسی و سکون واو و فتح رائے ہندی و الف و فتح میم و کسر نون و
 سکون تختانی یعنی بموی زبان بستن خوبصورت اسم بچی سرخ ست چور کا
 بضم جیم فارسی و سکون واو و فتح رائے مہملہ و کاف و الف اسم چور است
 چور کا بضم جیم فارسی و سکون واو و کسر رائے ہندی و سکون تختانی و فتح کاف
 و ہا اسم بزرگ ست چو را مہنی بضم جیم فارسی و واو و فتح رائے ہندی و الف
 و کسر کاف مشد و خفایے ہا و سکون تختانی اسم بار و چٹا ست چور مہنی

بفتح جیم و سکون و او و فتح راء مہملہ و کسر جیم دوم و سکون تحتانی اسم بادخجان
 سرخ است جو ششمی بضم جیم و سکون و او و کسر فوقانی و سکون شین معجمہ
 و فتح جیم و کسر فوقانی دوم و سکون تحتانی نام مالکینکی است بسنے حرارت
 عزیزی را ہو شیار می سازد جو ششمان بخلاف فوقانی دوم و تحتانی
 و زیادتی الف و خفایے نون نیز میگویند جو تشکا بضم و او و کسر فوقانی
 و سکون شین معجمہ و فتح کاف و الف یعنی بیارتیز اسم پیرک است۔

جوشم
جوشمان
جوشکا

فوائد اسماء جیم با او

جہنبیرے بفتح جیم و خفایے با و نون و کسر موحده و سکون تحتانی و کسر راء مہملہ و
 سکون تحتانی دوم جہیرے و جہیرے نیز خوانند ماہیت آن شتر شش درخت
 ہندی است مانند لیمون و ازان کلان و دراز میباشد قسمی از شیرین با اندک تلخی
 میشود و نیز دہندیان جہنبیرے نام مطلق میبوست انشاء اللہ تعالیٰ در حرف نون خواہ
 آمد جہننا بضم جیم و خفایے با و سکون نون و ضم جیم دوم و فتح نون دوم و الف ہندیان
 انرا گلی گیرتا کسر کاف فارسی و لام و سکون تحتانی و کسر کاف فارسی دوم و مجهول و سکون
 تحتانی دوم و فتح راء مہملہ و سکون نون و فتح فوقانی و الف جہنجنی بفتح جیم و سکون نون
 و فتح جیم دوم و خفایے با و کسر نون و سکون تحتانی یعنی بار او از اندرون خالی و بالا
 صاف و اندکے دراز میباشد در کجی کیتا بفتح راء مہملہ و سکون نون و فتح جیم و خفایے
 با و کسر نون و سکون تحتانی و کسر کاف و سکون تحتانی دوم و فتح فوقانی و الف یعنی آوا
 سید و در بعضی نسخ جہننی آمدہ بفتح جیم و خفایے نون و کسر کاف و خفایے با و کسر نون
 دوم و سکون تحتانی و موہکی بضم جیم مجهول و سکون و او و فتح جیم فارسی و کسر کاف و سکون

جہنبیرے
جہننا
جہنجنی
جہننی

تختانی و در بعضی نسخ بجای واو تختانی آمده یعنی بیرون میکنند و گری منجر به کسر کاف
فارسی و رای مھمل و سکون تختانی و فتح میم و خفای نون و فتح جیم و کسر رای مھمل و دوم
و سکون تختانی یعنی سنگ را بدر سازد و در بعضی نسخ گز منجری بضم کاف فارسی و فتح
رای هندی یعنی گل او شیرین میشود و خوشه دار است **ماہمیت** آن فقیر و یدہ نباتی
بلند میشود و یک گز و در جاہای نمناک کنارہای باغ و غیرہ میروید برگ او گرد و اندکے
دراز و باریک و نرم فی الجملہ مشابہہ برگ اکھاڑہ و شاخہایش پہلو دار و خشن برتہ قسم است
بکی را گل سفید و دوم را بنفش و سوم رازر و در صورت مشابہہ یکہ مگر مانند گل با قلا و پہلی
او مثل پہلی سن و در شکل مانند شاہ منقو و خطی بر و محتوی مانند خط بیفتستین و اندرون او
نخم ہای پیوستہ مانند صورت گروہ اما خرد تر و باریک چون خشک گردد آواز میکند و اکثر طفلان
بر یا ہائستہ حرکت میکنند بر اے صدائیکہ خوش آئندہ میشود و سی از و ہلیہ میشود و در کشت
زار ہا میروید و گلشن بجی رنگ و بصورت کبوتر میشود کہ پر ہا و از کردہ باشد مزاج او
گرم و خشک و مزہ تلخ و تیز و شیرین دارد **افعال** او دفع زہر و برص و بہق و کف و تحلیل
ریاح نوشتہ اند از تجربے رسیدہ کہ چون برگ آنرا کوبندہ بر زخم گولی کہ اندرون بدن ماند
باشد بر بندہ اخراج آن میکند و زخم عمیق کہ از نیزہ شود بہ کند و اللہ اعلم **چہترمی** بفتح جیم
فارسی و خفای ہا و سکون فوقانی و کسر رای مھمل و سکون تختانی اسم کماۃ ست و ہندیان
یثاکو بضم باے فارسی و فتح فوقانی ہندی مشددہ و الف و ضم کاف اول و تشدید دوم
و سکون واو و سر یا چہترم بفتح سین و سکون رای مہلتین و فتح بای فارسی و الف و فتح
جیم فارسی و خفای ہا و سکون فوقانی و فتح رای مہمل دوم و سکون میم یعنی سر او مثل ہمار
باشد و کلو بہو بفتح کاف اول و ضم دوم و سکون واو و ضم موحدہ و خفای ہا و سکون واو
یعنی سفید باشد و بہو ست پہو ثا بضم موحدہ و خفای ہا و سکون واو و سین مہمل و فوقانی
و ضم بای فارسی و خفای باے دوم و سکون واو و فتح فوقانی ہندی و الف یعنی
زمین را تر قانیدہ بیرون می آید و بہومی کند بضم موحدہ و خفای ہا و سکون واو و کسر
میم و سکون تختانی و فتح کاف و سکون نون و فتح دال مہمل و الف یعنی برابر زمین میباشد

میگویند فقیر گوید که در آن دو قسم است ماکول و غیر ماکول را مخصوص باسم کما که
 اند و مخصوص با نوع غیر ماکول قطره را نموده اند و بعضی عکس این میدهند و بعضی قطره
 کما را اسم جنس ماکول و غیر ماکول دانسته اند بفارسی سمار و غ و بعر بے نبات الرعدی
 ماهیت آن از کتب یونانیة مفصلاً ظاهر است و نندیان در افعال او
 این قدر نوشته اند که خشک کرده و سوخته در میان موئے سر بماند که موجب رویدگی
 و درازی است دیگر فائده یا مصرت او در کتب اینان بنظر راقم نیاید چه چندیست که
 بکسر جیم فارسی و خفایه ها و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح سین ممله و سکون میم و اقضم
 موحده و خفایه های دوم و سکون و او و فتح فوقانی و دوم و سکون میم و دوم یعنی از
 زمین پیدا میشود اسم شوره است چپیر نیز بکسر جیم فارسی و خفایه ها و سکون تحتانی و او
 ممله و فتح بای فارسی و فوقانی مشدده و رای ممله و دوم و الف اسم رای حاسن است
 چمتون بکسر جیم فارسی و سکون ها و فوقانی و فتح و او و سکون نون در ختی است هند
 افعال او طین و دافع فساد بنم و باد و خدام و دمایل و بتو جبول تیر بضم جیم و خفایه
 ها و سکون و او و لام و فتح بای فارسی و فوقانی مشدده و سکون رای ممله نام قسم از آشیر
 چپیر کا کولی بکسر جیم فارسی و خفایه ها و سکون تحتانی و فتح رای ممله و کاف و الف
 و ضم کاف دوم جبول و سکون و او و کسر لام و سکون تحتانی قسم از کا کولی است انشاء الله

چپیر جیم

چپیر نیز

چمتون

جبول نیز

چپیر کا کولی

له اسماء آل بزبان سنکرت حب ذیل است :-

(س) تیشیا - تمها و تیرا - تیشیونی - اکھیر کا کولی گا - اکھیر شکر
 شو کولی - آسپی - اکھیر ویشا نیکا - جیو و لی - ویشا - اکھیر مد هو سرا -
 د گد ها ده یا جا سک نبات هما سیده می روید این هم می روید و پنج آن مشابیه ستا ورمی باشد و ازال
 شیر خورشید بر می آید - کا کولی شا - با کیر کا کولی می شود فرق فی مابین این است که رنگ کا کولی
 بنسبت با کیر کا کولی سیاه تر می باشد ۱۲ له آشیر یعنی خس که بالاست ۱۳

(از سالکرام نگفتو بچون)

چهار
چهار
چهار
چهار

در حرف کاف خواهد آمد چهر چهل یعنی بارشیر دارا اسم گرفته است چکنی بکسریم
فارسی و خفای ها و سکون کاف و کسرون و سکون تحتانی اسم بکهنی است چدر و هان
بضم جیم فارسی و خفای ها و سکون دال همله و فتح را و دال دوم مھلتین و خفای
های دوم و الف و نون نام برج سرخ است که آنرا کت سال نامند چدر را مبر البضم
جیم فارسی و خفای ها و سکون دال و فتح رای مھلتین و همره و سکون میم و موصده و
فتح رای مھله و الف اسم امباری یعنی امرا است یعنی ابنه کو به میدان چدر را
اسم نلی کوره است چدر را برنا به فتح بای فارسی و سکون رای مھله و فتح نون و الف
یعنی برگهای خرد اسم بھولسی چیلے بکسر جیم فارسی و خفای ها و سکون تحتانی و کسر لام
و سکون تحتانی دوم و بجای لام رای مھله آورده چهری هم میگویند و بکری نیز میگویند
و به عربی مغز است و هندیان آن را میا کا به کسریم و خفای تحتانی و
الف و فتح کاف و الف و اجاب فتح الف و جیم و الف و میثم بکسریم بھول و سکون تحتانی
و فتح شین معجمه و سکون میم دوم و یگا بشو بفتح تحتانی و کاف فارسی مشدود و فتح بای
فارسی و ضم شین معجمه و سکون و او میگویند گوشتش تر و گران و هنگام مضام سبک و دافع فساد
و خلطه ثلثه فی سوزش معده منی افزا و دافع بطلان قوت شامه مقوی و مسکن تشنگی و تب را
نافع و عرق میراند و باد خولے دور کند و مزاج خوش دارد و سرفه و کلانی شکم که مستحکم باشد
و چربی روگ و تی که بعد طعام شود و پاندر روگ و پر میور او ورنه و فتق امعاء مفید نوشته اند چنگا
بکسریم و خفای ها و نون فتح کاف فارسی و الف بریادتی تحتانی بعد هان نیز آمده بفارسی ملخ
و بحرانی جرا و البحر و صاحب دستور الاطیبا گوید که ماهی رو بیان عبارت از این است و
حالاتکه نه آنت و نه این است بلکه حیوانی آبی و بادست و پاها بلند و سرخ رنگ و گوشت آن
نیز سرخ و صلب و ریخته گردد و کوچک آن بقدر ملخی و بزرگ آن تا نیم ذرع هم میشود و نمک
سود میکند و غیر نمک هم خشک نموده میدارند بار و عن و پیاز و مصالح و و پیازه کرده میخورد
و خشک آنهم در آتش بریان کرده تناول می نمایند مزاج تازه آن کرم دتر و دوم و نمک
سود آن خشک افعال تازه آن مہی و مولد خون صالح و منی و سخن کرده در رحم معین

بر چهل و کثرت اولاد و گذارنده موی شیر است و با سکنجبین سهل و مخرج حسب القرض و چوں
 بار و عنین گردگان و یانا چیل و یاساز ورق کرده بریاں نمایند و با تخم مرغ نیم برشت
 تناول نمایند بغایت محرک باد و تسخین رحم و اکتحال خشک ساییده با نفل جیت دفع
 شکوری نافع و ضحاک و کوبیده اک نخل او را مصلبه و جاذب بیکال و خارا ز بدن و طلائی
 پنخته هراتی ال در روغن زیتون جهت وجع مفاصل و تقرس نافع و نمک سود آل
 محرک باد سردین و موله سودا و حکه و امراض سوداوی و مغلی خون و صفرا و مصلح آل آبکا
 و سرکه و اندر ترش و سفر جلی سهل چنگار بفتح جیم و خفای ها و نون و فتح کاف و الف
 و سکون رای هندیه نام بارنگهاست چندی الون بکسر جیم و خفای ها و سکون نون
 کسر دال ممله و سکون تختانی ضم لام و سکون واو و نون ما میست آل قسمی از نمک
 سوائے پنج لون است منزله تلخ کوار و افعال آن دافع زهر مار و باد و کف و صفرا و شکم
 چینی بکسر جیم و خفای ها و سکون تختانی و خفای نون و فتح کاف فارسی و سکون رای
 ممله بعر بے صر صر گویند چها بفتح جیم فارسی و خفای ها و الف و سکون جیم
 فارسی دوم بغایه و و غ و بعر بے محض و هندیان آنرا سلا بفتح سین ممله و لام
 مشدده و الف و نکر نتو بفتح فوقانی و کاف فارسی ساکنه و فتح رای ممله و سکون نون
 و ضم فوقانی دوم و سکون واو و گهورا بضم کاف فارسی و خفای ها و سکون واو و فتح
 رای ممله و الف و شکو شتم بفتح سین ممله و خفای نون و ضم کاف فارسی و خفای
 ها و سکون واو و فتح شین معجمه و سکون میم و ند بهید بفتح فوقانی و سکون دال ممله و کسر موحده
 و خفای ها و سکون تختانی و فتح دال ممله دوم و الف و کالاشیکم بفتح کاف و الف
 و لام و الف و کسر شین معجمه و فتح تختانی مشدده و کاف و میم این همه ناهاست
 و ساندرم دنداهتو و و ر بعضی نسخ ساندرم دنداهتو آمده این همه یک نام است و معانی
 الفاظ مفروده این که ساندرم بفتح سین ممله و الف و سکون نون و دال ممله و فتح رای
 ممله و سکون میم یعنی رسن و ند بفتح دال ممله و سکون نون و فتح دال ممله دوم و الف
 یعنی چوب روی هتو بفتح ها و ضم فوقانی و سکون واو و یا هتا بفتح ها و سکون سین ممله

نام هتو
 هندی نون

چینی
 چها ب

وفتح فوقانی و الف یعنی دست حاصل اینکه رس را بر چوب روئی پیچیده از دست
 ضبانیده میسازند و مدهی کنیا بر گیرند و بفتح میم و کسر دال محمله و خفایه ها و سکون تخانی
 و فتح کاف و سکون نون و فتح جیم فارسی و الف و فتح باء فارسی و سکون رای محمله
 و کسر کاف و سکون تخانی و رای محمله دوم و کسر فوقانی اول و فتح فوقانی دوم و ها و
 الف معنیش معلوم نشد میگویند طریق ادایست که در سوچه آب و جغزات یکجا کرده
 تا یکپاس روی کنند که تا اجزای آب و جغزات یکسان گردند پس سکه ازاں بردارند
 و بکار برند پس دودغ باس نوع کردن امراضها نافع است و دودغ که از جنبانیدن
 دست میکنند این نوع فقط مشتبهی و مقوی و دفاع اعضا شکنی است و دودغ را نوشته
 اند که در مزه ترش و زمخت و اندک شیرین و پافرو است افعال او بادویت
 و کف و بر میو دیا ندر و ک و قی که بعد طعام میشود و بهمنزگه دهن و ور کند و شو به یعنی
 کالای تشکم و بواسیر و کرم هم دور نماید و دودغ گاؤ تسخمتی دفع کند و پریز را خوب است
 و بهمه بیماری نافع خصوصاً بواسیر و بر میو دیا ندر و ک و قی و سنگر هنی و اسهال
 و دودغ گاؤ میش بسیار سرد است باد پیدا کند و کوله را نافع و پاندر و ک را مفید و
 مقوی بدن و سقط اشتهاست و دودغ بز و گوسفند یعنی مفروضان نباید نوشید که
 باد و کف و صفرا پیدا کند و دودغ پخته میش کف و ضیق آرد و گرمی مینماید و ذرب و خلفه
 پیدا می کند و نوشیدن دودغ ترش نمک انداخته و تلخ شده خواه خوشبو یا بدبو یا بد مزه
 یا بے مزه باشد مہی عمدتاً است زیرا که پیش و امراض چشم و مایل و تب را مضر
 و لاغری که از گرمی باشد و تب ق و قی الدم و سوزش و تشنگی و دوران سر که آنرا
 مورچه میگویند و بهر ما و متی بهر ما یعنی صاحبان مایه لیا و سوداوی مزاجان اینها را
 بد است و در ایام گرما که بسیار خشک باشد و لاغر کنند هم ممنوع است و آب مقطر
 از دودغ دست خلاصه می آرد و طبع را هوشیاری دهد و سامعه را قوت بخشد و قی و دفع
 کند و او را نماید چهار سر شط بفتح جیم فارسی و خفایه ها و الف و فتح رای
 محمله و کسرین و راء دوم تهملتین و سکون تخانی مجہول و شین مجہول و فوقانی

هندی یعنی کهار خوب میشود و اسم درخت پلاس است چهار کری بجیم فارسی و با و الف و را و هجده
 و فتح کاف و کسر اے هجده دوم و سکون تختانی یعنی تیزی او بگو نافع اسم موهبه است و چهار میراث بکسین
 و سکون مملتین و سکون تختانی و سین معجمه و فوقانی هندی نیز مانند یعنی ملک او بسیار خوب است چهار کری پر
 بفتح جیم فارسی خفایه با و الف و فتح تختانی و کسر اے فارسی و سکون را و هجده و فتح تختانی دوم
 و الف یعنی سایه او محبوب است اسم درخت کرکچ نوشته اند چهرسی بفتح جیم و خفایه
 با و فتح رای مھله و کسرین مھله و سکون تختانی اسم چاراس یعنی شاهره است
 چهار گرانده بفتح جیم فارسی و خفایه با و الف و فتح کاف فارسی و رای مھله
 و الف و سکون نون و کسر دال هندی و سکون تختانی یعنی میوه مانند آویر یا اے زیر
 گوی بزمی باشد اسم گندهان است چهرسی لشی بضم جیم فارسی و خفایه با
 و سکون دال و فتح رای مھلتین و کسرین مھله و سکون تختانی و فتح فوقانی و سکون سین
 مھله دوم و فتح جیم فارسی الف اسم کلمه خرد است چهرسی بضم جیم فارسی دها و فوقانی
 و رای مھله و الف یعنی سایه بهتر اسم روستا است چهرسی بضم جیم فارسی و خفایه با
 و سکون دال مھله فتح رای مھله و الف یعنی سوزاننده کف اسم بیت کثانی است
 چهرسی و ارتما کی بجیم فارسی دها و دال و رای مھلتین و فتح و او و الف و سکون رای مھله
 و دوم و فتح فوقانی و الف دوم و کسر کاف و سکون تختانی یعنی با و سجان خرد اسم کثانی کلا
 است چهارک بفتح جیم فارسی و خفایه با و الف و فتح را و هجده و سکون کاف
 اسم ترب است چون مرز شور دارد باین اسم موسم است چهرسی بضم جیم
 فارسی و خفایه با و سکون دال و فتح رای مھلتین و ظم نیم و سکون و او و فتح لام و سکون
 کاف اسم موی خرد است چهار دها و نسای بفتح جیم فارسی و خفایه با و فتح جیم و الف و
 فتح دال مھله و خفایه با و دوم و سکون و او و نون و فتح سین مھله و الف یعنی دافع
 در و پای بدنی اسم سوخا است چهار نو نهان بفتح جیم فارسی و خفایه با و فتح با
 فارسی و الف و خفایه نون و او و نون دوم و فتح با و دوم و الف و خفایه
 نون سوم یعنی پوست سفید برابر بند انگشت میشود اسم کچا چترانگین بفتح جیم فارسی خفایه با و فتح

به تھاری پر

پھر سی

چھا گرانده

چھدرسی تپا

پھترا

پھدرا

چھدر وارتا کی

چھا رک

چھدر مولک

چھا دھونا

چھا نو نهان

چھا گھن

فوقانی و الف و فتح کاف فارسی و خفای ها و سکون نون یعنی چری روگ می زند اسم لاک
 است چهر که لشیک بضم جیم فارسی و خفای ها و فتح رای مھله و کاف و ها و بائے
 فارسی و تشین کنتجه و بای فارسی دوم و کاف دوم یعنی گل شبیه به استرا اسم گل تلک
 است چمد ر کا بضم جیم فارسی و خفای ها و سکون دال و فتح رای مھلتین و کاف و الف
 یعنی سبز برگ افشان دارد اسم درخت بلو است چمٹنی اسم رنگینی است چهار لشیک
 یعنی گل شور اسم مدیل است چمریکا بکسر جیم فارسی و خفای ها و سکون تحتانی و کسر
 راے مھله و سکون تحتانی دوم و فتح کاف و الف یعنی شیراز و برآید اسم برنگاست
 چمد ر تل اسم سیاه کلو اچروی نهان بفتح جیم فارسی و خفای ها و سکون رای مھله و کسر
 دال مھله و سکون تحتانی و فتح نون و ها و الف و نون دوم یعنی متی امراض را به تی می شکند
 اسم میند بیل است چموانک بضم جیم فارسی و خفای ها و او و الف و نون و کاف نازی
 اسم کدوی تلخ است چموکا بفتح جیم فارسی و خفای ها و فتح واو و کاف و الف اسم مدیل
 است و بهوتانکس است چمواکه بفتح جیم فارسی و خفای ها و فتح واو و الف و کاف و
 ها یعنی حدت و گرمی میکند اسم رای است چموبه بضم جیم فارسی و خفای ها و سکون واو
 مجهول و فتح موحده دهائن یعنی واقع در دهای مفاصل اسم بلاد است چمیر مورطا
 بضم فارسی و خفای ها و تحتانی و رای مھله و ضم میم و واو و رای مھله و فوقانی هندے
 و الف یعنی تلخ شیر اسم حی کند ی چمیر پادی بکسر جیم فارسی و خفای ها و تحتانی
 و راے مھله مفتوحه و فتح باے فارسی و الف و کسر دال مھله و سکون تحتانی یعنی
 شیراز بخش برآید اسم کھلی است چمیکا بکسر جیم و خفای ها و کسر لام مشدده و سکون
 تحتانی و فتح کاف و الف نام ساگ مات است چمولنگ بضم جیم و خفای ها و سکون
 واو و فتح لام و خفای نون و سکون کاف فارسی چھا کھار بضم جیم فارسی
 و خفای ها و فتح جیم فارسی دوم و الف و کاف و خفای هاے دوم و
 الف و رای مھله بفارسی شوره و بعربے البقر گویند چمڑ بفتح جیم فارسی و
 خفای ها و سکون رای هندیه نام سنبل الطیب است چواره بضم جیم فارسی و

چهر که لشیک

چمد ر کا
چمٹنی
چمیکا
چمد ر تل

چموانک

چموکا

چمواکه

چموبه

چمیر مورطا

چمیر پادی

چمیکا

چمولنگ

چھا کھار

چمڑ

چواره

چهار
چهار

خفاے با و او مفتوحه والف و فتح رای مھملہ و وقف با نام خرمای یعنی کھجور است
چھریلیہ بفتح جیم فارسی و خفاے با و کسر رای ہندیہ و سکون تختانی و فتح لام و وقف
پانام اشہ است چھا و بفتح جیم و خفاے با و الف ضم ہمزہ و سکون و او نام طرف
و ہندیان آرائیہ پنا بکسر نون و سکون تختانی و رای مھملہ و بفتح بای فارسی و بای
موجودہ و مشدودہ و الف نامری بفتح نون و الف و کسر دال مھملہ و سکون تختانی و
کسر ہمزہ و سکون تختانی و دوم یعنی درود پامیشود و گند پاپشپ بفتح کاف فارسی
و سکون نون و فتح دال مھملہ و خفاے با و الف و ضم بای فارسی و سکون شین مجہ
و فتح بای فارسی دوم یعنی گل او خوشبوست و سری پرنی بکسر سین و رای مھملین
و سکون تختانی و فتح بای فارسی و سکون رای مھملہ و کسر نون و سکون تختانی و دوم
یعنی برگ او دولت افزا و اکنی منجھتا بفتح ہمزہ و سکون کاف فارسی و کسر نون و
سکون تختانی و فتح میم و خفای نون و فتح جیم و فوقائے و خفاے با و الف یعنی
اشتہاد یا صمدہ افزاید و جالکا ہو تک بفتح جیم و الف و فتح لام و کاف و الف و ضم
موجودہ و خفاے با و سکون و او و فتح فوقاتی و کاف دوم یعنی برگ او انبوی شاپین
را دور کند و لا بکسر و او و فتح دال مھملہ و لام و الف یعنی برگ بدرکنندہ شاپین

۱۔ دیگر اسماء حسب ذیل :-
(س) شنی لا کہنا۔ شنی لیا۔ و س دھا۔ (ہ) بھوری چھریلا۔ پتھر کا پھول۔ (نیک)
شیلج۔ (مر) دگڈ پھول۔ (ر) گج۔ پتھر کھول۔ (کن) کلھو۔ کلہو۔ (تل) شیلان
حائو پو۔ (ازو ستو کن دی پی کا)۔ (لا) پیر میلپا پیر پشادانگ، (دو خلد لا نیکن) (ع)
اشنہ (ف) د والی (از سالگرام نگہ ہو ہوش)

۲۔ دیگر اسماء حسب ذیل :-
(لا) مٹا رکس گنیکا۔ مٹا رکس انڈی کارس، چھوڑک (انگ) مٹا رکھ، جاؤ (ف) کرناج
گزانکین۔ (گبرائی) جاب توجھا و رنجابی، پلجی، (تنگی) ایر و سر و منور از اندین
مٹریا میدیکا

و جلوتش بفتح جیم و لام و کسر و واو و سکون تختانی و فتح فوقانی و سین مھملہ نام است
 و نوشته اند کہ شیر اہ اوزا تحت تلخ و شکنندہ تب و کف و صفرا و دھیل ہاست مطبوخ
 او بسیار سرد است چھو و رضم جیم فارسی و خفای ہا و سکون ہا و فتح دال مھملہ و سکون
 رای مھملہ قسمی از پیش است کہ برنگ آہن است و بالخاصیت رافع پر میو چھہ کند
 بکسر جیم فارسی و خفای ہا و سکون تختانی و رای مھملہ و فتح کاف و سکون نون و و دال
 مھملہ قسمی بداری کند است کہ سفید باشد چھہ چھو نیز نامند بکسر جیم فارسی و ہا و
 تختانی و کسر رای مھملہ و سکون تختانی و دوم چھو کہ و ضم جیم و خفای ہا و دوم و سکون
 واو بمعنی بند بند مانند شکر دارد و شیردار است چھہ شکر بکسر جیم فارسی و ہا و تختانی و سکون
 نون و تختانی و نون دوم یعنی شیردار اسم لکشت است چھہ شکر بضم شین معجم و سکون کاف
 و فتح لام و الف نام چھہ کاکولی است و چھہ بد برای نیز گویند بضم میم و سکون دال مھملہ
 و خفای ہا و فتح رای مھملہ و الف چھہ راجام بہ رای مھملہ و الف و جیم و الف دوم
 و میم یعنی شیر سفید از ان برآید اسم بار یا لمران است چھہ در سہا بضم جیم فارسی
 و خفای ہا و دال مشدود مفتوحہ مھملہ و سکون رای مھملہ و فتح سین مھملہ و ہا و الف نام
 مدک پر نی است چھہ بفتح جیم و خفای ہا و سکون نون و کسر کاف فارسی و سکون تختانی
 و رای مھملہ نام کنگی است چھہ بفتح جیم فارسی و خفای ہا و سکون نون و فتح کاف
 و الف نام چھہ کنی است چھہ رک بضم جیم فارسی و خفای ہا و سکون واو و فتح رای
 مھملہ و سکون کاف نام کلہارہ است چھہ و بضم جیم فارسی بھول و خفای ہا و سکون
 و واو و خفای نون و سکون جیم و ضم رائے مھملہ و سکون واو و دوم نام سرچھو کہ
 است چھہ بیری و بہ فتح جیم و خفای ہا و سکون رائے ہندیہ و کسر موجد
 و سکون تختانی و کسر رائے مھملہ و سکون تختانی نام درخت کنار صحرائی چھہ بفتح جیم و خفای ہا
 و الف و سکون رائے ہندیہ نام مطلق درخت است کہ با ساق باشد چھہ لکری بفتح
 جیم فارسی و ہا و الف و لام و فتح کاف و کسر رای مھملہ و سکون تختانی اسم پوست
 چھہ چھہ بفتح جیم فارسی و خفای ہا و فتح نون و کسر فوقانی و سکون تختانی و کسر

چھو

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

چھہ

ہا و سکون تختانی و فتح رائے ہملہ و سکون نون و فتح تختانی دوم و الف یعنی شیردار
 است اسم درخت اکڑا چھیرے بہ کسر جیم فارسی و خفائے ہا و سکون تختانی و کسر
 رائے ہملہ و سکون تختانی دوم یعنی شیردار اسم سراچی چھیتا بہ کسر جیم فارسی
 و خفائے ہا و سکون تختانی و فتح فوقانی و الف یعنی بنجادمان صحرائشینان اسم
 سداب دشتی چھیر مدہم بہ کسر جیم فارسی و ہا و تختانی و رائے ہملہ و فوقانی و وال
 ہملہ و مادیم اسم توتیاے دو درہیہ است۔

ہا و سکون

چھیرے

چھیر مدہم

فوائد اسماء بحکم بایائی تختانی

چھینڈے بہ کسر جیم فارسی مجہول و سکون تختانی و ضم کاف فارسی و سکون نون و
 و کسر وال ہندیہ و سکون تختانی دوم و بجائے جیم فارسی سین ہملہ نیرمی آرنڈوئی
 ہم گویند بہ فتح کاف فارسی و کسر نون مشددہ و سکون تختانی و در سنکرت پلو پرانی
 بہ کسر بائے فارسی و سکون تختانی و ضم لام و سکون واو و فتح بائے فارسی و سکون
 رائے ہملہ و کسر نون و سکون تختانی دوم یعنی برگ اور رونق دار است و در بعضی
 نسخ پلو بحدف تختانی و پیرنے ہر دو لفظ علیحدہ علیحدہ آمدہ مرنگی بضم میم و فتح
 رائے ہملہ و خفائے نون و کسر کاف و سکون تختانی فقط نام است مورٹا بہ ضم
 میم و سکون واو و فتح رائے ہملہ و فوقانیہ ہندیہ و الف یعنی مزہ تلخ دارد و چھیر
 مورٹا بہ کسر جیم فارسی و خفائے ہا و سکون تختانی و فتح رائے ہملہ یعنی شیراوہم تلخ
 است میگویند ماہیت آل انجہ بشادہ فقیر رسیدہ نبات او ماہین درخت و
 نبات ست ساق کتر دارد و شاخہا پر گندہ مانند شاخہائے اتار میکند و برگ او
 مانند برگ مہندل و کویت اما از برگ مہندل خرد و از برگ کویت کلاں و اندکے

چھینڈے

در از وسط بر و غنچه او بصورت دانه شانی یا مانند غنچه تمر سندی اما سبز رنگ و گلش سفید و
 چهار برگی و اندرون برگهای دیگر ریزه و ریشه دارد سفید و خوشه خوشه میشود و بار او یعنی
 پهلوی بقدر درازای یک گره یا کم و زیاده برابر حجم پهلوی مونگ پوست او سبز و اندرون مغز
 سرخ رنگ سیندوریه نیا و تخم او سیاه مانند و آنها را پیل و چوں پهلوی او نخته شود تر قیده
 لب او ظاهر گردد گویا که شاخ مر جان معلوم میشود و زمان گل و پهلوی معین نیست و از برگ و
 شاخ و پهلوی شیر برمی آید مزاج برگ او سرد و خشک و مغز و پوست نیز بدستور و تخم او گرم دردم
 و خشک افعال او مدر بول و شیر و عرق و لبن و مصفی خون و بادی دفع نماید و باد و نفیس و
 در دسرد کمزائل سازد و بر ائمه جذام و بواسیر و در دسرد کمزوف و با شکر سفید یا کرده تجربه را هم آمده
 و تخم او تیز و تلخ است و گویند جهت برص و بهق سودمند جاذب و ملل بلا غم و رطوبات است
 و در مغز او هیچ مزه غالب نیست منی را بیفزاید و مقوی باه بود **حلیست** لفتح جیم و سکون
 تحتانی و صفای نون و فوقانی ساکنه و بعضی تحتانی را حذف کرده جنت می گویند و بعضی نون
 را حذف کرده حیت میخوانند و بحکم فارسی نیز آمده ماهیت آن درختی است بزرگتر و
 خاردار پوست آن سفید و برگش شبیه برگ آملی و بهارش تنفش و بار او غلافی مانند باقلا و از
 بار یک تر و تخم او در آن کمتر از باقلا نوشته اند بمشاهده فیه نیا آمده مزاج او گرم و خشک
 در اول و سوم افعال او عصاره برگ او سهل لغیم و قائل قسام و به ان باید که اول نوشته
 از اندک شیرینی کنند بعد از آن مقدار شست متقال عصاره مذکوره بیاشامند مجرب است
 و ضاد برگ تازه آن محلل اورام و منفع و مایل است و سقوط او جهت تب مرکب نافع و گویند
 از گل او کاغذ رنگ می کنند و لیکن شباتی ندارد و بستن برگ نخته یا گرم کرده جهت نزول آب
 در هر عضو که باشد و تحلیل اورام بارده مفید دانسته اند و عرق پوست درخت که در چهار
 چندان آب تر کرده عرق بکشند و هر روز ناشتا از یک توله تا سه توله بحسب قوت مزاج و
 مرض بنوشند تا بابت روز و یا یک چله موافق احتیاج و از نمک و ترشی و بادی پیر میزند
 جهت نزول آب که در هر عضو که باشد قیله الماء و دالی مجرب گفته اند باید که عرق را
 در ظرف طین نگاه دارند زیرا که ظرف شیشه می شکند و الله اعلم الغیب

حلیست

پیش
پیش
پیش
پیش
پیش

آنرا هندی نامند چنانکه بجزیم فارسی و سکون تختانی و فتح فوقانی و سکون لام نام جانوری
است صحرائی سفید و سیاه و ابلق گوشتش در منافع موافق گوشت آهو است چنانکه
بجزیم فارسی و سکون تختانی و لام بفارسی غلیو از و عبری صدا گویند چنانکه بجزیم فارسی
و خنای تختانی و فتح نون و الف بفارسی از زن و عبری دزن گویند چنانکه بجزیم
فارسی و سکون تختانی و فتح وال هندی و لام نام درخت صنوبر صنغار است چنانکه بجزیم
جزیم فارسی و سکون تختانی و کاف و کسر نون و سکون تختانی و دم و جذف تختانی و دوم نیز آمده
ماهیست آن نباتی است بسیار لعاب دار و لزج که آب را به سبب لعابیت خود
لزوج میگرداند و در کوه و در زمین زراعت و نرم و ریختن پیدای می شود و برگ او بقدر
گره تراگشت و بسیار کنگره دارد و در هر برگ طرفی بقدر دانه نخود یا کلاں تر از و و در غلافش
تخمها برابر اسبند سفیدی باشد و نیز مثل این بوئی نباتی است شبیه باول و در برگ مگر
رنگ این سفید و در هر برگ غنچه و گلها زرد و کوچک و طرهای بسیاری باشد مزاج
اول سرد و تر و مزاج دوم گرم و فعال آن مزاجی و منجمد نمی و جهت امراض ماره
نافع و دوم مفرح و در هم و منجمد و مایل تجربه است حیوکت بجزیم و سکون تختانی و
فتح و او و سکون کاف و هندیان آنرا زیادت مییم بعد کاف می گویند و گاهی بجزیم را حذف
کرده عوض ا و الف آورده می گویند یعنی بخشند جان و نیز کورچ شیر ششیا بضم کاف
و سکون و او و رای مملو و فتح جیم فارسی و کسر شین معجمه و سکون تختانی و رای مملو و فتح
شین معجمه و سکون شین معجمه سوم و فتح جیم فارسی دوم و الف یعنی نبات او مثل کاه است و
رنگ سرخ دارد و هر سوا نکا بفتح او و رای مملو و سکون شین مملو و فتح و او و الف و

چوکی

له دیگر بسیار حب ذیل
(س) السوید - رهسوانگ - ذیر گها بو - سرنگت - پیرے یا - سرنگ کرج
سیرش - مد هو رک - مد هو ر - کرج سیر سک - چر جیو ک
جیون - پراک - جیو یا - بھرنگ گار - چرن جیو - منگلک - ورا دید
آسمان - جیود - بلک -

خفائے نون و فتح کاف فارسی الف نام اوست و چر جیو پی بکسر جیم فارسی و فتح رائے
 مہلہ و کسر جیم سکون تختانی و فتح واو و کسر بائے فارسی سکون تختانی دوم یعنی طفلان را
 حیات می بخشد می گویند در ماهیت او اختلاف است بعضی گویند که اسم گھونچی است
 و نزد بعضی غیر اوست آنچه از کتب ہندیان متحقق شدہ بیان است کہ مذکور شد صاحب تالیف
 شریف گوید کہ مزاج او سرد و افعال او بھی و فزائندہ منی و دافع فساد صفرا و
 باد و سوزش معدہ و لاغرے بدن و دق و دیگر ہندیان نوشتہ اند کہ خون صفراوی و گرمی
 تب و چھی روگ یعنی تب شش ماہ را نافع و کف و منی زیادہ میکند جیل کو بکسر جیم و
 سکون تختانی و لام و ضم کاف فارسی سکون واو و گاہے واو را حذف کردہ و لام را ضمہ
 وادہ جملک نیز می گویند اسم درختی است ہندی کہ دیگر نامہائے ہندیہ اکثرا بضم ہمزہ
 و سکون فوقانی و فتح کاف فوقانیہ ہندی و الف و سوچہا پتر بضم سین مہلہ و سکون واو و جیم
 فارسی و خفائے ہا و فتح میم و الف و فتح بائے فارسی سکون فوقانی و فتح رائے مہلہ یعنی
 برگہائے او باریک می شود این اسم مشترک است میان این نبت و برگ بجا و سر
 دوستاوری و دیگر کہ لوہتا شیکا بکسر وال مہلہ و سکون تختانی و رائے مہلہ و فتح کاف فارسی
 و خفائے لائین و ضم لام و سکون واو و کسر با و فتح فوقانی و الف و فتح تختانی و سکون
 شین معجم و کسر فوقانی ہندی و سکون تختانی و فتح کاف و الف یعنی چوبیش دراز و سبک و
 شیرین باشد و سیٹا بکسر سین مہلہ و سکون تختانی و فتح فوقانی و الف یعنی سرو است و ریبا
 بکسر واو و سکون تختانی و رائے مہلہ و فتح تختانی دوم الف یعنی فزائندہ منی و سرنا پشی بفتح
 سین مہلہ و سکون رائے مہلہ و فتح نون و الف و ضم بائے فارسی و سکون شین معجم و کسر
 بائے فارسی دوم و سکون تختانی یعنی گلش رنگ طلائی دارد و سارور چھا بفتح سین مہلہ و
 الف و فتح رائے مہلہ و ضم واو و رائے مہلہ دوم و فتح جیم فارسی و خفائے ہا و الف یعنی ہمہ
 اجزائے درخت او را سمترتا بضم رائے مہلہ و فتح ہا و الف و سکون سین مہلہ و ضم میم و سکون
 رائے مہلہ دوم و فتح فوقانی و الف یعنی دافع تب است و در دو مزاج او بسیار
 سرد و بہیمہ بیمار یہائے گوش سودمند و مولد صفرا و دافع جذام نوشتہ چھٹی پستلا بکسر

جیل کو
جیلک

پستی پستلا

جیم فارسی و سکون تختانی و کسر فوقانی و سکون تختانی دوم و ضم بای فارسی و سکون فوقانی
 ہندی و فتح لام و الف نام چھینڈہ تلخ است چیتی و نڈا البضم دال مہلہ و سکون نون و
 فتح دال ہندی و الف کندری تلخ را گویند چیتی انگم بد مزہ مفتوحہ و سکون نون و
 فتح کاف فارسی و سکون میم کدو تلخ را گویند چیتی و ورا بفتح واو و سکون دال
 و فتح رائے مہلتین و الف ہم اسم او است چیتی بکسر موحده و سکون تختانی و فتح رائے مہلہ و الف
 ترانی تلخ را گویند چلیکرا بکسر جیم فارسی و سکون تختانی و فتح کاف و رائے مہلہ مشدودہ و الف نام زیرہ است حرک
 نیز میگویند بکسر جیم فارسی و سکون تختانی و فتح رائے مہلہ و سکون کاف حیرنی بکسر جیم فارسی و سکون تختانی و فتح
 رائے مہلہ و کسر نون و سکون تختانی یعنی باضم طعام اسم سیاہ زیرہ است چیری نام بہ جیم
 فارسی و تختانی و رائے مہلہ و نون و الف یعنی باضم اسم کودہ سفید است چیری می بکسر جیم
 فارسی و سکون تختانی و رائے ہندی و سکون تختانی نام بلا در است چیر لا کڈھ
 بکسر جیم فارسی و سکون تختانی و رائے مہلہ و فتح لام و الف و فتح کاف فارسی و دال ہندی
 مشدودہ و نام چنا چرلاست و گذشت حدیثا مہلہ بکسر جیم و سکون تختانی مجہول و شین مجہ
 و فتح فوقانی ہندی و الف و سکون میم و فتح موحده و ضاے و الف اسم آب شستہ برنج
 است چلیک بکسر جیم فارسی و سکون تختانی و نون و کاف و رختی است ہندی کرم
 و دافع و مایل و شور و بیمار ہائے دل و فساد و باد و حابس اسہال جیا پہل و فتح
 جیم و تختانی و الف و ضم بای فارسی و ضاے و سکون بای فارسی دوم مشہور در بلاد کن
 عقیق البہار است مامیت آل نباتی است تا بہ و نیم گز و یک گز بلند می شود و
 اکثر درستان بامیان درختائی سر و سپاری می نشانند برگ او سبز و نرم و دراز و
 عریض فی الجملہ مشابہ برگ موز اما از و خرد تر و از میانش شانے بر آید و بر آن گلہا
 می شود و قسم است قسمی سفید گل قسمی سرخ و سفید گل را سند ہا پر نی و سرب جیا نیز گویند و
 بعد از گل ظرف میشود خار و از فی الجملہ مانند ظرف بید انجیر و در آن تخم گرد و سیاہ می شود کہ
 از آن تسبیح می سازند مزاج او سرد و خشک افعال او حابس رطاف و لث
 و امیہ و نفث الدم و سیلان منی و رحم و قابض شکم و ضا و ا و راع اورام و نظول او

مانع خروج مقعد و انقلاب رحم و قطور آب برگ او که مطلق کرده و در خاکستر گرم بچسبند
آب آن را افشوده گرم در گوش بچکانند مسکن درد آن و مقوی گوش و سیاه کننده و
رویائنده آن فواید اسماء خائے مہملہ در کلان ہندیاں یافتہ نشد و حا
قطعی را بہ اے ہوز مبدل می سازند لہذا اکتفا بحرف مانودہ شد۔

فوائد اسماء خائے مہملہ

جست المحدث ہندیاں آن را منڈورم و کٹمی گویند چتر بفتح خائے مہملہ و تشدید جیم
ناری و سکون رائے مہملہ بفارسی است و بربی بفتح گویند خس بفتح خائے مہملہ و سکون
سین مہملہ نام بالاست و گذشت خمرک بفتح خائے مہملہ و سکون سیم و فتح رائے مہملہ و
سکون کاف اسم کرک است خمر گوشت اسم ہندی سیاست خلایہی اسم گل گداز
است و همچنین حال حرف خائے مہملہ کہ آن را بحرف کہا تعبیر می کنند بکاف و نا۔

بشاکلید پر خمر
خس
خمرک
خمر گوشت خلایہ

فوائد اسماء دال مہملہ بالـف

واژہ مبا بفتح دال مہملہ و الف و کسر رائے ہندیہ و سکون سیم و فتح موحده و الف بفارسی
انار و بربی رثان گویند و نیز آنرا ہندیاں واژہ مو بفتح دال مہملہ و الف و کسر رائے ہندیہ

دال مہملہ

نہ دیگر اسرار حسب ذیل :-
(کا) اونیگا گرانیم (انگ) پومی گرانیت (جونی) گرانیت بوم (س) ڈرنیا پھلم کوچ پھلا
(د) انار (ینگ) و (دکتی) ڈاٹم (گج) ڈاٹم (درو و رکن) دالمبا (تل) ڈاٹم (دامل) مدلا
مل صتام + از اندین میٹر کا ٹیکا۔
۴۰۸

وضم میم و سکون واو و شکستگی بضم شین معجمه و کسر کاف و سکون تحتانی و شین معجمه دوم و فتح
 فوقانی هندی و با و الف یعنی طوطی بسیاری خورد و رگت بیساخته رائے مهله و سکون کاف فارسی
 و فتح فوقانی و کسر موحد و سکون تحتانی و فتح میم و سین مهله و الف یعنی دانهائے او سرخ
 می باشد و پهل شاذ بهاء بفتح بارے فارسی و خفائے با و فتح لام و شین معجمه و الف و فتح
 رائے هندی و موحد و خفائے با و دوم و الف یعنی بار او اندرون زرد می باشد - و
 مد هو را بفتح میم و ضم دال مهله و خفائے با و سکون واو و فتح رائے مهله و سکون الف
 و میم دوم و فتح لام و الف شیرین و ترش است پهل رگت بفتح با و فارسی و خفائے با و
 ضم لام و فتح رائے مهله و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی یعنی بار او بیرون سرخ میباشد
 و کسر رگت پور کا بضم کاف و سکون سین مهله و ضم میم و فتح رائے مهله و سکون کاف فارسی و فتح
 فوقانی و ضم با و فارسی و سکون واو و فتح رائے مهله دوم و کاف و الف یعنی گل او مثل خون
 سرخی شود و نوشته اند که مزاج او سرد است و اندک او قابض و حابس اسهال و
 سفر اشکن برگ او با مراض چشم و گل با مراض بینی مفید و انار پخته و ترش با دی کند و صفرا
 دور می نماید و به شکر بنی مفید و دهن را مرده می دهد و سبک است و اسهال را بند می کند و معده
 و جگر گرم را پاک کند و سرفه و کوفتگی بدن را زایل سازد و اگر انار ترش و آله صحرانی و کوکب
 پخته جمع نمایند بسیار فوائد دارد و صاحب معدن الشفاء گوید که انار ترش اندک تلخی انگیزد
 و از طب چرک ظاهر شد که همه ترشیا تلخی انگیزد مگر انار و آله که تلخی پیدا نیازند و در شرح ششرت
 است که انار ترش نه تلخی زیاده کند و نه کم و انار شیرین گر شکی و آرزو طعم زیاده کند و دل
 را مفید و قوت باه و آب منی بفرزاید و تلخی زیاده نه کند و اندکی بر باید و فقیر از انار شیرین
 ترکیبی اختراع نموده مسمی به زمانیه کرده اینست آب انار شیرین یک آمار و پاؤ بالا بگزیند
 و تا آن زمان بدارند که درو آن ته نشین گردد پس بر حلقه مقطر ساخته خمس آن شکر
 سفید و ده باشد زنجبیل سفوف ساخته بیا میزند و در شیشه کنند یک ثلث آن خالی باشد
 و در آفتاب گزارد و هر روز حرکت می داده باشد بعد یک هفته استعمال می آرد پس طعم
 یا صبح یا سه پهر وقت که مطلوب باشد بمقدار سه توله تا نه توله به امور مذکور نفع کلی

بخشد واکت به فتح دال مهله و الف و کاف انگور را گویند و در افعال او چنین
 نوشته اند که تشنگی و صفرا و پر میوه می و تب بلغمی و تلخی بدن و قوی و او ساخ معده و محرر کند
 و سرد و گران و طبعی و مقوی بهر و مهبی و دافع تشنگی نفس و فساد و باد و صفرا و خون و
 یرقان و دشواری بول است و ترش او بلغم و رگت پیت دور کند و بیدار نماید و نیز همین
 افعال است و انگور کو به ترش و سبک و دافع فساد و بلغم و اندک صفرا زیاد کند و او و وی
 به فتح دال مهله و الف و ضم همزه و سکون و او و کسر دال مهله و دوم و سکون تحتانی ماهیت
 آن گلی است گرد و پهن با بسیاری برگهای ریزه و بسیار خوشنما و خوشبو و رسته گونه است
 سرخ مائل به سیاهی که در آن بونه دارد و سفید و زرد و این سرد و خوشبو و برگ هر سه شش
 و کنگره دارد و نباتش در کوستان و دشت می شود و در باغها هم مینبت می شود و در ویدگی
 او از یک گانه تا دو گانه هم میگذرد و تمام اجزای او بوی خوش دارد مانند رائحه ابی له
 که از آن بروج و نفس سرور حاصل آید مزاج او گرم در اول و معتدل در طوبت
 و پوست و بعضی در اول و خشک نوشته اند و اکدمه مغفور در کیفیات انفعالیه هیچ حکم
 نه فرمودند افعال به خفقان مفید اگر چه بشمیدن آید و متفتح سد و و مقوی حواس و دافع
 اجزه و غشیان و قوی و یرقان و جهت ضعف جان برابر مر و اید و مر جان و ضماوش
 بر داء الفیل و بواسیر مفید و قدر شربتش یک مثقال صاحب مخزن گوید که در جمیع افعال
 قریب به برنجاسب و عرق آن مفرح و مقوی دل و آتشامیدن گل آن با شراب محلل
 و دافع خون منجمد در معده و مخرج سنگ کرده و مثانه و مدر حیض و محلل ریاخ معده و کرده
 و مثانه و رحم و مقدار شربت آن بطریق سفوف سه مثقال و در مطبوخ تا پنج مثقال و
 ضما و عصاره کل مطبوخ زرد آن بحفف قروح و جهت سرطانات متقروح از مجربات اهل فرنگ

و غیر اسما حسب ذیل :-

(س) دَسَاکُتَا - (ه) دَاکُتْ (بنگ) دَا رَکْهَیَا - (ن) (م) (کن) (تامل)
 دَسَاخْشَا - (انگ) گرمپ - رِیْزِیْسْ - (ک) وِیْیْسْ وِیْیْ فِیْرَا - از اندین مریکا میکا

و اگر گل خشک آن مقدار یکشت کشاده انگشت بایکد رهم باویان و نیم در هم زیره سفید
 در آب خوب بپزند که مانند مرهم گردد و وضعا دکنند و بر او رام در تناید تحلیل میکند و مجرب
 و معجل است و گویند روغن او قایم مقام روغن اقحوان است و روغن او بدستور
 روغن گل سازند و آل بفتح دال مهمله و سکون الف و لام از جمله اغذیه است که از
 حبوب و دلب مقشر کرده مرتب سازند طریقتش اینست که حبوب مذکوره مانند مویک
 و تور و غیره در آب شیرین بپزند که تا در آب یکساں شود پس از چغیه چوبی حل کرده
 مصالحه سبز و گرم و ترشی داده از روغن داغ کنند و همراه خشک یا نان تناول نمایند و
 هند آیان نوشته اند که دال مویک خواہ پخته و خواہ بریان شیرین است پخته او پانزده
 را مفید و قبض می کند و صفرا دفع نماید و سرفه و ضیق و کف و بلغم را مفید و جوشانده او هم سود
 گرمی بدن را بر سردی مبدل می نماید و خوشی می آرد و منی زیادہ کند و تب را زود نمیت کند و
 روشنی بخش طبیعت است سوزش شکم و تشنگی دور کند و مالینخولیا و تحوش را نافع و امراض
 آدمیان را دور سازد و دال بویا قدری شیرین است گرانی و سقوط اشتها بسیار میکند
 و دال تور تب و غصه و کف و دنیل زایل کند و سایر افعال او در تور گذشت و دال کلثبی
 کف و صفرا را نیست کند و قوی طعامی و کلانی شکم و بواسیر را مفید و گرم شکم و سرفه دور کند و
 دال آژو گران و قوی است و بدن را رونق دهد و خوشوقتی آرد و بلغم پیدا سازد و باد را دور
 و کف و صفرا پیدا کند و دال بلرزهر و هم باد و صفرا پیدا میکند و گران است و دال نخود گران
 است و قبض و امراض جلده زایل نماید و مسقط اشتها است و با مزه و شیرین است و
 خفان صفراوی می برد و قوی طعام و سیلان و اشتها و بھکند را سود دهد و مقوی باه
 است و در کتب نوشته اند که دال بغیر شرکت طعام دیگر نباید خورد از بهر این دال دل را
 خوشی است اگر صد قسم ساگ باشد دال هم باید و نیز از قسم رس باشد دال ضرر دال دال مویک
 است یا دال تور و آژو بفتح دال مهمله و الف و رائے مهمله ساکنه و بفتح با و لام و سکون

و اگر

له دیگر اما حسب ذیل :-
 (س) دَارُو هَرْدَرَا (ه) دَارُو هَلْدِي (بگ) دَارُو هَرْدَرَا

پرمیو و آما س اعضا در روی بدن و در سبها و بشور و دافع امراض چشم و در دگوش و شکند
 سنگ مثانه و مجلی و مندل هجرات و قروح و محلل و راسع اورام و مزه و مین را نیکو
 گرداند و تب بلغمی و جرب و حله نافع و ضاوا و با سفیدی تخم مرغ مجرب شکستگی استخوان و مانع
 انجماد خون در آن موضع و در چینی در نهدی نوکب چکا و رال و بهدر و نواح میو و
 چو چادر انکلاک می نامند ما هیت آن مردن مزاج بسیار گرم و دافع تب
 و دست بلغم و خون و سوزش و قی در گت پت و بهک و عرق و سرفه و امراض دهن و
 حابس اسهال نوشته اند و ارو چنا بدال مهله و الف و راسه مهله و سکون و او
 و کسیر حیم فارسی و فتح نون مشدده و الف اکم را سنا بزرگ است بمعنی رنگ گلانی و
 دافع امراض بول و ارو و بدال مهله و الف و راسه مهله و سکون و او و دال
 دوم و الف دوم و راسه مهله دوم و او دوم یعنی در همه چو بها چوب فائق و بهتر اکم
 درخت ساگون است و التون بفتح دال مهله و الف و ضم فوقانی و سکون و او و
 نون و دانت بخفا بے نون و سکون فوقانی و دانتی با ضافه تهمانی بعد فوقانی
 مکسوره نیز آمده ما هیت آن پنج حبت السلاطین یعنی جمال گوته است منافع
 آن مهل بے زحمت و تن راقوت و دد و محلل ریا و مقطع و منضج بلغم خام مزاج او
 گرم و خشک و در دوم و مزه تیز و تلخ و ارد همه بیماری های پوست و باد و صفرا و بلغم برود
 علی الخصوص از مفاصل و زانو و درد فقرس و خون قاسه و دبل و جذام را نفع بخشد
 استعمال مطبوخ او بار و غن بادام اولی است و نیز و التون اسم درخت سیلو است
 و ابه بفتح دال سندی و الف و فتح موحده و ناقسی از کاه نوشته اند منافع او

در چینی

در چینی

در روم و

در عرب و

در عرب

دیگر اسما حسب ذیل

(۷) مینا موسم کیشیا (انگ) سینه من (س) دار و سیتا (ه) تچ دال چینی
 (بنگ) دار و چینی (گج) تچ (کر) تچ (تل) سن لی گو - دال چینی
 سنال لیگ پوتا (تامل) کارو کھا (ف) دار چینی (ع) سلینجه (از بنگو)

جهت دشواری بول و تفهیمت سنگ و درو مشانه و در افع فساد صفرا و بلغم و خون و تشنگی موثر است و او را در بفتح دال مهله و الف و ضم دال مهله دوم و سکون دال مهله اسم ضفوع است که در هند میندک بهم می گویند و اریسار بفتح دال مهله و الف و کسر دال مهله و میم و سکون تحتانی و فتح سین مهله و الف و دال مهله ساکنه انارادانه را گویند و ارم بدال مهله و الف و کسر دال مهله و ضم میم اسم انار است و اریما بدال مهله و الف و کسر دال مهله و فتح میم و الف نوعی از اسم الفار که برنگ انار دانه باشد و انگر بفتح دال مهله و الف و حفاء فون و فتح کاف فارسیه و سکون دال مهله قسمی از خرپزه است و او را و نل کند بفتح دال مهله و الف و فتح و او و کسر نون و سکون تحتانی و فتح کاف و سکون نون و دال مهله دوم و در زبان کنڑی کرکون گویند قیاس این فقیر مقتضی است که این نام زمین کند باغی باشد از کتاب هندی ظاهر شد که نام بخت کنائی است یعنی بهوئین و درسی را داؤنی می گویند و پنج او داؤنی کند نامند بمعنی دفع ضیق صاحب دستور الاطبا گوید که سریع تاثیر و مشتی بود و خنازیر و قوچ و علتها بادی و بلغمی را نافع و انگر می بفتح دال مهله و الف و حفاء نون و سکون کاف فارسیه و کسر دال مهله و سکون تحتانی و دیو و انگر بضم دال مهله و الف و حفاء بکر دال مهله و سکون تحتانی و سکون و او و برن کهری بکر با و فتح دال مهله و سکون نون و ضم کاف و حفاء و کسر دال مهله دوم و سکون تحتانی هم گویند و بعضی گویند که اسم نبدال است ماهیت آن نباتی است بلیه بر زمین مفروش و شاخها باریک

داد
داد
داد
داد

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

دیگر اسما حسب ذیل :-

(لا) کُوفَا اِيکِي نَاٹا۔ کُوفَا بِنْدَ ال (س) کوشاٹکی وَاٹا کوشا (لا)
بِنْدَ ال) گھا گریل۔ کُوفَا کُورَلَتَا (بنگ) گھوشا لَتَا۔ (گج و م) کُوفَا
وِلی وَاٹا۔ دیوڈا نگری ازاٹین میٹریا ٹیکا۔ (مرہٹی) دیوڈا نی (تلنگی)
دَا تر گِنْدِی (کنڑی) دیوڈا نگری (انگریزی) برِشٹِلی کُوفَا از نگنو۔

و پر گره و نزد هر گره دو دو برگ و در از نوک و گلش خرد و بارش گردد و سرخ مائل به
 تیرگی و پر خارا مزاج برگ و شلخ سرد و در اولی خشک و چون خشک آنرا کوبید
 در آب بماند منجد سازد و بار او گرم و خشک در دوم افعال او چونکه بار او در آب
 حل نموده سحوط نمایند تقیه سر از رطوبات کند و یرقان چشم نافع و بجهت سم موش و
 گھونس که گزیده باشد وافع و بتجربه راقم آمده از یک عدد تا سه عدد بار او در کاجی
 یک شبانه روز تر کرده نیک صاف نموده علی القبحاح بنوشند قی بلا عنت آرد و
 اسهال هم میکند و اخراج بلغم و صفرا نموده سدها بکشد و یرقان را دوا و غیر العلان
 را سریع النفع و هندیان آنرا دوا و رذنجی بفتح دال هندی و الف و ضم و او سکون را
 مهله و فتح دال هندی و دوم و خفای نون و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی یعنی
 ویو و انگری است گرده انجینکا بفتح کاف فارسی و سکون رائے مهله و فتح دال مهله
 و موحده و خفای و او فتح همزه و سکون نون و فتح جیم و کسر نون و دوم و سکون تحتانی
 و فتح کاف و الف یعنی چوں سرمه یا کابل یعنی دغان او گرفته در چشم کشند بصارت را
 چنان روشنائی دهد و نظر را تیز کند که مانند چشم غلیو از میشود زیرا که گرده نام غلیو از است
 و انجینکا نام سرمه یا کابل است دینی حیو موت بکسر و او و سکون تحتانی و کسر نون و
 سکون تحتانی و کسر جیم و خفای تحتانی و سکون و او و ضم میم و سکون و او و ضم
 فوقانی یعنی مور اسبیه کننده است زیرا که دینی مور اکوبند حیو موت یعنی سیاه کننده
 بعضی مخضب است ویو و الیکا بکسر دال مهله و سکون تحتانی و فتح و او و دال مهله دوم
 و الف و کسر لام و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی سیاه مثل زنبوری سازد و دوی پشیا
 دال مهله اول مفتوح و دوم مکسور و خفای و او سکون تحتانی و ضم با بے فارسی و سکون
 شین معجه و فتح با بے فارسی دوم و الف یعنی گلش مانند جغرات میشود کر کوئی بفتح کاف و
 سکون رائے مهله و ضم کاف دوم و سکون و او و کسر فوقانی هندی و سکون تحتانی یعنی
 سرطان موشکا بضم میم و سکون و او و فتح شین معجه و کاف و الف یعنی موش و شناسشی
 بکسر و او و فتح شین معجه و نون و الف و فتح شین معجه دوم و کسر نون دوم و سکون تحتانی

اسم کلی ست معروف اند کے شباہت بگل لالہ دارد و بر شہ گونہ است سرخ وزر و سفید
 بوقت استواء آفتاب یعنی نصف روز کہ دو پاس میشود و نہال شتاب نیم گز ہم میرسد
 و برگش صنوبری و دراز و کمره دار و مزاج جگمگ گرم در اول اولی و تر افعال او آبک
 و قابض و دافع فساد و باد و بنغم و صغیر و قطور افشردہ او در مینی دافع درونیم سرد و منقی رطوبات
 دماغیہ و لیے بضم دال مہملہ و کسر باے فارسیہ مشدودہ و سکون تھمانی نام بارہ سنگیاست

فوائد اسمائے دال مہملہ با فوقانی

و تیا با ٹلی بکسر دال مہملہ و فوقانی و فتح تھمانی مشدودہ و الف و فتح باے فارسی
 و الف و کسر فوقانی ہندی و لام سکون تھمانی نام سفید کلو کٹی است معنی لفظ ایکہ
 قسم دوم با ٹلی است و تیمم بکسر دال مہملہ و فوقانی و فتح تھمانی مشدودہ و سکون میم نام
 قسم دوم صندل سرخ است و در چندین گشت و تور با بضم دال مہملہ و ضم فوقانی
 و سکون واو و فتح رائے مہملہ و الف اسم و ہتورہ است یعنی دیوانہ می کند و تیا بکسر
 دال مہملہ و کسر فوقانی و فتح تھمانی مشدودہ الف اسم مشترک است میان تیندوی خرد و جان
 خرد و لودہ سفید و چھر کا کولی معنی لفظ قسم دوم است و تیا پر چھو | چونکہ لفظ پر چھو
 بفتح باے فارسی و سکون رائے مہملہ و کسر جیم فارسی و سکون تھمانی و فتح واو و الف
 زیادہ کنند نام ترشی است

(حاشیہ) دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) ہند دھوک (ھ) دھریا (بنگ) باندھو لی پھلیگر گاتھا (مرٹی)
 دیا بری لین چھول (گجراتی) بگوریو (کنڑی) بندھو ری (تنگی) لے ٹی مٹی
 (پنجاب) گل دھاریا (لاطین) پن ٹاپائس فوری نیشیا۔ از گہنڈ

فوائد اسمی دال مہلہ باجم

وچہنا ورتا بفتح دال مہلہ و سکون جیم فارسی و خفائے ہا و فتح نون و الف و فتح
واو و سکون رائے مہلہ و فتح فوقانی و الف بار درخت و وی است یعنی لفظ اینکہ بر
بار او خطوہ گردد و سفید مائل بسوئے چپ میاشد و صاحب شریفی از قسم دودی شمارده
است وچہنا نو بہمال بفتح دال مہلہ و سکون جیم فارسی و خفائے ہا و فتح نون و
الف و خفائے نون دوم و واو و نون سوم و فتح ہا و الف و خفائے نون چہارم نام
درخت سریویشک است و جاج بجر و فتح و ضم دال مہلہ و فتح جیم و الف و جیم
دوم بفارسی غروس و بہندی لکڑ و مرغ نرا و مادہ را کڑی و مرغی نامند و خان
بضم دال مہلہ و فتح خا و معجم و الف و نون بفارسی دو بہندی دہوان و دہوانسہ نامند

پہلہ دال

پہلہ دال

دال

دال

فوائد اسمی دال مہلہ بادال مہلہ

دوہی بفتح دال اول و کسر دوم مہلتین و خفائے ہا و سکون تحتانی نام جغرات است
و دردی مذکور است و وہی استا بزیادتی لفظ استا بضم سین مہلہ و فتح فوقانی و الف نام
سیندھی تاڑی است معنی لفظ ختر جغرات و وہی چہتر بزیادتی لفظ چہتر بفتح جیم
فارسی و خفائے ہا و سکون فوقانی و فتح رائے مہلہ و وہی پیشا بد و دال مہلہ
و ہا و تحتانی و ضم ہائے فارسی و سکون شین معجم و فتح ہائے فارسی دوم و الف یعنی
گل سفید مثل رنگ جغرات اسم گل چاندلے و گل زرکے و دیودا نکرے و وہی ہکت منجری
اسم گل گلاب و سیوتی و وہی ہکت اسم سریویشک است و وہی گد
بفتح اول و کسر دوم و سکون کاف فارسی و فتح دال مہلہ سوم و خفائے ہا و الف و وہی
چہتر معنی اسم دوم اینکہ برمیوہ ادسایہ جغرات است غرض اینکہ از میوہ پختہ مزہ و

دوہی

دوہی

دوہی

دوہی

دوہی

دوہی

دوہی

دوہی

بوی جہزات می آید و معنی اول اسم اینک سفیدی باشد گویا که جہزات بر او چسبیده اند
 نام بار کویت است دور و گھن با فتح اول و سکون دوم و ضم رائے مہلہ و سکون واو
 و فتح کاف فارسی و خفائے با و ضم نون نام پنوار است معنی لفظ اینکہ دافع قوبا و خارش دور
 چہلی بضم اول و سکون دوم و فتح رائے مہلہ و کسر جیم فارسی و خفائے با و کسر لام و سکون
 تحتانی نام گل کیوڑہ است دو دہائی بضم دال مہلہ و فتح دوم و خفائے با و الف و کسر لام
 و سکون تحتانی اسم شقاقل است یعنی شیر دار چون در تازی شیر او شل شیر بری آید لہذا ہا بن
 اسم خواندہ اند دور کھسا بفتح دال مہلہ اولی و کسر دوم و سکون تحتانی و رائے مہلہ
 و فتح کاف فارسی و خفائے با و الف یعنی دافع خارش و قوبا اسم کرنج است

نوائد اسمائے دال مہلہ بارائے مہملہ

دراچھا بہ کسر دال و فتح رائے مہلتین و الف و فتح جیم فارسی و خفائے با و الف
 نام مویز است کہ لبربی زبیب نامند۔ دراچھا پھل اسم بارچہ و بنجی است چونکہ بار
 او مانند مویز میشود بہ این موسوم گشت دراچھا چٹکھا بدل و رائے مہلتین و الف و جیم
 فارسی و با و الف و فتح جیم و خفائے نون و فتح کاف و خفای با و الف یعنی معتدل اسم گھا و کاربی است
 و پچھو بفتح دال و سکون رائے مہلتین و فتح بای فارسی و جیم فارسی و سکون تحتانی و فتح واو
 و الف اسم مشک است و روہ پھل بضم دال و سکون رائے مہلتین و فتح دال ہندی
 و وقف با و فتح بای فارسی و خفائی با و سکون لام یعنی بار سخت و کلان و گندہ اسم از بار پھل
 و کویت دور و ہستہ و بضم اول و سکون دوم و فتح دال ہندی و خفائے با و فتح فوقانی
 و ضم رائے مہلہ و سکون واو نام درخت و لماست و روہ جہمرا بدل و رائے مہلتین و دال
 ہندی و با و جیم و جیم موحده و تحتانی و رائے دوم و الف اسم نیمو کلاں است و در دسر شا
 بضم دال و سکون رائے مہلتین و فتح دال مہلہ دوم و خفائے با و سکون رائے مہلہ و فتح ششین

معجمه و الف نام آتی سفید است و بعضی اطلاق بر سفید و سیاه هر دو قسم آن می کنند و در
 بهیاد می بضم اول و سکون دوم و فتح دال بهندی و خفایه و فتح باء فارسی و الف و کسر
 دال مبهله و سکون تختانی یعنی پنج گنده دار و نام کندنی است و هندیان میم در آخر کلمه زیاده
 کرده کندی می گویند و راوی بجسر دال و فتح راء میمین و الف و فتح و او و کسرون و سکون
 تختانی یعنی خواب بسیار می آرد هم توری است و اول تری بفتح اول و دوم و الف و کسر و او و
 لام ساکن و ضم فوقانی و سکون راء میم و دوم و کسرون و فتحانی بهندی و سکون تختانی نام الاهی
 خداست و راوی یعنی خوشبو است و تری یعنی بار یعنی باران خوشبو است و نیز انجدان را
 می گویند و راوی بضم دال مبهله و راء میم و سکون و او و کسرون و سکون تختانی نام
 دیوتی است بمعنی لفظ این است که بسیار خوب و تیز است و راوی و ناپیشی بضم اول و دوم
 و سکون و او و فتح نون و الف و ضم بای فارسی و سکون شین معجمه و کسر بای فارسی و سکون تختانی
 نام هتیا می است بمعنی لفظ این که گل او در گردگان می شود و از گردگان قسم اول کلان است
 و هر دو در حرف تاء فوقانی گزشت و راوی بجسر دال مبهله و فتح راء میم و الف و فتح
 و او و سکون لام در لا بجا بضم اول و سکون دوم و فتح لام و الف و فتح موحده و خفایه با
 و الف هر دو نام کپور بهندی در راوی دیس بهم نمی شود و پیدا نمی گیرد و باقی در همه جا می شود
 و راوی نام لیلی است از اقالیم و دوم و فتح اول و دوم و سوم و سکون میم نام شکر فاست
 بمعنی درخنده و راوی بضم اول و فتح دوم و الف و فتح لام و موحده و خفایه و الف خام را
 کرده کلان است و راوی بضم اول و فتح دوم و الف و فتح نون اول و سکون دوم و فتح
 فوقانی و الف نام را کرده و راوی است معینش این که خارش بسیار می کند و راء
 بجسر اول و سکون دوم و کسرسین مبهله و فتح نون و سکون میم نام سرس است و راوی
 همان بضم اول و سکون دوم و فتح میم و او و الف و نون نام مطلق درخت کلان است
 و راوی و میم بضم اول و سکون راء میمین و فتح میم و کسر و او و خفایه تختانی و الف و کسر
 دال مبهله دوم و خفایه و سکون تختانی بمعنی شکنده مرض اسهال است و راء لونت
 اسم کبر بمعنی نه قسم آهن را پیوندی دهد و راوی بفتح اول و سکون دوم و فتح موحده

در بهیاد

در راوی

در اول تری

در و نیش

در و نیش

در اول

در لا بجا

در دوم

در الاهی

در انشا

در رسم

در همان

در میم

در لونت

در بجا

و خفائے با و الف نام کا و دوب است و رکبہ بفتح اول و سکون دوم و فتح موحده و رکبہ
و خفائے با و سکون رای مہملہ دوم قسمی از لواء است در و لکے بدال و را و دال دوم مہملات و رکبہ
و با و الف و لام و تختانی اسم شقا قتل است و را شریا بضم دال مہملہ و فتح رائے مہملہ و را شریا
الف و کسرین معجمہ و سکون رائے مہملہ دوم و فتح تختانی و الف اسم موشا کنی یعنی دافع امراض
و رکبہ نام بضم دال و سکون رائے مہملہ و فتح کاف فارسی و نون و الف و میم یعنی دافع بیت و رکبہ
اسم قتل و دال است -

نوائد اسمائے ال مہملہ باین مہملہ

و سیر بضم دال مہملہ و کسرین مہملہ مجہولہ و سکون تختانی و رائے مہملہ نام دو ای تکی است و ساگ
آن را دسیر کورہ می گویند و س پر سیا بضم دال مہملہ و سکون سین مہملہ و فتح بائے فاکا
و سکون رائے مہملہ و کسرین مہملہ دوم و خفائے تختانی و الف نام را کرد و لہ خود است یعنی
مانع احتلام و خواب و صاحب شریفی نوشتہ اسم کثانی خود است و معنی لفظ اینکہ دشواری
بود مساس کردن آن را را تم گوید شاید اسم مشترک باشد میان ہر دو و بدین رو سیدگی
ہم مس کردن دشواری است زیرا کہ چون دست با و رسد بجز و خارش شدید می شود و
نیز قسم کلان را و پنچر شا گویند بضم اول و سکون دوم و فتح جیم فارسی و سکون رائے مہملہ و فتح
شین معجمہ و الف یعنی خوب قوت بخشد و منی را استحکم گرداند و سمول بفتح اول و سکون دوم
و ضم میم و سکون و او و لام یعنی وہ پنچ زیرا کہ دس را گویند و مول پنچ را نامند و آن عبارت از
پنچ مول کلان و پنچ مول نحر و است و پنچ مول بزرگ این است پسیل و اکمنت و پاؤل
کا سمرے و شیوناک و بیلوک ہم گویند یعنی ارلوسست و پنچ مول خود گھو کہ و و سالہ پر نے یعنی
سانونی و پرشت پر نے یعنی پھونے و کٹائے بزرگ و خود دست

نوائد اسماء ال مہلہ ہائین معجمہ

وٹشد و نشتر بضم دال مہلہ و سکون شین معجمہ و فتح فوقانی ہندی و دال مہلہ دوم و ضم
 واؤ و خفائے نون و سکون شین معجمہ دوم و فتح فوقانی ہندی دوم و رائے مہلہ و الف نام پٹ
 کٹانی است معنی ش اینکہ خار او مثل دندان اضراس و سفیدی باشد و در بدن می خلد و نشاط
 پتر کا بفتح اول و سکون دوم و فتح فوقانی ہندی و الف و فتح بائے فارسی و سکون فوقانی و
 کسر رائے مہلہ و فتح کاف و الف یعنی برگ ضخیم است نام درخت گل موگرہ است و شیشکا
 بضم دال مہلہ و سکون شین معجمہ و فتح فوقانی ہندی و ضم بائے فارسی و سکون شین معجمہ دوم
 و کسر بائے فارسی و فتح کاف و الف و بعضی کتب ہندیہ دیدہ شد کہ گل موگرہ را گویند
 و شیشکا کا یا بضم دال مہلہ و سکون شین معجمہ و ضم فوقانی ہندیہ و سکون بائے فارسیہ و فتح
 کاف و الف و فتح تحتانی و الف نام باری است افعال او تیز و گرم و تلخ و دافع زہر
 و بر صغرا و غصہ می کشد و این میوہ را خالص و کلین و مزہ دار و سبک نوشته اند۔

وٹشد و نشتر

وٹشد و نشتر کا

وٹشد و نشتر کا

نوائد اسماء ال مہلہ باکاف

ڈکرسے بجز دال ہندیہ و مہلہ نیز و سکون کاف و کسر رائے مہلہ و سکون تحتانی گیا ہیست
 کہ بیشتر میان دیوار لمبے گردا گرد باغ می شود برگ او مانند برگ اروسہ باشد گویند کہ
 اگر او را با خود و از برند زخم چوب و سنگ بر مال او کار گر نمی شود و بوقت جنگ عربہ برو

ڈکرسے

(افک) گرین قرٹ آف اوڈین و وڈین (تل) لیٹا کا یا سا کوٹہ
 ازوشنو کو ناڈی پکا۔

کار نه کند و اگر سوخته نزد خود بدارند هم برین معنی مؤثر است و الله اعلم و کورسے کجوال
 ہندیہ وضم کاف مجہول و سکون و او و کسر رائے مہملہ و سکون تحتانی ماہیت آن
 نوعی از گس است بر شہ قسم است یکی یک رنگ سرخ و دوم سرخ مگر ہر دو پر ہائے باز و سبز و
 بر خطہائے سفید و سوم ہر دو پر او سیاه با دو خط سفید و خانہ خود از گل می سازد بسیار سخت و
 اکثر جنبش کرم یا گس را در آنجا بروہ مدت چند روز بر و نظر خود می اندازد و پس در زمانی آن
 کرم و یا گس بصورت او منقلب می گردد و روح درو از مبداء فیاض فایز می شود و می پرد
 مزاج او گرم و خشک در چہارم افعال و خواص او سم است شارب او
 خلاصی نیست بخناق و کرب و مفص و طلاء او مقرر جلد و جہت از الہ برص و بہق مؤثر
 و چون مور اکبتند و برو طلاء نمایند مانع بر آمدن است و چون بدن را بگز و آماس می کند مصلح او
 تی فرمودن و شور بای مرغین مسکہ و روغن ہاضا و نمودن بمفرج است و کمالی بکبر
 وال ہندیہ وفتح کاف و الف و فتح میم و الف و کسر لام و سکون تحتانی نام صمغ درخت چہمت
 و ہندیان کارنگامی گویند و گدھکا بضم دال مہملہ و سکون کاف فارسی وضم دال مہملہ دوم
 و خفائے ل و فتح کاف و الف نام در وحی است و بعضی گویند کہ بھٹ کٹائی را نیز این نام است
 احتمال دارد کہ اسم مشترک باشد و گدھکا مل بہ سکون میم و فتح لام یعنی شیر ترش و گدھکا
 اسم باثلی است و گدھکا بہ فتح دال مہملہ و سکون کاف فارسی و فتح دال مہملہ و خفائی سر
 ل و الف نام قسمی اول از شیر سینڈ است و گدھکا بہ ضم دال مہملہ و سکون کاف فارسی و فتح
 رائے مہملہ و ل و الف یعنی دُ خان برگ او گریزانندہ شیاطین است نام درخت المتاسل است
 و اکھاڑہ را نیز می گویند یعنی مسواک بنجش کندگی دامن را ببرد و گل کورہ بضم دال مہملہ
 و فتح کاف فارسیہ شدہ و سکون لام و ضم کاف و سکون و او و فتح رائے مہملہ و وقف مانا
 سبزہ است کہ آن را در سنکرت دُور چہی نامند بہر دو دال مہملہ اول مضموم و دوم ساکن
 و فتح رائے مہملہ و کسر جیم فارسی خفائے ل و کسر لام و سکون تحتانی نوشتہ اند کہ افعال
 او دافع زہر و کشدہ کرم است۔

فوائد اسمائے دال مہلہ بالام

ولسری بفتح دال مہلہ ولام سکون سین مہلہ و سکون رائے مہلہ و کسر با و سکون تحتانی نام
قسم چهارم سیند است کہ برگ دار و بعضی نسخ در سہین بکسر نون و با و خفائے تحتانی و سکون
نون آمدہ و لد ل بفتح اول و سکون دوم و فتح دال مہلہ دوم و سکون لام دوم و اسم
پیش است دل پسند بکسر دال مہلہ و سکون لام و فتح بائے فارسی و سین مہلہ و سکون نون
و دال مہلہ دوم دیندس را گویند و لا بفتح دال مہلہ و لام و الف و دلم یا ضافہ میم عوض
الف اسم برگ درخت است و ل بکسر اول و سکون دوم اسم قلب است

دلمی
دل
پیش
لا

فوائد اسمائے دال مہلہ بایم

و میہ گڈہ بضم دال مہلہ و سکون میم و فتح بائے فارسی و خفائے با و فتح کاف فارسی و
دال ہندیہ مشدودہ و وقف با و در سنسکرت جلیند و نامند بفتح جیم و لام و کسر موحده و سکون نون
و ضم دال مہلہ و سکون دا و یعنی در آب پیدا می شود اسم مشترک است میان این و سنگا
و کثیر و بفتح کاف و کسر سین مہلہ مجہولہ و سکون تحتانی و ضم رائے مہلہ و سکون وا و نیز می نامند
و کثیر و ک و کثیر و کم بزایدتی فقط کاف و کاف و میم ہر دو نیز آمدہ و در دیگر کتب یافتہ شدہ
کہ آن را نیما ٹیلو بکسر نون و سکون تحتانی و فتح میم مشدودہ و الف و کسر فوقانی ہندیہ و سکون
تحتانی دوم و ضم لام و سکون دا و و کثیر و کم بفتح کاف و کسر سین مہلہ مجہولہ و سکون تحتانی و ضم
رائے مہلہ و سکون دا و و فتح کاف و سکون میم یعنی بار او ہجو بار بری شود یعنی گرہای او
برا بر بری شود کید ہنچا بفتح کاف و کسر بائے فارسی و فتح دال مہلہ مشدودہ و خفائے با و سکون
نون و فتح جیم فارسی و الف یعنی بوئے او مانند بوئے کویت است پیشی بضم سین مہلہ و

پیش

پیشی

باء فارسی و سکون شین معجمه و کسر باء فارسی دوم و سکون تحتانی یعنی گلکش خوشبو باشد بدهرآ
 چسبافتیم و ضم دال مہملہ و خفائے ما و فتح رائے مہملہ و الف و فتح جیم فارسی و سین مہملہ و الف
 یعنی مزہ شیرین دارد ماہیت آن بنہائے گرد و اندکے درازنی اہملہ مشابہہ باروی
 و بعضی بقدر جوز بود پوست او پر از ریشہائے سیاه و باریک مانند موی و مغزش سفید و شیرین
 و لذیذ و خوشبو روئیدگی او در تالابہا و آبہا ایتادہ و نبات اوبیل است دراز کہ بیخ آن
 در تہ آب و بیل بروئے آب مفروش و بہ بیخ این گرہاے متعدد می شود و برگش مانند تیز پاش
 و لیکن از آن خورد تر و طول و عرض مزاج این بنہا سرد خشک و بعضی مرکب القوی
 و سرد تر و دوم باندک حرارت دانستہ اند و چون آنہا را در آب جوش داودہ و از پوست پاک نمودہ
 بخورند لذیذ می شود و بعضی مردم قوی مدہ تا بقدر پاؤ آٹار ہم می خورند از جملہ چیز ہا است کہ
 غذائیت در غالب بود منافع آن مقوی دل و سمن بدن و دافع فساد صفرا و خون و سوزش
 اعضا و مولد منی تشنگی و زایل کنندہ سوزاک و اسہال صفرائے و دہومی درافع سمیت ہوا و
 باتریاقت است مضار او گران و قابض شکم و دیر مضم و مولد بلغم لزج و باد مصلحتش سعد
 یعنی ناگر موتہ است و اگر او را بنمایند و آبش فرو برند و سفلی را بپایند باعث تبرید و عدم
 ثقل است و اگر او را در شربت نبات و گلاب حل کردہ صاف نمودہ بخورند باعث برودت و دفع
 سوزش حمیات صفراویہ و دہومیہ اسہال است و نیز سندیان در افعال و خواص او نوشتہ اند کہ
 گل و فساد امراض بول و دامیل را نافع و بنہائے او بسیار کف پیدای کند و ضار او جہت
 اورام پستان و قروح او سفید و منہ بکلی بضم دال مہملہ و سکون میم و خفائے ما و فتح موحده
 و جیم فارسی شدہ و کسر لام و سکون تحتانی قسمی از پچلاست گذشت و منہ بفتح اول و سکون
 دوم و فتح نون و الف اسم دوندہ است و صمب بضم اول و سکون دوم و فتح موحده و سکون ہا نام
 و نہ گو سفداست کہ بولی الیہ خوانند مزاج او گرم و تر افعال و محسل و پلین اعضا
 و بطن او ورق و ورق بر عضو تا اینکه متعفن شود جہت تشنگی میسی و کز از سواد متجرب و مدول
 بضم دال ہندے و فتح میم شدہ و ضم دال ہندی دوم و سکون و او مجهول و لام اسم جذری است
 کہ آنرا اشوا کندھی نامند و میرا سنا بضم اول و سکون دوم و فتح باء فارسی و رائے مہملہ

و منہ بکلی
 و منہ
 و منہ

و منہ

و منہ

دوم و الف و سکون سین مہملہ و فتح نون و الف نام زائی خرد است و مرہ و فتح اول و سکون دوم و فتح رائے مہملہ و وقت با بار پلہ را گویند یعنی پلاس پا پڑو۔

فوائد اسما دال مہملہ بانون

زندندانہ۔ فتح دال مہملہ و سکون نون و فتح دال مہملہ دوم و سکون نون دوم و فتح دال مہملہ سوم و الف و فتح نون سوم و سکون لام مہملہ است آن نہالی است کہ از یک گز کم و زیادہ بگش مانند برگ کنار و پوست دانہ او سترہ پہلو و در سر پہلو یک دانہ بعد رسیدن خود بخود ترقیدہ دانہ بیرون آید تقد دانہ معصفر دراز و سنا در رنگ سفید مائل باغبریت و اکثرے سفید و سخت و صاف و براق مزاج او گرم و خشک در دوم افعال او سہل اطفال است و ضماو و در سر کہ سودہ رافع قوا ہے و جرب ۱۲ و بدلم بہ ضم دال مہملہ و سکون نون و کسر دال مہملہ دوم و فتح لام و سکون میم و گاہے با ضاؤہ تختانی بعد دال دوم یعنی زندیکم و بعضی مردم بجائے میم بایں فارسیہ زیادہ کردہ زندیک ہم می گویند و در سنسکرت پہلو کا بفتح موحده و خفائے ما و ضم لام مشدہ و سکون واو و فتح کاف و الف و بحدف الف و سکون کاف و بضم کاف و زیادتی واو و عوض الف نیز آمدہ معیش اینکہ درخت او مانند دب یعنی ریچہ است زیرا کہ پہلو نام آن جانوری است وجہ تسمیہ اینکہ رنگ و صورت و چوب او سیاه مانند رنگ و صورت و پوست ریچہ

دیگر اسما حسب ذیل :-

(ک) اور وک سی لہر اندی کم (س) پیرا تھو سہنہی - شیوناک
آسہ لو - سکا ناس (ھ) سو نا پاٹھا (بنک) سو نا تا سو نا - سو ند ہلا
رم کھار سینگا - (پنج) مولن مونگا - تال مرنگ - (گج) لے لو سو نا
اتاسر تل (دند لو) دنگا مرم - مل پے امر - از میٹریاڈیکا اندیکا۔

میشود و بعضی گویند که نامهای این درخت مانند نامهای ریچه است و تنه و گو بهضم فوقانی و
 سکون نون و ضم دال هندی و سکون واو و ضم کاف و واو و دوم و بے واو نیز نام اوست
 نقلی بے لحاظ معنی و بهوت بهضم موحده و خفایه نام سکون واو و ضم فوقانی معنی از دغان او بخت
 و پدید یعنی ارواح خبیثه و شیاطین می گیرند و در چهار بهضم واو و سکون رائے مهله و فتح جیم فارسی
 و خفایه نام الف و ضم شین معجز و سکون واو و دوم یعنی درخت او برائے همه در دما دار و هست و
 انهارا می بردناگ حبیبکا بفتح نون و الف و فتح کاف فارسیه جیم و سکون میم و ضم موحده و فتح کاف
 و الف یعنی مثل مار سیاه میباشد پوست او ماهیت آن درخت است کوهی برگ آن
 آن ناما برگ میوه خرد و گلش سفید مانند گل کدو و بار او مثل مار آویزان و در آن تخم
 مانند بزر و پوست ساق او سفید و سبک و صاحب تالیف شریف پهلوک را باسم او نوشته
 و گفته که از ادویه دسمل است هندیان نوشته اند که افعال او میه یعنی بیماریهای
 فساد بول و استی و رنم یعنی ورم استخوان و پت یعنی صفرا و سلیشما یعنی بلغم لزج و گرم و
 اسهال و سرفه و ضیق و بیمزگی دهن را دور کند و مستعمل بینخ و پوست درخت اوست
 و در تشریفی است که مزه تیز دارد بلغم ببرد و اشتها آورد و قابض بود تن را هوشیار کند و
 جذام دفع نماید و هندیان نوشته اند که بار خام او گرم و کف و بیمزگی دهن و کله و
 سفیده و بواسیر و سرفه و ضیق و کلانی شکم و باد و میه دور کند و اشتها افزاید و دندان
 بهضم اول و سکون دوم و فتح دال هندی و الف اسم کندوری است و تنی به فتح اول
 و سکون دوم و کسر فوقانی و سکون تحتانی نام درخت بیل است و تمشها بفتح
 اول و سکون دوم و فتح فوقانی و شین معجز فوقانی هندی و خفایه نام الف یعنی از
 دندان سفید تر باشد و یا اینکه دندان را کند نماید نام لیون کاغذی است که قسم
 خرد باشد و دندانها را نوشهاند بفتح دال مهله و سکون دوم و فتح فوقانی و دال مهله
 دوم و خفایه نام الف و ضم نون دوم و خفایه نام واو و نون سوم و فتح نام دوم
 و الف و نون مخفی چهارم یعنی برائے مالیدن دندان و مسواک کردن از چوب او
 خوبست نام درخت چند راست و نهل بفتح دال و سکون دوم و فتح نام سکون

دندان
 و تنی
 و تمشها

و تمشها

و تمشها

لام نام کو مہ است

فوائد اسمائے دال مہلہ باو او

دو دہنم دال مہلہ و سکون داؤ و دال مہلہ دوم بلغاری شیر و بہ عربی لبن و ہندی
 پال بفتح بامی فارسی و الف و لام و چھیر بکسر جیم فارسی و خفائے با و سکون تحتانی
 و راء مہلہ و آن از خاصہ ماکولات است و مرکب از ستہ چیز ترکیبا طبیا و آن
 مائیت و دہنیت و جبنتیت و طبیعت ہریک از شیر باو اینہا در حرارت و برودت و
 رطوبت و یسوست اعتدال مختلف میگردد بحسب امزجہ ہر حیوانی از حیوانات و انچہ
 احوال و افعال کہ یونانیین نوشتہ اند از کتب آنہا روشن است بالفعل فقیر نیز اقوال
 ہندیان از کتب معتبرہ ایشان ترجمہ کردہ بیان می کند کہ تا بہمد مدوان احوال و یقین
 لائح گردد بداند کہ افعال مطلق شیر و ہندیان این است شیرینی دہن می بخشد
 و خوشی بر طبع آرد و بدن را نرم و ملایم گرداند و قوت باہ و عیش و آرام و قوت دل و اشتہا
 افزاید صفرا و باد دفع نماید و بغم و کف پیدا شیر گا و مادہ نوشیدن رونق بخشد و سستی
 دفع کند و ہول و نسیان و کبھی راوگ و محولت و او سناخ شکم دور کند و قی بعد طعام و
 استخاضہ و سفیدہ و دمہ و کف و سرفہ و تلو اسہ و کرم شکم و سوزش آن و تشنگی و سستی و
 بیہوشی و پت و باد را نافع و موثر و پناک و سوختگی نیارد و تپ کہنہ و راجروک و رگت
 پت و گولہ اشاد و دوران سر و ماندگی بستی و تشنگی و علتہا می سینہ و مثانہ و شکر ہنی و
 بواسیر و بیاریہاے فرج و علت استقا ط حمل زائل و پیرے را دور کند و جوانی بر
 پا دارد و قوت و عمر و عقل و اوج زیادہ کند و جراحتہا را بہ کند و آنکس را کہ از حرمت
 و کرسکی و کثرت جماع لاغرے و ضعیف شدہ باشد سخت نیک و مفید است و شیر مادہ
 گا و سفید باد را نافع و سیاه صفرا شکن و سرخ کف دور کند و مرکب از زنگہا باد و پت و

۹۰

بہ کلاوہ

کف را دور کند و شیر مادر گاوس که بچه اول زائیده باشد باو میزند و شیر جوان صفرا
 دور کند و پیر صفرا س که نه دفع سازد و از شیر ماده گاو بلغم رقیق لزج دور شود و شیر آن
 که کلهی خورا نیده باشد کف و منی پیدا کند و مقوی است و آنکه گاه خشک خورده باشد
 تر دوش را دفع کند و آنکه گاه سبز خورده باشد یک از سه را نفع و آنکه کر و وی نوشیده باشد
 شیر بسیاری دهد و مزه پیدا کند و خوشی بمزاج دهد و گران است پیش و دیگر امراض را
 مولد شیر حیوانات که تازه زائیده باشد شور بود نباید خورد و بدن را خراب سازد و امر این
 خونی پیدا آید و آنکه نزدیک موضع حمل رسد نیز ممنوع است و شیر حوامل هم بد است و
 شیر گاو ماده که اول بچه زائیده باشد قوت دهد و صفرا شکنند و دومی باو را بد سازد و
 سومی کف را و باو را و چهارمی تر دوش را دفع و پنجمی طفلان و صبيان و مشایخان را
 موافق و منی بپذیراید و باو دفع نماید و شخص پنجاه ساله شیر آنکه دو بچه در دو سال زائیده
 باشد بنوشد و شخص پیر را چهارمی و پنجمی بهتر است و شیر سفید رنگ باو دور می کند و سیاه صفرا
 شکنند و سرخ آواز زنگو صاف نماید و خون افزاید و زهر دور کند و در دفع صفرا و کچشها
 خوب است و جان را بهتر و مرکب از سرخی و سفیدی مقوی باه و دفع امراض جلده
 و رنگارنگی همه بیماریها مفید و دل را خوش کند و فربهی آرد و مقوی باه است باید که شیر
 ماده گاو گرما گرم که هنوز گرمی و کف و دوشیدگی پستان ز رفته باشد بنوشند که مانند امر است
 و عمر درازی بخشد شیر گاو همیشه خوشبو و شیرین و مقوی و شستهی و مهبی و منجمد منی طبع را
 خوش دارد مولد صرع و سنپات و خواب و کف و مزبل صفرا است جو زانان را موافق بود
 سرد کرده نوشیدن بهتر است شیر بز کلان خوشبو بود و شستهی و مسکن تشنگی و دفع باد
 است و کف بدن را صاف سازد و اسهال و تب را نافع و مقوی و مسخن و پرهیز کا است
 شیر بز بر بری بسیار سرد است و مسقط اشتها و دلت بند نماید و بدن را نرم سازد و
 کف دور نماید و بر مسخن یاوری دهد و صفرا شکن بود و بدن را مستحکم گرداند و شیر منجمد
 سفید مسقط اشتها و دفع باد و صفرا و کف جاسی دیگر گفته اند که مولد صفرا است و در دیگر
 جا آمده که مسقط اشتها و مولد کف و صفرا و دفع ایتلا بانی و ضیق و کلهک و سرفه و شیر

چشمی خرد و مقوی بدن و ملایم کننده آن خوش دارنده طبع و مزه دار است اما صفرا
و آن تشنگی را نابود کند و شیر بز سفید مولد کف و دافع باد و صفرا و شیر میندھی سیاه
منفید مرفه و دافع باد و مقوی سینه و صفرا شکن و کبک را نافع باد و ضیق صفراوی و کف
پیدا کند و میندھی سرخ را از پوشیدن کمل او باد برود و پوشیدن شیر او سردی و کف و باد
و صفرا پیدا گردد و شیر بز معتدل بنوشند و میندھی گرما گرم و شیر بز بطفلان و میندھی بچوانان
مناسب بوده شیر بز دشتی رنگ رو بیفزاید و پیشها موافق و اندک بادی است و مزه
شیرین و زمخت و تلخ و تیز دارد مرفه و کف و شو به معنی کلافی شکم و تب و چهی روگ
و اسهال زائل سازد اگر قدری آب آمیخته استعمال نمایند باد را دور گرداند شیر
عورت سردی میکند و بر سخن یاوری دهد و بدن را نرم کند و قوت بخشد و صفرا دور
نماید و خوشبو است امراض چشم و سنیاات یعنی سرسام و تشنگی و رگت پت و در چشم
را نافع و روشنائی چشم دهد و در شکوک و یخ گرفته اندک و در دسینه را هم نافع است
و گرانی دوری کند و مزه زمخت دارد باد و ضیق و مرفه و دوشاید و حیات بخش و فزاینده
اشتها و سبک است و پر بهیزی بود شیر اسپ ماده و فیل اگر هر دو آمیخته بنوشند
اندک گرم است و ترش و شیرین شاکه ذات قسمی از اقسام باد است آنرا دور کند
و فقط شیر فیل بدن را سخت و مستحکم گرداند و اندکی گرمی را کم کند و مسقطه اشتها و سردی
دهد و مقوی باه و سمن بدن و شیر فیل سفید پاندروک و تب را دافع نماید و خون بیفزاید
و شیر فقط اسپ گرم و دافع تب و باد و نظر چشم تیز کند و مقوی باه و مولد رگت پت بود
شیر شیر اعضا را محکم کند و طبع را خوش و روشن سازد و عذاب مرض را نیست کند

بعضی اعضا را
در آن فصل و با
بند کار میزنند
بر آه آب بچون
فقری نموده
بسمانه می آید
فیل را بول شود
میشود و خنایان
از آن بزرگ می
شوری گردد
بانی در مراد
نی بود که فلفله
ادست بهمت
غسل اسب از
فعل و سودا و
یعنی قسم اینها
خون میرود باقی
بطلان می آید
(بقیه مابقی صفحہ ۴۲۱)

سبب شوری شیر شتر آنچه تحقیق فقیر آمده این است چون غذا از کیلو سیت بکیلو سیت میرسد و اخلاط
گرد خون در همه اعضای رود و غذا اعمی اعضا میشود پس همه اعضا محتاج اویند و لهذا او را مغرغه نیست
و چنین بنعم که خلیفه ار است در همه جا موجود عند نقدان غذا خون می گردد و غذا اعمی اعضا شود بنا برین
او را مغرغه نیست و اندک ازان بدرقه خون شده در عروق و مسالک خلیفه جهت ترقیق و تنفید آن و غذا

و مقوی بدن و باه و گویند که بسیار گرمی و قوی را نافع است و شیر شتر سیاه اندک بادی کف
 و صفرا دور کند و شور و شیرین می شود و رنگ و رونق می دهد و کرم و بواسیر و گرانای دور کند و
 پر همیزی و مولد خون صالح و از شتر سفید مقدار سی سر در بر تخن قوت دهد و مولد صفرا و
 بسیار است و از سرخ سنیات را نافع قوائد اگر شیر و مسکه و شکر و دانه الایچی بار کند
 اندک گرانای کند و مزه دهد و طبع را خوش نماید و مقوی باه و دفع پر میو و پانڈورک و
 بلغم و رگت پت و امراض چشم و سوزش آن و روشنی در رونق بدن و منی میفزاید قوائد
 اگر روغن زرد و شکر با هم آمیخته بخورند بلغم و پانڈورک و صفرا زایل کند گرانای و کف پیدا
 کند قوائد اگر شیر و روغن و شکر مخلوط کرده بزنان حامله دهند زود و خلاصی یابد صفرا و
 باد و قوی طعامی هم دور نماید و مزه میدهد خوشی و قوت بخشد قوائد اگر در شیر هم وزن آب
 آمیزد آنرا لسی نامند بفتح لام و کسر سین مصلحه مشدود و سکون تحتانی مقدار سه گرم است
 اجابت خلاصه آرد و بدن را موافق و بحال دارد و اندک اشتها کم کند قوائد اگر
 شیر را در ظرف مسی دو شیده نوشند با در او دور کند و در طلای صفرا و در نفروسی کف و در
 کالسی رگت پت و در آتشی تر دوش را نافع و در گلی مقوی باه و منی و دفع باد و کف
 قوائد نوشته اند که شیر شبیه نه نوشند یعنی شیر یکیتام شب در پستان باشد و صبح بدوشند
 نوشیدن او ممنوع است خواه نخته خواه خام منی را میراند و شیر روزانه امرت است قوائد
 نوشیدن شیر وقت صبح گرمی می کند و بر تخن یاوری بخشد و اشتها آرد و وقت دوپهر بدن را
 قوت بخشد و کف میزند و بدن را گرم می نماید و شتهی است و وقت شام کمی روگ دفع
 نماید و تب کهنه ببرد چنانکه زرد اسباب خانه می برد بیمار به دفع شود و پر همیز خوب است و
 چشم را روشن بخشد و غرغره بدان جهت خنق و ورم ملازه سودمند قوائد در بیان
 یاران شیر روغن زرد و شکر و آمله و مویز و ادراک و زنجبیل و شیر کانه و الایچی و مرچ سیاه و مسکه

بسیار نافع است
 صفرا و کف
 در خون شکر
 و کرم و بواسیر
 و گرانای دور
 کند و مزه دهد
 و طبع را خوش
 نماید و مقوی
 باه و دفع
 پر میو و پانڈورک
 و بلغم و رگت
 پت و امراض
 چشم و سوزش
 آن و روشنی
 در رونق بدن
 و منی میفزاید
 قوائد اگر روغن
 زرد و شکر با
 هم آمیخته
 بخورند بلغم
 و پانڈورک و
 صفرا زایل
 کند گرانای
 و کف پیدا
 کند قوائد اگر
 شیر و روغن و
 شکر مخلوط
 کرده بزنان
 حامله دهند
 زود و خلاصی
 یابد صفرا و
 باد و قوی
 طعامی هم دور
 نماید و مزه
 میدهد خوشی
 و قوت بخشد
 قوائد اگر در
 شیر هم وزن
 آب آمیزد آنرا
 لسی نامند
 بفتح لام و
 کسر سین
 مصلحه مشدود
 و سکون
 تحتانی
 مقدار سه
 گرم است
 اجابت خلاصه
 آرد و بدن
 را موافق و
 بحال دارد
 و اندک
 اشتها کم
 کند قوائد
 اگر شیر را
 در ظرف مسی
 دو شیده
 نوشند با در
 او دور کند
 و در طلای
 صفرا و در
 نفروسی کف
 و در کالسی
 رگت پت و در
 آتشی تر دوش
 را نافع و در
 گلی مقوی باه
 و منی و دفع
 باد و کف
 قوائد
 نوشته اند
 که شیر
 شبیه نه
 نوشند
 یعنی شیر
 یکیتام
 شب در
 پستان
 باشد و
 صبح
 بدوشند
 نوشیدن
 او
 ممنوع
 است
 خواه
 نخته
 خواه
 خام
 منی
 را
 میراند
 و شیر
 روزانه
 امرت
 است
 قوائد
 نوشیدن
 شیر
 وقت
 صبح
 گرمی
 می
 کند
 و بر
 تخن
 یاوری
 بخشد
 و اشتها
 آرد و
 وقت
 دوپهر
 بدن
 را
 قوت
 بخشد
 و کف
 میزند
 و بدن
 را گرم
 می
 نماید
 و شتهی
 است
 و وقت
 شام
 کمی
 روگ
 دفع
 نماید
 و تب
 کهنه
 ببرد
 چنانکه
 زرد
 اسباب
 خانه
 می
 برد
 بیمار
 به
 دفع
 شود
 و پر
 همیز
 خوب
 است
 و چشم
 را روشن
 بخشد
 و غرغره
 بدان
 جهت
 خنق
 و ورم
 ملازه
 سودمند
 قوائد
 در بیان
 یاران
 شیر
 روغن
 زرد
 و شکر
 و آمله
 و مویز
 و ادراک
 و زنجبیل
 و شیر
 کانه
 و الایچی
 و مرچ
 سیاه
 و مسکه

(بقیه ماشیه صفحہ ۴۲۰) براسے دغذ غنم محدوده و تنبیه اشتها چنانچه این بحث ضرورتاً و منفعتاً در بطول است حاصل اینکو
 همچنین تصرف طبیعت در همه حیوانات موجود اما در بعضی حیوانات بعضی از مغز عین نیست چنانچه شتر که مغز او را

این چیزها در شیر آمیختن و پس و پیش خوردن بهتر است اگر اینچنین شیر در گوشت دوند و
 پرند اندازند افضل است و اگر در شیر شهد و شکر و روغن فلفل دراز آئینزند این را هندیان متبع
 ساگز نامند و فائده در بیان مخالفان شیر سبزی با کس ترش و ترندی و روغن
 کنجد و نمک و کلهبی و گوشت ماهی و کنجاره و خردل و پیاز و خجرات و دوسخ و منیج و شکوفه منیج
 و زیت موزک و لیمون چون این چنین چیزها آئینزند یا پس و پیش بخورند موجب امراض
 است خصوصاً کشت یا بد که چنین شیر را مانند مار باید دید فائده در بیان امراضی که
 شیر مضر است و آن زحیر و اسهال و بلغم و پت و صاحبان دما میل و کشت و کف و میه
 و بکندرو اسهال و سوزاک و پرمیو و بدنی که در و کرم افتاده با و زرب و خلفه فائده
 شیر را خواه گرم خورند خواه سرد با غله یا بے غله پان و سپیاری نباید خورد که از دمان
 بیمار یا بے کشت و میه و سیلان منی پیدای شود فائده باید که بوقت جو شانیدن
 شیر یک چهارک آب ممزوج نموده آتش ملایم جوش دهند که آن آب زیاده کرده شده
 برود فائده ملانی بفتح میم و لام و الف و کسر میزه و سکون تحتانی و آن دهنیت
 شیر است که بوقت جوشیدن شیر بر آتش بالا آید و آن میگذا بجسر میم مجول و سکون
 تحتانی و کاف فارسی و فتح راس هندی و الف و سنتارم به فتح سین مهله و سکون میم
 و فتح نوقانی و الف و فتح راس مهله و سکون میم همی گویند افعال او اشتها کم کند
 و اعضاء را مستحکم و قوی سازد و صفرا و باد دفع نماید و قوت بخشد و مزه دهد و اسهال صفراوی
 را نافع فائده پیروسی را هندیان پیوسته می گویند خوشبو و کم کننده قوت و پیدا کننده
 باد و بسیار را نده بول نوشته اند فائده اندر بیان مسکه مسکه تازه را اندکی سرد نموده
 تفصیل او در حرف میم خواهد آمد انشاء الله تعالی فائده اقسام شیر بصاحب پرمیو بناید
 و صاحب کشت را گوشت مضر صاحب تب را روغن و اسهال را طعام سخت و امراض چشم
 جمیع مضر است و و دهمی بلغم دال مهله و سکون داو و کسر دال مهله و دم و حفاکے

و دهمی

و سکون تحتانی و و گدہکا بضم دال و سکون کاف فارسی و ضم دال و خفائے بافتح کاف
 و الف ہر نباتیکہ از شکستن او شیر مانند لطوبت از وے برآید آنرا دودھی نامند عموماً و
 خصوصاً اطلاق او بر گیاهیں است کہ دو قسم بود قسم اولی بر زمین مفروش کہ پہنائی او یک
 وجہ یکم و زیادہ بر آن میشود شاخہایش بسیار باریک و گره دار و سبز رنگ و باز غنیت
 دقیق سفید و برگ کوچک و کنگرہ دار و محرف و نزدیک ہر گریہ خوشہ گرد و دانہ دار مانند
 توت و در آن تخم مانند خشناس و پستہ رنگ و قسم دوم قائم بقدر یک شبر و کم و زیادہ از آن
 و شاخہاے او سرخ رنگ و برگہا ہم اندکے سرخی دار و قسم اول ازین بہتر است و سمع
 شدہ کہ دودھی سوائے اترن بہ نہہ قسم است مزاج او گرم و خشک در دوم و مزہ
 زمخت و شیرین و تیز افعال او مقوی باہ و بدن و فزا آئندہ منی و چون سبز او را
 در سایہ خشک نمودہ کوفتہ و بختہ ہر روز با شکر سفید یا ر کردہ بقدر یک کف دست بخورند
 باہ را بسیار فائدہ و عصا رہ برگ او مزمل سوزاک و منقی مثانہ و دافع استسقا و ضاوا
 جاذب خار و پیکان و چون ہمہ اجزائے او خشک نمودہ بطریق معروف عرق بکشند و بہ
 صاحبان استسقا بجائے آب بہ ہند بسیار مفید از تجربے رسیدہ کہ بیج دودھی مقدار دو شاہ
 در برگ پان بنجانید و لعاب او فرو بزنند و ثقل آن بنید از نہ جہت تب غلب مفید است چنانکہ
 باستان را تم نیز آمدہ راست شد و بعضی نوشتہ اند کہ جہت بندام و رفع فساد خون و باد
 و بنغم و قتل کرم شکم نافع و گویند کہ محل و نفاخ است و قسمی از دست کہ برگہا کش خورد از او
 و در زمین سنگ لایح روید کہ آن را میند دودھی گویند بکسر میم و سکون تحتانی و خفائے
 یون و فتح دال ہندی و الف و اقوے از ہر دو قسم اول و صاحب تالیف شریف نوشتہ کہ
 قسمی از دودھی کہ آن را دچہا ورتا نامند بفتح دال ہملہ و سکون جیم فارسی و خفائے باو

(ھ) دَدِی - دُو دِہیا - (بگ) دُو دِولے (د) لکھو دُو دِھی -
 لکھو دُو دِھی (گج) دُو دِہیلے - موٹی (کن) مریج نی گے - (تل)
 پن پا کا چٹو (لا) یو فاسر بیا ہیرٹا - از ساک رام گجند -

وفتح نون و الف و فتح واو و سکون را کے مہملہ و فتح نون و دوم و الف تلخ و ہنگام ہضم
 تیز خشک و باد انگیز و دافع سرفہ و دہلہ و شور و فساد و بلغم و صفرا و چشم و فقیر معجون و دی
 از کتب ہندیہ منقول ساختہ اجزائے آن بلبلہ بلبلہ آملہ مکہ ہفت درہم و دوی ہنگ
 سی درہم و برادہ آہن مدبرودہ درہم ہار مشک ہنگرہ بابچی فلفل و دار فلفل سند ہی کلوی
 برنج کالی کلہبج درہم و آرد نا اس کردہ بار و عن ستور مالیدہ با ہموزن دار و ہافند آہنمتہ
 معجون سازد شربتے از سہ درہم تا چہار درہم جہت زردی و سفیدی رنگ بدن و در و فلفل
 نافع و بلغم بیرو و شکم نرم گرداند و و نہ بہ فتح دال مہملہ و سکون و او و فتح نون و وقف ہاو
 ہندیان از او و نیم بفتح دال مہملہ و واو و نون و سکون سیم و رشر و نا بضم را کے مہملہ و کسر
 شین معجم و سکون را کے مہملہ دوم و فتح دال مہملہ و واو و نون و الف یعنی صحرانشینان را
 بسیار عزیز است و کو و انتا بضم کاف و سکون و او و فتح دال مہملہ و الف و سکون نون و
 فتح فوقانی و الف یعنی برگ بصورت تخم کنکرے می باشد و و نیمتہ بکسر و او و نون و سکون
 تحتانی و فتح فوقانی و خفائے لم یعنی برائے بزرگان بکار می آید و پانہ و رگہا بفتح با کے فارسی
 و الف و سکون نون و ضم دال ہندیہ و سکون و او و فتح را کے مہملہ و خفائے نون و فتح کاف
 فارسی دال و الف یعنی رنگ او مرکب از سفیدی و زردی می باشد جس شانتی بفتح جیم و سیم و
 سکون سین مہملہ و فتح شین معجم و الف و سکون نون و کسر فوقانی و سکون تحتانی یعنی بہ پریو
 مفید است پرس سواد بہ فتح با کے فارسی و را کے مہملہ و سکون سین مہملہ اول و ضم دوم و
 خفائے و او و الف و دال مہملہ یعنی سوا کے این فایده خوشی مزاج ہم می دار و سادہ کا بفتح
 سین مہملہ و الف و فتح دال مہملہ و خفائے لم و فتح کاف و الف یعنی در جالیکہ می باشد

۹۱

دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) دَمَنک - (ھ) دَوْنَه (بنگ) دَوْن (م) دَوْنَا -
 (کج) دُمُرُو - (کن) دَوْنَا - (انگ) دَا سَرَن وُوڈ - (کا) آسَرَن
 مِشِیَا اِنْدِ یکا - از ساکب رام نگہشو

سوا و گند بھگم سین مہلہ و خفائے واو و الف و فتح دال مہلہ و سکون واو و فتح کاف فار کا
 و سکون نوون و فتح دال مہلہ و خفائے واو و فتح کاف و الف یعنی آن جا را ہمہ خوشبو می کند
 ماہیت آن بناقی است خرد و صحرانی و گا ہی مستنبت ہم می کند رو سیدگی او مانند نفع
 است و شاخہای باریک و سفید باند کی زردی دارد و باب و ادن بزرگ ہم میشود و درایام
 سرما کم می گردد و برگ او مشابہ بہ نعنای و خرد تر از او و خوشبو تر گلهای او سبز و تخم او
 از تخم ریحان کوچک تر و تند بود بعضی برانند کہ قسمی از مرزنجوش است مزاج او
 گرم در آخر دوم و خشک در اول آن افعال او مزیل صداع و درد سینہ و معده کہ
 از بلغم شود و دافع ریح و نفخ و مفرح دل و مقوی جگر و طحال و جہت اورام و سدود
 قتل دیدان و اخراج جنین مرده و اور از فضلات طمشی شراباً موثر و ضاد او با غسل
 دافع زہر خصوصاً اگر دم زہر و طلا و نطول او دور کنندہ پیش عرق بسیار و در رحم و
 شرب او جہت فساد و انحلال شکشہ و جذام و غشیان نافع و مصدع محرورین و زیادہ بوسید
 او خشکی دماغ آرد و صحرانی در ہمہ افعال اتوی است امساک آرد و بدن را قوت دہد و
 ہندیان نوشته اند کہ زہر و تب و موی و شر و بانی و خارش و وبل و تر قیدگی بدن و
 کلانی شکم دفع نماید و و ب بضم اول و سکون دوم و موحده بفارسی مرغ نامند و ہندیان
 آنرا در تہا بفتح دال مہلہ و سکون راے مہلہ و فتح موحده و خفائے واو و الف گویند و بر دو قسم
 گفتہ اند یکی سیاہ کہ آنرا کہر ستو بفتح کاف و خفائے واو و فتح راے مہلہ و سکون سین مہلہ و ضم

دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) گر نی - سویت - دوسرو (انک) هر یائی گراس - گرمی
 پنگ پنگ گراس - (ہ) (بنک) دسرا - (تل) گر نک - هر یائی -
 (تامل) اسرو گو - مویا س پو ل (کر ناک) گاسری کے - انتبٹ ہلو
 (مل) کارو ک پلو - (م) هر یائی - دوسرو (پنج) تلا - گیر - دوسر -
 (لا) سنو دون ڈے لی نوں - از انڈیا میٹریا میڈیکا - ۱۲ -

فوقانی و سکون و او یعنی در سیاهی مانند خس سیاه میشود و دیگر سفید که آنرا از جها چهری
 بکسر نون و فتح را به مهله و جیم الف و کسر جیم فارسی و خفایه با و سکون تحتانی و کسر را
 مهله و سکون تحتانی گویند و مردود در جها بضم و سکون را به مهله و ضم دال مهله و سکون
 و او و فتح دال و سکون را به مهلتین و فتح موحده و خفایه با و الف یعنی این کاف بازک
 است کشو له بضم کاف و شین معجمه و سکون و او و فتح لام و او و سکون با یعنی نرم و ملائم
 می باشد این هر دو اسم مشترک است میان هر دو قسم و نیز در دوب دیگر سه قسم است که یکی را
 تیگ گر کا بکسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح کاف فارسی اول و دوم و سکون را به مهله
 و فتح کاف و الف یعنی بلیه دوب مهله و او و الف بفتح میم و با و الف و ضم دال مهله و سکون و او
 و را به مهله و فتح و او و دوم و الف کا نذالی به فتح کاف فارسی و الف خفایه نون و فتح
 دال هندی و الف دوم و کسر لام و سکون تحتانی یعنی بند بند مثل نیشکر دارد و اوستی بفتح و او
 و الف و ضم را به مهله و کسر نون و سکون تحتانی اسم مشترک است میان این قسم دوب
 و سندی و یا پرا شکلا چک بفتح شین معجمه و ضم کاف و فتح لام و الف و فتح جیم فارسی مشدده
 و خفایه با و سکون کاف دوم یعنی مانند چشم خرگوش میشود و دوم را تملاکر کا بکسر فوقانی
 و فتح لام مشدده و الف و کاف فارسی و را به مهله و کاف و الف یعنی دوب سفید و سهر
 و یا بفتح سین مهله و با و سکون سین مهله دوم و فتح را به مهله و کسر و او و سکون تحتانی و
 را به مهله دوم و فتح تحتانی دوم و الف یعنی برار بار قطع منی می کند و لهذا آنرا اکثر فقرا بر
 قطع باه و منی شیر اوی نوشند سیتا بکسر سین مهله و سکون تحتانی و فتح فوقانی و الف یعنی سروت
 اننت سمد بهوا بفتح الف و نونین اول مفتوح و دوم ساکن و فتح فوقانی و سین مهله و ضم میم و
 سکون دال مهله و فتح موحده و خفایه با و فتح و او و الف یعنی بیشمار پیدای شود و قسم
 سوم را تملاکر کا بفتح نون و لام مشدده و الف یعنی سیاه دوب نیل و در و ات بکسر نون
 و سکون تحتانی و فتح لام و ضم دال مهله و سکون و او و را به مهله و فتح و او و دوم و الف
 و فوقانی یعنی دوب نیلگون است هریتا بفتح با و کسر را به مهله و سکون تحتانی و فتح فوقانی
 و الف یعنی سبزی غالب دارد ستا بکسر سین مهله و فتح فوقانی و الف و ضم فوقانی دوم

مہذات وفتح سین مہلہ دوم و نون و الف و کسر کاف مشدودہ و خفایہ ما و سکون تحتانی
 و بعضی الف زیادہ کردہ تحتانی را فتح دادہ سدر سنا کہیامی گویند معنیش اینکہ برگش گرد
 و کنگرہ دار است چکرانگی بفتح جیم فارسی و سکون کاف و فتح راسے مہلہ الف و سکون
 نون و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی یعنی دابرہ آہنی کہ آلہ ضرب است کار کجس بفتح
 کاف و الف و کسر راسے مہلہ و سکون تحتانی و فتح کاف دوم و سکون سین مہلہ یعنی امر اس
 فساد بول را قطع می کند چنانچہ آن آلہ ضرب سردانی را می برد ماہیت آن بانی
 است بے ساق و باشاخ و راز و دیگر شاخہا اطراف و جوانب ہم می دارد و برگ او کمینوع
 شایستہ برگ داودی دارد اما پنج کنگرہ دارد کہ چار از ان خورد و یک وسطی کلان
 مثل انگشت خنصر و بے بود و بعضی از ان برگ بے کنگرہ مانند یک انگشت می شود و فعال
 او اسہال و پر میورانا فاع و بیخ او دافع تقطیر بول کہ آنرا ہندیان موتر کرچہرا گویند و
 برگ او فزاینده صفر اول پھل بضم دال ہندی و سکون واو و فتح لام و بای فارسی
 و خفایہ ما و فتح لام دوم بار مہوہ را گویند معنی لفظ اینکہ بار او سہ پہلو و زرد رنگ است
 و وومی پھل بضم دال مہلہ و سکون واو و کسر دال مہلہ و سکون تحتانی و فتح بای
 فارسی و خفایہ ما و سکون لام ماہیت آن میوہ ایت بمقدار کنار خاش سبز باندکی
 سیاہی پراز شیر سائل و لزج و شیرین و در رسیدگی سرخ مائل بہ سفیدی بزرگ گل گلاب
 می شود و شیر در و بستہ گردد و لزجیت او باعتبار خامی کم گردد مزاج او گرم و تر
 افعال او مغلط سنی و مہیج باہ و مقوی پشت شدت است و وولہ بضم دال ہندی
 بجمولہ و سکون واو و راسے مہلہ و فتح لام و خفایہ ما و سکون صحرائی است کہ آن را
 کتانی ہم می گویند انشاء اللہ تعالیٰ در حرف کاف خواہ آمد و و یو سین بہ فتح اول و
 سکون دوم و ضم بای فارسی و سکون واو و کسر سین مہلہ و سکون تحتانی و نون ماہیت
 آن روید گلیست بر روی زمین بہن می شود و برگہائیش مانند برگہائے کرم و بی زغب
 افعال او در دستور الاطباء است کہ چون برگ او را باند کے نمک سودہ بر صیفین
 ضا د نمایند ہر آبیکہ در خصیہ فرو دادہ تحلیل یابد اما غارش بسیار خواہ شد موجب است

دو و بهین بضم دال مهله و سکون و او و دال مهله دوم و فتح موحده و خفایه با و تحتانی
 و سکون نون در دستور الاطباء است که تلخ و تیز بود و سرد است ضرر زهر و ریشها دور
 کند و مزه آن خوش سازد و اگر با مصلح خورند بسیار نفع بخشد و و سوو لو بضم دال مهله
 و سکون دوم و فتح سین مهله و و او و سکون دال هندی و ضم لام و سکون و او و نام شالی
 سیاه آ و و سا بضم دال مهله و سکون و او و مجهول و فتح سین مهله و الف اسم کنکری است
 که در زراعتها می شود و و ا پنجه بفتح اول و دوم و الف و سکون نون و فتح جیم
 فارسی و خفایه با و الف در بعضی کتب هندی دیده شد که گنجی سفید را گویند و و ا پنجه
 جنگها بفتح جیم و نون و کاف و با و الف نام گها و کاسه که آن را سی گویند معنی او
 اینکه معتدل است مزه دهن را بد مزه می کند و و ا پنجه بضم دال مهله و فتح و او و الف
 و ضم کاف و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی اسم تخم بابی است و و ا کنی بفتح دال مهله
 و و او و الف و سکون کاف فارسی و کسر نون و سکون تحتانی یعنی دارو است اشتها
 اکنی جواله است و و جا پنجه بضم دال مهله و خفایه با و و فتح جیم و الف و ضم
 کاف فارسی و کسر جیم فارسی مشدده و خفایه با و سکون تحتانی و فتح فوقانی و الف نام
 قسم کلان گوندنی یعنی سیستان معنی او اینکه کلان و خوشه خوشه می باشد و و لی که در مباحث
 بضم اول و سکون دوم و کسر با و فارسی و سکون تحتانی و فتح کاف و دال مهله و سکون
 میم و فتح موحده و الف نام قسم سوم که ب است و آن را هند یا ن رور کتمو گویند معنی او
 اینکه بخوردن او بدن گرم می شود تا اینکه دغان از بدن بر آید و و پی شتر و
 بکر دال مهله و و او و سکون تحتانی و کسر با و فارسی و سکون تحتانی دوم و فتح سین معجم

(ماشیه از ص ۲۸) دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) مَلْکَا دُگْدَا (ه) دُودْکَا لَتَا (بَنگ) کَهِ سَرِئِي - (پنج) گَهْرُو
 (رَج) دُودِهی (زَل) دُودِی پَلَا - (مَر) (کَن) دُودِهی (ه)
 اَو کِسْ ثَلَا اِس کِیُو لِن تَم -

و سکون فوقانی و ضم را بے مهمله و سکون و او بمعنی دو و دو برگ اسم ستاوری است
 و وینی بنون و تختانی نیز می گویند یعنی بنهای خور و کلان و ویتی پر چو
 بکر دال مهمله و واو و سکون تختانی و فوقانی و فتح تختانی دوم و فتح با بے فارسی و سکون
 را بے مهمله و ضم جیم فارسی و سکون و او بمعنی قسم دوم بچناک اسم نر بسی است و ویتی
 پاشتر و بکر دال مهمله و واو و سکون تختانی و فوقانی و فتح تختانی دوم و فتح با بے فارسی
 و الف و سکون نون و فتح فوقانی و ضم را بے مهمله و سکون و او بمعنی در اقلیم دوم می شود
 اسم را سنا بے بزرگ است و وی بود یک بکر دال مهمله و واو و سکون تختانی و
 ضم موحده و سکون و او مجهوله و فتح دال مهمله دوم و خفا بے با و سکون کاف اسم بھوتا
 است و وی پھل یعنی بار مزدوج اسم بار درخت ملکوست

دو ویتی
 دو ویتی
 دو ویتی
 دو ویتی

فوائد اسماء دال مهمله با بے هوز

و ہی بفتح اول و کسر دوم و سکون تختانی به فارسی جغرات و عبر بے لبن الحامض نامند
 و آن شیر بسته و ترش از عمل مخصوص گشته که مائیت و دهنیت و جنیت فی الجمله متمايز
 شده باشد و در زبان نبود از این گو بکر با بے فارسی و سکون را بے مهمله و ضم کاف فارسی
 و سکون و او مانک کلیم بفتح میم و الف و خفا بے نون و سکون کاف فارسی و فتح کاف
 فارسی دوم و سکون لام و فتح تختانی و سکون میم و و دال مهمله اول مفتوح
 و دوم مکسور و خفا بے با و سکون تختانی افعال او هندیان میگویند که جغرات خوشبو و
 خوش منظر و ترش می باشد دل را خوش آینه است اما کف پیدای کند و شتی طبع و
 قوت ناطقه آرد و جغرات ماده گاو ترش و ز مخت و شیرین و بار مزه است و بر سخن یاوری
 و بد دل را خوش نماید و آرام می دهد و شتی و دافع باد و صفر اولف و جغرات گاو میش
 خوشبو و مقوی بدن و دافع رگت پت و خون استخوانه و باد گوله و بر سخن یاوری دهد و تشنگی

دو ویتی

نشانده مولد منی و باد و جغزات بزیر و اسیر و کپی روگ و ضیق و سرفه و امراض کف را نافع
 و شو به یعنی کلان شکم و قی و غشیان و تهوع و اسهال دور کند و بر سخن یا وری و بد داشتها
 افزاید و باد را می خورد و جغزات می نهد اندکی خوشبو و مقداری کپی روگ را نفع دهد و باد را
 دفع نماید صفرا و اسهال را نافع و سرفه و ضیق و کف پیدا نماید و جغزاتیکه آنرا بسته آب و
 دور نمایند باد و صفرا و کف را با دهنی زایل گرداند و قوت دهد گلو و گوش و چشم را خوب و
 آب جغزات را تندیست بفتح فوتانی و سکون نون و فتح میم و سکون نون دوم و ضم دال مہلہ
 و سکون واو و نون سوم و فتح میم دوم و سکون سین مہلہ و فوتانی و تدا ترسیا بفتح فوتانی و
 سکون دال مہلہ و ضم ہمزہ و فتح فوتانی مشدودہ و راسے مہلہ و سکون سین مہلہ و فتح جیم
 فارسی و الف میگویند و نوشته اند کہ آب اوزمخت است تب و کف و باد دور نماید و سہ
 را تیز کند و عقل میفزاید و مزہ دهن بخشد و اشتها آورد و نیز چنین نوشته اند کہ آب جغزات
 انسان را مثل امرت است مردیوان را و جغزات ترش باد را دور کند و شیرین صفرا
 شکند و تلخ و زمخت کف دور نماید و وقت شب و در بخت رت و شردت نخورد و جغزات
 و دال مونک و شہد و روغن زرد و سیسنا چل و میوہ ہائے سرد و آملہ در بخت رت و شردت
 خوردن ممنوع است زیرا کہ مسقط اشتها و محدث تب و مولد صفرا و برص و بقی و تقشر جلد
 و داء الکب و سفیدہ میشود و بجا جان سرفه و کپی روگ و پر میوہ ضعیف الاشتها و دامیل و
 ضیق و اسهال بلغمی و تب و امراض جلدیہ شیر و جغزات نباید خورد و ہما یہ بفتح اول و

و ملصق جغزات تجربہ فقیر عمل خالص است ولیکن باید کہ پاؤ آثار جغزات را شش تولد عمل بدہند
 دیگر اشخاص حسب ذیل :-

(س) دُرّال بَہّا - سُدّ سائاد (ھ) دَہْمَا سَہ - (بَنگ) دُرّال
 بَہّا - (م) دَہْمَا سَہ - (کج) دَہْمَا سُو - (کن) وِی دُرّ دُوئے
 (پل) پل سے گئی - (لا) نگوینا اسرونی کا -

خفایه با و فتح میم و الف و فتح تحتانی و وقف با و بجای تحتانی سین مهمله با الف هوز آورده
 و هاسه نیز گویند که **هست** آن گویا است مفروش و خار و از فی الجمله مشابه
 به گیاه جوانسه و در کنار آبهار وید و گلها کند اول سبز رنگ و کوچک از غنث الثعلب و
 خیاره دار و خمر کے نما و بعد به شکفد و صاحب دستور الاطباء گوید که آن باد آورست و
 اهل هند آنرا دور آنه نیز می گویند و تحقیق فقیر رسیده که شکاعی او باد آورست اما از پیشات
 او هم خانی نیست و یا اینکه شکاعی این بلاد باین صورت باشد بعضی از قسم جوانسه میدانند
 مزاج او نیز بعضی گرم و خشک و در دوم و بعضی معتدل و بعضی سرد و خشک گفته اند و
 قول با اعتدال قریب بصلاب است افعال او قایل و زحمت و دفع دوران سر
 و تب و زهر و خفقان و صفرا و بلغم و سرفه و ضیق و جوشش دمان و قوی و تشنگی و اشتقاع
 زنی و سیلان منی و بیوشی و مصفی خون تا اینکه منزل و مایل و جذام و مقوی اعضا و چون
 آنرا ساییده گرم نموده بر دملها طلا نمایند سخت تحلیل آن نماید و هوز را بفتح دال مهمله
 و خفایه با و ضم فوقانی و سکون واو و فتح را به مهمله و الف و هندیان آنرا **انتا** بضم
 همزه و کسر میم مشدوده و سکون نون و فتح فوقانی و الف و برد و قسم نوشته اند سفید که آن را
تلا **انتا** بکسر فوقانی و فتح لام مشدوده و الف و ماژتکو بفتح میم و سکون الف درایه مهمله
 و ضم فوقانی و لام و سکون واو یعنی منشی و مخدراست و هوز را **تا** بضم دال مهمله و خفایه
 با و سکون واو و را به مهمله و فتح فوقانی و الف نام است دو تورا بضم دال مهمله و سکون
 واو و ضم فوقانی و سکون واو و دوم فتح را به مهمله و الف یعنی دیوانه می کند کنکا به فتح کاف
 و نون و کاف دوم و الف یعنی هم نام طلا است **انتا** بضم همزه و سکون نون و کسر میم و
 فتح فوقانی مشدوده و کاف و الف نام است **دنگه** بفتح میم و دال مهمله و نون و کاف و
 خفایه هر دو یعنی اکت را قایم کند کستوری کلمه بفتح کاف و سکون سین مهمله و ضم فوقانی
 و سکون واو و کسر را به مهمله و سکون تحتانی و فتح کاف دوم و لام و خفایه هر دو یعنی از
 مشک می جنگد و سیاه که آنرا **تلا** **انتا** بفتح نون و لام مشدوده و الف و تری ششی بکسر فوقانی و
 را به مهمله و سکون تحتانی و ضم با به فارسی و سکون شین معجمه و کسر با به فارسی دوم و سکون

تحتانی دوم یعنی سه گل گل رگل دارد موتهی بضم میم مجهول و سکون واو و کسر نون
و سکون تحتانی یعنی تب را دکدهی بفتح دال مهمله و سکون کاف فارسی و کسر دال مهمله دوم
و خطایه و سکون تحتانی یعنی می سوزاند مدین بفتح میم و دال مهمله و کسر نون و خطاک
تحتانی و نون دوم یعنی شهوت افزا است کرشن بشکلا بضم کاف و دال مهمله و سکون
شبین معجمه و فتح نون و ضم باء فارسی و سکون شین معجمه دوم و کسر باء فارسی دوم و
فتح کاف و الف یعنی گل اوسیا می شود قسمی از دهنوره است که آنرا مرلونی نامی گویند
چون آب برگ او سر مرد را بماند مطیع زن مانده گردد ما هیت آن دهنوره را
بهر بی جوزمال گویند و آن نباتی است بقدر نبات با دخنان نهال او از یک گز کم و
زیاده بلند گردد و شاخها بسیار و از خود و مزروع هم می باشد برگش مابین برگ
عباسی و بادخنان و گلش مانند بوق و بر چهار قسمی دیده شده قسمی گل او شکل بوق و سفید
و یک رنگ و بعضی منقش مائل بسپاهی و دومی هم مانند بوق اما مضاعف یعنی گل در
گل از سه تا پنج گل هم می گویند و سیاه یک رنگ با دیگر اجزای درخت او و سومی سرخ
و چهارمی زرد و لیکن گل زرد مانند گل زرخ و پنج برگی و یا مانند چشم فرنگیان و لهذا اکثر
مردمان او را فرنگی دهنورا گویند برگش مثل برگ اونث کشاره و پر خار با شیر زرد و بر
شاخها و برگها اندک سفیدی و در بیابان و مقابر و ویرانه ها و کنار کشتزار میروید
و بار هر چهار قسم بقدر دکان و اندکی از آن زیاده و خاک ناک مثل بارید انجیر و در جوش
دانهایی بسیار و کوچک فی الجمله مشابه بدان سماق و خردل و خوش طعم و قسم سیاه کمیاب و
سرخ از آن هم کمیاب و دو قسم دیگر بود فور است مزراح او نزدیک نانیان در اول چهارم
سرد و خشک و نزدیک بعضی در دوم خشک و برخی در خشکی قریب الاعتدال میدانند و نزدیک نندیان
گرم و خشک و تیز و تلخ فقیر گوید که اختلاف فریقین در مزاجها کثیر است و این اما درین
قول نندیان قریب بصواب معلوم میشود و قسم چهارم که زرد است از قیاس و تجربه حار و
یابس در چهارم ظاهر گشته و مضمضه پوست بیخ مسلوب بانگ منجن و ندان است و محلی و
اعلم بحقیقه الحال افعال او از غایت پوست بدن را کزخت و بے حس سازد و

و دوران سرید آرد و خارش و پستی و تب دفع نماید و اگر در عصاره برگ و هتوره سیاه
 پنبه تر کرده فقیله ساخته در سایه خشک کنند و از روغن ماده گاو یا گوسفند تر کرده بر
 آن فروزند و دو آن گرفته در چشم کشند و معده و سلاق و ریه خشن موی پاک دور شود و مو بر روی
 و گویند که شیر بر گاو گرم کرده در گوش صاحب رمد بتعکس بچکانند مفید است و
 بر آب صدام مزمن هم سودمند است و اگر تخم و هتوره سیاه شش شش باشد
 فلفل سیاه باریک سوده به قدر دانه فلفل حب بسته یک حب بایک توله بادیان بخورد جربان
 منعی دفع گردد و از ترشی و بادی بریزند و نیز از مجربین رسیده که ضا و برگ و هتوره و مرغی
 جهت صلابت و تجمد آن و در روزا نو مفید و کشیدن آب زردا و پیش از طلوع آفتاب چشم
 جهت رمد مزمن خصوصاً از صبیان نافع و مجرب شخصی نقل کرده که پوست میخ او هر روز از
 یک عدد گرفته در برگ تمبول میخورد و بعد یک دور و دست شدن شروع شد و روزی سه چهار
 دست تا هفت روز خورد و روز هفتم دست شد و بسیار گرمی و خشکی شد و نوبت به دست
 رسید پس معلوم شد که پوست میخ او سهل و لطیف است و بعضی از دما قین در حث اثر
 کوفته شیر بر آورده می نوشند با و نشان مضرت کم میشود و برگ او را چون کوبیده بر
 جراحتها و اسورا ببنند گوشت زائده میخورد و اندمال زخم می کند و بر زخمها سگه گاو آن
 و اسپان می نهند و شخصی بر ناسور پا به خود بسته بود ناسور مدت مدید به گریه و این حالت
 بمشاده و معانده شد و افعال و خواص بیشتر در میخ نوشته اند خصوصاً از سیاه
 چنانچه میخ سیاه در خانه نگاه داشتن باعث از دیار و محبت و آبادی است و اگر هر روز
 شش در هم با غسال برنج بخورند تمام موی سفید ریخته موی سیاه بر وید و اگر خشک کرده
 ساییده صد و شصت درم در هشتاد و درم روغن گاو و از طرف پاک معجون کرده سرش استوار بسته
 در شانی برنج مدت چهل روز گزارند بعد آن غسل کرده تصدق داده بر آورده هر روز مقداری
 که در دو انگشت آید بخورند و غذا به شیر و برنج سازند و از ترشی بریزند اعضا را
 قوی کند موی سفید نه شود مهبی و مسک بود و مضمضه پوست میخ بانگ مجلی دندان و مقوی
 و اگر و هتوره سیاه تیک ساییده با شیر بز و باره نبات یا شکر ترس یار کرده بخوشانند و

عقیمہ بخورد حاملہ گردد و گل قسم سیاه در عفران دروغن گاؤ ساییده و با قدری خون خود مخلوط کرده اندکے ازان روئے خود را بمالد ہر کسی کہ اورا بیند از ذکر یا انات مطیع او گردد و اگر زن میان دو ابرو کشد شوہر او را دوست دارد اگر سفوف بینج و تنہا سیاه باشد دروغن گاؤ زن عقیمہ ہر روز بخورد حاملہ گردد و چون بینج سیاه با پیل داز سودہ سوط نماید جلد تپ مالدفع گردد و چون بینج سفید روز یکشنبہ بر کندہ در دست چپ بند و تپ یکروزہ برود و بینج سرخ روز یکشنبہ در دست راست بند و تپ چہارم برود و قسم سفید امراض جلدیہ و سفیدہ و دامیل را مفید و ضا دا و رنگ بفر و زود تپ مائے ہر قسم را سود دہد و سیاه باد شکن است پوست درخت او منی زیادہ کند و ضا دا و جہت و م استسقا و کلانی شکم نافع و سہم است مصلح او شیر و نبات و پائے زہر تخم او و تخم او پنہ و برگ برگ و گل را گل است و مصلح تخم سیاه شیرہ لیون نیز نوشتہ اند و ہنا پھل بہ فتح دال مہملہ و خفائے ما و فتح نون و الف و فتح بائے فارسی و ما و لام یعنی بار ہزار تخم اسیم بار کیاست و ہنا کینیاست بہ فتح دال مہملہ و خفائے ما و فتح نون و الف و سکون کاف فارسی و کسر نون دوم و فتح تھانی و سکون کاف یعنی تخم سوزان مثل آتش اسیم اکنی جوالہ است و ہنجو اسما بہ فتح دال مہملہ و خفائے ما و سکون نون و فتح جیم و وا و و الف و فتح سین مہملہ و الف قسمی از جوالہ است و در افعال مطابق است و ما من بہ فتح دال مہملہ و خفائے ما و الف و کسر سیم و سکون نون و دہنوں نیز گویند درختی است خاک ناک مزہ رنخت دارد افعال او سہک و فساد بلغم و صفرا و خون و سرفہ دور نماید وھا و و ن بہ فتح دال ہندیہ و خفائے ما و الف و فتح دال ہندیہ دوم و سکون وا و و نون درختی کہ فساد بلغم و باد و ہر و جذام و بوا سیر و سنپات دور نماید و ما و الف و فتح دال مہملہ و خفائے ما و الف و فتح وا و الف گویند کہ درختی است خاک ناک مزاج او سرد افعال آن دافع فساد صفرا و بلغم و بوا سیر و سردی بدن در کتب ہندیہ بنظر رسیدہ کہ نام درخت و ما است و ما و سے بہ فتح دال مہملہ و خفائے ما و الف و کسر وا و سکون تھانی و ما تھکی بہ فتح دال مہملہ و خفائے ما و الف و فتح فوقانی و

کسر کاف و سکون تحتانی هر دو نام درخت آری یعنی ابطا یعنی زنگ آمد می بخشد و گذشت
 و هنیاء بفتح دال مهمله و خفایه ما و سکون نون و فتح تحتانی و الف تخم کشیز را گویند و
 بر بنی کزبزه نامند و کشیز سبز را کو تمیر بضم کاف مجهول و سکون واو و فوقانی و کسر میم و سکون
 تحتانی و راء مهمله و هندیان سبز را گستر بضم کاف و سکون سین مهمله و ضم فوقانی و سکون
 میم و ضم موحد و راء مهمله گویند یعنی برابر زمین می روید و خشک را دهم بفتح دال مهمله
 و خفایه ما و فتح نون و سکون میم و دال نیم بزیادتی الف و تحتانی و ووی تور تخم بکسر واو
 و سکون تحتانی و ضم فوقانی و سکون واو و راء مهمله و فتح نون و سکون میم و ووی یعنی
 سوسه و تور تخم یعنی زود و دال نیا کند هم و دال نیا یعنی تخم کشیز کند هم بفتح کاف و سکون نون
 و فتح دال مهمله و خفایه ما و فتح نون و سکون میم یعنی گرمی است غرض این اسما این که
 سوسه کشیز خشک زود گرمی را دفع می کند مزاج او سرد و یونانیان مرکب القوی بقراط
 سرد و خشک در دوم یا در آخر اول یا در سوم سرد و خشک در دوم و آب و جریح در سوم خشک
 و شیخ الرئیس خشک آن مائل باندک گرمی و جالینوس جمیع آن مائل به گرمی با جوهر حار لطیف
 و ذلیق و بیدوس با قوت مبرده گفته اند با بکله با کابر حکما و اطبا در مزاج او تنازع بسیار
 است و هندیان گویند که سرد و معتدل در خشکی و تری است مزه او زمخت و تیز و شیرین
 و وقت هم هم شیرین گردد و افعال او شب و قابض و مدرو مقوی دل و شتهی و
 گوارد طعم و دافع فساد و باد و بلغم و صفرا و خون و تنگی نفس و سرفه و مسکن تشنگی حار
 و به بوا سیر نافع و قاتل کرم شکم و قتل منی و سبزه و تلخ و شیرین و کم کننده بول و تلخ و نوشنده

و اگر اسما حسب ذیل :-

(س) کسنتم بری - د هنیاک (جرمنی) جی می نر کو بری اند س -
 (لا) کو بری اند زمر سے ٹی و مر (هه) کو تمیر - د هنیاء (عربی) کز بزه
 (بنگ) (رگج) (م) د هانی (ف) کشیز - (تل) کو تی میم - (تامل) گو
 ملی - (کن) کو تم بری (مل) کو تو پلری - از اندیا میثیا میثیا ۱۲ -

و نیز نوشته اند که بسیار کم باید خورد زیرا که موجب نسیان و محفوف منی است و مصلح او خنخال
 گفته اند و در دیگر کتب با نظر آمده که بهمه امراض مفید و سنگ مثانه و در شکم دفع نماید و
 زخم و شیرین و مزه دار است و در معدن الشفاست که کشیز تر خوشبو و شیرین و مزه دار
 دل را فایده دهد و آنکه خشک شود چرب است و وقت هضم شیرین شود تا پاک و کشکی و غلبه
 اخلاط ثلثه را دفع آرد و مقداری تلخ و تیز است راه های خلاصه طعام را صاف دارد و
 و همیا **ک** بکسر دال مهله و خفایه با و تحتانی و الف و فتح میم و سکون کاف اسم
 دار و نیست که آنرا در سنسکرت جاک و شیرین کننده و کتورن و بهوری کترن و بل نابها
 و بند و چتر و هر دو بند کننده و در بعضی نسخ کر ترن و بھومی کر ترن و چاچی ربهو دیو شریکی
 آمده و **ان** بهول افعال آن آب او شیرین و معتدل و خوشبو و دافع
 میم و بیزگی بدن و بیمار بهای چشم نوشته اند و گویند که از خوردن این رو بیدگی عذاب
 و گناه دور شده مشغول بسوئی یا در حق میشود و بفتح مهله و ضم با و سکون واو گویند کلام
ک است و با ترے پهل به فتح دال مهله و خفایه با و الف و سکون فوقانی و
 کسر را به مهله و سکون تحتانی و فتح با و فارسی و خفایه با و سکون لام آمده را گویند
 و **ما** تشن جیو ا بفتح دال مهله و با و الف و ضم فوقانی و فتح شین معجم و سکون نون و فتح
 جیم فارسی و سکون تحتانی و فتح واو و الف یعنی افزائش دما تهامی کند اسم سلاجیت
 است و **ما** تکار شیش اسم قسمی از کیس است و **مان** ما چھی اسم قسمی از سون
 مکی است و **ما** ک بفتح دال مهله و خفایه با و الف و سکون کاف اسم پلاس و **ما** ک
 است و **مان** بفتح دال مهله و خفایه با و الف و سکون نون اسم برج سبوسه دار و **مان**
 است که نا کو بیده باشند و **مان** کی به فتح دال مهله و با و الف و فتح نون و کسر
 کاف و سکون تحتانی اسم سلکرو است و **ما** نیلا بفتح دال مهله و خفایه با و الف و کسر نون و **ما** نیلا
 مشدود و خفایه تحتانی و سکون میم و فتح لام و الف یعنی آب شسته برج که از آفتاب یا
 آتش ترشی پیدا کند و **ما** نیلا **ما** شست **ما** ال مهله و با و الف و نون و تحتانی و
 الف و فتح میم و الف و فتح شین معجم و سکون سین مهله و فوقانی اسم **ماس** است

و هیا پنچا بکر دال مهله و خفایه ما و تختانی و الف و سکون نون و فتح جیم فارسی و
 باء دوم و الف یعنی پنج گنج سفید است و هرتی و با و هی اسم گل کلاب و سیوتی
 است و با و ننتی به فتح دال مهله و خفایه لمر و الف و فتح و او و سکون نون و کسر
 فوقانی و سکون تختانی پرشت پرنی را گویند و هیا که همتی اسم قسمی از نرگندی است
 و همتی به فتح دال مهله و خفایه با و سکون میم و کسر نون و سکون تختانی کثانی خورد را گویند
 و همیر بکر دال مهله و خفایه با و سکون تختانی و را به مهله رکه بھک را گویند
 و همنو پنجه به فتح دال مهله و خفایه با و سکون نون و فتح و او و جیم فارسی مشدود و
 خفایه باء دوم و فتح دال مهله دوم یعنی سردی می کند اسم درخت سیندی است
 و همنچر می به فتح دال مهله و خفایه با و سکون نون و کسر جیم فارسی و را به هندی و
 سکون تختانی گویند که اسم حوصل است و هوک بضم دال هندی و سکون با و
 و او و کاف و بعضی بعوض کاف خایه مجله نیز می آید ماهیت آن پرند است
 تارک سرش بے مو چشم گلرنگ با مرزوبک سیاه و منقار زرد و دراز و گنده پر باء بالای
 با و خانه گلانی و شاه پر و با و خانه سیاه و هر دو کتف سیاه و سفید مثل سلیمانی و پشت و
 شکم سفید باندک سیاه و دم کوتاه و سیاه طاوس و پا دراز آبی رنگ باندک سرخی
 رانم قلیه و کباب او خورده گوشت او زهیم الرایحه از رنگ و ریش دار مزاج او گرم
 و خشک یافته شد مصدع و معطش محرورین و مصعد انجروه و دیر هضم و گران و ملین طبع و
 مکر حواس کنار آبها میباشند و اکثر ماهی و گوشت میخورد و هو مسالونها ان بضم
 دال مهله و خفایه با و سکون و او و فتح میم و سین مهله و الف و خفایه نون و او و الف
 دوم و فتح با و الف و نون سوم نام درخت استهونی است که آنرا هندیان استهونیکم
 گویند معنی اسم مذکور این است که دغان او گریزانده شیا طین است و بخذف
 حروف از نون اول تا نون سوم اسم سنبل الطیب یعنی و هو مسال اینهم معنی دغان
 گرد است و با مار کو به فتح دال مهله و خفایه با و الف و فتح میم و الف و سکون را
 مهله و فتح کاف فارسی و او و بعضی با را حذف کرده و اما را گویند اسم شرابی است

معنی لفظ اینکه خیاره بار او مانند راهها است و هو مشترک بضم دال ممله و خفا سببه ما
 سکون واو و میم و فتح راء ممله و لبی فارسی و سکون فوقانی و فتح راء ممله دوم
 برگ تمباکورا گویند معنی او اینکه برگ انواع دخان است زیرا که در هوام دور
 نامند و پتر برگ را گویند و هو میسکانیز نام برگ تمباکو و گویند که اسم درخت آگرا
 هم است پس این نام مشترک است میان درخت آگ و تمباکو و هو مرچورن
 به بای فارسی و راء ممله و نون معنی برگ دخان اسم برگ عود و لوبان است
 و هینو شریبی بجز دال ممله و خفا سببه ما و سکون تحتانی و ضم نون و سکون واو و کسر
 شین معجمه و راء ممله و مجهولتین و سکون تحتانی دوم و کسر نون دوم و سکون تحتانی سوم
 نام سفید سیلی معنی پهلوی است و در اصل التقه گزشت و معنی اسم مذکور اینکه اجزاء
 درخت او مجتمع می باشد مانند مجتمع باشند گاو ان و هر تراشیده بضم دال ممله و خفا
 ما و سکون راء ممله و فتح فوقانی و راء ممله دوم و الف و سکون شین معجمه و فتح
 فوقانی هندی و الف یعنی روشنائی چشم میدید نام بسیار دی است و رتن جوت هم
 می گویند و هاست موافق ابوخلسا است و هینو یا شاشا بفتح دال ممله و خفا سببه ما
 و سکون نون و فتح واو و تحتانی و الف و فتح شین معجمه و الف اسم مشترک است میان
 را کرد و له بزرگ و خرد معنی او اینکه دافع خمیدگی اعضا یعنی تشنج که انرا هندیان
 کمان بانی گویند و هو پتر بسیار بضم دال ممله و خفا سببه ما و سکون واو و فتح باو
 فارسی و کسر نون و سکون راء ممله و فتح تحتانی و سین ممله و الف و بعضی بعد تحتانی
 الف را زیاده کرده و ما را حذف کرده و هو پتر یا سا گویند نام درخت کلان اندکواست
 معنی او اینکه کف این درخت یعنی صمغ او سیاه یعنی مانند رنگ دُخان می شود و هو پی
 که مهاب بضم دال ممله و خفا سببه ما و سکون واو و کسر بای فارسی و سکون تحتانی و فتح
 کاف و دال ممله دوم و سکون میم و فتح موحده و الف نام قسم سوم که تب است و
 هندیان انرا در کتو گویند و معنی اسم مذکور اینکه از خوردن او بدن چنان گرم میشود
 که دو و از مساهما بگوید و در بعضی نسخ یافته شده که فقط و هو پی هم می گویند

و نفع موعده است مصلحتش ابازیر عاره دیو دار به کسر دال مہملہ و سکون تختانی و و او و یو و آ
 و فتح دال مہملہ و الف و سکون رائے مہملہ ماہیت آن درختی است بسیار بلند کہ
 از چوب او عمارات و دول جہاز می سازند و برکش اند کہ عریض طولانی و نازک و
 بے کنگرہ بقدر برگ سازج و از ان کو یک تروہندی آن آزا دیو دار و بزیا دتی و او
 بعد رائے مہملہ گویند یعنی داروے در دشکم است و آن بر پنج قسم است یکی مطلق
 و یو دار کہ چوب آنرا چوب ناز خوانند بفتح فون و الف و زائے معجم و در ہندی بہرہ دارد
 و بفتح موعده و خفایے ما و سکون دال مہملہ و فتح رائے مہملہ و دال مہملہ دوم و الف و ضم
 رائے مہملہ دوم و سکون و او یعنی برگ خوشبو و دافع صفرا و اہر سیات بفتح دال مہملہ و
 الف و ضم رائے مہملہ و کسر سین مہملہ مشدودہ و خفایے تختانی و الف و سکون فوقانی یعنی رنگ
 پوست او سرخ است اتکا لا و چہکا بفتح ہمزہ و سکون فوقانی و فتح کاف و الف و فتح
 لام و الف و فتح جیم فارسی مشدودہ و خفایے ما و فتح کاف دوم و الف معنی اتکا لا دافع کرم شکم
 و دجہکا یعنی موجب قرار نطفہ در رحم میشود یعنی بزنان عاقرہ خورانی دین باعث آبستنی است
 و در بعضی نسخ کالمیر کا آمدہ بفتح کاف و الف و فتح لام و بای فارسی و سکون فوقانی و
 کسر رائے مہملہ و سکون تختانی و فتح کاف دوم و الف یعنی برکش سیاہ میشود شنبیدہ شد کہ
 از برگ نرم او ناخنورش بختہ می کنند و میخوزند و در ہنگام بارش برگ تازہ می کند و برگ
 کہنہ می ریزد و چنیں نوشتہ اند کہ ساگ او خوردن کرم شکم می کشد و باد و صفرا و کف دور
 نماید و امراض معد و شکم و تپ زائل سازد و مزہ دیو دار را تیر و تلخ و مولد باد و صفرا

دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) و سِرَک شاپ - دیو اڈ روف - (آنک) پی نس - دیو داسر -
 ہمالین سی دار (ہ) دیو داسر - تو نا - (بنگ) تو ن - (تا مل)
 تو ن مرف - (تل) کن - دیو داسری (م) دیو اشر مر - (پنجا پی)
 پھاڑی کیتی - (کا) سیٹرس دیو داسر - از اندیا میٹریا مید کا ۱۲

و کف و دافع در دهن گرفته اند در دهن تری آورده که چون اولخ و حرب و گرم بود باد
 و بلغم و قبض و بواسیر و تب دفع نماید و در کتاب دفع المضار است که دیو دار مصالح استخوان
 بگلا است و دوم سرل دیو دار بفتح سین مهمله و سکون را بے مهمله و فتح لام یعنی
 دیو دار خوشبو و مسهل و پویشک است بفتح سین و سکون را بے مهملین و فتح لام و ضم با بے فارسی
 و سکون واو و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح کاف و الف و سکون شین معجمه و فتح فوقانی
 هندی و سکون میم یعنی چوب انجوشو بانند بے مقعد گر به مشک می شود پزکشیه بان داروکا
 بفتح با بے فارسی و سکون را بے مهمله و فتح نون و کاف و سکون سین مهمله و کسر نون دوم
 و سکون تحتانی و فتح کاف و الف و خفا بے نون و فتح دال مهمله و الف و را بے مهمله و واو و
 کاف و الف یعنی برگ و چوب او باد هنتیت میباشد و در بعضی نسخ پزکشیه داسنی بی داروکا
 آمده و مکهایپ بضم میم و فتح کاف و خفا بے کاف و کسر لام مجهول و سکون تحتانی و ضم با بے فارسی
 یعنی ضا دا و بر رواز سیاهی و غیره صاف سازد و منور گرداند و پراکھا و رچھا بگردال
 مهمله و سکون تحتانی و را بے مهمله و فتح کاف فارسی و خفا بے کاف و الف و ضم واو و را بے مهمله
 دوم و فتح جیم فارسی مشدده و خفا بے با بے دوم و الف یعنی درخت این قسم بسیار دراز و
 عمر دراز میشود و پیتا ورن بکسر با بے فارسی و سکون تحتانی و فتح فوقانی و الف و فتح واو
 و را بے مهمله و نون یعنی زرد رنگ دارد و استول گشتکا بکسر همزه و سکون سین مهمله و ضم
 فوقانی و سکون واو و فتح لام و کاف و سکون نون و فتح فوقانی هندی و کاف دوم و
 الف یعنی خارا و کنده و زوج زوج میشود و این را معتدل و کف و باد نافع و بلغم و پزکشیه
 دافع و مزه تلخ و تیز و شکم را سودمند نوشته اند و سوم چو دیو دار بکسر جیم فارسی و فتح را بے مهله
 و این قسم را گرم و شتهی و دافع بلغم و صفرا و مولد صفرا و شتهی اعضا نوشته اند و چهارم شوانه
 دیو دار بضم شین معجمه و خفا بے واو و الف و فتح نون و خفا بے با یعنی مانا بول قیل مست دارد و
 بعضی گویند که مشابهه بوی سگ است و این نوع را تلخ و تیز و گرم و شتهی و دافع زحمتهای
 باد و بلغم و صفرا و خون و گرم نوشته اند و پنجم کا شیه دیو دار بفتح کاف و الف و سکون شین معجمه
 و فتح فوقانی هندی و خفا بے هر دو مانا مند و این قسم را هیچ خواص و فعل بنظر نیامده

دیو دار

دیو دار

ویرگها پتر صا بکسر دال مهله و سکون تحتانی در اے مهله و فتح کاف فارسی و
 خفایه ا و الف و فتح باء فارسی و سکون فوقانی و فتح راء مهله و ا و الف یعنی در از برگ
 اسم مشترک است میان برگ تاز و برگ کیر و برگ ابرودی و برگ بسکیر و ویرگها پتر خجند
 بفتح فوقانی و ضم راء مهله و فتح جیم فارسی مشدود و خفایه ا و فتح دال مهله یعنی در از برگ
 هر دو اسم درخت تاز است و ویرگها پتر یکا بکسر راء مهله و سکون تحتانی و فتح کاف و
 الف یعنی صاحب در از برگ نام درخت موز است و ویرگها لو متا شمییکا بضم لام
 و سکون و ا و کسر ا و فتح فوقانی و الف و فتح تحتانی و سکون شین معجم و کسر فوقانی هندی
 و سکون تحتانی دوم و فتح کاف و الف نام درخت جیلکو است معنی او اینکه در از و سبک و
 شیرین خوب است آن را و ویرگها مولا چا بضم بیهم و سکون و ا و فتح لام و الف و
 فتح جیم فارسی و الف یعنی در از می باشد میخ او باین معنی که درخت او هر جا که باشد میخ و رو بر
 نه در زمین نام اکاس سیل است و از ایاچی هم نامند و گزشت و ویرگها و ر متا بضم و ا و
 و راء مهله و سکون نون و فتح فوقانی و الف یعنی در از و گرد و سطر نام درخت پد امان یعنی
 بهانیب است چونکه درخت او بسیار در از و ساق او بسیار گرد و ضخیم و سطر میباشد لهذا باین
 نام نامیده اند و نیز اسم سنکاهی و معنی لفظ در از و گرد و صنوبری شکل است و ویرگها پچل بفتح
 باء فارسی و خفایه ا و ضم لام بار ملتاس را گویند معنی در از میوه و ویرگها تیج
 بکسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح جیم و الف یعنی رنگ و رونق و دهنیت که بدن را از اثر
 استعمال او مادت شود و برپای نایند نام ماندک بر می است و بعضی این را از قسم بهرمی
 یعنی زرنب نوشته اند و ویرگها پتر کا یعنی در از برگ نام بیت است که آن را
 به فارسی خوزان و خیزران نامند معنی برگ باء در از و برگ درخت بدی سرخ را نیز
 می گویند و ویرگها و لیکا به فتح و ا و کسر لام مشدود و سکون تحتانی و فتح کاف و الف
 یعنی در از بیل این هم بیت است و ویرگها کسکا گویند که نام زیره سفید است
 و ویرگها و لا به فتح دال مهله و لام و الف یعنی برگ در از اسم لسن است و ویرگها کولکا
 بضم کاف مجهول و سکون و ا و فتح لام و کاف دوم و الف نام انکولا است و ویرگها کالک

بدال مهله و تختانی و راسی و کاف فارسی و با و الف و فتح کاف و الف و فتح لام و کاف
دوم یعنی دراز و سیاه اسم سر و دیر کھا سنگلی. بخفای نون و فتح کاف فارسی و کسر کاف
و سکون تختانی نام درخت بندلیم است یعنی شاخه های دراز دارد و دیر کھا پلو ا بفتح با
فارسی و لام مشدود و واو و الف نام جل جامن است یعنی او دراز برگ و دیر کھا پلو مو
بضم تختانی و سکون واو و ضم با و سکون واو و دوم نام درخت بیل است بمعنی دراز عمر یعنی
ایں درخت تا بسیار مدت زنده می ماند و دیر کھا مولا بضم میم و سکون واو و فتح لام و الف
اسم بیل تبری است که در بندری یکی تبری گویند و نیز بعضی اسم سالپرنی است چونکه بهر دو
میخ دراز می باشد مسی باین اسم گشته زیرا که دیر کھا بمعنی دراز و مول به معنی میخ است و نیز
اسم جو اسانوشته اند و دیر کھا آیو بدالف و ضم تختانی و سکون واو یعنی دراز کنند
حیات اسم مہامید است و دیر کھا نشو تا بکسر نون و سکون سین مهله و فتح واو و نون
و الف یعنی دراز و بلند و از بیدار اسم شکر و یوسها بکسر دال مهله و سکون تختانی و فتح
واو و سین مهله و با و الف و یو گنده به فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح دال مهله و فتح
تا هر دو اسم شهد یوس است بمعنی هر دو اینکه از بوسه دو درخت یا شمعین برگ و درخت
کو بیده دیوان و تپ با شیطانی را میگریزاند و یو تل بکسر دال مهله و سکون تختانی
و واو و فتح نون و سکون لام اسم بد مال است و در پیر لو گزشت و یو دال به فتح
دال مهله و الف و کسر لام و سکون تختانی یعنی سیاه مانند زنبوری کند موم را نام دیو دانگری
است و در دانگری مذکور شد و یو من بکسر دال مهله و سکون تختانی و واو و فتح میم و
سکون نون و بزبادتی تختانی نیز آمده است معنی لفظ سرخ مانند لعل و دیوانست درخت او
اسم مہامید و میتا پهلنی بکسر دال مهله و سکون تختانی و با فارسی و فتح فوقانی و الف
و فتح با فارسی دوم و خفای با و سکون لام و کسر نون و سکون تختانی دوم یعنی فائده اشتها
داونی اسم چنا چرلاست و گزست و یو گنده بک بفتح کاف فارسی و سکون نون و فتح
دال مهله و خفای با و سکون کاف بچه کلوژ را گویند و نیز نام هینگ است و یو کسم
بکسر دال مهله و سکون تختانی و فتح واو و ضم کاف و سکون سین مهله و فتح میم اول و سکون

دیر کھا سنگلی
دیر کھا پلو
دیر کھا پلو مو
دیر کھا مولا

دیر کھا آیو
دیر کھا نشو
دیر کھا یوسها
دیر کھا گنده

دیر کھا تل
دیر کھا دال

دیر کھا من

دیر کھا پهلنی
دیر کھا گزست
دیر کھا گنده
دیر کھا کسم

میم دوم یعنی گل دیوانست و یپیا پیشیک بکر اول و سکون تختانی و بائے فارسی
 اول و فتح تختانی دوم و الف و ضم بائے فارسی دوم و سکون شین مجله و فتح بائے فارسی
 سوم و ضم کاف یعنی گل باضم و اشتها افزا هر دو اسم گل لوگ است و عینا م بکر وال
 مهله و سکون تختانی و فتح بائے فارسی و نون و الف و فتح میم یعنی اشتها افزا و باضم
 حیرکت و یپیا که اسم جموده و اجواین است بمعنی مشت و باضم و یپا بمعنی برافروخته
 آتش باضم اسم رورکن و یو و ند و یپیا بکر اول و سکون تختانی و فتح و او و دال مهله
 دوم و سکون نون و ضم و ال مهله سوم و سکون و او دوم و کسر موحده و خفایه با و سکون
 تختانی یعنی از و پرستش و یوان می کنند اسم تلمی است و یو و ت می بضم فوقانی و کسر میم شد
 و سکون تختانی تمبا را گویند و گزشت و یو و کاف می به اضافه کاف و الف نین
 می گویند و یو و کاف می باضم میم و سکون کاف و خفایه با و فتح تختانی و الف یعنی بد یوان
 پسند است مشک را می نامند و در بعضی نسخ دیو کشا آمد بشین معجمه و الف و یو و لبها
 به فتح و او دوم و لام مشدده و موحده و خفایه با و الف اسم سرپا است بمعنی لفظ اینکه از
 گل او پیش همه دیوان شود و یو و یو یا بضم و ال مهله دوم و خفایه با و سکون و او و فتح بائے
 فارسی و الف یعنی از و خان او خوشنودی خداست نام درخت شجر سم یعنی عود و یوان است
 و یو و نر منت بکر نون و سکون راے مهله و کسر میم و فوقانی یعنی اسونی دیوت نام
 حکیمی بود که این دو را استخراج کرده لهذا باین اسم موسوم کردند اسم گلو است
 و یو و فی بدال مهله و تختانی و او و فتح و ال مهله دوم و کسر نون و سکون تختانی ام
 پاڑ است فواید اسمایه ذال معجمه در لغت ہندیہ یافتہ نشد۔

فوائد اسمایه رامی مهله با الف

رام بھیل به فتح راے مهله و الف و سکون میم و فتح بائے فارسی و خفایه با و سکون لام

ماہیت آن بار درختی است کلان برابر درخت انبہ با ساق ضخیم و شاخہا بے شمار
 برگ او مشابہ بہ برگ جام و از ان دراز و پهن و میوہ مانند میوہ شریفہ اما پوستش صاف
 و رنگ سرخ و مغز سفید و شیرین و باز ہوت رایجہ و تخمیش از تخم شریفہ کلان و اندکے سرخ
 رنگ و آن میوہ در برشکال میرسد مزاج او سرد و تر افعال او قابض و گران
 و نفاخ و ناگوار زندہ طبع و متعفن و مولد حی و منی و ہندیاں آل را سو مروم بضم سین مہملہ و
 سکون واو و فتح میم و ضم رائے مہملہ و سکون واو و دوم و فتح میم دوم و ہوشکر بضم موحده
 و خفائے ما و سکون واو و کشین معجمہ و ضم کاف و رائے مہملہ مجہولہ و ر و ہت بہوتی بضم
 رائے مہملہ و سکون واو و کسر ہا و ضم فوقانی و موحده و خفائے ما و سکون واو و کسر فوقانی
 و دوم و سکون تحتانی و بھوتی شود ما بضم موحده و خفائے ما و واو و فوقانی و تحتانی و ضم شین
 میجر و سکون واو و دوم و فتح دال مہملہ و خفائے ما و الف و کشمبکہا بضم کاف و کسر فوقانی ہندی
 و سکون میم و فتح موحده یا کسر آن و فتح کاف دوم و ما و الف یعنی بار او گرد و پرا ز تخم است
 و ما لا یفتح میم و الف و فتح لام و الف و ترنا سجاہ بضم فوقانی و سکون رائے مہملہ و فتح نون و
 الف و سکون سین مہملہ و فتح جیم فارسی و الف و ما و الف و فتح لام و سکون سین مہملہ
 و فتح جیم فارسی و الف چہتر ادی بفتح جیم فارسی و خفائے ما و سکون فوقانی و فتح رائے مہملہ
 و کسر دال مہملہ و سکون تحتانی چہتر کستہا بفتح کاف و سکون سین مہملہ و فتح ہر دو فوقانی و ما
 و الف یعنی درخت او مانند چتریدیا شدی گویند افعال او فزائندہ صغرا است و زہ
 شیرین دارد و سبک و کف و باد را میزند و از خود نشاند کے قوت می آید و گرم شکم می کشد

(عاشیہ ص ۴۴) دیگر ما حسب ذیل :-

(مر) (گج) (کن) سافر چھل - (بنگ) نو نا - (دھ) نو نا - (انگ)
 بلز ہارٹ - (تامل) سافر سینا پھل - (تل) سافر سینا پند - (جرمنی)
 سا لا ہپ قل - (لا) ایٹو نا سارے ٹی کلا تا -

از اندین میز یا میڈیکا -

مهر

نوشته اند رام ملک بضم میم دوم و سکون لام و فتح کاف و الف و هندی آن را
 کپسر ملک بفتح کاف و باء فارسی مشدود و سکون راء مهله و ضم میم و سکون لام و فتح
 کاف و الف و ما لا اچھو بفتح میم و الف و فتح لام و الف و ضم موحده و خفائے و سکون واو
 یعنی بیل می شود بر زمین افتاده ملکا گاتم بفتح میم و کسر لام مشدود و سکون تحتانی و فتح کاف
 و الف و فتح کاف فارسی و الف و سکون نون و ضم فوقانی و سکون واو یعنی مانند بیل صنبلی میشود
 و کپھارتا بضم کاف و فتح فوقانی هندی و خفائے و الف و سکون راء مهله و فتح فوقانی و
 الف یعنی خرد و گرد است یعنی بیل او خرد و بار او گرد می باشد کثمتو بضم کاف و کسر فوقانی
 هندی و سکون میم و کسر واو و ضم فوقانی و سکون واو دوم یعنی تخم او بسیار و باریک و تنگ
 میشود ما بهیت آن بناتی است بے ساق و دراز بے برگ بے اول بر گھائے و بنجان
 و خار دار و گلش هم مانند گل با و بنجان و بار او خوشه خوشه برابر دانه نخود و اندکے از و کلان
 افعال او در کتاب دفع المضار نوشته اند که میوه او مصلح سلح الحیه است و سلح الحیه را در
 هندی بام کو سم یعنی کچلی سانپ می گویند و نیز در دهنتری آورده که جهت سوزش تمام بدن
 و تشنگی و قی نافع و بچکان را در شکم مادی پرورد را گرد و لا به فتح راء مهله و الف
 و فتح کاف فارسی و سکون راء هندی و ضم دال مهله و سکون واو و فتح لام و الف
 ما بهیت آن انچه فقیر دیده است بناتی است بے ساق یعنی بیل و ساقها می کند و برگ
 برگ کالی زیری و ازان دراز و گلش باریک و در دهنش شش عدد یکجا بهم پیوسته و در آن تخم
 برابر تخم ترب اما از و کلان و بالائے مرو برگ زغب چون دست باورسد یا بر بدن
 چسبند فی الحال خراش و آماش میکند و چون بخایند زبان را می گزند و میخارود و بر دو قسم است
 خرد و بزرگ کلان را هندیای پدار اگر دود که بکسر باء فارسی و فتح دال مشدود و الف و
 در البها بضم دال مهله و فتح راء مهله و الف و فتح لام و موحده و خفائے و الف نام است
 و هندی یا شاف بفتح دال مهله و خفائے و سکون نون و فتح واو و تحتانی و الف و فتح شین معجم
 الف یعنی مرض تشنج که آنرا هندیان کمان بانی گویند نافع است یا شاف بفتح تحتانی و الف و فتح
 شین معجم و الف نام است و سچر شاف بضم دال مهله و سکون سین مهله و فتح جیم فارسی و سکون راء مهله

رگز و دود

وفتح شین معجمه و الف بمعنی اینکه خمیدگی کمر که مانند کمان شده باشد دور کرده خوب قوت دهد
 و منی را قوی گرداند و در بعضی نسخ یا شتا و سور سیا و کرپورا و بهادر ابها گویند و قسم خرد را پنا
 را اگر دوله پنا بجزر بای فارسی و فتح نون مشدده و الف بمعنی خرد است و هندی یا شتا نام
 مشترک است میان بزرگ و کوچک و در انتها بضم دال مهمله و فتح راسی مهمله و الف و فتح
 نون اول و سکون نون دوم و فتح فوقانی و الف یعنی خراش بسیار می کند تا مر پرتی بفتح
 فوقانی و الف و سکون میم و فتح راسی مهمله و بای فارسی و سکون راسی مهمله دوم و کسر نون
 و سکون تحتانی یعنی برگ او اندک سرخی دارد و در سپر سیا بضم دال مهمله و سکون سین و فتح
 بای فارسی و سکون را و کسر سین دوم مهلتین و خطای تحتانی و الف یعنی دست رسانیدن
 با و دشوار و خوردنش مانع احتلام است و سوچها پتر بضم سین مهمله و سکون واو و جیم فارسی
 و خطای با و فتح میم و الف و فتح بای فارسی و سکون فوقانی و فتح راسی مهمله یعنی برگ انقسم
 خرد و باریک میشود و کشا جیو بفتح کاف و شین معجمه و الف و فتح جیم فارسی و سکون تحتانی و فتح
 واو یعنی زخم می کند سر پا و شتا و شاپها بفتح سین مهمله و سکون راسی مهمله و فتح بای فارسی
 و الف و فتح دال مهمله و سکون شین معجمه و فتح فوقانی هندی و الف و کسر واو و فتح شین معجمه دوم
 و الف و فتح بای فارسی دوم و الف یعنی برای مارگزیده و افح است و در بعضی نسخ سر و
 دشتا و شاپها بفتح واو و بجای بای فارسی یعنی زهر همه حیوانات گزیده را دور کننده است
 افعال کلان چنین نوشته اند که مزه دار است تشنگی و سوزش بدن و تب سوزان و قی
 سبی را نافع و بمور چها یعنی سکوت و سندی که بعد اضطراب و قلق تب شود آرزای مؤثر است و قسم
 خرد و مزه دار است و اندکی تلخی دارد و سوزش بدن و تب سبی و قی و هول دل را نافع
 را فی بفتح راسی مهمله و الف و سکون همزه با تحتانی یعنی خرد دل و بفارسی سپندان گویند و
 هندی آن را او ابدا الف مفتوحه و فتح واو و الف گویند و بر دو قسم نوشته اند سرخ و سفید
 سرخ اسوری به الف مفتوحه و بضم سین مهمله و سکون واو و کسر راسی مهمله و سکون تحتانی یعنی
 بوقت طلوع آفتاب سرخ همزنگ آفتاب می شود و سر شیا بفتح سین و راسی مهلتین و
 فتح شین معجمه و بای فارسی و الف یعنی تخم بسیار باریک و راجی بفتح راسی مهمله و الف

و کسر جیم و سکون تحتانی نام است و اساساً نه ففتح نون و الف و فتح سین مهمله و الف و فتح نون دوم
 سکون میم یعنی از تمییدن او تیزی معلوم میشود و او نشناختن بضم همزه و سکون و او و شین معجم و فتح فوقانی
 هندی و نون و سکون میم و فتح کاف و ضم فوقانی هندی دوم و سکون و او و بسیار گرم و تیز است
 و را جان ففتح رائے مهمله و الف و جیم و الف نام است چو ا کاف ففتح جیم فارسی و خفایے لم و فتح و او
 و الف و فتح کاف و الف یعنی گرمی و حرّت میکند در سبب کاف بضم و او و رائے مهمله و سکون سین مهمله و کسر جیم
 فارسی و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی نهاده و هرگز درم را فی الفور میکشد و در کسر شیا ففتح رای
 مهمله و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و سین و رائے مهملتین و شین معجم و با ب فارسی و الف یعنی خردل
 سفید را تلاء او و کسر فوقانی و فتح لام مشدده و الف یعنی سفید خردل و بعضی بجای فوقانی و او آورده
 و لا آوا گویند زیرا که و لا بمعنی سفیدی زردی آمیز است و درین قسم همچنین رنگ میشود و سد بازتابک
 بکسرین و فتح و ال مشدده مهملتین و خفایے لم و الف و سکون رای مهمله و فتح فوقانی و خفایے لمای دوم
 و ضم کاف نام است بجهت نشا بضم موحد و خفایے لم و سکون و او و فتح فوقانی و نون و الف و
 فتح شین معجم و الف یعنی دقان او به لوان و شیا طبعین نابود میکند و جها کهن بضم رائے مهمله و سکون و او
 و فتح جیم فارسی مشدده و خفایے لم و الف و فتح کاف و خفایے لم و ضم نون یعنی به تیهائے بلخی و بادی
 میزند کور سر شیب ففتح کاف فارسی و سکون و او و فتح رائے مهمله و سین و رائے مهملتین و فتح شین معجم
 و با ب فارسی یعنی خردلی که رنگ مرکب از سفیدی و زردی دارد و نشناختن کاف و ضم فوقانی هندی
 و سکون و او و شین معجم و فتح نون و الف یعنی تیز و گرم است گر کاف بکسر کاف فارسی و سکون رای
 مهمله و فتح و الف و فتح کاف فارسی دوم و خفایے لمای دوم و فتح نون یعنی آسیب چشم بدرا دور کند
 کتو کهر ا ج کاف بفتح کاف و ضم فوقانی هندی و سکون و او و فتح کاف دوم و خفایے لمای دوم و فتح رائے مهمله
 و الف و کسر جیم و فتح کاف و الف و فتح با ب فارسی و خفایے لمای دوم و فتح لام و الف یعنی تیز است
 بال پهلوی او تیز قسم خود و بزرگ نوشته اند مزاج همه قسم گرم و تیز و بعضی تر و بعضی خشک افعال
 سرخ تیز طعم و سقا و جنین و شتی و انهم و سفید او و کف و تربی رائے کف را دور کنند و گرم میکشد و
 بضم و مقطع لغز و جهت در گوشت و امراض کثیف مفید و بخور و بشتیا طبعین که بدن را بپاک سازد
 و نفع نماید و منفه بصر و بارغ و مصدر و محرق بول و مصلح او سرکه است یا کابخی و ساگ او که آن را

سر شپ شا کا وا او گور گویند باد و کف و صفرا پیدا کند و گرم است و با ضم بسیار و سوزش اندام
و تقطیر بول پیدا کند و نیز در کتب دیگر بنظر آمده که رای سرخ نیز است و سفید خون را خشک کند و
مولد صفرا و تند و گرم کف و باد و در کند و لانی که از سبب باد باشد آنرا بقوت و غصه دفع نماید راب
بفتح رای مهله و سکون الف و موحده اسم شکر است که آتش هنوز بخشی نرسیده باشد افعال و
گران و مقوی اعضا و مد عرق و مولد اخلاط ثلثه و بول را صاف نماید و تب صفراوی و درد سرد
پس پیدا میکند راج آنبر به فتح رای مهله و الف و جیم و مد همزه و خفای نون و فتح موحده
و سکون رای مهله دوم. ماهیت آن میوه هندی است شیرین مزاج او سرد
و تر قابض شکم و دافع فساد صفرا و مولد بلغم نوشته اند را جا که بفتح اول و الف و فتح جیم
مشده و الف و دوم و سکون کاف و با مجهول الماهیت است و بطعم زمخت و خشک و گران و
قابض و باد انگیز و مستقیماً اشتها و فزا نده شیر و کثیر الفضول بعد از هضم نوشته اند راج میوه
پهل به رای مهله و الف و جیم و کسر نون و سکون تختانی و ضم موحده و سکون و او و فتح با فنی فارسی
و خفای و سکون لام اسم لیون شیرین است و آن را امرت پهل نیز گویند بکسر همزه و سکون ییم
و فتح رای مهله و سکون نون و فانی و هندیان آنرا دودی نامید و راج نمیک بفتح نون و سکون
سیم و فتح موحده و سکون کاف گویند و دودی به ضم دال مهله و سکون و او و کسر دال مهله و سکون
تختانی و کسر نون و فتح میم مشده و الف و فتح بای فارسی و سکون نون و ضم دال هندی و سکون
و او ماهیت آن باری است گرد بمقدار نارنج پوستش باریک و امکس مانند لیون
کاغذی ملاصق بمنز رنگ او بنر و بعد پختگی زردی بهم رساند و درختش شبیه درخت نارنج طبع او
سرد و تر و نر و هندیان بسیار سرد است افعال او مکن حرارت و تشنگی و مقوی دل و مفرغ
هندیان گویند که دافع ورم اعضا و فزا نده رنگ رو و برافروزند و روم مقوی و دافع ماندگی
را. جهنس به رای مهله و الف و جیم ساکنه و فتح و سکون نون و سین مهله پر سیاد
شال را گویند را جا و ن به رای مهله و الف و جیم و الف و دم و فتح دال مهله و سکون نون
بار و درخت پالمران معنی لفظ بار لایق خوردن اکابر است را جا بر رای مهله و الف و جیم
و الف دوم اسم بکنره است درانی را نیز نامند را جی را جنتو یا نیا به رای مهله و الف

رابر
کتابم
بجای
کتابم

برجی بر جنتی برینا
راجاون را جینس

و کسر جیم مجهول و تختانی و فتح را بے مہملہ دوم و الف دوم و فتح جیم دوم و سکون نون و ضم فوقانی و سکون
 و او و فستح با بے فارسی و الف و کسر نون دوم مشدود و خفا بے تختانی و الف در ہندی نام اکوتی
 است معنی لفظ شامستانان شیر داوی نوشند را اسنا بفتح را بے مہملہ و الف و سکون سین مہملہ
 و فتح نون و الف ماہیت آل داروی است ہندی کہ ہندیاں آرا برد و قسم نوشتہ اند خود
 و کلان خود را و پیر اسم بضم دال مہملہ و سکون میم و فتح با بے فارسی و را بے مہملہ و الف و سکون
 سین مہملہ و فتح نون و سکون میم و سو گند با بضم سین مہملہ و سکون واو و فتح کاف فارسی و سکون نون
 و فتح دال مہملہ و با و الف یعنی خوشبو و سوار اسنا بضم سین مہملہ و سکون و او و فتح دال و الف و را و
 الف و سین و نون و الف یعنی این را سنا خوب چیز است و نا کلی بفتح نون و الف و ضم کاف و کسر
 لام و سکون تختانی نام است و بعضی آرا گند نا کلی میگویند بزایدی لفظ گند با بفتح کاف فارسی
 و سکون نون و فتح دال مہملہ و با و الف ازین جهت کہ سودہ صندل او بر آورده اگر بسر نہ دہند خود
 نفع می بخشد و سو گندہ مولابضم سین مہملہ و سکون واو و فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح دال
 مہملہ و خفا بے او و ضم میم و سکون واو و فتح لام و الف یعنی بخش خوشبو است و یکما نو بہان بضم
 تختانی و سکون کاف و او و فتح فوقانی و الف و خفا بے نون و واو و نون و فتح دال و خفا بے الف و
 نون سوم نام است و سیور چہا بفتح سین مہملہ و سکون تختانی و فتح واو و ضم واو دوم و را بے مہملہ
 و فتح جیم فارسی و خفا بے او و الف یعنی ہمہ اجزای درخت اور با سمر تا بضم را بے مہملہ و فتح دال
 و الف و سکون سین مہملہ بضم میم و سکون را بے مہملہ دوم و فتح فوقانی و الف یعنی رافع امراض است
 و در دہوتری آورده کہ رائے خروچی است خوشبو و تیز و لذت کف را دور نماید و تلخ و گرم است
 بند شدن ریح و در دگلورا تحلیل کند و باد زہر را دفع نماید فقیر گوید کہ بیج است سبک و ریشہ
 باطنش اغبر و ظاہرش سرخ فی الجملہ مشابہ بہ بیج پان و خوشبو و تیز و کلان را مہار اسنا بفتح

دیگر اسما حسب ذیل :-

رس) سنا - و نڈک گندھا نا کلی - (ھ) بنگ (گج) (ص) سنا
 نائی (تل) کنا یا چٹو - بداریکی - (لا) و نڈا سنا کس سنا گچی -

میم و ا و الف یعنی بزرگ را سنا و مد همی بفتح میم و ضم و ال مهله و خفایه با و سکون سین مهله
 و ضم کیم و سکون را به مهله و کسر با و سکون تختانی یعنی شیرین و سوزنده است و گد هر گهی بضم گ
 فارسی و سکون دال مهله و خفایه با و فتح را به مهله و نون و کسر کاف و خفایه با به دوم و
 سکون تختانی یعنی ناخن زغن و بعضی بغیر با اول گویند و معیش میکنند که مانند شرم خرم شود و سو
 رنیک بضم سین مهله و سکون وا و و فتح با به فارسی و سکون را به مهله و کسر نون و سکون تختانی
 و فتح کاف و الف یعنی برگ او خوبصورت به شکل ناخن پنجه زغن میشود و کھو کدر ا بفتح لام و ضم کاف
 و خفایه با و سکون وا و و فتح کاف و سکون دال مهله و فتح را به مهله و الف یعنی سبک و مخفف
 است و احاد گد هم به فتح همزه و جیم و الف و کسر دال مهله و سکون کاف فارسی و فتح دال مهله و و م و
 خفایه با و سکون میم و بعضی بجای الف میم می آرند و مجاد گد هم میگویند یعنی با ضم و ملین طبیعت
 مد هو کو د بهی به بفتح میم و ضم دال مهله و خفایه با و سکون وا و و ضم کاف و سکون وا و و دوم و دال
 مهله و و م و فتح موحده و خفایه با و کسر وا و سوم و سکون تختانی یعنی برگ او شیرین مانند غسل میشود
 و وی یا نتر و کسر دال مهله و وا و و سکون تختانی و فتح با به فارسی و الف و سکون نون و فتح قوتانی
 و ضم را به مهله و سکون وا و بهوس تیا فتح موحده و خفایه با و کسر وا و و سکون سین مهله و فتح قوتانی
 و کسر سین مهله دوم مشدده و خفایه تختانی و الف یعنی در ا قایم دوم پیدا میشود بهر گهی نامکا مرم کج
 با به فارسی و خفایه با و فتح را به مهله و خفایه نون و کسر کاف فارسی و سکون تختانی و فتح نون
 و الف و فتح میم و کاف و الف و ضم میم دوم و سکون را به مهله و فتح قوتانی و سکون میم یعنی به
 فرنگیاں بسیار عزیز است و چو چنبا بضم جیم فارسی و سکون وا و و موحده و کسر جیم فارسی دوم و فتح
 نون مشدده و الف یعنی چو چینی است و ا و چنبا بفتح دال مهله و الف و ضم را به مهله و سکون
 وا و و موحده بضم میم و سکون وا و و فتح لام معنی هر سه اسم اینک گلابی دارد و امر اض بول را مفید
 است پنچ او و سو پیرانی بضم سین مهله و سکون وا و و فتح با به فارسی و سکون را به مهله و کسر نون
 و سکون تختانی و امر پیری بفتح قوتانی و الف و سکون میم و فتح را به مهله و بهادر پیری به فتح موحده و
 خفایه با و سکون دال و فتح را به مهله و جیم و الف و سکون میم و فتح را به مهله و بهادر پیری به فتح موحده و
 مانند زنگ مس و دافع صفراست گزند هنی کسر کاف فارسی و فتح را به مهله و سکون نون و کسر

دال مهله و خفایه و کسر نون و سکون تحتانی یعنی بصلا بت شکم نافع است مینور جتا بکسر میهم و
 سکون تحتانی و فتح نون و واو و سکون راء مهله و کسر جیم و فتح فوقانی و الف یعنی مای خورون
 بریں پنج بد است ابران پر پیر باید کرد و در و دار و بضم و او و سکون راء مهله و فتح دال مهله
 و خفایه و الف و فتح دال مهله دوم و الف و ضم راء مهله و سکون واو یعنی سالها در زمین
 می باشد و مهادر یعنی دار و بے کلاں است و همز ارج او گرم بسیار و مزه او تیز و
 شیرین و افعال او بسیار سخته او جهت کف و باد ویت و تب آنهارا و سردی و تاپاک و
 فی بعد طعام و در شکم و امراض فساد بول و شکی خون در شکم و حیض و بول و سرفه و اقسام امراض
 جلدیه و منسل و دلهامی قوی و نوا میر و تب لمی قروح و دما میل و سخته شکم و رعشه و جنبیدن دماغ
 و در و سر و بیمار بهائے چشم و کم اشتها و چھی روک و پاژ روک و گوله و سنگ کرده و مثانه اشتها
 و برص و همه انواع و باد رانافع و مردمی بیفزاید مطبوخ او جهت سقوط اشتها شهوت مفید و بر باد
 غصه میکند و هر جا که فروح باشد بخوشی نفع دهد و بهر پیوسود مند و مزه میدهد و سرفه و ضیق و اسهال
 را مفید و مطبوخ یا سفوف یا حلوا و یا پار حما خوردن موافقت است تا یک چله صبح و شام باید خورد
 و بهر قسم پستی و اقسام فساد بول مفید و طبع را خوش کند و دشمنی بخشد و غارش و کرم شکم دور کند و پیر
 را جوان سازد و چوبچینی بهتر است که بالائے آب نالیند و زنگ او سرخ باشد و گره دار نه بود و
 در اثنا بے خوردن چوبچینی پاره و ساک ناکلی که آنرا تونی کور گویند و ماهی و قند و ادرك و لہسن و
 نخود و مونگ و ماش و روغن گاو و میش و مرچ سبز و بار کپاس و برگ او ابرک سیاه نباید خورد
 و صاحب تالیف شریف و دستور الاطبا گویند که اطلاق را سنا بر سه چیز است یکے برگ دوم بیج
 سوم گیاه لیکن قسم اخیر بکار نیاید و گویند که را سنا از نجیل شامی است و الله اعلم بحقیقه الحال
 رال لفتح اول و سکون الف و لام بعربا قیقر و قار ناسند دهند یا آنرا گکلم بضم کاف

دیگر سمار حسب ذیل :-
 (هه) سأل (سنگ) گھو نا گھون . (مه) سأل پیو نشی . (گج) سأل . (کر ناٹک)
 سرجس . (تل) سرجس سمو . (انگس) پلو ساعی سنان (کا) ساینس نا فلینا

فارسی اول و کسر کاف فارسی دوم مشدده و فتح لام و سکون میم و جبا یو کا لا بفتح جیم و خفایه
 هندیه و الف و ضم تحتانی و سکون و او و فتح کاف و الف و لام و الف یعنی درخت اوسیا ه میشود
 پیتا نریا سا کسر بایه فارسی و سکون تحتانی و فتح فوقانی و الف و کسر نون و سکون رله هله
 و فتح تحتانی و الف و فتح سین هله و الف یعنی صمغ زرد است در گاتا م بضم دال و سکون راء
 مهلیس و فتح کاف فارسی و الف و فتح نون و الف و فتح میم یعنی امراض جلده را نافع و از سختی
 بوسه بد می آید پهلنگشا بفتح بایه فارسی و خفایه او و فتح لام و سکون نون و فتح کاف و شین معجود
 الف یعنی گرم و دما میل می کشد و درد هوستری آورده که گرم است گرمی میکند و آسیب شیا طین
 دفع کند و صفرا افزاید و سہل است تیز و تلخ و زمرخت میشود و همه اقسام دما میل را اندک هم باقی
 ندارد و درخت او قوت باد را می شکند و آن صمغ درخت است گویند که از درخت سکه به فتح
 سین هله و ضم کاف و فتح و او و فتح ما از زیر پوست آن بر می آید مزاج او سرد و مزه او
 تلخ و زمرخت و افعال او گران و قابض و دافع آسیب و جن و جوشیدگی اعضا و دما میل و
 بشور و تب و ترقیدن پاشنه و حالبس عرق نوشته اند و نزد یونانیان مزاج او در سوم گرم و
 خشک و افعال او محلل و جالی و تبدیل و منقی و ملخ را می پیل بفتح راء هله و الف و کسر
 همزه و موحده و سکون تحتانی و لام کندها هم نام دارد و اسم گماه گل جانی است و زرشک گویند
 که یا سبب مضاعف است یعنی گل موگره و گویند که گل رازیقی عبارت ازین است و آن بردوان
 است باشی و بری مزاج گل او هندیان سرد نوشته اند اما فقیر اینقدر میدانند که از حرارت
 لطیفه خالی نیست افعال آن سبک و دافع بدی بغم و صفرا و درد سرد و زهر است و
 روغن گل او که کنجد در آن پرورده بدستور مقرر بر آرند لطیف و معطر و مقوی اعضای رئیس و
 چون آب لیمو و آبنی طبعی مل کرده بر بدن بماند جرب و حله را از اکل کند و صاحب دستور الاطبا
 گویند که گل او صفرا و حرارت و تب و هدیان و فواق و قی و ماندگی را نفع بخشد راء هله و کسینه
 به راء هله و الف و همزه و ضم کاف و سین هله و خفایه نون و فتح موحده و وقف یا معصفه و قی

رازیقی

سکینه

را گویند و در زبان کنیری کال کسبنا مانند مزاج او گرم و خشک و مزه تلخ دارد و بطنم
 دفع نماید و مشتهی بود را جگر بر راس مہلہ و الف و سکون جیم و کسر کاف فارسی و سکون تثنائی
 و راس مہلہ دوم و وقف اول و لاک ساک بفتح لام و الف و کاف و سکین مہلہ و الف و کاف فارسی
 و پوکلا بضم بای فارسی و سکون و او و کاف و فتح لام و الف بفتح فارسی مزرو و بعرقی عصارا الراعی
 نامند و ہندیال آنرا توتہ گوزہ بضم فوقانی و سکون و او و فتح فوقانی ہندی و خفایہ و ضم کاف
 و سکون و او و فتح راس مہلہ و وقف اول و شات پلا بفتح شین معجمہ و الف و سکون فوقانی و ضم باء
 فارسی و فتح لام مشدودہ و الف گویند ما ہیئت آن بناتی است نایک و نیم گز بلند میشود
 و ساق او مجوف او برش عریض و طولانی فی الجملہ مشابہہ بگوش گوسفند با و نبالہ دراز و بستر نرم بہرہ
 گویند است بعضی را ساق و برگ سرخی مائل و بعضی را فقط سفید و بر شاخہا خوشہ ما بر آید کہ بہان
 گل است و در و تنہاے ریزہ و انہوہ مزاج او سرد و خشک و مزہ اندک شیرین و دافع غرا
 و دین را خوش مزہ سازد و خون رفتن از تمام مواضع و آب رفتن از چشم باز دارد و بواہر مفید و
 باضمہ کم کند و گرم شکم می کشد و گراں است امراض چشم پیدا کند و نہود از برگش ناخوش و از تخم او
 آرد کردہ ناہلے تنک می سازند و ہر بفتح اول و الف و سکون جیم و فتح سین مہلہ و سکون
 راس مہلہ قسمی از سر کنندہ است کہ مانا بہ پیشکرد صورت و برگ سخت از و را کہنہ براس مہلہ
 و الف و سکون کاف و خفایہ ہر دو با فارسی فاکتر و بعرقی را دنا مند راس دوری بفتح
 راس مہلہ و سکون الف و تثنائی و ضم اول مہلہ و سکون و او و کسر راس مہلہ دوم و سکون تثنائی
 حیوئی را گویند را شکار بہ فتح اول و سکون اول و شین معجمہ و فوقانی ہندی و فتح کاف و
 الف و در بعضی نسخ را شکر کا آمدہ بزایدتی راس مہلہ بعد فوقانی ہندی اسم بر تھا ست

جگر

مر

مر

مر

مر

مر

مر

مر

دیگر اسما حسب ذیل :-

(لا) امرن تھس پے نی کیو لے ٹس - (بنگ) - چوکا - یا تھو - (گج) - سراجگرو
 (دکنی) - سراجگیر - (فاجر می) - گبستان آفر و - تاج خرو و - (ہ) - چومر سا
 کن ہر - از اندین میٹریا میدیا -

فوقانی و فتح تحتانی و الف و سکون را سه مہملہ دوم و فتح فوقانی دوم و وقف ہا یعنی شکوری
 دافع دبا بوقت شب پرستش این درخت کردن باعث عبور بہر معانی معقول و کثرت
 فرزندان است اسم درخت سرس را اوسی براسے مہملہ و الف و کسر واو و سکون
 تحتانی درخت پیل را گویند را کی براسے مہملہ و الف و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی اسم
 مشترک است میان مس و حبشی از غلہ کہ گیاه او مثل گیاه باجرامی شود و خوشہ او مانند
 انگشتان پنجه دست و در او تمہابے خود باجر او سرخ رنگ مانند دانه خردل و ہنود آنرا
 منہوا و پھنا و بتدا و تو و او کو و او ہو کا بفتح کاف و واو مہملہ و الف و ضم دال مہملہ و خفاے ہوا
 سکون و او و فتح کاف و الف و کو حیو نہاں بضم کاف فارسی و سکون و او و کسر جیم و خفاے
 تحتانی و واو و نون و فتح ہا و خفاے الف و نون و کسر شینا بفتح کاف و سکون را سه مہملہ
 و فتح شین معجم و کسر نون و فتح تحتانی شد و و الف شہبہ بکسر سین مہملہ و فتح فوقانی و سکون
 سین مہملہ دوم و فتح فوقانی دوم و وقف ہا یعنی سرد است می گویند مزاج او سرد و
 خشک افعال او گراں و قابض شدت و دافع دیوانگی صغراوی حتی کہ برو غصہ
 میکند و فرہی بدن و قوت بخشد و باد و ملغمہ با فراید و ہاضمہ را کم کند و مصلحتش شکر و روغن است
 را الہ براسے مہملہ و الف و فتح لام و و گنگنی ہا گویند را املثم بفتح را سه مہملہ و الف
 و فتح میم و فوقانی ہندی و خفاے او و سکون میم دوم یعنی دافع در داکشم اسم سنگی است۔

را کی راوی

لکھنا اسم

فوائد اسماء براسے مہملہ با موحدہ

ریو و گی بہ ضم را سه مہملہ و باے فارسی مجہولہ و سکون داو و فتح دال مہملہ و کسر کاف
 و سکون تحتانی و بعضی عوض را سه مہملہ ہمزہ مضمومہ آوردہ ریو و گی گویند اسم ساگ پنی

ریو و گی

فوائد اسماء براسے مہملہ با فوقانی

ر ت ا ل و بفتح رائے مہملہ و فوقانی و الف و ضم لام و سکون واو و گامے بسکون فوقانی و ب و ج
 زیادتی نون مفتوحہ میگویند یعنی رتنا لو و ہندیاں آنرا روس بضم رائے مہملہ و سکون
 واو و فتح میم و سکون سین و ر ت ا ل بفتح رائے مہملہ و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و الف و
 لام و رکت لند برائے مہملہ و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و کاف و سکون نون و دال مہملہ
 یعنی جذر سرخ میگویند و گویند کہ از قسم پند الواست و نیز ہندواں آنرا گہلم بضم میم و فتح
 کاف فارسی و خاے ا و فتح لام و سکون میم دوم و رتنا پرے بفتح رائے مہملہ و سکون
 فوقانی و فتح نون و الف و ضم بائے فارسی و کسر رائے مہملہ و سکون تھمانی و جمل کند بفتح جیم
 و لام و کاف و نون و دال مہملہ یعنی جابے نمناک میشود و دال کند بفتح دال مہملہ و میم و
 الف و کاف و نون و دال مہملہ یعنی بوی خوش دارد و بعضی گویند کہ اسم بان کند بمعنی
 شیرین است ماہیت آن بخی است نرم و درازنی اچلیہ مشابہ بہ سوز در شکل بعضی کج
 و پیدار و بعضی راست دو قسم است سرخ و سفید یعنی پوست کمرے سفید و قسم دیگر سرخ و اندرون
 ہر دو سفید و شیر ہر دو مثل شیر و چونکہ اوراد آب جوش دہند و یا در خاکستر گرم نہادہ بپاؤر
 از پوست تنک وی منقشر نمودہ بخورد بسیار لذت و ذائقہ میشود و اگر در ظرفی اندکے آب انداختہ

و گرا ساد حسب ذیل :-

(س) ر ت ا ل و - پند ا ل و - دھ) ر ت ا ل و - پند ا ل و - شا کر کند جی (دنگ)
 لال پند ا ل و - (مر) لال ر ت ا ل و - پاند سیرای ر ت ا ل و (گج) ر ت ا ل و -
 شکر کند - شو ت ا ل و - (تل) چر گید و - (تا مل) یا فرا سکولاد (انگ)
 سویت پوٹے ٹو (لا) پٹا ٹاس اسکیوٹے نس (ف) نہاد لک لاکھو سیرای (از سالکام گھنٹا)
 گویم این شکر کند در ہند است اما رتا لویج دیگر است شاید کہ مصنف مرحوم اوراد و ہند ندیدہ باشد ورنہ شکر کند را
 رتا لونی نوشت چہ اگر رتا لور اگر گرم کردہ بخورد زبان و قصبہ الریہ را میگز دیکہ بعض وقت ہنگام خراشیدن و تراشیدن
 بدست خارش میشود و رتا لور در گوشت می پزند نہ شکر کنند ماہ فہم :- عبد العظیم و نصر اللہ خان انجیشکی الاحمدی
 اسخوری -

و گاه شالی بر آب فرش کرده رازمالور را برو گزاشته آتش کنند تا اینکه نرم شود بسیار خوب می گردد و خام او را در قلیه گوشت دادن و با علوا و یا بڑی با ساختن و در قوام نبات و گلاب و زعفران و مشک انداختن بهتر میشود و روئیدگی او در جائے سیراب میشود و بیل یعنی بی ساق است و اکثر شاخ او را بزمن پو شد پنجا میکند و چون بشکنند و در جائے دیگر بنشانند قائم میشود و جب نذر میکند و غیر مسلوق مانند ترب نرم خائیده میشود و هر دو خالی از لذت و فائده نیست مزاج او سرد و تر و شیرین و غذائیت در بیشتر افعال او دیر هضم و در دفع حرارت و صفرا و رگت پت و کوفت بدن و درد آل مولد مبنی و مقوی بدن و فریبی آرد و کفایت است مصلحتش قند و غسل بود و درد هوستری آورده که این پنج سرخ رنگ میشود و از آب شور زود ترقی میکند و بیزگی دهن را دور نماید و دندان را خوب است و مزه شیرین دارد و گراں و قابض شکم و لغم و باد و کف و صفرا و در نماید رتن جوت بفتح را بے مہلک و فوقانی و سکون نون و ضم جیم و سکون واو و فوقانی دوم و رتن پرس بضم با بے فارسی و سکون را وین مہلتین نیز میگویند و در ماہیت آن اختلاف است بعضی بر آنند که رتن جوت چوبے است سفید و متخالف که چون در آب بیند از آب را جذب میکند و از اگر میطرف بد مند آن آب از طرف دیگر حباب شده بر می آید درخت او در کوہستان میشود اگر آن چوب را سوده در چشم کشند روشنائی بخشد و گروہے میگوید که نباتی است بر دو قسم یکی آنکہ بہارہ میدارد و لعابیت بسیار دارد و ہنود اکثر آنرا پختہ میخورند و دوم تخم نہالی است کوچک و برگ سبز و سرخ و زرد دارد و در او یہ مستعمل است و آنچہ تحقیق فقیر رسیده اینکه نباتی است از یک وجب کم و زیادہ بلند میشود

و گراہ صاحب ذیل :-

(ھ) راتن جوت (پنج) لال جڑی - (لا) او نو سما آئے کی او ڈس -
 از اندین میرا میدیکا (س) پڑھ دیتی (ھ) مغلای آند - (ھ) تھو نہا دیتی (گج)
 رتن جوت (کن) آسند نے دیتی (انگ) ڈمی فائی نہا کف نٹ (لا) گر کس
 مٹی فینڈس (فارسی) (عربی) آپو خلصا (از سالکرم نگہشو) ۱۱-

برگش مانند برگ پودینه اما در از تر و سرد و نباله باریک و در میان اندک پهنای این چنین
در وقت تروتازگی و چوں بانتهای برسد برگش باریک می گردد و گلش خرد و باریک و بنفشه
رنگ مابین دو برگ و باراد و در بقدر دانۀ فلفل گردد و در برگ و شاخ و بیخ اولعابیت است
مزاج او سرد و تر و در دو مفعال اولعاب او جهت زحیر و معض نافع و بسبب
قوت از لاقیه خود تفتیح سده با معا کرده زحیر نافع میدهد و مخرج حصاة است و چشمه را
روشن کند و اگر آنرا سوخته بروغن کیندر بر سر بالند سحفه دور شود و بعضی گفته اند که رتن جوت
نام ابوخلیا است و اندک علم رتن بر اے مہلہ و فوقانی و سکون نون اسم جواہر است
رانی نیلی بفتح راء مہلہ و کسر فوقانی ہندی و سکون تحتانی و کسر نون و سکون تحتانی
و کسر لام و سکون تحتانی دوم یعنی مبطل افعال درخت نیل اسم ہیکی سیاه است ریتمک
اسم نمی است۔

رتن
رانی
رانی
رانی

فوائد اسماء راء مہلہ باسم

رچہا بہ فتح راء مہلہ و تشدید جیم فارسی و خفاءے و ففتح موحده و الف یعنی حافظ
از زحمات اسم نسوت یعنی تر بد است رچیکم بضم راء مہلہ و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی
و فتح کاف و سکون میم یعنی مزہ دار اسم نک سیاه است رجت اسم نقرہ و رچہا ہم
اسم نقرہ است رچی پتری بضم راء مہلہ و کسر جیم و سکون تحتانی و فتح باے فارسی و
سکون فوقانی و کسر راء مہلہ دوم و سکون تحتانی دوم یعنی برگ مزہ دار اسم درخت پکرن
است کہ مزہ برگ او ترش می شود و رچہا کند سکا بضم راء مہلہ و فتح جیم فارسی مشدود
و خفاءے و الف و فتح کاف فارسی و سکون نون و کسر دال مہلہ و سکون تحتانی و فتح کاف و
الف یعنی مفید بہ تہی کہ از شنیدن او آواز سخت و بوبے خوش و بد آید اسم گندان است
رچہی رچہد اب بضم راء مہلہ و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی و فتح راء مہلہ دوم و فتح جیم فارسی

رچہا
رچہا
رچہا
رچہا
رچہا

دوم مشدده و خفاے با و فتح دال مہلہ و الف یعنی مزہ میخوش اینچیں است نام بار درخت
 انداست ر جمنی بفتح راے مہلہ و کسر جیم و نون و سکون نون تحتانی ہدی را گویند
 رجا لو براے مہلہ و جیم و الف و ضم لام و سکون واو شرمندی را گویند ر جبر پترک
 اسم درخت مدی سرخ رجا کر بضم راے مہلہ و فتح جیم و الف و فتح کاف و سکون راے
 مہلہ دوم یعنی مولد امراض اسم پیکانی است

را جمنی
 رجا لو
 رجا کر

فوائد اسماء رای مہلہ با دال مہلہ

رود و دنی بضم راے مہلہ و سکون دال مہلہ و فتح واو و سکون نون و کسر فوقانی و سکون
 تحتانی و بزیادتی راے مفتوحہ بعد دال مہلہ نیز آمدہ رود و دنی دیا بزیادتی واو ساکنہ
 بعد کسبہ یعنی رود و دنی و آذر و دنی بضم مزہ و فتح دال مشدده و سکون راہم می گویند مہلہ
 آن رشتنی است کثیر الفوائد بزرگ و عظمت اکثر در زمین سخت و نمناک و مواضع آفتاب رویہ
 و شورہ زار و در موسم تابستان میرود و مانا بجایہ نخود در شکل و برگ اما از و خرد تر و پشت برگ
 آن بطرف آسمان آوروے آن بطرف زمین و ہوارہ آب از آن میچکد و زمین زیر آن برابر
 دورہ بوٹہ او نمناک و سیاہ مانند آنکہ بروغن کچد چرب کردہ باشند میباشند و در انجا مور چہا بسیار
 گرد می آیند و دو قسم است نرم و مادہ تر آن بزرگ بقدر یک ذراع پست و شاخہایش پس از
 بلند شدن زمین چہار پنج انگشت باز سوی زمین مائل شدہ اندکی از زمین بلند می باشد و مادہ
 آن بقدر یک وجب تا یک و نیم وجب و بعضی بزمین گویا گسترہ سر شاخہا پر از گلہاے ریزہ
 مانند گل با بوہ و نشان دیگر مادی و می آن است کہ از بعضی برک آب ہمیشہ مترشح می شود

رود و دنی

و گیسما (دس) ساؤ دنی (ہا) لانا - لا تو - ساؤ دنی (م) ساؤ دنی (ج)
 یا لیو (کن) آلو گو ی - لا - کر نیسا - کر نیکا - از سالک رام نگہش

و سبب چکیدن آب چنان قرار داده اند که این روئیدگی گریه میکنند باین وجه که در من فوائد
 بسیار حق تعالی مضمحل داشته است و بهیچس قدر من نمی داند افسوس صد افسوس میکنند و می گریه و
 گویند که چهار رنگ دارد سفید و زرد و سرخ و سیاه فقیر قسم سفید آنرا دیده که بسیار نازک و خوبصورت
 میشود و شنیده که در نواح قلع و رستگیر بهم میرسد و گویند در صوبه آله آباد قریب شاه جهان آباد
 بنغارنگ سازان و نواح برمان پور هاست میشود مزاج او گرم در اولی و تر و نر و بعضی
 خشک و بارطوبت فضلیه و مزه او تلخ و تیز و برگ او خوش طعم مائل بشوری افعال او مقوی
 و شاهی جهت کبیر و گ یعنی سل و کرم معده و خون صفراوی و لثیم و ضیق و پر میو و جمله در دست و
 پا مانع گویند برگ وی حکم اکیر دارد چونکه برگ قسم تر خشک نموده سائیده سه درهم تا دو هفته
 بخورند مؤسفیة نشود و اگر یک درهم با چهار درهم عسل او ده درهم روغن گاو سرشته هر صبح بخورند
 بدن را فربه کند و قوت باصره بفرزاید و سیاهی مورا نکند و دارد و سودا آب برگ دافع زهر و دود و زخم
 با نبات سفید شتی و دافع پر میو و در شکم بود و اگر مجموع گیاه با پنج و برگ و غیره در سایه خشک نموده
 کوفته جامه بپز کرده هر روز سه درهم آب شنبه بخورد و غذای لطیف و مرغن بعمل آرد و از ترشی
 و بادی پرهیز بسیار فایده عجیبه کند و گویند که در کپه کهتر که روز یکشنبه داخل شود بگیرند بحیثیکه
 سایه خود بروند افتد و پنج شب در شبنم نکند و در پس در سایه خشک نموده و سوده هر روز یک درهم
 با نبات و عسل هم وزن بخورند و تقویت عظیم بخشد و بدن را فربه سازد و اشتها به طعام در نهارد و انجم
 را قوت دهد و باه را زیاده گرداند و هیچ ضرر نرساند و اگر در شیره درخت موز بست و یک تسقیه
 در عرق مندی هفت تسقیه دهند و بر روغن گاو حرب نموده آله چکی کمیت و قر نفل کمیت و مشک
 نیم توله و کافور نیم توله سائیده با و یار کرده در عسل یا نبات مقوم سرشته هر روز از یک درهم تا سه
 درهم با شیر ماده گاو تازه دوشیده بخورند و تقویت باه بمرتبه کند و نیز گویند که اگر آب تازه او بر
 طلق محلول ریزند که وزن هر دو مساوی باشد و هر روز قدری از آن بخورند آثار عجیبه بیند
 بهوسین گویند که برگ قسم ماده او را اگر بر نقره بمالند و در آتش کنند زرد گرداند و اگر در عصاره
 و س قلعی گداخته اندازد مانند نقره بسته میگردد و چون چهل روز پی و پی سفوف آنها را هر روز
 مقدار دو درهم با نبات مساوی الوزن بزین عاقره بدهند قابل استن گردد و چون سفوف آن

یک سیر و تر پله نیم سیر و ترکته ربع سیر و شکر برابر جمله یکجا کرده هر روز یک کف دست بخورند و
بالای آن یک پیاله شیر ماده گاو تازه دوشیده بنوشند و از ترشی و بادی پیر میزند همه در دما را
بر دو تقویت بخشد و در آج به ضم راسه مملو و سکون دال و فتح راسه مملو و الف و
سکون جیم و بعضی رور آجه بهر دو مایکونید یعنی چشم مهادیو ماهیت آن گویند که
تخم باد درخت است صحرائی درختش راست میروید بسیار بلند میشود و ترش مانند شفتالو و ترش
مزه و در آن تخم با خطوط و زوائد و کاک و جای که این همه جمع میشود آنجا مثل روئی پیدا میشود
که آنرا مکمه گویند بضم میم و سکون کاف و در دما پس بعضی از آن تخم یک مکمی و بعضی دو مکمی و بعضی
سه مکمی تا نه مکمی میشود و یک مکمی عزیز الوجود است و گویند که اگر یک مکمی بهکم رسد باعث از دیاد دولت
و موجب ثمن و برکت است و هندو آن از این تخمها تسبیح و مالایا سازند و قبرک میدانند و نیز از
بعضی دیگر مسوج شده که درخت او مانند درخت تمر هندی و آله میشود و برد و قسم است صغیر و کبر
مزاج او گرم و خشک در دما افعال او مرقق رطوبات غلیظه و دفع رگت پت و
کرم معده و درد سر و زهره و مزه تلخ و تیز دارد و بامراض طفلان و زچکان نافع و اکثر اطباء
هند و همراه مر جان و مر اورد جهت ضعف دل و خشکی زبان با شیر نسا میدهند و ده جگر را به
مملو و فتح دال شده و وقف امدار و نیت هندی مجهول الماهیت مزاج او سرد و تر
افعال او گراں و در حالت بضم تیز و شیرین گردد و مقوی اعضا و دفع فساد و باد و صفرا
و بغم و منی زیاد میکند و در دما و رگت اسسم نمی است و در دما اسسم نهی
رو بهیرا اسسم مس رور کنمو بضم راسه مملو و سکون دال و فتح راسه دوم مملو و فتح کاف

دال

دال

دال و ک
دال و ک
دال و ک

ساده - در اصل ردی است اما در آن زبان سنکرت حب ذیل است.
(س) پیرا پیریا - و ساسیا پیرا ند - سسید اهنیا - یو گیا سیدی - گکشیمی -
پیران پیرد - د هیو د انتری - سدا - چننیا - دها نگی - منگلیا -
لوک کاشا - جیو سیر نیستا - یسسیا - از قسم تیج است - مینت آن کو کوسل بازغب
سفید مبرقش میشود - ۱۵ - (از سالک رام گنیشو بهوشن)
۴۷۲

و سکون نون و ضم میم و سکون واو از اقسام کهنوست انشاء الله تعالی در حرف کاف خواهد
آمد روی را نوان ای بضم را و کسر دال مهلتین و خلفای او سکون تحتانی و فتح رای مهله
دوم و الف و خلفای نون و واو و نون دوم و فتح او و تحتانی زعفران را گویند بمعنی گدازند
مرض را و ر پشی بضم را و سکون دال و فتح رای دوم مهلات و ضم بای فارسی و سکون
شین معجمه و کسر بای فارسی دوم و سکون تحتانی یعنی گل پرستش دیوان اسم روان سرخ و
گداژ را و ر جسر ابر او دال و رای دوم مهلات و فتح جیم و رای هندی و الف اسم
تلمسی است و ر اچها بضم را و سکون دال و فتح رای دوم مهلات الف و فتح جیم فارسی
و خلفای او الف اسم نارنگی چکری است یعنی از چشم مهاد یو پیدا شد و در ریش بر او دال
و رای دوم و کسر رای سوم مهلات و سکون تحتانی مجهول و فتح فوقانی و سکون سین مهله رنو
سدا شیو شده اسم سیاب است.

فوائد اسماء رای مهله باین مهله

ر سکیور بفتح را و سکون سین مهلتین و فتح کاف و ضم بای فارسی و سکون واو و رای
مهله دوم از اعظم ادویه طبایع هندی است و از مجربات ایشان دستور صناعت آن
نمک سینده و نمک سیاه و نمک پشکری و نمک گرو و نمک در کابخی و آب ترنج حل
کرده اقراص سازند و در سبوح دو آتش کنند چهار پاس از سه چوب و چهار پاس از چهار چوب
و چهار پاس از پنج چوب و چوب سه دست دراز و یک و چوب برابر رشته گرفته گندگی چوب را
از آن پیمانش بنمایند و بر سبوح بالایی پارچه تر کرده گز ازند چونکه خشک شود باز تر نمایند پس از سرد
شدن بر آرد و آنکه مثل ست سفید متصاعده اندرون سبوح بالایی مانند بگیند و پس آنرا در شهر
رگهی گنوار و نوشار انداخته ببت و کبر و ریحی نمایند و در سایه خشک کنند و در شیشه کرده در سبوحیکه
مقدارش انگشت از ریک پر باشد آن شیشه را بنهند و باز ریک تا بگلوی شیشه کرده تابست و چهار ماه

پس آتش دهند و بر سر شیشه سفال نهند و بنده کنند و دور از سیخ آهنی حرکت میداده باشند تا
 اینکه دخان زرد سی او برود و خالص برگردن شیشه متصاعد گردد و چونکه سرد شود شیشه را
 آهسته شکسته بر آورند و متصاعداً نگاهدارند و باید که شیشه را مطمین از گل حکمت نموده باشند
 مقدار شربت اوتاد و سرخ است در روغن گاو انداخته بلیند **مزاجش** در اول چهارم
 گرم و خشک **افعال و خواص** آل باد تمام اندام را برود و امرت است و شش و قسم باد را
 نیست کند و سجد و قسم کشت را و هشت قسم میوه و مایل و جرب و حله و آتشک و جھکند و روغن او
 یعنی استسقای زرقی و سنگره می و در دیکه در معده بعد از طعام شود و حی روک و پاندر و ک و
 شش قسم بوا سیر را و اقسام قروح کرده و مثانه و مجاری بول و دیگر امراض جلدی هر قسم که باشد
 دور نماید و برای سرعت انزال و ضعف باه با غسل تناول کند و باید که سیاه منقی باشد و یا از
 شکر بر آورده باشند و ترتیب تنقیه و بر آوردن از شکر در سیاه مذکور خواهد شد انشاء الله
 تعالی مصلح او زند و بند یا عمل است **رسم** بفتح راء و سین مهلتین و سکون میم اسم سیاه رس
 شیر هر چیز را می نامند چونکه رونق انشاء از آب است همچنان سیاه بدن را رونق آبی دهد لهذا
 باین اسم موسوم کرده اند و رسند که نیز میگویند بفتح راء و کسر سین مهلتین و سکون نون و فتح دال
 و سکون راء مهلتین یعنی در همه رسها این رس باد شاه است **رسم** بهل بهل به ضم را و سکون سین
 مهلتین و فتح بای فارسی و خفایه باد سکون لام اسم بار قسمی از هوا نوشته اند انشاء الله تعالی
 در حرف میم خواهد آمد رسا سخن به را و سین مهلتین و فتح همزه و سکون نون و فتح جیم و سکون
 نون دوم بعضی گویند که اسم رسوت است و بعضی گویند که اسم صمغ درخت سندی است انشاء الله
 تعالی در حرف سین خواهد آمد **رسم** رسوت بفتح راء و همزه و ضم سین مهله و سکون و او فوقانی
 در سندی رسا سخن و تارشیل و رساتره و رسوا به او و آهنی و او وی و کوآ دو و به او رسالک گرم
 و بال بهشتی می نامند ماهیت **آل** عصاره داربله است که بعمل مخصوص می سازند و در حرف
 هـ گزشت و نزد بعضی عصاره بلبله است که در نگر کوٹ و نواحی لاهوری سازند **مزاج** او
 سرد و مزه او تلخ و **افعال** او روشنی بخش قوت باصره و دافع خون صفراوی و در هر
 قی و ذائق و اسهال و آب را دور کننده و بدل را مستحکم و قوی گرداننده و انهم و بهشتی و با شیر و ادک

رسم
رسند
رسم
رسم
رسم

قوت نامیه را قوی گرداند و دار و رس و طفلان است نوشته اند رس و اولی بفتح را و سین مهلتین
 و دا و الف و کسر و او و دوم و لام و سکون تحتانی اسم قسم از نر کنده سیاه است رسا میم
 بفتح را و سین مهلتین و الف و کسر تحتانی و فتح نون و سکون میم اسم مشترک است میان سندی و
 شراب و سلاجیت رسا و شایب بفتح را و سین مهلتین و الف و کسر و او و فتح شین معجمه و الف اسم نرکی
 سیاه است رسا موچا برا و سین مهلتین و الف و ضم میم و سکون و او و فتح جیم فارسی و الف
 دوم اسم درخت اندک است رسا مستمرا بفتح را و سکون سین مهلتین و سکون الف و سین مهله دوم
 و فوقانی و ضم میم و سکون را و سین مهله دوم و فتح فوقانی دوم و الف اسم قسمی از با سنا است
 رپ چھو و بفتح را و سین مهلتین و ضم جیم فارسی و خفایه و سکون و او و دال و فتح را و سین مهله دوم
 مهلتین یعنی رنگ مانند گل می شود اسم بار چروخی است رسا چھو بفتح را و سکون سین
 مهلتین و فتح او و کسر میزه و ضم جیم فارسی مشدده و خفایه و سکون او اسم شیر و نیشکر است
 رسا لک بفتح را و سین مهلتین و الف و فتح لام و کاف اسم نیشکر سفید است بمعنی شیرین
 شیر و دار رسا لا به را و سین مهلتین و الف و لام و الف اسم نر نه شیرین است رسا نلا
 بفتح را و سین مهلتین و الف و کسر نون و فتح لام و الف اسم لیس است رسا نلاک برا و سین
 مهلتین و الف و سکون میم و فتح لام و کاف یعنی شیر و ترش اسم درد کابخی است رسا بفتح
 را و سکون سین مهلتین آب افشوده را گویند رسورس بفتح را و ضم سین مهلتین و سکون و او
 مجهول و فتح را و سکون سین دوم مهلتین یعنی بهترین عصاره در عصاره ها اسم مر یعنی بول است

فوائد اسماء رسا و مهله بایشین معجمه

ر شبک بضم رسا و سکون شین معجمه و ضم موحد و خفایه و سکون کاف نام و شبک
 و عوام بنود از ایدار گویند یعنی پائے گاو از ایا جهت که برگ او صورت مثل پائے گاو
 میشود بحکم الهی در حرف و او مذکور خواهد شد ر ششی چھو جن بضم رسا و سکون شین معجمه
 ۴۷۷

وسکون تحتانی و ضم موحده و خفایه با و سکون واو و فتح جسم و نون اسم مشترک است میان
 برنج و شتی و شالی سیاه معنی اولاتی خوردن متراضان صحرانشین و اولیا است رشتۀ بحر
 را به همل و سکون شین معجم و فتح فوتانی و مشهور ناروکی بوئی چون فعلش ظاهر شد و امش
 سوای این دیگر بود و نار و رادر فارسی رشتۀ می نامند بهما اسم موسوم کرده بتحریر آورده
 ماهیت آن نباتی است از زمین بقدر چهار انگشت بلند شده شاخها باریک تارها و انبوه
 میکنند مانند مجموع رشتنهای کامل و هر دو طرف رشتنهای مذکور ریشۀ های باریک مثل مو میشود و
 گلشن پنج برگه خوشنما و خوش رنگ مائل بگللابی و خرد و بعد از آن ظرف میکند خرد از دانه کشیز و
 مانند آن در آن تخمها به باریک مجموع این بوئی را کوفته بر ناروی بندند فی الحال میگذازد
 از ادویه جدیده است رشتۀ دونه بضم رای همل و کسر شین معجم و سکون را به همل دوم و فتح
 دال همل و فتح واو و نون و خفایه معنی به صحرانشینان عزیز و نام دونه است ریشۀ بزرگ
 بضم رای همل و سکون شین معجم و فتح تحتانی و الف و ضم با به فارسی و را به همل دوم و سکون
 واو و کاف عجمی و فتح فوتانی یعنی از کرامت صحرانشینان پیدا شده اسم مشترک است میان کاسچکوری
 کلا و متوایک کلا رشتنهای بضم اول و فتح دوم و کسر موحده و خفایه با و سکون تحتانی
 نیز نام کاسچکوری کلا است خوا به اسمهای را به همل با صا و وضا و طا و
 ظا و عین و غین و فا و قاف یافته اند

از

پیش از

است

فوائد اسمای رای همل با کاف

ر کا و نی به ضم رای همل و فتح کاف و الف و فتح دال همل و کسر نون و سکون تحتانی
 یعنی از دیدنش مرض گرختۀ درجائی پوشیده می گردد اسم بند است رشتۀ بزرگ
 به همل و سکون کاف و خفایه با و فتح موحده و خفایه با به دوم و سکون کاف دوم و بحد ف کاف
 و صر یعنی رگب نیز آمده یعنی دوا ای با ضم مزاج او سرد و فعال و مقوی اعضا

از

و مولد منی و فزائنده بلغم و دافع فساد صفراء و خون و سوزش معده و لاغری بدن با وودوق و
 کف پیدا کند رگت چندان بفتح راے مهله و کاف عجمی و سکون فوقانی و فتح جیم فارسی و
 سکون نون و فتح دال مهله و سکون نون دوم یعنی سرخ صندل در چندان مذکور شد و نیز اسم
 چوب تنگ است رگت پند و بر اے مهله و کاف فارسی و فوقانی و کسر موحده و سکون
 نون و ضمیم دال مهله و سکون واو یعنی سرخ نقطه و ار اسم لیمین بجهنی است رگت پرے بفتح
 راے مهله و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و باء فارسی و سکون راے مهله دوم و کسر نون و
 سکون تحتانی یعنی سرخ برگ اسم رمباک است رگتنجا بر اے مهله و کاف فارسی و فتح
 فوقانی و سکون نون و فتح جیم فارسی و الف اسم فیشکر سرخ است رگت سجا بر اے
 مهله و کاف فارسی و فوقانی و سین مهله و جیم فارسی و الف یعنی سرخ می باشد اسم شگرف است
 رگت ناژا بر اے مهله و کاف فارسی ساکنه و فوقانی مفتوحه و فتح نون و الف و فتح رای
 هندیه و الف دوم بمعنی شاخ سرخ ساگ ماٹ راگویند رگت شالی بر اے مهله و
 کاف فارسی و فوقانی و فتح شین معجمه و الف و کسر لام و سکون تحتانی برج سرخ راگویند
 رگت چکل بفتح باء فارسی و خاے لام بار درخت بڑ و بار گلاب و بار کندوری
 راگویند جهت آنکه چوں بار او پنجه شود سرخ گردد و بمعنی ثمره سرخی میدهد اسم لاک است
 رگت کاشٹھ بر اے مهله و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و فتح کاف و الف و سکون
 شین معجمه و فتح فوقانی هندی و هر دو صندل سرخ راگویند رگتتم بر اے مهله و سکون
 کاف و فتح فوقانی و سکون سیم گل کنول سرخ و زعفران راگویند رگتتم ریو اسم سیدو
 است رگت تشپ بر اے مهله و کاف فارسی و فوقانی و ضمیم باء فارسی و سکون شین معجمه
 و باء فارسی دوم یعنی سرخ گل سیم مشترک است میان گل دانهی و گل سنبل و گل گنیر سرخ
 و گل پلاس و گل نعلی بر اینهی مژ و زهلی و گنیر سرخ و روییدگی هیکری و گل زوا سن سرخ
 رگت پیشی باضافه تحتانی اسم گل مژ و زهلی است و بکاف عوض تحتانی اسم گل درخت
 پانگرو است رگت لورک به ضم باء فارسی و سکون واو و فتح باء مهله دوم و سکون
 کاف یعنی سرخ گل نیز اسم مشترک است میان گل کپلیک و گل پانگروه سرخ و تلجم آن

و گل انار و سناق و گل تمر هندی اما در بعضی از اینها گل اندکی زردی هم می باشد لکن غالب
 سرخی است لهذا در گلهای سرخ شمرده شده و در بعضی کتب آمده که چو گل کبلیک خوں
 می افزاید لهذا بایں اسم موسوم است رکت یا دی براسه مهله و کاف فارسی و فوقانی
 و فتح باه فارسی و الف و کسر و ال مهله و سکون تحتانی اسم همسایه است یا ابو جنس یا سواد
 او باشد و نیز اسم شرمندی است رکت یا ال براسه مهله و کاف فارسی و فتح فوقانی
 و میم و الف و لام درخت کرج را گویند رکت منجر می به فتح راسه مهله و سکون کاف
 فارسی و فتح فوقانی و میم و سکون نون و فتح جیم و کسر راسه مهله دوم و سکون تحتانی اسم پیل
 کا است رکت ممول بفتح راسه مهله و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و ضم میم و سکون
 واو و لام یعنی سرخ بیخ اسم شرمندی و گدیل رکت و باب اسم گل کنول که شک شکند
 رکت شیر آشک اسم سر لوشک رکت لوه اسم مس یعنی آهن سرخ رکتا شمشا براسه
 مهله و کاف فارسی و فوقانی و الف و سکون شین معجمه و فتح میم و الف رکت شاشتی
 بر او کاف فارسی و فوقانی و فتح شین معجمه و الف و سکون نون و کسر فوقانی و تحتانی یعنی با ستم
 نامع اسم گبر و است رکت رو و راسه مهله و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و راسه
 مهله و سکون واو و و دال رفتح راسه دوم مهلتین و الف یعنی جنگ میخواید و خون روان میکنند
 اسم فولاد است رکت سر شش براسه مهله و کاف فارسی و فتح فوقانی و سین مهله و سکون
 راسه مهله دوم و فتح شین معجمه و سکون باه فارسی اسم رای سرخ است رکتور منت
 براسه مهله و ضم کاف و فوقانی و ضم واو و راسه دوم مهله و سکون نون و فوقانی دوم معنی
 سرخ و گرد اسم رویدگی شیکری است برگش آبخناں میشود رکت کیسر براسه مهله و
 کاف فارسی و فوقانی و کسر کاف و سکون تحتانی مجهول و فتح سین و راسه مهلتین و الف یعنی
 گل سرخ اسم پنا که است رکتا قحط براسه مهله و کاف فارسی و فتح فوقانی و الف
 و کسر جیم فارسی مشدده و حفا به و سکون تحتانی یعنی سرخی چشم دور کند اسم گھلی وجه تسمیه اینکه
 گل او جهت سرخی چشم مفید است رکتستو براسه مهله و کاف فارسی و فتح فوقانی و سکون
 سین مهله و ضم فوقانی دوم و سکون واو اسم پرایدنم و گذشت رکت کم بضم راسه مهله و

رکت یا دی
 رکت یا ال
 رکت یا لوه
 رکت یا شمشا
 رکت یا شاشتی
 رکت یا فولاد
 رکت یا رکتور
 رکت یا رکتستو
 رکت یا رکت کم

و سکون کاف و فتح میم اول و سکون میم دوم اسم طلا است رگت یحس براس مہلہ
 و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و کسر موحده و سکون تحتانی و فتح جیم و سکون سین مہلہ یعنی
 دانہ سرخ اسم انار است رگت سمر ابرا و کاف فارسی و فوقانی و سکون سین و فتح راسے
 دوم مہلتین و الف یعنی در اجابت خون می آرد و بعضی گویند کہ نام المہیت است و بعضی
 گویند کہ نام خمرک است رگت سنگی براس مہلہ و فتح کاف فارسی و سکون فوقانی
 و کسر سین مہلہ و خفایے نون و کسر کاف فارسی دوم و سکون تحتانی زہری است کہ چوں اورا
 بر کمر مادہ گاہ بستہ بدوشند شیر سرخ زنگ بر آید رگت کبہ بفتح راسے مہلہ و سکون کاف فارسی
 و فتح فوقانی و کاف و المین اسم اسوک یعنی سرخ و نہالہ۔

فوائد اسمای رای مہلہ بالام

رلو بحس اول و ضم لام مشدود و سکون واد اجہوا لیکما بحس ہمزہ و سکون جیم فارسی و
 خفایے وا و فتح وا و الف و کسر لام و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی بند بند مثل نیشکر
 میشود و تکار یچو بضم فوقانی و فتح کاف و الف و کسر راسے مہلہ مجهولہ و سکون تحتانی و ضم
 جیم فارسی و خفایے لا و سکون واول یعنی اندرونش تار لاسے سفیدی باشد کاندہ یچو بفتح کاف
 و الف و سکون نون و کسر وال ہندیہ و سکون تحتانی و ضم جیم فارسی و خفایے لا و سکون واد
 یعنی کاه او مثل نیشکر میشود و ایچو کا بہ فتح وا و الف و تحتانی با ہمزہ و فتح جیم فارسی اولی و
 ضم جیم فارسی مشدود دوم و خفایے لا و سکون واد و فتح کاف و الف یعنی برومانند چشم زاغ
 می باشد سویتا چامرا بضم سین مہلہ و کسر واد مجهولہ و سکون تحتانی و فتح فوقانی و الف و
 فتح جیم فارسی و الف و فتح میم و راسے مہلہ و الف یعنی سفید بسیار میشود و کسر واد بضم کاف و
 راسے مہلہ و سکون واد و ضم جیم مہلہ و سکون واول یعنی مثل چنور یا قلگی میشود و کسر واد بضم
 کاف فارسی و راسے مہلہ و سکون واد مہلہ و خفایے لا و فتح راسے مہلہ دوم یعنی غلیبواز کچھا

شک بضم کاف فارسی و فتح جیم فارسی مشدود و خفایه لام و الف و ضم باسے فارسی و سکون شین معجم و کسر باسے فارسی و م و فتح کاف یعنی گش خوشه دار میشود و حاصل ازین سما اینکه گل او سفید مثل چنور یا قلکی و خوشه دار مانند پنجه غلیو از میشود و ظاهر ازین اسما استفاد میشود که نامهای قلم و اسطی است که صنفی از اصناف قصب است چنانچه صاحب جمیع اجواب مع تفصیل نوشته افعال او نزد هندیاں باد و پت رامی شکند و در دیکه بسبب فساد بول حادث شود آنرا و در شکم گرمی را و بسیاری گرمی را زائل گرداند و منی بیفزاید و امساک آرد.

فوائد اسماء رائے مہلہ با میم

رمیاک بفتح رائے مہلہ و سکون میم و فتح تحتانی و الف و سکون کاف یعنی بسیار سرسبز و بار و بہار ماہیت آک درختی است مانند بیل یعنی بے ساق کہ در دشت جلے زمین سرخ پیدا میشود و بسیار سبزی باشد برگ او مانہ برگ جام و گل سفید خوشه دار و بار غلافی مانند بار کلهچی و بر پوست او خطوط دور خشد و مانند خطوط شعاعی آفتاب ظاہر آن سیاه و زیر آن خطوط سرخ و زیر آن خطوط سفید میشود و اکثر در اعمال طب بکار می آرد و عوم ہنود آنرا سلکرو بضم سین مہلہ و سکون لام و ضم کاف فارسی و رائے مہلہ و سکون واو و سرو و بضم سین و سکون رائے مہلہ و سکون و ضم واو و رائے ہند یہ و سکون واو و دوم میگویند و خواص آنہا رمیاک و رائے مہلہ و الف و فتح میم و الف و خفایہ نون و واو و نون و فتح لام و الف و نون و کھٹار اما بہ فتح کاف و لام و فوقانی و الف و رائے مہلہ و الف و میم و الف و ثرونی بفتح فوقانی و ضم رائے مہلہ و سکون واو و کسر نون و سکون تحتانی یعنی درخت او دمانجی بہ فتح و الف و خفایہ لام و الف و فتح نون و کسر کاف و سکون تحتانی یعنی منی را مستحکم کند و در بعضی نسخ یا نو دمانجی بزیادتی تحتانی مفتوحہ و الف و ضم فوقانی و

سکون واو آمده و سوری اولی بضم سین مهمله و سکون واو و رای مهمله و فتح تحتانی و الف و فتح واو و کسر لام مشدده و سکون تحتانی یعنی بر نبات بے ساق او مانند خطوط سرخ شعاع آفتاب میشود و رگت پرتی بفتح رای مهمله و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و بای فارسی و سکون رای مهمله و کسر نون و سکون تحتانی یعنی برگ سرخ دارد مزاج او سرد و مزه او تیز و شیرین افعال او دافع خارش و فراینده شهوت نکاح و منی و نور و پراگنده کننده صفرا و مسکن تب و تشنگی و دور کننده جوشش دهن و قی نوشته اند ر مبهما بفتح رای مهمله و سکون میم و فتح موحده و خفایه ما و الف درخت موز را گویند ر مبهما بفتح رای مهمله و سکون میم و فتح موحده و خفایه ما و الف و فتح بای فارسی و فوقانی مشدده و سکون رای مهمله یعنی مانند برگ موز اسم درخت اند کوست.

میجک
میجک

فوائد اسماء رای مهمله بانون

رنگینام بضم رای مهمله و خفایه نون و سکون کاف فارسی و فتح نون دوم و الف و میم برص را گویند اسم گوشتی است چونکه برص مفید لهذا بای اسم میم گشته رنگینام برای مهمله و خفایه نون و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و رای مهمله دوم و سکون ما اسم سنگتره است رنجنیکا بفتح رای مهمله و سکون نون و فتح جیم و کسر نون دوم و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی بسیار رونق دارد و تر و تازه اسم رنجکی است که آنرا کپلیک نیز گویند رنجمنی گینیا بفتح رای مهمله و سکون نون و فتح جیم و خفایه ما و کسر نون دوم و سکون تحتانی و کسر کاف فارسی و سکون تحتانی و خفایه نون سوم و فتح تحتانی دوم و الف یعنی آواز می کند اسم چمنچنا است رنا لوک بضم رای مهمله و سکون نون و الف و ضم لام و سکون واو و کاف اسم بیر است و گاهی در نالوک بز و یا قتی و او مضمومه و سکون رای مهمله نیز گویند.

فوائد اسماء رای مہملہ با واو

رواکن بفتح اول دوم والف و کسر سین مہملہ و سکون نون ۔ ماہست آن
درخت تمنشی است کہ در جائے سیلاب و خانہ و باغہاء اطراف نسبت برگ تنبول میتکا زند و نہایش
است میروید و یک ساق دارد و بقدر درخت کنار و زیادہ ہم از ان میشود و دیر پانیت و در
دو سہ سال ضائع می گردد و بر دو قسم است خرد و کلان و سفید و سرخ برگہایش بر شاخہاے
باریک او از ہر دو طرف میروید مثل برگ تمبر ہندی و از نو اندکی دراز و سفید و گل مائل بہ زردی
و کلان و ریشہ دار و از ان مانند پرندہ و ہندیان این قسم را کیشا بفتح ہمزہ و کسر کاف فارسی
و سکون تحتانی رفتح شین معجمہ و الف و اگتیک بفتح ہمزہ و کاف فارسی و سکون سین مہملہ و کسر فوقانی
و سکون تحتانی و کاف و منتر نام بضم میم و کسر نون و سکون رای مہملہ و فتح نون دوم و الف و میم دوم
و کیشا یحیی بکسر کاف و سکون تحتانی و فتح ثلثین معجمہ و الف و سکون نون و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی
دوم و ہوشکرو کا بفتح میم و ضم دال مہملہ و ضحایے ہا و سکون واو و کسر شین معجمہ و سکون کاف
فارسی و ضم رائی مہملہ و سکون واو دوم و فتح کاف و الف گویند و سرخ را ایرا کیشا بفتح تحتانی و
رای مہملہ شدہ و الف و کاف فارسی و تحتانی و شین معجمہ و الف و اما تشری بضم ہمزہ و فتح میم و
الف و فتح فوقانی و کسر شین معجمہ یا مہملہ و سکون تحتانی یعنی گلش سرخ مثل ٹیکہ زنان ہنوداں کہ
بریشانی میکنند میشود و بعضی معیش میگویند کہ پیدایش این درخت از نام زن مہادیواست نہرا
کہ نام او پاروتی و اما تشری بود و یلیپیشی بکسر لام و سکون تحتانی و فتح لام دوم و ضم بائی فارسی

بگراشہ

(س) جیانیتکا (د) جیت سہین (۵) روا سن (۶) پنج پے یشر (ہنگ) جانیٹی
(م) جن جان - شیو سہی - (ن) جلو گو - سو مانتی (تامل) چنیائی (کن) کاری
جی شی مارا (مل) کے ڈنگو (انگ) سہا فیا اجیٹیکا (ازانڈین میٹریڈیٹا)

سکون شین معجمه و کسر باء فارسی دوم و سکون تحتانی یعنی گلش سرخ مثل شیکه سرخ میشود
 و لا تشبی بفتح لام و الف و لام و کسر شین معجمه و باء موحده و سکون تحتانی یعنی برگ تنک و نازک
 و نرم دارد و رگت تشبی بفتح رای مبله و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و باء فارسی و شین معجمه
 و باء فارسی دوم و تحتانی یعنی سرخ گل است تیم شاة بکسر باء فارسی و فتح فوقانی مشدده
 و سکون میم و شین معجمه و الف و فوقانی و گد هر پرزکا بضم کاف فارسی و سکون و ال مبله و خفای ما
 و فتح راء مبله و بای فارسی و سکون راء مبله دوم و کسر نون و سکون تحتانی و فتح کاف و الف
 یعنی برگ او مانند پر غلیو از میشود و در بعضی نسخ رور تشبیها آمده بضم راء مبله و سکون دال و
 فتح راء مبله و شین معجمه و باء فارسی و سکون شین معجمه و کسر باء فارسی دوم و کاف و الف یعنی گلش
 بر اے پرستش دیوان بکاری آید گویند و برگ قسم بزرگ در صورت ماند خرد اما ازاں بزرگ گل
 قسم سرخ بسیار خرد و در شکل مخالف سفید است و بعضی نوشته اند که بر چهار قسم است سفید و زرد و سرخ
 و کبود و بحسب اختلاف رنگ گل با صنف شده لیکن بیشتر در دیدن سفید و سرخ زرد آمده و هنگام
 گل کردن او اکثر موسیم زمستان است و بار او غلافی غلاف قسم کلاں گنده بقدر خنصر و بنصر و دراز تا
 بنیم گز و قسم خرد را مانند غلاف لوبیا انبوه بر از تخم مثل آن و دراز تر ازاں و در بعضی مواضع بار و
 سهار کردن او مختص بزمانی نیست و گویند که برگ او شب مجتمع میشود و صبح جدا گردد و چوب او
 سبک و بدیر میوه زود و سخته نمی کند و مزاج طبع پست و برگ و پهلوی گرم و خشک در اول اولی و گل و
 معتدل و فقیر گل او در گوشت پخته خورد بسیار لذیذ و با فائده شد و پختن پهلوی او هم در گوشت و بے
 گوشت خوب می شود و فعال او چون برگ او بسیار سیده بر او رام منبج و ضاد نمایند جذبه و
 تقوت نماید و بیرون آرد و مزاج دارد و گراں و دافع باد و بغم و اما اس اعضا و تنگی نفس و رگت
 پست و خلط و اشتقاق منضج ماده خام و یکمید بر گرم کرده او محلل او جاع و ریلح مفصل و شیرینی
 زیاده کند و ساگ او پخته خوردن تیر و تلخ و وقت هضم هم گرم و تیر است گرم شکم می کشد و باد که
 بدن را گرفت کند و دور نماید و خارش زایل کند و خون صاف پیدا کند و صفرا هم دور نماید و
 پهلوی او که آنرا در سنگرت منی پهل بضم میم و کسر نون و سکون تحتانی و باء فارسی و خفای ما و
 سکون لام گویند ز مخت و ترش است و غری ادویه کند و سبهار بفتح سین مبله و سکون میم و فتح

موحده و خفایه با و الف و فتح را می مهله و وقف با نام کزی است یعنی بے گوشت پنجه و درو
 مصالح و ترشی داده اند و غن دماغ نمایند خوردن اورنگ برافروزد و دادا انچه را نافع و زهر
 دفع کند و باید که پهلوی او بسیار پنجه و سخت شده نباشد چرا که در لذت فرقی میشود و گل او گرانی
 و صفرا و باد دفع سازد و مزه دار و مقوی است و عصاره قسم سرخ او خنای را مفید و اد اورت
 و دهنش و میند این دو قسم ادا است از هشتاد قسم آنهارا سود بخشد و شیر برک روان صاف کننده
 سیم الفار نوشته اند و سکا بفتح را بے مهله و سکون و او و فتح سین و الف بفارسی کور گیاه و عبرتی
 از فخر آمدند و هندیاں آنرا کاسنجی پوری بفتح کاف و الف و فتح میم و سکون نون و کسر جیم فارسی و
 سکون تحتانی و ضم با بے فارسی و سکون و او و کسر را بے مهله و سکون تحتانی یعنی کاه گنجی بفتح کاف
 فارسی و خفایه نون و سکون جیم و کسر نون و سکون تحتانی و بجهو ستر تا بضم موحده و خفایه با و
 سکون و او و سین مهله و ضم فوقانی و سکون را بے مهله و فتح نون و الف یعنی در کنجه کاه پیدا میشود
 و شکر گرات بضم سین معجمه و را بے مهله و خفایه نون و فتح کاف فارسی و را بے مهله دوم و الف و
 سکون فوقانی سکه یه یعنی غنچه او مثل شلخ حیوانات میباشد و کینه بیجا بضم کاف فارسی و خفایه تحتانی
 و نون و فتح او کسر موحده و سکون تحتانی و فتح جیم و الف یعنی اندرونش تنگها بے بار یک است
 و کاسنجی را بفتح کاف و الف و سکون نون و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی و فتح را بے مهله و او
 و الف و کسر سین مهله و نون و سکون تحتانی یعنی در او کاسنجی را پاره پاره میکنند اما این معنی بصحت
 نرسیده و نزد بعضی معنی این است که کاه خوشبو است چمنه را چمنه بفتح جیم فارسی و خفایه با و
 سکون فوقانی و فتح را می مهله و الف و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح جیم فارسی دوم و خفایه با و

دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) اَجَا پَدَا - اَلْبِلَا بَهْدَا - اِنْدُو پَرِنِی - (انگ) تَهْکُ لَیوُ دُ
 لَیوُ نَدَا - (ده) پَجْجِی رِی - سِکْکِی - (رگج) اَجَا مَنُو پَرِنِی (مر) گِیوُ مَرِنِی -
 دَرِنِی (رُو سَه) چَمُو - (نا مل - مل) کَا مَ پُو سَاوِ لَی (کن) دُ فَا پَرِنِی -
 کَا رَاوِ یَرُو - سَوِ یَرُو - سَمَبْجِی رُو - (از اندین میسرایا ندیگا)

دوم سکون فوقانی دوم وفتح رای مهمله دوم یعنی سایه او و پوشتش بر اکنه سایه بسیار محبوب
 است و یا ل گهن بفتح بای فارسی و الف و فتح لام و کاف فارسی و خفایه لام و ضم نون یعنی
 شیر رای شکند و بعضی گویند که یعنی پرورش سایه او بهتر از ترنگا بفتح میهم و الف و فتح لام و ضم
 فوقانی سکون رای مهمله و فتح نون و کاف و الف یعنی کاه مانند بیل و گردار میباشد و در ویشا
 بضم رای مهمله مجبوله و سکون و او و کسر با و فتح شین میهم و الف یعنی داغ مرض است می گویند
 ماهیت آن کاهی است بلند میشود تا بقامت انسان و برگ دراز و نوکدار و بر نهایت
 او نفلخ نخالی اندر و نش تخمها به ریزه و بسیار انبوه و با عطری و عطاران از وی عطری سازند
 و تند طعم و گزنده بزبان و این از غرنهدی است و شنیده شد که بر کاه او گرمی پیدای شود و
 بقدر گرمی پناه و اندکی از آن دراز و سیاه رنگ و بر پشت خطوط سرخ و نقطه های سفید و باریک
 از خردل و گل و روستا غذای اوست جهت تامل لحم قروح و انفجار او رام و دُنبلات از تیزاب
 قوی تر است مزاج گیاه و شکوفه و بیخ او گرم و خشک در دوم افعال او مفرح و مفتوح و
 ملطف و قابض و مقوی دل و مفتت حصات و مدر بول و مذیب طحال و محلل در امر و تیز کننده
 معده و با مصطکی مانع غشیان و فرزه او مسخن و محفف رطوبت فرج و غدود مبهج شاهیتین و روغن
 و عطر او که روغن کنجد تا هفت هفته با و پرورده باشد جهت در درج و قروح سر و جرب و حله و خرا
 و در و عصب و گرده و ریشه و کز از و در و شقیقه و قوت سامعه و غیره عجیب الاثر و سند آن نوشته
 که گیاه او نازک و شیرین است قوت پر میود فتح کند و عصاره در چشم انداختن مثلیه بضم بای
 فارسی و سکون فوقانی هندی و فتح لام و وقف یا یعنی طفره که مانند کفچه مار بر چشم محیط گردد و در ساق
 و خارش را نافع و صفرا بفرزند رویه بضم رای مهمله و سکون و او و فتح بای فارسی و خفایه لام
 بفارسی نقره و بعربی فضه و هندیان آنرا وادی بکسر و او و سکون نون و کسر دال هندی و سکون
 تختانی و رویک بضم رای مهمله و سکون و او و بای فارسی و فتح تختانی و سکون کاف و در جتم
 بفتح رای مهمله و کسر جیم و فتح فوقانی و سکون میم و تارم بفتح فوقانی و الف و فتح رای مهمله و
 سکون میم یعنی امراض قدیم که در بدن متحکم گردد ویرایه ای چنین امراض را پراکنده و تار
 بتار میکند و تر پو بفتح فوقانی و سکون رای مهمله و ضم بای فارسی و سکون و او و کسر موحده

سکون تحتانی و ضم رای مهمله دوم و سکون واو دوم معنی دشمن قلمی و کلا خوا یا بفتح کاف و لام و
 سکون الف و خای مجمعه و فتح واو و تحتانی و الف گداخته نقره یا گداخته قلمی هر یکد گیر را دشمن
 بود و معنی دوم آنکه نقره بدن را از بیماریها صاف و خالص نمایند است و کلا هو تم بفتح کاف و لام
 و دال مهمله و خای ا و سکون واو و فتح فوقانی و سکون میم یعنی نام آں چاندی که در آتش گداخته
 و صاف نموده باشند و تیار و پیم بفتح فوقانی و بای فارسی و الف و ضم رای مهمله و واو ساکنه و فتح
 بای فارسی و میم ساکنه نقره در آتش سرخ کرده و در جرم بضم رای مهمله و کسر جیم فارسی و فتح رای
 مهمله دوم و سکون میم یعنی بیماریها را بد نهاد و دور کرده حیات بخشد و چن در لکیم بفتح جیم فارسی و
 و خای نون و سکون دال و رای مهملین و فتح ا و الف و فتح فوقانی هندی و کاف و سکون میم
 یعنی مانند آفتاب روشن می نامند مزاج او سرد و خشک باعتدال و مزه او ترش و زمخت
 و حرب و بعد از کیموس شیرین گردد و بعضی از هند آں سرد و تر هم گویند و تولد او از سیاه بهتر و
 گندک خالص که برابر دهم حصه سیاه باشد زیرا که مکلس نقره و قشیکه از گندک خالص شود و برابر
 خود سیاه می نوشد و سکون او و نظر آفتاب و مساحت مشتری در سیر سال است از مو الید صغار و
 معادن او بسیار است و بهتر او آنکه نرم و شکنج و براق و سفید بود و نشکند باید که آنرا پاک کرده
 و کشته بخورند و گرنه آشتیابیر و افعال اولین و مقوی دل و معده و حافظه و حافظ جوانی
 و گوشت دپیه و مغز استخوان و منی و مصلح فریبی مفرط و دافع فساد باد و صفرا و از جمله رساین است
 و کشته او را روی بدن نامند در فواید مذکوره اقوی و بیغالبه است و گویند که آب نقره تاب کف را
 می شکند طریقی کشتن نقره بآب نقره مصفی و منقی و او را ق سازد و وزن آں گوگرد را با شیر و صبر
 حل کرده بر آن نهاده نماید و در دیگ گلی نصف پُر از نمک کرده و ورق های نقره بر آں نهاده باز
 نمک تا دین و یک بر کرده کانه گلی بر نهاده و زرش گلی حکمت گرفته و یک را بر دیکه ان گذاشته
 تا شش ساعت آتش متوسط دهند بعد شش ساعت دیگر آتش تند کنند چوں سرد شود بر آورده

(از صفح ۴۷) دیگر اسامی ذیل - (س) رجبت - (ده) چاندی - (روپیه) (بنگ) (روپ) (س) (روپین
 (گج) (روپون) (کن) (بلج) - (تل) (ایندی) (انگ) (سلور) - (لا) (آر جلم) (ف) (نقره) (ع) (فضله
 (از ساگر ام نیشو)

بهمین پنج بار دیگر عمل نمایند پس بپاست و روغن گاوپشت دهند و مرتبه با تش بنهند پس برآورده
نگاه دارند و بکار برند و بعضی نیم وزن نقره سیاه و هم وزن هر دو گندک را با شیر و ضمیر حل کرده
بر اوراق طلا می کنند طریق تنقیه و تصفیه نقره بگیری نقره را و اوراق تنک کرده شک و پیکال
سبوتر و شیر و پوست پنج درخت آگ با شیر و برگ سبکی ساقی ساقی نموده بر آنها طلا نماید و در مغال
گلی کرده در آتش پاک دشتی گذاشته بعد سرد شدن بر آورده اوراق را پاک سازد و بکار آرد
و فقیر باین عمل کشته کرده لاست آمد باید که کشته او سفید باشد و رو مینی بضم راء مبهله و سکون
واو و کسر و نون و سکون تحتانی ده قسم است و این دارو را هندیاں سویمکلاں بضم سین مبهله و
سکون و اه و کسر میم مجهول و سکون تحتانی و میم دوم و فتح لام و الف و ضم نون و مشهور در عوام
سومرا نوشت معنی لفظ اندکی تلخ و ترش و سوزناک بکسر سین مبهله و واو و سکون تحتانی و فتح
فوقانی و سین مبهله دوم و الف و ضم راء مبهله یعنی اسهال سفید آرد و مبهله و لکا بفتح میم و با و
الف و فتح و او و سکون لام و فتح کاف و الف یعنی بیاره کلاں و دراز میشود و روشنی بضم رای
مبهله و سکون و او و کسر و نون و سکون تحتانی یعنی تلخ است و سومو لکلا بضم سین مبهله و سکون
واو و فتح میم و واو و دوم و سکون لام و فتح کاف و لام دوم و الف یعنی نامهای او برابر نامهای
ما کتاب میگویند نوشته اند که خارش و درد گوش و آنتر ویدی می از بیماریهای کلاں است
فائده میدهد و نیز روشنی اسم درخت پاکره است و گزشت و قیاس فقیر چنین با قضا میکند که این
دارو خرق ابیض باشد هر دو زنجبیل و سرد و دافع کرم معده و امراض آل و جگر و پاک سازد و
صاحب دستور الاطباء گوید که این در ملک کوثر پیدا می شود و دو قسم است هر دو شیرین و تلخ و سرد
باشد بدن را نورانی سازد و مزه دهن خوش کند و عقل بنفزاید و بطنم دور نماید و روشنی بضم رای
مبهله و سکون و او و کسر فوقانی هندی و سکون تحتانی بغاری نان و لبرتی خبز نامند بهترین آنها
نان گندم است که سال گزشته و آفت رسیده نبوده و کم سبوس دارد و تازه باشد نه شبیه پس آرد
را آب نمک میده کرده بر آتش بپزند مشتهی است و مقوی و فزاینده تشنگی و نانی که برتابه
بپزند دلت را قوت دهد و روشنی طبع افزاید و باد بر سازد و بر سخن یاوری دهد و او جلع مغال
ببرد و خوب صورتی آرد و نان گرم سبک است و سرد گراں صاحب تپ را مفید نوشته اند و نان حجاز

نیم

نیم

قلیل غذا و کثیر الفضول و با جرا نیز بدستور آما با صاحب کد و مهنت لایق است و روجه
 بضم رای مهله و سکون و او و جیم و با بفارسی نیله گاو و عربی بقرا لوحش نامند فی الجمله شبیه گاو
 و شاخه های آن مانند شاخهای آبی بفرع و شعب و گوشت او گرم و تر و شیرین و فزاینده
 صغیر و بلغم است و او بضم رای مهله و سکون و او و ضم رای هوز و سکون و او و دوم که اسم
 شیوط است بضم اندکی ز نحت و سبک و صغیر انگیز و مقوی باه و مولد منی و مضغ معدده و اگر
 بضم جدید نیاید بلغم بسیار پیدا نماید و مصلحتش ادرک و غسل و داری چینی و روس بضم رای
 مهله و سکون و او و ففتح میم و سکون سین مهله اسم رتالواست و بعضی از نوع پندالودانسته اند
 و بشین معجمه و زیادتی الف اسم مشترک است میان ماش و چهرلیه و جئاماسی و قسم کنکری و پنج
 و سادج و ولد قسمی از نمک که از آثا آید و نامند روسی بجهلشتا برای مهله و کسر و او و سکون
 تحتانی و فتح موحده و خفایه با و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و الف یعنی مرید و غلام افتاب
 است اسم سورج که می رود و گهمس کار برای مهله مضمومه و سکون و او و فتح کاف فارسی و سین
 مهله و ضم میم و سکون سین مهله دوم و فتح کاف و الف و سکون رای مهله یعنی سوزاننده و
 پاره پاره کننده بیماریها اسم سهوا که است و رو و یا شتر و بضم اول و سکون دوم و بای
 فارسی و فتح تحتانی و الف و فتح شین معجمه و سکون فوقانی و ضم رای مهله و سکون و او یعنی
 دشمن نقره اسم رصاص قلعی است و او و بضم اول و سکون دوم و دال و فتح رای
 مهلتین یعنی خواهنده جنگ اسم فولاد است و زیادتی کاف و او و الف در آخر کلمه بمعنی بسیار
 گرم اسم تلوک است و رو و مناششم بضم اول و سکون دوم و فتح میم و نون و الف و شین
 معجمه و فتح نون دوم و سکون میم یعنی نابود کننده هوا اسم پشکر مول است
 و رو و چنا بضم اول و سکون دوم و فتح جیم فارسی و نون و الف یعنی دافع تب و غایط
 بخشنده و مزه دهن اسم گولوحین یعنی حجر البقر است و رو و چ شین بضم اول و سکون دوم
 و فتح جیم فارسی و خفایه با و فتح شین معجمه و میم و ضم نون یعنی برآزنده تب اسم عود تماری
 یعنی اگر است و رو و چ همن بضم رای مهله و سکون و او و فتح جیم فارسی شده و خفایه
 با و فتح کاف فارسی و خفایه با و دوم و سکون نون یعنی همه امراض آباد و بضم رای می زند

دوم

دوم

دوم

دوم

دوم

دوم

دوم

دوم

دوم

دوم

اسم خردل سفید است رو پیکا بضم اول و سکون دوم و کسر بای فارسی و فتح تختانی
ساکند و فتح کاف و الف یعنی سفید رنگ نقره اسم درخت آگ و گدازل است رو سیا بضم
مهمله و سکون و او و بای فارسی و فتح تختانی و الف و بدون الف رو سیا کند با اضافه کاف
فارسی و نون و دال مهمله و با و الف یعنی بوے گرم و صورت این ست هر دو اسم کمی است
رو پی بضم رای مهمله و سکون و او و کسر همزه و سکون تختانی بفارسی پنبه و بعرابی قطن نامند
روشن بضم رای مهمله و سکون و او و فتح شین معجمه و ضم نون یعنی بر امراض فساد بول غصه
میکند اسم درخت سیندھی است رو پکاهی بضم رای مهمله و سکون و او و بای فارسی و ضم
میم و کسر کاف و خفایه با و سکون تختانی اسم تاره کبھی است و از امر قشیشانی نفی می نامند و در بهیم
پا چپک مذکور است رو هشا بضم رای مهمله و سکون و او و کسر با و فتح شین معجمه و الف یعنی دفع
امراض اسم روسا است رو بر بهت بضم رای مهمله و سکون و او و فتح بای فارسی و سکون
رای مهمله دوم و کسر با و سکون تختانی و فوقانی اسم ابرک.

نوائد اسماء رای مهمله بای هوز

ر با سمر تا بضم رای مهمله و فتح با و الف و سکون سین مهمله و ضم میم و سکون رای مهمله دوم و
فتح فوقانی و الف یعنی دفع تب و بیماریها و حافظ جوانی و مردم را مردن ند با اسم مشترک است میان
همامیدا و چهلک و اسنار با شریکی بضم رای مهمله و فتح با و الف و ضم شین معجمه و فتح رای مهمله دوم
و خفایه نون و کسر کاف فارسی و سکون تختانی یعنی مثل شاخ آله ضرب تب است و آله ضرب که از
شاخ آهو میسازند آن را در هندی ماژومی نامند اکثر فقرادر دست می دارند و آل اسم تکیده است
که در عربی اظفار الطیب نامند.

نوائد اسماء رای مهمله با تختانی

ریحی

ریحی

ریحی

ریحی

ریحی بکسر راء مہملہ سکون تختانی و صیم فارسی و کسر کاف و سکون تختانی دوم داروے
 ہندی است کہ آنرا کمپلک بفتح کاف و سکون میم و کسر راء فارسی و فتح لام شدہ و ضم کاف
 یعنی در موسم باران میدامی شود رخنیک بہ فتح راء مہملہ و خفاءے نون و فتح جیم و کسر نون دوم
 و سکون تختانی و فتح کاف یعنی بسیار تر و تازه و بار و نون میباشد ریحی بکسر راء مہملہ مجہولہ
 و سکون تختانی و فتح جیم فارسی و ضم کاف یعنی غایط خلاصہ می آرد و رگت پورگ بفتح راء مہملہ
 و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و ضم راء فارسی و سکون واو و فتح راء مہملہ دوم و کاف یعنی
 خون در بدن افزاید و نزد بعضی این است کہ گل او سرخ می شود و جری پتہا نوران بفتح جیم و
 کسر راء مہملہ و سکون تختانی و فتح فوقانی و سکون راء فارسی و فتح فوقانی دوم و الف و کسر نون و
 فتح واو و الف و فتح راء مہملہ دوم و نون دوم یعنی تب و لمخی زائل می کند و می گویند و از بعضی ہندیاں
 معلوم شد کہ این نباتی است کہ آنرا نانی ہم می گویند مزاج او بسیار گرم و افعال و جہت تب لمغی
 و کلانی شکم از باد و بلغم و فساد و بول و کرم شکم و کرم دما میل را نافع و دافع نوشته اند و فقیر ما بیت و مزاج
 و افعال و خواص نانی در حرف نون نوشته ریحی بکسر راء مہملہ و سکون تختانی و نون و فتح کاف و
 الف تخم سبھا لور گویند و زیادتی و او بعد نون نیز آید ریحی بکسر راء مہملہ و سکون تختانی و ضم
 کاف فارسی و کسر فوقانی ہندی و سکون تختانی دوم نام درخت ہندی است مانند درخت
 جھڑیری و پرا زخار برگش مانند برگ او اما گرد او خرد تر از و بار و گل او گویند مثل پروشتی
 میشود اکثر در معالجہ پوست او بکار می آید و آنرا جہنتی بہ فتح جیم و خفاءے نون و سکون نون و کسر فوقانی
 ہندی و سکون تختانی یعنی باد تمام بدن را مفید و سہجری بہ فتح سین مہملہ و صیم فارسی و کسر راء مہملہ
 و سکون تختانی یعنی بادیکہ در بدن گردش میکند آنرا انحلال است ہم می گویند ریحی بکسر راء مہملہ و
 سکون تختانی و ضم کاف فارسی و سکون واو اسم ہر است ریال بکسر راء مہملہ و فتح تختانی
 و الف و فتح لام و الف اسم المٹاس است ریتی پیشیم بکسر راء مہملہ مجہولہ و سکون تختانی و
 کسر فوقانی و سکون تختانی دوم و راء فارسی و ضم جیم و الف فارسی دوم و صیم ریحی بکسر جیم و صیم
 ہر دو اسم شپ انجن است بمعنی آنکہ نظر را تیز میکند ریترا یا کال بکسر راء مہملہ و
 سکون تختانی مجہولہ و فوقانی و فتح راء مہملہ دوم و راء فارسی و الف و فتح کاف و الف و لام

یعنی فزاینده منی اسم سیاه زیره است برتر کاکبر را به مهله و سکون تحتانی و کسر فوقانی و فتح کاف
والف یعنی صاف اسم پتیل است برتر به کبر را به مهله و سکون تحتانی و فتح فوقانی هندی و خضای
هر دو با در زبان بنودان کو کثره گویند بضم کاف و سکون و او و ضم کاف و دوم و فتح را به هندی
و وقف با و آل بندق هندی است در ماهیت او یعنی گفته اند که آن فوعل است و معنوی گوید
که جوزا و مثل بندق و بر دی پوست و داخل آن کب مانند لب بندق ابن سینا گوید که بار او بقدر
بندق و تشخیص و منقلب از دانه میشود مثل نارجل و دیگر اقوال مختلفه هم دارد چون که فقیر ما بهیت نقصان
وید لهذا اراده کرد که آنچه کمال دارد و قریب بصواب باشد بیان کند و الله الموفق للصواب و آل
بار درختی است هندی قایم بر یک ساق و شاخها بسیار دارد و برگ او مثل برگ پستال و ازال
در از و بار گهاسه مراصفه خشن و با بوسه لمس و خفی بر پشت او گل او سفید و ریزه و بار او خوشه
و بر دے پوست چین دارد و تشخیص که اگر آنرا در آب از دست بزنند کف میکند و ازال پارچها و موها
و صوفهای شومند و در آل دانه گرد و سیاه و شفاف و صلب که اندر نش مغز مائل بر روی و در مابین هر دو
پوست رطوبتی لزج تیره رنگ اندک شیرین و بسیار تلخ چو کهنه گردد کمتر گردد تا اینکه بعد مدتی زایل شود
خزاج او گرم و خشک در دوم افعال او همه اجزای آن متعادل و هموم خصوصاً کثر دم و
سقوط آب پوست بالائی آن مخرج بلا غم کثیره و جهت فالج و لقوه و در دسر بلغمی بعد تنقیه کلیه
مفید و قاطع رطوبات و نزله است و گویند که مار از زیر سایه درخت او نمی رود و بیخ درخت او جهت
ذات اکنسپ بار و در لوب و سرفه و نفث الدم نافع و مغز تخم او بار طوبت فضلیه مقوی معده و جگر و
کلیه و کمر و محرک شهوت مایوسین و پوست او با سر مه سخی بلغم کنند که تا مثل غبار گردد و اکتحال او مانع
نزول و بل و شب کوری و احوال است و گویند که سبزی مغز آل باعث ثقل سامعه میشود و بخور او

دیگر اشخاص ذیل :-

(س) اسر شکت - کبر شو سرن (ه) سرنیخت (بنگ) سرنیخت گاجه (م) سرنیخت
(گج) آسرنیخت (تل) گلد - (انگ) سوت پتری - سوت پنت (لا) سیای پی
نس - امانرجی لے لیس (ف) فندق هندی (ع) بندق - از سالک رانم بگشتو ۱۱

دافع آسیب جن و پری است ریحان الف بفتح راء مہملہ و سکون تحتانی و فتح حاء مہملہ و الف
 و نون مشہور اسم سبزہ است و در ہندی سفید آنرا گگر الف بفتح کاف فارسی و دوم شدودہ و
 فتح باء مہملہ و الف و در سنسکرت پھر جگا بہ فتح باء فارسی و خطابے ما و کسر نون و سکون را
 مہملہ و فتح جیم و کاف الف یعنی بادیکہ در بدن مثل ماری بعد آنرا نافع است و منجر کیا بہ فتح میم و
 سکون نون و فتح جیم و کسر راء مہملہ و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی پنہ بیمار یہاں بادی
 را مثل آتش می سوزاند و پھنا کند ما بکسر فوقانی و سکون تحتانی و جیم فارسی و خطابے ما و فتح نون
 و الف و فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح دال مہملہ و خطابے ما بے دوم و الف یعنی بوئے تیز و
 و سو کند ہیکا بضم سین مہملہ و سکون واو و فتح کاف فارسی و سکون نون و کسر دال مہملہ و خطابے ما
 و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی بوئے خوش و اردو پر نسو بلکند ہسپا بہ فتح باء فارسی و سکون را
 مہملہ و فتح نون و سین مہملہ و سکون واو و کسر موحده و سکون لام و فتح باء دوم و فتح کاف فارسی و نون
 و دال مہملہ و ما و سین مہملہ و جیم فارسی و الف یعنی بوئے برگ او مانند بوی مین پھیل میشود و پونا پترا
 بفتح باء فارسی و سکون واو و فتح نون و الف و فتح باء فارسی دوم و سکون فوقانی و فتح راء مہملہ
 و الف و در بعضی نسخ نوا پترا بفتح نون و واو و الف آمدہ یعنی برگ نور شدہ او و کھرک بضم کاف و
 کسر فوقانی ہندی مچولہ و خطابے ما و سکون تحتانی و فتح راء مہملہ و کاف یعنی درخت امراض بادی
 مثل تیر چوب شکن است ہر برگ او و قسم سیاہ را نلا گگر بہ فتح نون و لام شدودہ و الف یعنی سیاہ
 ریحان و کرشنار جگا بضم کاف و راء مہملہ و سکون شین معجم و فتح نون و الف و سکون راء مہملہ و فتح
 جیم و کاف و الف یعنی برائے دفع امراض مثل زہر مار سیاہ است یعنی چنانچہ از گزیدن مار سیاہ حیات

دیگر اسماء حسب ذیل :-

(س) بسعاً تلسی - واسر و سرائ منجر یکمی (فرا) باسی لک کل ثیو - (انک) سوت
 باصل (جر منی) بسی لہن سروٹ (ھ) با بوی - کشمیری - ناسر کو -
 (د) سبز کا بنک) با بوی تلسی (ف) فرجمشک (تل) بھوتلسی - و یو و پتری
 (تامل) ترو نیر و پچائی گرانڈی - (کن) کام کستوری (مل) رام تلسی - از اندین میریاریکا

منقطع می گردد و آنچه از خوردن این دو اشیاء مرض منقطع میشود و کما لا ینتفع کاف و الف و
 کاف دوم و فتح میم و الف و لام و الف یعنی دافع گرمی مزاج است و در شهرها میان چمن ها میشود
 و کرا لا بفتح کاف و راء مملو و الف و فتح لام و الف یعنی سیاهی و ستهاد و ور کند و کرسنو لیکا بکاف و
 راء مملو و شین معجمه و نون و فتح واو و کسر لام مشدود و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی شاخه های
 او مانند بیل سیاه میشود و هندیا ل اکثر شاخه های باریک و زخت را بلفظ ولی یعنی بیل تعبیر میکند و
 سو مکھ بضم سین مملو و سکون و او و ضم میم و فتح کاف و ضحای هر دو یعنی خوب و باینین دافع مرض میکند
 و مر یض را بکثیر و روشن گرداند و کنده لیشب به فتح کاف فارسی و نون و دال مملو و راء فارسی
 و شین معجمه و راء فارسی دوم یعنی در گل او بوسه مندل می آید و مالکا بفتح میم و الف و لام و کاف و
 الف یعنی اکثر در چمنستان میشود و کرس مالکا بکاف و رای مملو و شین معجمه و میم و الف و لام و کاف دوم
 و الف یعنی ریحاں سیاه می شود و میگویند مزاج برگ ادب یا گرم و تیز است خواب بسیاری آرد
 و بدن را رنگ خوب میدهد و رنگ روبرا فروز و سیاه آل هم تیز است امراض دندان و درد گلو
 و شرفه که از سینه باشد نافع و رنگ روبرا فروز و سیاه آل هم تیز است امراض دندان و درد گلو
 نون و کاف فارسی و کسر نون دوم و سکون تحتانی دوم اسم کتابی معروف است ریو نیتی بکسر راء مملو
 و سکون تحتانی و ضحای و او و نون و کسر فوقانی و سکون تحتانی نزد بعضی اسم سندی او ملا است
 ماهیت آل گله است خوشبو شبیه بگل حبلی اما مضاعف و بابرگ لبی نازک و نبات او
 مانند نبات گل محتبایکن برگ این قسم در از میشود مزاج و افعال آل قریب ب مزاج و افعال
 موتیا ریو نیت بکسر راء مملو و سکون تحتانی و فتح واو و فوقانی و سکون کاف یعنی ترشی و
 شیرینی دارد اسم نیشکر سیاه است و فتح راء مملو اسم بار املتا س است بمعنی گرد و دل حبه
 از بیخ بر آوردن امراض ریو نیت بکسر راء مملو و سکون تحتانی مجهول و فتح جیم فارسی و کاف و
 سکون میم و نور اما بکسر راء مملو و سکون تحتانی مجهول و ضم نون و سکون و او و فتح راء
 مملو دوم و الف و فتح میم و الف دوم یعنی سفوفش مشتی اسم پر پائیک ست ریو کنشک

عرق ریحاں که از مجموع درخت او سازند جهت خفقان و تفریح باره تجربه آمده ۱۲-

نیز می گویند به فتح کاف و سکون نون و فتح فوقانی هندی و سکون کاف دوم یعنی فارماے
 او مثل غبار است و یحییٰ بکسر را به همل و سکون تحتانی و فتح جیم فارسی و نون و الف یعنی اهل
 اسم مکشش است و زیوج بکسر را به همل و سکون تحتانی و فتح واو و سکون جیم هر دو چیز
 اطلاق کرده میشود یکی بر رستنی که مزاج او سرد و انفعال او دافع دشواری بول و سوزش اعضا
 و فساد اخلاط باشد و خون و دیگرے بر درخت که مزاج او گرم و مزه زبخت و **افعال** هر افع
 وین و فساد زهر فارش و گرم شکم و دلها و جراحات و فساد خون و بلغم و دفع آسیب جن و دیونو شته

مهر

فوائد اسماء زایه معجم

زار نو به فتح زایه معجمه و الف و زایه معجمه دوم مضمومه و سکون واو اسم گیر و است زعفران
 در هندی لگم هر دو کاف و سکون هر دو میم زعفران عملی کل پله خشک بساید و سوم حصه او
 نشانه ششم حصه ارتشکار ساییده بر روغن سر شاف بنالد و نگاهد آرد جهت درد بول و درد پهلوی و شپ
 نافع است ز روک به فتح زایه معجمه و سکون را به همل و فتح دال همل و سکون کاف هندی
 پیلک و به تانگی پیتری کنٹ نامند به فتح با به فارسی و سکون تحتانی و کسر را به هندی و سکون
 تحتانی دوم و فتح کاف و سکون نون و کسر فوقانی هندی به اهمیت **ال** پرند و ایست برابر
 کنجشک زنگ بالائی او مثل کنجشک بعینه و زرد مال به سفیدی و منقار او دراز و دمش چمپه اش

زار نو زعفران عملی زرد

از کنج شک خود قسمی ازاں کلاں میشود برابرینا و زرد رنگ مگر بالایی هر دو باز و سیاه
یا بعضی پر زرد و منقار در ازاں ل به سرخی و چشم هم سرخ اطراف چشم سیاهی مانند دوده
چشم لایه معشوقان یا سیاه و دم مرکب از زردی و سیاهی و این بسیار خوب صورت و خوش ترش
می شود مزاج گوشت و گرم و خشک و افعال او مانند افعال کنج شک شخصی
محرور المزاج خورده بود چنان حدت نمود که قاروره مثل خون گردید فقیر هم خورده گوشت
لذیذ و بے ریشه می باشد اما هیچ اثر گرمی یا سردی محسوس نشد زرد آلو بعر بی شمس
خوانند مزاج او سرد و تر در دوم دروغن تخم او گرم و خشک در دوم بواسیر را نافع
وزرد آلو مسکن تشنگی و سریع العفونت و مولد تب است باید که آنرا بعد طعام نخورند و
خیسانیده ترش او نافع تب و طین شکم است زرد کی بکسر زایه معجمه و سکون را لایه مہلہ
و کسر کاف و سکون تحتانی اسم حب الیل است و ہندیاں آل را کثل بہ فتح کاف و سکون
فوقانی ہندی و کسر لام دہی پیشا بہ فتح دال اول و کسر دوم مہلتین و خفایہ لایه سکون
تحتانی و ضم باے فارسی و سکون شین معجمه و فتح باے فارسی دوم و الف یعنی گل او سفید مال
بہ نیلچی مانند جغزات میشود و کہدینا بہ فتح کاف و خفایہ لایه سکون تحتانی و فتح
فوقانی و الف یعنی چیز خوردنی است و کھٹوا بہ فتح کاف و خفایہ لایه سکون فوقانی ہندی
و فتح داو و الف یعنی بیل او اگر ہدار است و پری ینکا بہ فتح باے فارسی و کسر راے مہلہ و سکون
تحتانی اول و فتح دوم و خفایہ لون و فتح کاف و الف و یادیا بہ فتح باے فارسی و الف و
کسر دال مہلہ و فتح باے فارسی دوم و الف یعنی بار او ہچو پایہ پلنگ میشود و آل دو قسم
است خرد و بزرگ افعال او جہت تب و درد پنجه پا و خارش و گرم شکم نافع
نوشتہ اند زرد کی بکسر زایه معجمه و کاف مشددہ و سکون تحتانی پی را گویند و در عرف با
گزشت زمین کثرت بہ فتح زایه معجمه و کسر میم و سکون تحتانی و لون و فتح کاف و
سکون لون و دال مہلہ اسم سورن است زنجبیل در ہندی سونہلہ نامند زردیہ بکسر
زایه معجمه و سکون تحتانی و راے مہلہ و اسم کمون است و ہندیاں جل کرہ بکسر جیم
و سکون تحتانی و فتح لام و کاف و راے مہلہ مشددہ و الف و اباجی بہ فتح الف و جیم و

الف دوم و کسر جیم دوم و سکون تھتانی یعنی اضم طعام و جیر کم بکسر جیم و سکون تھتانی و فتح
 راسے مہلہ و کاف و میم نام است پتم بکسر راسے فارسی و فتح فوقانی مشدودہ و سکون میم یعنی
 دافع صفر است و میدہیم بکسر میم و سکون تھتانی و دال مہلہ و خفایے ا و فتح تھتانی و میم دوم
 یعنی غایط خلاصہ گرداند و اتر اید ا بضم ہمزہ و فتح فوقانی مشدودہ و راسے مہلہ و الف و فتح بای
 فارسی و دال مہلہ و خفایے ا و الف یعنی کثرت سیلان عرق رانا فاع و ثرو نعم بفتح فوقانی و ضم راسے مہلہ
 و سکون و او و فتح نون و سکون میم یعنی بہ پیران مقوی و ماد ہوا بفتح میم و الف و فتح دال مہلہ و خفایے
 ا و فتح و او و الف یعنی بیماری را بزور و قوت دفع کند و سیاہ زیر ا را ملا جیل کرتا و کرشن جیرا بضم کاف
 و راسے مہلہ و سکون شین معجمہ و فتح نون و کسر جیم و سکون تھتانی و فتح راسے مہلہ دوم و الف و ریر
 پاکالی بکسر راسے مہلہ و سکون تھتانی و فوقانی و فتح راسے مہلہ دوم و بابے فارسی و الف
 و فتح کاف و الف و کسر لام و سکون تھتانی یعنی فزائندہ منی ست و کالیک بہ فتح کاف و الف و کسر لام
 و سکون تھتانی و ضم کاف دوم یعنی درازی زبان رانا فاع است کار شود ہستی بہ فتح کاف فارسی
 و الف و فتح راسے مہلہ و ضم شین معجمہ محبوبہ و سکون و او و فتح دال مہلہ و خفایے ا و کسر نون و سکون
 تھتانی یعنی بگر فتلی گلو و سینہ نافع و جیرینی بکسر جیم و سکون تھتانی و فتح راسے مہلہ و کسر نون و سکون
 تھتانی یعنی اضم طعام و کار ہی یونی بہ فتح کاف و الف و فتح راسے مہلہ و کسر موحده و خفایے ا و سکون
 تھتانی و ضم تھتانی دوم و سکون و او و محبوبہ و کسر نون و سکون تھتانی سوم یعنی فزائندہ اشتہا و شو
 لکمنی بضم شین معجمہ و سکون و او و فتح لام و کسر کاف و خفایے ا و کسر نون و سکون تھتانی یعنی درو شکر
 دور کند و شو بہ کچکا بضم شین معجمہ و سکون و او و فتح موحده و خفایے ا و سکون نون و کسر جیم فارسی و فتح کاف

(حاشیہ ۴۸۸) دیگر اسما حسب ذیل:

(س) زرائیر کا - ر شونگا - گنجیکا - اجموؤ - جیرہ (انگ) کیو میں سیڈ
 سیفد جیرا - (ف) زرائیر کا - (سج) سیفد - جیرون - (تامل ملیباری)
 چیرگم (کن) جیر گھو - (م) جیرہ (ع) کمون (فرانسیزی) ایتک
 از اندین میشر یا سیڈیکا -

والف یعنی شکم کلاں را خور و گرداند و در بعضی نسخ سوتیا کجرا آمده بکسر سین مهمله و واو و سکون
تحتانی و فتح فوقانی و الف بمعنایش اینکه کثرت سیلان عرق را نافع است میگویند مزاج
زیره بسیار گرم و مزه تیز و فعال او کف و باد و درد شکم و کرم آن و بیماری دهن و بلغم و قی
که بعد طعام شود دفع کند و آتش بدن را هم دور نماید و قسم سیاه تلخ و زخم و فربه کند و با نمده زیاده
ساز و بدن را سبک گرداند و کف و باد دفع نماید نوشته اند

نوید اسمای سین مهمله با الف

ساکون بفتح سین و الف و ضم کاف فارسی و سکون واو و نون و سال بفتح سین
مهمله و الف و لام نیز گویند و عبری سلج نامند و سال اسم مشترک است میان ساگون و درخت
قسم طریقه که نهی باین در مندی گویند و هندی آنرا تیلو بکسر فوقانی مجهول و سکون تحتانی و ضم
کاف و سکون واو و شیا کا و شیا کها بکسر شین معجمه و خفایه تحتانی و الف و فتح کاف و الف و یا
بخفایه او الف معنی لفظ دوم شاخ است و شمیر سارا بفتح شین معجمه و سکون سیم و فتح موحده و راء
مهمله و سین مهمله و الف و فتح راء مهمله دوم و الف یعنی صحرائشیا و متراضان از خوردن ساگون
بدن ایشان بسیار مستحکم میگردد و یا اینکه شاخهای او بسیار مستحکم و مضبوط است و در دار و بفتح و الف
و الف و ضم را و فتح و الف و ضم راء دوم مهلات و سکون واو یعنی در همه اقسام چوبها چوب

دیگر اسما حسب ذیل:-

(س) شاک - (ه) ساگون (بنگ) میگون - گچمه (م) ساک - ساگون
(ج) شاک (کن) نگو - (تل) تیکو - چتو (تامل) تیک - رانگ (اندین)
تیکیری (کا) تیک تو نا گراندهش - (ف) فیل گوش - (ع) اذق
الفیل - ساک رام نگهش - ۱۲

ساگون بهتر و فائق است و کھر چھدا بفتح کاف و خفایه با و فتح را بے مہملہ و جیم فارسی مشدد و
 و خفایه ای دوم و فتح دال مہملہ و الف یعنی چوب او بسیار مضبوط است و مہا پتر بفتح میم و با
 و الف و فتح با بے فارسی و سکون فوقانی و فتح را بے مہملہ یعنی برگ بسیار کلاں دارد و مہا شا کھا
 بفتح میم و با و الف و شین معجمه و الف و کاف و با و الف یعنی شاخہا نیز بسیار کلاں دارد و مہر کھا
 بکسر جیم فارسی و فتح را بے مہملہ و کاف و با و الف یعنی درخت او عمر دراز میشود و مہیکھا بفتح با و کسر
 لام و سکون تحتانی و فتح میم و کاف و با و الف یعنی چوب او خراب نمیشود بخلاف دیگر چوبھا کہ کم عمر
 و بوسیدہ میگردد و میگویند ما ہیست آل مشہور و معروف است و در افعال آل
 نوشته اند کہ مرءا و نیز و شیریں و خوشبو است مالیدن روغن پوست او جهت در کف پا بسیار نافع
 و تپ و کلانی شکم و تپ استخوانی را زایل گرداند سالتوا بفتح سین مہملہ و الف و خفایه نون و
 فتح و او و الف ما ہیست آل از جنس غلہ مشہور است از باجرہ خورد و براق و نوکدار و صحرائی
 خود سر میشود اما از اول کوچک تر بود و ہندیاں آنرا شا ما ک بفتح شین معجمه و الف و فتح میم و الف
 و کاف و ترنا بند و بضم فوقانی و سکون را بے مہملہ و فتح نون و الف و کسر موحدہ و سکون فون دوم
 و ضم دال مہملہ و سکون و او مینی پیدا ایش ایش تخم مثل کاه در کاه است و بنی بہکش بضم موحدہ و
 کسر نون و سکون تحتانی و فتح موحدہ و خفایه با و سکون کاف و ضم شین معجمه یعنی خوش صحرائی
 و گچ پریا بفتح کاف فارسی و جیم و کسر با بے فارسی و سکون را بے مہملہ و فتح تحتانی و الف یعنی بہ
 فیلان بسیار مہربان است میگویند مزاج او سرد و خشک و افعال او گراں و
 فزاینده مہنی و باد و شکنندہ صغرا و کف و پنختن خشکہ او را سبک و مولد کف و باد و دفع صغرا و بعضی
 معتدل و سبک و بعضی خشک کنندہ ہفت دھات نوشته اند سہا و ر شہ پھلی بفتح سین مہملہ و
 الف و دال و ضم را بے مہلتین و فتح شین معجمه و خفایه با و فتح با بے فارسی و خفایه ای دوم و
 کسر لام و سکون تحتانی یعنی بصورت ستارہ میشود اسم دخت ترم جیم است سہا و مہکا بفتح سین
 مہملہ و الف و فتح دال مہملہ و خفایه با و فتح کاف و الف اسم دونا است سہا نیز بفتح اول
 و الف و خفایه نون و فتح موحدہ و سکون را بے مہملہ جانور صحرائی است کہ اکثر از پوست او
 شکاریاں جامہ نامیکنند و دوال بند شمشیر ہم میسازند گوشتش وقت ہضم شیرین و سرد و ترو

سازند و جامہ نامیکنند

گران و مولد بغم و دافع خون صفراوی است سارسل بفتح سین مهمله و الف و راء
 مهمله و فتح سین مهمله دوم و سکون لام در هندی آید و وورشوک شلیک میگویند گوشت با مصالح
 و قند و آملی پختن باد و صفرا و کف دور کند و سرفه و دم را نافع سارسل بفتح اول و الف
 و فتح راء و سکون سین مهملین یا نوری است پرنده در ساز کردن و پا و خاکستری رنگ و اطراف
 سرش سرخ گوشت او سرد و تر و شیرین و گران و مقوی اعضا و جالس بول و غایط و دافع
 فساد صفرا و خون و مولد باد سارسل بفتح سین مهمله و الف و کسر راء مهمله و سکون شین
 و فتح فوقانی هندی و الف یعنی دافع همه بیماری هم شکلی است سارسل بفتح سین مهمله و الف و فتح راء
 مهمله و سکون و فتح فوقانی و سکون میم اسم صندل زرد یا سفید سارسل بفتح سین مهمله و
 الف و سکون راء مهمله و کسر نون و سکون تحتانی مجهول و شین مجهول و فتح فوقانی هندی و الف
 یعنی غایط آرد و میل شکم و قبض دفع کند اسم گرجا است سارسل بفتح سین مهمله و الف
 و الف و راء و سین مهملین و سکون فوقانی و ضم ایه فارسی و خفایه نام و سکون و ز و و راء
 مهمله دوم و فتح جیم و نون و کاف یعنی دافع شدت سرفه اسم درخت پهلواست سارسل
 بفتح اول و الف و خفایه نون و سکون با کاف فارسی بفارسی مار و بحرانی حیه و افعی و هندیان آنرا
 سرا بفتح سین مهمله و سکون راء مهمله و فتح بائی فارسی و الف عوام آنرا بفتح بائی فارسی و الف
 و میم گویند انواع ادویه بسیار است مزاج گوشت آنها گرم بنهایت و خشک و شیرین و در وقت
 بهضم نیز شیرا فعال او عقل و گرسنگی افزاید و چشم را مفید و رافع بواسیر و آنکه زهر او سبب ببری
 رفته باشد و یا هلاک کردن نتواند انواع زخمها پدید آرد و گرم را دور کند و نفی دارد و خطوط که برشت
 دارد در وقت بهضم نیز شود و مزه شیرین دارد و چشم را سخت مفید و باد و بول و غایط جاری گرداند و
 پوست آنرا در هندی کچلی نامند بفتح کاف و سکون جیم فارسی و کسر لام و سکون تحتانی مانند کحل
 ساییده با غسل و چشم کشند نور بصر افزاید و خاکستری بداد و التهاب نافع و بشتن او بر ران زنی
 که در زده دارد و با غث تولد با سیانیت و از بخور او مار را بگریزند بخور به راقم آمده بخور و پوست
 مار با و چندان آرد و بخور کردن بان به بواسیر از هر قسم که باشد نافع قدر شربت او چهار و نیم
 ماشه و غذای بے نمک و ترشی سارسل بفتح سین مهمله و الف و فتح راء مهمله و الف و

رود و سبز گرد و مزاج آل سرد و خشک و بعضی گرمی گویند افعال او فساد خون و دمای میل
و بشور و فساد و عفرا و بلغم دور نماید و حالبس اسهال و قابض شکم است سالی بفتح اول و الف
و فتح لام و کسر فوقانی هندی مشدود و سکون تحتانی اسم کپور کچری است سالی مکره بفتح سین
مهل و الف و فتح لام و ضم میم و سکون کاف و خفایه برود و اسم قسمی از برنج است سالی سخی
بفتح سین مهله و الف و کسر فوقانی هندی و خفایه برود و سکون تحتانی اسم قسمی از برنج است که در
سوز طیار می شود و لهذا باین اسم موسوم گشته و آنرا از جمیع اقسام برنج بهتر و بطعم شیرین و بیگام بضم
تیز و شیرین و بطعم سرد و افعال آل سبک و حالبس شکم و دفع فساد و باد و عفرا و حافظت
نوشته سالی سلیک بفتح اول و الف و فتح سین مهله دوم و سکون لام و کسر موحده و سکون تحتانی و
وال مهله اسم شاد و خج نوشته اند سالی بفتح سین مهله و الف و خفایه نون و کسر وال هندی و سکون لام
اسم بلیت سالی به سین مهله و الف و کاف و اسم مستی گر به است غلبه کف و باد و سرد و چشم را نافع و
معدده را مفرو منغشی سالی به فتح سین مهله و الف و کسر را به مهله و فتح موحده و الف اسم کایر

مرکز تحقیق کپور کچری

(ماشیه ص ۱۹۲) دیگر سالی بفتح اول و الف و کسر را به مهله و فتح موحده و الف اسم کایر

(س) شگلی - گیتھا پرنی - (ا) نگ فرنگ سائیس - (ه) کو بان (د) بنگ -
کو بان - سلائی کندی - (ج) دھوپ گو گلی - (ه) چھاڑی دھوپ
و سیش دھوپ - (ل) پرنی سمبیرانی - (تا مل) کندی یا نکور -
(مل) سمبیرانی - (کن) گگو کلا - و شاد دھوپ - از اندین میرا میڈیا -

و دیگر سالی بفتح اول و الف و کسر را به مهله و فتح موحده و الف اسم کایر

(س) بسا شیاٹھا (ج) کاموس کاسا - بیجا بود (بیج) سمند م
سکا - سالی - از اندین میرا میڈیا -

سکون میم فتح دال مہلہ دوم و سکون نون دوم و فتح وال مہلہ سوم والف یعنی از جنبا میدن بر سن و
چوب حال آید اسم دوع است ساخار سار بہ فتح سین مہلہ والف و ضم نون و فتح جیم والف و
فتح سین مہلہ دوم والف و سکون راسے مہلہ یعنی صاف و ہموار و فتح اسم دوم است و
ساخو نخجہ نیز میگویند بہ فتح سین مہلہ والف و سکون نون و ضم جیم و سکون واو و فتح نون دوم و
جیم دوم و وقف ہا یعنی برادر کدوے کلان است اما فتح سہا سہری بفتح سین مہلہ والف و
فتح واو سکون سین مہلہ دوم و کسر راسے مہلہ و سکون تحتانی یعنی داشتن در خانہ باعث آبادی و عمر دار
و افزائش دولت لیکن از بسیار افسون و افسانہ دعوت کردہ باید آورد اسم میور سکھی است
سانہی ہندو بہ سین مہلہ والف و خطاے نون و کسر بے فارسی و سکون تحتانی و فتح بے فارسی
دوم و سکون دوم و دال ہندیہ و سکون واو یعنی سیوہ مار ہا ہیت آل باری است بقدر
دور لہ سبز در خامی و بعد پختگی سرخ با خطوط و نقطہ سفید مانند آنکہ بر سر مار ہا می باشد و بہین جہت
آنرا منسوب بہ اراں کردہ اند و بعضی گفتہ اند کہ وجہ نسبت این است کہ آنرا مار ہا می خورند و ایں بار
در پختگی بسیار خوش رنگ و خوش نما میشود و گلش باریک و خوشہ دار و برگ نباتش مثل برگ انگور
و رویدگی او قطعی است باشا خلیہ باریک و ریشہ می دو اند مانند ریشہ اسے انگور و فقیر اورا ثمرہ
الافعی نامیدہ است پیچہ افعال و خواص او در کتب ہندیہ بنظر نیامدہ

فوائد اسمائے سین مہلہ باموحہ

سار می بہ ضم سین مہلہ و فتح باری فارسی والف و کسر راسے مہلہ و سکون تحتانی ہ فارسی گرد چوب
و بے فیل نامند و ہندیاں آنرا پوکا بضم بے فارسی مجہولہ و سکون واو و فتح کاف والف و
سوتشری بہ فتح سین مہلہ و خطاے واو و نون و سکون شین معجم و کسر راسے مہلہ و سکون تحتانی یعنی دو
نیم میشود و گھوٹا بضم کاف فارسی و خطاے واو و سکون نون و فتح فوقانی ہندی والف نام چھلہ
قسم سپاری است و پیل پوکا بہ فتح بے فارسی و خطاے واو و فتح لام و ضم بے فارسی دوم و خطای واو

و نون و فتح کاف و الف این اہم نام بڑا کہ قسم سپاری است و چکنا بکسر جیم فارسی و سکون کاف و فتح
 نون و الف نام سپاری است چکنی و کر مو کا لفتح کاف و سکون را بے مہلہ و ضم میم و سکون واو و فتح کاف
 دوم و الف نام سپاری خود است ماہیت آن مشہور و معروف مزارج سرد و خشک و مزہ
 ز مخت و افعال او غامض مرض دندان را نافع و باد و کف دفع نماید و بدہن مزہ میدہد
 و بیمار را بے مقعد را سودمند بود و در دیگر کتب بنظر رسیدہ کہ سپاری ز مخت و شیرین است تب و
 صفرا و باد و کف دوز نماید و سپاری ملک دیگر باید خورد و چہا لیمہ در پان خوردن اشتہا کم کند و بڑا کہ اشتہا
 آرد و باید کہ پارہ بے فوغل را از یک دو برگ پان مالیدہ ریزہ بے پان را پزاید و سپاری
 مذکور را از چارچہ پاک کردہ در پان خوردن خوب است خالص و امرت میشود و اگر نہ موجب بیماری است
 و برگ گوشت خرگوش و ماہی و شیر و شیرینی و مشک خوردن منہی عنہ است خواہ فقط خواہ با پان و آب درخت
 سپاری ز مخت و مقوی باہ تر دوش و در دینہ و میہ دور کند و منہی بغیر اید و آب فشرودہ گل او ز مخت و
 دفع کث و سن و پت و صفرا و زہر در آدویہ داخل نمودن او بہتر و گل و خشک یا عصارہ آن جالبہا
 کہنہ تجربہ اما مخشن سینہ و اما مصلح او مع و لعاب اسنبول و تمر ہندی سار شوا ابضم سین مہلہ و فتح بای
 فارسی و الف و سکون را بے مہلہ و ضم شین معجز و فتح واو و الف اسم درخت جوہی است پیکا بکسر
 سین مہلہ و بے فارسی و فتح کاف مشدودہ و الف ماہیت آن درختی است کہ از سفیدی
 استخوان پیدا شدہ است و پیکا سیا بکسر بے فارسی و فتح کاف مشدودہ و الف و کسر سین مہلہ مشدودہ
 و خفایہ شمتانی و الف یعنی پیشانی و براہیناد یوی بکسر موحده و فتح رای مہلہ و الف و سکون میم
 و فتح او و نون و الف و کسر دال مہلہ و سکون تحتانی و کسر واو و سکون تحتانی دوم یعنی زن پار سائے
 برہمن و پشونا بکسر بے فارسی و ضم شین معجز و سکون واو و فتح نون و الف یعنی عرق بدن و جلتا ستی

بے لایق
 بے لایق

(ماشہ ۳۹۵) دیگر سار حسب ذیل :-

(س) پوٹہ کا پھل (ھ) سیارہی - (بگ) سپاری - (ر) سیارہی - (ج) سوکارہی - (کن) آڈ کے مڑ - (تل) پاک کایا - (اگ) مٹل نٹ پامر - (کا) آہیکا کیاٹی - چو (ع) فو فک - از ساکد ام گھنٹو -

بفتح جیم ولام و فوقانی و الف و فتح سین مهله و کسر فوقانی و سکون تحتانی یعنی آب و وقت سوزانید
 مرده غرض ازین اسماقه ابیت و آن اینکه زن پارسا از براهمنه بود که زوج از مرد و در همدوای
 مرده را می سوزانند و بعضی زنا را همراه مرده خود را زنده می سوزانند و آن زن راستی می نامند بفتح
 سین مهله و کسر فوقانی و سکون تحتانی القصه بوقت سوزانیدن مرده و زنده باران و عرق از بدن
 آن زن هم جاری شد به سوخت گمراستخوان ساق پا و میشانی از سوختن بازماند و همچنان در آنجا
 افتاده مانده پس از آن استخوان این درخت پیدا شد آنکه از شاخ پاشد سفید رنگ شد و آنکه
 از استخوان میشانی شد زرد رنگ شد این چنین نوشته اند و الله اعلم بالصواب **افعال** او
 جهت تشنگی و فساد از هر گونه و تب سفیده و گرمی نافع و یکی بدن با فراید و مانند را قوت دهد و غایب
 را خلاصه سازد **سپهر** بفتح سین مهله و سکون موحده و فتح فوقانی و باء فارسی و سکون
 را بے مهله و کسر نون و سکون تحتانی یعنی هفت برگ اسم درخت جبتون است **سجستان** جحد را
 بفتح سین مهله و سکون موحده و فتح فوقانی و الف و کسر جیم و خا بے سکون دال و فتح رای و هفتین
 و الف یعنی هفت کنگره متفرق دارد اسم ایراکل پنا است **سجستانک** نیز می گویند به فتح
 سین مهله و سکون موحده و فتح فوقانی و الف و خا بے نون و فتح کاف فارسی معنی هفت شاخ دارد
سپهری بضم سین مهله و فتح باء فارسی و سکون را بے مهله و کسر نون و سکون تحتانی و زیر آتی کان
 و الف یعنی سپهر نیکام یعنی برگ خوشنما و خوشبو اسم متوالی کم خرد و در اسباب بزرگ است **سپهریکان**
 بضم سین مهله و فتح باء فارسی و سکون فوقانی و کسر را بے مهله و سکون تحتانی و فتح کاف و الف یعنی
 برگ خوب اسم ساگ امبوتی و رتن جوت و نیشکر و جو پیشی به ضم سین مهله و باء فارسی و سکون شین
 معجم و کسر باء فارسی دوم و سکون تحتانی اسم و میله گده به معنی گل خوشبو دارد **سپهر سار** بضم سین
 مهله و باء فارسی و فتح را بے مهله و سین مهله دوم و الف و را بے مهله دوم یعنی غایب بر اند اسم
 گفتا کور **سپهر شش** اسم گولر **سپهری** به ضم سین مهله و سکون باء فارسی و کسر لام و سکون
 تحتانی اسم اصل التفه و گزشت **سپهر** بفتح سین مهله و سکون باء فارسی و فتح فوقانی و لام
 و الف صاحب معدن اسم نوع از قوم نوشته

فوائد اسمائے سین مہلہ فوقانی

شادی

شناوری بکسرین مہلہ وفتح فوقانی و الف وفتح واو وکسر رای مہلہ و سکون تختانی و بحد ف
تختانی نیز آمدہ اگر چه اصل لغت بشین مہجراست اما مشہور یہ سین مہلہ بود لہذا وریں جا نوشته شد
ہندیاں آنرا ملی بھرا بکسر بائی فارسی و لام مشدودہ و سکون تختانی و کسر بابے فارسی دوم و سکون تختانی
دوم و فتح جیم فارسی و ز بابے مہلہ و الف گویند و قسم است بزرگ و خرد قسم اول را پچھنجو بہاں بہ فتح
بابے فارسی و خطابے لہ و کسر نون و سکون تختانی و کسر جیم و خطابے تختانی و واو و نون و فتح لہ و الف و نون
دوم یعنی زبان مار و جہ اینکہ برگ او مزدوج است مانند زبان مار و کشیر و بکسر کات و سکون تختانی و
فتح شین مہجہ و کسر موحده و سکون تختانی دوم و ضم ر بابے مہلہ و سکون واو یعنی باریک و سیاہ یعنی مانند
مماس و پیور مدی بکسر بابے فارسی و سکون تختانی و فتح واو و ر بابے مہلہ و سکون نون و کسر وال
مہلہ و سکون تختانی دوم یعنی بوسے خوش مانند بوسے چتر کیہ و ر و ر و ریاں کنند و ر پوری بہ فتح واو و
کسر ر بابے مہلہ و سکون تختانی و فتح واو و ر بابے مہلہ و تختانی دوم و در بعضی نسخ اندیور پوری بزیاتی
ہمزہ مکسورہ و سکون نون و کسر وال مہلہ و سکون تختانی آمدہ یعنی گلش سرخ می شود و قسم دوم را
سوچھا پتر بہ ضم سین مہلہ و سکون واو و کاف و فتح جیم فارسی و خطابے لہ و فتح میم و الف و فتح بابے
فارسی و سکون فوقانی و فتح ر بابے مہلہ یعنی برگ او باریک است دوی کپے شتر و بکسر وال مہلہ و واو
و سکون تختانی و کسر بابے فارسی و سکون تختانی دوم و فتح شین مہجہ و سکون فوقانی و ضم ر بابے مہلہ و سکون
واو معنی او و دو برگ است و شمولی بہ فتح شین مہجہ و سکون فوقانی و ضم میم و سکون واو و کسر لام

و گراست صاحب ذیل :-

ر ش) شنا موی - (بنگ) رکن) ست موی - (دھ) گچ) (م) (تل)

(مل) ستا و (تامل) پنیانکو (کشیری) سیجھانا - (تل) پنی تا گگا

از اندین میثرا میدیکا

و سکون تختانی یعنی صدیج دار و وشرنگین به ضم شین معجمه در اے مہلہ و خلبے نون و کسر کاف
 فارسی و نون و خلبے تختانی و نون دوم یعنی شاخ جانوراں است و بہو پتر اے بہ فتح موحده و ضم ہا و سکون
 واو و ضم ہاے فارسی و سکون فوقانی و فتح اے مہلہ و الف یعنی بسیار سچہ دار است و دوی پنی بکر
 وال مہلہ و واو و سکون تختانی و فتح ہاے فارسی و کسر نون و سکون تختانی دوم یعنی قسم دوم ست یکے
 آنکہ پنج لیش کلان دیگر آنکہ پنج لیش خرد و ارد و کھنگ بہ فتح الف و سکون رای و فتح وال مہلتین
 و خلبے او فتح کاف و سکون نون و فتح فوقانی ہندی و کاف دوم یعنی خار لمبے نیم نیم دار و و ہر سو
 پتیا بفتح ہا و اے مہلہ و سکون سین مہلہ و فتح واو و کسر ہاے فارسی و سکون تختانی و فتح فوقانی و الف
 یعنی بہمہ اقسام صفر اناغ گفته اند ماہیت **ال** پنج نہالی است صحرائی خار و ارتنہ و شاخا و خار
 باریک دارد و بیل او بدازی سہ گز و کم و زیادہ از اں می شود و برگہاے او بسیار ریزہ مثل تار مائی
 ابریشم فی الجملہ مشابہت بیرگ سرد دارد و گلش باریک و سرخ با اندکے سیاهی و خوشہ دار و دانہ بقدر
 دانہ عنب الثعلب و زیر ہر درخت بیجا ہے متحد و تا صد عدد و اں بر دو نوع است نوعی پنج لمبے او
 و راز بقدر نیم گز یا کم و زیادہ و نوعی پنج لمبے او خرد و یکجا مجتمع مانند علقہاے متلبہ و ہر دو نوع نیز بر دو
 صنف است سفید و سیاہ سفید آن بہتر و متعل بنج و بعضی ستاوری را شقاقی دانستہ اند و بعضی بوزیدن
مزاج بنج او سرد و دوم و تر و راتول و در مزہ شیریں افعال **ال** گراں دافع فساد باطن و بغم و
 صفرا و خون و اما س اعضا و مہی و فزائندہ شیر زنان و جہت سل و مہر فہ و دق و تقویت باہ و تعلیل
 مؤثر و خود افزا و از جملہ رساین است و بعضی ہندیان نوشتہ اند کہ بسیار سرد است و تلخ اندکے فضا
 خون دفع کند و باد و صفرا شکند و بہمہ اقسام صفر اناغ و قوت باضمہ پیدا کند و جہت در مفاصل و جنین
 و مایہ الخویا نافع و چون تہ در ہم از اں باستہ در ہم گلو در شش کش آب جوش دادہ صاف نمودہ بنوشند
 جہت تب سوداوی مفید و ضا و او با بنج کلہاری و بانسہ بر ورم ذکر سو و مند بو و ستاری بضم سین
 مہلہ و فتح فوقانی و الف و کسر رای مہلہ و سکون تختانی آب و رخت فوغل است کہ بعمل مخصوص باننداب
 و رخت نار حیل و سندی و تازی سازند مزاج او سرد و خشک افعال او مقوی موحده و مضبوط
 او دندان با قوت دہد و حمل از پارچہ کہ در و تر کردہ باشند قرچ را نگ گردانند و گندگی او دور نماید و
 گویند کہ مسکرتوی است ستا چہتر اسم گدھل سفید است ستا میو جا اسم قسمی از کنول

پنج
 بنج

فارسی و خفایه لم و الف و فتح را به هبله و سکون میم و انیا سو و ر چیکا به فتح همزه و کسر نون مشدود
 و خفایه تختانی و الف و فتح سین هبله و سکون واو و فتح و او دوم و سکون را به هبله و کسر جیم فارسی
 و سکون تختانی و فتح کاف و الف یعنی مثل جو کهار است و گویند که گیاه باجر در سایه خشک که ده و سوزنا
 در آب حل کرده زلال گرفته بر آتش عقد نمایند ازین هم مثل سخی کهار کهار میشود که مقابل اوست زیرا که
 نزد بعضی سخی نام باجره است و سر تر گنین یکسر سین هبله و ضم را می هبله و کسر فوقانی و ضم را به هبله دوم و کسر
 کاف فارسی و خفایه نون و تختانی و نون دوم یعنی فزاینده آتش را ضم است و ستیکا باجره و سین هبله
 اول مفتوح و دوم ساکن و کسر فوقانی و سکون تختانی و فتح کاف و الف یعنی بر اے سرفه ضیق نافع است
 میگویند مزاج او تیز و گرم و سبک و دافع کرم و صفرا و تب و درد و شکم و قروح خبیثه نوشته اند و نزد یونانیان
 گرم و خشک در چهارم و با قوت سمیه و جالی و محرق و اکال و چون هفت مرتبه در آب حل کرده و بهر علقه
 تصفیه نموده عقد ساخته قدری از آن استعمال نمایند جهت تقویت معده و هضم طعام و اشتها و قطع بلاغم
 و رفع قی مایوس العلاج مفید و اکحال آن دافع سفیدی چشم حیوانات و طلایه آن خورنده گوشت
 زخمها و ثوابیل و نوا حیر و برص و بهق و جرب و رطبه و سفه سخی یکسر سین هبله و فتح جیم فارسی الف
 و کسر کاف و سکون تختانی و فتح سین هبله دوم و سکون را به هبله یعنی کل نحو بصورت اسم گل بولسری است
 سحر کل به فتح سین هبله و جیم مشدود و را به هبله و سکون سین هبله و سحر سا بز باوقی الف نیز آمده
 نام درخت لبان سجا نونهال نیز می گویند سحر کهار به ضم سین هبله و سکون جیم فارسی
 و فتح را به هبله و کاف و لم و الف و را به هبله اسم سخی کهار است سخی سو کر نام اسم دی رخ

(عاشیه مت) دیگر اسامی ذیل:-

(س) سور جیکسانما - (ه) سخی (بنگ) ساجی کھامار (م) سخی
 کھامار (گج) ساجی کھامار - (انگ) گام بو مت آف سوڈا -
 (لا) آنا پھراک نیمن - انڈیکم رفام سنی سنخام -

(از سالک رام گچھو)

در اصل شکر محسوس است.

فوائد اسمای سین مهله باوالمهله

سداسد الفتح سین و دال مهلتین و الف و بای فارسی معروف است هندیان آنرا بر دو گونه نوشته اند باغی دوشی قسم اول را می بکسریم شین معجمه و سکون تحتانی و مد هو لیک بفتح میم و ضم دال مهله و خفایه ا و سکون و او و کسر لام و سکون تحتانی و فتح کاف یعنی بوی مست است و گه شایبضم کاف فارسی و خفایه ا و سکون و او و فتح شین معجمه و الف یعنی خلاف کری گوش است و شت پشیا بفتح شین معجمه و فوقانی و ضم بای فارسی و سکون شین معجمه دوم و فتح بای فارسی دوم و الف یعنی گل بسیار میشود و شتا نو نهله بکسرین معجمه و فتح فوقانی و الف و خفایه نون و و او و نون دوم و فتح ا و الف یعنی گلش بر دخت انبوه میشود و آیه پیرا به فتح همزه و کسر فوقانی و سکون تحتانی و فتح جیم فارسی و خفایه ا و سکون فوقانی و فتح ری مهله و الف یعنی بسیار سایه دار است و و یواک پیشی بکسر و او و فتح تحتانی و و او دوم الف و سکون کاف و ضم بای فارسی و سکون شین معجمه و کسر بای فارسی دوم و سکون تحتانی یعنی گل اوجیت اسهال اطفال رنگازنگ شود و لاغر گرداند و ازادر هندی چوت میگویند بضم جیم فارسی مجهول و خفایه ا و سکون و او و فوقانی شود و کار بکمی به فتح کاف و الف و فتح رایه مهله و کسر موحده و خفایه ا و سکون تحتانی و کشیکا چسا به فتح کاف فارسی و کسر نون و سکون تحتانی و فتح کاف و الف و فتح جیم فارسی و سین مهله و الف معنی این هر دو اسم اینکه همه امراض چوت که بطفالان شود نافع است و به گرداند و دوشی را از روی سداسد بفتح الف و سکون را ای هندی و کسر و او و سکون تحتانی و سین و دال مهلتین و الف و بای فارسی و کالی به بفتح کاف و الف و کسر لام و سکون تحتانی اولی و فتح تحتانی دوم و الف یعنی سیاه رنگ دارد و چیتا بکسر جیم فارسی و خفایه ا و سکون تحتانی و فتح فوقانی و الف یعنی بنجادمان صحرائشیاں عزیز است و ستیا سها بکسرین مهله و سکون تحتانی و فتح فوقانی و الف و فتح سین مهله دوم و الف یعنی سردی دور کند و شری بکسریم و سکون شین معجمه و کسر رایه مهله بے ضغطه و سکون تحتانی اولی و فتح تحتانی دوم یعنی با امراض گرمی و کف و باد مفید و تالیر کتابه بفتح فوقانی و الف و فتح لام و بای فارسی و سکون رایه مهله و کسر نون و فتح کاف و الف یعنی برگش در از بصورت برگ تالیر تری می شود و در بعضی نسخ تالیر آمده به فتح فوقانی و

الف وفتح لام ولبے فارسی و سکون فوقانی وفتح راسے مہملہ یعنی برگش بصورت برگ تاڑمی شود اما
 از خود تر و میسر پیا به فتح میم و سکون تحتانی و فوقانی و کسر راسے مہملہ و سکون تحتانی دوم و فتح بانی
 فارسی یعنی بزرگان صحرائینان این درخت را به محبت می پرورند و آہنار اہما منی می نامند بفتح میم
 و لام و الف و ضم میم دوم و کسر نون و سکون تحتانی و مشی جنگلی ہم نام دارد و میگویند اول را تیز و تلخ و
 بسیار گرم و دافع کف و باد و زیادتی گوشت چشم و تی و درد استخوان و دوم را تلخ و سرد و دور کنندہ
 بدی حیروک و نقصان قوت و باد و صغرا نوشتہ اند خوردن آن ساگ سداب سبک است اشتہا
 افزاید گلهاء و بواسیر پیدا کند و کف و باد میزند سد است به فتح سین و ال مہلتین و الف و فتح میم
 و سکون سین فوقانی سد اسہا کن به فتح سین و ال مہلتین و سکون الف و ضم سین مہملہ دوم و
 فتح لام و الف و کسر کاف فارسی و سکون نون و سندوری کسر سین و خفائے نون و ضم و ال مہلتین
 و و او و کسر راسے مہملہ و سکون تحتانی ماہیت آل گله است سرخ رنگ برگش مثلث کنگرہ دار
 چونکہ بر درخت او گل ہمیشہ می ماند لہذا بایں اسم می گشتہ مزاج او سرد و خشک در دوم اقول
 او دافع بدی زہر و صفرا و خون و استسقاء و غشایں سد اگلاب سین و ال مہلتین و الف
 و ضم کاف فارسی و لام و الف و مودہ ساکنہ ماہیت آل گله است مشابہہ بگل گلاب اما از
 نسبت گل گلاب بر گہائے گل او کمتر و بے بو و درخت مانا بد درخت گل سرخ اما از این کلاں ہمیشہ بہا
 می کند لہذا بایں اسم موسوم گشتہ مزاج او سرد و خشک افعال او عرق گل اں جہت
 فساد خون و ابلہ و شور و تہرہ را تم آید سد اگر ہم به فتح سین و ال مہلتین و الف و ضم کاف فارسی و سکون
 راسے مہملہ و فتح میم ماہیت آل نباتی است برابر رویدگی خود برگش باریک و دراز و ترو

ست
سکون

کلا

دگر صاحب ذیل

(س) ترؤنی (ه) سیوتی (د) بنگ (ه) آتی (م) سیوتی (ک) سیوتی
 (ن) سیوتی گئے (تل) گلآبی بوبو (انگ) کیا بچ سوا (لا) سوتنا
 (س) سینتی قو لیو۔ (ع) و نذا احمر نسبائین۔

(از سالک رام نگہشو)

تازگی جانب بالا سبز و مابین سفید و در خشکی سفید و یک رنگ گردد و گلش سفید و خاردار یک نوع
 مشابهت به زونا دارد و مزاج او گرم و خشک و مزه تلخ دارد و فعال است و جهت سرفه بلغمی و
 ضیق النفس مفید و اگر زنجبیل و پیلی ریپلا مول هر دو یکتوله و اجوان چار توله سائیده در عصاره
 رویدگی مذکور باندازند که بالایش بايست پس عرق آن را بجشند و گناهدارند و هر روز علی الصباح
 مقدار چهار توله بنوشند و غذا که پخته شود و چینی ادرک لهین بخورند تا هشت روز و چهار روز دیگر بغیر و
 بهین غذا اکتفا نمایند بفضل الی ضیق بار و رافایده عظیمه مشایده خواهد گرد و اگر گل رسا و قلمی هم
 اضافه نمایند رواست و اگر از مرچ سیاه سه ماشه و بهیرا هینگ شش ماشه مقدار روانه مونگ خوب
 بسته همراه عرق مذکور بدهند خوب اثر می بخشد سد صا ر تک بکسر سین مہلہ و فتح دال شد و مہلتین
 و خضابے لوف و سکون را بے مہلہ و فتح فوتانی دال و سکون کان اسم سرشب سفید است صدر
 سن بضم سین مہلہ و فتح دال و سکون را و فتح سین دوم مہلات و سکون نون بمعنی خوش دید
 و خوش منظر مہیت اک نبتاتی است برگ او دما ز گوش سفید مزاج او گرم و خشک
 افعال آن روغن گل او موافق رزق و چکانیدن عصاره برگ او گرم در گوش باعث تسکین
 درد آن صدر سنا کہیا بضم سین و فتح دال و سکون را و فتح سین مہلات و نون و الف
 و کسر کان و خضابے لوف و تحانی و الف بمعنی برگ گرد و گنگره دار اسم و دی تنگی سد اپیشی به فتح
 سین و دال مہلتین و الف و ضم بے فارسی و سکون شین معجم و کسر بے فارسی دوم و سکون
 تحانی یعنی ہمیشہ گل دارد اسم درخت اکثر او کند است سد یو منڈل بفتح سین و سکون دال
 مہلتین و ضم تحانی و سکون و او و فتح میم و سکون نون و فتح دال ہندی و سکون لام یعنی برگ گل
 اندک سرخ و گرد اسم بکبیرہ سرخ سد اپیل یعنی ہمیشہ بار آور اسم گولراست سد صا کھار
 بفتح سین و فتح دال مہلتین و خضابے لوف و الف و فتح کان و خضابے لای دوم و الف و بے مہلہ اسم
 تنگ بے گیاہ است در جلای چرک ریشہا و کشانیدن دهن و دامیل کجاری آید و مضغ اعضا است
 سد مہان اسم درخت تپیر چیم

سد در گل
سد در گل

سد در گل
سد در گل

سد در گل
سد در گل

سد در گل
سد در گل

فوائد اسمائے سین مہلہ بار اسے مہلہ

سرس بجسرین در او سوم ساکنه مهلات و نفوس سین دوم تحتانی و کاف و لایز زیاده کرده
 سرکی می گویند و بعضی که آل را حجتہ القیس دانسته اند غلط ازیرا چه آنچه در چهره لحتیہ القیس نوشته اند
 مخالف است و اگر گویند که لحتیہ القیس بای معنی است که گل او مانند ریش بزمیشود می تواند شد و بنیاد
 آن را در ستم کسر دال و سکون را در کسر سین مهلات و فتح نون و سکون میم و سر ریش کسر سین و
 رائے مهلتین مجهولتین و سکون تحتانی و فتح شین معجمه و پلوک به فتح بائے فارسی و سکون لام و فتح
 و او و ضم کاف یعنی به شب کوری و بجا آمدن به فتح موحده و خاے ل و الف و سکون نون و فتح دال
 هندیه و الف یعنی بوزم رو که بسبب آماش مثل سبوح گردد مفید و سکوره بضم سین مهله و فتح کاف
 و ضم دال و رائے مهلتین و وقف یعنی لاغری را که از مرض کنوله شود دفع است و کنکنی پهل لغت
 کاف و خاے نون و کسر کاف دوم و نون و سکون تحتانی و فتح بائے فارسی و خاے او و فتح لام
 یعنی بار او در از و کج و تنک و زرد و او ازده است و شکلی شب بضم شین معجمه و سکون کاف و
 فتح لام و ضم بائے فارسی و سکون شین معجمه و فتح بائے فارسی دوم یعنی گمش سفید میشود و در بعضی
 نسخ مرد و پیشکام نیز آمده بضم میم و سکون را و ضم دال مهلتین و سکون و او و ضم بائے فارسی و
 سکون شین معجمه و کسر بائے فارسی دوم و فتح کاف الف یعنی گل نازک است و شامپرنی به فتح
 شین معجمه و الف و فتح میم و بائے فارسی و سکون رائے مهله و کسر نون و سکون تحتانی یعنی برگش
 سیاهی دارد و راتیار تنها به فتح رائے مهله و الف و سکون فوقانی و فتح تحتانی و الف و سکون را
 مهله و فتح فوقانی دوم و خاے ل و الف یعنی شب کوری پهلد اتنی بفتح بائے فارسی و خاے ل و
 فتح لام و دال مهله و الف و کسر همزه و نون و سکون تحتانی دوم یعنی شره فائده میدهد و بعضی

دیگر اسما حسب ذیل :-

(س) شیر ش - سها سر کی - پُر و تھو سر نگ (انگ) سر سنا
 شری - (ه) سر س - مرین (بنگ) سریر (گج) پتو سر شیو - (ه) سریر
 (تل) گیریشامو - (تامل) شیریدام (کن) سریشا مرا - (مل) نن نیخی
 از اندین میریامیکا - (پنجانی) شیرینه (ع) سلطان الاشجار - شجر ذکر یا
 از مکیم محمد ظفر الدین صاحب

نوشته اند که بوقت شب پرستش این درخت نمودن ثمره ادراک معانی معقوله و فرزندان و
 فراوانی دولت میدهند میگویند ماهیت آن درختی است موزون که آنرا باد شاه درختان
 میگویند باساق و شاخه های سطر و برگ او بر شاخه های باریک مقابل یکدیگر و انبوه و سبز مائل
 بسایه و در صورت مانند برگ کویث و گل او گرد و پر ریشه و سفید مائل بزرردی و سبزی و شبیه
 به پهل از نامی ریشم بارش تکم یعنی بزر و غنچه و بهار عجمی دارد و در موسم او آخر بهار میگذرد و خالی از
 بو و خوش نیست و بار او غلافی دراز بقدر یک شبر و عریض بقدر دو انگشت و تنک و هر دو پوست
 ملاصق در خامی سبز و در پختگی و خشکی زرد و تخمش مانند تخم الماس در حشرات غلاف و چون خشک
 گردد و باد بر او بوزد آوازی میکند مانند آوازی که یک را بر طرف گلی نوازند از نوازده آواز
 و خشک آن بسیار سخت و دیر کوبیده گردد و مزه مغز آن شبیه بمزه سنج و خام با آن که عفو صفت
 و مدت و خشونت و پوست درخت او ضخیم مائل بسفیدی و قسمی از او به جمیع اجزای سیاه میشود
 لیکن این شاذ و نادر مزاج او سرد و خشک و بعضی گرم گفته اند و مزه پوست او ز ممت و
 تلخ و ز سیم الرایحه و گل و سرد است و خشک و بعضی معتدل میدانند و تخم او خالی از اندکی حرارت لذاعه جای
 میت افعال او مصفی و مسکن غلیان خون و مقوی و مفتوح و مدر و دافع و مامیل
 و شور و فساد اخلاط سخی و جوشیدگی و آماس اعضا و پوست درخت وی خشک کرده سائیده برجم
 بپاشند بهتر سازد اگر چه در زخم گرم افتاده باشد و اگر مطبوع بنوشند جهت او را م بدن بالخاصیت
 سودمند شیخ ابو الفضل در اکبرنامه نوشته که سلطان محمود از حضرت شاهنشاهی اظهار مخالفت نمود
 در قلعه بهر متحصن شده در لوازم قلعه داری اتهام نمود از اقبال شاهنشاهی در آن حصار قحط پیدا
 و بواسطه فرط احتیاط با مزید خست و دناست با وجود فراوانی غله و حبوبات بشت ساله و سی ساله را
 که بمرو را بم در قلعه فراهم آمده بود بمردم میداد ماده او را م و او جامع می گشت و از غضب نزدی
 و با شیوع یافت و از غرایب اتفاقات آنکه در آن دیار که عارضه درم پیدا آمد هر کس که پوست
 درخت سرس را جو شانیده میخورد و تحت می یافت و آنرا بوزن طلا میخریدند و بمضمضه و جهت
 تقویت دندان و لثات مجرب و اگر مقدار یک ماشه کوفته و بخیته در روغن گاو دو توله تا چهار توله
 داغ کرده بمزج نموده بخورند پنج روز تا ده روز یا پانزده روز و از تنک و ترشی و بادی و بقولات

و پیاز و سر و آب سرد و جلع او اعراض نفسانیه و بدنیه بر پیرهنند جهت جذام و حذر عام بدن
 و قروح خبیثه و ساعیه و استرخا و فالج و لقوه و قوبایه متفرج و امراض عصبانی و اوجاع مفصل
 را نافع و بدستور عرق آل که یک وزن پوست آنرا در چهار چندان آب آمیخته چهار و پنج روز گزشت
 از قرح و انبیه بچکانند و روزی دو توله یا زیاده بحسب مزاج و سن و فصل و بلد بنوشند جهت امراض
 مرقومه الصدر مفید و باید که سر رشته پیرهن و غیره هم از دست ندهند و غذا منحصراً گوشت طیور و برنج
 و گندم و روغن تازه دارند و اگر بآل نیم وزن تا یک وزن پوست درخت نیب کهته اضافه نمایند
 آولی و انسب بود و اگر پنج روز سقف بخورند پوست و پنج روز تا پنجاه و دو روز احتیاط نمایند
 افضل است و ضاد او جهت یرقان و دلها و بشور و ادرام و حله و جرب و رفع زهر جانوران سمی
 و فساد خون نافع و دافع زهر مار بود و طلائی او با موندی جهت بد بوئی بغل و کنج ران و رحم و فرج
 سودمند و برگ او که نرم باشد بخیته بخوراند و عصاره خام او در چشم بچکانند جهت شب کوری بسیار
 مجرب و اگر پیاز و فلفل گرد و عدد و دو توله برگ ساییده شیر گرفته بصاحب درد معده بخوراند
 شفا یابد و عصاره در شیر تازه منی راز یا ده و غلیظ کند و باه راز یا ده نماید و قروح مجاری بول را سودمند
 و شمیدن گل او جهت صداع و شقیقه و فساد خون و سرفه و یرقان نافع و کذا سعو طروغن گل او و
 دستور روغن او همچو روغن گل بود و ضاد او جهت دما میل و خوردن او برائے زهر مار علاج است
 و بار او نیز ضاد و دما میل است و تخم او بآب لیمو یا بنمک طبرزد جهت سفیدی چشم و سبب دارو است
 و چون یکدرم کوفته و بخیته بانبات و در هم با شیر تازه چهل در هم چند روز پی در پی بنوشند و از
 ترشی پیرهنند منی را غلیظ کند و سرعت انزال دور نماید و سعو ط مغز تخم او جاذب رطوبات دماغیه
 از حد است و به تنهایی جهت خازیر نافع و اگر با دو حصه وی عمل مخلوط کرده در دیگ گلی نو کرده
 سرپوش بآرد و ماش محکم کوه دو هفته در آب نهاده پس صاف نموده هر روز یک توله بخورند و از ترشی و بادی
 دور باشند برائے قلع و استیصال ماده از اعقاق بدن نوشته اند و روغن تخم و سبب بر برص مالیدن مفید
 و اگر روز اول یک دانه او سالم فرو برند و هر روز یک عدد بیفزایند تا صد دانه رسد و باز یک یک کم کنند
 تا بچهل دانه رسد و بر چهل اکتفا نمایند و مداومت کنند رفع قبض بواسیر دایمی کند و پنج نوع مفید
 گل را در دهن گرفتن امساک منی آورد و مضمضه آب جوشانده او جهت درد دندان بار و خوب است

م
م
م

وهندیاں نوشتہ اند کہ کشت و خارش و ضیق و سرفه دفع کند و باضمہ اردو غایط خلاصہ نماید و فالج
را سودمند سرسوتی بفتح سین در او سکون سین دوم مہلات و فتح واو و کسر فوقانی و سکون تحتانی
اسم باند کریہی سرسا بضم سین و فتح را و سین دوم مہلات و الف اسم تلمسی سیاه و قسم از زکندی
و لوبان سرالی بضم سین و سکون راے مہلتین و فتح موحده و الف و کسر لام و سکون تحتانی و
بعوض موحده و اوہم آمدہ یعنی سروالی و آن مشہور است و ہندیاں آنرا گنگ بضم کاف فارسی و
سکون نون و ضم کاف فارسی دوم و کلکی بجائے نون لام و کسر کاف فارسی مجہولہ و تحتانی و سرہستنی
بکسر سین و راے مہلتین و سکون تحتانی و فتح واو و سکون سین مہلہ دوم و کسر فوقانی و نون و سکون تحتانی
یعنی گل او مثل خوشہ بود و کرکک بضم کاف و فتح راے مہلہ و فوقانی ہندیہ و کاف دوم یعنی مثل غنچہ
و راز و نوکدار صنوبری شکل میشود و سچو کا بکسر باے فارسی و ضم جیم فارسی و سکون واو و فتح کاف
و الف یعنی نشانندہ تشگی و سقنوارک بکسر سین مہلہ و سکون تحتانی و فتح فوقانی و کسر نون و فتح واو
و الف و فتح راے مہلہ و کاف یعنی دافع سردی بود و کرشن سوچھا پھل بضم کاف و راے مہلہ و سکون
سین معجمہ و فتح نون و ضم سین مہلہ و سکون واو و جیم فارسی و خنابے واو و فتح میم و الف و فتح بابے
فارسی و خنابے واو و فتح لام یعنی بار او باریک و سیاہ است یعنی تخم او و مستکمنجری بفتح میم و سکون
سین مہلہ و فتح فوقانی و کاف و فتح میم دوم و سکون نون و فتح جیم و کسر راے مہلہ و سکون تحتانی
نام است میگویند ماہیت ال نباتی است کہ نہال او تا بد و ذرع بلند میشود در موسم رشکا
و از اں ہم زیادہ و شاخہاے باریک از یک میخ میکند و برگ او در وقت سردی مانا بزرگ قلمک و
بے کنگرہ و از اں خورد تر ہم میگردد و اطرافش مائل بسرخی و در میان سہرا بعضی نقطہ سرخ و برانہا
ہر دو شاخ خوشنا خوشہ صنوبری شکل و اندکے کج مرکب از سفیدی و سرخی کم رنگ و بر خوشہ ازغب
بسیار و درشت و در اں تخم بقدر تودری اما سخت و سیاہ براق اگر بر آتش نہند از اسپند ہم زیادہ نمی
و بخش سفید باندکے مذاق تیزی و از برگہاے نرم او ناخویش می پزند می خورند مزاج او گرم
و نزو بعضی معتدل می دانند افعال تبض کشاید و گرمی دفع نماید و تقوی بدن است برائے
کثرت بول و بواسیر و خروج مقعد نافع و تخم او جہت تقویت باہ و تغلیظ منی سودمندتر است و اخراج
سنگ گردہ و مثانہ میکند و مقہقث آن بود و همچنین خوردن ساگ او صفرا دور نماید و قوت بخشد

بجای

و ذیابطیس را فائده دهد و از مجرب رسیده که گذاشتن بنج او در دهن دافع خشکی و مسکن تشنگی است
 سرشدی بکسر سین و رای مہلتین و باشین معجمه و ضم موحده و کسر دال مہلمه مشدده و سکون
 تھانی و ہندیاں آنرا بہ شین معجمه و عوام نجیم فارسی میگویند و مالوی بفتح میم و الف و فتح لام و
 کسر واو و سکون تھانی یعنی بیل است و در بعضی نسخ مولود تھنی بضم میم و سکون واو و فتح لام و واو
 دوم و سکون رای مہلمه و کسر فوقانی و خطایے او سکون تھانی یعنی بنج گردار آمدہ و تری ہرت
 بکسر فوقانی و رای مہلمه و سکون تھانی و ضم او سکون رای مہلمه دوم و فتح فوقانی یعنی سہ پہلو دار
 است و پاٹھا بفتح بے فارسی و الف و فتح فوقانی ہندی و خطایے او الف نام است و در بعضی نسخ
 رسا پاٹھا آمدہ بفتح راوین مہلتین و الف و پراپینا بفتح بے فارسی و رای مہلمه و الف و کسر جیم
 فارسی و سکون تھانی و فتح نون و الف یعنی برگ اوثر و لیدہ ژ و لیدہ میبانشد و در دہرینیکا بضم واو و
 سکون را و فتح دال مہلتین و خطایے او و فتح بے فارسی و سکون رای مہلمه دوم و کسر نون و سکون
 تھانی و فتح کاف و الف یعنی برگہایش کلان و مانند سیری باشد و در بعضی نسخ بجای بے فارسی
 کاف آمدہ و امہشتا بفتح ہمزہ و سکون میم و فتح موحده و خطایے او و سکون شین معجمه و فتح فوقانی ہندی
 و الف یعنی آب را خراب میکند بایں معنی کہ برگ او در آب انداختن آب را فاسد می کند و یا مصلح مضر
 کثرت نوشیدن آب است و یا اینکه از بدن و شکم جمع میشود آنرا خوار میکند و در بعضی نسخ استانی بفتح
 ہمزہ و سکون سین مہلمه و فتح فوقانی و الف و فتح بے فارسی و کسر نون و سکون تھانی ویدی بکسر واو
 و سکون تھانی و کسر دال مہلمه و سکون تھانی دوم ہم آمدہ و نیوارا بکسر نون و سکون تھانی و فتح
 واو و الف و فتح رای مہلمه و الف دوم نام مشترک است میان این دار ووشالی سیاہ و پودھکے بضم
 موحده و سکون واو و فتح دال مہلمه و خطایے او و کسر کاف و سکون تھانی اسم است و چھلک بضم کاف
 و کسر جیم فارسی و سکون تھانی و فتح لام و کاف دوم یعنی دافع بیماری بول است و در بعضی نسخ چلوچھلک
 آمدہ بہ فتح جیم فارسی و ضم کاف و سکون واو و نیری نامند ماہیت آل بیلی است بدرازی
 یک گز تا دو گز یا کم و زیادہ آنرا و شاخہایے باریک و بہر شاخ سہ سہ برگ مشابہ بہرک سیم و مونگ
 وشتی اما خرد تر و باریک تر از آن و بخشش گردار مانند دروخت عقری یا اساردن و کہٹون و تلخ و طعم
 و برگ و شاخ او بیچ مزہ غالب ندارد مزاج او گرم و خشک در اول و سوم افعال و

میلانی

گراں است جهت باد و صفرا و کف و شکستگی اعضا و پتہا و اسہال باے مزمنہ را نافع نوشتہ اند
 سرپاچی بفتح سین و سکون راے مہلتین و فتح باے فارسی و الف و کسر جیم فارسی مشدود و
 خفایے با و سکون تختانی بر دو قسم است بزرگ و خرد اول کہ آں چوب درختی است بر پوست
 او مانند چشم مار فلسہا می باشد و لہذا بایں اسم موسوم است و ناگلی بفتح نون و الف و ضم کاف و
 کسر لام و سکون تختانی یعنی برگ او مثل زبان مار سرخ رنگ و باریک می باشد و چہیری بکسر
 جیم فارسی و خفایے با و سکون تختانی و کسر راے مہلہ و سکون تختانی دوم یعنی شیر میدارد بایں
 معنی کہ اگر او را در حالت ترو تازگی بشکنند شیر از وی بر می آید و سر کچندہ بدلتخ سین و سکون راے
 مہلتین و فتح باے فارسی و کاف فارسی و سکون نون و فتح دال مہلہ و وقف با یعنی صندل ماراں
 است بایں معنی کہ صندل چوب او سودہ بارگزیدہ بدہند فایدہ بخشد و سوگندہ با بضم سین مہلہ و سکون
 وا و و فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح دال مہلہ و با و الف یعنی خوشبو است صندل چوب
 سرپاچی و دوم را اینا تو بفتح ہمزہ و کسر نون مشدود و خفایے تختانی و الف و ضم فوقانی و سکون وا و
 یعنی دروشت خورد میشود و سوگندہ با بفتح سین مہلہ و سکون وا و و فتح با و الف و فتح کاف فارسی و سکون
 نون و فتح دال مہلہ و خفایے باے دوم و الف یعنی رویدگی او بسیار خوشبو و خوش منظر است و ناگلی
 ہم اسم دارد و نکلا پرتیا بفتح نون و ضم کاف و فتح لام و الف و کسر باے فارسی و سکون راے مہلہ و
 فتح فوقانی و تختانی و الف یعنی سودہ بارگزیدہ بدہند کہ زہر را فی الفور دور گرداند و فقیر ہر دو قسم را
 دیدہ است صغیر آن نہائی است بقدر یک بند انگشت تا سہ انگشت و برگہا باے ریزہ مانند چشم مار و
 گلش ہم ریزہ و سرخ رنگ مانند چشم مار و کبیرا و چوب است کہ از کوہستان می آرد کہ برو
 فلوسہا مانند فلوسہا باے پوست مار می باشد و آں کسانیکہ این چوب را می آرد بپرسیدن آمد
 ماہیت آں درخت مطابق مرقوم الصدومی گویند مزاج او گرم و خشک و مزہ
 تیز و تلخ و افعال آں کشندہ و دافع زہر مار و فساد و دملہا نوشتہ اند سر بہی بہ ضم سین
 و فتح راے مہلتین و کسر موحده و خفایے با و سکون تختانی یعنی براے پو جا بکار می آید اسم تلخی
 و اند کوست سر پرتی بکسر سین و فتح راے مہلتین و باے فارسی و سکون راے دوم مہلہ و کسر
 نون و سکون تختانی یعنی برگ سر چوں بستن برگ او بر سر آب از سر و درد آں می کشند لہذا موسوم

میلانی

میلانی

بایں اسم گشته نام مله است سر به چهل به ضم سین و فتح را به مهلتین و کسر موحده و
 خفا به و فتح جیم فارسی مشدده و خفا به لمسته دوم و دال مهله ساکنه یعنی دست دیواں اسم
 کر یا پاک ست سر به صید لا بضم سین و فتح را به مهلتین و کسر موحده و خفا به لم و سکون
 تختانی و فتح دال مهله و لام و الف یعنی برگ سیاه مانند رنگ گاو سیاه اسم تر بد سیاه سر به
 بمعنی برگ عریض و دراز اسم جامن سر به جی پر نی اسم کر نب سر به جی کسین
 و فتح را به مهلتین و سکون نون و کسر جیم و سکون تختانی و به فتح سین و ضم را نیز آمده ماهیت
 آل رویدگی است بقدر یک و جب و شا خفا به باریک و بر انتها به هر شاخ گلها به ریزه
 و سفید باندکے سرخی مانند چلغوزه و برگش نهایت باریک یک نوع مشابیه برگ سر و قسبی از و
 تا بیک ذره و یک و نیم ذرع با ساق گردار و بر سر گردا شا خفا به گلها به ریزه با برگها و تخمهای
 ریزه و سفید و اندک پهن و برگ نازک تر و بے طعم دارد مزاج آل سرد و خشک و نزد
 بعضی مائل بحرار ت و رطوبت است افعال طبع برگ او جهت در و کمر و مفصل و پنج او
 حمیات مرکبه را سودمند و ضار برگ باکات و اندکے زنجبیل تر جهت التیام زخمها به عسر الاندما
 و داخل موثر سر به جی بفتح سین و سکون را به مهلتین و فتح لم و خفا به نون و کسر جیم
 فارسی و سکون تختانی ماهیت آل نباتی است برگ آل شبیه برگ رطبه و گل
 آل ریزه و سفید و در رویدگی او بسیار بلند می شود مزاج او معتدل در حرارت و برودت
 و خشک در اول افعال او سوط عصاره یک عدد آل باد و دانه فلفل جهت تفتیح سده
 منخرین و دفع فضول دماغی و ثقل سر و درد آل و یا شرابا مجرب گفته اند سر به جیو کا به فتح سین
 و را به مهلتین بضم با به فارسی و خفا به لم و سکون و او و فتح کاف و الف قسمی از انالی است
 ماهیت آل گذشت و نامها به هندی او درینجا نوشته می شود بار دیگر افعال او هندیاں
 آنرا یسلی به فتح تختانی و سکون میم و فتح با به فارسی و کسر لام و سکون تختانی و شر به جی بفتح سین
 معجمه و را به مهله و ضم با به فارسی و خفا به نون و کسر کاف و خفا به لم و سکون تختانی یعنی بار او

اسماء آل در بیان انالی بصراحت مذکور شد ۱۲

و باء فارسی و فتح دال مهمله و ضم میم و سکون شین معجمه و فتح فوقانی هندی و راء مهمله دوم و الف
 یعنی دافع زهر دندان مار که بوقت گزیدن در بدن سرایت کند اسم متبا کواست سرب گنده
 به فتح سین و سکون راء مهلتین و فتح باء فارسی و فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح دال مهمله
 و خطا به الف یعنی صندل سوده چوب او بر زهر مار دافع اسم سرپا چھی سرب کند هیک
 با ضافه تحتانی و کات یعنی بر اء مار گزیده ضاد سوده او بهتر اسم کهیری و به پنج اسری هم
 میگویند سریشٹا بکسر سین و راء مهلتین و سکون تحتانی و شین معجمه و فتح فوقانی هندی
 و الف یعنی چیز بهتر اسم تر چھلا سربد شٹا به سین و راء مهلتین و باء فارسی و فتح
 دال مهمله و سکون شین معجمه و فتح فوقانی هندی و الف بمعنی دافع زهر مار گزیده اسم را کردوله
 خود سربینا بضم سین و فتح راء مهلتین و ضم باء فارسی و فتح نون مشدده و الف اسم قسمی
 از پنا سرب سیر هم اسم کنول سرور هم اسم قسمی از کنول سرلا در مهال اسم
 سرپویشٹاک سرب چھیا به فتح سین و راء مهلتین و سکون موحده و کسر جیم و فتح تحتانی و
 الف اسم قسمی از چپا پپ سرب پنا ل به فتح اول و سکون دوم و فتح باء فارسی و نون
 الف و لام اسم زمین کند یعنی سورن سرور به ضم سین مهمله و سکون راء مهمله و ضم واد
 و سکون راء هندی اسم رمباک سرب کرا به سین مفتوحه و سکون راء مهمله و فتح کات و
 راء مهمله دوم و الف اسم شکر سرب کندا به فتح سین و سکون راء مهلتین و فتح کات و سکون نون
 و فتح دال مهمله و الف نام قضیب که نوع صغیر بود و نوع بزرگ را بانس نامند سرن
 کتکی به ضم سین و فتح راء مهلتین و سکون نون و کسر کاف مجهوله و سکون تحتانی و فوقانی و کسر کاف
 دوم و سکون تحتانی اسم قسمی از کتکی سربا به فتح سین مهمله و راء هندی و الف و سترم میم در
 عوض الف نیز آمده اسم سومند او بن است سربویشٹاک بکسر سین مهمله و راء مهمله و سکون
 تحتانی و کسر واد مجهوله و سکون تحتانی دوم و شین معجمه و فتح فوقانی هندی و سکون کاف و واک
 به فتح واد و الف و کسر و فتح سین مهمله و ضم کاف یعنی گرم مثل آتش است و محبوب با و بود و ددیایک
 بد و دال مهمله اول مفتوح و دوم مکسور و خطا به الف و فتح تحتانی مشدده و الف و خطا به نون و ضم کاف
 فارسی یعنی در گل و بار و غیرهما بوسه جفرا می باشد و رگشیر شک به فتح راء مهمله و سکون کاف فارسی

وفتح فوقانی و کسر سین معجمه و سکون تحتانی و رای مہملہ و فتح شین معجمہ دوم و ضم کاف یعنی رنگ او
 سرخ می باشد و در شاد ہوپ بضم واو و سکون رای مہملہ و فتح شین معجمہ و الف و ضم دال
 و خفایہ و سکون واو و فتح بای فارسی و ز یا سا بکسر نون و سکون رای مہملہ و فتح تحتانی و الف
 و فتح سین مہملہ و الف و رشا یعنی گاوان نرو ماده دہوپا یعنی دغان ترسایا یعنی صمغ او مراد
 اینکه دغان صمغ اوجہ است و فتح ابراض گاوان خوب است و سر یو اس بکسر سین مہملہ و رای مہملہ و
 سکون تحتانی و فتح واو و الف و فتح سین مہملہ یعنی بوبے خوش دارد و الو لیر سا بہ فتح ہمزہ و خفایہ
 نون و واو و فتح لام و کسر ہمزہ و سکون تحتانی و فتح را و سین مہلتین و الف یعنی عصارہ او امراض
 دور کند و بدن را خوشی بخشد و در بعضی نسخ چہا لوزنہان بہ فتح دال مہملہ و سکون جیم فارسی و خفای
 و الف و سکون نون و خفایہ و واو و نون دوم و فتح و الف و سکون نون چہارم و سر لدرہا
 بفتح سین و سکون رای مہلتین و فتح لام و ضم دال مہملہ و سکون رای مہملہ و فتح میم و الف
 و نون آمدہ ظاہر معلوم میشود کہ اسم درخت مقل است و نوشتہ اند کہ تیز و خوشبو است امراض
 بول را نافع و آترو رد ہی مرضی است کہ آنرا نافع بود و کلانی حصیہ را ضاد او نافع سر لیرس
 بکسر سین و سکون رای مہلتین و فتح تحتانی و کسر سین دوم و رای مہلتین و سکون
 تحتانی دوم و سین مہملہ سوم یعنی بدن را چرب سازد و رنگ او روغن برافروزد و اسم کجبل است
 سریشی نیز نامند بکسر سین و رای مہلتین و سکون تحتانی و کسر سین معجمہ و سکون تحتانی دوم
 سر و بہ فتح سین و سکون رای مہلتین و واو اسم درخت معروفست و ہندیاں آنرا پیابہ فتح
 بای فارسی و بای موحکہ شدہ و الف و وٹسا بہ فتح واو و فتح فوقانی و سین مہملہ و الف یعنی
 راست مانند و دست تپیاں می باشد و تپسی بہ فتح فوقانی و بای فارسی و کسر سین مہملہ شدہ
 و سکون تحتانی فقرایہ ہنودان کہ دست لای خود را بر سر راست کردہ خشک میکنند آنرا می گویند
 و پچلا بکسر نون و ضم جیم فارسی و فتح لام و الف نام او است و ناملا بہ فتح نون و الف و سکون میم و
 فتح لام و الف یعنی اندکے ترش و زخمت میشود و ہم نام او است و نادیتی بہ فتح نون و الف و کسر
 دال مہملہ و سکون تحتانی و کسر ہمزہ و سکون تحتانی دوم و معنی است گچی آنکہ در بیا باہا و رود
 میشود و دیگر آنکہ بہار و بار نمیکند و در گھا کا لکا بکسر دال مہملہ و سکون تحتانی و رای مہملہ

وفتح کاف فارسی و خفایه با و الف و فتح کاف و الف و فتح لام و کاف دوم و الف یعنی دراز و
 سیاه میشود و سچلا به فتح واد و سکون نون و ضم جیم فارسی و فتح لام و الف نام است و گنده پشی
 به فتح کاف فارسی و سکون نون و فتح دال مهله و خفایه با و ضم با به فارسی و سکون سین معجمه
 و کسر فوقانی هندی و سکون تحتانی یعنی خوشبخت است و پشت راقوت و بد و جاککا به فتح جیم و الف
 و فتح لام و کاف و الف یعنی برگ او مثل خرطوم و تارامی باشد و منیکنجکا به ضم میم و کسر نون و
 سکون تحتانی و ضم کاف و خفایه نون دوم و فتح جیم فارسی و کاف و الف یعنی راست و مانند
 کوچی مو که ازوے زیور و غیره می شویند می باشد میگویند مزاج او سرد و خشک و زمرخت
 و تلخ و دافع رایل و پت و کف نوشته اند سر و مار به کج به فتح سین و سکون راس مهلتین
 و فتح واد و میم و الف و کسر راس مهله دوم و سکون تحتانی و جیم فارسی یعنی دافع امراض احم
 کامونی سیاه است سر گولا به فتح سین و سکون راس مهلتین و ضم کاف فارسی و سکون
 واد و فتح لام و الف اسم سنگ جراح است و مشهور در عوام شکریره ماهیت آل
 سنگی است نرم و براق و سفید مزاج او سرد و خشک افعال او سبک است جهت تب
 و صفرا و دمه و درد سین و نفخ و اسهال و قروح کرده و مثانه و مجاری بول بتجربه راقم آمده و مخفف
 قروح و زخمها و جراحات و تسکین درد و اسهال و کثر و درمراهم و در و رات بکار می آید و لهذا آنرا
 باسم سنگ جراح نامیده اند و مخفف رطوبات معده و اسهال و مسقط اشتها است سر که بهو به فتح
 سین و سکون راس مهلتین و فتح کاف فارسی و ضم موحده و خفایه با و سکون واد یعنی از عالم اعلی
 بر زمین آمده اسم پهنس سر گتا کا به فتح سین و راس مهلتین و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی
 و الف و کاف و الف دوم یعنی دافع صفرا و خون اسم انبه کوهری سرانگی به فتح سین و راس مهلتین
 و الف و خفایه نون و کسر فوقانی هندی و سکون تحتانی و زیادتی راس مهله مفتوحه دوم بعد الف
 نیز آمده اسم گوهر و سر می پهل بکسر سین و راس مهلتین و سکون تحتانی و فتح با به فارسی
 و خفایه با و سکون لام اسم ابل و بل پهل است سر می پهل بکسر سین و راس مهله و
 سکون تحتانی و فتح با به فارسی و سکون راس مهله دوم و کسر نون و سکون تحتانی اسم مشترک است
 میان ارنی و کینهار یعنی کمر و یعنی برگ بهتر شکل گوش میشود و معنی برگ دو است اسم جهاو

سرب مجدر به سین و رای مهلتین و فتح موحد اول و دوم و خفایه ما و فتح وال مهله
 مشدده و سکون رای مهله یعنی همه اجزای او خوب است اسم کینهار سری مستثنی بکسر
 سین و رای مهلتین و سکون تحتانی و فتح ما و سکون سین مهله دوم و کسر فوقانی و سکون
 تحتانی دوم اسم سرمالی است بمعنی گل خوشنا خوشه مانند سری گنده به سین و رای مهلتین و
 تحتانی و فتح کاف فارسی و خفایه نون و کسر وال مهله و خفایه ما اسم صندل بمعنی بسیار خوشبو و
 نیز درختی است سیاه رنگ و بسیار خوشبو عصاره او گرفته میدارند و در خوشبوی ملح داخل می کنند
 سری لشیپ به سین و رای مهلتین و تحتانی و ضم بای فارسی و سکون شین مجسمه و
 بای فارسی دوم یعنی گل عمر دراز اسم گل لونگ و گل کنول است سفید سرا و فی بفتح
 سین و رای مهلتین و الف و فتح واو و کسر نون و سکون تحتانی یعنی در ماه سراون ترقی میکند
 اسم مندی است سر که هیت بفتح سین و سکون رای مهلتین و فتح کاف و خفایه ما و سکون
 موحد اسم سر سول است سر و الاء بضم سین و سکون رای مهلتین و فتح واو و الف و لام و الف
 اسم گیاه معروف است که خار بای کج مانند مولی بافته دارد و چون آن خار را آب یا لعاب من
 رسد گردش میکند و کشیده می گردد و سفوف او با شکر سفید مایس استحاظه است سر بجنیر بافتح
 سین و رای مهلتین و سکون موحد و فتح جیم و نون مشدده و بای فارسی و سکون رای مهلتین
 مهله دوم و فتح تحتانی و الف اسم روده است و اسمای روده بر پرده نیز اطلاق کرده میشود
 سر که هندی اسم کابخی است سر و له به فتح سین و ضم رای مهلتین و سکون
 واو و فتح لام و ما از جمله اغذیه که از آرد میدهند خمیر کرده شک داده از انگشت سبابه و ابهام
 مانند تار بای باریک و ریزه بسیار تند و در شیر جوش داده و شیرینی یار کرده میخورند بغایت
 مسمن و مبولد منی و مهبی است اما گران و دیر هضم بود سر ملی بفتح سین و سکون رای مهلتین
 مهلتین و فتح ما و کسر لام و سکون تحتانی اسم حب الینیل سریانی بفتح سین و رای مهلتین
 و الف و کسر همزه و سکون تحتانی اسم شراب یعنی خمر است سر مه بضم سین و سکون رای
 مهلتین و فتح میم و ما اسم کحل یعنی اشما است سر کلک بسین و رای مهلتین اول منقوح
 درم ساکن و ضم کاف فارسی و فتح لام و سکون کاف دوم اسم ساگ چغل سر چکاچن

سرب مجدر به سین و رای مهلتین و فتح موحد اول و دوم و خفایه ما و فتح وال مهله
 مشدده و سکون رای مهله یعنی همه اجزای او خوب است اسم کینهار سری مستثنی بکسر
 سین و رای مهلتین و سکون تحتانی و فتح ما و سکون سین مهله دوم و کسر فوقانی و سکون
 تحتانی دوم اسم سرمالی است بمعنی گل خوشنا خوشه مانند سری گنده به سین و رای مهلتین و
 تحتانی و فتح کاف فارسی و خفایه نون و کسر وال مهله و خفایه ما اسم صندل بمعنی بسیار خوشبو و
 نیز درختی است سیاه رنگ و بسیار خوشبو عصاره او گرفته میدارند و در خوشبوی ملح داخل می کنند
 سری لشیپ به سین و رای مهلتین و تحتانی و ضم بای فارسی و سکون شین مجسمه و
 بای فارسی دوم یعنی گل عمر دراز اسم گل لونگ و گل کنول است سفید سرا و فی بفتح
 سین و رای مهلتین و الف و فتح واو و کسر نون و سکون تحتانی یعنی در ماه سراون ترقی میکند
 اسم مندی است سر که هیت بفتح سین و سکون رای مهلتین و فتح کاف و خفایه ما و سکون
 موحد اسم سر سول است سر و الاء بضم سین و سکون رای مهلتین و فتح واو و الف و لام و الف
 اسم گیاه معروف است که خار بای کج مانند مولی بافته دارد و چون آن خار را آب یا لعاب من
 رسد گردش میکند و کشیده می گردد و سفوف او با شکر سفید مایس استحاظه است سر بجنیر بافتح
 سین و رای مهلتین و سکون موحد و فتح جیم و نون مشدده و بای فارسی و سکون رای مهلتین
 مهله دوم و فتح تحتانی و الف اسم روده است و اسمای روده بر پرده نیز اطلاق کرده میشود
 سر که هندی اسم کابخی است سر و له به فتح سین و ضم رای مهلتین و سکون
 واو و فتح لام و ما از جمله اغذیه که از آرد میدهند خمیر کرده شک داده از انگشت سبابه و ابهام
 مانند تار بای باریک و ریزه بسیار تند و در شیر جوش داده و شیرینی یار کرده میخورند بغایت
 مسمن و مبولد منی و مهبی است اما گران و دیر هضم بود سر ملی بفتح سین و سکون رای مهلتین
 مهلتین و فتح ما و کسر لام و سکون تحتانی اسم حب الینیل سریانی بفتح سین و رای مهلتین
 و الف و کسر همزه و سکون تحتانی اسم شراب یعنی خمر است سر مه بضم سین و سکون رای
 مهلتین و فتح میم و ما اسم کحل یعنی اشما است سر کلک بسین و رای مهلتین اول منقوح
 درم ساکن و ضم کاف فارسی و فتح لام و سکون کاف دوم اسم ساگ چغل سر چکاچن

بکسرین و راء مہلتین و سکون تختانی و فتح کاف و الف و سکون نون و فتح
 جیم فارسی و سکون نون دوم اسم قسم کچنار است و بعضی گویند کہ نام اسم سنگیہ بہم است
 سرگشتک بفتح سین و راء مہلتین و سکون کاف فارسی و فتح فوقانی و کاف یعنی و افغ
 صفراء و خون اسم امباری یعنی آمڑہ سریشٹ گندھی بکسرین و راء مہلتین و
 سکون تختانی مجھولہ و شین معجمہ و فتح فوقانی ہندی و کاف فارسی و سکون نون و کسر دال مہملہ
 و خفائے ہا و سکون تختانی دوم یعنی بوسے بہتر و خوب اسم جہیر کا کوئی سری تاڑ بسین
 مہملہ و راء مہملہ و تختانی و فوقانی و الف و راء ہندی اسم قسم مادہ درخت تاڑ سرو
 چھد بفتح سین و سکون راء مہلتین و فتح واو و جیم فارسی مشددہ و خفائے ہا و فتح
 دال مہملہ و الف یعنی مثل شیریں میا شد اسم کویت سرو و ترو کنی بکسرین و ضم رای
 مہلتین و سکون واو مجھولہ و کسر فوقانی و ضم راء مہملہ و سکون واو دوم مجھولہ و کاف فارسی
 و کسر نون و سکون تختانی یعنی فزائندہ آتش ہا نمہ اسم سنجی کھار سرو و تو بھدر بہ فتح
 سین و سکون راء مہلتین و فتح واو و ضم فوقانی مجھولہ و سکون واو دوم و فتح موحده و
 خفائے ہا و سکون دال و فتح راء مہلتین یعنی دافع امراض ہمہ اقسام اسم نیب
 سرو و بھدر پاک بہ فتح سین و سکون راء مہلتین و فتح واو و موحده و خفائے ہا و سکون
 دال و کسر راء دوم مہلتین و سکون تختانی و کاف یعنی زائل کنندہ ہمہ اقسام مہملہ اسم
 کبردی کلان است سرو و کرندھی بسین و راء مہلتین و واو و کسر کاف فارسی و فتح
 راء مہملہ دوم و خفائے نون و کسر دال مہملہ و خفائے ہا و سکون تختانی یعنی بہمہ امراض مامیل
 خوب است اسم پیلا موڑ سرو و سا و پاک اسم تھی است

فوائد اسمائے سین مہملہ با سین مہملہ

سا بفتح سین مہلتین و الف ہندی کنڈیل بہ ضم کاف و سکون نون و کسر

دال مہلہ و سکون تھانی و لام فارسی خرگوش و لعربی ارنب نامند و ہندیاں نوشتہ اند
 کہ گشتش شیریں و اندکے ز مخت و نرم و برابے خوردن و پر ہیز بہتر است و سبک بود
 مزاج را خوش سازد و بر سخن یاوری دہد و ماضیہ را قوی گرداند و مقوی و منعظ و مہی و
 باصرہ را قوت دہد و چشم را تیز و روشن مانند چشم غلیو از تیز نماید و لاغری را کہ بسبب
 تپہا پیدا شود دور نماید و تپ و تشنگی و پرمیو کہ در بدن خانہ ساز و یعنی سور مزاج مستحکم
 گردد بدر کند و ریج را دفع نماید و رافع ضیق و سہیات و حالب اسہال خون و از قبیل اغذیہ
 دوائیہ است **سستی** بسین مہلتین اول مفتوح و دوم ساکن و کسر فوقانی و سکون
 تھانی اسم سلج است و نوشتہ اند کہ چوں برگ اورا با پنچ و آہ فلقل گردد مرکب نموده
 بوقت فوریہ تپ مرکب بدہند سود دہد **سستی** بضم سین مہلہ و سکون دوم و کسر
 فوقانی و سکون تھانی و ضم کاف و سکون سین مہلہ سوم و کسر فوقانی دوم و سکون تھانی
 دوم یعنی خوشبو مثل بریانی اسم ساگ چغل است **سستیکا** چس بسین مہلتین و کسر
 فوقانی و سکون تھانی و فتح کاف و الف و جیم فارسی و سین مہلہ سوم یعنی دافع سرفہ
 و ضیق اسم مہتی کھار است سیاس اسم صمغ و زحت مدی ہرج

تہ
 سستی
 چس
 سستیکا
 سستیکا

فوائد اسہالین مہلہ باشین معجمہ

ششویک چل بضم سین مہلہ و فتح شین معجمہ و کسر واد و سکون تھانی و فتح
 کاف و بابے فارسی و ما و لام یعنی بار خوشبو اسم
 باراک تیکے است

ششویک

فوائد اسم سین مہلہ باکاف

سکدرہ بضم سین مہلہ وفتح کاف وضم دال وراے مہلتین ووقف با اسم درخت
 سرس است یعنی دافع لائغری کیونکہ سمار البضم سین مہلہ وفتح کاف ومیم والف وراے مہلہ
 والف یعنی بسیار نازک اسم موز است و بہ تحتانی عوض الف یعنی سکمار سی اسم گل چنبیلی
 نوشتہ اند سکھند پیکار بہ فتح سین و مہلہ کاف وحقاے او سکون نون وکسر دال ہندی و سکون
 تحتانی وفتح کاف والف یعنی مردی کم کند اسم گچی سفید و سیاہ است سکھرے بکسر سین مہلہ
 وفتح کاف وحقاے او وکسر راے مہلہ و سکون تحتانی یعنی ثواب بخش و مصفی دل و مزگی نفس و
 موصل بعالم روحانی اسم موکھاست و سکھری مشککہ نیز گویند بہ فتح میم و سکون شین معجم
 وفتح کاف ووقف ہا یعنی بردخت او کس ہا بسیار می چسند سکوہ بہ فتح سین مہلہ و سکون کاف
 وفتح وادو سکون وکسر و بکسر سین مہلہ و سکون کاف فارسی وضم راے مہلہ و سکون واو ہر دو اسم
 ہجمنہ یعنی سیلوا کہ مشہور با اسم سو جہناست سکون سادہ بہ فتح سین مہلہ و کاف فارسی
 و سکون نون وکسر سین مہلہ دوم و دال ساکنہ مہلہ ووقف ہا یعنی بسیار موافق و نیکو بود اسم
 ردہ است سکھا کافی بکسر سین مہلہ وفتح کاف وحقاے او والف وفتح کاف دوم والف
 وکسر ہمزہ و سکون تحتانی مشہور بہ سین مہلہ است واصل لغت در معجمہ بود و بیاید انشاد اللہ تعالیٰ
 و معنی لفظ بارکش است و پیش بہ ضم موحدہ و یا بہ فتح باے فارسی و سکون شین معجمہ و یا بہ تشدید
 آل اسم کامل آدمی است و موی گردن و یا ل اسپ است چونکہ ازیں سیوہ مولارامی شونید و
 صاف میکنند لہذا بایں اسم مسمی گشتہ و یا اینکه شستن مولما از موجب ترقی و درازی و صفائی است
 بایں سبب منسوب بایں نمودہ اند زیرا کہ شکھا شین معجمہ اسم ضعیفہ یعنی پیش تا فتنہ و کافی نام بار
 درخت است سکران بکسر سین مہلہ و سکون کاف وفتح راے مہلہ و سکون نون و ہند بایں
 آل را کورند اگویند بضم کاف و سکون واو وکسر راے مہلہ و سکون نون وفتح دال مہلہ والف
 و بہ سنکرت آداری بہد الف مفتوحہ وفتح دال مہلہ والف وکسر راے مہلہ و سکون تحتانی

و رچی پتری به ضم راسه مهله و کسر جیم فارسی و سکون تحتانی و فتح باسه فارسی و سکون
 فوقانی و کسر راسه مهله و سکون تحتانی یعنی پوست اوریشه دار است و کهد رویی به فتح
 کاف و خفایه با و کسر دال مهله و فتح راسه مهله و واو و سکون لام و فتح تحتانی و کسر باسه
 فارسی و سکون تحتانی دوم یعنی بیل او بسیار محکم می باشد و دارد یقوا به فتح دال مهله و
 الف و را و دال مهلتین و تحتانی و ضم فوقانی و فتح واو و الف یعنی رنگ پوست او مانند
 داربله است و دارد کاف به حذف تحتانی و زیادتی کاف و الف از لفظ داردی یعنی کار او
 مانند کار داربله است و ترکیکا به ضم فوقانی و کسر راسه مهله و سکون تحتانی و فتح کاف و الف
 یعنی گل آل بصورت کفچه مار میشود و در بعضی نسخ پهنر حکا آمده به فتح باسه فارسی و خفایه با
 و کسر نون و سکون راسه مهله و فتح جیم و کاف و الف معنی هر دو لفظ یک است و در بعضی
 نر لا به فتح لام و الف یاخته شده و مرمری به ضم میم و سکون راسه مهله و ضم میم و دوم و کسر راسه
 مهله دوم و سکون تحتانی و بحذف یک میم و را نیز آمده یعنی مری یعنی رنگ سفید دارد و مانند
 مرمر میشود می مانند ماهیت آن درختی است ساق دار با شاخه های انبوه که بر یک دیگر افتاده
 و اکثر این درخت را اطراف قریه با برابری می کارند براسه احتیاط مردم و جانوران و درخت
 او مانند درخت سکھا کائی می شود و خارهای خود بازگو نه بر شاخه ها دارد و برگ او مثل برگ
 تمرهندی و ازالا طویل و عریض و لزج و اندک ترش و بزبان خازنده افعال آن نوشته
 اند که تیر و شیرین است پر میوه و بنایه امراض را دور کند سکھری سویت کسر سین
 مهله و فتح کاف و خفایه با و کسر راسه مهله و سکون تحتانی و کسر سین مهله دوم و واو و سکون
 تحتانی و فوقانی یعنی مانند شاخ جانوران و سفید رنگ اسم بارتلوک است سکھندی اسم
 گل چندر کمهی

گل کئی

سکھندی

تمت جلد اول

فہرست سہ ماہیہ کتاب یادگار رضائی جلد اول

اس فہرست میں مختلف زبانوں کے ادویات کے نام بہ ترتیب جغرافیہ

(پہلے)

[illegible]

آم کو تک	انناس	آک	چو نہ	ایو دی	بچلا	آیسیملا	اٹلی
آمل	آنولہ	آئی پومیا ڈوئی	بداری کند	اپو گڈوی	اپھیم	آیسوسا	جدوار
آملاولی	امی	اباجی	زیرہ	اپھنڈ چٹو	ارنڈی	اٹا	پتھر پھوڑی
آملک	اڈلسا	ابد	ابھرک	اپھنگ	اپھیم	اٹل ساریوا	اروڑ
آملکی	آنولہ	ابراجتا	ابراجتا	اپھو	اپھیم	اٹامی تری	ٹھیکرے
آملکیدم	تالیس تری	ابرکم	ابھرک	اپھیم	”	اٹروٹش سنھی	اڈلسا
آملہ	آنولہ	ابرکھ	”	اپھین	”	اٹروٹ	اڈلسا
آملی	تنتریکم	اب کلیبا	پیسلی	آپی	آس	اٹروکھ	اڈلسا
آملیکا	امی	ابو غلسا	زن جوت	آپی	آپی	اٹلی مامری	ٹھیکرے
آمین	آنب	ابھارم	ابھارم	اتارل	ال بیت	اجاپدا	روسا
آمنڈ	ارنڈی	ابھرک	ابھرک	اتان ترک	ارنڈی	اجا چھیر	تپتی
آمنڈی	بانی پرنک	ابھرک	”	آندی	پیتل	اجاد گدہم	راسا
آموکھا	آنب	ابھوک	اپھیم	اترا پدھا	زیرہ	اجا کرہ	بھنگرہ
آنب	آنب	ابھیا	بالا	اترا نی	اگھاڑہ	اجا منو پتری	روسا
آنبی ہدی	آنبی ہدی	ابھیدا	امبارہ	اترا نیو	”	اجمود	زیرہ
آنبیکا	امی	اپار بارکا	اگھاڑہ	اترن	اترن	اجمودہ	اجمودہ
آنورا	آنولہ	اپاکر سنگ	ادرک	اترو شکم	اڈلسا	اجج	پارہ
آنولا	آنولا	اپان لکینی	اگھاڑہ	اترپی	پیتل	اجولہ	برنڈنڈی
آنولہاوی	اندگو	اپتل	پیتل	اتکالا چھکا	ویو دار	اجھا	امباری
آوا	رائی	اپج کھر	اپیرکا	اتما	تہی	اچھوالیکا	رلو
آوارو سکا	اشوا گندھی	اپد مو ترا	پوتی	اتما کیتا	پلی اڑکو	اچھورا	تال کھانہ
آورشاک	ادرک	ایراجیتا	ابراجتا	اتم وارنی	اترن	اچھون پونچا	چٹٹ
آویتا بھکتی	آویتا بھکتی	اپکا شیتلا	بھوتا کس	اتم سیاہ	انخیر	اچھو بھمی	تانے

اسارو	اشوا گندی	استھویا محیا	جو	اسمان	جیوک	اسیرنا	اصل اسوس
اسامو جا	اندگو	استھو لیل	الائی	اسم گده	امباری	اسیر کمان	بیکمان
اسپانک نازو	جٹاماسی	استھونی	استھونی	اسم گده پوا	باسون	اشبہ	اشبہ
اسپال	اسوپالو	استھونیک	"	اسم گده پھل	پھنس	اشخار	سہی کھار
اسپانخ	پالک	استھونیکم	"	اسنم تکا ریشوک	آپتا	اشردو نہ	دو نہ
اسپانڈیرینٹ	امبارہ	استھیدارو	استھیدازگ	اسنیکدہ	استھیداروک	اشرکی	آنولا
اسپانڈیر	"	اسٹمی	چھیر کا کوئی	اسنیک گارڈ	چھینڈا	اشرہ	امباری
میانی فیلا	پالک	اسپا	آنبہ	اسنیکدہ ترا	پالک	اشری پھر	چٹنی
اسپانی بیج	"	اسد	باگھ	اسوارو تا	اسگند	اشنہ	چھر دیل
اسپانی نیشا	"	اسر کا یا	آنولا	اسوارو مکا	"	اشوا گندھا	اشوا گندھی
اسپرکا	اسپرکا	اسرلو	اسرلو	اسوا گندیکا	"	اشوا گندھی	"
اسپھوٹا	اسپھوٹا	اسری	اسوری	اسواوردہ	"	اشوبامو ترا	اندگو
اسپھوٹکا	اسپھوٹکا	اسفاناخ	پالک	اسوتہ	اسودہ	اشوت	پیل
اسپھوٹکا	اسپھوٹکا	اسکند	اشوا گندھی	اسود	پیل	اشوردھاک	اشوا گندھی
استاپنی	مرشدی	اسکند	"	اسودہ	"	اشورو تا	"
استرد راتری	پنا	"	اسکند	"	اسودہ	اشوروپکا	"
استر کورہ	پلکرو	اسکند چھی	بر	اسوک مانو	اسوپالو	اشوک	اسوپالو
استول کشکا	دیرگھا وچھا	دودرم	"	اسو گند	اسکند	اشو گندھا	اسکند
استھانوپنی	اصل التھ	اسکندھ وچھا	ابھارم	اسو کے	اسوپالو	"	اشوا گندھی
استھانوکری	"	اسکیمان	اسکیمان	اسوگی	"	اشو گندھی	اسکند
استھانی	پانی	اسکوئیٹ	بابھی	اسپھوٹا	بھلاوان	اشو گندھیکا	اشوا گندھی
استھرس	بھتر	غلا کورٹیا	پارہ	اسی چرائو جگا	امباری	اشو گندھیکا	اسوپالو
استھولا بریدلا	الائی	اسیکھ	۵۳۳	اسی دوری فلیا	ال بیت	اشو گندھیکا	بالا
استھول کنٹکا	تال کھانا					اشو گندھیکا	

الکاکچو	الکلب	الم	النتا	الندا	النیریرو	الوک لیتا	الوگوی لاکر	یسا کر شیکا	الوی	الہیری	الی گدہ	الیم سیپا	امانشی	امارجی لے ش	امبارم	امبارہ	امباری	امر	امبرک	امبلی	امبوتی	امبوڈیا کالے
اللاچی	ادک	النتا	الندا	جامون	اکاس بیل	رودونشی	اروی	اسکیمان	پیاز	رواسن	سیہہ	امباری	امبارہ	امباری	امبرک	امبارہ	امی	امبوتی	امبارہ			
امبہش	اوڑا	امر	امرات	امراتا	امر بریش	امر بل	امربیل	امرتاوستنا	امرت پھل				امرت پھلا		امرت جا	امر گندھا	امر گندھریکا	امرنال	امرن پھسی	نی کیوے	امروائیک	
سرسیدی	امبارہ	پارہ	انترامرا	امبارہ	امباری	امبارہ	اکاس بیل	آنولا	امرت پھل	نیبو پھل	آنولا	جام پھل	آنولا	چچینڈا	آنولا	آنٹی ہدی	بالا	راجگیر	امبارہ			
امروڈ	امرولی	امرویل	امل	املا	املانگ کشر	املن بیت	امل بید	امل بھیک	املتاس	الملج	امل چھیدا	املد	امل سار	املک	املکاتڈہ	امل کند	املکی	املنیدم	املو آتک	املوتیا		
جام پھل	اکاس بیل		امل بیت	ابھرک	آنولا	امی	امل بیت		املتاس	آنولا	بھتتر	تنتریکم	امل بیت	آنولا	امل کند		بھو آلمہ	تیز پات	اسبارہ	امل بیت		
امل تنوش	امل ورتشا	امل سیش	املو میتم	املو بیت	امی	املیکا	املیک کیتی	وانک	انتا	امگل	اموڈامو	اموگھا	اموگھ سکوی	لائم	امیرا	امیر جی	مے رتھس	ٹے ہی فوسیس	امیو پیللی	انار	انار	انار
املن بیت	تنتریکم	امل بیت			تنتریکم	امی		چوکا	دھتورا	ارنڈی		پاٹلی	اللاچی	آنب	تھر جی ہراسو	چولائی	بکن	ڈارم	اگر			

[illegible]

[illegible]

بول	بول	باسچی	بوٹی	بند ہو جوہ	بند ہو جوہ	بم دندی	بم دندی
بولسری	بولسری	بچلا	بودکی	دپھریا	بند ہو ری	بمنی	بمنی
بون	بون	انکولا	بودہ	بندھیا کر	بندھیا کر	راگڑ دولہ	بموجھا
بونٹ	بونٹ	پیسپل	بودھی	کوکھی	کوکھی	بن	بن
کھسکری	بویئرٹاویا	بودھی	بودھی	بندے گڈہ	بندے گڈہ	پاترنی	بنات وردن
چانول	ڈنوسا	بودھی	بودھی	بندی گروڈ	بندی گروڈ	بنیل	بنیل
بھاجی	بھاتا	بودھی پوچھا	بودھی	بھنگرہ	بندا	بنتی پول	بنتی
بھادر موتھ	بھاجے	بکائن	بوڈانیم	بندریک	بندریک	بنی گورہ	بنی گورہ
چندول	بھار مینا	پیٹھ	بوڈی گمٹی	بھینڈی	بندی	بنجنا	بنجنا
بھاردوا	بھاردو	ال ریت	بوڈھی	بنلوجن	بنلوجن	ڈانگرے	بندال
ہوا	واہو	بور اترم	بور اترم	بنکا	بنکا	دپھریا	ہند دھوک
بھارنگی	بھارنگی	تاڑ	بوراموس	بیل پھل	کنشالی	ریٹھ	بندق
بھنگرہ	بھاکا	بور دی کڑی	فے بل لی	پریاٹک	کنش	"	بندق
بھلاواں	بھامو	بورک بنکا	نوزس	بنگڑ مارہ	کنکت دیرنو	پر پندریک	ہندی
بنینگن	بھانٹا	بورک بنکا	بور دی کڑی	الندا	بنگڑ مارہ	بیج بند	بند زانو
بھانٹا کے	بھانٹا کے	بورک بنکا	بورک بنکا	بنولا	بن گماری	دھیابک	ہم
بھانٹل	بھانٹل	بورک بنکا	بورک بنکا	سانوا	بنولا	بند چہتر	بندک
سر	بھانڈا	جوکھار	بورہ اہنی	بوٹا	بھکیش	بند چہتر	بند و ختر
بھانگ	بھانگ	بوٹا بھوکا	بوٹا	بوٹورس	بوٹورس	بھینڈی	بند و ختر
بھنگرہ	بھانگرو	دودی	پھوکا	بگلا	بوٹیمار	بند پوٹیک	بند و ختر
ال بیت	بورادر	دودی	بوقار بیا	بوٹے	بوٹے		بند و ختر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تالا پرشکا	تالا پرشکا	تاپون	تاپون	رز دک	پیلک	آسوپارو	بیت شاکه
تال پرشک	تال پرشک	تاپیم	تاپیم	پیلو	پیلو	پیتل	پیتل
سدا ب	تال پرشکا	تاڑ	تاتی رندو	پیلو	پیلو	امبارہ	پی تن
"	تال پرشکا	تاڑ شکم	تاڑ شکم	جیکند	پیلو پرنی	پیت زیا	پیت
بھوتار	تال پتری	راجگیرہ	تاج خورو	تیندو	پیلو کای	سا	نریاسا
تاڑ	تال	پاکال	تاجوری		واند	امبارہ	پیت تک
بھوتار	تالامول	الائی	تاڑولی پھل	پیلو	پیلو	پیشہ	پیشہ
تاڑ	تال	تاراکھی	تاراکھی	پارن میل	پین پرخند	پیشہ	پیشہ
تال رکھانہ	تال کھانہ	بھوتار	تارای	دیودار	پنی نش	پیشہ	پیشہ
"	تال کھارہ	تاریو	تاریو	باجرہ	پینی سن	پیرامیم	پیرامیم
پنیاد	تالیس ترا	تاریا	تاریا		پیم		نی رتی
"	تالیس ترم	تارشیبا	تارشیبا		پینی ولا		راے
"	تالیس پتری	تیل	تیل	کاپرکا	سینی		پیرن
تالیس پتری	"	رستہ	تارشی تیل	ستوری	پیوزندی	ارنی	پیری
"	تالیس ترم	تارشیبا شکم	تارشیبا شکم	(۱) پیوی	پیوی	پیری	پیروک
"	تالیس پتری	روپہ	تارم	(۲) دود	پیوسٹم	جام پھل	پیری
سدا ب	تالیس ترا	تاڑ	تاڑ	دود		ترور	پیری
تالیس پتری	تالیس ترا	تاڑ	تاڑ			پاگر	پیری
دندلم	تال مزگ	"	تاڑ پھل			جوک	پیری
تالیس پتری	تالیسم	"	تاڑ پھل			ندک	پیری
توری	تالیکا	"	تاڑی			چھیر کا کونی	پیشا
پنیالہ	تامم بت	اکر کا	تاغند	پتری	تا برشی		پیتاوردن
تامبولم	تامبولم	تاک	تاک	پچھناک	تا ہی		پرساون
				تا پسا	تا پسا		پیسوینی
				تاسدرو	تاسدرو		

تھک لیوڑ	ر دسا	یہیج ہن	پارہ	ٹ	ٹھکس گند	الائی
لیوڑ	تھکار	تیر پانی	نیج بل	ٹالک	ٹھکس گند	اروی
تھومول	چانول	تیرن	تیرن	ٹامرا پلو	ٹھکس گند	جھاو
تھوہر	"	تیزیات	تیزیات	ٹانکل	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے سبجی	پارہ	ٹانکلی	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شیا	آنولا	ٹان جل جو	ٹھکس گند	چانول
تھوہری	"	تے شل	تتریم	ٹانکو	ٹھکس گند	دینڈس
تھوہری	"	تے شل	دیر	ٹانکھری	ٹھکس گند	تروڑ
تھوہری	"	تے شل	دوب	ٹانچٹ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	ساگون	ٹانچوچ	ٹھکس گند	تیج بل
تھوہری	"	تے شل	تھوہر	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	انب	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	تیل	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	چندن	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	الی	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	اخیر	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	اندگو	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	پیلی	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	پیری	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	تیندو	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	تنگنی	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"
تھوہری	"	تے شل	آنولا	ٹانچوچ	ٹھکس گند	"

جٹا کیشی	جٹا کیشی	جام بھل	جام گلہ	جاتی بھل	جاتی بھل	ساگون	سیکھو چٹو
جٹا ماشی	جٹا ماشی	جام گھاس	جام گھاس	جاتی جیر کا	جاتی چتر کا	ہ	شک
رال	جٹا یو کالا	الندا	جام لوی	جاتی بھل	جاتیکا	ہ	شک لونا
جٹلا	جٹلا	جامون	جامون	جاتی کوشا	جاتی کوشا	ہ	شک اندیش
چکور	جبل	جانا پنڈو	جانا پنڈو	جاسے بھل	جاجی کایا	ہ	شک لٹی
جاسے بھل	ججی کائے	باجرہ	جاورس	جائی	جاجی ملی	ہ	شک دی
جدوار	جدوار	جائی	جاہری	چنبیلی	جارجن	ہ	شک سندر
جاتی پتری	جدی پتری	جھاؤ	جاؤ	اچیم	جاری	ہ	شک مری
رتالو	جذر سرخ	جائی	جائی	پیل	جاری کے	ہ	شک جلی
جھینگا	جراد البحر	جاتی بھل	جاتی بھل	جاتی بھل	جاکوئے	ہ	شک دے
ترمرہ	جر جیر	جاتی پتری	جاتی پتری	بھتچیر	مونٹی	ہ	شک زندی
انجیر	جراد اہول	آگ	جائی جھنگ	بھگائی	جالا اور چھا	ہ	شک دیندو
بھلا داں	ماش	جائی	سوالورٹ	مرو	جالکا	ج	باب لوی
جڑ جٹلہ	جھوکائی	جائی	جائی جی مورم	جامون	جامبول	جھاؤ	جھاؤ
جھوکھار	جس کا	دھیانک	جایک	ایسوری	جام بوی	ہونٹ کٹارا	جایک
چنبیلی	جھنگ	رواس	جاینتی	جامون	جام بی	بول	جایک
جائی	جسمن گراہم	جو	جب	الندا	ٹری	چنبیلی	جائی
جائی	فلورم	ریچک	جبری تیتا	ایسوری	جام پتی	جاتی پتری	جائی
دہی	جسمن گریٹ	بائی بڑنگ	نوران	جام بھل	جام پنڈو	آنولا	جائی
پاپڑا	جغرات	جائی	جھوہرت	جام گاج	جام بھل	جاتی بھل	جائی
	جگر دارنی	پیلو	جھٹی		جام گاج		

جو اکو	جو اکو	اگر	خشتور چھا	(۱) الندا	جمبو	پنیا لہ	جگم
جوانسہ	جوانسہ	"	خشتو حکرہ	(۲) ایسوری	{	جگنا	جگنا
جاتی پتری	جوتیری	امباری	خشتو ورم	جامون	"	مالا	جلداشی
جنو	جوتستو	"	چھا	"	جمبوڈو	دمپہ گڈہ	جلبندو
جلے پھل	جوزر الطیب	جنتیکا	جنتیکا	"	جمبول	امبارہ	جلخدر
جاتی پھل	جوزر بوا	تیج پھل	جن ٹھاک	تان	جمتی کا گڑھ	امباری	جل مائی
دھتورا	جوزر مانل	رواسن	سل ہٹل	"	جمتی کی	جل پیل	جل پیل
چکوا	جوسی	ادنگا	جن جان	تھوہر	بیل	پیل	جل تیر
جوکھار	جوکھار	ادرک	جن جوڑی	دوہ	جمڑو	چندر مکھی	جل پٹپ
چوچ	جول	چندن	جن جوڑک	جامون	جمس	جامون	جل جمبو
جو	جون	جنگمال	جند نیاک	جمی	شانتی	تان	جل جہنی
جاتی پتری	جونتری	تیرپات	مرم	جنا پندو	جمورا جمو	تیج پھل	جل ہری
آسوپالو	جونسیا	جنگوا کوشٹ	جنگمال	پھٹا	جمی	رتالو	جل کند
اگر	جو ٹنگ	جنگنی	جنگلی	بیر	جمیری	دھیامک	جل باہا
جوی	کرشن	جنگنی	دار چینی	ٹانگل	جنا پندو	جلنبو	جلنبو
"	جوی	پیوسی	جنگوا	بالا	جنا پٹولو	جل نیب	جل نیب
پاگر	جوی چٹو	جہنیری	کوشٹ	جنت	جنا چنیاک	جھاؤ	جلو ویش
جھاڑ	جھاڑ	جو	جنگنی	جنت	بور	رداسن	جلو گو
جھاؤ	جھاؤ	جہنیری	جنو	جنت	جنا سچا	چٹو	جلیت
پیرنی	جھدرتیس	جہنیری	جنت	جنت	جنا گین	اسل لوس	جلیتی
پالمران	جہرا جام	جہنیری	جو	جنت	مول	آگ	جلیسٹرو
		جنو	جھاڑ	جنت	جنت	جال گوڑ	جمال گوڑ

جہری	چاترا سی	جیت راسن	رواسن	جیو	جو	چاتھا کلم	جھگائے
جھریہ	چندر مکھی	جیتو مدھنوں	اصل السوس	جیوائی	جیونتی	چار	چار
جھڑ بیری	جھڑ بیری	مول	"	جیو بھدرا	ٹانگل	چارائی	چارائی
جھائی	چندر مکھی	جیتی مدھنوں	بھوتا کس	جیوٹ	جیوک	چار میج	بھگائے
جھنیری	جھنیری	جیتھیں	اصل السوس	جیوگ	جیونتی	چار ناگھیا	الی
جھنٹی	جھنٹی	جیتھی مدھ	زیرہ	جیونتی	(۱) تھریکیم	چار ترا	استھونی
جھنجنا	جھنجنا	جیر گم	"	جیونیا	(۲) جیونتی	چارٹی	اصل لطف
جھنجھنہ	جھنجھنی	جیر گم	"	جیونتی بن	جیونتی	چارٹی جا	تر وڑ
جھنجھنی	ترائی	جیرنی	"	جیونہان	چنا جولا	چاچی	دھیانک
جھنگ	ارنی	جیرہ	بھلا دن	جیونی	جیونتی	چار دانہ	پار دانہ
جھوٹا ربی	انانی	جیری وٹولو	اصل السوس	جیویا	جیوک	چار وپنی	بھارنگی
جھوٹا نخر	جھاؤ	جیٹ	جیشا مہا	جیولی	چھیر کا کولی	چار وپی	چارولی
جھودک	اصل بیت	جیشا مہا	جیشا مہا	جے نیر	رواسن	چار ناچھی	چترا جی
جھیت	ارنی	جیلک	جیلک	ج		چار ودر	جوی
جے	"	جیل کرہ	زیرہ			چاکرا	تکڑا
جیا	تاکل	جیل کو	جیل کو	چاترا سی	چاترا سی	چاکسو	چاکسو
جیا پھپ	رواسن	جیل کی	جٹا کالا	چاترا سی	"	چاکری	چاکری
جیا نیشکا	جمال گوٹہ	جے متر	دھنیا	چاترا سی	چاترا سی	چاکور	چاکسو
جیپال	جنت	کوری اند	ارنی	چاترا سی	چاترا سی	چاکورہ	چاکورہ
جیت	پاوہ	جنتی		چاترا سی	چاترا سی	چاکورہ	چاکورہ
جے تر				چاترا سی	چاترا سی	چاکورہ	چاکورہ

چارائی	چروخی	اگھاڑہ	چچی را	ازبڈی	چترک	بہو آمد	چاہلک
چولائی	چرکی کورہ	پچھینڈا	چھینڈا	چترک	چترکا	روپہ	چاندی
چڑوہ	چڑوہ	امرت پھل	چھینڈا تلخ	ازبڈی	چترکند	چاول	چانول
چڑیا	چڑیا	تاڑ	چرپاکی	چترکھن	چترکھن	اکرشن پاکی	چاول
چاکسو	چترک	چڑپوٹا	چرپوٹا	انالی	چتلا	چیلے	چیلے
ال بیت	چکر	جیوک	چرجیونی	بج	چتلاور	چرمالہ	چپوند
چوکا	"	"	چرجیوک	پاری پاتھی	چترمول	تان	چپرویتیگی
پنوار	"	"	جیون	چترک	"	چیکلی	چیکلی
امی	چکرا	اگھاڑہ	چرچرہ	آسوپالو	چترمنجی	تھوہر	چیل سنیڈ
دونی تیگی	چکرانگی	دلو دار	چردیو	چترک	چترمولم	چوٹا	چپوٹا
تلسی	چکرانی	دیرگھاو چھا	دار	املتاس	چترنکل	آسوپالو	چتر
باگنکھ	چکرکارک	چرز	چرز	ردہ	چتلیان	بائی بڑنگ	چترا
اسپرکا	چکرکارک	"	چرکی	بج	چتہ	بڑی	"
داروس	چکران	چارولی	چرولی	بھلاو	چتری	تہی	چترا پتریکا
اسپرکا	چکرناک	رتالو	چرگڈو	بیکل	چتریکا پتر	چتراپھی	چتراپھی
"	چکرنگھ	"	چرلاگڈا	چڑیا	چٹک	ازبڈی	چترنج
باگنکھ	چکروالک	چنا جولا	ہم	چٹکا	چٹکا	بائی بڑنگ	چترتندولہ
چکرورج	چکرورج	چوٹا	چرمالہ	پتا کال	چٹکا چرن	"	چترتندولہ
چندن تھوا	چکرورنگھا	پسیا	چرمٹا	چٹنی	چٹنی	چترحات	چترحات
"	چکرورتم	بام	چرم رسا	چٹٹ	چٹٹ	چترجاتکم	چترجاتکم
اسپرکا	چکری	بام	چرمکا	چھینڈا	چچنگا	چنجل کورہ	چترولا
امی	چکرگیا	جیوک	چرن جیو	چچھو نثرکو	چچھو نثرکو	پٹلو	چترسادہ
چکوا	چکوا	الائی	چرن بھم ہوا	چچھو ہندک	چچھو ہندک	چترک	چترک

پسنی کا	چو کھار	چو کھار	چو کھار	چو کھار	چو کھار	چو کھار	چو کھار
پسنی کاچ	چو لائی	چو لائی	چو لائی	چو لائی	چو لائی	چو لائی	چو لائی
چو	چو لائی کا	چو لائی کا	چو لائی کا	چو لائی کا	چو لائی کا	چو لائی کا	چو لائی کا
چو بھرید	چو مساکن	چو مساکن	چو مساکن	چو مساکن	چو مساکن	چو مساکن	چو مساکن
یو دار	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چو بنار	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چو بچنا	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چو سٹا	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چوٹی	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چو چا	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چو رچے	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چوری کہہ	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چوری و	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
اتی	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چوری	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
ماچو	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چوری مہلی	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چوک	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چو کا	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چو کوشک	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو
چو کہہ	چو	چو	چو	چو	چو	چو	چو

بہمیری چیتا چیتو چیتے گلج	سرپاچی چترک " " " " " " " "	حار حاب حب السوا حب السلاطین حب القلب حب النيل حجر البقر حس القلب حشیشہ السعال حصہ حصی بان الحاوی حامض حمص حفظہ رویہ حیری فلا ورڈ سانی حیہ	پرنی جنگنا پاکسو جالی گوڑہ بھلاواں زرکی چندرکات تال کھانہ اڈلا پرتوتی ترشک چوکا چنے بھٹا اترن سانپ	خمنز خودل خو قطان خوک خو گوش خرابے بو جمل خرووع خزران خلد خلاف خمر غلیط خندروس خواجا خوشاویلی خوشہ زرت خیار شہر خیزران	روٹی رائی بندا آگ سسا " " " " " " " "	داڑما داخشا داورپ داراتھا دارچوبہ " " " " " " " "	دارمبا واک برٹی برم ڈنڈی دارہلد آبنی ہلدی دارچینی سیلخہ داویچم سکران دیودار پیسلی ترکٹوک داک پاپڑا آبنی ہلدی رہنا سیلخہ دارچینی دارون دوڑ دارو ہلدی دارو ہلدی
حاتو پو حاج	چھڑیلہ جوانہ	خار شتر خار واز گونہ	جوانہ اگھارہ	دار گنڈی داتون	ڈانگرے (۱) دالون (۲) پیلو	دارون دوڑ دارو ہلدی دارو ہلدی	دارمبا واک برٹی برم ڈنڈی دارہلد آبنی ہلدی دارچینی سیلخہ داویچم سکران دیودار پیسلی ترکٹوک داک پاپڑا آبنی ہلدی رہنا سیلخہ دارچینی دارون دوڑ دارو ہلدی دارو ہلدی

دار و ہلدی	دار ہلد	دانتی	داتون	ور الہما	راگڑ دولہ	در شا	اڈل
دار و پتور	سکرن	داور	داور ونگی	در انتتا	"	در شلوک	بھگائے
دار و پیچم	دار و پیچم	ڈنگی		دا و لی	الانچی	رجا کر	برائے
دار ہلد	دار ہلد	داؤنی	داؤنی کند	ترقی	ترمڑے	در کو	"
دار مو	دار مہا	کند		در اوین	دوب	در کلو	رال
داسن	داسن	داودی	داودی	در بہا	اگھاڑہ	در گانام	اگھاڑہ
داسنا	"	دیابری	دیہریا	در بھی گہرو	بندا	در گرہ	توری
داسنم	"	دیڑا	تلسی	در تنک	باجرہ	در و ملتا	سرس
داک	داک	دیہریا	دیپھر	در جری	"	در منم	پنوار
داکھ	"	دو رنگ	دیہو آملہ	در جریکا	سار	در و تا	اسکیماں
داگلی	پہا لہ	دھانگی	رڈہ	درخت خرم	تمبی	در و تا	تنبی
دال	دال	دتیا	جامون	مندی	ترشک	در و تا	"
دال اڑو	"	دخن	باجرہ	درخت سرو	تال	پیشی	"
دال بر	"	دوہی	ودہی	درخت نمود	پیمٹھ	در و تا	"
دال چینی	دار چینی	دوہیانگ	سری خشک	لوبان	پارہ	پیشی	"
دال کلیتی	دال	دوہی پشیا	داور ونگی	درخت	الندا	در و تا	"
دال لوبیا	"	دوہی	زرکی	کرنج	ارتدی	پھلا	"
دال مہا	دار مہا	پشپک	تاڑ	در و تا		در و تا	"
دال مونگ	دال	دوہی ستا	ادک	در و تا		در و ہر شا	آپتی
دال نخود	"	در	تیتز	در و تا		در و ہر شا	انگولا
دال مار	ترائی	در اج	چار	در و تا		در و ہر شا	دوب
کو بر	داتون	در اجھا پھلا	دیہایہ	در و تا		در و ہر شا	پیلو
دانت		در ال بھا		در و ہماں		در و ہر شا	

راج کو	ترائی	راگی	تامراشم	رائے کنبہ	رجم	رُوپہ
راج شامی	راجکیرہ	رال	دراپنی	ربالا	رجکی	آگ
راجکیرہ	راجکیرہ	رال رلو	رال	ربو دوگی	رجہا	پیلو
راج لیمون	امت پھل	رال جوی	"	رب النوع	رجھی چھو	بداری کند
راج ماتا	چھینڈا	نٹری	"	قدرت	روپکم	پپلا مول
راج میری	اخیر	رامانوہل	رمیاک	ربید لوتا	روراج	روراج
راج جھبک	نیبو پھل	رم پھل	رم پھل	رپو تیکا	روراجہ	"
راج نیبو	راج نیبو پھل	رم تلسی	تلسی	رتا چارنی	رو روئی	ردوئی
پھل		"	ریحان	رتالو	رووئی	"
سلج ورجھا	بندا	رامٹ	انکولا	رتالوک	روہی	روہ
"	بھوتا کس	رم روبک	اڈا	رتن پرس	روہین	تامراشم
"	المتاس	رم ملکا	رم ملکا	رتناری	روٹون	تن
راجی	رائی	رانا چلال	تیزیات	رتنالو	رو صندل	کچندن
راجی	اکو تیکی	راوی چٹو	پیسل	رتن جوت	ووڈ	"
راجنت		راہ ابدو	بھدر موتھا	"	رکس	پارہ
راجیلے	جامون	راہ چھنا	ادرک	رمتلی	ریسا پٹھا	سر شبدی
راڈار	جیونتی	راہ کرنی	اشوا گندی	رمتھک	ریسا گندما	بول
راستا	راستا	رائی	رائی	رجا کر	رسالک کم	رسوت
راشلوک	بھجتر	راس	چانول	رجت	رسالہ	آنب
لا تواک		راسیل	راسیل	رجتم	رسال	اٹل بیت
راگر دولہ	راگر دولہ	رائی چنپا	چنپا	رجل اکھراو	رساخن	رسوت
راگی	راگی	راجنک	"	رجل العصفیر	رساند	پارہ

رسانده	رسوت	رکت تشک	بانگره	رکت پرفی	رمیاک	رواکنین	اگنی جوالہ
رساین	بانی بڑنگ	رکت پشیکا	ٹھیکے	رکت پشی	ایسوری	روباک	ارنڈی
رس چودا	چار	رکت پلو	آسوپالو	رکت پورک	روان	روپ	روپ
رسدانی	اڈلسا	رکت پورک	تتریکم	رکت چندن	ریچک	روپرہیت	ایمک
رس دہلی	پارہ	رکت چندن	چندن	رکت چندن	ٹھیکے	روپرس	روپ
رسراج	"	مو	"	رکت چندان	چندن	روپک	"
رس شاتھ	"	رکت	بریلہ	رکت شیاہ	رائی	روپ کنچیکا	الاکھی
رسوا بھوا	رسوت	چندولا	ارنڈی	رکت شالی	چانول	روپن	پارہ
رسوت	"	رکت پندر	ارنڈی	رکت کاشم	چندن	روپون	روپ
"	تار شاتیل	رکت سار	اہل بیت	رکت کند	رتالو	روپ	گگ
رسونکا	زیرہ	"	پلنگ	رکت شک	سری ویشک	روپیک	روپ
رسی آلی	ازنڈی	رکت سہرا	اہل بیت	رکت شان	رو	روپین	اسپرکا
نس کم	"	رکت کندہ	پندرالو	رکت مناش	دارمبا	روپینہ	بہت
میوسک	"	رکت لوہ	تامر شہم	رمیاک	پشکر مول	روپاکین	"
رشا بہو	بس کہرہ	رکت تورک	بانگرہ	رنپ ریہ	رمیاک	روپن	روٹی
رشی جو جنا	چانول	رکت ٹارک	آگ	رنجاسل	بالا	روپن	اگر
رکتا مر	امباری	رکت ٹاک	ازنڈی	رنجن	بولسری	روپن	انگولا
رکت میسا	دارمبا	رکتا	پیلو	رنجنیک	پتنگ	روپن	روڈنتی
رکت بہک	آسوپالو	رکتا	پلاس	رنجنیک	ریچکی	روپن	روڈنتی
رکت پشکا	آگ	رکتا	پلاس	رنجنیک	بولسری	روپن	روڈنتی
رکت پشکا	پلاس	رکتا	پلاس	رنجنیک	جنجی	روپن	روڈنتی
				رنجنیک	روان	روپن	روڈنتی

رویس	پارہ	روغن تخم	تیل	روغن کنجد	تیل	روغن شتر	ستوری
روزہ	سدا گلاب	چکال	{	روغن کتان	"	روی پنی	"
روزی	مانول	روغن تخم	{	روغن کنا	"	رہا سمرتا	جیل کو
روسا	نوسا	قہوہ	"	روغن کچیا	"	"	اسنا
روسہ چٹو	"	روغن تخم	{	روغن مال	"	ریسک	پا پڑا
روغن	تیل	کرویدہ	"	کنگنی	"	ہوسک	"
روغن بانی	"	روغن تخم	{	روغن کھارو	"	رہسونگ	جیوک
برٹک	"	معصفر	"	نیب	"	ریترا کالی	زیرہ
روغن رنج	"	روغن تخم	{	ہینگن	"	ریتی	پشپانجن
روغن بید	"	نیلو فر	"	زرد	"	ریتی جم	"
انجیر شیرین	"	روغن تخم	{	رو مالو	اندھا ہولی	ریتی لشم	"
روغن تخم	"	لہلہ	"	رو مس	پنڈالو	ریتھو گاجا	ریتھ
اک	"	روغن لال	{	رو مشا	رتالو	ریتھ	"
روغن تخم	"	شیرین	"	روندولا	تیز پات	ریچک	ریچک
آنہ	"	روغن ہوجنہ	"	نیکن	چہر پیلہ	ریچکی	انکولا
روغن تخم	"	روغن زیرہ	{	روہت بھونی	رام پھل	ریچکی	ریچکی
پیمٹھ	"	سیاہ	"	روہشا	روسا	ریجاں	رجان
روغن تخم	"	روغن جوز	"	روہنی	پانگرہ	"	نیچین گندا
ترب	"	ہندی	"	روہنی	روہنی	ریز نافلینا	رال
روغن تخم	"	روغن جوزقا	"	روہی رالو	تامراشم	ریزنس	راک
توری دہی	"	روغن صندل	"	روئی	اک	ریگ	پیل
روغن تخم	"	روغن بودا	"	روی پی کھ	اسپرکا	ریگنی	ریگنی
چراستہ	"	روغن کرکچ	"			ریگ پنڈو	چٹنی

ریگو	بیر	زنجبیل تر	ادرک	ساجک	باجره	ساگ	ساگون
ط		زنجبیل رطب	"	ساذن	ابھیم	ساگ چیل	چلی
		زنجبیل فیشیل	"	سادہوکا	دوہ	حکمرہ	چام کورہ
ری کوسن	پول	زن سانی	پشپانجن	سادہیا	امبارہ	چونلانی	چلڑی
ٹھس ککم		اکسائیڈ	"	سیاڈریڈی	ارنڈی	ساگرکا بھینی	الاجی
کرنیا		زنک اکسائیڈ	"	ساذج	ترگنڈا	ساگرگوٹھ	ساگرگوٹھ
ز		زہربلی	ایسوری	ساذج ہندی	تیزپات	ساگرمولی	ساگرمولی
		زہرناک	آگ	ساراپیو	"	ساگ طوطہ	چلی
		زیامینز	بھارنگی	سارکی	چار	ساگ کوا	بقلیۃ القواب
	نچ	زریق	پارہ	سارکینڈا	چتراچھی	ساگون	ساگون
	جاتی بھیل	زیزی فس		سارگینیا	اروی	ساگورن	"
	اندرجو	نولاریا	بیر	سارگنیا	تمبی	سال	"
	زردک	زیرکا	زیرہ	سارنتم	چندن	سالنیتی	پتا
	رتالو	زیرہ	"	سارنپھون	بٹلو	سالیرنی	"
				سازنک	ادرک	سالسا	اڈوڑ
				سارنگ کشت	پنڈیل	سالت	آس
				سارو	جیل کو	سالسا	"
				ورچھا	تمبرلو	سالون	پتا
				ساردوچھا	اڈوڑ	سالی	سالی
				ساریور	ساگرمولی	سالوڈورا	پیلو
				سارسمولی	امی	اوپلی آئی	
				ساک پریکا	برنکا	دیز	چھکی
				ساگوٹھ		سام ابرص	

آگ	سپاشی	ستوری	ستوری	بام	سزایٹی	اشواگندی	سامنی فیرا
جانی		بایچی		رجیان	سبزہ	سامنی پندو	سامنی پندو
چکوتہ	سد ایل	پنومان	ستباکھ	پندمارہ	سکٹا	سانپ	سانپ
سد اگلاب	سد اگلاب	راگی	ستنتہ	ادرک	سکٹٹ	تمبر لو	سانچا
بوتار	سد اموی	بام	ستلا	جوی	سپارشوا	"	سانچو جا
دوئی یگی	سدرناکھی	ستوری	ست مولی	سپاری	سپاری	چھاج	ساندرم
"	سدرناکھی	ال بیت	ست ویدی	باجرہ	سپانیکٹم	اسپرکا	دندا ہتو
تمبر چھم	سدرما	اگھارہ	ستھل	پان	ملٹ	ساگرمولی	ساندھ مال
رائی	سدھارتھک	تھوہر	منجری	"	پست تیرا	سانوا	ساندے
بس کھیرہ	سدیو منڈل	سد اگلاب	ستھیل	آبئی لہی	پست لہا	بسکھیرہ	سانوا
تن	سدیلا تونا	بھٹا	ستے اتی	راگروولہ	پیر سیا	اسپرکا	سانوری
تار	سرا	چکوتہ	ستیلہ	پیشیل	سپتیا	تمبر چھم	ساو جنا
بام	سرانیو	روسا	سٹروس	چیکلی	سپلک		نکھ
جیا چھپ	سرب جیا	اسل السوس	سٹکی	رائی	سپندان		ساورشم
سربالی	سربالی	بھی کھار	سٹھل لیشی	ترنج	سپور سچا	تربز	بھلی
تلسی	"	ستوری	سج	اسپرکا	سپ		سائٹروس
آبئی لہی	سربھی تیرا	تمبر چھم	سجھانا	ارٹڈی	سپہید	کبھدر موٹھا	ول گیرس
جامون	سربھیت	سجی کھار	سجی پان	پوپل	سپاری		سائی پرس
الانچی	وکو	بولسری	سجی کھار	دوب	ستاتا	کتنکامتا	روتن دس
آبئی لہی	سربھی	سداب	سچا	ابھرک	ستارہ زمین		سائپرس
مگرا	وارو	آگ	سداب	ستوری	ستاور	انانی	روتندش
	سربھی دل		سدالٹپ	ساگرمولی	ستوری		سایک

سفید صندل	چندن	سلا	چھاچ	سمہ پورا	پلاس	سنجار	سبحی کھار
سفید کول	ابرا جتا	سلائی کند	سالی	سمکند بک	بالا	سند پانی	جیا بھپ
سکار ز ناتو	بھٹا	سل بھل	تاڑ	سمندر سکا	ساٹھی	سندریو تم	چندر مکھی
سکالی	بداری کند	سل بھل	جامون	سنا	تڑوڑ	سنگال	پنڈالو
سکاناں	دندلم	سلطان (الاشجار)	سرس	سنادیکا	ٹھیکرے	سنگھ	اسپرکا
سکتی	اسپرکا	سلکچا	تاڑ	سنا لیک	{ داپینی	سنگھ نمک	"
سکراہ	اندرجو	سلگر	رمیاک	پوتا	{ تچ	سنگھریک	{ اصل التف
سکر بیج	"	سلور	روپہ	شامن	{ تیرپات	اسویا	{
سکرین	سکرین	سلیخہ	تچ	بارک	{	کودک	چھاچ
سکسی میلا	الپچی	"	دار چینی	ناموم	{	سنگھو شرم	ال بیت
سکل بھل	اک	سما روع	چھتری	اترس	{	سنگھ وراوی	اندگو
سکمارینجا	چینیلی	سماق	جیوتی	سنامومی	{	سنگی	مانا نخل
سکند بھلا	پھنس	سمباک	تنتریکم	کارکس	{	سنگیکا	الپچی
سکند موی	آنی ہدی	سمبرانی	المتاسک	سنبل	{	سنگدہی	سرگولا
سکو ترا ہنو	چکوڑہ	سمبرانی	سالی	سنبل الطیب	{	سنگ	{
سکوره	سرس	سمبھارہ	رد این	سنبھ پرو	{	جراحت	{
سکھا کائی	سکھا کائی	سم بھرو	روسا	سنتا	{	سنگ	{
سکھریوت	تلوک	سم بھوا	الپچی	سنت ہرا	{	جراحت	{
سکھشما	{ بیر	سم بھنی	چنیا	سنتل	{	سنگر کو	{
بھلا	چندر مکھی	پووا	جمال گوڑہ	پلانٹ	{	سنگریزہ	{
سکھندی	چندن	سمبھیکا	بول	سنتی فولیو	{	سنگچین	{
سکھارا	اسپرکا	سدر اگول		سنگا	{	سن لنگو	{
سل							

سنگری	سوشترین	جیل کو	سوچھا پتر	تیز پات	سو پترم	وارپنی	سن لی گو
بنکا	سوشنیا	چنچل کورہ	"	امبوتی	سو پتریکا	"	سنے من
آبی ہلدی	سو کا لک	راگر دول	"	بابچی	سو پرہیا	چونہ	سنم
"	سو کپاک	الانچی	"	بھنگرہ	سو پرنا	تھوہر	سنمٹا
استھونی	سوچس	جی	سوچھا	ایڑا کل پنا	سو پرنا		دگر ہوا
چنا جولا	سو کرا	چونہ	پتریکا		و شان	دوب	سنو دون
بھوتار	پشپہ کا	وہا یہ	سو د	راستا	پلمچدا		ڈے ٹی
آگ	سو گری	چنا جولا	سو رانتا	بھجتر	سو پرنی	بولسے	سنھا کنسرا
بینگن	سو کلارک	پرکے	سو پرلی	بابچی	سو پرنگ		سنی ڈیم تو
چانول	سو کھیرا	سجی کھار	سو رجم	راستا	سو پر نیکا	جام پل	منی قز پنی
راستا	سو گندہ	بول	سو رچیکا	انتر تارا	"		ری کو
سرپاچی	سو گندہ	تھوہر	سو رس	ریمٹ	سو لشکلا		ینس
الا	سو گندک	بابچی	سو رجنی	آنب	سو پٹ	چنچل کورہ	سنی شکنم
ترشک	"		سو ری لیا	پارہ	سوت	بھنگلے	سوا
اسو پالو	سو گندہ		کور فولیا	بیم	"	آنولا	"
ریجاں	سو گندہ		سو رلیا	رلو	سو تیار ج	دو نہ	سوادوم
الا	سو گندہ		کے		سو تیا جاملا	چمٹ	گندہ پکا
"	سو گندہ	رمیاک	سو ریاولی	ٹھیکرے	سو تیا	پارہ	سوا ویدیا
	مول	اصل التفہ	سو ریکا	روہنی	سارونی	پارسن میل	سوامی
	سو گندہ	اصل لسی	سو سا پھا	پڑ پاتک	سو تیار	سپاری	سو پارٹوک
	مولا	انجیر	سو سوادو	امی	سو جھم ترو	پالک	سو پاری
ارور	سو گند اول	اندگو	سو شوم	چلکا مکو	سو جکر کچا	جو	سو پتری
	سری		سو شرا		سو چھا ملا		سو پترکا

سوچھا پتر	ستاورکا	سونما اٹھار	وندلم	سویت چندن	چندن	سچھری	ریگھی
سولوت	{ بابچی	سوناپاٹھا	"	سویت چندن	چندن	مہر	اٹل بیت
گھا	بینگن	سونڈنک	اتناس	سویت	{ سم آگ	سہر ویدی	"
سولینم	بابچی	سونڈہلا	دندلم	ٹارک		سہر ویریا	دوب
سوما	رواسن	سوشبا	ارور	سویت	{ پانلی	سہکار پھل	آف
سومانتی	پنا	سولشری	سپاری	تروشتا		سیانی نس	ریٹھ
سومتی	بابچی	سونانا	دندلم	سویت	{ دوب	سیاٹ	انالی
سومراجی	"	سونا	زیرہ	دورو		کھنٹالو	
سوم	رام پھل	سونیکا کنیکا	بابچی	سویت	{ انالی	سیا مات	ارور
{ راجیکا	ریحان	سوولی	"	سر پونیکا		سی ان سی	{ بہوتار
سومردم	بھدر موتھا	سوولیکا	رکنا	سویت ندا	اصل لقتہ	فولیا	
سومکھ	جاتی پترے	سوماراشا	الاچی	سویت کانڈا	بیکل	سیا اکرش	{ اگر
سومکندی	"	سوی پٹلا	آگ	سویت کسمبک	پانلی	اگر	
سومنا	روہنی	سویت	"	سویت کھیرا	جینگن	سیت	پرینڈریک
سومنا پترکا	آل لسوس	{ سویت		سویت مولا	بکھیر	سیتا	خصل کو
سومویکا	پنا	آکند	{ ارور	سویت مولکھ	"	سیتا رنگ	آگ
سومیا	روہنی	سویت اول	بر	سویٹ آل	ریحان	سیتا سہا	سدا ب
"	بابچی	سری		سویٹ	رتالو	سیتانکا	ایڑا کل پنا
سومیمان	"	سویت بندو		پولے لو		سیت پت	{ اپنی
سومولی	چنپا	سویت	بہاری کند	سویٹ	روسہ	ہرا	
سوم		{ بھوی کھیت	ایکمان	سہا سرکی	سرس	سیت پرپا	پڑ پاتک
ولی کا		{ سویت		سہا گہ سار	اٹل بیت	سیت جدنا	ایڑا کل پنا
سون چنپا		{ پٹھپ		سچیدا ہنیا	رودہ	سیت کرنی	اڈلسا

سید میانگا	سیرالی	سیراب	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیتھوارک	سیرالی	سیمی کاروں	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیتھلمھی	اڈا	اٹا کارڈیم	سیرا	سیرچھا	سیرا
سرشتا	انترتارا	مارکنٹ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سرکے	ترائی	سیناموم	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیری ڈنگ	ٹھیکے	کیشیا	سیرا	سیرچھا	سیرا
ہوگ وید	سیرا	سینپھرنی	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیرہ روپا	سیرا	سیندنی	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیرس	دیودار	سیندوہوا	سیرا	سیرچھا	سیرا
دیودار	سیرا	سیند	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیل بی نیا	پتنگ	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
ساپان	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سکرت	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
فک	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیکھرا	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیکھری	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیکھی ہودا	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سی گوزی	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سی گون	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیلاو	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیلی	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سی لیری	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
سیڈ	سیرا	سینڈرگ	سیرا	سیرچھا	سیرا
شاگون	شاگون	شاگون	شاگون	شاگون	شاگون
شاگرندی	شاگرندی	شاگرندی	شاگرندی	شاگرندی	شاگرندی
شاگوٹھہ	شاگوٹھہ	شاگوٹھہ	شاگوٹھہ	شاگوٹھہ	شاگوٹھہ
شاگوٹھک	شاگوٹھک	شاگوٹھک	شاگوٹھک	شاگوٹھک	شاگوٹھک
شاگ	شاگ	شاگ	شاگ	شاگ	شاگ
شالپرئی	شالپرئی	شالپرئی	شالپرئی	شالپرئی	شالپرئی
شالی	شالی	شالی	شالی	شالی	شالی
شالی سیاہ	شالی سیاہ	شالی سیاہ	شالی سیاہ	شالی سیاہ	شالی سیاہ
شاماگ	شاماگ	شاماگ	شاماگ	شاماگ	شاماگ
شاماگ	شاماگ	شاماگ	شاماگ	شاماگ	شاماگ
شامام	شامام	شامام	شامام	شامام	شامام
شام پرئی	شام پرئی	شام پرئی	شام پرئی	شام پرئی	شام پرئی
شام	شام	شام	شام	شام	شام
شام کانت	شام کانت	شام کانت	شام کانت	شام کانت	شام کانت
شانٹان	شانٹان	شانٹان	شانٹان	شانٹان	شانٹان
شانہ جونہا	شانہ جونہا	شانہ جونہا	شانہ جونہا	شانہ جونہا	شانہ جونہا
شاہ ترائی	شاہ ترائی	شاہ ترائی	شاہ ترائی	شاہ ترائی	شاہ ترائی
شاہترہ	شاہترہ	شاہترہ	شاہترہ	شاہترہ	شاہترہ
شاہسفرم	شاہسفرم	شاہسفرم	شاہسفرم	شاہسفرم	شاہسفرم
شبکہیری	شبکہیری	شبکہیری	شبکہیری	شبکہیری	شبکہیری
شہرا	شہرا	شہرا	شہرا	شہرا	شہرا
شہرات	شہرات	شہرات	شہرات	شہرات	شہرات

اگھاڑہ	شلیا	ازبڈی	شکل	ادرک	شترنگ	آگ	شتر پیرچی
کھالچی	شلیکا	دوب	شکل اچک	روسا	شترنگ	سدا ب	شتر لونهان
تباکو	شلیو	جدوار	شکلا کتدہ	ستوری	شترنگین	بانس	شتر پروا
ساگون	شمبر مارا	تان	شکلاونی	ترائی	شرو جالیتی	سدا ب	شتر لشیپا
ترور	شمبری	بجن	شکلاوی	بیل پیل	شتری پیل	پرینڈریک	شتر پچم
چنپا	شمبرنگ	سرس	شکل	پراچینا	شریدی	بداری کند	شتر نکالی
ٹھیکر	شنا ڈیکو	بداری کند	شکل کند	سرس	شتریت	بچ	شتر کرندہ
تاورى	شنا مولی	امبوتی	شکلی کاملہ	بداری کند	کندھی	ستوری	شتر مولی
چنا	شکل	پنوماں	شکنا س	ایوری	شتری کندا	چنپا	شتر پداپہ
بھلاوان	شن کوٹ مالمی	چلکا مکو	"	سرس	شترینہ	تبا چیری	شتر پیرکھا
آنولا	شوا	التدا	شکنکٹی	چندن	شترنتی	تلوک	شتر اچا
جمی	شو پیل	مالیس تری	شکو دتم	باچی	شترن	آبی ہدی	شتر شتی
پارہ	شو امرت	اردی	شکوئی	جو	کندہم	تار	شتر شتی
دیر گھاو چھا	شوانہ دیو دا	اگھاڑ	شکری	بداری کند	ششی لکھا	سرس	شتر زکریا
آگ	شوا تے	اگھاڑہ	شکھر لکھا	چام کورہ	شکھر	چوند	شتر بک شار
ارور	شو بھدرا	داڑمبا	شکیشٹھا	رٹالو	شکا چیری	تبا چیری	شتر اجمہورہ
کھانالی	شو بھیر	تباکو	شکھنی	چانول	شکلیکا	انالی	شتر پچمی
زمرہ	شو بھیر	پیشی	شکھنی جا	چانول	شکلی	سر پھوکا	"
بسکھیر	شو بھیر	بیل پیل	شکھنی جا	آبی ہدی	شکر کند	سرس	شتر کا کوئی
ٹھیکری	شو بھیر	تامراٹم	شکھنی جا	پھالہ	شکر تباہ	تباکو	شتر گال
اونٹ کٹارا	شوبنی	سالی	شکلی	۵۷۹	شکر ندا	اونٹ کٹارا	شتر مار
		اگر	شکلی		شکری	بھلاوان	شتر نکین
						بھتلا	

شوتالو	رتالو	شیاکا	ساگون	شیر شکمہ	اگر	شیل مکتیا	چھڑیلہ
شو ترا	یگڑا	شیاکونیا	پنا	شیر عورت	دود	شیل کتیا	تر شنگ
شوترات	پارہ	شیاکھا	ساگون	شیر گاویش	"	شیلو و نا	بیل بیل
شوتینیدی	امبی	شیاما	ارور	شیر مادہ اپ	"	شی لیا	چھڑیلہ
شود پالی	چانول	شیام لا	(۱) اسلند	شیر مادہ چل	"	شیو بیج	بالا
شوزتاب	ادگرہ	{	(۲) اشوا گندی	شیر مادہ گاؤ	"	شیو بو شیر	"
شورو یلا	الاچی	شیاکتا	ارور	شیر مادہ {	"	شیوری	رواسن
شوره	چھیگا کار	شیت نوکھا	انالی	گاؤ سفید	"	شیولی	پارہ
شوریکا	اصل لفٹ	شیت موک	بالا	شیر منڈھی	"	شیوناک	دندلم
شو کڈے	ارور	شیر کار دنی	بریا	سرخ	"		
شو کوئی	چھیر کا لو	فولیا		شیر منڈھی	"		
شول ترو	ارندی	نشیدوک	چکو ترہ	شیر منڈھی	"		
شول کھنی	زیرد	شیر	باگھ	سیاہ	"		
شولی	پارہ	شیر	استمونی	شیرن درت	ترا		
شوندلیا	بیل بیل	شیر	پلی	شیری کندہ	دھیامک		
شوندھی	پیلی	شیر	دود	شیشما	اموتی		
شون کشن	اونٹ کٹارا	شیر بز	"	شیشٹ	تلک		
شونوی	پاٹی	شیر بز سفید	"	شیشکا	آس		
شود لتک	امباری	شیر بز کالا	"	شیطرح	چترک		
شویت دنیا	بسکھر	شیر چھیلی	"	شیطرح ہندی	جالا گھی		
شود نوی	چیلکی	خورد	"	شیکر بے یا	اکھارہ		
شو یک چل	اکو نیکی	شیر شتر	"	شیکر ایک	"		
شوتوت	توت	شیر شتر سیاہ	"	شی لا کھا	چھڑیلہ		

کارم	جو کھار	کا کا جمو	جامون	کال مٹی	نگڑا	کام بوجی	بابھی
کارمک	بکائن	کا کانڈا	چھوٹا	کال مٹیکا	بابھی	کام بوجی	اسکند
کارمیرے	تاز	کا کاونی	ابی	کال مٹیتی	پیرنی	کام بوجی	اشوا گندی
کانگت	آنولا	کا کرا	اکرکرا	کالنگ	اندراجو	کام بوجی	پلرد
کارو پسو پو	آبی ہلدی	کا کرکائی	چینی	کالو	تربر	کام بوجی	پاٹلی
کارو کھا	دراپینی	کا کلا	بھگائے	کالو بالو	اکرکرا	کام بوجی	بندا
کاروگ پلو	دوب	کا کمالا	ریحان	کالو کچا	بالا	کام بوجی	اسکند
کارولی	چویکا	کا کلو	بھگائے	بھاو پچی	بابھی	کام بوجی	داشوا گندی
کاروی	اجمودہ	کا کو دیری	انجیر	کالورنتا	پاٹلی	کام بوجی	ریحان
کارہی مٹی	زیرہ	کا جیل	جیوتی	کالو کا چٹو	پلاس	کام بوجی	روسا
کاری پتو	لمسو	کا کولی	جامون	کالوہ	اکرکرا	کام بوجی	ال بیت
کاری جی	رواسن	کا کی جمبو	اسکند	کالی بھا	سدا ب	کام بوجی	بندا
کارتگی مارا	پیا	کا لا	اشوا گندی	کالی پاٹ	پاڈہ	کام بوجی	ساٹھی
کاریکا	چنا جولا	کا لا پیرا کرنی	دیودار	کالی راک	انانی	کام بوجی	ارنڈی
پاپیا	اگر	کالی پتیکا	ارور	کالی سر	ارور	کام بوجی	الاجی
کاریکاری	جیوتی	کالی پیٹی	بڑ	کالیک	زیرہ	کام بوجی	اکھاٹہ
کاسٹک	پنڈا لو	کا لاتسارک	تلسی	کالیکا	انالی	کام بوجی	بلیم
کاسرشتا	پاٹلی	کا لاتسی	جامون	کالی کولا	بھگائے	کام بوجی	آنب
کاشتہا	اک	کا لا جم	چھاچ	کالی کولہ	بھوتار	کام بوجی	بیگن
کاشتہ پالی	دیودار	کا لا شکم	رائے کسنہ	کالی موہلی	ارور	کام بوجی	بابھی
کاش پیل		کال کسنا	بابھی	کالی ویلیا	دراپچم	کام بوجی	چھوٹا
کاشی		کال مٹی		کالی بکا		کام بوجی	روسا
دیودار						کام بوجی	پنگنی

کانڈ	پیاز	کیو لکھ	بسکیرہ	کٹما موڑا	چارولی	کچ پر یا	اندگو
کانڈ پونکھا	انانی	کی تی تریا	امبارہ	کٹمبکھا	رام پھل	کچری	بڑمی
کانڈ چھو	رلو	کی تی تن	پارس پھل	کٹمو تو	رام ملکا	کچ ششہا	میسل
کانڈ کیری	چھلکے	کی تی جوت	امبارہ	کٹن کٹیری	دارتیم	کچکلیا	پنوار
کانڈ کدے	ڈا ب	کی تی جوت	پارس پھل	کٹواٹک	پدا ماں	اونیاٹہ	سانپ
کاہ گنہو	روسا	کی تی جوت	امبارہ	کٹو بھدر	اد رک	کچلی	چام کورہ
کاہ گنہی	پول	کی تی کچو	پلی اڑکو	کٹو پتولم	پول	کچو	امبارہ
کاہی پھول	الاچی	کی تی پور پرا	پاڈہ	کٹو روکائی	بیگن	کچو دھارا	بداری کند
کالیستہا	انولا	کتست	اسپرکا	کٹو ششا	رائی مہندی	کچو رسٹا	ترمڑے
کبدہ پترا	چا ترسی	کتسورن	دھیا مک	کٹو کا	اسکند اشوا	کچو سوری	رلو
کبک	چگور	کتواتک	پنومان	کٹو کم	تکولم	کچھا پشک	ترمڑے
کبوت	چکر ج	کثیر	بیر	کٹو کوشا تلی	ترائی	کچو ریا	سرشدی
جرنا تلی	توری	کٹانی خرد	دس پر سیا	کٹو کو چلم	تکولم	کچیلک	آپی
کبوت ون	الاچی	کٹابن	بالا	کٹو کول	چاکسو	کدہر پھل	آپی
کب پو	پلی اڑکو	کٹ پھنڈ	پیرنی	کٹھارا	پھنس	کدہر کھ	پانی
کچو نا	امباری	کٹ پی	تان	کٹھارتا	رام ملکا	کدہیکا	ٹھیکرے
کپد ہنجا	دھپ گڈہ	کٹ پید	ادرک	کٹھل	پھنس	کڈ لانی	پول
کپر ملکا	رام ملکا	کٹ ٹ	تور	کٹھل	پیسلی	کڈوی ٹل	ریجاں
کپر مہنت	بڑ	کٹ جن	نہنگی	کچ پیلی	پا پڑا	کرالا	سر س
کپری	ارور	کٹل	بسکیرہ	کچ جدوت	پیرا مہیم	کرہارا	الاچی
کپوت ونی	الاچی	کٹاک		کچ کرنا	اردی	کرہ گنیت	پارس پھل

کریا کی	تاڑ	کرد پ	بائی بڑنگ	کرشن جیرا	زیرہ	کرکونکی	الاچی
کرپرلم	چمٹ	کردولہ خرد	دس پر سیا	کرشن سوچھا	سرپانی	کرکونما	آبئی ہلدی
کرپشیا	بولسری	کرور ہر	رلو	بھسل	تاڑ	کرمارن	اونٹ کٹارہ
کرپھل	پیلو	کرین کھار	تھوہر	کرشن پا کا	ریجان	کرمروک	بنکا
کرپور ہلدی	آبئی ہلدی	کرسیج	اندر جو	کرشن مالکا	اروڑ	کرمرٹے	پنج بند
کرپور	"	کرشا	"	کرشن مولی	ریجان	کرمر شب تپا	جلنا
کرپوڈا	پیلی	کرشاپال	ارنی	کرشنولیکا	راگی	کرملیکا	چنبیلی
کرپیلی	تاڑ	کرشانوگا	بچک بھانی	کرشنیا چل	بنکا	کرموکا	سیاری
کرشانی	ترائی	کرشیال	یتانے	کرشیپا	آپی	کرمواپی	بائی بڑنگ
کرشادیدم	آنولا	کرشن پھل	تلسی	کرشن کرفس	اجمودہ	کرٹھی مول	پاڈہ
کرش پھلا	ریٹھ	کرشن کا یا	پیلی	کرکا	بگلا	کرمری حیت	بائی بڑنگ
کرش تون	اکرکرا	"	اروڑ	کرکٹ	اگھارہ	کرمری کھانی	پلاس
کرش قون	دھیامک	"	بانچی	کرپیلی	پٹھ	کرمری	بائی بڑنگ
کرش زن	تیندو	کرشن	اروڑ	کرکارو	بھگٹے	کرمری	پیلی
کرش تند	ترشک	کرشن (اولی)	ریجان	کرکش	اترن	کرمری	اترن
کرش تند کی	سربالی	کرشنار جکا	تلسی	کرکش	داورڈنگی	کرمری	بانس
کرش نیمم	چنا جولا	کرشنامول	دھنورا	کرکوٹی	ترائی	کرمری	آسو پالو
کرشک	اسپرکا	کرشن پشیکا	بانچی	کرکوٹھی	بھوتار	کرمری	چانول
کرشیکا کلنگو	جیوک	کرشن پھل	تکولم	کرکولگوا	داونے کند	کرمری	ساگر گوٹ
کرش ج	ارنڈی	کرشن پھلا	اروڑ	کرکولگوا		کرمری	پپلا مول
کرش کھیا		کرشن چم		کرکولگوا		کرمری	بڑ
کرش سرک		کرشن سار		کرکولگوا		کرمری	
کرش چک				کرکولگوا		کرمری	

کرن کلا	چاکو	کری بنٹ	اروڑ	کسم	پشپانجن	کشت دس	پشکرموں
کرن مالک	امتاس	کری پنک	دوب	کسمادوم	تیز پات	کشت نہر مٹی	بل پچی
کرنیکا	ارنی	پنیک گراہی	اصل التفہ	کسمبان	پترلو	کشت نہر بن	بھنگرہ
کرنی کارا	امبارا	کری کرنی	انکولا	کسمبک	پاٹلی	کشت نہر	پیرنی
کرو بھاک	بھارنگی	کری کولا	اگر	کسمبلا	وارو پیچم	کشت نہر	پیچہ
کرو پرا	نیر	کری گند	بانی بڑنگ	کسمبھالی	چنپا	کشت نہر	دھنیا
کروٹن	جال گوٹ	کری مچھن	امباری	کسمپورکا	پوتی	کشت نہر	پالک
کروٹن آب	چو کا	کری گشت	چنا جولا	کسنوٹ	داڑمبا	کشت نہر	امباری
جی فو لیم	اترن	کری ماری	اگر کا	کپاشن	اڈلسا	کشت نہر	ریٹھ
کروٹی گے	ٹاکل	کروم	جھاؤ	کسیر	دمپہ گڈہ	کشت نہر	چھتری
کرو چاٹر	بھوتا کس	کڑن	پکڑا	کسیروک	ترمرے	کشت نہر	بولسری
کرو را	اروڑ	کٹرو	پول	کشتا پیچ	ساگر دولہ	کشت نہر	روپہ
کرو سار	رلو	پٹرولا	پام	کشتا جبو	املی	کشت نہر	تمبرچم
کرو شو	تیز پات	کسارینہا	پشپانجن	کشتا ملا	تمبرچم	کشت نہر	پول
کروٹن ٹوٹی	ٹنگا متا	کسانجن	دھنیا	کشتا شانی	بھگائے	کشت نہر	پترلو
کروند ویدا	تج	کستمبری	بکھیرہ	کشتا یاسد شو	پنپل	کشت نہر	رمیاک
کرو کھارو	اگھارہ	کستوری	آبی ہلدی	کشتا پھل	پنپل	کشت نہر	اصل السوس
کرو ما	اسپر کا	کستوری لپو	دھتورہ	کشتا گند	پنپل	کشت نہر	"
کروہ سمی	چام کورہ	کستوری کلہ	برنگا	کشتا گند مٹی	پنپل	کشت نہر	"
کری آبی	چام کورہ	کستوری کلہ	اکاس بل	کشتا گند مٹی	پنپل	کشت نہر	روپہ
لینور کولا کیانی	چام کورہ	کستوری کلہ	اکاس بل	کشتا گند مٹی	پنپل	کشت نہر	چھڑیہ
گوارم	چنا جولا	کستوری کلہ	اکاس بل	کشتا گند مٹی	پنپل	کشت نہر	چونہ
کریانک	چنا جولا	کستوری کلہ	اکاس بل	کشتا گند مٹی	پنپل	کشت نہر	چونہ

پھنس	کنٹھیل	تمبی	کسبہ یونی	پیٹھ	کلبان	چھینڈا	کل کہ
اگھاڑہ	کنٹھی	اشوا گندی	کسبو کا	اصل السوس	پوشینی	چویکا	کلکٹا متا
الانچی	کنٹیا بھیل	ریحکی	کمیڈک	اگر اجتا	کلپتین	ارور	کل کند
پنومان	کنٹھی ردی	ترمرے	کمیڈ بھڈلی	تانی	کلپتوریا ترپیا	"	کل کھنٹی
اڈلسا	کنٹیک لکچوٹو	جام پھل	کمری	اصل السوس	کلی سرانی	پیلو	کل کھنیکا
بھنگرہ	بھنگرہ راج	چٹنی	پچھری	چونہ	زاگلا تیرا	بچلا	کلبا
چو یا	پوچوٹو	بداری کند	کمری کمری	پاٹلی	کلی کا چونہ	اصل السوس	کلبوی
زیرہ	کنجشک	زیرہ	کمون	بیر	کلی گنوی	تربز	کلنکا نوہیا
جالی	کنجھیکا	تمبی	کمیڈ	پیشا کلو	کلی گنوی	اندرجو	کلنکو
رائے بیل	کنڈا	راسنا	کنا پچوٹو	اسکیماں	کما	ترج	کلنگ
سسا	کنڈیل	انخولا	کنا دھیک	چھتری	کماریکا	اندرجو	کلنگ گڈ
انکولا	کنڈپتر	بیر	کنار	پیشا کلو	"	چڑیا	کلنگ
ادرک	کنڈر	تن	کنپو گندھ	اسکیماں	کماریکا	تمبی	کلنگم
اندگو	"	اندھا ہونی	گیری	الانچی	"	ارنی	کلنو پھول
"	کنڈر ورجیا	کنڈ بھارنگی	کنڈ بھارنگی	بیر	کماریکو	"	کلو ڈنڈن
سالی	کنڈریم	اونٹ کٹارا	کنڈ بھیل	پیٹھ	کسبا کم		کلوری
الندہ ایسوی	کنڈر سالی	آپی	کنٹیک بھت	توت	کسبلی بوج		وین
تور	کنڈل	پانگرہ	کنٹیک شوک	توت	کسبھا ترپو	پھالندی	کلو گراگ
رہنیا	کنڈنم	تال کھانہ	کنٹیکولی کا	تربز	کسبھا ڈاک	چنا جولا	کلبا رے
باجی	دہانیا	اگھاڑہ	کنڈو بھیکا	بالا	کسبھا ڈاک	چھریا	کلبو
	کنڈو کھنی	آنا	کنڈو پونجھا	۵۸۶	کسبھو	پاٹلی	کلبی کٹی

گنگر اوی	{ پارین میل	گو چندم	چندن	گولڈن	چنیا	گھنیا مکا	چولائی
چو	"	گو چوہنا	تیشی	چنیا	چنیا	گھوٹوان	بج
گنگری	چکنڈے	گودو	پلی اڑکو	گول کدو	پیٹھ	گھورا	چھاچ
گنگیر	ارنی	یہج		گولوی	اندماہولی	گھوسرا	پانی
گوا	جام بھل	گوری	اروڑ	گوما	تہی	گھوشا	سدا
گورچی	پاڑا	سارو		مذہبیتی		گھوشالتا	ترائی
گواوینی	ابراجتا	گوریہا	تراروڑ	گونا چلی	ٹھیکرے	"	ڈانگرے
گو بھی	چلی	گو تیج	ابھرک	گونڈے	ترارا	گھوٹما	رال
گو پا	اروڑ	گوری سر	اروڑ	گونو چولا	جائی	گھون	
گو پٹا	الانچی	گوشم	ترائی	گوٹے	اسوپالو	گھوٹا	سپاری
گوپ	اروڑ	پھلا		ٹیر بالانچی		گھیان	اروی
ودھو		گو شیر	چندن	فولیا		الو	
گوپی	"	شہم		گھاگزیل	ڈانگرے	گھیا ترائی	ترائی
گوپنی		گو کرنی	اسل التفہ	گھان سرنک	چو کا	گھینے	
گوپی فی		گو گری		گھٹ شکھی	چترک	گاتھی	{ پارین میل
کریش	"	کاڑی	ابراجتا	گھٹٹ	انکولا	گیامام	اروی
ساریوا		پانڈری		گھن	ابھرک	گورا	
گو جیو	راگی	گو کل	سری باس	گھن پریا	جدوار	گیان قیصر	ایہرہ
نہاں		گول پتا	پنا	گھن مالی کرز	الانچی	بیج دھج	ابھرک

[illegible]

لوچ مستک	اجمودہ	لیری بدی	بدے کورہ	مار	سانپ	مالک البحر	بگلا
لوچین	بھنگرہ	لیکا در کاوتی	بند	مارا او پھل	جو کھار	مالوی	سر شبدی
لوچنا	تبا چھیرے	لیکم	پیٹھ	او پو			یگڑا
نورہ	چونہ	لیکھا پیر	تاڑ	مار تلو	دھتورا	مالے	الانچی
لونا ایکی	ڈانگرے	لیپیشی	روان	مار دا پو	جو کھار	مامڑہ مٹی	اصل السوس
ناٹا		لیمو شیرین	امرت پھل	مار کوا	بھنگرہ	مامڑ کائے	چٹنی
لونا بنڈال	”	لین پھول	دھیریا	مارن	اپھیم	پچڑی	آنب
لوک کانتا	ردہ	لینڈی نیل	پیلی	مار منجل	دار ہلدا	مامڑی	پھنس
لوکیش	پارہ	لیو کس	تمبی	ماروتا یا	اسکیان	مان پش	پنومان
لوکاوشا		سیچالوس		مارے ڈھک	بیل پھل	ماند کورن	رتالو
بھا	بانچی			مینڈو		مان کند	پتروتی
لوم سا	بچ			مار یڑو	پنا	مانک کلیا	دہی
لونک پیر	پیلی			ماس کلینا		مانک کلیم	جمی
لونم	اگر			ماسکیو پلاٹ	تلسی	مانگلیا	بگلا
لونی	آپنی			آف ساوت		ماہی گیر	جانی پھل
لونیا مر	اگر			آفریکا		مانی ریشکا	
لونا کھیا	”			ماشومی	یگڑا	فرگرس	
لوہ راجانی	”			مالد ہی	پیلی	مانی ریشکا	
لوہ ستم	چندن			مالکاتا	تلسی	انی سی نالس	
لوہ نام	اگر			مالا پہلو	رام ملکا	ماہیگا	ابھرک
لوہیش	پارہ			مالترنگا	روسا	مایا رڈ	بچلا
لوہینہ	پیتل			مالتی	جانی	مالوری	اجمودہ
لیٹا کایا کوہ	دشپ کا یا			مالکا	ریحان	متا بہ	تور

دوب	مردودرجا	اصل السوس	مدهوسم	بچلا	مدرکه	پلاس	متلوس
چولاٹی	مرسا	رواسن	مدهوشکروکا	اصل السوس	مدهوسوم	بالا	مستودیلو لکھو
دوب	مرغ	اصل السوس	مدهوک	الندا- ایسوی	مدهگہنی	ارنی	متہین
اگھارہ	مرکٹی	پیسا	مدهوکری	ڈارمبا	مدرانی	سپاری	مشلنٹ پام
اجموندہ	مرکڑ	راسنا	مدهوکودہو	دہتورا	مدرکھ	اصل السوس	مشلگری
جلنا	مرگل	سدا ب	مدهولیک	انکولا	مدن گیت سنہ		ملنیکیا
"	مرکوردار	امبارہ	مدهودرمیا	دہتورا	مدنین	پیرنی	مشہو یونی
پاپڑ	مرگ ٹامیر	چھاج	مدهی کنجا	سپیشی	مدهراجیا	راسنا	مجادگیم
امبارہ	مرگنڈرانی	اصل السوس	کیرتھنا	جامون	مدهوپرینی	جاتی پھل	مجا سارم
اڈلسا	مرگہا	تاڑ	مدهوولی	اصل السوس	مدهوششی	پیٹھ	مجدیم
بائی بڑنگ	مرلو	"	مدی	"	مدهوششیک	بولسری	مجبیا کنڈا
پیاز	مرلونت	الاجی	مدیرا	جیوک	مدهوششیکا	ابراجتا	مجبیروٹ
دہتورا	مرلی	بول	مدهوہوا	بالک	مدهو	ادوک	ارہدی
چارائی	مرمری	پارہ	مرتھوناتک	ڈارمبا	مدهورا	پنگنشی	مچاک
سکرن	مرندا	ترمڑے	مردہوہوا	پار	مدهورا ملا پھل	تان	مچہا جی
چیکنڈے	مرنگی	دارہلد	مردرسی	امبارہ	مدهورم لک	بکن	مچہا ولی
لمیم	مرو	ادوک	مردرم	اصل السوس	مدهورسا	تان	مچہو وونی
بیت کیلتا	مرو پھلی	بھجڑ	مردنواک	جیوک	مدهورک	بکن	مچہو کنڈی
اگر	مروکت	سرس	مردوشیکا	اصل السوس	مدهورنام	پندارہ	مچہو کنڈا
پنا	مرو لوونی	انولا	مردو پھل	پیرنی	مدهورینو	پھند	مچہو تی
پلاس	مرہ	تاڑ	"	راسنا	مدهمیری	تہرنام	مچہو ناٹن
پڑ	مرے	پیت کیلتا	مردو پھلی	۵۹۴		چھاج	

مرتب کنی گی	دودھی	معصفتی	راؤ سنبه	مل متالم	واڑمبا	مند لچھدا	ٹھیکر
مریکیم	بالا	مغلانی اند	رتن جوت	ملنگاری	پیلو	مند وا	راگی
مزدوب	پاچھیر	مکا	بھٹا	ملو خیا	چوچ	مند یا	چولائی
مڑی	نسر	مکانی	جائی	ملو کاٹاکی	بنیگن	مزن نام	رواسن
مس	راگی	مکرندا	پارس پیل	ملو کگی	اتانی	منسا کاچھ	تھوہر
مستکا	تامراشم	مکھڑا	تال کھانہ	ملویم پی	سر بھوکا	منکلا	پترونی
متک منجری	تنگا متا	مکھ دتر	اونٹ کٹارا	ملیگام انتو	چندن	منگلپ	تیوک
متی کھین	سربالی	مکھ لیب	دیو دار	موسولیں	رام ملکا	منگلیا	بیج
مسک	آپتا	مکہ منڈل	تلک	اگنکی	کھولسری	"	ردہ
سواک	دود	مکھ بھوشن	پان	منا	جھاؤ	من منڈم	پاٹلی
سورویلا	پیلو	ملا	رتالو	منتر روی	پترونی	منوا ویو	جوکھار
سیاول گرن	اروڑ	ملاٹ گرا	جائی	منجریکا	ریحاں	منی سوپو	دارہلد
سائن اے	ایوری	ملائی	چولائی	منجریچی	"	منی پھل	رواسن
انڈین		مل پے	دود	منجول	تاڑ	منیکا	سر بھوکا
مشاغل	تور	مل پھی	دندلم	منجی پدی	انجیر	منیکنجکا	سرد
مشری	سذاب	ملخ القلی	آل بسوس	منجیت	بدے کورہ	من نینی	سر بس
مشک زین	بھدر موتھا	ملخ	تامراشم	مندار	پیتل	سواترت	پارس پیل
مشکی	سذاب	ملک ہج	سجی کھار	"	بانگرہ	موترا کجا	جاترا
مشیر	بالا	ملک ہنی	چھینکا	مندار	گل	موتھو	تنگا متا
معز	چیلے	ملکا پندو	تھوہر	مندار کی	"	موتیا ساوا	بالا
			ایسوری	مند لچھدا	اروڑ	موتی جوچ	تاکھل
			بھالہ	مند کی تیک	ترنہ	موتھا	الندا
			۵۹۵	مند	ارندنی	موتھی	پیلی

مونی	دودہی	موکتھیل	آپی	مہا پترالوک	اروی	مہا میدہ	جیوتی
مونی لپچی	الایچی	موکھی رتی	ٹھیکے	مہا پھل	جامون	مہا نیب	پد امان
موچی	جنگنی	مول	اکاس ہیل	مہا پھلیا	پھنس	مہا نیب	بکائن
مودا	اجمودہ	مولا	چولائی	مہا تالی	تاڑ	مہا نیب	چکو ترہ
مودا کاج	بھدر مودھا	مولا کورہ	ادک	مہا تیج	پارہ	مہا نیبو	ابراجتا
مودا پیسا	اجمودہ	مولج	راسنا	مہا جانی	ترائی	مہا نیلا	تھوہر
مود کو	پلاس	مولجنا	بولسری	مہا جمبو	جامون	مہا ورچھا	روہنی
موڈینی	اجمودہ	مولسری	تاڑ	مہا دارو	راسنا	مہا ولکا	بکائن
مور پڈی	بریاہ	مولکھ	پلا مول	مہا دارالہا	راگڑ گولہ	مہا وید	چھیرا کولی
مورٹا	چینگڈے	مولنا گنچوٹا	پشکرمول	مہا درشنو	بسکیرہ	مہا ویرا	الندا
مورس انڈیکا	توت	مولنت	دندلم	مہا ویرا	دوب	مہا یوگیشو	جیوتی
مورس پرمک	"	مولن موگنا	سربدی	مہا میتا	چنا جولا	مہا پتی	تاڑ
فلورا	"	مولور تھی	دھتورا	مہا رانا	راسنا	مہون	ادرک
مورس الہا	پر پڈریک	موہنی	بچلا	مہا رس	پارہ	مہیج	اندگو
موسا دہن	بھوتار	مویار پول	دوب	مہا رتا	اندگو	مہیرن	الایچی
موسکے	ساگر مولی	مہا بتلا	بھنگرہ	مہا سوا	پھنس	مہیلا گنیا	بھیلے
موسلی	بھوتار	مہا بلا	ترا	مہا سویت	پیرنی	کمار سی	آبئی ہدی
موسلی کند	"	مہا بلہا	بیل پیل	مہا ساما	ارور	میا گا	آبئی ہدی
موش	چوٹا	مہا بکیشوری	پھنس	مہا شاکھا	ساگون	میانگو جھر	آبئی ہدی
موشک	"	مہا پالک	الیوری	مہا کانتی	بلیہم	میانگی فیرا	آبئی ہدی
موشکا	داورڈنگی	مہا پتر	الایچی	مہا کلی	ترڑوٹا	میتروپیا	سدا ب
موشک پرو	چندن تبھوا		ساگون	مہا منی	سدا ب	میتور جتا	راسنا

پان	ناگرویلی	رائی	ناسا تم	اترن	مینڈ بادودی	میشا سلیہ	می چوٹی ٹری
"	ناگرویلیا	(۱) جویم (۲)	ناکلی	"	مینڈ ہاسینگی	میچ میوہ	میچ میوہ
چنا جولا	ناگ کرنا	راشا (۲) سرکا	ناکھٹو	آب	مینگو	میدہ	میدہ
ارڈی	ناگ کرن	اسپرکا	ناگارجونی	باچی	مینو	میدہم	میدہم
سرپاچی	ناگلی	دودھی	ناگاولی	پنیاد	پینی سپایکڈ	میدھی پڈو	میدھی پڈو
تنبول	ناگ لی	تنبول	ناگ بیل	"	فلدا کوریا	میر چہد	میر چہد
پان	ناگ و لیکا	چہلکے	ناگ پترا	اکھارہ	میورک	میرورجھیا	میرورجھیا
"	ناگ لسی	(۱) ایوری (۲)	ناگ پشی	"	میورکھا	میرورجھیا	میرورجھیا
"	ناگ لی لی	"	ناگ چین	بلی اڑکو	میو کیونا	میرورجھیا	میرورجھیا
جامون	ناگور	ایہیم	ناگ چبکا	ساپی پڈو	پرورس	میرورجھیا	میرورجھیا
پان	ناگ ویل	وندلم	ناگ چنیا		میوہ مار	میرورجھیا	میرورجھیا
"	ناگ سینی	چنیا	ناگ من			میرورجھیا	میرورجھیا
باجرہ	نالی	(۱) اندا (۲) ایوری	ناگ منا			میرورجھیا	میرورجھیا
(۱) باجرہ	نالیکا	"	ناگد منی			میرورجھیا	میرورجھیا
(۲) چلکا کو	ناملا	"	ناگدون			میرورجھیا	میرورجھیا
سرو	نان	"	ناگدونی			میرورجھیا	میرورجھیا
روٹی	ناویلی	الندا	ناگد من			میرورجھیا	میرورجھیا
سرو	نالی	بقلم الغراب	ناگد من			میرورجھیا	میرورجھیا
راسنا	نبات لرعد	بھدر موتھ	ناگد من			میرورجھیا	میرورجھیا
چہتری	بنق	"	ناگد من			میرورجھیا	میرورجھیا
شیر	نیرودہ	"	ناگد من			میرورجھیا	میرورجھیا
اشوا کندھی	نٹا	پان	ناگد من			میرورجھیا	میرورجھیا
پنومان			ناگد من			میرورجھیا	میرورجھیا

نیر پیا	نیر پیلی	نیر نیروئی	نیر و پھر	نیر و گوری	نیر و ملی	نیری دو	نیر بر و	نیر لو	نیشونی	نیکو چک	نیلا	نیلا اوسریکا	نیلا پراجیتا	نیلا گنگو	نیلا بچلا	نیلا ڈلی	نیلا سارا	نیلا شاندا	نیلا شیرہنی			
جھاؤ	تان	جامون	تبر لو	مال کھانہ	"	جامون	"	"	بداری کند	انکولہ	بندا	بہو آلمہ	ابراجتا	بہوتار	جامون	بہوتار	تیندو	اصل التفہ	"			
نیلا کری	کر نیکا	نیلا گوری	نیلا نڈی چٹو	نیلا نڈی	گڈہ	نیلا پشی	نیلا پتی	نیلا تھیک	نیلا تنگ	نیلا چلے پور	گھوٹی	نیلا و روت	نیلا سیسی	نیلا کیل	نیلا گمبود	نیلا گنا	نیلا گندو کا	نیلا منی	نیلا	نیلا چٹو	نیلا کوئل	نیلا ٹیلو
اصل التفہ	بداری کند	بہوتار	"	ابراجتا	اصل التفہ	استھونی	اردو	دوب	باجرہ	بداری کند	"	باجرہ	ابراجتا	تتبا کو	چانول	ارنی	ابراجتا	دسپہ گڈہ				
نیالی	نیم چھد	نیمک	نیلے نویلی	نیوار	نیوارا	نیوڈنک	نیوڈنگو															
چنبیلی	الندا	پاڈا	بابچی	چانول	سرشدی	تھوہر	"															
واجی گند	واجی گندا	وارجم	وا دردی	کورہ	واردی	وار کرنی	وارنے	وارنی	واروارا	واس	واسا	واسا لنبیکا	واستوکا کاتا	واسک	واسا ولی	واسنتی	واسیر	واسیکا	واسک	واک نکھ	واسپرکا	واکھا گھاپرو
اسکند	اشوا گندی	پانگرہ	بقلہ الغراب	آشی ملی	اسکند	تاڑ	دوب	ریحاں	اڈلا	"	"	پالک	اڈلا	تان	چنبیلی	الگاڑہ	اڈلا	باگ نکھ	اسپرکا	واکھا گھاپرو	موڈ	

واکبه نکه	اسپرکا	وانی وژنگ	بانی بژنگ	و جرونتی	بجرونتی	ورانگی	المن بیت
"	باگ نکه	وانی لیم	"	و جرم	تھوهر	ورتا	بنگین
والا	بالا	و ایچھو	رلو	و جنک	بندہ	"	الندا
وال چھڑ	جٹاماسی	والیک	سرپوشنگ	و جرو	تھوهر	"	ایسوری
وال دیوس	بالا	وایو وژنگ	بانی بژنگ	و جیا	ٹانکل	ورتا پسپا	الندا
وامک	انکولا	و بروپنس	پھنس	و جی نوکے	انگھارہ	ورت پشپا	ایسوری
وامن	اجمودہ	و بستی	جانا پندو	نفکا نی	انگھارہ	ورتا چٹا	بھلا دان
وامن بانی	بھارنگی	و پ پانی	پشپا	و ج	بج	ورت گچھا	اونٹ کٹارہ
وانس	بانس	و پاکانی	"	و چا	"	ورتکو	بنگین
وانکھن	ارنڈی	و پر مہا	تامراشم	و چہارنی	دوئی بگی	ورتلمہا	چندن تھوہا
وانکھی	بنگین	و پی	بارہ سینگا	و چٹا ورتا	دو ذہی	ورت ملیکا	آگ
وانکو جی	بابھی	و تاؤن	بنگین	و درونتی	بجرونتی	ور جاجی	چنبیلی
واو وژنگ	بانی بژنگ	و تباہ	چھوہر	و ولا	جھاو	ورچھا شو	ذملم
واوی	"	و تپلا	چندنوت پلا	و دماک	پلاس	ورچھا ملا	امی
کونک	"	"	شایرہا	و دہی	چانول	ورچھا لہ	بندا
واہ رام	کڑا سنگد	و تسا	سردا	و دی	کھنچو اکس	ورچی تیری	سکرن
پتری	اشوا گندھی	و تنگ	بہو آملہ	یو دیک	"	وردا حمر	سدا گلاب
واہ ہرن	بالا	و تیان لک	بالا	و ڈول بازمان	پپلا	ورور مہا	اگر
واسے جی	بابھی	و تو بر	"	شاپ	"	ورو کرم	بانس
وائٹ	"	و ج	بج	و ڈی لاکھی	الابھی	ورودہ	اشوا گندھی
صندل وڈ	چندن	و ج سول	پارہ	و راجھیدہ	المن بیت	ورودا	چہر لہ
وائٹ کارڈ میلن پیٹھ	"	مورتی	"	و رانکاک	یار چینی	ورودا وارو	راستا
وائٹڈ	بھارنگی	و جبر	چوہ	و رانک	تج	ورودہ پرنیکا	سرشندی

ور وید	جیوک	ور کارکت	وس میل	سمان	ولو تینا	بینگن
وردیک	پنوار	پسپی	وشاد موب	سانی	ولو لشی	صلال سوس
ور دھ	ارور	ورک شاپ	وشا کھو	تھیکرے	مد بھوک	بدازی کند
ور بندھنی	بسکھیر	ور کو	وشبالا	پا پڑا	ولی	بچلا
ور سچکا	تبا کو	ور گاتر	وشش	سانی	ولی پودکی	دھماہ
ور سچیکا	رائی	وری	وشلما	پا پڑا	ولی ریشا	پاک
ورش	اڈلا	ور لوری	وشناشی	داور ڈنگی	ولی کمد ناتیا	بداری کند
ورش	اتہی	ورنالو کم	وشنورنا	تلسی	ولی می	پان
ورش بھو	تھیکرے	ورن پساو	وشنو کرانتا	ابراجتا	ولے نویر	بالا
ورش	اسبازہ	ورن پریا	وشوہ	بھوتاکس	ومیر انجم	زاسنا
پاکی	سریشک	ور وارکی	وکٹا	بسکھیر	ومیلی	انالی
ورشاد موب	بسکھیر	ور ماوی	وکرہ	البتاس	ونامر صنتوپا	امباری
ورشاکیت	ترور	ورنگ	ولن	بانی بڑنگ	وتک	ارڈتی
ورشٹھا	بدازی کند	وزعہ	ولا آوا	برائی	ونٹر چڑی	اسکند
شری نی	بھوتار	وساد	ولا چس	بابچی	ونٹ سٹھا	اشوا گندی
ورشک	آنولا	وسالا	ولانی پام	اسپرکا	ونجھا جاتا	پانی
ولی	ایسوری	وستنویہ	ولہیا	بول	ونخر شا	دس پریا
ورشلوک		وستینا پنا	ولگانڈو	جانی	وتھیک	اگر
میالاما		وسمبو	پچر دمی	چنی	ونڈار تھس	کراسنا
ورشیا		وسنت وونہا	ولنگ	بانی بڑنگ	برگہی	
ورشید بوی		وسور سیاہ	ولنگ کھن	اگر		
ورکا		کرپوار				

دوب	تہرتیا	ہائی گرو فلا	اترن	وے لی باروٹی	ونس دی	ونس دی
چندن	ہری چندم	لونجی فویا	بھینڈی	وے لی باروٹی	ونس دی	ونس دی
چند	ہرنیا	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
دہر تراشا	ہر سیا دی	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
پنڈ الو	ہر ستا لو	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
تہبی	ہستی جہترا	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
اجمودہ	ہستیکا وری	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
اروی	ہستی کرن	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
ارنڈی	ہر کر اپیم	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
انخولہ	ہلدو	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
دار ہلد	ہل کسا	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
تہبی	ہل مکھیا	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
اجمودہ	ہلو اسٹارڈی	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
پلکرو	ہلی ارشیا	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
انہی ہلدی	ہلید	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
تائے	ہلیکھا	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
ساگون	ہلینگ	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
بھوتاہرت	ہما پشپ	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
اسو پانو	ہمالین سی دا	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
دیودار	ہمدرام	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
اکاس ہل	ہمسفرم	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
تلسی	ہن تال	ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی
تاہ		ہیل وری	بھینڈی	ونس دی	ونس دی	ونس دی

یونانی طبی بُورڈ

اطباء یونانی کی مجلس ہے جس کا قیام خدمت خلق کے مد نظر عمل میں آیا ہے۔ اس کے اراکین وہی ہیں جو مجلس اہتمام طبع یاد نگار رضائی کے ہیں۔ غالباً انڈیا بھر میں اس وضع کی یہ پہلی نظیر ہے۔ کہ چھ عرصہ بہ کار و سند و تمغہ یافتہ اطباء باہمی بحث و مباحثہ کے بعد اہم پیچیدہ و فرمن اور مایوس العلج مریضوں کی تشخیص اور علاج کرتے ہیں۔ چنانچہ تھوڑے عرصہ میں ہی اس فیض رسان جماعت کی توجہ اور اللہ تعالیٰ کے فضل و کرم سے سینکڑوں مریض صحت یاب ہو کر خوش گوار زندگی بسر کر رہے ہیں۔ چنانچہ امیر و غریب۔ جاگیرداران۔ اعلیٰ عہدہ دار ہر طبقہ کے بیمار رجوع ہوئے اور مقصد میں کامیاب ہوئے۔ یہی سبب ہے کہ تہشیر و اعلان کے خاص طریقہ اختیار کئے بغیر خود بخود بورڈ کی شہرت و مقبولیت روز بروز ترقی پذیر ہے۔ بلکہ نیک دل طبابت پیشہ صحاب و ڈاکٹر بھی جن کو بورڈ کے حالات کا علم ہے یا جن کے مریضوں کو سابقہ پڑا ہے۔ اہم مریضوں کو بورڈ میں رجوع ہونے کا مشورہ دینے لگے۔ چونکہ اراکین بورڈ اپنے ذاتی کاروبار اور پرائیوٹ مصروفیتوں کے سبب صبح کا وقت دینے سے محجور تھے اس لئے پانچ ساعت شام سے آٹھ ساعت شب تک یہ پابندی وقت روزانہ بلا ناخدا اجلاس ہوتا ہے کہ ان کم تین اطباء کی موجودگی میں کام شروع کر دیا جاتا ہے۔ خیر مستطیع حضرات کے لئے خاص رعایت اور ہولڈنگ کو مد نظر رکھا جاتا ہے۔

چونکہ صبح اور باقاعدہ تشخیص کے بعد بھی اگر قابل الطینان مناسب حال بھروسہ کی مجرب دوائیں مسترد ہوں تو بھی اہل مقصد حاصل نہیں ہو سکتا۔ اور قایت پوری نہیں ہوتی اس لئے بورڈ کے متعلق ایک دواخانہ موسوم بہ

خزائن المجمل

کثیر سرمایہ لگا کر قائم کیا گیا ہے اور ہر قسم کے یونانی مرکب ادویہ از قسم معجون۔ جو ایش خیمبرہ۔ اطفال یعوق
سحوف۔ قرص۔ گولی۔ سنون۔ عرق۔ شربت۔ روغن۔ سرہم۔ قیر و طی۔ زرد۔ ضما۔ طلا و غیرہ وغیرہ کا تین ہا
ذخیرہ تیار اور موجود رہتا ہے۔ ادویہ کی تیاری یا اصول طریقہ پر کامل احتیاط کے ساتھ ماہر فن اطباء کی زیر نگرانی
عمل میں آتی ہے نہایت خوشی کی بات ہے کہ دوا خانہ ہذا کی ادویہ پسندیدہ نظروں سے دیکھی جا رہی ہیں انہیں
قیمتیں بالکل وہی ہیں۔ فرمائی نشہ جات بھی واجبی معاوضہ میں تیار کر دئے جاتے ہیں۔ کئی سال کی سچی بیخ
اور متواتر تجربہ کے بعد چند ادویہ مخصوص طور پر بصورت سمر بند (سپیشٹ) رکھی گئی ہیں۔ جو مقررہ مقدار اور قیمت
پر فروخت کی جاتی ہیں ان کے خواص و افعال و فوائد اور ترکیب استعمال لیبیل پر درج ہے تیرا ایک مختصر
فہرست علیحدہ طبع کرالی گئی ہے چنانچہ یہ اور مفصل فہرست طلب کرنے پر اور اضلاع سے ٹکٹ پتہ وصول ہونے

مفت روانہ کی جاتی ہے